

תורה

עבודה

גמילת חסדים

חסידות

שבת קודש

חיזוק

ישמחו הצדיקים ויגילו החסידים
אפתח דברי נא יזין
את לקח התורה ידריך מסילה
שבו דרך ישרה

נא בוראינו

אל מלפניך תשכחינו

אודה לקל שזכיתי להיות צינור
להפיץ דברי תורה ומפרשיו
ראשונים ואחרונים דברי רבותינו
הקדושים והטהורים
דברי חיזוק וסיפורי צדיקים
על פרשיות השבוע מועדי השנה
קדושת הזמנים עבודת ה׳
תורה ותפילה בשמחה וחדוה

ח״י טבת תשע״ט
יומא הילולא קדישא
זקיני הרה״ק ר׳ צבי הירש (השני)
מ׳שידלוב בהרה״ק ר׳ אברהם
בהרה״ק ר׳ הירש הגדול מ׳שידלוב
תלמיד חבר החוזה הק׳ מלובלין
זכותם יגן עלינו ועל כל ישראל
אכי״ר

ידידכם נפתלי הירצל גאנצווייג

תפילה

שמחה

מוסר

אמונה

סיפורי צדיקים

מועדי השנה

אוסף הגליונות ״על התורה ועל העבודה״ תשע״ה
Al HaTorah Val HoAvodah 5775

Lakewood NJ USA
ISBN: 978-0-359-31610-6

על התורה ועל העבודה

<u>הקדמה בענין הדפסת דברי תורה</u>

...וחכמת התורה הוא הנותנת קיום באיש. רצה לומר בשורש הנשמה והנפש שאין אור של גיהנום שולטת בה וכמו שאמרו בסוף חגיגה (כ"ז). והוא השארת הנפש לעולמי עד אף שבעולם הזה כבר מת לא נאבד חס ושלום לגמרי. ומצוותיה שהוא תולדותיהם של צדיקים שהם הכל פעולות גשמיות בעולם הזה הם הקיום במין שהוא ההשארה בעולם הזה לעולמי עד, ואף תלמוד תורה עצמה הוא מכלל מצוותיה של תורה ובכלל תרי"ג מצוות, והוא הלימוד באיברים הגשמיים בפה או בכתיבה בספר שנשארו הדברי תורה שלו קיימים בעולם הזה בידי התלמידים הקרוים בנים תלמידים מפיו או מפי כתביו:

ומצוה האחרונה היא כתבו לכם את השירה שכוללת כל כתיבות דברי תורה שיהיה השארה בעולם הזה, ואף דמדינא דברים שבעל פה אי אתה רשאי לאומרם בכתב, מכל מקום אחר שהותר לכתוב הרי כתיבתם מצוה ובכלל מצות כתבו לכם, שעיקר הכוונה שיהיה קיים לדורות, וכל זמן שהיו כל ישראל יחד בארץ ישראל ולמדו תורה התלמידים מפי רבותיהם נאסרה הכתיבה כדי שלא יסמכו על מה דכתיבא ומנחא, ויצטרכו ללמוד מפי הרב דאין דומה לומד מפי רבו למפי כתבו, וכמו שנאמר (ישעיה ל', כ') והיה עיניך רואות את מוריך וכמו שאמרו (הוריות י"ב.) תחזו לפומיה, כי בפה מתגלה מעמקי הלב, מה שאין כן בכתב שאי אפשר לכתוב מה שבלב, וכמו שאמרו (סנהדרין ל"ה.) דאף על גב דסופרי הדיינים כותבין ליבא דאינשי אינשי, והתלמיד השומע מפי רבו הוא משיג מה שבלבו, אבל אחר שנפזרו בגלות לכל קצוות עד שאם יצטרכו ללמוד מפי רב היתה התורה משתכחת חס ושלום, הרי הכתיבה מצוה חיובית:

[ואף על פי שכל תורה שבעל פה האידנא גם כן כתיבא ומנחא כבר, מכל מקום גם כל מה שתלמיד ותיק עתיד לחדש הכל הוא בכלל תורה שבעל פה שנגלה למשה רבינו ע"ה כמו שאמרו ז"ל (ויקרא רבה כ"ב, א'), ומשחידשו בעולם הזה צריך שישאר הדברים לעולמי עד בעולם הזה גם כן על ידי הכתיבה, ועל כן הזהירו הקדמונים לכתוב כל מה שמחדש כמו שכתב בספר חסידים (סימן תק"ל) והמגיד להבית יוסף וכדומה, כי אין אדם יודע איזה יכשר ואולי הוא החידוש של תורה שבעל פה השייך לחלקו שלא נגלה עדיין לשום אדם בעולם. והוא לכך נוצר להביא חידוש תורה לעולם הזה וצריך שלא יאבד באבדו חס ושלום, דאז חס ושלום יצטרך להתגלגל, רק יוציאנו בפועל בעולם הזה על ידי דיבור פה לתלמידים או על ידי כתיבה, וראיתי כתוב על שם חכם גדול אחד שלא כתב שום דבר מחידושיו באומרו כי לא הותר לו הכתיבה, כי הוא זוכר הכל ולא שכח שום דבר ממשנתו ומחידושיו מעודו, וטעה כפי מה שנתבאר כי אין כוונת הכתיבה לעצמו לבד רק לדורות הבאים:

ואף על פי שכבר יש ספרים הרבה בעולם ועשות ספרים אין קץ, מכל מקום כל תלמיד ותיק יש לו דבר חידוש השייך לחלקו שלא יוכל אדם אחר ליגע בו, והוא החדש שלמעלה מהשמש שעל ידי זה גורם גם כן החידושין תחת השמש מה שמחדש בכל יום תמיד מעשה בראשית, ובאורייתא ברא עלמא ותחילת הבריאה היה בתורה שבכתב, והחידוש בכל יום תמיד הוא על ידי תורה שבעל פה בחידושין דאורייתא המתחדשים בכל יום תמיד על ידי חכמי ישראל, ואין לך יום שלא יתחדש בו איזה חידוש בתורה על ידי איזה תלמיד ותיק שבדור, ואותו חידוש שהוא חיי עולם צריך שישאר קבוע וקיים בפועל בעולם הזה, ויש בזה עוד הרבה דברים ודרכים בהשארה זו שאין כאן מקומם] וכן היא בהרא"ש (בהלכות קטנות ריש הלכות ספר תורה) ובטור שולחן ערוך יורה דעה (סימן ע"ר) דהאידנא עיקר מצוה בכתיבת תורה שבעל פה: ספר מחשבות חרוץ - אות ט"ו

מצות עשה על כל אדם מישראל שיכתוב לו ס"ת ומאד צריך לחזר אחריה דאמר רבי יהושע בן לוי הלוקח ספר תורה מן השוק כחוטף מצוה מן השוק כתבו או שהגיה בו אפילו אות אחת כאילו קבלה מהר סיני וכל שכן שאין לו למוכרה אפילו יש לו הרבה מהם ואפילו למכור ישן כדי לקנות חדש אסור אפילו אין לו מה יאכל ומיהו אם צריך למוכרה כדי ללמוד תורה או לישא אשה ואין לו דבר אחר למכור שפיר דמי וכת' א"א הרא"ש ז"ל שזה לא נאמר אלא לדורות הראשוני' שהיו כותבין ס"ת ולומדי' בה אבל האידנא שכותבין ס"ת ומניחים אותו בבית הכנסת לקרות בהם ברבים מצות עשה על כל ישראל אשר ידו משגת לכתוב חומשי התורה ומשנה וגמרא ופירושיהם ולהגות בהן הוא ובניו. מצות כתיבת התורה היא כדי ללמוד בה דכתיב ולמדה את בני ישראל שימה בפיהם ועל ידי הגמרא ופירושה ידע פירוש המצות והדינין על בוריים לכן הן הן הספרים שאדם מצווה לכותבם וגם שלא למוכרם אם לא ללמוד תורה ולישא אשה: טור יורה דעה סימן ע"ר

או יאמר בריש גלי היינו בשיר גלי. רצה לומר כשיתגלה שיוכלו לומר לפני השי"ת שירה כמו משה רבינו ע"ה ושאר הצדיקים שאמרו שירה אז ובני ישראל יוצאים מן הגלות והבן: דגל מחנה אפרים - פרשת בשלח

או יאמר על פי מה שאמר הרב הקדוש המפורסם מוהר"ר ליפא מחמעלניק ועל דרך דאיתא באגרת הקודש של אא"ז זללה"ה הנדפס בספר הקדוש של הרב מפולנאי ע"ה ששאל למשיח אימתי אתי מר והשיב כשיתגלה תורתך ויפוצו מעינותיך חוצה עיין שם, וזה יש לומר שמרומז בפסוק ובני ישראל יוצאים מן הגלות בריש גלי, ברי"ש ראשי תיבות ר'בי י'שראל ב'על ש'ם גלי היינו כשיתגלה תורתו ויפוצו מעינותיו אז יפקון מן גלותא והבן: דגל מחנה אפרים

לע"נ אאזמו"ר הגה"צ ר' יונה בהרה"ח ר' חיים יחיאל זצ"ל גאנצוויג
אבד"ק ביהכ"נ תפארת צבי - לאס אנדזשעלעס - נכד אדמו"י שידלוב
והמגיד מסטאשוב ומגזע הרמ"ל מסאסוב זכיעוועכי"א
נלב"ע כ"א תמוז תשנ"ד - ומנו"כ בהר הזיתים ת.נ.צ.ב.ה.

לקבל דברי תורה בענגליש, או שיעור באידיש {בערך 25 מינוט}, נא להודיענו
לימוד אור החיים הק' בחבורה ליל ששי 8:30pm

יוצא לאור ע"י מכון בית צדיקים - שידלוב סטאשוב
A project of Cong. Tiferes Zvi - Mailing address:
714 Park Ave Lakewood NJ 08701-2025;
T/F: 1-732-730-1588 chizuk@yeshivanet.com
לקבל הגליון, בלה"ק ובענגליש, או שיעור באידיש,
וכן להקדיש גליון לזכות, לרפו"ש, לע"נ או לזכות את הרבים
- אחב"י ביותר מד' אלף מקומות בעולם קע"ה כ"י להתקשר
להנ"ל, ידידכם נפתלי הירצל גאנצוויג
Contact us to dedicate etc. received by thousands globally

ברכת אב ואם

הנה בננו יקרנו ואהובנו הרב ר' נפתלי שליט"א - אשר חשקה נפשו להרבות כבוד שמים ולהגדיל תורה בישראל - מדי שבת בשבתו ולמועדי השנה אשר קודש הן - מוציא לאור ליקוטי אמרים - דרושים וחידושים - מחכמי הדורות על פרשת השבוע ועניני דיומא

והנה כבר אמרו חז"ל - בגמ' חגיגה דף ג: - עה"פ (קהלת י"ב) דברי חכמים כדרבונות וכמסמרות נטועים בעלי אסופות נתנו מרועה אחד וכו' בעלי אסופות אלו תלמידי חכמים שיושבין אסופות אסופות ועוסקין בתורה הללו מטמאין והללו מטהרין הללו אוסרין והללו מתירין הללו פוסלין והללו מכשירין וכו' אף אתה עשה אזניך כאפרכסת וקנה לך לב מבין לשמוע את דברי מטמאים ואת דברי מטהרים את דברי אוסרין ואת דברי מתירין את דברי פוסלין ואת דברי מכשירין עכ"ל הגמ' ופרש"י ד"ה עשה אזניך וז"ל מאחר שכולן לבן לשמים עשה אזניך שומעת ולמוד ודע דברי כולן וכשתדע להבחין אי זה יכשר קבע הלכה כמותו כו' עכ"ל

חזינן כדי לקבוע הלכה אין די לשמוע צד האוסר או צד המתיר ולומר זה נראה לי אלא דצריך להבין שני הצדדים על בורין ורק אז אפשר לקבוע ולהכריע ההלכה בהבנה נכונה - כן נאמר אנן בס"ד לענין הדרוש והבנת המקרא (אף שאין שייך בזה הכרעה ובוודאי א"א לנו להכריע בין דעות חכמי הדורות) כדי שיהא הבנה נכונה בכל צד שהוא צריך לדעת ולהעמיק הדין בכל הצדדים והרבה פנים לתורה וכסלע יפוצץ וכו'.

ולכן דבר גדול עושים בזה המלקטים שמקילין על המעיין שיהא כאילו בעלי האסופות - שנאספו יחד ביאורי וחידושי הרבה חכמים - וכאילו בעל השמועה עומד לפניו - וזו מביא הלומד דבריהם המאירים להבנה נכונה בדברי תורתינו הקדושה

איתא במס' אבות פ"א מ"ב וז"ל שמעון הצדיק הי' משירי כנסת הגדולה הוא הי' אומר על שלשה דברים העולם עומד על התורה ועל העבודה

ועל גמילות חסדים, ובפר' כי תשא (ל"ג-י"ז) אמר הקב"ה למשה רבינו ואדעך אותך
לפני גדול ובפרש"י פ' שהשיב משה רבינו להקב"ה וז"ל ואם כסא של שלשה רגלים (רגל האבות)
אינו עומד לפניך בשעת כעסך ק"ו לכסא של רגל אחד עכ"ל

ומובן שכמו כסא של רגל א' כל הכסא מעומד ע"י אותו רגל יחידי כן הדבר כסא
של שלש רגלים מעומד ע"י כל הג' רגלים יחד ואם ינטל א' מהם אין הכסא עומד - וכן
הדבר הזה אין השלשה עמודי עולם בגדר עמודים נפרדים אלא שע"י כולם יחד -
שפועלים באחדות - העולם עומד

ואמרו חז"ל (סוטה י"ד) התורה תחילתה גמילות חסדים וסופה גמילות חסדים ואיתא (ע"ז ח')
שלמחרת יום הבריאה הקריב אדם הראשון קרבן, ושמעתי מהגאון ר' ראובן פיין זצ"ל
בשם המשגיח ר' ירוחם זצ"ל ע"פ הגמ' [illegible] אדם דכתיב
אמר שומר וכו' אם תבריון עכ"ל וזו לשון תפלה הגון שמציאותו של אדם הוא במהותו
מתפלל עכת"ד

והלא הי' הקב"ה מביט בתורה ובורא את העולם (ב"ר א-א) מזו אפשר לומר שצורתו
של הבריאה מתחילת יצירתו הוא תורה ועבודה וגמילות חסדים שמתוך התורה
נברא העולם אשר צורתו הוא עבודה וגמ"ח

וראותו קו - תורת חסד על לשונה -
- שילוב של תורה וחסד
ושמעתי מהגר"י רודרמאן זצ"ל שהחסד הכי גדול ויקר הוא ללמוד
תורה עם מי שחלש ממנו בלימוד
וודאי שהיא מצוה ונאמרה בלשון תפלה -
- שילוב של תורה ועבודה
כל הלומד פרשת חטאת כאילו הקריב חטאת -
- שילוב של תורה ועבודה
וידוי הלחמים בקרבן תודה עד שבמציאות א"א לאדם א' לאכלו לבדו תוך זמן
אכילתו וצריך לשתף אחרים עמו
- שילוב של עבודה וחסד

הנה בנינו היקר הנ"ל שהוא ת"ח וי"ש קושר נעמו בנעימו ומארג ומרקם - על
התורה ועל העבודה - שמעסיק בעלי אסיפות דקו ושיטה מיוחדת לשלב תורה

ועבודה - עד - באה עת חדש - פנים חדשות באו לכאן - ליתן הבנה חדשה
וברורה בבהירותה לפרשת השבוע ומועדי קדש והליקוט כשלעצמו הוא אוסף
לכל מקבלה ולומד בה

ויהי רצוננו לחברם יחד עלה לעלה ולספר שלם יחשב להשקות הצמאים
לדברי חכמי הדורות, דבר טוב והגון הוא ואמרינן יישר כחך.

והננו בזה לברכו - ברכת אב ואם - באהבה רבה ואהבת עולם - אשתו הש״ת
בניו ילדים כלל אשר יפנה להגדיל תורה ולהאדירה ויהיה רוב נחת - יחד
עם זוגתו החשובה וצנועה ומשכלת מנשים באהל תברך - כלתנו כבתנו -
מרת רחל רבקה שתחי׳ - מתוך בנאיים ברוב באושר ועושר בריות גופא ונפשא
ונהורא מעליא מתוך הרחבת הדעת ואריכת שנים וימים בנעימים ובשמחת
עד בביאת גואל צדק ונזכה כולנו יחד לראות עין בעין בשוב ה׳ ציון
ויהפך צום החמישי לששון ולשמחה בבנין שלם במהרה בימינו. אמן.
בעתירת הורינו האוהבים רפאל חיים מיכאל באנדלוויין ורעיתו
ג׳ מנ״א תש״ע

בס"ד

יום שנכפל בו כי טוב "איש אשר רוח בו" ה' תש"ע

אל מעלת כב' חתני כבני, לן באהלה של תורה, גמור וסביר, מלא ברם ה', יראת ה' היא אוצרו, מוכתר בנמוסין ה"ה הרב ר' נפתלי הירצל גאנצוויינג שליט"א.

באתי בשורות אלו להוקיר בשער בת רבים עבודתך בקודש, לזכות את הרבים מדי שבת בשבתו, משך כארבע שנים, בהדפסת גליון של דברי התעוררות וחיזוק לעבוד את ה' בשמחה ולהשליך עליו יהבו, מלוקטים לקוטי בתר לקוטי, בשכל טוב, מספרי יראה וחסידות, ככתבם וכלשונם, וקשורים לפרשת השבוע, ובאמת ראויין הדברים הקדושים לעורר ולחזק את האדם שיתקיים בו דברי נעים זמירות ישראל, כי בו ישמח לבנו כי בשם קדשו בטחנו.

וכבר אתמותי גברא ואתמותי קמיעא, ורבים נהנין מהדברים הנפלאים עצה ותשיה, לעלות בהר ה' ולקום במקום קדשו, וכעת איותר נפשו ויעש, בבחינת מעלין בקודש, לאסוף הני מילי מעלייתא שזכה לפרסם משך שנה אחת, לזמנן לפונדק אחד, ולחוקקם עלי ספר, לתועלת הרבים.

כה יתן ה' וכה יוסף שחפץ ה' בידך יצלח, ותזכה להגדיל תורה ולהאדירה, כשאיפת רוחך הטהור, ולהיות שתול בבית ה' כעץ שתול על פלגי מים, אשר פריו יתן בעתו, מתוך בריות גופא ונהורה מעליא, ומתוך רוב שמחה, במנוחת הנפש והרחבת הדעת עדי יבואו ימים ומלאה הארץ דעת את ה' כמים לים מכסים אכי"ר

מעומק לב ונפש,
כעתירת,
יצחק בנימין בורכרדט

הרב בנימין אדלר

רב דשכון הרבנים רוממה והסביבה וחבר בד"צ אגודת ישראל

פעיה"ק ירושלים ת"ו

בעזרת השי"ת חודש סיון תש"ע

יצוה צור חסדו למעכ"ת רב האי גברא רבא רב חכימ'א ורב ספר'א טובא החסיד המפורסם רבי **נפתלי הירצל גאנצוויג** שליט"א, מרביץ תורה ויראת ה' טהורת בעיר ליקווד ארה"ב יצ"ו, בן ידידינו הנעלה הגה"צ **רבי חיים** שליט"א, מורה ודאין בעיר ניו יורק ארה"ב – נעימות בימינם נצח.

תנני מהזיקנא מלא חפנאי טיבותא למע"כ דשדר לן קונטרסים ועלים לתרופה: **'על התורה ועל העבודה'**, המופיעים ברוב הדרם ותפארתם מדי שבוע בשבוע, מלאים זיו ומפיקים נוגה, אמרות ה' אמרות טהורות, משמחי לב ומאירי עינים, אשר אסף איש טהור, טהור גברא, מעכ"ת שליט"א, דברי קדשם מלהבות אש של רבותינו הקדושים עמודי העולם זי"ע, המלמדנו להועיל לנהלנו במעגלי צדק וארחות חיים שיש בהם יראת שמים ויראת חטא, ולהנחותינו את הדרך אשר נלך בה ואת המעשה אשר יעשה אותם האדם וחי בהם – יישר כוחו וחילו לאורייתא.

ובריך רחמנא דיהיב חכמתא לחכימין להגדיל תורה ולהאדירה, והעיר את רוחו לחבר חיבור לטהרה, לאסוף ולכנס את הקינטרסים הנ"ל לאכסניה אחת, ולכרכם בכרך אחד המוקף חומה של בינה ודעת, המלא וגדוש מלא ברכת ה', הן חכמה והן עצה והן תבונה, לזכות את הרבים הצמאים לדבר ה', ומלאה פני תבל תבונה והארץ דעת את ה'.

הנה כי כן יבורך גבר חכם בעוז מע"כ שליט"א, ויהי חן ה' עמו להרבות פעלים לתורה בדרכו דרך המלך ובמסילה העולה בית אל, ברך ה' חילו ופועל ידיו ירצה להוסיף עוד תנובה ברוב תבונה, להאיר על הארץ ולדרים הולך ואור עד נכון היום הגדול בשוב ה' שבות עמו ובן ישי בראש בב"א.

Rabbi M. B. Klein
307 Sixth Street
Lakewood, NJ 08701

מרדכי בצלאל קליין
רב ודומ"ץ
דקהל יטב לב ד'סאטמאר
לעיקוואד נ"י ד'

בס"ד [illegible]
[illegible] לפ"ק

[illegible]

הן בא לפני [illegible] ה"ה הרה"ג [illegible]
[illegible] שליט"א
[illegible] ליקוטים נחמדים על התורה ומועדים [illegible]
[illegible]
[illegible] את ספרו החדש
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]

הק' מרדכי בצלאל [illegible]
[illegible]

בראשית. קבלתי מהרב המוכיח שאמר בשם הבעל שם טוב נ"ע, שכשיבוא משיח במהרה בימינו, ידרוש כל התורה מרישא לסיפא על כל הצירופים שבכל תיבה ותיבה, ואחר כך יעשה מכל התורה תיבה אחת ויעלו צירופים לאין מספר וידרוש על כל הצירופים: (תשואות חן פ' תזריע): בעל שם טוב עה"ת

בראשית ברא וגו'. יש בתיבת בראשית ג"כ תיבת ברא והוא לשון חוץ, שעכשיו אין לנו (השגה) [התורה] מעולם אצילות ולכך יש קושיות, אבל כשיבוא משיח לא יהי' שום קושיות שאז יהי' לנו השגה מעולם האצילות, ולכך נקרא חתימת התלמוד שהתלמוד ג"כ חתום: אמרי פינחס

בראשית ברא אלקים. כלומר בראשית - בתחילת כל בריותיו ברא הבורא את השמים ואת הארץ - כמו "בראשית ממלכת יהויקים", שהוא בראש ממלכות יהויקים: רבי יוסף בכור שור

ב"בראשית" יש ששה פעמים אמת בראשי תיבות ובסוף תיבות כנודע. והנה כל אמת גימטריא ז' פעמים ס"ג כידוע, ואם כן ששה אמת הם מ"ב פעמים ס"ג, סוד שם מ"ב שנברא בו מעשה בראשית. ועם חסד שהוא השביעית בסוד 'והוכן בחסד כסאו' הם גימטריא כל ברכת כהנים. ודו"ק. ס' עיינין יש בבראשית עד 'ויכולו', נגד ס' גלדי עינא: אדרת אליהו

ויברא אלקים את האדם בצלמו בצלם אלקים ברא אותו, שמעתי ממורי זלה"ה בשם רבינו סעדיה גאון, כי עיקר בריאת האדם בעולם הזה לשבר מדות רעות שלו הטבעיות וכו': (צפנת פענח דכ"ז ע"ב): ספר בעל שם טוב עה"ת

השלמה לחג הסוכות - אסרו חג

הרה"ק הינוקא מסטאלין זצוקי"ל אמר על המשנה (יומא פ"ח ד-ה) שהיו עושים עשר סוכות למשלח את השעיר לעזעזל, ועל כל סוכה מוציאים לו לחם ומים. כי זה דוגמא ליו"ט, שפורשים אחר החג בימי החול למדבר, וצריכים ליקח מהיו"ט לחם ומים על ימי החול, עד ליו"ט הבא: בשם הרה"צ ר' אברהם יצחק מהורודוק

...וענין ההקפה הוא להתחנן לפני אלקינו יתברך ויתעלה יושיענו מכל צרה ויצילנו מכף כל אויבנו ויפר כל עצת הקמים עלינו לרעה, וכן במזבח בכל יום מתמעטים הפרים רמז שיתמעטו שונאינו. והאילים והכבשים, שהם ישראל דכתיב (ירמיה נ', י"ז) שה פזורה ישראל, לעולם קיימין, והיו מקיפין את המזבח על הכוונה הזאת והיו אומרים אנא ה' הושיעה נא, ואין לך תשועה גדולה מזו, ואנו מזכירים זכות אבות בזמן הקפתינו כדי שתעמוד לנו זכותם ותגן עלינו, וכן ענין כל הפיוטים וההושענות על ענין הזה כל אחד כפי מנהגו: ספר סדר היום - סדר חג סוכות

הרבי הצדיק הק' הר"ר בונם מפרשיסחא זצללה"ה אמר שסוכה גדול כל כך שכל אדם נכנס בגופו ובמלבושו בתוך הסוכה מה שלא נמצא בכל המצות ובשם הרב הק' הרש"ל זי"ע מלעטשנע נאמר שמצות שבת גדול יותר שאף שיוצא לחוץ ג"כ שבת מקיפו, אבל מצות סוכה דוקא אם הוא מבפנים, אבל כשיוצא לחוץ אינו עם מצות סוכה כנזכר בס' רמ"צ וכן אמר הרה"ק הר"ר עמנואל מפשעדבורז זי"ע על המאמר חז"ל (סוכה כ"ב ע"א) המעובה כעין בית אפילו הנכנס לסוכה בעביות כמו שהוא בבית כשרה הסוכה מטהר אותו, כי קדושת הסוכה גדול מאד: שיח שרפי קודש

וּבַשְּׁבִיעִי רָצִיתָ בּוֹ וְקִדַּשְׁתּוֹ

...ובשבת בראשית שלאחר סוכות הזמן גרמא לתקן חטא זה, דאיתא אילן שאכל אדם הראשון אתרוג היה ובני ישראל על ידי מצות ארבע מינים יכולין לתקן זה, דכתיב ולקחתם לכם ביום הראשון שעל ידי לקיחה זו אפשר לתקן את חטא אדם הראשון שחטא ביום הראשון ואע"ג דאין קטיגור נעשה סניגור, אך על ידי תשובה מאהבה זדונות נעשות כזכיות, ובסוכות שהוא זמן שמחתנו היא תשובה מאהבה, ואיתא אבל מתכפר על ידי תורה הכוונה לחטא זה, רמז אתרוג גימטריא תורה: ספר אמרי אמת - פרשת בראשית

ויכלו במדרש הגו סיגים מכסף משל לאמבטי כו'. דהכל לכבודו ברא א"כ יש בכלל הבריאה הכרת כבוד מלכותו אך החשך יכסה ארץ ובשב"ק מעידין בנ"י כי הש"י ברא עולמו. וכיון שציוונו להעיד זאת בשבת מכלל שבשבת מתגלה זאת ומתברר האמת. וז"ש שהשבת הוא החותם של הטבעת כי החותם הוא להיות ניכר לאחרים ובמקומות אחרים. שנחתם שם רשימה מטבעת המלך. והטעם שבשבת נתברר זאת ע"י כי בשבת מתאחד כל הבריאה וזה פי' ויכלו וגם ויצא לצורך כלי שע"י שמצטרף כל הבריאה להיות אחד ממילא נתבטל הפסולת ומתברר האמת: שפת אמת - תרל"ט

ויכל אלקים ביום השביעי מלאכתו אשר עשה. בשם הג' הקדוש רח"ה מאלכסנדר זי"ע ויכל וגו' לשון השתוקקות כדכתיב כלתה נפשי דכיון שמשתוקק ליום השבת ממילא ויכל וכלה הכל: ספר שיח שרפי קודש

ויברך א' את יום השביעי וגו' אשר ברא' אלקים' לעשות'. סוף תיבות א'מ'ת'. ע"י שבת קודש אפשר להשיג מידת האמת. דברי שמואל

על התורה ועל העבודה

בשם אדמו"ר רמ"מ ז"ל מקאצק על מאמר חז"ל (שבת קיח ע"ב) השומר שבת כהלכתו אפי' עובד ע"ז כדור אנוש מוחלין לו שנאמר וכו' אל תקרי מחללו אלא מחול לו שהאדם שהוא מלא פשעים א"א לו לשמור השבת כהלכתו מחמת שהוא מרובה באבות ותולדות ושבותין מדרבנן אך אם תקרי מחול לו אח"כ יהי' שומר שבת מחללו וד' רגלי חסידיו ישמור עכ"ל: שיח שרפי קודש

בשם הר"ר בונים מפרשיסחא זי"ע, שאמר לפעמים אדם חושב בלבו מה שייכות יש לי אצל שבת קודש שהוא מדריגה גבוה, אך זה הוא טעות כי לכל אחד ואחד יש לו שייכות להש"ק, כי כמו אצל מחללי' מות יומת (שמות ל"א) יש לכל אחד מישראל שייכות בו, דהיינו אם עבר וחילל את השבת ח"ו, מחויב מיתה יהי' מי שהוא, כמו כן בקדושת שבת יש לכל אחד וא' שייכות בו, והבן: שיח שרפי קודש

בשם אדומו"ר הר"ם זצללה"ה מגור שבשבת צריך שיהי' כל מלאכתו עשוי' היינו אפי' ברוחניות כענין מלאכת שמים נמי, להבין שהקורת רוח של שבת ישכיח ממנו כל עצב: שיח שרפי קודש

ויברא אלקים את האדם בצלמו וגו', עיקר האדם הוא הצלם דמות אדם שבו, וכדאיתא בזוהר הקדוש (פ' נח דע"א ע"א, וישב דקצ"א ע"א) כשחיה דורסת את האדם בודאי נדמה לה כבהמה, והלך ממנו דמות אדם מחמת העבירות שעשה, ואדם בגימטריא מ"ה, וזהו פירוש מה שאמרו חז"ל (חגיגה ד"ד ע"א) איזהו שוטה המאבד מה שנותנים לו, ר"ל צלם אדם גימטריא מה שנותנים לו מעולמות עליונים, ונקרא שוטה אם איבד זה מחמת שטות, כי (סוטה ד"ג ע"א) אין אדם עושה עבירה אלא אם כן נכנס בו רוח שטות:(לקוטי אמרים ד"ב ע"ג) : בעל שם טוב עה"ת

<u>איסרו חג</u> - בשם החי' הרי"מ זי"ע, ענין ריקודין, בשמחת תורה ושמחת נשואין הוי כמו ריקוד פסולת מתוך האוכל, והבן: שיח שרפי קודש

בעת שבא החי' הרי"ם זצללה"ה מהחתונה הגדולה מאוסטילא אמר בשם הה"ק אוהב ישראל ממעזבוז זצללה"ה התורה עה"פ ויום השביעי משבח ואומר, ששום בריאה בעולם לא הי' יכול להתחיל לשבח להשי"ת עד שיום שבת בעצמו הי' משבח מקודם, וזהו לפיכך יפארו ויברכו לקל כל יצוריו, ההי"צ ר' פינטשא ז"ל מפילץ הי' שומע מהה"ק הרי"ם ז"ל שהי' מפליא התורה הזו ואמר, שלא ראה מעולם פה עם תורה כזה, ולא הבין דברי החי' הרי"מ זצללה"ה כי גם החי' הרי"ם זצללה"ה שמע הרבה תורות מרבותיו הק', אך פ"א בא לפני הרר"פ ז"ל הנ"ל חסיד אחד ויספר מעשה, מה שאמר הה"ק הר"ר אלימלך מליזענסק זצללה"ה שנתנו לו מן השמים כמה דברים והוא נתן למתנה עינים להה"ק הרבי מלובלין זצללה"ה, ופה להה"ק אי"ה ממעזבוז זצללה"ה, ויהי' כי שמע הרר"פ ז"ל דברים האלו, ואז הבין איך שהי' הרגשה בחי' הרי"ם זצללה"ה בפי הק' של בעל אוהב ישראל ממעזבוז זצללה"ה, ונתן משקה לכל המסובין מחמת שמחה: ספר שיח שרפי קודש

בס' רמזי אש שעל אליהו זוטא דף ל' ע"א וז"ל וכמו ששמעתי בשם הקדוש מאלכסנדר זצ"ל שענין ימים הנוראים הוא בתשובה וסוכות הוא מחיצה כדי שלא יכנסו לחטוא כי כשקבלנו מקצת קדושה בימים הנוראים אז ס"מ רצה להתערב בהם אז פועל הסוכה עם מחיצותיה שאין לו רשות לכנוס לשם להתעולל כדמעיקרא עכ"ל: ספר שיח שרפי קודש

<u>תשרי</u> - אמר : {הרה"ק ר' אשר הזקן מסטאלין זי"ע} יהא רעוא קמיה דתשרי על עמיה, תשרי זאל זאך אפ שטעלין בייא יודין. : כתבי הרה"ח ר"מ ברנשטיין בשם הגה"ח ר' חיים מנדל ז"ל הי"ד – מטה אהרן – פינסק קארלין

וכללו של דבר עיקר בריאת העולם היה בשביל ישראל, כנודע (ויקרא רבה פרשה ל"ו סימן ד') בראשית בשביל ישראל ובשביל התורה, שר"ל שישראל יתדבקו את עצמם בהשי"ת על ידי התורה. שזה היה רצון השי"ת ותענוג שלו שיבראו העולמות ובתוכם ועיקרם הנושא את כולם הוא איש הישראלי, שיתדבק להשי"ת על ידי התורה. ונמצא נשמת ישראל נשתלשל מרצון השי"ת הנקרא בספרים (ראשית חכמה שער הקדושה פ"א) מוחא דאבא, שר"ל רצון אבינו, ובא דרך כמה צמצומים עד רדתה לעולם השפל בגוף, ואחר כך כשנוטה בחשקה לחשוק בהשי"ת, ותפר האביונה תאוות הזמן, ולא יתאוה רק להשי"ת, אזי יש להשי"ת תענוג: יושר דברי אמת - אות ה

ואד יעלה מן הארץ. פירוש, כי השם יתברך ברא עלמא בשביל שיהיה לו תענוג והשם בעצמו נקרא שם הוי"ה והתענוג שלו נקרא שם אהי"ה ושם אדנ"י כלול מב' שמות שאות א מאדנ"י הוא משם אהי"ה ברוך הוא והי' מאדנ"י הוא משם הוי"ה ברוך הוא וברוך שמו והא' והד' משם אדנ"י מרומזים על התענוג, כי הא' הוא משם אהי"ה התענוג והד' גם כן. זהו ההפרש שבינו לעילת. וזהו וא"ד דהיינו א' וד' מרומזים אתענוג. יעלה מן הארץ, שהתענוג בא מדברים ארציים מבני אדם והבן: ספר קדושת לוי

...ואמר הכתוב ונח מצא חן בעיני ה', שנח הגביה חן ההוא בעיני ה' לקדושה שממנו לקח עבודת ה' שאמר מה שיש חן לתאות רעות מכל שכן שיהיה אדם משתוקק שימצא חן בעיני ה' על ידי עבודתו ותורתו ויראתו ודו"ק: ספר קדושת לוי

יומא דהילולא קדישא

הרה"ק ר' לוי יצחק מבארדיטשוב ב"ר מאיר, הקדושת לוי, כ"ה תשרי תקס"ע

הרה"ק ר משה ב"ר שמואל, החתם סופר כ"ה תשרי ת"ר

הרה"ק ר' אשר הזקן מסטאלין ב"ר אהרן הגדול מקארלין,כ"ו תשרי תקפ"ב

זיעואכי"א

לע"נ זקיני הרה"ח ר' נפתלי הערצל בן ר' אברהם משה ז"ל בורשטין

הושענא רבה תשכ"ט - תנצב"ה

לקבל דברי תורה בענגליש, או שיעור באידיש {בערך 25 מינוט}, נא להודיענו

יוצא לאור ע"י מכון בית צדיקים - שידלוב סטאשוב

A project of Cong. Tiferes Zvi – Mailing address:

714 Park Ave Lakewood NJ 08701-2025; T/F: 1-732-901-6225

chizuk@yeshivanet.com ברשות ובהדרכת גדולי התורה

לקבל הגליון, בלה"ק ובענגליש, וכן להקדיש גליון לזכות, לרפו"ש, לע"נ או לזכות את הרבים - אחב"י ביותר מד' אלף מקומות בעולם קע"ה כ"י להתקשר להנ"ל, ידידכם נפתלי הירצל גאנצווייג,

Contact us for dedications, received by thousands in Loshon Hakodesh & English, worldwide & send in your friends numbers to receive a.s.a.p.

אלה תולדות נח נח אתמהא לא הוה צריך קרא למימר אלא אלה תולדות נח שם אלא נייחא לו נייחא לעולם נייחא לאבות נייחא לבנים נייחא לעליונים נייחא לתחתונים נייחא בעוה"ז נייחא לעולם הבא: מדרש רבה

אלה תולדת נח - כל מקום שנאמר אלה פסל את הראשונים. הראשונים כל יצר מחשבות לבם רק רע כל היום והלכו לאבוד אבל נח איש צדיק תמים היה והעמיד דורות לעולם: חזקוני

את האלקים כו' נח הי' צריך סעד כו' אם הכוונה על סעד מהבורא יתי' וכי נמצא מי שאינו צריך סעד עליון. וי"ל כי כוונתם לדרוש את האלקים שהי' צריך עוד סעד מזכותים אחרים וגם מדורות העתידים. ובאברהם כתיב התהלכתי לפניו ובנח את לרבות כנ"ל: שפת אמת

צהר תעשה לתיבה. הנראה לרמז בזה כי אותיות התורה ניתנו לצרף כמו שאמרו יודע היה בצלאל לצרף האותיות כו'. והנה הצדיקים מצרפים האותיות מנגע לענג ומן צר"ה רצ"ה כמו שחותמין ביום התענית העונה לעמו ישראל בעת צרה ומיד נאמר רצה ה' כו' שנהפך הכל לרצון טוב. וכו': תפארת שלמה

בענין אחר צוהר תעשה לתיבה. פירוש שהצדיק על ידי תיבת התורה שלומד בה הוא מהפך הצרה לצהר. תחתים שניים שלישים תעשה. בדרך רמז לשלשה מיני בני אדם צדיקים גמורים ורשעים גמורים ובינונים תחתים רמז לרשעים וזהו שכתב רש"י ז"ל לזבל שהם עוסקים בדברים המאוסים לזבל המה העבירות. שניים למדור המה הבינוניים העוסקים במדור העולם הזה ותענוגים הגשמיים אף על פי

וכמו שאמר אדמו"ר נשמתו בגנזי מרומים אלה תולדות נח נח איש צדיק (בראשית ו', ט'). שבכל יום ויום נעשה נח אחר בצדקתו שהוליד לו רוח חדשה: רמתים צופים

ברש"י הרבה רוח והצלה לפניו ולמה הטריחו בבנין זה כו' אולי ישיבו כו'. הוא כענין הקושיא מ"ט פתח בבראשית משום כח מעשיו הגיד לעמו כו' כי באמת הצדיקים הם מושרשים למעלה מהטבע וכמו שיהי' לעתיד. ורק השי"ת רצה שיתפשטו קדושתם בכל הטבע כענין שאמרו שישראל הם בגלות כדי שיתוספו עליהם גרים וכן הוא בהתלבשות אור התורה בכל מעשה בראשית. וכן הי' עשיית התיבה חיבור מכל הבריאה כדי שיוכלו גם הרשעים לבוא להתדבקות ע"י תשובה. ואף שלא מצינו שפעל בהם לשוב נראה שהי' בהם הרהורי תשובה ע"י התיבה [ואם כי לא יצא מכח אל הפועל. הועיל על הגלגולים שנתגלגלו אח"כ כידוע בספרי קודש] גם יתכן לומר שכמה מהם עשו תשובה ע"י מעשה התיבה והם בכלל אשר בחרבה מתו שכתב בזוה"ק פ' ויגש ע"ש רק שלא היו כ"כ זכאין לראות במפלת הרשעים כמו נח. ומתו מקודם. וכדמיון זה בנ"י בגלות מעידין בכל יום על השי"ת ואומרים שהעולם יחרב ושעיקר הקיום ע"י התורה הכל על זו הכוונה שיתקרבו גם מהרשעים מי שראוי לכך. והצלת נח הי' במצוה אחת עשיית התיבה כמ"ש ויעש נח כאשר צוהו. מכש"כ בנ"י בכח תרי"ג מצות עתידין להנצל. רק שצריכין להתדבק בתורה. ושנדע כי הכל הבל וסוף העולם ליחרב. ואז התורה ומצות מצילין את האדם. וכמו כן הש"ק הוא בריחה שיכולין לברוח מן הטבע ולהתדבק בשרש העליון ע"י בחי' השבת. והוא מעין הצלת נח כנ"ל. ועמ"ש לקמן: שפת אמת - תרמ"א

שאין עושין עבירות. שלישים העליונים לאדם הוא הצדיק הגמור ההולך תמיד בעולמות העליונים והצדיק גמור הוא צריך לתקן כולם במעשיו הקדושים ולכך כתוב אצל שלישי תעשה פירוש אתה הצדיק תעשה ותתקנם. גם רמז אל האדם בעצמו שבנערותו הוא עוסק בדברים שפלים ומאוסים. ואמצע שניו הוא עוסק בעניני עולם הזה צריך לראות לתקן הכל על כל פנים בשלישים המה סוף שניו לבל יאסף עם חטאים נפשו: ספר נועם אלימלך

ויעש נח ככל אשר כו' כן עשה. להגיד שבחו של נח שלא כיון בעשיית התבה להציל את נפשו מטביעת המים הזדונים, רק עשה לקיום גזירת המלך. ויאמר עוד כי הנה נח חשב בדעתו שאין לו זכות להנצל, כי כן דרך הצדיקים שמחפשים דרכיהם ויודעים שאינם יוצאים ידי חובתם בעבודת הבורא, רק שחשב בדעתו שהשי"ת רוצה ברוב רחמיו להצילו במתנת חנם, וז"ש ככל אשר צוה אותו אלקים כן עשה, אבל בעצם עבודתו לא מצא לעצמו זכות שינצל, וכל זה מורה צדקתו: ספר אגרא דכלה

ויבאו. ספר הפלא שכולם באו אל נח, הגם שרובי החיות בורחים מן האדם, ואל התבה הגם שרובם בורחים משבת בית ומצודה ואוהבים החפשיות, ושלא באו רק שנים שנים ולא יותר, והיו מכל הבשר שלא חסר אחד מן המינים: מלבים

ויזכור אלקים - זה השם מדת הדין הוא ונהפכה למדת רחמים ע"י תפלת הצדיקים ורשעתן של רשעים הופכת מדת רחמים למדת הדין שנאמר (בראשית ו) וירא ה' כי רבה רעת האדם וגו' ויאמר ה' אמחה והוא שם מדת רחמים: רש"י

על התורה ועל העבודה

כל רמש אשר הוא חי וגו׳ יש לדעת למה לא הותר הבשר לאדם אלא לנח ונראה כי נח משלו נתנו לו לג׳ סיבות, האחד שבאמצעותו מצא ה׳ לקיים המין וזולתו לא היה מקיים מין הרמש בלא אדם ובזה זכה הוא בהם ב׳ שהוא טרח בהם ויגע בתיבה וצא ולמד כמה יגיעות יגע בהם, ועליו נאמר (תהלים קכח ב) יגיע כפיך וגו׳ ג׳ שגרם באמצעות קרבנו שנתרצה ה׳ ונשבע שלא יכרת כל בשר וגו׳, לזה התיר לו ה׳ לאכול מפרי דרכו: אור החיים

יפת אלקים ליפת. על דרך שמו ברכו, יפת - ירחיב, כלשון - ״יפתה״, כלומר - ירחיב הקב״ה גבולו של יפת שיירש ארצות רבות, וישכון באהלי שם - מכל מקום השכינה באהלי שם, ואף יפת יהיה כפוף לו,וכנען עבד לכולם: רבי יוסף בכור שור

באהלי שם. בתי מדרשות בלעדי בית הבחירה: עבד למו. שנית לשם וליפת גם קודם ימי המקדש: ספורנו עה״ת

ויהי כל הארץ וגו׳. בשם החי׳ הרי״מ זי״ע, מה שקיללו חז״ל (ב״מ דף מ״ד ע״א) למי שאינו עומד בדיבורו, בעונש מי שפרע מדור המבול. ודור הפלגה ומאנשי סדום ועמורה כו׳. הא באמת אין קנין בדיבור בלבד. וגם בסדום מפני מה נענשו על הגזל בפחות משוה פרוטה. דהא אין לו דין ממון מה״ת. והשיב בזה״ל נישט קיין מענשליכקייט איז אזוי וויא א גראבע עבירה ומי שאינו עומד בדיבורו או שגזל מחבירו בפחות פחות משוה פרוטה עד שגזל ממנו כל ממונו. זה אינו בנדר אנושי. לכן קיללו חז״ל באותו קללה למי שאינו עומד בדיבורו. במי שפרע כו׳. והבן: ספר שיח שרפי קודש

הן עם אחד ושפה א׳. בזוה״ק למד ק״ו לטוב שמתאספין יחד לחפש עצה לעבודת השי״ת כ״ש שלא יבצר מהם

שבת ר״ח - אם הזכיר של שבת ולא הזכיר של ראש חודש ולא נזכר עד אחר שהתחיל ברכת הטוב והמטיב אינו חוזר לראש שאף שחייב לאכול פת אין חיוב זה אלא משום שבת אבל בראש חודש אין חיוב הזכרה לעולם שיתחייב לברך ברכת המזון ולהזכיר והרי זה דומה למפטיר בנביא בראש חודש שחל להיות בשבת שאין מזכיר של ראש חודש הואיל ואין הפטורה בראש חודש לעולם אם הזכיר של ראש חודש ולא של שבת כשחוזר לראש ברכת המזון צריך להזכיר גם של ראש חודש לכתחלה שבכל ברכת המזון צריך להזכיר של ראש חודש אף שאינו מברך בשביל ראש חודש אבל בשבת חנוכה אם הזכיר של חנוכה ולא הזכיר של שבת וחוזר לראש א״צ להזכיר של חנוכה מפני שהזכרת חנוכה אינה חובה כלל בברכת המזון כמו שיתבאר בסי׳ תרפ״ב: שו״ע הרב ס׳ קפ״ח י״ד

וואו נעמט מען די הייליגע טעג\
זיי זענען אוועק געגאנגען\
מיר דארפען זיי צו האלטן\
מיט אייזענע צוואנגען\
מיט אייזענע צוואנגען צו האלטן\
און תשובה צו טאן איף דעם אלטן\
די עבירות אוועק צו ווארפן\
און דעם בורא עולם צו הארכען\
די ערגסטע מדה איז גאות\
דאס דערווייטערט פון אחוה ורעות\
און נאר אביסל ענוה\
דאס איז דאך א מדה טובה\
די כתר פון תורה איז אפן\
מען קען דאס נישט קריגן מיט שלאפן\
נאר מיט יגיעה רבה\
קען מען קונה זיין צו עולם הבא\
מיט תורה און יראת שמים\
איז מען זוכה צו די אמתי׳ע חיים\
א לעבן פון נצח נצחים\
א חסד פון מלך מלכים!

יומא דהילולא קדישא\
הרה״ק ר׳ ישראל מריזין ב״ר שלום שכנא\
ג׳ חשון תרי״א - זיעועכי״א

כו׳ ע״ש, ואמר החי׳ הרי״מ זצ״ל דלשון הפסוק משמע שקאי על ישראל שנקראו עם אחד ושפה א׳ לשון הקודש שמיוחד לו ומבטיח ה׳ כי אם יתחברו ביחד, וזה החלם לעשות שזהו יהי׳ התחלתם עשיתם שיהי׳ באגודה אחת ולא יבצר מהם כו׳ וכמ״ש (אבות פ״ד) כל כנסי׳ שהיא לש״ש סופה להתקיים, וזהו שכ׳ שאל אביך ויגדך כו׳ בהפרידו כו׳ כדי שנדע שהכל הי׳ עבור ישראל ללמוד ק״ו הזה: שיח שרפי קודש

פ״א נסע הה״ק הר״י מרוזין ז״ל ובדרך נפגשו יחד הוא ז״ל והה״ק ר׳ משה מסאווראן ז״ל והדבר הי׳ קודם ראש השנה, ולאשר לא הי׳ מקום בהקרעטשמע לנוח שמה לקחו כאו״א ארגז שלו וישבו בחוץ, ושאל הה״ק מרוזין להה״ק מסאווראן ז״ל הלא עולם גדול יסעו לכם על ראש השנה מה תעשו אתם, ענהו הה״ק מסאווראן ז״ל וכולן נסקרין לפניו בסקירה אחת. השיב הק׳ מרוזין ז״ל זאת כתיב אצל הקב״ה ומה תעשו אתם השיבו הק׳ מסאווראן ז״ל הנה אליכם ג״כ יסעו עולם גדול מה תעשו אתם והשיב הק׳ מרוזין ז״ל בבואם לפני כל אחד ואחד מהם נחקק על לוח לבי ובבוא ראש השנה אפתח את לבי לפני הבורא ית״ש ואומר הא לך כל הצעטיל מהיהודים אשר לפני: ספר שיח שרפי קודש

שמעתי שפ״א הי׳ שלשה קדושים ביחד הה״ק מאפטא בעל אוהב ישראל ז״ל והה״ק מרוזין ז״ל והה״ק ר׳ יוסף טארטישינער בן הרבי מלובלין ז״ל. ואמר הה״ק מאפטא ז״ל להה״ק ר׳ יוסף ז״ל בזה״ל, איהר זעהט א אלטער יוד מיט אווייסע בארד עכ״ז שפיגעל איך מיך אין זיינע שטיוולעך היינו על הה״ק מרוזין זי״ע: ספר שיח שרפי קודש - רבי ישראל מרוזין

לזעי״צ - הרה״ק ר׳ קלונימוס קלמן מפיאסעצנא הי״ד ב״ר אלימלך זצוקל״ל - ד׳ חשון תש״ד - מחבר ספר חובת התלמידים - זיעועכי״א

לע״נ זקנתי אסתר בת ר׳ משה חיים ע״ה בורשטין\
נלב״ע ב׳ חשון תשס״ז - ת.נ.צ.ב.ה.

לקבל דברי תורה בענגליש, או שיעור באידיש {בערך 25 מינוט}, נא להודיענו

יוצא לאור ע״י מכון בית צדיקים - שידלוב סטאשוב\
A project of Cong. Tiferes Zvi - Mailing address:\
714 Park Ave Lakewood NJ 08701-2025; T/F: 1-732-901-6225\
chizuk@yeshivanet.com ברשות ובהדרכת גדולי התורה\
לקבל הגליון, בלה״ק ובענגליש, וכן להקדיש גליון לזכות, לרפו״ש, לע״נ או לזכות את הרבים - אחב״י ביותר מד׳ אלף מקומות בעולם\
קעי״ה כ״י להתקשר להנ״ל, ידידכם נפתלי הירצל גאנצוויג,\
Contact us for dedications, received by thousands in Loshon Hakodesh & English, worldwide & send in your friends numbers to receive a.s.a.p.

לך לך פרש"י להנאתך ולטובתך. מיתורא דלך דריש כן, עוד פרש"י ושם אעשך לגוי גדול וכאן אין אתה זוכה לבנים, פי' חזקוי' והוא שאמרו רבותינו שלשה דברים מבטלים הגזירה שנוי השם שנוי מקום וקריאת השם וכו', וכן מצאתי בב"ר דקאמר ר' יודן בשם ר' אליעזר ג' מבטלים גזרה רעה ואלו הן תפלה וצדקה ותשובה, וי"א אף שנוי מקום שנאמר ויאמר ה' אל אברם לך לך: פירוש הריב"א

לך לך מארצך וגו', ובפירש"י ועוד שאודיע טבעך בעולם, שמעתי ממורי זלה"ה בשם רבינו סעדיה גאון כי עיקר בריאת האדם בעולם הזה הוא לשבר מדות רעות שלו הטבעיות, ובזה מעלה וכו':(בן פורת יוסף דכ"ז ע"ב).

ובזה מעלה מדרגה הנקרא טבעך [מה שהוא דרך הטבע] בעולם עליון שנקרא עולם לשון העלם והסתר. (כן סיים בה בכתר שם טוב ד"ג ע"ב):

גם אמר הגאון הנ"ל כי עיקר בריאת האדם בעולם הזה, לשבר מדות רעות שלו טבעיות ובזה מעלה וכו', כגון אם מחמת חמימות הכבד טבעו להיות כעסן, ראוי לו לשבר טבעו וכעסו בכל מה שאפשר, וכן בענין שז"ל רח"ל מחמת חמימות, ראוי לשבר וכו', וכן מי שטבעו בעצבות ואז מקונן ומתאונן גם בעבודת ה', אין זה מעלה, וכן אם טבעו להיות הולל ובדחן, יראה לשבר טבעו ולעשות ההיפוך: וכו': בעל שם טוב

ונברכו בך כל משפחות האדמה שמעתי ממורי כשיש כמה רשעים בעיר או מדינה המתנהגין בשקר, ויש ביניהם צדיק המתנהג באמת, כאשר עוסק בתורה ותפלה ומדבק את עצמו אל האמת אז יתפרדו כל פועלי און ושקר וכו' ודפח"ח:(תוי"י פ' וירא ד"כ): בעל שם טוב עה"ת

ויאמר אלקים יהי אור זה אברהם הה"ד (ישעיה מא) מי העיר ממזרח צדק וגו' אל תקרא העיר אלא האיר ויקרא אלקים לאור יום זה יעקב ולחשך קרא לילה זה עשו ויהי ערב זה עשו ויהי בקר זה יעקב ויהי ערב ערבו של עשו ויהי בקר בוקרו של יעקב יום אחד שנאמר (זכריה יד) והיה יום אחד הוא יודע לה' לא יום ולא לילה וגו' דבר אחר יום אחד שנתן לו הקב"ה ואיזה זה יום הכפורים: מדרש רבה פרשה ב פסקה ג

ויאמר אלקים יהי אור, (ב"ר פ"ב ג'), זה אברהם. כשכל הבית מלא חשך פא"פ, וכשבא לתוכו מעט אור מאיר כל הבית ונדח החשך, כן היה כל העולם כולם תועה מדרך השכל בעצת נמרוד ודור הפלגה, עד שאורו של אברהם זרח ונדחו כולם: **מי** העיר ממזרח צדק (ישעיה מא ב). אל תקרי העי"ר אלא האיר. כי אי אפשר לפרש העיר לשון התעוררת, ומאמר הנביא שהש"י העיר את אברהם אבינו לעבודתו, וקיימא לן (ברכות ל"ג ע"ב) הכל בידי שמים, ע"כ אברהם אבינו התעורר מעצמו כנודע שהיה מונה ושוקל וסופר להשיג אמתת מציאותו ית' בהתבודדת רב ועצום, וגם בלשון התעוררת לא יצדק לשון ממזר"ח דייקא, על כן אל תקרי העי"ר אלא האיר, שהש"י האיר את אורו מסוף העולם עד סופו על ידי נפלאותיו עמו, והא דלא נכתב בפסוק בפירוש האי"ר, הוא על פי מה דידוע (זוהר ח"א ל"ו ע"ב) שקודם חטא אדם הראשון היה כתנות או"ר באל"ף, ככתוב בתורתו של רבי מאיר (ב"ר פ"כ י"ב), ואחר החטא נתחלף אור באלף להתהוות כתנות עור בעי"ן ממשכא דחוויא, ועל ידי הצדיקים שיתקנו חטא אדם הראשון מדור אל דור, יתוקן גם העי"ן להיות מזהיר כמו האור. וזהו כי עין בעין יראו בשוב וכו' (ישעיה נב ח), עיין כל זה בשל"ה ותבין. והנה אברהם אבינו היה תחלת תיקונו של אדם, והתחיל לתקן העי"ן להאיר כמו אל"ף, וזה שנכתב עי"ן וקרינן אל"ף, והבן נ"ל: ספר אגרא דכלה - דף שנז/ב

וישב את כל הרכוש וגו' שמעתי בזה הקדמה מאדוני אבי זקיני נ"ע [הבעל שם טוב] זללה"ה כי יש לכל צדיק וצדיק ניצוצין קדישין השייכים לשורש נשמתו, אשר צריך לתקן ולהעלותם, אפילו משרתיו ובהמתיו וכליו הכל יש בהם ניצוצין קדושים וצריך הוא לתקנם ולהעלותם לשרשם, כמו שאמר ר' נחמן הארידענקר ז"ל נפש חיה הוא שמו, פירוש הנפש חיה החיות והנשמות של האדם הוא שמו של האדם, עד כאן, ואם תבין ותעיין היטב בפסוק ויקחו את לוט ואת רכושו בן אחי אברם תמצא שורש הדברים, כי היו ניצוצי הצדיק, וצריך לתקנם להעלותם לשרשם, והבן היטב:(דגל מחנה אפרים פ' לך): בעל שם טוב עה"ת

ויתן לו מעשר מכל, אדמו"ר האלקי מהד"ב זצ"ל אמר רמז כי מלכי צדק מלך שלם משך בקדושתו אות ה' לאברהם מה שאח"כ קרא לו ה' שם חדש אברהם, וזה שנרמז ויתן לו מעשר מכ"ל, כי כ"ל עולה חמשים והמעשר ממנו חמשה הוא אות ה' וזה שנתן לאברהם: ספר עבודת ישראל

עוד יש לפרש אנכי מגן לך כו' פירוש ע"ד דאיתא בגמרא מצוה בעידנא דעסיק בה מגינה ומצלי. תורה בין בעידנא דעסיק בה ובין בעידנא דלא עסיק בה מגינה ומצלי ונמצא כשלומד תורה פעם אחת התורה מגינה עליו גם בשעה שאינו לומד וכשלומד שוב אזי מגיע לו שכר בעד הלימוד הזה כי מה שלמד כבר הוא מגין עליו ואין צריך הלימוד השני להגן עליו וזהו אנכי רמז להתורה הקדושה הוא מגן לך ולכן שכרך הרבה מאוד כנ"ל עבור כל לימוד ולימוד שמגיע לך שכר וק"ל: ספר נועם אלימלך

על התורה ועל העבודה

הבט נא השמימה וספור הכוכבים וגו׳ כה יהיה זרעך, בשם הבעל שם טוב הקדוש ז״ל, שפירש, דכמו שהכוכבים נראים למטה קטנים ולמעלה בשמים הם גדולים מאוד, כן בני ישראל נראים קטנים למטה בעולם הזה, ובעולם העליון הם גדולים למאוד: (בית ישראל פ׳ לך אות ל״ו): ספר בעל שם טוב עה״ת

והאמין בה׳ ויחשבה לו צדקה. יש לומר שאברהם בעצמו חשב זה להקב״ה לצדקה שעשה עמו שנתן לו שכל להאמין בה׳ אחד. וקרוב לזה פי׳ הפסוק (דה״י א׳ כט, יא) לך ה׳ הממלכה, ולא כתיב המלוכה רק הממלכה דהיינו גם כן שדוד המלך ע״ה אמר לך ה׳ שהכל שלך הוא אפילו מה שממליכין אותך הוא מכח שלך כי הוא הנותן לך כח לעשות חיל. והעושר והכבוד מלפניך, פירוש שכל העושר והכבוד הוא רק מלפניך שיכול לעמוד מלפניך לעבוד אותך: עבודת ישראל

בפסוק והיה שמך אברהם. דרשו חז״ל שניתוסף לו ה׳ להיות שליט על כל רמ״ח איברים. דאיתא בהבראם בה׳ בראם בה׳ נברא עוה״ז כו׳. עוד איתא באברהם. דהנה אמרו חז״ל שאברהם אבינו הקנה להקב״ה שמים וארץ והוא אחד מחמשה קנינים שקנה הקב״ה בעולמו. דאיתא כל מה שברא הקב״ה לא בראו אלא לכבודו דכתיב כל הנקרא בשמי ולכבודי בראתיו. וזה הכבוד נתקיים ע״י הצדיקים דכ׳ ויקרא אברם בשם ה׳ והיינו דביקות הבריאה בהבורא ית׳ כדברי המדרש שאיחה את העולם כו׳. ונתקיים כל הנקרא בשמי וחל ש״ש על הבריאה בכח עבודת אאע״ה וזה רמז הה׳ שניתוסף לו. וכביכול הניח הקב״ה ה׳ אברים להיות ברשותו שהמה עדות על הבורא ית׳. וכשהאדם משעבד כל האיברים שהם בבחירתו אז הקב״ה מוסיף לרשותו ה׳ איברים הללו ג״כ וחל שם ה׳ שהוא הה׳ שברא בה העוה״ז וזה רמז הה׳ קנינים שקנה בעולמו: שפת אמת

<u>הפטורה</u> - למה תאמר - עמי יעקב ותדבר בגלות. נסתרה דרכי מה׳ - העלים מנגד עיניו כל מה שעבדנוהו והמשיל עלינו אות׳ שלא ידעוהו. ומאלקי משפטי יעבור - העביר מלפניו משפט הגמול הטוב שהי׳ לו לשלם לאבותינו ולנו: רש״י

...וזהו פירוש וקוי ד׳ יחליפו כח דהקדושה שאדם מקדש ומטהר עצמו בעת תפילתו ואכילתו על ידי זה הוא נותן כח בפמליא של מעלה * וקוי ה׳ הם אותם הצדיקים השלימים המקוים ומצפים לתשועת ד׳ הוי״ה ברוך הוא שיתמלא במהרה ושיהא השם שלם בקרוב הם מחליפים הכח פירוש מחליפים משאר העם שאצל ההמון עם בשעת תפלתם הם יותר בקדושה אבל הם מקדשים ומטהרים עצמם באכילתם יותר ויותר מבשעת תפלתם * וכו׳: ספר נועם אלימלך - פרשת קרח

מי העיר ממזרח - והוא אברהם אבינו שהעיר אותו הקל לצאת מארץ מזרח שהיתה ארץ מולדתו כמו שאמר ארצה בני קדם והעיר אותו הקל מבית עובדי פסילים: **צדק** יקראהו לרגלו - בכל מקום שהיה הולך זהו לרגלו בכל מקום שהיה רגלו שם היה קורא צדק ואמת כמו שאמר ויקר׳ שם אברם בשם ה׳ וכנוי יקראהו לצדק זהו הצדק והאמת שהיה אומר להם עזבו העכו״ם כי אין בהם ממש ועבדו מי שברא העולם והיה מלמד אותם דרכי האמונה, היש פלא כזה איש אחד בין כל בני הארץ שהיו כולם עכו״ם ומוכיחם על אמונתם ולא פחד מהם וממלכיהם מי העיר לבבו לעשות זה הלא אנכי ה׳: רד״ק

העיר - מל׳ התעוררות: מצודות ציון

ואתה ישראל עבדי - אינך כגויי הארצות כי עבדי אתם ואני בחרתיך להיות לי עבד, ולמה שאתה זרע אברהם אוהבי שאהבני ודבק בי ויצא מתוך עובדי פסילים ואלילים: רד״ק

מי שיש לו עצה והארה לגליון החמש מאות הבעל"ט, נא להתקשר אצלינו.

ידו בכל ויד כל בו. הכלל בעונותינו הרבים גדולת ישמעאל מחמת המילה וכן מבואר בזוהר הקדוש והנה ברית נקרא כל כמבואר בשערי אורה. וזהו ידו, לשון ממשלה בכל. ויד כל בו, כי באמת הישמעאלים הם בלא פריעה אבל אנו זרע ישראל במילה ופריעה. והנה במילה יש שני ענינים החתוך בכלי ופריעה ביד. וזהו הרמז ויד כל בו, הם זרע ישראל שהם בפריעה ביד וזהו יד כל הרומז על הברית כנ״ל בו ימשול בישמעאל: קדושת לוי

ויעל אלקים מעל אברהם. להבין למה נאמר זה גבי מילה. דהנה רבותינו ז״ל אמרו (בראשית רבה מב) ממרא נתן לאברהם אבינו עצה על המילה הוא כמו שכתבו המפרשים לגודל עשיות דבר מצוה זה עיין שם. וכשהקדוש ברוך הוא שורה על האדם שם לא יגור רע, הוא היצר הרע. ומשום הכי כתיב כאן ויעל אלקים מעל כו׳, סילק השם יתברך רגע מאברהם אבינו עליו השלום בכדי שימצא היצר הרע מקום לפתותו. וזה גודל הנסיון להודיע חיבת אברהם אבינו עליו השלום לקונו שכבש את יצרו לעשות רצון קונו בלב שלם: קדושת לוי

<u>מאַכן אַ סעודת הודאה</u>

הרה״ק רבי אברהם אלימלך מקאַרלין זי״ע הי״ד געזאגט: ביי אונז איז אַ קפידא צו מאכן א סעודת הודאה אויף אַ ישועה. און נישט צו זיין א כפוי טובה. און אין נאמען פון זיין טאטן האט ער געזאגט: מקבל זיין יסורים באהבה קען זיין ביי פראסטע מענטשן אויך. אבער צו דאנקען דעם אייבערשטן פאר דעם גוטס, איז אפילו ביי גרויסע ווינציג דאָ. ביי אונזערע עלטערן געווען. אין א בריוו שרייבט ער: איין מאל האט דער ״בית אהרן״ געזאָגט אשר יצר הויך אויפן קול מיטן ניגון פון הלל. און ער האָט געזאָגט ״וואָס מיינט איר קינדערלאך, יעדער הייליגער וואָרט דארף מען זאָגן אזוי ווי מען זאָגט הלל״: מטה אהרן - פינסק קארלין

יאהרצייט דרחל אמינו - ואקברה שם - ולא הולכתיה אפי׳ לבית לחם להכניסה לארץ וידעתי שיש בלבך עלי אבל דע לך שע״פ הדבור קברתיה שם שתהא לעזרה לבניה כשיגלה אותם נבוזראדן והיו עוברים דרך שם יצאת רחל על קברה ובוכה ומבקשת עליהם רחמים שנא׳ (ירמיה לא) קול ברמה נשמע וגו׳ והקב״ה משיבה יש שכר לפעולתך נאם ה׳ וגו׳ ושבו בנים לגבולם: רש״י ויחי פמ״ח פ״ז

לזעי״צ - הרה״ק רבי אברהם אלימלך בהרה״ק ר׳ ישראל מקאַרלין זי״ע הי״ד נעקד״ה י״ד חשון תש״ג

לקבל דברי תורה בענגליש, או שיעור באידיש {בערך 25 מינוט}, נא להודיענו

יוצא לאור ע״י מכון בית צדיקים - שידלוב סטאשוב
A project of Cong. Tiferes Zvi – Mailing address:
714 Park Ave Lakewood NJ 08701-2025; T/F: 1-732-901-6225
chizuk@yeshivanet.com ברשות ובהדרכת גדולי התורה

לקבל הגליון, בלה״ק ובענגליש, וכן להקדיש גליון לזכות, לרפו״ש, לע״נ או לזכות את הרבים - אחב״י ביותר מד׳ אלף מקומות בעולם קע״ה כ״י להתקשר להנ״ל, ידידכם נפתלי הירצל גאנצווייג,
Contact us for dedications, received by thousands in Loshon Hakodesh & English, worldwide & send in your friends numbers to receive a.s.a.p.

וירא אליו ה' באלוני ממרא והוא יושב פתח האהל כחום היום. הפרשה הזאת דבקה ומחוברת עם הפרשה של מעלה, על כן אמר וירא אליו כלומר לאברהם שהזכיר, שאלולי כן היה ראוי שיאמר וירא ה' אל אברהם, כשם שהזכיר למעלה וירא ה' אל אברם, אבל אמר וירא אליו והכוונה לומר כי בזכות המילה נראה לו השם, וכן דרשו חז"ל (תנחומא וירא א) לבקר את החולה: רבנו בחיי

וירא אליו ה' באלוני ממרא והוא יושב פתח האוהל בשם כ"ק אדמו"ר מקאצק זצ"ל אברהם אבינו איזט געוועזען אזוי שפל בייא זיך עס איזט געוועזען וירא אליו השי"ת האט זיך בייא עהם בעוויזען שטענדיג אין עהם האוט זיך געדאכט ער זיצט בייא דיא טיהר פתח האהל ער איזט וייט פין דעם עכלי"ק ודפח"ח, והמב"י: ספר שיח שרפי קודש

ואקחה פת לחם. בשם היהודי הק' זי"ע מכאן ראי' שעבור האורחים מחויב ליתן לחם משנה, כי "פת" הוא "שתים" כמו שדרשו חז"ל (מנחות ל"ד ע"ב) כמו לטוטפת טט בכתפי שתים ופת באפריקי שתים, והבן: ספר שיח שרפי קודש

הרה"ק ר' צבי הירש מרמינוב היה מאכיל בעצמו הרבה להאורחים שבאו לו והיה אומר "לשובע ולא לרזון" שרזין קדישין לא אמר כ"כ: מפי השמועה

קבלתי מאדוני אבי זקיני נ"ע זללה"ה על הענין פסח באכסניא של תורה, שהאורח הבא הוא המביא תורה לבעל הבית, ולפי האורח כך הוא ענין התורה שנתגלה לבעל הבית:(דגל מחנה אפרים פ' וירא): ספר בעל שם טוב על התורה

וירא "אליו" ה' ר"ת אי"ו. שהגם שלאחר המילה הי' לו תוספת קדושה וגילוי אלקותו עכ"ז אז ביקש וחיפש אחר אלקותו יתי"ש יותר לומר אי' מקום כבודו: זרע קודש

בתיקון איזה מצות הכנסת אורחים מחז"ל כי עשן של פסל מיכה הי' מתערב עם עשן מזבח ה' ובקשו מלאה"ש לפגוע בו א"ל הקב"ה הניחוהו פתו מצוי לעוברים ושבים. ואחז"ל גדולה הכנסת אורחים שמשרה נבואה על נביאי הבעל. ואברהם זכה הרבה מאוד ע"י מצות הכנסת אורחים. ואמרו חכמי האמת שזהו תיקון גדול לפגם ברי"ק. שבת הוא תיקון כללי כמחז"ל השומר שבת כהלכתו מוחלין לו על כל עונותיו ואפילו שמץ מינות ועבו"ז מוחלין לו ותיקון גדול לפג"ב, והעיקר בו אהבת חברים יראי ה' היושבים ביחד ומעוררים זל"ז באהבה ויראת ה' ובחיבוב השבת וחיבוב כל המצות ומעוררים שמחה ועונג בשירות ותשבחות כמו בהלולא דמלכא, ודבר דבר שלא ידבר בשבת שום דברי חול ודברים יתרים. וע"י עונג שבת יכול אדם לזכות לתשובה מאהבה, צדקה היא תועלת גדולה לתשובה, ונדבת המשכן הועיל לבנ"י לכפר להם על עון העגל והעושה צדקה כאלו קיים את כה"ת שנקראת צדקה כדכתיב וצדקה תהי' לנו וכו' ומעורר צדקת ה' אשר ימינו פשוטה לקבל שבים ושקולה צדקה נגד כמה וכמה מצות עד שאז"ל על אחאב מפני צדקותיו שהיה עושה עם ת"ח והיה מכבדם היה נחשב מחצה זכיות ובינוני (בסנהדרין בפ' חלק) וכתיב והלך לפניך צדקך. המזכה את הרבים אחז"ל שכל המעש"ט שלהם יש לו ג"כ זכיות בהם. וכמו שחילול ה' חמור יותר מכל עבירות שבועלם כן המקדש שמו יתברך ברבים גדול מצותו יותר מכל המצות שבעולם אמנם שלא יכוין לכבוד עצמו ואין חטא בא על ידו: ספר יסוד העבודה - חלק ג פרק ה (יב)

איה שרה אשתך. הגה"ק בעל החי' הרי"מ זי"ע סיפר שהה"ק ר' מיכלי מזלאטשוב זי"ע כשלמד עם בניו פסוק הזה פירש להם כוונת פסוק הזה ויאמרו אליו אי' וכו', דהמלאכים שמעו למעלה במרום שאאע"ה גדול וחשוב מאוד, והוא רגל בהמרכבה, ויש למעלה במרום ממנו רעש גדול, ולזה בהיותם עתה בביתו ולא ראו ממנו מאומה כי הסתיר מאוד מעשיו ודרכיו, להכי שאלו לו אי' שרה אשתך וכו' אולי ממנה נראה ונוכל להודע ממדריגת אאע"ה, ע"ז השיב הנה באהל וכו' היינו שצנועה היא וגם ממנה לא תראו כלום [ואמר בלשון אשכנז הנה באהל וכו' ופירש"י ז"ל צנועה היא, ס'וועט פין איהר אויך א פייג דערגייעהן] עכלה"ק: ספר שיח שרפי קודש

היפלא מה' דבר. כלומר - דבר הבא מה' היפלא בעיני שום בריה, הלא ידוע לכל כי כל אשר יחפוץ יעשה: רבי יוסף בכור שור

כי ידעתיו למען אשר יצוה וכו' ושמרו דרך ה' לעשות צדקה ומשפט. בפנים יפות עה"ת הקשה דאיך שמר אברהם אבינו את השבת הא ב"נ ששבת חייב מיתה ותי' אדמו"ר הרי"ם מגור זצ"ל שבארבע כנפות אם הציצית פסולין הוי משאוי ואם יוצא בהם לר"ה חייב חטאת ולב"נ הוי הציצית משאוי ולא שמר את השבת עכ"ל: ספר שיח שרפי קודש

המכסה אני מאברהם כו' כי הבורא יתברך קודם שעושה דין הוא מתלבש בהחסד והטעם כי עולם חסד יבנה והוא קיום העולם ז"ש ואברהם היה יהיה וכו' ונברכו בו כו' וע"י מדת החסד של אברהם אע"ה נמשך ברכה לכל הברואים ע"כ לא יעזוב את חסידיו חסידו כתיב. וכמו כן הוא

על התורה ועל העבודה

נמלך בכל הג' אבות לכן נקראו אבות כי אין דבר נעשה בלי ידיעתם. וראינו כי לא נעשה משפט בסדום עד שנמלך בו ומיד התחיל מדת החסד להרבות בקשה כמה פעמים עד שהסכים ומכל שכן עתה שגדולים צדיקים במיתתם יותר מבחייהם: שפת אמת - תר"מ

איתא בגמרא אין דנין את האדם אלא לפי מעשיו של אותה שעה שנאמר באשר הוא שם פירש רש"י לא על מה שעתיד לעשות כו' וזה מילתא דפשיטא, לכן נראה דגם על מה שכבר עשה אין דנין רק לפי מעשיו של אותה שעה והגם דעיקר הדין על מה שעבר מכל מקום העבירות שעשה השאירו בו פגם ורושם לכן אי שב בתשובה והסיר העון מנפשו אין עליו דין רק לפי מעשיו שיש בו עדיין רושם באותה שעה: שפת אמת - ליקוטים - לר"ה

וזהו וישכם אברהם בבוקר רוצה לומר שהמשיך השפעות חסדים דבוקר רמז לחסדים להמשיך על ידי השכם * וישכם הוא לשון שכם * ויחבוש את חמורו רוצה לומר החומריות הם הדינים היה חובש וכובש אותם והמתיקם * וזהו שנאמר גבי שאול המלך עליו השלום משכמו ולמעלה היה גבוה מכל עם רמז לנ"ל שהיה שאול כבן שנה נקי מכל חטא והיה במדרגה זו להמשיך השפעות על ידי השכם יותר מכל עם היה מעולה וגבוה במדרגה זאת. וזהו נח איש צדיק תמים היה בדורותיו רוצה לומר שהיה תמים בצדקתו באחדות האמתי והמשיך השפעות לדורותיו והבן היטיב: ספר נועם אלימלך - פרשת נח

ושני נעריו עמו. מלי' שנות הנעורים. פי' הגם שכבר הי' זקן, לקח א"ע לעבודת שלו כמו בהיותו בנעוריו עם כל ההתלהבות: הס"ק מסלאנים — תורת אבות

בחצרות כמה אדמו"רים היו בדחנים קבועים שלא חשכו בדיחותיהם כל השנה אולם פורים היה יומם שלהם. הם משלו בכיפה כשהאדמו"רים בעצם יושבים ונהנים. מפורסמים בעיקר הבדחנים הירש אוסטרופולר שהיה בהצרו של רבי ברוך ממעזשבוז והוא דמות היסטורית קיימת, שבמרוצת הזמן נתלה בו כל אוצר הבדיחה היהודית, רבי מרדכי רקובר בדחנו של ה"חוזה" מלובלין זי"ע שרבי אברהם מרדכי אלתר האדמו"ר מגור זצ"ל ציוה לכנותו בתואר רבי, רבי ליב מליטשב בדחנו של רבי אברהם יהושע העשיל ה"אוהב ישראל" מאפטא זי"ע.

הרי כמה מבדיחותיהם הפורימיות של בדחנים אלה במעזשבוז, עירו של רבי ברוך, היה יושב ישיבת קבע חסיד אחד שלא' היתה בו לא תורה ולא חכמה. ניגש אליו בפורים, הירשל, ואמר לו: רבי איד! מה עושה אתה במעזשבוז? הלה סגר עיניו, התנועע בדבקות מעושה ואמר: במעזשבוז שומע אני דברי תורה "רזין דרזין" גיחך הירשל: ואני סובר שבאת הנה לשובע ולא לרזון...

אותה שעה זחה דעתו של רבי ברוכל זי"ע עצמו ואף הוא תרם תרומתו: היו לו, לאחשורוש, מאה עשרים ושבע מדינה (אסתר א' א') אך כמה היו לו בים וכמה ביבשה? כתוב - השיב - וישם המלך מס על הארץ ואיי הים" (שם י' א') "מס" בגימטריה מאה. "ואיי" בגימטריה כ"ז. הרי שהי' לו מאה מדינות ביבשה ועשרים ושבע על הים...

הוסיף רבי ברוך ואמר: מנין לשתיה בפורים מן התורה? שנאמר "ויעש אברהם משתה גדול ביום היגמל את יצחק" (בראשית כ"א ח') היגמל אותיות מגילה, שאברהם שתה בקריאת המגילה!...: החסידות - אלפסי

מי שיש לו עצה או הארה להוסיף לכבוד גליון החמש מאות הבעל"ט, נא להתקשר אצלינו
.

וה' פקד. אברהם התפלל בעד אבימלך וה' פקד את שרה כאמרו וה' השיב את שבות איוב בהתפללו בעד רעהו: **כאשר** אמר. באמרו וברכתי אותה וזה היה שהסיר ממנה קללת חוה בעיבור ובלידה ובגידול כאמרו הרבה ארבה עצבונך והרונך: **ויעש** ה' לשרה כאשר דבר. כאמרו וגם נתתי ממנה לך בן שלא כמנהג המולידי' בעת זקנה שיולידו על הרוב נקבה: ספורנו עה"ת

והרבה ארבה את זרעך - ג' פעמים כתיב זרעך בפרשה כנגד ג' פעמים זרע שנקראו ישראל. כי הם זרע ברך ה' (ישעיה סא, ט) בגימטריא זרע אברהם וכתיב (להלן כד, א) וה' ברך את אברהם בכל. זרע קדש מצבתה (ישעיה ו, יג) כנגד יצחק שקדש שמו של הקב"ה. כלה זרע אמת (ירמיה ב, כא) כנגד יעקב שהיה מטתו שלימה והיינו דכתיב (מיכה ז, כ) תתן אמת ליעקב: וכחול. ב' במסורת. וכחול אשר על שפת הים. וכחול ארבה ימים (איוב כט, יח). וזה הוא שנאמר (ישעיה סה, כב) כי כימי העץ ימי עמי, שהבטיחו ג"כ באריכות ימים: בעל הטורים

ואת מעכה. ראשי תיבות — וידוי אחר תפילה מכפר על כל העונות: הרה"ק ר' אברהם אלימלך מקארלין זצוק"ל הי"ד

הפטורה - ויהי כמלאת הכלים - באגדה ובתרגום של תוספתא והוה כמשלם מניא ואמרת לבנה קריב לי עוד מאני תבירי דחספא דמאן דיגזר על מאנין ריקנין דימלון יגזר על מאני תבירי ויתקנון והוא לקיט מאני שבירי ומשוי חד על חד ומתחברי במימרא דה' קודשא בריך הוא ועמודא דמישחא טייף על כולהון עד דשלימו כל פסקי מאנייא אמר ברא לית עוד מנא ושמע עמודא דמישחא ופסק: רד"ק

לזעי"צ — זקני הרה"ק ר' צבי הירש ב"ר מאיר הורוויץ מטשורטקוב (אבי הר"ר שמעלקא ובעל ההפלאה) זצוק"ל - ט"ו חשון תקי"ד - זיעועכי"א

לע"נ ר' שמואל ב"ר אפרים הכהן ע"ה - נלב"ע ט"ז חשון תשנ"ו - תנצב"ה
היות שלא השאיר אחריו זש"ק הלומד לע"נ חסד של אמת הוא

לקבל דברי תורה בענגליש, או שיעור באידיש {בערך 25 מינוט}, נא להודיענו

יוצא לאור ע"י מכון בית צדיקים - שידלוב סטאשוב
A project of Cong. Tiferes Zvi - Mailing address:
714 Park Ave Lakewood NJ 08701-2025; T/F: 1-732-901-6225
chizuk@yeshivanet.com ברשות ובהדרכת גדולי התורה
לקבל הגליון, בלה"ק ובענגליש, וכן להקדיש גליון לזכות, לרפו"ש, לע"נ או לזכות את הרבים - אחב"י ביותר מד' אלף מקומות בעולם קע"ה כ"י להתקשר להנ"ל, ידידכם נפתלי הירצל גאנצוויג,
Contact us for dedications, received by thousands in Loshon Hakodesh & English, worldwide & send in your friends numbers to receive a.s.a.p.

ויהיו חיי שרה מאה שנה ועשרים שנה ושבע שנים שני חיי שרה. פרש"י כולם שוים לטובה. כלומר, שבכל מדה ובכל המצבים הי' טוב לה: כתבי הר' משה מידנר - תורת אבות

איתא במד"ר ר"ע הי' יושב ודורש התחילו להתנמנם בקש לעורר אמר מה ראתה אסתר למלך על קכ"ז מדינה. תבא בת בתה של שרה שחייתה קכ"ז שנים ותמלך על קכ"ז מדינות. וצריך להבין היאך בדברים הללו עורר משנתן אלא משום שראינו ששרה חייתה קכ"ז שנה בעבור זה מלכה אסתר על קכ"ז מדינות, א"כ החשבון עבור כל שנה מדינה אחת, ולפי החשבון יוכל להיות לכל שבוע עיר אחת ולכל שעה עכ"פ כפר אחד אשר שוויו כמה וכמה אלפים א"כ בעת אשר ישן אדם מעט יוכל להפסיד כמה אלפים משום זה נתעוררו משנתן: חידוש הרי"ם – שיח שרפי קודש ח"א

ויען עפרון כו' אדוני שמעני ארץ ארבע מאות כו' וישקול אברהם לעפרון כו'. נראה לפרש דהנה האמת הוא השורש שיהיה האדם כעפר לכל. אך היסוד העפר הוא המושך את האדם לעצלות ושפלות גם אם הוא צדיק באומרו היצר הרע אליו שאינו צריך לעבוד עוד כי כבר תיקן את עצמו במה שהוא במדרגת עפר ועל ידי זה מביאו לעצלות בעבודת הבורא יתברך וצריך האדם להתחזק נגדו אז בשמעו את דברי היצר הרע המביאו לעצלות להתחיל בעבודת הבורא מחדש כאלו לא עשה עדיין כלום וזהו שאנו מתפללין ונפשי כעפר לכל תהיה ובמצותיך תרדוף נפשי רוצה לומר שלא יביאנו היצר לעצלות לבטל מצותיך חלילה אלא אדרבה במצותיך תרדוף נפשי לזה אפשר רמז הכתוב גם כן כאן כי אברהם רמז לצדיק ועפרון רמז ליצר הרע של מדרגות עפר כנ"ל וזהו ויען עפרון כו' אדוני שמעני ארץ ארבע מאות כו' פירוש שלהצדיק אומר לו היצר הרע שהוא אדון בדבר עבודתו יתברך שמו שכבר תיקן הכל וזה רמז ד' מאות שקל כסף הם ת' עלמין דכסופין שהצדיק צריך לתקן אומר לו היצר הרע כבר תקנת הכל ומה זה ביני ובינך. וצריך הצדיק להתחזק נגדו וזהו וישקול אברהם רוצה לומר שצריך לשקול הדרך ה' בעבודתו מחדש לתקן ארבע מאות שקל כסף הם ת' עלמין כו' כנ"ל וזהו עובר לסוחר מלשון סחור סחור לכרמא שצריך לסבב את דרכו מחדש וק"ל: ספר נועם אלימלך

בא בימים וגו'. אי' בזוה"ק שהביא עמו כל ההארות, שהי' לו בכל יום דבר מיוחד שנברא בשבילו, וכשמת הביא עמו כל הימים: חי' הרי"ם – שפת אמת

ויברך הגמלים מחוץ לעיר אל באר המים לעת ערב לעת צאת השואבות. הנ"ל בזה עפ"י מ"ש בגמ' (עירובין מה, א) בר' טרפון שהיה לן בליל שבת חוץ לעיר למחר נכנס ודרש כל היום. בארנו בפ' מצורע באריכות לרמז בזה על מעלות הצדיק שבידו להעלות הנשמות הנדחים ובפרט בליל שבת שאז הוא עליית העולמות למעלה. לכן המנהג להפוך לצד מערב בשעה שאומרים בואי בשלום בקבלת שבת לרמז על הנשמות הנדחים לחוץ גם הם יעלו: **וזה** ויברך הגמלים מחוץ לעיר. פי' הנשמות הנדחים מחוץ לעיר הקודש גבול הקדושה. כי לכך נקרא ירושלים עיר הקודש מקור מחצב הנשמות למעלה. ע"כ גם אותן הנשמות הבריך ונטע אותם בקדושה אל באר המים. לעת ערב הוא ערב שבת קודש עיין (בזוה"ק קפא, ב) בתפלת המנחה. לעת צאת השואבות אותיות שבת: ספר תפארת שלמה

ברש"י בקע רמז לשקלי ישראל בקע לגלגולת, ושני צמידים רמז לשני לוחות מצומדות, עשרה זהב משקלם רמז

ועל גמילות חסדים

תלמידו [של הס"ק מלעכאוויטש ושמו ר' מאיר ממיר] הנ"ל הי' סוחר גדול ועשיר מופלג, והי' נוסע ללייפציג לרגלי מסחריו, והי' נהוג במיר שכל חסיד מאנ"ש שהי' חסר לו להוצאות שבת לקח מספריו של רבי מאיר ז"ל ונותנם בעבוט ואח"כ בשובו מלייפציג הי' פודה אותם. פ"א אירע לאחד מאנ"ש שהתפרנס מחנות ששכר לעצמו, ובעה"ב שלו אמר למכור את החנות, עד שהחסידים באין ברירה לוו ג' מאות רובל ע"ח ספרי ש"ס ופוסקים של הר"מ שמשכנו תמורתם ורכשו עבורו את החנות לצמיתות. כשהי' ר' מאיר חוזר לעירו נהג תמיד לערוך סעודה לאנ"ש. גם הפעם עשה כן. ככלות הסעודה גילו לפניו שלוו ע"ח סכום גדול כזה, ונתמלא שמחה גדולה, והכריח את כולם לבוא לסעודה נוספת לכבוד השמחה שנתברר לו שיש לו אוהבים כ"כ נאמנים שזיכו אותו במצוה רבתא זו: תורת אבות

גם לגמליך אשאב. הנראה לרמז בזה גודל מעלת המחזיקים ידי ת"ח הם תמכי אורייתא אף שאין בהם תורה אעפ"כ גם המה ראוים לשכר טוב ולהשפעות טובות. וזה הפי' גם לגמליך הם הגומלי חסדים. אשאב להשפיע להם כל טוב וחסדים רבים: ספר תפארת שלמה

לרגל גליון החמש מאות

...והנה נלמד מזה אם בשביל עבירת יום אחד מגיע עכוב נתינת הארץ שנה שלימה, צא וחשוב בעבור מצות יום אחד מגיע חמש מאות שנה, וזה שסיים בכאן הש"י בכבודו באומרו יום לשנה, וידעתם (מזה) את תנואתי רצ"ל כמה גדלה כח הנתינה שלי, ואל תתמה על זה כי כן שורש התבה מורכבת, רצ"ל הת"ן אשר אתי, או אפשר לומר תנואת"י כביכול מנהגי לשון תנועה, ואל תתמה בהתחלף העי"ן באל"ף כי אין זה דבר חדש במקראי קודש: ספר אגרא דכלה פ' שלח

עַד הֵנָּה עֲזָרוּנוּ רַחֲמֶיךָ. וְלֹא עֲזָבוּנוּ חֲסָדֶיךָ ה' אֱלֹקֵינוּ. וְאַל תִּטְּשֵׁנוּ ה' אֱלֹקֵינוּ לָנֶצַח:

על התורה ועל העבודה

לעשרת הדברות שבהן, עכ״ל. ובגור ארי׳ שאחר שראה אותה גומלת חסדים רמז לה עוד תורה ועבודה שיצא ממנה זרע מבורך שיושלם בכל שלשת הדברים שהעולם עומד עליהם תורה ועבודה וגמילות חסדים, תורה שלימות השכל, עבודה בנפש, גמילות חסדים בגוף, שירושה בישראל משלשה אבות, מאברהם גמילות חסד, מיצחק עבודה שהקריב עצמו לקרבן, מיעקב תורה יושב אוהלים. ושפתים ישק: ספר שם משמואל – תרע״ד

ויקד האיש וישתחו לה׳ מגיד הכתוב אשר לרוב הפלגת השמחה והחדוה במה שראה השגחת הבורא עליו לעשות את אשר עם לבבו בכל הנזכר עשה שתיהם קידה והשתחויה בכדי להודות ולהלל לשמו על נפלאותיו וישועותיו ובכל אלה: באר מים חיים

וירץ לבן אל האיש החוצה אל העין. במדרש (ב״ר פ״ס) אל העין מעייני לי׳, עומד על הגמלים על העין מעיין גרמי׳ כ״ק האדמו״ר הגדול זצללה״ה מקאצק הגיד שלבן הסתכל במעלות אליעזר ולעומתו הסתכל במהות עצמו והרגיש את שפלות וחושך של עצמו מן האור של אליעזר עכ״ד: ספר שיח שרפי קודש

או יבואר, כי רצה לאכול סעודת מצוה וזהו שאמר לא אוכל עד אשר דברתי דברי, לגמור תחלה הקדושין ואחר כך יהיה סעודת מצוה: קדושת לוי

ויאמר אחי׳ ואמה תשב הנערה אתנו ימים או עשור אחר תלך. יש להתבונן מדוע תחלה נתרצו ואמרו מה׳ יצא הדבר, ואח״כ נהפכו כקשת רמי׳, וגם בתואל שרצה לעכב ובא מלאך והמיתו, תחילה מה קסבר ולבסוף מה קסבר. ונראה עפ״מ דאיתא בת״כ (פ׳ י״ב) בפסוק כמעשה ארץ מצרים אשר ישבתם בה לא תעשו, מגיד שהמצרים מעשיהם מקולקלין מן כולם ומקום שישבו בו ישראל מקולקל מהכל ומניין שישיבתן של ישראל גרמה להם לכל המעשים הללו ת״ל אשר ישבתם בה. ופירש כ״ק אבי אדמו״ר זצללה״ה מפני שישראל בישיבתן שמה בררו את כל חלקי הטוב ועשו אותם כמצולה שאין בה דגים, ונשארו בהם רק חלקי הרע ע״כ נעשו מקולקלין ביותר, עכ״ד. ויש לומר נמי בנ״ד שבעוד רבקה שקועה בתוכם היתה צדקות רבקה מקשקשת ביניהם והיו נכנעין להקדושה ע״כ אמרו מה׳ יצא הדבר לא נוכל דבר אליך רע או טוב, אך אחר דכתיב ויוצא העבד כלי כסף וכלי זהב ויתן לרבקה ואיתא בספרים שזה הי׳ כסף קידושין וענין קידושין הוא להפרידה מזולתו וכדאיתא בש״ס קידושין, (ב׳ ע״ב) דאסר לה אכ״ע כהקדש, וא״כ אחר שנפרדה רבקה מהם נעשו מקולקלים ואף שעדין היו שמה נשמות רחל ולאה מ״מ אינה דומה זכותו וצדקתו של צדיק אחד מצדקת שני צדיקים: שם משמואל - תרע״ו

ויצא יצחק לשוח בשדה. לתפלה צריך מקודם הכנה, שלא לבוא מן החוץ ולעמוד להתפלל, רק שיהיה אצלו מקודם הכנה, שידע שעומד להתפלל לפני ה׳, וואש איין יוד קאן דערלאנגין עם התפלה, שתפלת ישראל גבוה מאוד, ובמה יוכל להכין עצמו, בלימוד תורה הקדושה, או בלימוד גמרא בעיון, או במאמר מזוה״ק, או באמירת תהלים, עם הכל יוכל לעשות הכנה לתפלה, הרה״ק ר׳ שלמה קארלינער זצ״ל אמר אין צריכין מוסר ספר יותר מן מעט גמרא בעיון: בית אהרן להרה״ק ר״א ז״ל מקארלין – שמע שלמה

ויוסף אברהם – בעבודת השי״ת צריך להוסיף תמיד חיות חדש, ולא לעמוד על מקום אחד: ברכת אהרן

ומשמע ודומה ומשא. הר״ר בונים מפרשיסחא זצ״ל, פי׳ שצריך האדם להיות שומע חרפתו ושותק וגם לסבול כל דבר: ספר שיח שרפי קודש

אא״ז מו״ר זצלה״ה הגיד דברי זוהר הקדוש שאליעזר הי׳ עבד אמת במ״ש עבד אברהם אנכי ע״ש בפרשת וירא [בפסוק והנה בן לשרה ע״ש] שהיה אצלו ליחוס מה שהוא עבד אברהם. וי״ל עוד כי בודאי הכירו בו שהוא צדיק שהרי אמר לו בוא ברוך ה׳ כו׳ ורצה שלא יסברו שמעצמותו כן רק שע״י אברהם זכה לבוא מבחי׳ ארור לברוך. [ובזה יש לפרש מ״ש במדרש מילתי׳ מגניא אקדים ואמר שזה הגנאי מה שאין לו מעצמו כנ״ל ע״ש]: שפת אמת - שנת תרל״א

בזוה״ק משבח ראש דברי אליעזר עבד אברהם אנכי שהי׳ זכי׳ אצלו מה שזכה לשמשו ואמרז״ל מתוך ששרת אותו צדיק באמונה יצא מכלל ארור לברוך. כן גם מי שחפץ ומשתוקק לעשות רצון הקב״ה ומשבח אותו תמיד על שזכה לעשות מצותיו. יוכל ג״כ על ידי אמונה זו שמאמין שאין למעלה מלעשות רצונו ית׳. ע״ז יוכל לצאת מכלל ארור ולהתדבק בהשי״ת. ובמדרש בן יכבד אב ועבד אדוניו דורש עליו. שיש ללמוד משליחותו דרך אמיתי: שפת אמת - שנת תרל״ב

סיפורי צדיקים

הרה״ח המפורסם ר׳ יהושע מטוראוו ז״ל, המלמד של הבית אהרן זצ״ל חומש עם רש״י, ומסופר עליו, שהרה״ק ר׳ אשר זצ״ל נכנס פעם ומצא אותם כשלמד הפסוק ויען לבן ובתואל, ופירש רש״י – רשע היה וקפץ לדבר לפני אביו, ונתן לו הרה״ק סטירה על לחיו, ואמר אליו בהתרגשות עצומה: ״אזוי וועסטו לערנען מיט מיין קינד חומש״ האם בלימוד כזה תכניס יראת שמים להילד, אתה צריך ללמדו ביתר התלהבות – רשע היה !!! האט אזוי גיט מען אריין יראת שמים אקינד: ברכת אהרן

פ״א אמר, שאל תחשבו. אם שהדור גדול צריכים להרבי גדול, ודור קטן. די להם רבי קטן. לא כן הוא. אלא ההיפך כי יותר שהדור המה קטנים ושפלים צריכים להרבי היותר גדול. כמו החולה, כל מה שהוא מסוכן ביותר. צריך להרופא מומחה וגדול ביותר, והבן: החי׳ הרי״ם

ברוך ה' שהחינו וקימנו והגיענו לזמן הזה לגליון החמש מאות
ויה"ר שנזכה לילך מחייל אל חייל וזכות התורה יעמוד לכל העוסקים בזה הן
בגופם, בעצתם, ובממונם בכל מילי דמיטב ברו"ג, ומודים על העבר וצועקים
על העתיד שנזכה להרביץ תורה, יראת שמים ואהבת ה'
עד כי יבא שילה ומלאה הארץ דעה את ה' כמים לים מכסים אכי"ר

יוצא לאור ע״י מכון בית צדיקים - שידלוב סטאשוב
A project of Cong. Tiferes Zvi – Mailing address:
714 Park Ave Lakewood NJ 08701-2025; T/F: 1-732-901-6225
chizuk@yeshivanet.com ברשות ובהדרכת גדולי התורה
לקבל הגליון, בלה״ק ובענגליש, וכן להקדיש גליון לזכות, לרפו״ש, לע״נ או לזכות את הרבים - אחב״י ביותר מד׳ אלף מקומות בעולם קע״ה כ״י להתקשר להנ״ל, ידידכם נפתלי הירצל גאנצווייג,
Contact us for dedications, received by thousands in Loshon Hakodesh & English, worldwide & send in your friends numbers to receive a.s.a.p.

ואלה תולדות יצחק - אברהם הוליד את יצחק לפי פשוטו של מקרא לפי שאמר למעלה בישמעאל בן אברהם אשר ילדה הגר המצרית אבל כאן יצחק עיקר בן הי' לאברהם שהוא הוליד את יצחק מאשתו גמורה כדכתיב כי ביצחק יקרא לך זרע. וכן בדברי הימים לאחר שכ' כי בני אברהם היו יצחק וישמעאל ובני קטורה חוזר וכותב סתם ויולד אברהם את יצחק: רשב"ם

ואלה תולדות יצחק. לפי שאמר "תולדות ישמעאל", אמר "תולדות יצחק" וקראו בשמו, ואחר כך פירש איך נולד, ואיך הוליד. אברהם הוליד את יצחק - כלומר - יצחק תולדתו וזרעו וממלא מקומו, כדכתיב "כי ביצחק יקרא לך זרע", אבל בני הפילגשים לא חשיב תולדותיו: רבי יוסף בכור שור

אלה תולדת יצחק. הליכות ימי חייו: **אברהם** הוליד את יצחק. זהו מכלל תולדותיו שבכל דרכיו והליכותיו היה ניכר ורשום שהוא בנו של אברהם. ולא כן ישמעאל שהיה ג"כ בן אברהם אבל לא היה ניכר בהליכותיו שהוא בנו. ומספר הכתוב שבשביל שהיה יצחק בכל הליכותיו בן אברהם. ע"כ: העמק דבר

אמר רבי יצחק יצחק אבינו עקור היה שנאמר ויעתר יצחק לה' לנכח אשתו על אשתו לא נאמר אלא לנוכח מלמד ששניהם עקורים היו א"ה ויעתר לו ויעתר להם מיבעי ליה לפי שאינו דומה תפלת צדיק בן צדיק לתפלת צדיק בן רשע א"ר יצחק מפני מה היו אבותינו עקורים מפני שהקדוש ברוך הוא מתאוה לתפלתן של צדיקים א"ר יצחק למה נמשלה תפלתן של צדיקים כעתר מה עתר זה מהפך התבואה ממקום למקום כך תפלתן של צדיקים מהפכת מדותיו של הקדוש ברוך הוא ממדת רגזנות למדת רחמנות וכו': יבמות דף סד/א

ועל גמילות חסדים

בעת שנסע אדמו"ר הרה"ק החי' הרי"ם זי"ע לק"ק גור על הרבנות בבואו לשם הי' מבקש מבעלי הבתים שיתנו מקום להאסיפה, והי' אומר מקום הוא יראה, שיראה עושה מקום, שנאמר מה נורא המקום הזה, והי' מבקש מבני העיר שיקבלו האורחים כהוגן. היינו בכל השתמשות האפשרי ובזול, כי המצב מהחסידים הוא לתורה ולעבודה, ובאם שיקיימו הכנסת אורחים הוא גמילת חסדים, אז יהי' מקומם בשלימות והבטיח לבני העיר פרנסה באם שיקבלו האורחים כהוגן, והי' אומר שגמילות חסדים היא מדבר שפירותיהן בעולם הזה, וגם הוא מהדברים שאין להם שיעור, ובודאי אין שיעור ג"כ למתן שכרן, ודוד המלך ע"ה ביקש מקום לד', כמו שנאמר זכור לדוד את כל ענותו וכו' אם אתן שנת לעיני וכו' עד אמצא מקום לד', והי' מסיים מי יתן שלא ינוח לישן עד שאמצא מקום לד': ספר שיח שרפי קודש

הכנה לחנוכה

בשם החי' הרי"מ זי"ע, מה שאמרו חז"ל (שבת דכ"א ע"ב) בנס חנוכה. על היונים שטמאו כל השמנים שבהיכל, והקשה הא השמנים לא הי' בהיכל כלל, ואמר שהכוונה הוא שהיונים הי' מטמאים המחשבות קדושות של ישראל והמוח נקרא בשם היכל והמחשבות בשם שמנים. והבן: ספר שיח שרפי קודש

הגה"ק מקראשנעוויץ זי"ע אמר פ"א בימי חנוכה בעת שישב ערך חצי שעה אצל הנרות של חנוכה שהדליק. ובתוך הרבה ד"ת הגיד ג"כ באיזה ענין רמז כי חנוכה הוא "חנו כ"ה" ואמר ע"ז מה היא חנו כ"ה כי בעת שהי' השערורות של היונים היו כל ישראל במיצר ובמצוק כידוע ולא יכלו בשום אופן ללמוד ולעבוד השי"ת רק עם זאת היו התנחומין שלהם שהם אמרו שמע ישראל וכו' עד אחד. וזאת חנו כ"ה בכ"ה אותיות של הפסוק שמע ישראל וכו' וד"ל: ספר שיח שרפי קודש

או יאמר ויזרע יצחק בארץ כו' מאה שערים רמז לעולמות העליונים כאשר מבואר לעיל דהיינו על ידי שהיה משפיע לעולמות העליונים ויברכהו ה' על ידי זה היה גורם שיתברך על ידי השם הקדוש דעיקר ההשפעות באים על ידי שם הקדוש. וזהו תהילה לדוד ארוממך כו' פירוש על ידי שאני מרומם אותך וגורם השפעות בעולמות על ידי זה ואברכה שמך לעולם אני גורם שיתברך שמך להשפיע על ידי השם הקדוש וקי"ל: ספר נועם אלימלך

ויתן לך האלקים מטל השמים ומשמני הארץ וגו', ובמדרש (רבתי פס"ו סי' ב') לך בזכותך ובך הדבר תלוי, שמעתי ממורי זלה"ה פירוש הש"ס (ברכות די"ז ע"ב) שיצאה בת קול כל העולם ניזון בשביל חנינא בני וחנינא בני די לו בקב חרובין מערב שבת לערב שבת, דרצה לומר בשבי"ל דהיינו שהוא עשה צינור ושבי"ל להמשיך לכל העולם, וזהו שאמרו בשבי"ל חנינא בני, ודפח"ח: (צפנת פענח לפי' תרומה דצ"ד ע"א): בעל שם טוב עה"ת

הריב"ש ז"ל אמר פירוש הגמרא יצאה בת קול ואמרה כל העולם ניזון בשביל חנינא בני וחנינא בני די לו בקב חרובין מערב שבת לערב שבת, דהצדיק הוא כמו שביל וצינור הממשיך נוזלים, כן הוא על ידי מעשיו הקדושים ממשיך השפעות טובות לעולם, וכמו שהצינור אינו נהנה במה שעובר עליו, כן הצדיק אין רצונו וחפצו כי אם להשפיע לכל באי העולם, וזהו הבת קול כל העולם ניזון בשבי"ל, פירוש, בצינור שעושה חנינא בני, והוא כמו השבי, והצינור שאין חפץ בטובת עצמו, ומסתפק במועט ודי לו בקב חרובין וכו' ודפח"ח:(עבודת ישראל בליקוטים ד"ה ר' חנינא בני. ועיין לקמן פ' עקב אות ס"ה): ספר בעל שם טוב עה"ת

א"י ויברכהו ויאמר וגו' ויתן לך וגו'. הנ"ל לבאר עפ"י מ"ש (דברים ח, י) בפ' ואכלת ושבעת וברכת את ד' אלקיך

על התורה ועל העבודה

וגו'. הנה אי' בגמ' כל אתין באים לרבות כמו את ה' אלקיך תירא לרבות ת"ח (פסחים כב, ב) ומה בא את הזה לרבות. ונראה שגם את הזה הוא ג"כ בא לרבות ת"ח כמ"ש (תהלים קיג, א) הללוקה הללו עבדי ד' הפי' כשאנו מהללים את עבדי ה' זה ההילול הוא ההלל לה' יתי"ש כמו כן מצינו ביצחק אבינו ע"ה שברך את יעקב אבינו (ולא מצינו שברך אחר האכילה ברכת המזון) כי זהו העיקר להמשיך כל טוב לבני ישראל. ולזה תיכף אחר ברכת התורה אומרים ברכת כהנים. כי כשאדם לומד או מתפלל צריך ללמוד שעי"ז יומשך כ"ט לבנ"י וזה יהיה עיקר לימודו. וכמו כן מצינו באהרן כשראה שהוא עת רצון כי אותו היום נטל עשר עטרות. לכן כתיב (ויקרא ט, כב) וישא אהרן את ידיו אל העם ויברכם. להמשיך להם כ"ט: ספר תפארת שלמה

אי נמי ברכו יתן ויחזור ויתן לפי מה דמובא בספר מעינה של תורה בפ' בראשית על פסוק ועפר תאכל כל ימי חייך (לעיל ג יד) אמרו חכמינו, כי על ידי זה שנתקלל הנחש לאכול רק עפר, הרי תמיד מזונותיו לפניו, עולה לגג מזונותיו עמו. וכן אמרו חכמינו הרואה נחש בחלום, פרנסתו מזומנת לו (ברכות נז) ואם כן איזו קללה זו? ברם הקללה היתה בכך, שהורחק כל כך מהקדוש ב"ה, עד כדי למנוע ממנו שיצטרך איזה פעם לשאת עיניו אל השמים לבקש מזונו מהשם יתברך כגון הכפירים שואגים לטרף ולבקש מקל אכלם (תהלים קד, כא) את קולו אין רוצים בכלל לשמוע בבחינת קח לך את שלך והסתלק מנגד עיני עד כאן. ולכן נתברך יעקב ביתן ויחזור ויתן, ולא הכל בבת אחת וגם על ידי זה ניצול מעין הרע: ישמח אב

ברש"י ז"ל ויתן לך יתן ויחזור ויתן. ואין מובן. וי"ל כי רצון השי"ת בהשפעתו כדי להעלות מזה נ"ר להשי"ת ע"י שיוכל האדם לעבוד אותו כשיהי' לו צרכיו. ובפרט השפעה בעבודתו ית' בעצמו. וכשהאדם עושה רצונו חוזרת

<u>**חודש כסלו -**</u> **ויהי** כמשלש חדשים ויגד ליהודה לאמר זנתה תמר וגו' (לח כד - כו). הנה איתא בכתבי האר"י ז"ל (חמה"י לחנוכה, ע' זח"ג רנט. ומ"ש ע"ז בס' מאיר עיני חכמים ש"ג פ"ב) שעיקר סוף גמר החתימה היא בחנוכה. אם כן נוכל לומר שזה מרומז בפסוקים אלו עד"ז, ויהי כמשלש חדשים, היינו מראש השנה עד חנוכה, שאז עיקר גמר חתימה: **על** כן בא המקטרג על בני האדם לפני בורא עולמים ברוך הוא, שהוא מרומז בתיבת יהודה (ע' זח"א פט ע"ב). לומר זנתה תמר כלתך, היינו כנסת ישראל שדמתה לתמר (שמ"ר לו א), שהיא מכונה בשם כלה (פס"ר פ' לז), זנתה וסרה ממך, והלכה אחר זנונה, ולא די לה בזה שהלכה אחר תאות לבה הרע, אלא שגם היא הרה לזנונים, הרה היא בחינת דביקות, היינו שמעצמה היא דבוקה תמיד בתאותה בלי שום גורם לזה: **ויאמר** יהודה, הוא הבורא ב"ה, הוציאוה ותשרף עבור זה, שבלא שום גרמא ומניעה היא הרה לזנונים רק מעצמה היא הרה ודבוקה לתאות לבה הרע. היא מוצאת והיא שלחה אל חמיה לאמר, בהתנצלות של אמת, ששקר ענה השטן בזה שמקטרג על בני האדם שהמה דבוקים בגודל תשוקה לתאוות רעות, כי האמת הוא כך שרק לאיש אשר אלה לו אנכי הרה, פירוש, שאנחנו עמו דבוקים רק בבורא עולמים ב"ה שהוא מקור החסד, וגמטריא אל"ה ל"ו, ומה שאנחנו עושים לפעמים נגד רצון הבורא ב"ה הוא רק מחמת רוב טרדת הזמן וטרדת הפרנסה ושאר מאורעות של בני האדם, אבל באמת בפנימיות הלב דבוקים אנחנו בגודל חיבה ותשוקה רק לבורא עולמים ב"ה: **ותאמר** עוד לבורא עולמים ב"ה ראיה אמיתית לזה, הכר נא למי החתמת, מרמז על השמן של נרות חנוכה, שהיה חתום בחותמו של כהן גדול (שבת כא ע"ב), והפתילים מרמז על הפתילות של נר חנוכה, והמטה מרמז על הכלי של נר חנוכה, כידוע כי תיבת המט"ה עם הכולל גימטריא כל"י. פירוש, מהמצות נר חנוכה שאנו מקיימים כמצות רצונך הקדוש, היא ראייה מפורשת שאנחנו הולכים רק אחר רצונך, וחשוקים ודבוקים רק בך ולא ח"ו וכו', רק מה שאנחנו עושים לפעמים נגד רצונך הוא רק מחמת הנ"ל: **ויאמר** יהודה, הוא הבורא ב"ה, צדקה ממני. כביכול אני חייב בזה (ע' רש"י ז"ל), היינו הבורא ב"ה מודה להם שהמה צודקים, כי אני רואה שהאמת הוא שהמה דבקים רק בי, ומה שהמה עושים לפרקים נגד רצוני ח"ו, הוא רק מחמת כי על כן לא נתתיה לשלה בני, ר"ל תיבת של"ה מרמז על משיח צדקנו, כמאמר הכתוב (בראשית מט י) עד כי יבוא שילה, היינו מחמת שזה זמן רב שלא נתתי ומסרתי אותם לרועה נאמן הוא משיח צדקנו שיבוא במהרה בימינו אמן כן יהי רצון: בת עין - וישב

ההשפעה להשי"ת ומביא התחדשות. וז"ש יתן ויחזור ויתן כענין שכ' במדרש ויאמר משה לה'. משל ים שנשפך לגומא שאצלו. שאז הי' זה נותן לזה וזה לזה. ומרע"ה הוא כללות ישראל וזה ההפרש בין ישראל לאומות כי הלא כל השפעות התחלתן הוא מטל השמים. רק שלבסוף נתלבשו בטבע וגשמיות ונתקלקל אצל האומות עוע"ג. אבל בנ"י מחזירין תמיד הכל להשורש ויתן ויחזור ויתן כנ"ל. דכ' אין כל חדש תחת השמש. אבל בנ"י שמעלין הכל להשורש שהוא למעלה מהשמש מביאין התחדשות תמיד [כמ"ש החודש הזה לכם] כנ"ל: שפת אמת

<u>**הפטורה מחר חודש**</u> **- וכבר** כתבנו במקום אחר לפי פשוטו כל השבוע נקרא שבת כדכתיב שבע שבתות תמימות תהיינה, וכדאיתא בפסחים [ו.] ובכמה דוכתי רשב"ג אומר שתי שבתות היינו שני שבועות, ויום השבת קודש נקרא שבת בשבתו וכן בחודש כל החודש נקרא חודש ור"ח ג"כ נקרא חודש כדכתיב [ש"א כ, יח] מחר חודש וכתיב [תהילים פא, ד] תקעו בחודש שופר לכך כתיב חודש בחדשו, וענינו שיום השבת כולל כל השבוע ויום ר"ח הוא כולל את כל החודש לכך מביא קרבן בשביל כל החודש ובשביל השבת: ספר פנים יפות במדבר פכ"ח פ"י

...וזה הרמז ג"כ בהפטרת מחר חדש שאמר יהונתן לדוד (שמואל כ, כא) כי שלום לך ואין דבר חי ה'. אם השלום לך למטה ואין דבר רע נוגע בך אז חי ה' כנ"ל. כביכול זה החיות והיחוד למעלה בשם הוי"ה ברוך הוא כנ"ל: ספר תפארת שלמה על התורה - פרשת חיי שרה

לז"נ הקדושים והטהורים קהילה
קדישא דעיר סטאשוב — פולין
רבנן ותלמידהון אנשים נשים וטף
שנהרגו על קידוש השם
כ"ח מרחשון תש"ג הי"ד

יוצא לאור ע"י מכון בית צדיקים - שידלוב סטאשוב
A project of Cong. Tiferes Zvi - Mailing address:
714 Park Ave Lakewood NJ 08701-2025; T/F: 1-732-901-6225
chizuk@yeshivanet.com ברשות ובהדרכת גדולי התורה
לקבל הגליון, בלה"ק ובענגליש, וכן להקדיש גליון לזכות, לרפו"ש, לע"נ או לזכות את הרבים - אחב"י ביותר מד' אלף מקומות בעולם
קע"ה כ"י להתקשר להנ"ל, ידידכם נפתלי הירצל גאנצוויג,
Contact us for dedications, received by thousands in Loshon Hakodesh & English, worldwide & send in your friends numbers to receive a.s.a.p.

לז"נ מרן ראש הישיבה ר' אהרן ב"ר שניאור זלמן זצוקי"ל קאטלער
נלב"ע ב' כסלו תשכ"ג
לז"נ מרן המשגיח ר' נתן מאיר ב"ר משה יו"ט זצוקי"ל וואכטפויגל
נלב"ע ב' כסלו תשנ"ט
לע"נ זקיני ר' אהרן שו"ב ב"ר שמואל זצ"ל לעווין
נלב"ע כ"ה חשון תרע"ט תנצב"ה - מנו"כ במקיסראק סמוך לעיר פיטסבורג

לקבל דברי תורה בענגליש, או שיעור באידיש {בערך 25 מינוט}, נא להודיענו

פעם אחת בשבת פ' ויצא לא אמר מרן הס"ק מלעכאוויטש זי"ע דברי תורה בשולחנו הק', ושאל אותו תלמידו הרה"ק רבי שלום אב"ד וילייקה ז"ל על הדבר, והשיב כי בסדרה זו די לנו בעצם הפרשה שרואים בה איך שמכל מעשה הצדיק אפי' דברים בלתי מובנים לשכל בני אדם פשוטים, מכולם נעשית תורה שלמה: דברי שמואל

ויצא - לא היה צריך לכתוב אלא וילך יעקב חרנה ולמה הזכיר יציאתו אלא מגיד שיציאת צדיק מן המקום עושה רושם שבזמן שהצדיק בעיר הוא הודה הוא זיוה הוא הדרה יצא משם פנה הודה פנה זיוה פנה הדרה וכן (רות א) ותצא מן המקום האמור בנעמי ורות: רש"י

במדרש [רבה סח, ב] כשברח יעקב מפני עשו ואליפז נטל ממנו כל אשר לו, אמר אשא עיני וכו' מאין יבוא עזרי, אליעזר וכו' ואני אין בידי וכו', חזר ואמר מה אני מוביד סברי עזרי מעם ה'. נ"ל תחלה למד מהאבות שהלכו בדרך הטבע ולא סמכו על הנס, והוא אין יכול לעשות בטבע, ואמר מאין יבוא עזרי כדכתיב [לעיל ב, יח] אעשה לו עזר כנגדו, חזר ואמר מה אני מוביד סברי, היינו גם כשיש לו הרבה הכל הבל השתדלות וחריצות והכל בידי שמים וצריך אני לבטוח בה', וגבי דידי' יתי"ש אין חילוק בין בטבע בין שלא בטבע, מי שאמר לשמן וידליק יאמר לחומץ [תענית כה.], אלא כל זמן שיש לעשות בטבע למעט בניסא עדיף, וכשאי אפשר יסמוך על הנס. והיינו מה אני מוביד סברי, היינו מה אני כשיש לי כל אם אני מוביד סברי מאת ה', הכל כלא היה, אלא עזרי מעם ה' עושה שמים וארץ, השמים היינו שלא בטבע וארץ בטבע, עושה ומחדש בכל יום תמיד מעשה בראשית: ספר כתב סופר

ועל גמילות חסדים

שמעתי בשם ההי"ק הרבי ר' בונם מפרשיסחא זצ"ל על מאמר חז"ל (שבת לא) מה דסני לך לחברך לא תעביד, הפי' הוא לפעמים שהאדם עוסק בתעניות וסיגופים, אבל לחבירו לא תעביד רק מאכילו ומשקהו, אף אם לגופו הוא שונא, אבל לחברי' לא תעביד, והבן: ספר שיח שרפי קודש

ועיני לאה רכות (כ"ט י"ז), אמר בשם הרה"ק הבית אהרן זי"ע דמה שפעלה לאה ע"י בכי פעלה רחל ע"י שמחה ובלה"ק "מיטן טשאק און מיטן קנאק", והוסיף אדמו"ר זי"ע שרחל אמנו לא ויתרה לגמרי על דרך זה אלא הטמינה את הבכיה לעתיד כמאה"כ (ירמי' ל"א) כה אמר ד' וגו' רחל מבכה על בניה וגו': קדושת מרדכי

הכנה לחנוכה

מבואר בספה"ק שענין מה שמפטירין בהפטורה של פ' ויצא הפסוקים של שובה ישראל, הענין כמו שבת שובה קודם חנוכה כדי לזכות לראות אור הגנוז שבנר חנוכה כמבואר בספה"ק: ממו"ר ר' רפאל גרין זצ"ל

עוד כתב הרב הקדוש בעל הרוקח ז"ל [שם] וז"ל, ואמר (שם בפרשת אמור [ויקרא כד ב] להעלות נר (ואח"כ יערוך את הנרות, ללמד לילה הראשונה נר אחד ואחר כך נרות, עכ"ל, אנן נמי נימא, שם נאמר כתית למאו"ר, בגימ' זר"ע, הוא שאמרו רז"ל הרגיל בנר הווין ליה בנים תלמידי חכמים [שבת כג ע"ב], והנה כמה מהראשונים אסברו לה על נר חנוכה, כיון שבכאן רמז נר חנוכה וכמו שכתב הרב הקדוש הנ"ל: ספר בני יששכר - מאמרי חדשי כסלו טבת - מאמר ב

במדרש שהיו האבנים מריבות כ"א אמר עלי ינוח צדיק את ראשו עשה הש"י מכל האבנים אחד. מזה נראה ראי' לשיטת האריז"ל מובא במג"א [סי' ח' ס"ק ו'] שלא הי' מקפיד ללבוש תמיד הטלית באותו צד לאפוקי מדעת השל"ה הק' לעשות עטרה לטלית כמו קרש שזכה לינתן בצפון והי' לעולם בצפון. א"כ במה היו מתפייסין כאן האבנים שנעשו א' [הלא] מ"מ הי' רצון כ"א להיות תחת ראשו. אע"כ כשהיו אחד אין שום חילוק אם קרוב להראש או רחוק. דאי"ל שהי' כולם מתכנסים תחת ראשו. דא"כ הי' יכול להכניס תחת ראש הצדיק בלי שיהיו אחד ממש. אע"כ דוקא גבי קרשים שהיו כ"א בפ"ע הי' חיוב שיהיו תמיד באותו מקום שזכה. משא"כ כשהי' מכל האבנים אבן א' אין שום חילוק באיזה צד היא וכן לענין טלית כמובן: שפתי צדיק

והנה סולם מוצב ארצה וראשו מגיע השמימה. איש יהודי אפי' כשעוסק בארציות יכול הוא להיות ראשו מגיע השמימה: דברי שמואל

סול"ם בגימ' ממו"ן וכן קו"ל. אם יהודי נותן צדקה בכל יום וקובע עתים לתורה בכל יום, הרי הוא עושה מזה שליבות לסולם המוצב ארצה ועי"ז ראשו מגיע השמימה: דברי שמואל

הארץ אשר אתה שוכב עליה לך אתננה וגו', וברש"י קיפל הקדוש ברוך הוא כל ארץ ישראל תחתיו כו', והוא מדברי רבותינו ז"ל בגמרא (חולין דצ"א ע"ב) שמעתי בשם מורי ביאור הש"ס קיפל וכו' דהיינו שלא יצטרך לנסוע ממקום למקום לברר ניצוצין שלו, כי יבררן במקומו, ודפח"ח:(בן פורת יוסף די"ח ע"ד. וד"כ ע"ב): ספר בעל שם טוב עה"ת

על התורה ועל העבודה

בפסוק וידר יעקב נדר לאמר שיהי' נודרין בעת צרה. זה הענין שתיקן ת"ע {תפילת ערבית} היינו שע"י הקבלה בלב שנודרין ומשתוקקין לבוא לרווחה כדי לעבוד ה' יהיו נושעים גם בעת צרה: שפת אמת

עשר אעשרנו לך. פי' שיהי' הכל מקושר בכח המעשר. כי הקב"ה נתן מצות המעשר כדי להיות חלק לקדושה בכל הדברים ועי"ז נמשך קדושה לכל המשויר. והצדיק שמבטל הכל אל המעשר והחלק גבוה חשוב אצלו יותר מהשאר לכן נכלל הכל בהמעשר וז"ש עשר אעשרנו וכ"כ עשר תעשר והבן: שפת אמת

ויאמר להם הידעתם את לבן בן נחור וכו'. על פי רמז נראה לי, דהם אמרו מחרן אנחנו דחרן הוא מרומז על דינים כמאמר חכמינו ז"ל בזוהר הקדוש וכפירוש רש"י בסוף פרשת נח חרן נון הפוכה שעד אברהם היה חרון אף עיין שם ולבן הוא חסד כנודע. וזה הידעתם את לבן בן נחור, פירוש שמאת הדינים מגיע חסד כמאמר חכמינו ז"ל (ברכות ס ע"ב) כל מה דעביד רחמנא לטב עביד. ויאמרו ידענו ויאמר להם השלום לו, אם כביכול שלום למעלה בלי שום קטרוג מה שהדינים מתהפכים לחסדים. ויאמרו שלום והנה רחל בתו באה עם הצאן, פירוש על ידי שרחל בתו באה עם הצאן קדשים ישראל תמיד הוא מבטלת כל המקטריגים ושלום למעלה כמו שכתוב בספר חסדי ה' על פי מעשה שבכל עת צרה לישראל רחל באה וצועקת לבטל כל הצרות מישראל עיין שם והבן: ספר קדושת לוי

וירא ה' כי שנואה לאה ויפתח את רחמה. ואיתא במדרש כי שנואה מעשי עשו בעיניה. הענין השם יתברך מונע הטבע מן הצדיקים ומהפך מחמת שמתאוה לתפילתן כנודע

סיפורי צדיקים

הרבי מקאצק אמר יש לי חסידים אשר הם יכלו לרמז באצבע לשמים ולומר זה אלי ואנוהו עכל"ק ודפח"ח: ספר שיח שרפי קודש

שמעתי בשם צדיק אחד שאמר שזה צריך כל חסיד לזכור ביום דינו לפני בית דין של מעלה שהברירה בידו לברור הרבי שלו אשר נסע אליו בחיים חיותו להיות מן הב"ד אשר דנים אותו בב"ד של מעלה: ספר שיח שרפי קודש

נפתולי אלקים. מלשון צמיד פתיל שהוא מענין כסוי וחותם, ר"ל הענינים שביני ובין אחותי מדוע ילדה היא ולא אנכי, יש בזה נפתולי אלקים היינו סודות אלקים ודברים נעלמים מכוסים מעין בשר אשר בם נפתל ונתכסה עניני כי מי יעמוד בסוד ה', גם יכלתי ואסבול אותם בשמחה, כי צדיק ה' וישר משפטיו: מלבי"ם

וזהו עיקר מעלת ישראל שיש להם יחוס. וכמו שאמרו ז"ל (ילקוט שמעוני תרפ"ד) הביאו לי ספר יוחסין כדרך שבני מביאים, מה שאין כן עכו"ם עם הדומה לחמור אין אב לעכו"ם ללכת אחר משפחת אב וכבהמה דאין לה יחס, ועל כן אמר (בראשית מ"ט, י"ט) גד גדוד יגודנו כי היוצאים לגדוד במלחמת בית דוד גם כן היו מיוחסים כמו שאמרו בקידושין (ע"ו ע"ב), וזהו בא גד גדא דביתא כי עיקר המזל טוב הוא היחוס וכמו שכתב בעשרה מאמרות דנפשות האבות הם נעשים מזל לבנים, והיינו כי המזל הוא האין שממנו נמשך היש והוא כח הנעלם שבאב שממנו נמשכו הבנים, ועל כן כשנולד בן או כשנושא אשה כדי לקיום המין והיחוס אומרים מזל טוב דבזה נבנה המזל ומברכים שיהיה לטוב, ובית היינו יחס המשפחה כמו בית אהרן בית דוד ובית ישראל וזהו גדא דביתא, ותחילה הוא גדא דביתא תיקון עצמו ומשפחתו ואחר כך גדא דעלמא תיקון כל העולם כולו הנתלים בו: ספר מחשבות חרוץ - אות ח

שלזה היו אמותינו עקרות כדי שיתפללו על בנים ולאה היתה בלא זה מתפללת שלא תפול בגורלו של עשו ולזה לא מנע השם יתברך ממנה הריון, כי די לה התפלה זו מחמת שמתאוה הקדוש ברוך הוא לתפילתן והבן: ספר קדושת לוי

נפתולי אלקים - מנחם בן סרוק פירשו במחברת צמיד פתיל חבורים מאת המקום נתחברתי עם אחותי לזכות לבנים. ואני מפרשו לשון עקש ופתלתול נתעקשתי והפצרתי פצירות ונפתולים הרבה למקום להיות שוה לאחותי: **גם** יכלתי - הסכים על ידי. ואונקלוס תרגם לשון תפילה. נפתולי אלקים נפתלתי כמה בקשות החביבות לפניו נתקבלתי ונעתרתי כאחותי: **נפתלתי** - נתקבלה תפלתי. ומ"א יש רבים בלשון נוטריקון: רש"י

נפתולי אלקים נפתלתי. שעל ידו נתחברתי במלאכת אלהים, שיצא ממנו חירם שהיה משבט נפתלי (מ"א ז, יג) שעשה לשלמה מלאכתו בבית המקדש, שנעשה שותף לבצלאל במלאכת המשכן (מבוא לתנ"י עמ' סג, ב מכת"י). ויש מפרשים "נפתולי אלקים" על שם שהשבטים נקראים "שבטי י-ה" (תהלים קכב, ד): פירוש הטור הארוך

בפסוק כאשר ילדה רחל את יוסף כו' דרשו חז"ל כשנולד שטנו של עשו בית יוסף להבה כו' דשם יוסף הוא מב' טעמים אסף את חרפתי. ויוסף לי כו'. כי הוא בחי' שבת נשמה יתירה. וגם שבת הוא לב' טעמים מלשון שביתה והשבתה כי כפי מה שמושכין הארה מעולם העליון כך מגרשין כל הסט"א שהם רק תוך הטבע וכשיש הארה למעלה מדרך הטבע ממילא אין מקום לסט"א להחשיך: שפת אמת - תרמ"ד

לז"נ מרן ראש הישיבה ר' אהרן ב"ר שניאור זלמן זצוק"ל קאטלער
נלב"ע ב' כסלו תשכ"ג
לז"נ מרן המשגיח ר' נתן מאיר ב"ר משה יו"ט זצוק"ל וואכטפויגל
נלב"ע ב' כסלו תשנ"ט
לז"נ הקדושים הי"ד של שכונת הר נוף עיה"ק ירושלים תובב"א
יה"ר שלא ישמע עוד שוד ושבר בגבולינו ונזכה לגאולה בב"א

לקבל דברי תורה בענגליש, או שיעור באידיש {בערך 25 מינוט}, נא להודיענו

יוצא לאור ע"י מכון בית צדיקים - שידלוב סטאשוב
A project of Cong. Tiferes Zvi - Mailing address:
714 Park Ave Lakewood NJ 08701-2025; T/F: 1-732-901-6225
chizuk@yeshivanet.com ברשות ובהדרכת גדולי התורה
לקבל הגליון, בלה"ק ובענגליש, וכן להקדיש גליון לזכות, לרפו"ש,
לע"נ או לזכות את הרבים - אחב"י ביותר מד' אלף מקומות בעולם
קע"ה כ"י להתקשר להנ"ל, ידידכם נפתלי הירצל גאנצוויג,
Contact us for dedications, received by thousands in Loshon Hakodesh & English, worldwide & send in your friends numbers to receive a.s.a.p.

וישלח יעקב מלאכים. מפרש רש"י הקדוש מלאכים ממש, ואמר ע"ז כ"ק אדמו"ר מקראשנעוויץ זצ"ל זי"ע בשם הגה"ק זצ"ל מפרשיסחא זי"ע א יוד א טובה צו טהון פון עשו הרשע מעג מען מטריח זיין אפילו א מלאך אויך עכל"ק ודפח"ח: שיח שרפי קודש

וישלח יעקב מלאכים לפניו אל עשו אחיו ארצה שעיר שדה אדום וגו' (לב ג). יש לפרש הפסוק על דרך המוסר, הנה יעקב ועשו מרמזים לבחי' יצר הטוב ויצר הרע שיש באדם, ושרו של עשו הוא המקור של היצר הרע, היינו הבחינה שממנה מקבל היצר הרע תוספת כח ועוז, והוא בחינת גסות הרוח, ובחינה זו בא על ידי מותרות, היינו שמתנהג האדם בבחי' מותרות האכילה ושאר תענוגים, ועי"ז נתרומם לבו של אדם, כמאמר הכתוב (דברים ח יב) פן תאכל ושבעת ורם לבבך ושכחת כו' פירוש שעל ידי בחינת שביעה ביותר בא לבחינת שכחה בה' ולבחינת גסות הרוח, ובזה נתוסף כח ועוז להיצר הרע. אבל צדיק אוכל לשובע נפשו בלבד, בבחינת הסתפקות בבחי' מועט: ספר בת עין

קטונתי מכל החסדים ומכל האמת, כי במקלי עברתי את הירדן הזה ועתה הייתי לשני מחנות (בראשית ל"ב יא). איתא מהרבי ר' בונם ז"ל מפשיסחא, שלכל יהודי צריך להיות שני כיסים. אחד - בשבילי נברא העולם. והשני - ואנכי עפר ואפר. וי"ל, דכן מצינו אצל יעקב אבינו ע"ה, שאמר, ואתה אמרת היטיב איטיב עמך וכו', כענין 'בשבילי נברא העולם'. ואמר, קטונתי מכל החסדים ומכל האמת, כענין 'ואנכי עפר ואפר': [ה"לב שמחה" זצ"ל מגור, פ' וישלח בסעודת ש"ק]: ספר קול מבשר ח"א

עם לבן גרתי. פירש"י גרתי בגימטריא תרי"ג כלומר עם לבן הרשע גרתי ותרי"ג מצוות שמרתי ולא למדתי ממעשיו הרעים. ויש להבין מה נ"מ זה לעשו, האם חשב שעשו הרשע ישא לו פנים בשביל ששמר תרי"ג מצוות הלא כקוץ הן בעיניו, והוא מואס באחרים העושים. ונראה דוודאי לא שוטה הי' עשו כ"כ שיתפאר בלבבו שיעשה רע ליעקב היפוך הברכות שברכו אביו, אדרבה הרי נראה שיקרות וחשובות היו בעיניו הברכות עד לאחת, וישא קולו ויבך על מה שלקח יעקב ממנו את הברכות. אך נראה שכוונת עשו היתה שיתקיימו הברכות ליעקב בפנימיות, כי גם עשו הבין אף שהברכות נראות גשמיות מעוטפים בהן ענינים רוחניים גבוהים ורמים, וחשב שיספיקו ליעקב הענינים הרוחניים, אבל בחיצוניות יגבר הוא עליו ויכה בו כרצונו וידכאהו תחת רגליו. וכך היא מדתם של הרשעים שחושבים את הרוחניות והגשמיות, עוה"ז ועוה"ב, לשני ענינים מופרדים ואינם תלויים זה בזה, ומחל ליעקב את הרוחניות והוא תהי' לו הגשמיות. אבל באמת שני העולמות, הגשמיות והרוחניות, מתאחדים ולא מתפרדים, ובמד"ר (ריש פ' חקת) מי יתן טהור מטמא עוה"ב מעוה"ז, והיינו שמהתנהגות בעוה"ז בקדושה ולשם שמים זוכין לעוה"ב, וכל היעודים הטובים הגשמיים הם להיות הלב פנוי לזכות לעוה"ב, וזה נצרך לזה: ספר שם משמואל פרשת וישלח - שנת תרע"ז

בשם ר' נחום מטשערנאביל, יעקב ועשו חלקו עוה"ז ועוה"ב, וכי אפשר שיעקב לא יהיה לו בעוה"ז כלום, א"כ ח"ו ידח גם מעוה"ז גם עוה"ב מחמת קרירות ורעבון וכדומה, רק שיעקב נטל עוה"ז הנצרך לעולם הבא אכילה שתיה ודירה וכדומה, ועשו נטל עוה"ז מה שאין נצרך כלל, כגון עדרי כלבים וסוסים וכיוצא: ספר אמרי פנחס

קטנתי מכל החסדים ומכל האמת אשר עשית את עבדך. החסד הכי גדול הוא, שעשית אותי לעבדך: הס"ק מסלאנים – תורת אבות

כי במקלי עברתי את הירדן. היינו במקולי" כמו שנאמר הקול קול יעקב היינו תפלה: בית אהרן

הצילני נא מיד אחי. בוודאי הי' מחשבתו אז להתפלל גם עלינו ותפילתו היתה נצחיות: זרע קודש

ואתה אמרת היטיב איטיב עמך – ואתה אמרת היטיב דו זאלסט נאר זאגין אז דאס איז גוט, איטיב עמך וועט טאקי אזוי זיין: דברי אהרן {וגם אני שמעתי כן מהרה"צ ר' זלמן בריזל זצ"ל שאמר זה בשם צדיקי קארלין זי"ע - המו"ל}

ואתה אמרת היטב כו'. שאין לאדם לבקש על פי שכלו רק להיות נגמר רצון הקב"ה שהוא הטוב באמת: שפת אמת - תרל"ג

צריך אדם להתפלל להקב"ה על כל דבר, אבל לא בבחינת שנותן עצות {והמבין יבין}: ממו"ר ר' רפאל גרין זצ"ל

כי יפגשך עשיו אחי ושאלך לאמר למי אתה ואנה תלך ולמי אלה לפניך. שמעתי בשם החי' הריי"מ זצ"ל שאמר בזה"ל עשיו שטעלט זיך באלד בא דיא אלף. שבפסוק זה מרומז ג' דברים שאמר עקביא בן מהללאל (אבות פ"ג) הסתכל בשלשה דברים דע מאין באת ולאן אתה הולך ולפני מי אתה עתיד ליתן דין וחשבון, וצריך הבחנה גדולה למי שמסתכל בג' דברים הנ"ל שלא יהי' מבחי' עשיו ח"ו. כי גם עשיו יוכל לשאול ג' דברים הנ"ל להביא עצבות לאדם. והבן כי עמוק הוא: שיח שרפי קודש

על התורה ועל העבודה

את גיד הנשה בגימ' ת'ש'י'ע'ה' בא'ב': ספר אמרי פנחס

משרשי מצוה זו, כדי שתהיה רמז לישראל שאף על פי שיסבלו צרות רבות בגליות מיד העמים ומיד בני עשו, שיהיו בטוחים שלא יאבדו, אלא לעולם יעמוד זרעם ושמם, ויבוא להם גואל ויגאלם מיד צר. ובזכרם תמיד ענין זה על יד המצוה שתהיה לזכרון, יעמדו באמונתם ובצדקתם לעולם. ורמז זה הוא לפי שאותו מלאך שנלחם עם יעקב אבינו, שבא בקבלה שהיה שרו של עשו, רצה לעקרו ליעקב מן העולם הוא וזרעו ולא יכול לו, וציערו בנגיעת הירך, וכן זרע עשו מצער לזרע יעקב, ולבסוף תהיה להם ישועה מהם, כמו שמצינו באב שזרחה לו השמש לרפואתו ונושע מן הצער, כן יזרח לנו השמש של משיח וירפאנו מצערנו ויגאלנו, אמן במהרה בימינו: ספר החינוך - מצוה ג

ויבא יעקב שלם כו' ויחן את פני העיר. במדרש ע"ש הי' וקבע תחומין כו' כי ההליכה לחו"ל הוא בחי' ימי המעשה ועבודה. וחזרתו הוא לבחי' שבת. והכל היה כדי להמשיך גם בחי' המעשה לבחי' שבת [וזה נק' ערב שבת]: שפת אמת - תרל"ב

ויש לומר עוד עפ"מ שהגיד כ"ק אבי אדומו"ר זללה"ה בהא דאמרו ז"ל (שבת קי"ח ע"ב) אילו משמרין ישראל שתי שבתות מיד נגאלין, הטעם שצריכין לשתי שבתות, כי לזכות לשבת בשלימות א"א אלא בהכנה שלימה בששת ימי המעשה כענין אמרם ז"ל (ע"ז ג'.) מי שטרח בע"ש יאכל בשבת, אבל גם זאת הכנה שלימה בששת ימי המעשה כדבעי היא קשה מאד וצריכין לזה לסיוע משבת הקודמת, דאף שנסתלקה מ"מ נשאר רשימו ממנה, וזה מסייע להכנה בששת ימי המעשה כדבעי לזכות לשלימות השבת אחר

סיפורי צדיקים

פ"א שאלו את הה"ק מקאצק מהיכן ידע ליתן עצות להחסידים הבאים אליו בענייני מסחרים ומילי דעלמא, כיון שהוא פרוש לגמרי מעוה"ז מהיכן ידע עניני עוה"ז, והשיב, בזה"ל מי שהוא חוץ להעוה"ז יכול להביט בתוך העוה"ז. כי כך דרך הבטה כך הוא מי שהוא חוץ לדבר יכול להביט בתוך הדבר. אבל מי שהוא בתוך הדבר אין יכול לראות אותו הדבר, והבן: שיח שרפי קודש

הה"ק הרחמ"י מאסטראוואצי זצ"ל אמר בשם החי' הרי"מ זצ"ל טעם מפני מה קורין ליל שלפני המילה וואך נאכט אמר בזה"ל אזוי ווי אזעלנער אויף די וואכט: ספר שיח שרפי קודש

הכנה לחנוכה

בשם החי' הרי"מ זי"ע שאמר ע"ד הגמ' פתילות ושמנים וכו' (שבת כ"א), בזה"ל הנה הצדיקים אומרים שהפתילות היינו הנשמות שאין להם תיקון אפילו בשבת יש להם תיקון בחנוכה אפילו בחול, וז"ש פתילות וכו' אין מדליקין בהם בשבת מ"מ מדליקין בהם בחנוכה אף בחול עכלה"ק: ספר שיח שרפי קודש

ויעקב נסע סכתה ויבן לו בית פירוש עיקר עבודתו של יעקב אבינו עליו השלום היה תמיד ביחודים והדביקות הנרמז בתיבת סכתה המרמזת על היחוד כידוע ואף שהיה צריך לחשוב בעניני ביתו והונו לא היה מעיין בהם בעיקר מחשבתו אלא בהבנה בעלמא וזהו ויבן לו ביתו הבנה ולמקנהו עשה סכות פירוש עיקר קנינו דהיינו לקנות עולם הבא היה רק יחודים והדביקות והבן. משנה החוטט בגדיש לעשות לו סוכה כי ידוע שסוכה היא יחוד ואמר כשהצדיק הגדול רוצה לקרב ולהתחבר לעצמו את הכל בשום כדי לעשות יחוד עמהם זה אינו יכול לפעול כי כל אחד צריך לעבוד בעצמו היטב לבא אל היחוד האמת וזהו החוטט בגדיש לרמוז על כל העולם הנקרא גדיש פסולה משום תעשה פירוש אתה תעשה בעצמך ולא מן העשויה על ידי אחרים וק"ל: ספר נועם אלימלך

ימי המעשה, ואלה שתי הבחי' שיש בשבת, שבת דקודם ימי המעשה ושבת דאחר ימי המעשה, וזהו דאיפלגי בש"ס שבת (ס"ט ע"ב) המהלך במדבר ואינו יודע מתי יום השבת אי מונה ששה ושובת יום אחד כברייתו של עולם, או שובת יום אחד ומונה ששה כאדה"ר, וזהו ענין שתי השבתות שצריכין לגאולה, עכ"ד. ויש לומר דיעקב קודם יציאתו מבית אביו איש תם יושב אוהלים, הי' בבחי' שבת דקודם ימי המעשה והליכתו ללבן והשתדלותו עם עשו היו דוגמת ששת ימי המעשה, וזה נרמז במדרש שברכת גליות שלו פסיק בשש צרות יצילך ובשבע לא יגע בך רע, שש צרות הן דוגמת ששת ימי המעשה, ואח"כ ויבוא יעקב שלם שבת דאחר ימי המעשה שזוהי התכלית: ספר שם משמואל - תרע"ז

ותצא דינה. אמר הרה"צ דבלענדוב זצוקללה"ה בזה"ל אם הישראל רואה בסדר בראשית אז לא יתרעם ח"ו עוד על השי"ת ויקבל הכל באהבה שמצינו שם ביעקב אבינו ע"ה שהי' לו צרות רבות ר"ל, אחר שניצל מעשו בא עליו לבן ואח"כ מעשה דדינה בתו ומזה הצרות נעשה תורה, שהנה אם כל התורה כולה הי' כתובה בשלימות כתיקונה רק חסר אות אחת מן "שכם" או "חמור" אז הס"ת פסולה, א"כ חזינן מזה שמן צרות ישראל נעשה אח"כ תורה, וא"כ על מה מתרעם ח"ו, עכ"ל הק': שיח שרפי קודש

הפטורה - חזון עובדיה - מאי שנא עובדיה לאדום ולא ניבא נבואה אחרת אמרו חכמי' עובדיה גר אדומי היה אמר הקב"ה מהם ובהם אביא עליהם יבא עובדיה שדר בין שני רשעים אחאב ואיזבל ולא למד ממעשיהם ויפרע מעשו הרשע שדר בין שני צדיקים יצחק ורבק' ולא למד ממעשיהם: רש"י

יומא דהילולא קדישא

הרה"ק ר' ברוך ממעזבוזש - ח"י כסלו - זיעועכי"א

המגיד הגדול ממעזריטש - י"ט כסלו- זיעועכי"א

לע"נ זקיני ר' משה חיים ב"ר יעקב זצ"ל פאללאק

נלב"ע י"ד כסלו תשי"ד - תנצב"ה

לקבל דברי תורה בענגליש, או שיעור באידיש {בערך 25 מינוט}, נא להודיענו

יוצא לאור ע"י מכון בית צדיקים - שידלוב סטאשוב

A project of Cong. Tiferes Zvi - Mailing address:

714 Park Ave Lakewood NJ 08701-2025; T/F: 1-732-901-6225

ברשות ובהדרכת גדולי התורה chizuk@yeshivanet.com

לקבל הגליון, בלה"ק ובענגליש, וכן להקדיש גליון לזכות, לרפו"ש, לע"נ או לזכות את הרבים - אחב"י ביותר מד' אלף מקומות בעולם קע"ה כ"י להתקשר להנ"ל, ידידכם נפתלי הירצל גאנצוויג,

Contact us for dedications, received by thousands in Loshon Hakodesh & English, worldwide & send in your friends numbers to receive a.s.a.p.

וישב יעקב - מוסב אוישב עשו בהר שעיר לאחר שסיפר לך איך נתיישב עשו בהר שעיר חזר וכתב שיעקב ישב בארץ מגורי אביו כי לו משפט הבכורה שהרי לקחה בדמים ודינו לירש נכסי אביו, ועשו הלך לו כאיש נכרי. חזקוני

ויאמרו המלוך תמלוך עלינו אם משול תמשול בנו ע"ד הנ"ל שיוסף היה מעלה את מדת מלכות כנ"ל. וזה היה תשוקתם גם כן וכיונו בדבריהם להעלאת השכינה על ידו ואמרו המלוך תמלוך רוצה לומר ה' מלך כו' רמז לה"א אחרונה שהיא מדת מלכות מלך תמלוך עלינו להעלותה למעלה * אם משול תמשל בנו דהנה הצדיק כשרוצה לפעול איזה דבר צריך להמשיל את הדבר הצריך על פי משל וכוונתו שע"פ המשל יתוקן הנמשל שהוא הדבר הצורך לו וזהו שאמרו אם משול תמשול כו'. וזהו שנאמר בשלמה המלך עליו השלום ויהי לו שלשת אלפים משל. פירוש שלשת אלפים דהיינו ג' אלפין שעל ידי הג' אלפין של שם אהי' יתוקן כל דבר הצורך * ותיקן שלמה המלך ע"פ המשל את האלפין הנ"ל ויהי שירו חמשה אלפיין רמז אחר שבא אל מדרגה גדולה להודות ולשורר להשם יתברך בשירות ותשבחות על ידי זה פעל להעלות את השכינה היא ה"א אחרונה עד חכמה שהיא רמז אלף שהוא פלא חכמה והבן : ספר נועם אלימלך

כי כסתה פניה, ודרשו רבותינו ז"ל (בסוטה ד"י ע"ב) שכסתה פניה בבית חמיה שהיתה צנועה ע"ש ברש"י, וכשהיה הבעל שם טוב בסטמבול ראה יונגע לייט שהיה להם נשמת תנאים ואמר שזה מגודל צניעות הנשים :(מדרש פינחס החדש אות כ"ח) : ספר בעל שם טוב עה"ת

נראה כי יוסף זכה ע"י המכירה שנתבזה מהשבטים ויפשיטו כו'. וע"י שלא הרהר אחר השם ית' והאמין כי הכל לטובה. עי"ז וינס ויצא החוצה. שהי' לו סיוע שיוכל לבזות עצמו עבור רצון הבורא ית'. ויש ללמוד הרבה ממעשיות הללו שבתורה. איך לקבל כל הנהגות השי"ת בשמחה ואהבה. כי הוא נורא עלילה כו'. וענין מכירת יוסף נראה כי הי' לפלא בעיני השבטים איך הבדיל יוסף עצמו ואחד עשר כוכבים כו' הלא י"ב שבטי י"ה הם. ובאמת אין פתרון לדבר זה. אך השי"ת מסבב מסיבות שנעשו ב' בניו שבטים מנשה ואפרים. ושבט לוי נמנה בפ"ע. והכל הי' אז בלי פירוש. ויוסף נתעלה באמת שלא הי' בכלל השבטים כמ"ש נזיר אחיו : שפת אמת - תרל"ד

וישאלהו וגו' לאמור מה תבקש. בשם הרה"ק מקאצק זצ"ל שהמלאך באמרו מה תבקש למדוהו שיאמר ויחזור ויאמר תמיד את מבוקשו, (והוסיף רבנו :) ובודאי לא היה זה דבר קטן לרדת מבית מדרשו של יעקב אבינו ע"ה למצרים השטופה זימה, והנה הזהירו שיזכור תמיד את מבוקשו הקבוע בו ועי"ז חזר לקדמותו : שפתי צדיק – חידושי הרי"ם עה"ת

את אחי אנכי מבקש. ע"י התחברות אחים, זוכה לקבה"ת ולהכיר את האנכי ה' אלקיך : הס"ק מסלאנים - תורת אבות

א"י ויהי כדברה אל יוסף יום יום ולא שמע אליה. פי' כי עשה עצמו כמו חרש בלתי שומע לדבריה כמו שמצינו כמה צדיקים שלפנינו שהיו חרשים לבלתי שמוע מכל עניני עוה"ז רק בדבר שהיה נוגע לעבודת הבורא נתפתחו : ספר תפארת שלמה

אילו הי' ראובן יודע כו'. פי' שהאבות כל מעשיהם הי' תורה. לאשר בכל פעולתם השתתפו כח תולדותיהם ושיזכו זרעם אחריהם. וז"ש יצוה בניו כו'. פי' שיחבר מעשיו לתולדותיו כנ"ל. לכן נקראו אבות כדאיתא אין אבות אלא שלשה. ולכן זכו שמעשיהם כתובים בתורה. ובני ישראל הוגים ומבינים ומיישרין דרכם ע"י לימוד מעשיהם בתורה כנ"ל. ואם הי' ראובן יודע שמעשיו יהיו לימוד לדורות. הי' זה סיוע לחזק עצמו. ועל כתפיו הי' מוליכו כו'. לכן צריך כל אדם ליישב עצמו איך כל מעשיו נוגעי' לזרעו אחריו לדורות : שפת אמת - תרל"ד

וישלח יהודה את גדי העזים ביד רעהו העדולמי. שמעתי בשם הר"ר בונים מפרשיסחא זצ"ל כי כל אדם צריך להיות לו חבר ואוהב נאמן שיוכל לספר לו את כל נקודות לבבו אפי' בגנות מעשיו כמו שהי' ליהודה חירה רעהו והי' משלח על ידו את גדי העזים ליד תמר, והבן : ספר שיח שרפי קודש

ויבא הביתה לעשות מלאכתו, ואמרו רבותינו ז"ל (סוטה דל"ו ע"ב) שראה דיוקנו של אביו, פי' לפי שידוע שאשת פוטיפר היתה מתפארת לפניו עד מאוד וכו' כדאיתא במדרש (תנחומא פ' וישב סי' ה') [כלים שלבשה בשחרית לא לבשה אותם בחצי היום ובחצי היום לא לבשה בין הערבים] בגדים שלבשה בצפרא לא לבשה ברמשא, כדי לפתותו, ויוסף הצדיק לא היה חפץ בהתפארות זו, אבל היה חפץ והתלהב מהתפארות זו לתפארת העליון, שהוא דיוקנו של אביו, תפארת ישראל, וזהו וינס ויצא החוצה, שנס מתפארת זו הגשמיית להתלהב לנוס החוצה לעולם הזה, והתדבק בתפארת העליון :(אור תורה פ' ויצא ד"ה ורחל באה) : ספר בעל שם טוב על התורה

על התורה ועל העבודה

וימאן ויאמר כו' הן אדוני כו' ולא חשך כו' כי אם אותך כו' את אשתו כו'. יש ללמוד מזה איך להשמר מיצה"ר ע"י ישוב הדעת שהקב"ה מסר הכל לרשות האדם. אף כי הי' ברשותו שלא להיות כח לאדם לעשות נגד רצונו. רק בטובו מסר הכל להאדם רק שיקבל האדם על עצמו עול מלכותו יתי'. ומזה עצמו צריך ליפול בושה על האדם שלא יוכל לעשות נגד רצון הקב"ה רק לעשות הכל לש"ש לברר שמלכותך מלכות כל עולמים כנ"ל. והבן. וישוב הדעת הנ"ל בא ע"י שוימאן מקודם בלי טעם וימאן ויאמר כנ"ל: שפת אמת - תרל"ג

לעשות מלאכתו. במדרש לעשות צרכיו נכנס רק שנראית לו דמות דיוקנו של אביו כו'. עוד ואין איש ולא מצא עצמו איש כו'. י"ל הפי' שנתיישב בשורש החיות שלו וראה שאין לו חיים אם עושה זה שהוא נגד רצון המקום ב"ה. וזהו ולא מצא עצמו איש. וזה דמות דיוקנו של אביו שיש לכל דבר דמות וציור למעלה. והאדם נברא שכל מעשיו ותנועותיו יעוררו בעולמות עליונים. ועי"ז כבש יצרו כנ"ל. והכל אחד. וז"ש וינס ויצא החוצה כו' שנתבטל מכל וכל שראה שזה היפוך החיים כנ"ל: שפת אמת - תרל"ג

באשר ה' אתו. ע"כ לא אירע שום מחסור בעניניו. ועוד ראה כי. ואשר הוא וגו'. ראה שמצליח יותר מדרך הטבע. וניכר שצדיק הוא וה' מצליחו עבור זה: העמק דבר

וכעין זה שמעתי מאת כ"ק אאמו"ר הה"צ זצ"ל, שסיפר מאת זקנו הה"צ ר' אוריילי מטיטיוב זצ"ל, שבעת היותו בעיר אחת, היה רח"ל עני גדול ומדוכא, ושום איש לא שם על לב, מהיכן ירק זה חי, ואף כי ראו שהוא יושב ולומד ומתפלל כל היום לרבות הלילות, והוא נכד הבעש"ט הקדוש זצ"ל. פעם הציקו מאד הלחץ, והוא ישב בבית התפלה תחת התנור, ואחר התפילה פנה אל הבעלי בתים משם, היתכן כזאת אצל בני ישראל שלא ישגיחו על איש עני, ונעשה רעש גדול ביניהם ועשו ביניהם הספקה למענו, וכאשר הלכו משם והוא נשאר לבדו בבית המדרש, התחרט מאד על זה, כי שם באדם מבטחו, והלך אל המזוזה ואמר, רבונו של עולם הריני נשבע שאיני זז מכאן עד שישכחו הבע"ב את כל הדברים שהיו בינינו, וכן היה, כי שמע ד' תפילתו וכולם שכחו. **וזהו** שנאמר אצל יוסף "וישכחהו", הוא התפלל שר המשקים ישכח, "וישכחהו", עשה לו, בתפלתו, שישכח כל בקשתו ממנו: גנזי ישראל

הכנה לחנוכה

בשם החי' הרי"מ זי"ע בפורים לא אמרינן הלל משום דאכתי עבדי אחשורוש אנן (מגילה יד) והגם שאנחנו ג"כ עבדי אנן, (פי' האיך אמרינן הלל בחנוכה) רק שבפורים שלא הי' הגאולה שלימה אז בשעת הנס משום שאכתי עבדי אחשורוש הי' הוא פועל ומתעורר רק ג"כ כעת בכל דור שנוכל להיות בגלות ולכן לא אמרינן הלל, אבל בחנוכה שהי' אז גאולה שלימה מתעורר כעת ג"כ גאולה שלימה אשר יוכל האדם לקרב אל השי"ת ע"י התורה כמו מאז ולכן אמרינן הלל: שיח שרפי קודש

בשם הר"ר עמנואל זצל"ה מפשעדבורז שאמר על הגמ' שבת (דכ"ב) אסור לרצות מעות כנגד נר חנוכה, היינו שלשון לרצות הוא לשון תפלה שחנוכה הוא גדול כ"כ שאין לו לחשוב אז במעות רק בעבודת הבוי"ת והבן: ספר שיח שרפי קודש

סיפר ר' נטע קרעל בשם האדמו"ר מהר"א זצ"ל מסאכטשוב למה גדול כ"כ החיוב להשכיר עצמו להשתדל להדליק נר חנוכה, וגם לארבע כוסות ולא מצינו כן בשאר מצות, ואמר מצינו (קידושין מ) חשב לעשות מצוה ונאנס ולא עשה מעלה עליו הכתוב כאילו עשאה, זה הוא בשאר מצות, אולם בנ"ח עיקר המצוה היא פרסום הנס, ומה שיש לו במחשבה, בזה אינו מפרסם הנס ואינו מקיים עיקר המצוה, לכן החיוב להשכיר עצמו ולהדליק: ספר שיח שרפי קודש

ויכול להיות שזהו כוונת נר חנוכה ג"כ כמו דאיתא זמן הדלקתן משתשקע החמה עד שתכלה רגל מן השוק ומקום הנחתן למטה מיו"ד טפחים. כי עיקר כוונת נר חנוכה להוריד ולהמשיך קדושה ממעלה למטה ולהאיר לכל מדרגות התחתונות. אבל בשבת צריכים להעלות הכל ממטה למעלה. לזאת מדליקין נר שבת אפילו למעלה מעשרה טפחים: בית אהרן (וישב עי"ש)

הפטורה - כי - ר"ל ובל תאמרו שלכן לא שבו מפני שכבר נגזרה גזרה וחשבו שלא יועיל בתשובתם, ע"ז משיב שהגם שה' דובר דבר וגוזר גזרה לע יעשה ה' דבר - הרעה להוציאו תיכף אל המעשה כי אם גלה סודו אל עבדיו הנביאים - ושולחם להזהיר את העם שישבו ממעשיהם ויבטלו הגזרה כדי שלא יבא לידי מעשה, והנביא בודאי יעשה שליחותו וילך להזהיר את העם. כי, וגו': מלבי"ם

א. בקשתנו ממכם שתקבלו עליכם לקיים שלשה דברים אלו. א.ללמוד בהתמדה ב.להתפלל בחיות. ג.להתנהג בדרך הישר ולזה ניתוסף ממילא אהבת חברים:

יג. כשמתפללים בהתלהבות אזי צועקים אפי' אם אין כח:

יח. בשם אדמו"ר הזקן {הבית אהרן} אמר - זייט מענטשין וועט איהר זיין חסידים:

ספר הנהגות צדיקים - אזהרות הקודש מרבי יוחנן מסטאלין

לזכר עולם יהי' צדיק
הרה"ק ר' ברוך ממעזיבוז ב"ר יחיאל מיכל ח"י כסלו תקע"ב
הרה"ק ר' דוב בער ב"ר אברהם – המגיד ממעזריטש י"ט כסלו תקל"ג
הרה"ק ר' יוחנן ב"ר ישראל מסטאלין קארלין כ"א כסלו תשט"ז
זיעועכי"א

לקבל דברי תורה בענגליש, או שיעור באידיש {בערך 25 מינוט}, נא להודיענו

יוצא לאור ע"י מכון בית צדיקים - שידלוב סטאשוב
A project of Cong. Tiferes Zvi – Mailing address:
714 Park Ave Lakewood NJ 08701-2025; T/F: 1-732-901-6225
chizuk@yeshivanet.com ברשות ובהדרכת גדולי התורה
לקבל הגליון, בלה"ק ובענגליש, וכן להקדיש גליון לזכות, לרפו"ש, לע"נ או לזכות את הרבים - אחב"י ביותר מד' אלף מקומות בעולם
קע"ה כ"י להתקשר להנ"ל, ידידכם נפתלי הירצל גאנצוויג,
Contact us for dedications, received by thousands in Loshon Hakodesh & English, worldwide & send in your friends numbers to receive a.s.a.p.

ויהי מקץ טעם אומרו לשון צער (עיין מגילה י:) כי עתה יתחיל לסובב סיבת גלות מצרים והגם שהגלות כבר נגזרה גזירתו משנים קדמוניות, הלא אמרו רבותינו כי לא נגזר שיהיה במצרים שהוא כור הברזל, וכמו שכתבו התוספות במסכת שבת (י:), וכמו שכתב הראב"ד כי המצרים הוסיפו לצער יותר ממה שאמר הכתוב ועבדום וענו וגו' (לעיל טו יג): אור החיים

ויהי מקץ שנתים ימים ופרעה חלם והנה עמד על היאר: **ופרעה** חולם. היה ראוי שיאמר ופרעה מלך מצרים. אלא לפי שהחלום היה ביאור, ובו תחלת מפלתו, שנהפך לדם, וגם רמז שימות בים, ולא הזכירו מלך אלא במעלת יוסף לכבודו שנאמר ויוסף בן שלושים שנה בעמדו לפני פרעה מלך מצרים, וגם לומר שמעלת יוסף היא סבת מלכותו, שכל הארץ היתה נאבדת, אלא בעצתו, ועתה ירא פרעה איש נבון וחכם: ספר תולדות יצחק

ויהי מקץ שנתים ימים. ולמאי אצטרך "ימים", לחדש דהא אפשר שיהיו שנתים - מדין מקצת שנה ככולה, ולזה אמר "ימים" דהיינו מיום ליום. כמו שאמר בערכין, והא דאמר "מקץ" דהא אפשר דהיו יותר משנתים כגון שהתחילו. באמצע השנה וע"י מקצת השנה. הנה איתא דבר"ה יצא מבית הסוהר. וע"כ אמר מקץ דבדיוק היה: הגר"ז הלוי

הנמצא כזה. פירוש, בעבור שהיה עברי והוא שנאוי למצרים ולא היו חפצים בו, ולא רצה למנותו משנה בלא רשותם, אמר, בעל כרחכם צריכים למנותו, כי לא ימצא מצרי כמוהו (רמב"ן): פירוש הטור הארוך

מאי חנוכה

חנוכה נקרא הוד. נקבע להודות ולהלל. וצריך להודות על כל יום של חנוכה, ועל כל אמירת הלל, ועל מצות הדלקת נר של חנוכה. הגם שצריך להודות לה' על כל שעה ורגע, רק שימי חנוכה אלו הימים נקבעו לכך: בית אהרן מז:

כאשר ראיתי בשם הצדיק המגיד מטריסק ז"ל, שבחג השבועות הוא זמן תורה שבכתב ובחנוכה קבלת תורה שבעל פה: הרה"ק ר' אברהם אלימלך מקארלין זי"ע, במכת"ק: להודות ולהלל, פינסק קארלין

וכן בחנוכה ההארה כל היום דזה שאומרים וכל שמונת ימי חנוכה הנרות הללו קודש הם שמורה שהופעת האור והקדושה כל ח' הימים ולא רק בשעת הדלקת נרות והוא כעין הופעת שבת רק אינו דומה בערך הקדושה דחנוכה מותר במלאכה. ומכל מקום ענין הופעת הקדושה מענין אחד מהופעת אור שנברא ביום ראשון. ועל זה הוא חנוכת הבית שיש בכל יום בימי חנוכה חינוך באור. וכן בשבת מפורש בספר הבהיר לקח שביעי ושם להם במקומו והשאר גנזו וכו', והיא גם כן חנוכה חדשה באור וכמו שאמרו (תיקוני זוהר תי' מח) לדרתם דעביד לון דירה בתרי בתי לבא והם מענין אחד כאמור: פרי צדיק לחנוכה - אות טו

מקורו של ניגון - כשמת ניקולאי, שליט העריץ של רוסיה, שלח הבית אהרן זיע"א כמה מאנשיו להשתתף בהלוייתו, וכה אמר להם: "כתיב 'באבוד רשעים רינה' וועלין זיי דאך ארויס געבין א נאייעם ניגון, על כן תראו לקלוט הניגון". **כשחזרו** מהלוויית הרשע, ושרו זאת לפני רבינו נענה ואמר: "דאס וועט זיין גוט אויף ארוממך". והוא הניגון הידוע "ארוממך" המושר עד היום בחצרות קדשינו בחנוכה: נתיבי המאורות - מטה אהרן- פינסק קארלין

ויאמר כו' כספכם בא אלי. וקשה איך נכתב בתורה דבר שאינו שהרי לא בא הכסף שלהם אליו. ונראה דהנה ידוע שיוסף ליקט כל הכסף כמו שאמר הכתוב וילקט יוסף את כל הכסף כו' וכוונתו היה ללקטם בשביל ישראל כדאיתא בגמרא שלשה אוצרות הן. וכך אמר להם עבד יוסף כספכם בא אלי רוצה לומר הלא כל הכסף הבא אלי מכל העולם הוא כספכם הכל בשבילכם ואם כן למה לי הכסף שלכם רק שאמר להם בדרך חכמה שהם לא יבינו כוונתו וק"ל: ספר נועם אלימלך

או יאמר וישא משאת מאת פניו וגו'. ולכאורה מהו הלשון משאת כנזכר לעיל. ונראה בדרך רמז דהנה ידוע מהתועלת הגדול להתחבר עצמו אצל הצדיק והעיקר על ידי ראיית פניו של הצדיק מביא קדושה גדולה אל האדם כדאיתא בגמרא האי דמחדדנא מחבראי דחזינא לרבי מאיר, וכל עוד שהאדם מחובר יותר אל הצדיק הוא מתקדש ביותר ומושך הצדיק עליו יותר אור וקדושה. והנה השבטים הקדושים כשישבו במסיבה ביחד שזימן אותם יוסף הצדיק ונתחברו עם יוסף שהוא היה בחינת צדיק יסוד עולם, משך עליהם אור וקדושה גדולה על ידי הסתכלות אור פניו הקדוש. וזה פירוש הפסוק ברמז וישא משאת מאת פניו אליהם ומשאת הוא לשון אור מלשון המשנה אין משיאין משואות שנטל אור מאת פניו דהיינו על ידי ראיית פניו הקדוש משך עליהם אור וקדושה. ותרב משאת בנימין ממשאות כולם חמש ידות דהנה בנימין הצדיק נתקרב אצלו יותר ויותר מאחיו הופיע עליו יותר קדושה חמש ידות כנגד ה' בחינות: נפש רוח נשמה חיה יחידה. ודו"ק: ספר מאור ושמש

על התורה ועל העבודה

מדליק עד שתהא שלהבת עולה מאליה. כי כל אדם יש לו שלהבת וחמימות בלב. וצריך להדליק במצות, עד שתהא שלהבת עולה מלב למוח לשם ה': בית אהרן מ"א ד'

פתילות ושמנים שאמרו חכמים אין מדליקין בהם בשבת, מדליקין בהם בחנוכה בין בחול בין בשבת (שבת, כא:). בשם רבוה"ק זי"ע: שמן מרמז על הנשמה ופתילה על הגוף, אפי' הנשמות והגופים שאינם מסוגלים לקבל אור שבת, מאיר אור החנוכה גם בהם, כי אור חנוכה מגיע אפי' למטה מעשרה (עי"פ הגמרא, שם) אלא שצריך לעשות לזה אתערותא דלתתא, ואם אדם פותח אפי' כחודו של מחט פותחין לו פתח כפתחו של אולם (עי"פ מדרש שהש"ר, פ' ה'). ומטעם זה אם הדליק וכבתה אין זקוק לה (שבת, כא:), כי מן השמים יעזרוהו: דברי שמואל

וכמו שאנו אומרים. בימים ההם ובזמן הזה. כי כל הדברים וכל היחודים נעשים בזמן הזה גם כן על ידי עשיות המצות שאנו עושים: בית אהרן מ"ג ב'

המהרש"ל ז"ל כתב בסעודת חנוכה יש לומר שירות ותשבחות כדי שיהי' סעודת מצוה, והחי' הרי"מ זי"ע אמר הטעם בפורים הי' היו"ט משתה ושמחה ובחנוכה ימים טובים בהלל ובהודאה משום דבפורים הי' הגזירה להשמיד להרוג ולאבד וע"כ היו"ט משתה ושמחה תענוג הגוף אבל בחנוכה הי' להשכיחם תורתך ולהעבירם מעל חוקי רצונך וע"כ היו"ט הוא הלל והודאה תענוג רוחני וע"כ כשאומרים שירות ותשבחות ויש הלל והודאה, ממילא הוא יו"ט והוא סעודת מצוה אבל כשאין הלל והודאה אינו יו"ט כלל ואינו סעודת מצוה ואמר שזה ג"כ טעם המנהג שכתב השו"ע שאין הנשים עושין מלאכה כ"ז שהנרות דולקות דלכאורה למה נשים דוקא ולהנ"ל יש לומר דלדידן קיי"ל דהדלקה עושה מצוה ממילא כשגמר המצוה נשלם היו"ט אבל להנשים העיקר פרסומי ניסא כ"ז שהנרות דולקות וזה ההלל והודאה שלהם וממילא אז אצלם היו"ט: שיח שרפי קודש

שבת חנוכה

..ויש לומר שלרמז זה יזדמן על פי רוב שבת חנוכה בפרשת מקץ, כי בפרשה זו נתברר על ידי יוסף קדושה זו לכל כלל ישראל לדורות להיות נשרשים בקדושת הברית. ולרמז זה היה הנס על ידי הכהנים דכתיב בפינחס הנני נותן לו את בריתי שלום ונאמר, כי שמרו אמרתך ובריתך ינצורו ונאמר בריתי היתה אתו החיים והשלום ושלום הוא מדת היסוד כידוע. וחנוכה ז' לעתיד לבא על ידי משיח בן דוד שהוא ענין התגלות בחינת מלכות שמים בשלימות: ספר פרי צדיק פרשת מקץ - אות ז

...והנה יש פלוגתא בפוסקים במוצאי שבת אם להדליק תחלה נר חנוכה ואחר כך להבדיל או להיפוך. והנה שמעתי מאדמו"ר בוצינא קדישא מו"ה יעקב יצחק הלוי מק"ק לובלין זצוק"ל שאמר בשם הגאון איש אלקים המנוח מוה"ר שמואל שמעלקי זצוק"ל אב"ד דק"ק ניקלשבורג שבזה הלכה כטורי זהב להבדיל תחלה ואחר כך להדליק נר חנוכה וכן מנהגינו ונראה ליתן טעם לדבר על פי האמת ועל פי הדברים הנזכרים לעיל כי האיך ידליק תחלה נר חנוכה קודם הבדלה כי מאחר שעלתה בשבת לעליה הגדולה והרמה אין צורך לנר חנוכה להעלותה על ידו רק אחר שהבדיל והלכה לה קדושת שבת אז מן הצורך להעלותה על ידי נר חנוכה, על כן צריכין תחלה להבדיל ואחר כך להדליק נר חנוכה ולהעלותה, ודעת לנבון קל. והנה איתא גם כן בכתבי האר"י ז"ל לכוין בתיבת חנוכה שהוא ח'נה כ'ו חנ"ה הוא גימטריא ס"ג והוא שם ס"ג למשוך משם שפע ברכה ובני חיי וכל טוב לכנסת ישראל. והנה השכינה הקדושה נקראת אבן כדאיתא בספרים הקדושים על פסוק אבן מאסו הבונים היתה לראש פינה דקאי על השכינה הקדושה. וכו': ספר מאור ושמש - פרשת מקץ ד"ה להבין

א פרייליכן און לעכטיגען חנוכה

בשם הר"ר העניך מאלכסנדר זי"ע, שעיקר כוונת היונים בימי חשמונאים להעביר את ישראל מן מצות החוקיים. כמ"ש להעבירם מעל חוקי רצונך. והבן: שיח שרפי קודש

הס"ק הר"מ מלעכאוויטש ז"ל אמר: מחז"ל (שבת כא:) פתילות ושמנים שאמרו חכמים אין מדליקין בהן בשבת מדליקין בהן בחנוכה בין בחול בין בשבת. מא' זה מורה על הבחי' הנמוכות ביותר, שיש להם עלי' בחנוכה.
עוד בפעם אמר: **היתה** זו חתונה גדולה שהתחילה בט"ו באב ונמשכה עד עתה: תורת אבות - סלאנים

סגולה מהרמב"ן שיאמר ויהי נועם וכו' כל תיבה זיי"ן פעמים אחר הדלקת הנרות, וטוב מאוד, ובשם מורי הריב"ש נר"ו [הוא רבינו הבעל שם טוב זכותו יגן עלינו] לומר זיי"ן פעמים ויהי נועם יושב בסתר כפשוטו, והיה נוהג לומר כן גם כן לימים נוראים ובכל עת צרה שלא תבא, ויכוין ב' נוני"ן:(בסידור ר' שבתי ז"ל): ספר בעל שם טוב על התורה - לחנוכה

אחר הדלקת נר חנוכה אמר כשמגיעים לימים קדושים האלו צריכים לשמוח מאד: שהחיינו וקיימנו, וצריך להודות להשי"ת פשוט עבור החיים שיקר מאוד אצל כל אדם: בית אהרן דף מ' עמוד ג'

לזכר עולם יהי' צדיק
הרה"ק ר' אברהם יצחק ב"ר דוד הכהן זצוק"ל
אדמו"ר מתולדות אהרן, מח"ס דברי אמונה
נלב"ע ז"ך כסלו תשנ"ז
זיעועכי"א

לקבל דברי תורה בענגליש, או שיעור באידיש {בערך 25 מינוט}, נא להודיענו

יוצא לאור ע"י מכון בית צדיקים - שידלוב סטאשוב
A project of Cong. Tiferes Zvi - Mailing address:
714 Park Ave Lakewood NJ 08701-2025; T/F: 1-732-901-6225
chizuk@yeshivanet.com ברשות ובהדרכת גדולי התורה
לקבל הגליון, בלה"ק ובענגליש, וכן להקדיש גליון לזכות, לרפו"ש, לע"נ או לזכות את הרבים - אחב"י ביותר מד' אלף מקומות בעולם
קעי"ה כ"י להתקשר להנ"ל, ידידכם נפתלי הירצל גאנצוויג,
Contact us for dedications, received by thousands in Loshon Hakodesh & English, worldwide & send in your friends numbers to receive a.s.a.p.

ויגש אליו יהודה וכו'. הוא לשון הודיה. כי כאשר בר ישראל עומד בתפלה התפילה צריכה לגשת למעלה כלולה בהודאה על שזכה להתפלל לפני השי"ת: - בית אהרן

ויגש אליו יהודה ויאמר בי אדוני ההי"ק ר"ח מקראשנאוויץ זי"ע אמר בזה"ל, ויאמר בי אדוני, כי השם בקרבי עכל"ק ודפח"ח: שיח שרפי קודש

כי איך אעלה אל אבי והנער איננו אתי. בשם השפת אמת זצ"ל שאמר על הפסוק זה איך אעלה אל אבי שבשמים, והנער איננו אתי כ"ז שלא תקנתי ימי הנערות, והבן: שיח שרפי קודש

ולא יכול יוסף להתאפק לכל הנצבים - ר"ל כי רצה להתאפק ולהביא את יעקב לקיים השמש והירח כו' משתחווים לי, ולא היה לו לרחם עליהם כאשר לא שמעו בהתחננו אליהם. אך שלא היה נאות לפני האנשים הנצבים שלא ידעו כל המאורע והיה נראה כאכזר וכלב בליעל בלתי חונן ולא היה יכול להתאפק בסיבת כל הנצבים עליו: משך חכמה

ראו עתה כי אני. אני הוא. על דרך אחד שמוסתר ומגלה עצמו ואומר, ראו שאני כאן, ואני הוא המדבר עמך, ועל דרך שאמר יוסף (בראשית מה, ד) אני יוסף אחיכם וגו' כי פי המדבר עליכם, וכל איש ישראל צריך להרגיש זה האלקות המוסתר שבלבו: ספר זרע קודש - פ' האזינו

בפסוק אשר מכרתם אותי. כמ"ש חז"ל אשר שברת **יישר כחך**. כן ניחם יוסף אותם כי זכה לכל זה על ידי המכירה: שפת אמת - תרמ"ג

ועתה אל תעצבו - אדמו"ר זי"ל (שמנו"כ בפראנקפורט) אמר: אמאל האט דער בעל דבר גיהאט צוא טאן איוף יעדער זאך באזונדער. היינט האט עהר גיפונען א גרינגער וועג, דאס וואס עהר לאזט נישט צוא קיין שמחה, און דארדוך (-ועי"ז) פירט ער אריין אין אלץ: (כתבי הרה"צ ר' מנשה הכהן ראזנפלד ז"ל) - מטה אהרן - פינסק קארלין

ועתה אל תעצבו. אין ועתה אלא תשובה (ב"ר כא.). יוסף רמז לאחיו כי עליהם לעשות תשובה, אבל בתנאי שהתשובה לא תהי' ח"ו מתוך עצבות, רק מתוך שמחה: הס"ק מסלאנים – תורת אבות

מעבירין את... מלפני הכלה, ר"ל הכלה ר"ת הריעו לה' כל הארץ, ובר מינן הוא עצבות ומ"ש, שהוא מיסוד העפר כידוע, ובשעת התפילה יסלק ממנו כל מיני עצבות מעבירות שעשה, רק יכוין בתפילה ישמח לב מבקשי ה', וכל החשבונות יהי' קודם התפילה ולא בשעת התפילה: קובץ מלואים לבית אהרן

דברות קודש בענין עצבות ממרן אדמו"ר הרה"ק רבי אהרן הגדול מקארלין זי"ע ועכי"א – עצבות הרי אינה עבירה, אבל טמטום הלב שעצבות גורמת אינה יכולה לטמטם העבירה הגסה ביותר, מקוה הרי אינה מצוה, שהרי בטלוה לטבילותא (ברכות כב) אבל מה שמקוה מביא לטובה אינה יכולה המצוה הגדולה ביותר להביא. מה שאנו שחים שצריך להיות בשמחה אין אנו מתכונים לשמחה של מצוה, שהרי שמחה של מצוה היא מדרגה, ואי אפשר לתבוע שכל יהודי יהיה בעל מדריגה, אלא אנו מתכונים: לא עצבות, פשוט יהודי שאינו מתהלך בשמחה בעצם היותו יהודי הריהו כפוי טובה לשמים, הרי זה סימן שלא הבין אף פעם את משמעותה של הברכה: "שלא עשני גוי", וכו'

או יאמר ולהחיות לכם לפליטה גדולה (בראשית מה ז), על פי המבואר במדרש תנחומא (ויגש סי' ה') כי פרחה נשמתן כשאמר אני יוסף, ונעשה להם נס וחזרה נשמתן. ועל פי הקדמה מנזר הקודש דלא עביד קב"ה ניסא להחיות אם יהיה לו לרוע, כי מי יודע מה יולד יום. לזה אמר ולהחיות לכם, ר"ל שכיון שהיה רצון השי"ת להחיות לכם כנ"ל, בודאי הוא לפליטה גדולה, והבן: ספר ישמח משה

אא"ז מו"ר זצלה"ה הגיד ד' מהר"ל יעקב לא נשקו שקרא ק"ש. שנתדבק באהבת השי"ת ע"ש. ויוסף אמאי לא קרא ק"ש. ונראה שזה בחי' יוסף שהי' בבית אדוניו המצרי. שבחינתו הוא להתדבק בה' אף שעושה עניני עוה"ז לא יתפרד כלל. אבל יעקב הוא למעלה מהטבע ולכך נתדבק בהשי"ת ולא יכול לנשקו כנ"ל. [והמשכיל יבין]: שפת אמת - תרל"א

ואת יהודה שלח לפניו אל יוסף להורות לפניו גושנה, רומז דהנה כנסת ישראל כשהיא צריכה לדבק באלקים חיים ולהשיג דרכיו היא שולחת את הצדיק הנקרא בשם יהודה על שם שמלא פיו ברכות והודאות כמ"ש (בראשית כט, לה) הפעם אודה את ה' ותקרא את שמו יהודה. אל יוסף, הוא צדיקו של עולם נקרא בשם יוסף להתחנן לפניו ולבקש שיורה ה' דרכו הישרה לעמו ישראל, וזה להורות לפניו גושנה, מלשון גישה איך לגשת לכבודו יתברך: ספר עבודת ישראל

ואלה שמות - חזר ומנאן לספר נפלאות הקב"ה שבשבעים נפש ירדו למצרים ובזמן מועט נעשו יותר משישים רבוא. חזקוני

על התורה ועל העבודה

הבאים מצרימה - על שם השעה קורא להם הכתוב באים. ואין לתמוה על אשר לא כתב אשר באו: רש״י

ויאסור יוסף מרכבתו וגו׳ וירא אליו. והמפרשים תמהו על וירא אליו עיין דבריהם. והאלשיך הק׳ כתב שהכתוב מודיע צדקתו של יוסף שלא ברח מפני אביו כדרך הרשעים מתפחדים ובושים מהצדיק מפני מעשיהם הרעים כי הכרת פניהם ענתה בם. אבל יוסף הצדיק הוא יוסף אשר היה בתחלה ולכן לא נתירא מפני יעקב ואדרבה בצדקתו וקדושתו קרב את עצמו אל אביו וז״ש וירא אליו ודפח״ח: ספר עבודת ישראל

ואמרתם אנשי מקנה היו עבדיך וכו׳ בעבור תשבו בארץ גושן כי תועבת מצרים כל רועה צאן. שמעתי בשם החי׳ הרי״מ זצ״ל שפ״א אמר בזה״ל. יש שהם רוצים להיות חשובים אצל האומות. אבל יוסף הצדיק מדה אחרת היתה בו, כיון שהי׳ יודע כי תועבת מצרים כל רועה צאן היה אומר לפרעה על אחיו שהם רועה צאן כדי לרחקם. והבן: ספר שיח שרפי קודש

<u>הפטורה</u> - **וזהו** שאמר הנביא ומלך אחד וגו׳ ולא יחצו עוד וכו׳, כי עתה בזמן החורבן מחלוקת בין החכמים זה אומר לה׳ אני בתורה ועבודה כפשוט כנ״ל וזה בשם ישראל יכונה ורצונו לעבוד ה׳ בדברים חיצונים. אבל לעתיד לבא יתגלה הפנימיות והאמת אז יראו עין בעין כי הכל טוב קודש לה׳. וזהו מלך אחד יהיה לכולם ולא יחצו עוד לשתי ממלכות, כלומר שלא יאמר כי זה ממליך בדרך אחד וזה בדרך אחד כי הכל חד, אלו ואלו דברי אלקים חיים הוא וכוונתם להשי״, ובלבד שיכוין לבו לשמים והיו לגוי אחד בארץ אמן: ספר עבודת ישראל - פרשת ויגש

פריש און לעבעדיק . . . באתרא דליעול ירקא ליעול בשרא וכוורי, אויף דעם אורט וואו מיא ברעכט דיא קאפ אויף נארישע חשבונות, בעסער זאל מען דאוונען אין לערנען פריש אין לעבידיק, דיא ערשטו תפילה דארף מען מתפלל זיין לפני השי״ת מיא זאל פאר געסין וואש מיא האט איין נארישקייט אויף זיך. דער האלטין איין מחשבה ריין איז נאר בשמחה, מחשבה אותיות בשמחה: בית אהרן דף קמ״ה טו״ד

וירד מעשות החטאת. הנ״ל עפ״י מאמר הגמרא (פסחים סד, ב) אין מעבירין על המצות. כי כן דרך היצר לקרר את האדם בגשתו אל העבודה זו תפלה לומר לו הלא אתה מלא עון ואיך ימלא לבבך לגשת אל הקודש. אולם האמת אינו כן כי הקב״ה שומע תפלת כל פה ומרחם על הבריות לקבל ברחמים תפלתו. וז״ש אין מעבירין על המצות בל יעלה על זכרונו העבירות בעת עשיית המצות. סור מרע ועשה טוב בשעה שאתה עושה טוב תסיר הרע מקרב לבבך אל תזכור עוד. וזה וירד מעשות החטאת וגו׳ בשעה שאהרן הי׳ מברך את ישראל לא הי׳ זוכר החטאת שלהם. וז״פ (תהלים סט, יד) ואני תפלתי לך ה׳ עת רצון. פי׳ שאני מתפלל תמיד אל ה׳ ובטוח אני שיקבל תפלתי ויהי׳ עת רצון. מאשר ידעתי שהקב״ה מרחם על עמו ומקבל תפלתם ברחמים: ספר תפארת שלמה עה״ת - פ׳ שמיני

ר״ח טבת שהוא בחנוכה בודאי מקבל הר״ח הארות הנרות על כל ימי החודש כי בראש תלוי כל החודש. ויתכן לרמוז מה שמדליקין ל״ו נרות שהנרות מאירין ל״ו יום מתחלת חנוכה עד סוף טבת. ושמעתי מפי מו״ז ז״ל כי טבת מלשון הטבת הנרות עכ״ד. ויתכן לפרש כמ״ש בספרים כי ימי טבת הם ימי הסתר ולכן הקדים הרפואה שע״י הנרות מאירין גם ימי חושך אלו ואור כי טוב: שפת אמת - לחנוכה - תר״נ

<u>שבת ״נאך״ חנוכה</u>

בשם ההי״ק הררמ״מ זי״ע מקאצק. סגולה לשושן (רוז) ר״ל ליקח שמן הנותר בקנקן (פלעשיל) מנרות חנוכה ולמשוח ע״ג (הרוז) ואמר רמז ע״ז מנותר קנקנים נעשו נס לשושנים, ודייקא מן הקנקן (הפלעשיל) השמן הנותר ע״כ: שיח שרפי קודש

סיפר הרב״צ אוסטראווער ז״ל ששמע מפי״ק החי׳ הרי״ם זצוק״ל, בעת הדלקת נר חנוכה שסיפר מעשה הזה, פ״א באו חסידים אל כ״ק הרבי מלובלין זצוקללה״ה, והביא אחד מהם פתקא עבור אחר, וכשהביט הרבי זצ״ל בהפתקא רקק הרבה, ולמחר התיישב החסיד הנ״ל להביא הפתקא שוב אל הרבי זצ״ל, וכשהביט בו אמר האיש הזה מאיר וזורח בכל העולמות, ואמר בזה״ל בפעם הראשון הי׳ האיש המוזכר בהפתקא שחק בקארטין, והזמן הב׳ הי׳ מדליק נר חנוכה, ולזה הפליא אז פעולתו ומדרגתו, וסיים החי׳ הרי״ם וצ״ל א״כ מוכח מזה דבעת שהאדם עושה מצוה הוא מאיר וזורח בכל העולמות, עכלה״ק: ששי״ק

והנה חודש טבת שהיה אתחלתא דפורענותא ר״ל, ובו סמך מלך בבל, על כן נתקשרו ימי טבת בחנוכה זמן המשכות האור שהוא אורו של משיח, כנודע מספרים רבים אין מספר [עיין במדרש פנחס להרה״ק ר׳ פנחס מקאריץ זי״ע אות א, מובא בבני יששכר מאמר ב ממאמרי חדשי כסליו טבת אות טז], בכדי להראות אשר לעת ערב אז נצמח אור הישועה. וזה רמוז בפסוק ״כי ת׳קדמנו ב׳רכות ט׳וב״ [תהלים כא ד], ר״ת טב״ת, היינו, אשר קודם חודש טבת הקדים הקב״ה הרפואה למכה, ובאה הברכה בשמן הטוב הרומז על מלך המשיח. על כן ברכו״ת טו״ב עולה דו״ד מל״ך ישרא״ל. וכו׳: ספר אמרי נועם - לחנוכה

יוצא לאור ע״י מכון בית צדיקים - שידלוב סטאשוב
A project of Cong. Tiferes Zvi – Mailing address:
714 Park Ave Lakewood NJ 08701-2025; T/F: 1-732-901-6225
chizuk@yeshivanet.com ברשות ובהדרכת גדולי התורה
לקבל הגליון, בלה״ק ובענגליש, וכן להקדיש גליון לזכות, לרפו״ש, לע״נ או לזכות את הרבים - אחב״י ביותר מד׳ אלף מקומות בעולם קע״ה כ״י להתקשר להנ״ל, ידידכם נפתלי הירצל גאנצווייג,
Contact us for dedications, received by thousands in Loshon Hakodesh & English, worldwide & send in your friends numbers to receive a.s.a.p.

לע"נ הרה"ג ר' מרדכי בן הרה"ח ר' יונה
קארפנשפרונג זצ"ל
נלב"ע ט' טבת תשי"ח

ויחי יעקב בארץ מצרים (מז, כח). הכונה מצד שנעשה שלום בין האחים שיוסף הצדיק ע"ה מחל לאחיו, ולא היה ביניהם שום פירוד לבבות עוד, והרי זה על דרך שאמרו חז"ל (תענית כג.) שחברותא מצלת ממיתותא. והיינו "ויחי" חיים טובים של "יעקב" אבינו ע"ה, שהיה מצד שבניו סיימו בחיבורא ביניהם לטובה: ספר מחזה אברהם

ויהי ימי יעקב. אומר ר"ת מאורליי"ן שלכך לא כתוב ויהיו כמו שנאמר באברהם ויצחק לפי שלא חי יעקב בחיים טובים אלא כמנין ויהי והן הי"ד שלמד תורה בבית עבר והי"ז שנה שהיה עם יוסף בנו במצרים: פירוש הריב"א

או יאמר ימי יעקב שני חייו כו' לפי שעיקר החיות של הצדיק הם אותן הימים שמוסיף בהם אור העבודה והם נקראים ימים ע"ד שנאמר ויקרא אלקים לאור יום וזהו ויהי ימי יעקב פירוש הימים שהיה מוסיף בהם אור הם היו עיקר שני חייו וק"ל: ספר נועם אלימלך

על ראש המטה - נתן שבח להקב"ה על שנתן בלבו של יוסף לקברו עם אבותיו וכאן נתקיים החלום שהשמש משתחוה לו ומ"מ ההשתחויה כלפי שכינה היתה: חזקוני

ויתחזק ישראל - ולא רצה לברכם כשהוא במטה שלא יאמר מתני' שכיב מרע היתה ברכתו ולא היה מיושב בדעתו: דעת זקנים מבעלי התוספות

ברש"י נסתמו עיניהם ולבן של ישראל. כבר כ' במ"א כי הגלות והגאולה תלוים בעין ולב. והם בחי' ברית המעור והלשון. בחי' יהודה ויוסף. וברית הלשון תלוי בלב כדכ' לאדם מערכי לב כפי היגיעה בלב נותן לו הש"י מענה לשון. וכפי שמירת העין זוכים לברית המעור לכן כתיב ול"ת אחרי לבבכם ואחרי עיניכם כו' ומסיים אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים. כי ברית הוא התקשרות. וכפי מה שנמצא זה ההתקשרות נעשים בני חורין וכאשר נסתם זה הכח אז יש גלות כנ"ל: שפת אמת - תרנ"ח

ויקרא יעקב אל בניו ויאמר האספו ואגידה לכם את אשר יקרא אתכם באחרית הימים, בשם הבעל שם טוב, אשר יקרא דרך מקרה, שכל אחד ואחד ישב על עבודתו, בהיסח הדעת, ופתאום יבא משיח:(ילקוט משה פ' ויחי): ספר בעל שם טוב

בפסוק האספו כו'. מאחר שכ' אשר יקרא אתכם באחרית. א"כ פרשה זו הכנה עד דור האחרון. ואיתא במדרש שמע ישראל סבא. שיכול כל איש ישראל להכניס עצמו בק"ש בכלל ישראל וזה הכח שהניח לנו יעקב אבינו. ב"פ ושמעו. [ושמעו בני"י נגד שמע בערבית. ושמעו אל ישראל אביכם נגד שמע בשחרית: שפת אמת

במדרש ושמעו אל ישראל אביכם מה הקב"ה בורא עולמות אף יעקב אביכם כו'. נ"ל כי חיות מצרים עצמו הי' ע"י יעקב. וזהו עשה הש"י הכנה לגאולה כענין שכ' בזוה"ק על יוסף שהי' צריך להיות מקודם כפוף ת"י השבטים ע"ש וישב. כמו כן מ"ש ויחי יעקב בא"מ פי' חיות א"מ עצמו הי' ע"י יעקב. וזהו בורא עולמות שנותן חיות בתוך ההעלם: שפת אמת

ויברכם ביום ההוא לאמר. או יאמר, שברכם שיוציאו הבהירות בדיבור כמו שהיא בקדמת המחשבה. וזה 'ביום ההוא לאמר', שהדיבור יהיה מאיר כמו שהוא בעודו במקום הנסתר: ספר קול שמחה

עוד י"ל ע"ד שאמר אל תדאג [דאגת מחר] וז"פ ויברכם ביום ההוא לאמר שלא ידאגו רק על יום ההוא: ספר קול שמחה

שכם אחד - בגימטריא בחלק בכורה: בעל הטורים

באחרית הימים הם ימות המשיח, כי יעקב ירמוז אליו בדבריו, כמו שאמר עד כי יבא שילה ולו יקהת עמים ורבותינו אמרו (פסחים נו) שבקש לגלות את הקץ ונסתלקה ממנו שכינה, כי לדברי הכל אחרית הימים ימות המשיח הם: רמב"ן

הקבצו ושמעו בני יעקב ושמעו אל ישראל אביכם. להבין כפל הלשון, על פי דמבואר בזוהר הקדוש בפסוק מי בכם ירא ה' שומע בקול עבדו, דצדיק שומע תמיד הכרוז שמכריזין עליו למעלה דהוא עבדא דמלכא עיין שם. לכן כשישראל זכאין כשמתקבצין יחד שומעין קול דלעילא שמכריזין הבו יקר לבני יעקב. וזהו שאמר להם יעקב הקבצו ושמעו בני ישראל, פירוש תשמעו קול דלעילא שאומרים עליכם בני יעקב עבדי. והנה קיבוץ ישראל מקרב לב ישראל לעשות תשובה לטהר לב ישראל. וזהו ושמעו אל ישראל אביכם, שתשמעו ותבינו דבר אשר אני מרמז לכם עתה סוד קץ הגאולה: ספר קדושת לוי

על התורה ועל העבודה

לישועתך דן קויתי ה' - שיושיע אותך וישגבך על האומות: רשב"ם

מאשר שמנה לחמו והוא יתן מעדני מלך. כי האדם בטובתו אז יהיה עיקר התענוג שלו מה שהבורא יש לו שמחה מטובתו וזהו מאשר שמנה לחמו מלא טוב. והוא יתן מעדני מלך, עיקר התענוג שלו מעדני הוא לשון תענוג. מלך, להבורא יתברך שהוא מלכו של עולם: ספר קדושת לוי

או יבואר, מאשר שמנה לחמו והוא יתן מעדני מלך. דהנה שמעתי ממורי ורבי הצדיק מורינו דוב בער זצ"ל פירוש הפסוק (ישעיה סא, י) שוש אשיש בה', דאני שש ויש לי שמחה ותענוג ממה שזכיתי לחזות בנועם ה' ולהתענג בעבודתו ומזה עצמו יש לי שמחה שזכיתי להתקרב להשם יתברך ולהתענג מעבודתו מרוב כל. וזהו שוש אשיש, שיש לי שמחה ותענוג ממה שזכיתי שאשיש בה' ואתענג מעבודתו יתברך עד כאן דבריו. וזהו מאשר שמנה לחמו, מאשר הוא עולם התענוג מזה שיש לנו תענוג מעבודת השם יתברך מזה עצמו יש לנו שמחה ותענוג שזכינו להתענג מעבודתו יתברך. וזהו שמנה לחמו, שלחם נקרא תענוג מזה עצמו שזכינו להתענג מעבודתו מזה עצמו יש לנו תענוג שזכינו לזה:

והוא יתן מעדני מלך. על פי ששמעתי ממורי הצדיק מורינו דוב בער על מה שאמרו חכמינו ז"ל ישראל מפרנסין לאביהם שבשמים, היינו שהתענוג נקרא פרנסה והשם יתברך מתענג בעבודת ישראל וישראל גורמים תענוג לאביהם שבשמים. וזהו יתן מעדני מלך, שמי שזוכה לעבוד השם יתברך באהבה

איש אשר כברכתו ברך אותם. והלא כבר הזכיר ויברך אותם. על דרך הפשט ויברך אותם אמר בכלל, איש אשר כברכתו ברך אותם בפרט, או יאמר ויברך אותם לשעה ברך אותם לדורות: רבנו בחיי

איש אשר כברכתו - כאשר באה לכל אחד מהברכות כן ברך אותם כטעם איש כפתרון חלומו: אבן עזרא

איש אשר כברכתו - כל אחד ואחד מהאחים שמח בברכת חבירו כאילו היתה ברכתו הוא - אשר כברכתו: רבי אליהו מויסקוט, אזור אליהו – פניני התורה

ויברך אותם. בזולת מה שאמר למעלה: איש אשר כברכתו ברך אותם. לכל אחד מהם נתן ברכה צריכה לו ביחוד כגון ליהודה בענין המלכות וליששכר בענין התורה וללוי בענין העבודה: ספורנו עה"ת

ויבך יוסף בדברם אליו. תיכף שהזכירו לו אביו בכה לגודל האהבה ונכמרו רחמיו, והנה אחיו בקשו ממנו מחילה, ולא ביאר הכתוב שמחל להם, וכבר ביארו חז"ל (יומא פה ע"ב) שכל מי שחטא לחבירו ועשה תשובה אינו נמחל לעולם עד שירצה את חבירו, ואף על פי שהזכיר הכתוב וינחם אותם וידבר על לבם, שנראה בזה שהיה להם ריצוי מיוסף, מכל מקום לא ראינו שיזכיר הכתוב מחילה ביוסף ולא שיודה להם שישא פשעם וחטאתם, ואם כן מתו בעונשם בלא מחילת יוסף ואי אפשר להתכפר עוונם רק במחילתו, ועל כן הוצרך העונש להיותו כמוס וחתום להפקד אחר זמן בענין עשרה הרוגי מלכות: רבנו בחיי

חזק חזק ונתחזק

שלימה וגמורה אהבה בתענוגים הוא יתן מעדני מלך, שגורם תענוג להשם יתברך וישמח ה' במעשיו: ספר קדושת לוי

נפתלי אילה שלוחה - נבא על מלחמת ברק עם סיסרא שלקח עשרת אלפים מנפתלי (שופטים ד, י) ואמר לשון נקבה אילה שלוחה על שם דבורה. הנותן אמרי שפר. ע"ש ותשר דבורה (שופטים ה, א). אמרי שפר. בגימטריא שיר ושבחה. אילה שלוחה הנותן אמרי שפר. בגימטריא ותשר דבורה וברק בן אבינועם ביום ההוא: בעל הטורים

וישק לו פירוש לו נשק, אבל אין נכון לעשות כן למת אחר, כי המת גדוש בטומאה, וטומאתו בוקעת ועולה עד לרקיע, ותפגם הנפש הנושקת, אלא לו ליעקב כי חי הוא, אלא דורמיטא קראתו כישן ונרדם: אור החיים

הפטורה - **והיית** לאיש - זריז ומושל בנפשך וכובש את יצרך וכן תרגום יונתן לגבר דחיל חטאין ופי' לפניו ושמרת וכו', וכן ועמשא בן איש רוצה לומר גדול ונכב' וכן כולם אנשים גדולים ונכבדים: רד"ק

חודש טבת - ר"ח טבת שהוא בחנוכה בודאי מקבל הר"ח הארות הנרות על כל ימי החודש כי בראש תלוי כל החודש. ויתכן לרמוז מה שמדליקין ל"ו נרות שהנרות מאירין ל"ו יום מתחלת חנוכה עד סוף טבת. ושמעתי מפי מו"ז ז"ל כי טבת מלשון הטבת הנרות עכ"ד. ויתכן לפרש כמ"ש בספרים כי ימי טבת הם ימי הסתר ולכן הקדים הרפואה שע"י הנרות מאירין גם ימי חושך אלו ואור כי טוב: שפת אמת - תרנ"ג

לזכר עולם יהיה צדיק
זקיני הרה"ק ר' צבי הירש בן הרה"ק ר' אברהם בן הרה"ק
ר' הירש הגדול משידלוב תלמיד חבר החוזה הק' מלובלין זי"ע
נלב"ע ח"י טבת – זיעועכי"א

לקבל דברי תורה בענגליש, או שיעור באידיש {בערך 25 מינוט}, נא להודיענו
אומרים בשם צדיקים זי"ע, שאמרו בהשנה החדשה שלהם להבדיל, "לשנה טובה תכתב - פאר דיא אידין {ליהודים}" והמבין יבין.

יוצא לאור ע"י מכון בית צדיקים - שידלוב סטאשוב
A project of Cong. Tiferes Zvi - Mailing address:
714 Park Ave Lakewood NJ 08701-2025; T/F: 1-732-901-6225
chizuk@yeshivanet.com ברשות ובהדרכת גדולי התורה
לקבל הגליון, בלה"ק ובענגליש, וכן להקדיש גליון לזכות, לרפו"ש, לע"נ או לזכות את הרבים - אחבי"י ביותר מד' אלף מקומות בעולם
קע"ה כ"י להתקשר להנ"ל, ידידכם נפתלי הירצל גאנצוויג,
Contact us for dedications, received by thousands in Loshon Hakodesh & English, worldwide & send in your friends numbers to receive a.s.a.p.

ותשלח את אמתה ותקחה. בשם הר"י מווארקי זי"ע מה שדרשו חז"ל (סוטה די"ב ע"ב) עה"פ ותשלח אמתה הנאמר אצל בת פרעה שנשתרבב אמתה היינו זרועה אמות הרבה, הנה באמת קשה הנס שנעשה לה נס כדי שתקח את תיבת משה מן השמים, אבל האיך עלתה על דעתה לשלוח זרועה למקום רחוק שאין יד האדם שולטת שם, ואמר דאם אדם חושק בדבר לעשותו אפי' הוא דבר רחוק ממנו, מחמת גודל החשקות בדבר זה נראה בעיניו שקרוב הוא אצלו והבן שהוא לימוד גדול: שיח שרפי קודש

...הגה"ק ר' אהרן קארלינער הראשון הי' הולך על הדרך ועבר דרך קרעטשמע אחת ונשמע כי השררה יבוא, בימים האלה היה שררה מושל בכל אשר לו על כן היה רעש שם וכולם עסקו והכינו לכבוד השררה אך הוא לא שם לבו לזה וישב עצמו על השלחן ורחץ עצמו לאכול וכאשר בא השררה להקרעטשמע היה כולם עומדים לכבודו אך הוא לא השגיח מאומה על כן לקח השררה הביקס וירה אליו ולא פגע בו הכדור, והוא לא התנועע ממקומו ומלא השררה עוד יותר בכעס וירה עוד הפעם אליו אך גם בפעם הזאת החטיא המטרה והרגיש השררה כי דבר הוא ושאל אותו סיבת הדבר והשיבו כי מעולם לא עלה על לבו מורא בשר ודם והניח ממנו ע"כ: ספר שיח שרפי קודש

מדוע לא יבער הסנה. משה התפלא מאד, איך לא יבער הסנה, הוא הגוף, מפחד ה' ומהדר גאונו: הר"מ מקאברין

ואמרו לי מה שמו מה אומר אליהם. יש לומר בזה על דרך הלצה שירא מהם מחמת שנטבעו במצרים בעמקי הקליפות ובמידת גדלות והתפארות, והוא שאמר ואמרו לי דייקא מה שמו היינו שהם יאמרו לי שמו של הקב"ה

ענין גלות מצרים וגאולת מצרים כמו שהיה בדרך כללות אומה הישראלית כך יש בפרטות אדם אחד, וכמו ששמעתי פירוש הפסוק (תהלים ס"ט) קרבה אל נפשי גאלה כי קודם שיתפלל על גאולה כללית צריך להתפלל על גאולה פרטית לנפשו ודפח"ח:(תוי"י פ' שמיני דפ"ח ע"א): בעל שם טוב עה"ת

שני מיני גלות, אחד גלות הגשמיי מן האומות, ב' גלות היצר הרע הרוחניי, שהנשמה בגלות אצל היצר הרע, כמו ששמעתי ממורי קרבה אל נפשי גאלה וכו' וזה נמשך מזה שנטרד משניהם:(תוי"י ריש דברים דקע"ה ע"ג): ספר בעל שם טוב על התורה

אם מתאוה לאיזה עבירה יאמר הפסוקים של העבירה ההוא בטעמים ובנקודות בדחילו ורחימו, ואז תלך ממנו התאוה ההיא, ואם מתאוה לאיזה מדה רעה ח"ו אזי יאמר הששה טו) עמים הכנעני וכו' בכל כחו בדחילו ורחימו ותסתלק ממנו:(צוואת הריב"ש ד"ג ע"א): ספר בעל שם טוב

במדרש ג' מתנות טובות נתן הקב"ה לישראל. תורה וא"י וחיי עוה"ב וכולם ע"י יסורין כו'. הם בחי' מעשה דיבור ומחשבה. שהם ג' מדריגות. ולכל א' יש הסתר שצריכין מקודם לתקנם. כי א"י וביהמ"ק והקרבנות הם בחי' עשי'. והתורה הוא הדיבור. ועוה"ב בחי' המחשבה. וג' אלו כוללים כל האדם. ובמצרים הי' כלול כל ההסתרות. ולכן כ' ג' לשונות ותעל שועתם כו'. וירא א' את בנ"י וידע א'. הם ג' בחי'. שמיעה בדיבור. וראי' במעשה. וידיעה במחשבה. וכ"כ ראיתי את עני עמי. העבודה במעשה. ואת צעקתם שמעתי. ידעתי את מכאוביו במחשבה. והם ג' בחי' האבות. ראי' שמיעה ידיעה כנ"ל. ואלה ג' העבודות צריכין לעסוק בהם תמיד. לתקן המעשה והדיבור והמחשבה: שפת אמת - תרמ"ז

שיודעים אותו יותר ממני, מה אומר אליהם איך אוכל שוב לפתוח פי לדבר אליהם בשמך הגדול לגאול אותם ממעמקים: דגל מחנה אפרים

כי לא יתן כו' ולא ביד חזקה - פירוש, דהנפש הישראלי המוכרח ע"י הכאה נפשו מתאווה אל השלימות האמיתי וע"י כפיה סרה ממנו תאוה החומר ונשאר הנפש נהנה מקיום רצון השי"ת כמו שכתב הרמב"ם הל' גירושין סוף פ"ב, אבל הוא לא יסכים ברצונו המוחלט ולא ע"י ידי יד חזקה שאף אם יכוהו ביד חזקה ויכפוהו ג"כ לא יתן להלוך ברצונו רק בעל כרחו דזה אינו נתינה ברצון ודוק: משך חכמה

בני בכורי ישראל - שבן בכור נוטל פי שנים משום שהוא עשה אותו לאב כן ישראל עשו כביכול להשי"ת לאב להעולם שהם הכירו השגחתו ויחודו בתבל ופשוט: משך חכמה

בפסוק ויאמן העם וישמעו. דהל"ל וישמעו ויאמינו. והוא כמו הקדמת נעשה לנשמע שהמדה טובה שבנפשות בנ"י עושי דברו והדר לשמוע. רז שמה"ש משתמשין בו. מדה זו הולכת עמהם גם בגלות. רק שם הי' בבחי' אמונה. ואחר הגאולה הי' בהתגלות עושי דברו. ולכן כתי' ויאמן. והדר וישמעו. כי גם קודם השמיעה היו מאמינים ומצפים לישועת ה'. כדכתיב ראיתי א"ע עמי. וממשמע שנק' עם ה'. וודאי שהאמינו בו. רק בגלות עיקר העבודה באמונה: שפת אמת - תרמ"ה

לא תאספון לתת תבן לעם. (שמות ה ז) אמר בשם זקינו הרה"ק ר' דוד מלעלוב זי"ע דלפי פשטות המאמר היה ראוי לומר לא תוסיפון בוי"ו, אך התורה הקדושה באה לרמז לנו כי ידוע שפרעה הניח להם יום אחד חירות משיעבוד העבודה, רק משרע"ה בחר להם יום השבת למנוחה, והיה דרכם ביום ההוא להתאסף ביחד למשה וזקני ישראל לשמוע תוכחת חיים ולהאמין

על התורה ועל העבודה

באחדותו ומציאותו יתברך, ולאשר פרעה לגודל רשעותו אשר מחפצו לסורם למשמעתו ולעבוד את גלגולי מצרים ואחרי ראותו כי לא עלתה בידו ראה והבין שמחמת שהם נאספים יחד יוספיו דעת ביראת אלוקים, ועי״ז נכנע כח הסט״א בקרבם, לז״א לבל יתאספו עוד לתת תבן דעת ותבונה להם כנ״ל, וזהו הכוונה לא תוסיפון עם אל״ף מלשון אסיפה (כך איתא בספר רמתים צופים בתוספת ביאור), והוסיף אדמו״ר זצוק״ל שרבי דוד'ל לעלובער היה אומר: פאר וואר [אמת בלשון פולין] אז ער וועט קומען אויף יענע וועלט איז ער זיכער אז משה רבינו וועט אים אנטקעגן גיין און אים זאגן אז דאס האט ער טאקע געמיינט מיטן אל״ף פון ״לא תאספון״: קדושת מרדכי

עצה להינצל מאפיקורסות – החי' רבי מרדכי קאפיטקעוויטשער ז״ל אומר בשם הרה״ק מאפטא זי״ע שקודם ימות המשיח ירד אפיקורסות בעולם. והראה הרה״ק מאפטא באצבע לאותו שישב לפניו ואמר: אפילו אנשים כערכו יתפשו למינות, וסיים כי העצה להינצל מזה הוא להתאסף יחד ולספר סיפורי מעשיות מצדיקים. (כתבי הרה״צ רבי מנשה הכהן רוזנפלד ז״ל): מטה אהרן

בגודל הקדושה השורה בשבת אחים - בשם הרה״ק רבי נחום מטשערנאבל זצוקללה״ה כך קבלתי מרבותי אז יודין קלעפין זיך צוא נויף אין איינעם, הגם שאין מדברים ד״ת, אַבִי זיי רעדין ניט קיין נארישקייט, אזי אם יבוא מלאך אחד ביניהם, יתבטל מהמציאות עד שאין בו ממש: קובץ מלואים לבית אהרן כת״י

כמו ששמעתי מרבותי, כי אילו נמצא מלאך א' עומד במעמד י' מישראל ביחד אף שאינם מדברים בדברי תורה, תפול עליו אימתה ופחד בלי גבול ותכלית משכינתא דשריא עלייהו עד שהיה מתבטל ממציאותו לגמרי: לקוטי אמרים תניא באגרת הקדש סימן כ״ג

וילך איש מבית לוי ויקח את בת לוי. (ב, א). וברש״י ״פרוש היה ממנה מפני גזרת פרעה וחזר ולקחה, וזהו וילך שהלך בעצת בתו שאמרה לו, גזרתך קשה משל פרעה, שפרעה גזר על הזכרים ואתה גם כן על הנקבות״. וכתוצאה מהעצה הזאת נולד משה רבנו מושיעם של ישראל. כיוצא בזה מצינו בחזקיהו המלך, שלא רצה לישא אשה, כי ראה בנבואה שיולד לו מנשה, בני דלא מעלי, עד שישעיהו הנביא אמר לו, בהדי כבשי דרחמנא למה לך, ושמע לעצתו ונשא אשה והוליד יאשיהו המלך, שנאמר עליו לא קם כמותו ואחריו לא יהי'. ומזה אפשר ללמוד על כל הענינים כיוצא בהם, שא״א לנתחם בשכל ורגש האנושי. כי לא כן דרכי השי״ת, האדם יראה רק לעינים, ואינו יכול לצפות למרחוק. אבל היודע נסתרות יודע מה שעתיד להיות ואנו צריכים לבטל רצוננו ודעתנו מפני רצונו. חפץ חיים עה״ת

ובהגהות מעשי למלך (שם) – פעם הגיעה לאזני החי״ח שמועה לא טובה על אדות אחד מתלמידי ישיבתו אשר נכבדות ידובר בו, וכי הענין מתנהל בכבדות כי המדוברת מסרבת עדיין. חבריו בישיבה שחשבו כי זקנו המגודל הוא בעוכריו, ייעצוהו איפוא, שבשביל למצא חן בעיני המדוברת כדאי שיעביר שער זקנו בסם העשוי לכך, כמו שרגילים היו להשתמש בזה בישיבות אחרות. הזמין החי״ח את המדובר הלז לביתו, והתחיל לדבר אתו בעניני שדוכים. משל למה הדבר דומה לקטר של רכבת, שמחוברים אליו יותר ממאה קרונית טעונות משא המשרכים דרכם על הפסים מול הר גבוה. הקטר עובד במלוא הקיטור ומהלך אט לרוב משא העגלות הטעונות. הי' שם ״פקח״ אחד שרצה להחיש מהלך הרכבת והתחיל לדחוף בשתי ידיו את הקרון האחרון, בכונה לסייע למכונת הקיטור המושכת את כל העגלות . . . לגלגו עליו העומדים מסביבו ״מה כחך גדול לעומת המכונה הענקית העובדת בכל כחה. כחך לעומתה הוא בבחינת כח היתוש מול כח השור״. כן הוא הענין בשדוכים שאע״פ שמכריזים למעלה ארבעים יום קודם יצירת הולד, אעפ״כ קשה הענין כקריעת ים סוף, וכביכול בכבודו ובעצמו מזווג זיווגים, ופתאם מתגנבת מחשבה במוחו של אדם לעזור להשי״ת בענין הנכבדות ע״י שיעביר שער זקנו בשביל למצוא חן בעיני המדוברת, ממש כמו ה״חכם״ הזה שדחף בכל כחו לסייע לרכבת בת מאה הקרונות: חפץ חיים על התורה

כל בי עשרה שכינתא שריא: סנהדרין לט.

״שבת אחים״ בהארודעץ בימי הרה״ק ר' אהרן (השני) קארלינער זיע״א. בליל ש״ק פרשת יתרו התאספו פ״א לביהכ״נ בהורודעץ והיה ביניהם איש אחד שהתאונן על שחסר לו זה וזה, והחי' ר' יהודה עוזר ז״ל טען נגדו: מה זה, איך אפשר כלל לחשוב אפי' שחסר איזה דבר, והתלהב מאד בדבריו עד שכולם געו בבכי' מדבריו היוצאים מן הלב. ואח״כ הלכו רקידה עד שני שעות לפני שהאיר היום. בינתיים ראו שהחי' ר' משה לא בא לישיבה זו והוחלט אצלם לילך לבקר אותו והלכו כלם לביתו ומצאו אותו יושב ולומד, ואמרו לו שרוצים לאכול ונטלו ידיהם ואכלו בייגיל עם דבש ונמשכה שם הישיבה עד סמוך לאור היום. אח״כ הלכו לטבול את עצמם והלכו לביהכ״נ ושכבו על הרצפה כדי לנוח קצת ולהכין את המוחות לתפילה, ואח״כ עמדו והתפללו בהתלהבות וחיות גדול, וכך היה כל יום השבת וגם למחרתו ביום ראשון היה להם אותו החיות וכשיצאו החוצה לא יכלו להביט על שום דבר חול, על חנויות ועסקים, והוחלט אצלם שיסעו כולם לרבינו הרה״ק הבית אהרן זי״ע כי מה יהא תכלית מהם. אך אחד מהחבורה שלא היה לו אותה השגה הכניס בהם קצת קרירות ונתקרר ממילא ההתלהבות מהם ונשארו על מקומם: (מכתבי הרה״צ ר' מנשה הכהן ראזנפעלד ז״ל) מטה אהרן, פינסק קארלין

שבת אחים עושה טוב ומאיר העיניים - ופעם שנזדמן שאינו טוב לו – על זה טוב הקיבוץ שיתדברו ביניהם, ועל ידי זה ממילא נעשה טוב, או שמדברים מן צדיקים ואנשי מעשה או מדברים קדושים משבתים ומימים טובים, גם זה מאיר העיניים: סדר היום להרה״ק הבית אהרן

לזכר עולם יהיה צדיק
זקיני הרה״ק ר' צבי הירש בן הרה״ק ר' אברהם בן הרה״ק ר' הירש הגדול משידלוב תלמיד חבר החוזה הק' מלובלין זי״ע נלב״ע ח״י טבת – זיעועכי״א
הרה״ק ר' משה מרדכי זצוק״ל מ'ילעלוב - כ״ד טבת תשמ״ז תנצב״ה זיעועכי״א

לע״נ גאלדא בת ר' משה חיים ע״ה – קאהן - נלב״ע כ' טבת תשנ״ה תנצב״ה
היות שלא השאיר אחריה זש״ק הלומד לע״נ חסד של אמת הוא

לקבל דברי תורה בענגליש, או שיעור באידיש {בערך 25 מינוט}, נא להודיענו

יוצא לאור ע״י מכון בית צדיקים - שידלוב סטאשוב
A project of Cong. Tiferes Zvi – Mailing address:
714 Park Ave Lakewood NJ 08701-2025; T/F: 1-732-901-6225
chizuk@yeshivanet.com ברשות ובהדרכת גדולי התורה
לקבל הגליון, בלה״ק ובענגליש, וכן להקדיש גליון לזכות, לרפו״ש, לע״נ או לזכות את הרבים - אחב״י ביותר מד' אלף מקומות בעולם קע״ה כ״י להתקשר להנ״ל, ידידכם נפתלי הירצל גאנצווייג,
Contact us for dedications, received by thousands in Loshon Hakodesh & English, worldwide & send in your friends numbers to receive a.s.a.p.

תניא רבי סימאי אומר מניין לתחיית המתים מן התורה שנאמר וגם הקימותי את בריתי אתם לתת להם את ארץ כנען לכם לא נאמר אלא להם מכאן לתחיית המתים מן התורה: תלמוד בבלי סנהדרין צ:

וגם הקמותי וגו' את ארץ מגוריהם. הנה מה שהוסיף לומר ארץ מגוריהם יש לפרש עפ"י פשוטו לפי מה שכתבנו בפ' לך לך, במה שאמר הקב"ה לאברהם ידוע תדע כי גר יהיה זרעך בארץ לא להם ועבדום ועינו אותם ארבע מאות שנה, היינו שבכלל הגירות של האבות בארץ לא להם שעדיין לא ניתן להם א"י, ובכלל העבדות שהיה במצרים והעינוי שעינו אותם בקושי השיעבוד בכלל הם ת' שנה, והיינו שאמר הקב"ה למשה כי בהחשב זמן ארץ מגוריהם אשר גרו בה וגם זמן נאקת בני ישראל אשר מצרים מעבידים אותם, ואמר לשון מעבידים ולא אמר עבדו בהם להורות על שהכבידו עליהם בסוף, קושי השיעבוד ביותר ולכך אזכור את בריתי שנשלם הזמן: פנים יפות

ענין הפרש האבות לבחי' משה רבינו ע"ה. שהוריד תורה מן השמים. והאבות נעשו מרכבה לשכינה והוא התיקון בארץ. וזה נצרך מקודם כמ"ש ד"א קדמה לתורה. והוא בחי' א"י מקום מקודש. מוכן להשראת השכינה. ולכן מזכירין בתפילה אלקי אברהם יצחק ויעקב כו'. שיכולין לקבל אלקות בכח האבות. וזה עיקר הגאולה בגוף שהוא מורכב מד' יסודות. וזה ד' לשונות של גאולה כי יש לד' יסודות שרשים גדולים מאותיות השם ית' כידוע. ובכח ג' אבות ודהע"ה יכולין לברר הד' יסודות. וכשנתבררו זוכין להשראת השכינה: שפת אמת - תרנ"א

וארא - אל האבות: רש"י

בחי' אברהם ויצחק איתא בגמ' (ר"ה י, ב) בר"ה נולדו האבות. הרמז בזה בלשון אבות הוא לשון רצון כמ"ש (דברים י, י) ולא אבה ד' השחיתך. כי בר"ה נולד הרצון העליון על עוה"ז בתחלת הבריאה ע"י שראה הקב"ה במעש"ט של הצדיקי' ההולכי' לפניו והוא שנאמר (מוסף של ג' רגלים) בגלל אבות שעשו רצונך שפעלו ועשו הרצון הטוב על בריאת העולם: ספר תפארת שלמה - לחג הסוכות

ואתה תבא אל אבותיך בשלום. פרש"י ידוע שהיה מבשרו שיעשה תרח תשובה. אולם י"ל בדרך אחר ונקדים מ"ש בפי' בגלל אבות שעשו רצונך פי' לשון אבות הוא לשון רצון כמ"ש (שמות י, כז) ולא אבה וגו' וגם ענין אב הוא ג"כ מחמת שהמשיך הרצון להוליד בן. וזהו ג"כ האבות עשו הרצון לבריאת עולם ואחד היה אאע"ה הראש והראשון תכלית הבריאה כמ"ש (בראשית ב, ד) אלה תולדות השמים והארץ בהבראם זה אברהם. וידוע שכל הנשמות עד סוף כל הדורות היו כולם כלולים באדה"ר יציר כפיו ראשית הבריאה. וז"ש אלקינו ואלקי אבותינו הוא הרצון הקדום לברי"ע וע"ז אנו מתפללים שיהיה כל אדם זוכה להמשיך עליו הקדושה לבא לתכלית הרצון הקדום ית"ש. אשר על זה כביכול הש"י מצפה שהאדם יעבוד אותו באמת ותמים וישבור כל המסכים המבדילים. ואח"כ אומרים אלקי אברהם. האלקו' של אברהם כמ"ש (נחמיה ט, ז) אשר בחרת באברם: ספר תפארת שלמה עה"ת - פרשת לך

בפסוק והוצאתי כו' וגאלתי כו'. הד' לשונות של גאולה שהוא השורש לכל הד' גליות כמ"ש בארבע רוחות פרשתי אתכם וכן מבקשין קבץ נדחינו מד' כנפות הארץ. ומסתמא גלות זה האחרון הוא רוח צפון. ולכן אין לו חקר עד התהום. ולכן יש לקוות שתהי' עתה הגאולה בשלימות. ויקוים רב טובך אשר צפנת ליראיך. והנה בכל הג' נזכר הגאולה מתוך הצרה. שהג' גליות היו בחי' ע"ז ג"ע ש"ד. וגלות זה הוא שנאת חנם. וכל הגלות הפיזור. לכן כ' רק ולקחתי אתכם לי לעם. שזה עיקר החסרון הלקיחה להיות מיוחדים לעבודתו ית'. כי פי' שנאת חנם הוא חנם מן המצות. כי אהבת ישראל תלוי בקבלת מלכות שמים כראוי. להיות כל הרצון לעשות רצון אבינו שבשמים. ואז כ"א מבקש עבודת חבירו. כמו מה"ש שנותנים באהבה רשות זה לזה להקדיש ליוצרם. וכמו י' בני אדם עוסקין בעסק א' לא יעלה קנאה ושנאה במה שכ"א מתגבר לעשות בהעסק ככל יכולתו. ואדרבה כך רצון כ"א וא'. לכן ואהבת לרעך כמוך הוא כלל גדול בתורה: שפת אמת - תרמ"ג

בענין הד' לשונות של גאולה. כי גלות מצרים לא הי' במקרה. והי' כולל בכל חלקי בנ"י בנפש רוח נשמה ג"כ. ומתוך שבנ"י היו משתעבדין כ"כ בעבודת הגוף נאמר להם מאמר זה להודיע כי הגלות ביותר בחלקי הנפש ורוח כו'. ובאמת כן התחלת הגאולה שמקודם מתהפך הגלות של הגוף לגלות של הנפשות עד שזוכין לגאולה. וכשזוכין להתעורר מעט בגלות ולהתאונן על צער הנפש. עד ששוכחין מצער הגוף. הוא התחלת הגאולה כמ"ש ולא שמעו כו' מקוצר רוח והי' זה שינוי מעבודת הגוף אל הרוח כנ"ל. וז"ש והוצאתי כו' מתחת

על התורה ועל העבודה

סבלות מצרים שהוא עבודת הגוף כו' עד וידעתם כי אני ה' המוציא כו'. כלומר שידעו שיש בשורש הגלות ענין אלקות והוא גלות של השורש כנ"ל והבן היטב: שפת אמת - תרמ"א

המוציא אתכם מתחת סבלות מצרים. שמעתי בשם הר"ר העניך מאלכסנדר זצ"ל, הגלות היותר גדול אשר הי' לישראל במצרים וואהס זייא האבין שוין גיעקענט אלץ פארנעמין. וז"ש המוציא אתכם מתחת סבלות הסבלנות שהי' להם במצרים.והבן: שיח שרפי קודש

דרש תודוס איש רומי מה ראו חנניה מישאל ועזריה שמסרו את עצמן לכבשן האש נשאו קל וחומר בעצמן מצפרדעים ומה צפרדעים שאין מצווין על קדושת השם כתיב בהם ובאו בביתך ובחדר משכבך וגו' ובתנוריך ובמשארותיך אימתי משארת מצויה בתנור בשעה שהתנור חם אנו על אחת כמה וכמה, ומה פרע להם הקב"ה שכל הצפרדעים מתו ואותן שירדו לתנור לא מתו מפני שמסרו עצמן לשריפה: ילקוט שמעוני - שמות - פרק ז - רמז קפב

ויאמר משה לפרעה התפאר עלי כו' למען תדע כי אין כה' אלקינו נראה לפרש דהנה האומות עובדי עבודה זרה בראותם איזה סיבה הבא עליהם לטובה או לרעה הם תולים בעבודה זרה שלהם אבל אין להם חשקות יותר לפארה ולשבחה מחמת הסיבה הזאת ולא כן ישראל עם הקדוש העובדים את הקל חי וקים מכירים נפלאותיו ומשבחים ומפארים אותו על ידי פעולותיו וזהו שאמר משה רבינו עליו השלום לפרעה התפאר כו' למען תדע כו' כלומר בזאת תדע כי אין כה' אלקינו שכאשר תתלה בו יתברך הפעולה ישא לבבך לפארו בהסיבה הזאת וק"ל: ספר נועם אלימלך

<u>שבת מברכים שבט</u>

ראשי תיבות שבט

שמחה **ב**שורות **ט**ובות

שנתבשר **ב**שורות **ט**ובות

שמרם **ב**רכם **ט**הרם

ויהי בארבעים שנה בעשתי עשר חודש באחד לחודש דבר משה כו'. הענין שנתפרש כאן באיזה חודש, כי חודש שבט מורה על שבט ותוכחת מוסר וכתוב שבט ותוכחת יתן חכמה, ונתן מרע"ה עצה שיכנסו א"ע בד"ת ותפדה אותם מכל רע כמ"ש פדות שלח לעמו צוה לעולם בריתו וברית הוא התורה כמ"ש אם לא לא בריתי כו', וכו: ספר מי השילוח - פרשת דברים

צדיקים שמחו כשהגיע חודש שבט, שמר"ח שבט עד אחר חג השבועות יש יום טוב לכל הפחות פעם אחת בכל שבועיים: מפי השמועה

בשם החי' הרי"מ זי"ע, החודש שבט נקרא על שם לשון שבט, בהחודש הזה דערלאנגט מען פון הימעל החידושי תורה מה שאדם יחדש כל השנה, וזהו (ר"ה דף ב) בית שמאי אומרים באחד בשבט ראש השנה לאילנות כי האדם נקרא אילן כי האדם עץ השדה (דברים כ) ומחמת שבית שמאי הם חריפי טפי משום זה ראש השנה שלהם קודם לבית הלל באחד בשבט, ולבית הלל בט"ו בו. והבן [ועיין בס' הזכות לט"ו בשבט]: שיח שרפי קודש

<u>עקבתא דמשיחא</u> - בשם צדיק אחד, על המשנה סוטה, בעקבתא דמשיחא, הגפן תתן פרי' וכו' ואין לנו להשען אלא על אבינו שבשמים, ואמר, שזה ג"כ מן הקללות, שהמינות תתגבר ח"ו, רח"ל, כ"כ שכאו"א יאמר שאין לי ביכולת לתקן שום דבר, להוכיח את העם במידי דהפקירות אלא מוכרח אני להשען על אבינו שבשמים: שיח שרפי קודש

שמעתי בשם צדיק אחד העולם מפרשין חבלי משיח שיחזקו ויאחזו עצמם כחבל בהתחברות יחד: שיח שרפי קודש

<u>הפטורה</u> - ואל זה אביט - ועם שאני רם על רמים עכ"ז אביט ואשגיח בשפלים אל העני ואל מי שרוחו נשברת בעבור הצער והיגון ואל החרד על דברי לעשותם וכאומר אבל לא על המקריבים קרבנות ולבם רחוק ממני: מצודות דוד

<u>עבודת ה'</u> - הר"ר בונים מפרשיסחא בשם היהודי הקדוש זי"ע. עה"פ אם תבקשנה ככסף כו' אז תבין יראת ה'. כל זה הוא להבנת יראת ה', אבל לעשות העבדות צריך לחפש ולבקש הרבה והרבה יותר מכסף וכמטמונים. והבן: שיח שרפי קודש

אדומו"ר הקדוש מקאצק זצ"ל אמר שאם יש גדולי ארץ בתורה המה מסייעים לאותם שעוסקים בעבודה ושהם עוזרים זה את זה ובאם חלילה נחסר האחד גם השני יחסר עכ"ל: ספר שיח שרפי קודש

פ"א התנצל חסיד אחד לפני הה"ק הרבי ר' חנוך העניך מאלכסנדר זצ"ל על קנאה תאוה וכבוד, והשיב לו קנאה נאהך וואהס, תאוה צו וואהס, כבוד פאר וואהס: ספר שיח שרפי קודש

<u>שובבי"ם</u> - בימי שובבי"ם יש הרבה תיקונים על עניני פגם ברי"ק. התיקון הגדול ביותר הוא ענין שבת קודש, ובפרט השבתות בתקופת שובבי"ם: דברי שמואל

אמר: התשובה אינה מקובלת כ"א ע"י שמחה ותענוג. כי הנפש הישראלית היא ממקור התענוג והיא מתאוה לתענוגים, וע"ז שלא נותנים לה תענוגי קדושה היא מחפשת ומבקשת תענוגים אסורים, וע"י שיטעימה שוב בתענוג ושמחה דקדושה, אז תתחזק ותתרפא: הס"ק הר"א מסלאנים - תורת אבות

לע"נ הרב דוד דוב בן יונתן בנימין זצ"ל - האלענדער - רב של ההאיברו אליענס, ברוקלין נ.י. נלב"ע כ"ד טבת תשס"ט ת.נ.צ.ב.ה. — לחם נגד הריפארם כל ימיו

היות שלא הניח אחריו זש"ק מבקשים ללמוד משניות לע"נ

לע"נ גאלדא בת ר' משה חיים ע"ה – קאהן - נלב"ע כ' טבת תשנ"ה תנצב"ה

היות שלא השאיר אחריה זש"ק הלומד לע"נ חסד של אמת הוא

According to Jewish Law it is forbidden to send this electronically or thru public domain on The Holy Day of Shabbos

על פי התורה הקדושה אסור לשלוח זה או שום דבר ביום שבת קודש הן על ידי חשמל או ע"י הוצאה

לקבל דברי תורה בענגליש, או שיעור באידיש {בערך 25 מינוט}, נא להודיענו

יוצא לאור ע"י מכון בית צדיקים - שידלוב סטאשוב
A project of Cong. Tiferes Zvi – Mailing address:
714 Park Ave Lakewood NJ 08701-2025; T/F: 1-732-901-6225
chizuk@yeshivanet.com ברשות ובהדרכת גדולי התורה

לקבל הגליון, בלה"ק ובענגליש, וכן להקדיש גליון לזכות, לרפו"ש, לע"נ או לזכות את הרבים - אחב"י ביותר מד' אלף מקומות בעולם קע"ה כ"י להתקשר להנ"ל, ידידכם נפתלי הירצל גאנצווייג,

Contact us for dedications, received by thousands in Loshon Hakodesh & English, worldwide & send in your friends numbers to receive a.s.a.p.

ולמען תספר באזני בנך היות כשהקדוש ברוך הוא ברחמיו עושה נס לישראל פעם אחת ונוקם להם מאויביהם אז נתעוררו הרחמים ומועיל אפילו לעתיד בכל דור כשישראל צריכין להנקם מאיזה שונא העומד עליהם להכבידם בעול שררה או מלך אז הקדוש ברוך הוא עושה נקמה בו כיון שכבר נתעוררו אותן הרחמים בענין כזה וזהו ולמען תספר כו' אשר התעללתי במצרים וכשתספרו זאת תעוררו אותם הרחמים וינקם לכם מאויביכם לבל יוכלו היצר לכם כלל והבן: ספר נועם אלימלך

ומה שאמר ולמען תספר באזני בנך ובן בנך היינו שמחויב כ"א להזהיר לבנו שהוא יספר לבנו, כמו שתקנו בתשובת האב לבן עבדים היינו וכו' אפילו כולנו חכמים וגו' מצוה עלינו לספר שמזהיר לבנו שגם הוא יספר לבנו, וכמ"ש בפ' והגדת לבנך לאמר שהוא יאמר כך לבנו, והיינו דאמר דוהע"ה בסימן ע"ח למען ידעו דור אחרון בנים יולדו יקומו ויספרו לבניהם דהיינו שהם יספרו לבניהם: ספר פנים יפות

...וזה שאמר הכתוב עוד ולמען תספר וגו' את אשר התעללתי במצרים מלשון עולל ויונק כמו אשר התקטנתי במצרים רצה לומר שהיה הדעת בקטנות במצרים ואחר זה אמר וידעתם כי אני ה' רצה לומר שיהיה להם הדעת השלם בצאתם ממצרים לידע את ה' בדעת: ספר מאור עינים

כי ממנו נקח לעבוד את ה' (י, כ"ו). המלבי"ם בספר ארץ חמדה [בא ד"ה גם אתה] פירש עפ"י מה שאמרו בעירובין (ק ע"ב) אלמלא לא ניתנה התורה היו למדין צניעות מחתול גזל מנמלה עריות מיונה כו',

ידוע שהר"ר משה לייב סאסאווער זי"ע בליל ש"ק פרשת בא אחר התפילה פרץ הרה"ק וכולם באמירת הלל בשמחה רבה ברוב התלהבות, ולא בתורת מנהג ולא בכל שנה, אלא כך היתה, כשהגיע לאותה דרגא של יציאת מצרים אמר הלל להודות לה' : מפי השמועה

חלון לחג הפסח - כשהיה הרה"ק ר' אברהם אלימלך מקארלין הי"ד בצפת בפר' בא תרצ"ג אמר בליל חמישי מזקנו הרה"ק הבית אהרן זי"ע שאמר כי בפרשת בא נפתח חלון לפסח, לכן צריך להשגיח על הספרים שלא להניחם על השלחן שיש עליו חמץ: כתבי ר' מנשה הכהן ראזנפעלד ז"ל

אמר החוזה הק' מלובלין: מצוה בו יותר מבשלוחו (קדושין מא') שמצוה יותר לבא לרבו בפ' בא, מבפרשת בשלח:כ"ק הרה"ק ר' סיני מזמיגראד

נודע ומקובל בשם רבינו הקדוש החוזה מלובלין זי"ע שאמר ברמז על הפרשיות, בא - הוא ימים הראשונים של פסח, בשלח - הוא ימים האחרונים ז' וח' של פסח, יתרו - מתן תורה, הוא שבועות, משפטים- הוא ראש השנה ויום הכפורים, ימי המשפט, תרומה - הוא רמז לסוכות, שהוא אהל המשכן, סוכה דירת עראי, תצוה – חנוכה, שמן זית זך, תשא – פורים, וכמו שאמרו חז"ל במגילה (מגילה יג:) הקדמתי שקליכם לשקליו של המן, עכד"ה. חיים ושלום, פ' ויצא ד"ה אשר , מט' ב'

לכו עבדו את ה' כדברכ"ם. פירוש העבודה תהיה טובה כמו הדיבור והבן: בית אהרן

יצאו כל צבאות ה' מארץ מצרים. החי' הרי"מ זי"ע אמר בשם הרבי מקאצק זי"ע, שהאדם צריך לייגע א"ע בפרשת של יציאת מצרים כמו בהלכה ותוספות עכלה"ק: ספר שיח שרפי קודש

וזהו שכתב כי ממנו נקח, מהבהמות נקח לעבוד ה', שאנחנו לא נדע עדיין במה לעבוד ה' עד בואנו אל הר אלקים חורבה, ונלמד כעת מהבהמות ומעוף השמים יחכמינו: פרדס יוסף

ובשם צדיקי יסוד עולם אומרים בשעה שנברא האדם נברא עמו כל מה שצריך לו כל ימי חייו מקטן ועד גדול רק שצריך לזה עזר מהקב"ה שיתייחד לזה ויהי' לו הכל. וזה הפירוש של קנין. ולזה אמרו וגם מקננ"ו ילך עמנו. היינו כל מה שקנינו מהקב"ה הכל ילך עמנו: בית אהרן

בשם הה"ק הר"ר דוד מלעלוב זי"ע שפ"א קודם חג הפסח עבר עליו אורח ולא הי' לו מה ליתן לאכול, והי' לו שמורה על חג הפסח, ובישל ממנו מאכל, ונתן לו לאכול, ואמר עיקר השמירה לשמור מחמץ, וכתיב ושמרתם את המצות ודרשו חז"ל (מכילתא פר' בא פ"ט) מצוה הבאה לידך אל תחמיצנה, ומקיים כעת דין שמירת המצוה, והשי"ת יזמין לו שמורה אחרת על חג הפסח, והבן: שיח שרפי קודש

עוד יבואר ואמרתם זבח פסח הוא לה', היינו כשתרצו להביא קרבן עתה בגלות המר שאין לנו קרבנות. אזי ואמרתם זבח פסח הוא לה', היינו שתדברו בתורה ובתפלה בדעת צלולה שיהיה רק לה' לבדו: ספר קדושת לוי

אשר פסח על בתי בני ישראל פעם ביקר הרה"ק רבי משה לייב מסאסוב זצ"ל אצל הרה"ק רבי אלימלך מליזענסק זצ"ל ונתכבד באמירת דברי תורה פתח הרה"ק ר' משה לייב ואמר כתוב "אשר פסח על בתי בני ישראל" כלומר כאשר ראה הקב"ה בין בתי הגויים בית אחד של ישראל היה פוסח ומרקד משמחה וקורא כאן גר יהודי כאן גר יהודי וברוב התלהבותו עלה הרה"ק ר' משה לייב

על התורה ועל העבודה

על הספסל והיה מרקד ושר ״דא וואוינט א איד דא וואוינט א איד״ {״כאן גר יהודי כאן גר יהודי״}: יינה של תורה

והיה כי יאמרו אליכם בניכם מה העבודה הזאת לכם ואמרתם זבח פסח הוא לה׳ ויקד העם וישתחוו. פירש רש״י על בשורת הבנים שיהיו להם. ולכאורה לשון השאלה הוא שאלת בן רשע שאמרו לכם ולא לו, ואם כן מה שמחו בבשורת בן הרשע טוב לו שלא נברא. אמנם כבר כתבתי באורך בהגהות לספר גבורות ה׳ כי הכתוב נאמר על החכם והרשע והתשובה גם כן לשניהם עיי״ש והבן, כי רש״ע אותיות שע״ר שהוא כמו שער ופתח שבו יראה ויוכר מעלת החכם כיתרון האור מן החושך: ספר עבודת ישראל

וכבר אמרתי בדרך הלצה על הנוסח ואף אתה הקהה את שניו, מאי ענין נקיון שינים לשאלה זאת, ואפשר כי יש רשעים מוסתרים אשר הם מודים במקצת כי יש לעבוד הבורא בתורה ובתפלה ובשאר מצות אבל אינם מאמינים כי יש עבודה אפילו באכילה ושתיה וכל דבר גשמי להרים הניצוצות ולדבקם בו יתברך. וזה השאלה מה העבודה הזאת לכם, כי לכם לכל צרכיכם, פירוש שאתם אומרים כי גם בזה אתם עובדים את השי״ת, והרשע מלעיג על זאת, ולכן אף אתה הקהה את שניו, כלומר כיון שאינך מאמין כי האכילה ושתיה נבראו גם כן לכבוד השי״ת ולעבדו, למה תשחית בחנם את הלחם, כי האדם כשאוכל כמו הבהמה הוא מוריד את הניצוצין ח״ו להשפילם יותר, ולכן יותר טוב לו נקיון שינים, כי כל מה שברא הקב״ה לא ברא אלא לכבודו. והצדיקים הם מנשאים כל תאות וכל דבר גשמיי השמימה לעשות נחת רוח ויחודים נפלאים ה׳ יאיר עינינו אמן: ספר עבודת ישראל

אמונה - ותפלה ברוממות הקול -

... **ובעבור** כי הקב״ה לא יעשה אות ומופת בכל דור לעיני כל רשע או כופר, יצוה אותנו שנעשה תמיד זכרון ואות לאשר ראו עינינו, ונעתיק הדבר אל בנינו, ובניהם לבניהם, ובניהם לדור אחרון והחמיר מאד בענין הזה כמו שחייב כרת באכילת חמץ (לעיל יב טו) ובעזיבת הפסח (במדבר ט יג), והצריך שנכתוב כל מה שנראה אלינו באותות ובמופתים על ידינו ועל בין עינינו, ולכתוב אותו עוד על פתחי הבתים במזוזות, ושנזכיר זה בפינו בבקר ובערב, כמו שאמרו (ברכות כא) אמת ויציב דאורייתא, ממה שכתוב (דברים טז ג) למען תזכור את יום צאתך מארץ מצרים כל ימי חייך, ושנעשה סכה בכל שנה: ... **ולפיכך** אמרו (אבות פ״ב מ״א) הוי זהיר במצוה קלה כבחמורה שכולן חמודות וחביבות מאד, שבכל שעה אדם מודה בהן לאלקיו, וכוונת כל המצות שנאמין באלקינו ונודה אליו שהוא בראנו, והיא כוונת היצירה, שאין לנו טעם אחר ביצירה הראשונה, ואין קל עליון חפץ בתחתונים מלבד שידע האדם ויודה לאלקיו שבראו, וכוונת רוממות הקול בתפלות וכוונת בתי הכנסיות וזכות תפלת הרבים, וזהו שיהיה לבני אדם מקום יתקבצו ויודו לקל שבראם והמציאם ויפרסמו זה ויאמרו לפניו בריותיך אנחנו, וזו כוונתם במה שאמרו ז״ל (ירושלמי תענית פ״ב ה״א) ויקראו אל אלקים בחזקה (יונה ג ח), מכאן אתה למד שתפלה צריכה קול, חציפא נצח לבישה (עי׳ ערוך ערך חצף): רמב״ן

ולא ישמיע קולו וכו׳. דהוי מקטני אמנה גם למדו מתפילת חנה ועיין באליהו זוטא מזה, ועוד כתבתי בשם מלבושי יום טוב כל זה בתפילת שמונה עשרה בלחש, אבל נוהגין בכל אלו הארצות בפיוטים וכיוצא בהן שמגביהין קולם וצועקים בקול רם עד שהנכרים מלעיגין על זה. ונצטערתי מימי לדעת מאין בא זה המנהג כי מנהגן של ישראל תורה היא עד שהאיר ה׳ את עיני וראיתי דרמב״ן סוף פרשת בא שכתב בזה הלשון וכוונת רוממות הקולות בתפילות וכו׳ כמו שאמרו חז״ל ויקראו אל האלקים בחזקה מכאן אתה למד שתפלה צריכה קול, עד כאן, ועיין לעיל סימן צ״ה סעיף ג׳: ספר אליהו רבה או״ח - סימן קא ד׳

קדש לי כל בכור. שמעתי בשם החי׳ הרי״מ זי״ע קדש לי כל בכור, כלומר בראשית כל זמן יש לכל ישראל לקדש ראשית הזמן בקומו משנתו: ספר שיח שרפי קודש

ולא יראה לך חמץ וגו׳. דכתבתי במקום אחר ביאור פסוק (שיר השירים א׳) אם לא תדעי לך היפה בנשים צאי לך בעקבי הצאן, וביאור משנה (אבות פרק ד׳) איזה חכם הלומד מכל אדם כי ברואה חסרון זולתו ירגיש בעצמו לתקן חסרונו, וזהו שכתוב ולא יראה לך חמץ וכו׳:(בן פורת יוסף לפ׳ נח פן ד׳. ד״כ ע״א): בעל שם טוב עה״ת

הפטורה - ואתה אל תירא - פרשה זו עתידה וכבר פירשתיה למעלה במקומה ושנה אותה הנה עם שנוי מלות מעט והענין אחד והטעם לפי שזכר הנה פורענות הגוים אמר כנגד ישראל ואתה אל תירא שאינך כמותם ואף על פי שהם ישובו בארצם אחר גלותם לא יהיו שלוים ושקטים אלא סופם שיכלו מהיות גוי ולא יזכר שמם וישראל לא יסוף שמם וזכרם יעמוד כימי השמים על הארץ: רד״ק

מדברי צדיקים - שלשה דברים צריך כל אדם ללמוד א״ע מגנב א׳) שאינו עצל והולך לגנוב בליל חושך ואפלה, ב׳) שאם יקרה פעם אחת שלא יוכל לגנוב מחמת איזה עיכוב, הן מחמת פחד והן מחמת דבר אחר, היינו שננעלה הדלת בחזקה במנעל חזק שאינו יכול לפותחו כעת אעפ״כ מנסה את עצמו פעם שנית ושלישית, אולי יוכל כעת לגנוב ולפתוח הדלת, ג׳) שאף חפץ קטן הוא אצלו דבר יקר וגונב כל דבר, כן צריך כאו״א להשתמש בשלשה דברים הללו לעבודת הבוית״ש, והבן:(הר״ר בונים מפרשיסחא): ספר שיח שרפי קודש

לזכר עולם יהיה צדיק - יומא דהילולא קדישא של
הר״ר משה לייב סאסאוועך - ד׳ שבט תקס״ז
וממשפחתו נמשך זקיני אדמו״ר שידלוב והמגיד מסטאשוב זיעועכי״א
יומא דהילולא השפת אמת ה׳ שבט תרס״ה זיעועכי״א
יומא דהילולא הרה״ק ר׳ דוד ב״ר שלמה מלעלוב ז׳ שבט תקע״ד זיעועכי״א

לקבל דברי תורה בענגליש, או שיעור באידיש {בערך 25 מינוט}, נא להודיענו

יוצא לאור ע״י מכון בית צדיקים - שידלוב סטאשוב
714 Park Ave Lakewood NJ 08701-2025
Tel / Fax: 1-732-901-6225
ברשות ובהדרכת גדולי התורה chizuk@yeshivanet.com
לקבל הגליון, בלה״ק ובענגליש, וכן להקדיש גליון לזכות, לרפו״ש, לע״נ או לזכות את הרבים - אחב״י ביותר מד׳ אלף מקומות בעולם
קע״ה כ״י להתקשר להנ״ל, ידידכם נפתלי הירצל גאנצוויג,
Contact us for dedications, received by thousands in Loshon Hakodesh & English, worldwide & send in your friends numbers to receive a.s.a.p.

ויהי בשלח פרעה את העם. מדרש כי קרוב הוא לשון קורבה ממש שכן תמצא פלשתים קרובים למצרים וכה"א ומצרים ילד את לודים ואת פתרוסים אשר יצאו משם פלשתים ובשביל אותה קורבה ולא נחם אלקים: פירוש הרא"ש

ויקח משה את עצמות יוסף עמו וגו'. ובמדרש (רבתי פרשה כ') עליו הכתוב אומר (משלי י') חכם לב יקח מצוות כו' הבעש"ט זלה"ה אמר על פסוק חכם לב יקח מצוות, ולמה לא אמר יקח מצוה לשון יחיד, אלא הכי פירושו לקשר מעשה המצוה שעשה שנקרא מצוה תתאה, לייחדה אל מצוה עליונה, שהוא המחשבה והכוונה של המצוה וזהו שאומרים על מצוה אחת אשר קדשנו במצוותיו לשון רבים:(אור הגנוז לצדיקים פ' וירא): ספר בעל שם טוב עה"ת

וישובו ויחנו לפני פי החירות. עבודה זרה של מצרים נקרא פי החירות, שפה שלהם [היה] בחירות שמדבר כל מה שרוצה, על דרך הכתוב (תהלים יב, ה) אמרו ללשונינו נגביר שפתינו אתנו מי אדון לנו, ואמר כאן לישראל שמי שחטא בפיו, שהיה חירות אצלו, ולא שמר פיו ולשונו מיראתו ית"ש, ישוב ויחנה את פיו, שלא ידבר רק מה שצריך לעבודתו ית"ש: ספר זרע קודש

ויראו העם את ה' ויאמינו בה' ובמשה עבדו. פירוש, כי מחמת שבאו אז להשגה גדולה וראתה שפחה על הים מה שלא ראה יחזקאל והאמינו שיכול אדם לבא למדריגה כמו משה רבינו עליו השלום: קדושת לוי

אז ישיר כו' שנתעוררו בחי' שירה שיש בכל נברא כמ"ש בפרק שירה כו'. וכ"ז תלוי בעבודת האדם. [כמ"ש במ"א]: שפת אמת - תרל"ג

שבת שירה

בליל שבת שירה אחר התפילה פתח ואמר שהרב הקדוש מו"ה יצחק מווארקי ז"ל הקשה לו למה נקרא שם השבת בפי העולם בשם שבת שירה כיון שאינו לפי הזמן. ואם מחמת שקורין פרשה זו בשבת זה כיון שאינו זמן המאורע יקראו נמי שאר הפרשיות שקורין בתורה כמו פרשת יתרו יקרא פרשת קבלת התורה, ואם כן חזינן שאין הקריאה בתורה גורמת השם אלא הזמן כמו ארבע פרשיות, והשיב לו בקיצור כיון שראינו שינוי בהשירה בענין הכתיבה בתורה שנכתבת אריח על גבי לבינה והכל הוא בתורה עד כאן דבריו הקדושים. היה בלבת אש שצריך כל אחד ואחד מישראל לשמוח בשבת בהרגשה גדולה: רמתים צופים

...ויאמר שירת הים בשמחה וידמה בדעתו כאלו באותו היום עבר בים והאומר בשמחה מוחלין לו עונותיו: משנה ברורה סימן נא

כי בשירת הים יש הכל מה שהיה ומה שעתיד להיות וכל העניינים שצריך האדם הכל נכלל בשירת הים. ואמר אם יאמר האדם שירת הים בכל לב ובמסירת נפש כל א' לפי מה שהוא יתוקן כל ענייניו בגוף ונפש: בית אהרן

בשעה שאנו אומרים ומספרים הנסים שעשה ה' יתברך עמנו צריך להתעורר להאמין ולידע שגם בזמן הזה נתעורר אותן האורות ואותה הבחינה עצמה של קריעת ים סוף. רק ישראל צריכין להשיג החיות והיגיעה של הדבר. ואם נצטרך בוודאי יתבקע הים, רק לעת עתה צריך לקרוע את הים החומרי והגשמי והתאוות רעות וימסרו נפשם באמת להקבה עזי וזמרת י-ה יו"ד יתירה ע"ש המחשבה נאמרה אז ישיר י' יתירה וכן נאדרי בכח העיקר הוא המחשבה כי זהו כל הנקודה של בר ישראל שיקשר המחשבה לה': בית אהרן צא ד

אשירה לה' כי גאה גאה. פי' איך יוכל אדם לשיר לפניו ית'. רק כפי מה שיודע שכל הגבהות הוא להש"י. גם מה שנמצא התנשאות באדם צדיק. היא גאות ה'. כפי אמיתית ידיעה זו יוכל להשתמש בגבהות כמ"ש ויגבה לבו כו'. כי שירה א"י לומר רק ע"י התרוממות הלב. וזה ע"י שידעו באמת כי גאה גאה כנ"ל. ושירה היא אחר התישרות לב האדם. וכן שמעתי מאדמו"ר א"ז ז"ל ולישרי לב שמחה שע"י ישרת הלב בא שמחה. ואחר שנגאלו מכל אשר עבר עליהם. ונתיישר להם דרך הש"י. והבינו מה שנהג אותם הש"י מתחילה ועד סוף. וזה לשון שירה כמו שור שהוא קו הישר [וכן בניגון] שמתאחד עלי' וירידה ונק' שירה: שפת אמת - תרל"ג

אמר אויב ארדוף אשיג אחלק וגו'. שמעתי ממורי כי ר"ת אמר אויב ארדוף וגו' ר"ת הם ה' אלפין ששם אלופו של עולם מסתתר בסוד שם סא"ל וכו' ודפח"ח:(תוי"י ר"פ בראשית ד"ח ע"ג): ספר בעל שם טוב על התורה

רב חשוב אחד מעדת המתנגדים התארח פעם בעיירה קארלין, בשביעי של פסח התפלל הרב השכם בבוקר כוותיקין, ואף סעד את סעודת החג. לאחר מכן יצא לשאוף אויר צח בשבילי העיירה בלוויית מארחו. הציע המארח, הבה ונבקר אצל החסידים, שם נמצאים הם לבטח עדיין בעיצומה של תפילתם הארוכה... צעדו השנים לכיוון בית המדרש, וכבר ממרחק החלו להישמע הדי הקולות העצומים של חסידי קארלין בתפילתם, ככל שהתקרבו יותר כך נשמעו בבירור זעקותיהם הנרגשות מקרב הלב של מאות החסידים אשר הגיעו אז לשירת הים. הרב נמשך פנימה אל בית המדרש ולנגד עיניו נגלה המחזה הנשגב

על התורה ועל העבודה

במלוא עוזו ותפארתו - רבינו הי'בית אהרן' יחד עם כל חסידיו יוקדים ביקוד אש. את כל מיצוי כוחותיהם נותנים הם באמירת השירה, 'זה א-לי ואנוהו' שואגים הם בקולות לא להם, במסירות נפש גמורה. שעה ארוכה עמד האורח מסומר למקומו, אחר כך הגיב בתדהמה אל מארחו: 'מה אומר לכם, אם משה רבינו ובני ישראל אמרו את השירה בים סוף, בצורה זו שהרבי והחסידים אמרו פה היום, וואלט דאס גאנץ נישט קשה געווען!..'' [- היה זה די טוב...]: האיגוד – פינסק קארלין

<u>פרשת המן</u> - הרה"ק רבי אורי מסטרעליסק זצללה"ה אמר שגם בימינו יורד מן מן השמים, כי עינינו הראות בעיר בראד, מתהלך יהודי בליל ששי ואין בידו פרוטה לפורטה כדי לקנות צרכי שבת, ובליל שבת אנו רואין שבביתו השולחן שבת ערוך ועליו נרות דולקים, וחלות ויין ודגים ובשר וכל מטעמים, אין זה כי אם מן שירד לו מן השמים: אמרי קדוש - סטרעליסק

בפסוק אכלוהו היום כי שבת היום לה'. וקשה בלא"ה היו אוכלין בו ביומו כדכ' אל יותר ממנו כו'. וי"ל הרמז שאכילת שבת צריך להיות לשמו ית' לשם עונג שבת. וז"ש אכלוהו היום. מטעם כי שבת היום. על כוונה זו תהי' האכילה כנ"ל: שפת אמת - תרנ"א

אל יצא איש ממקומו כו'. שיש התדבקות לכל איש ישראל בשורשו בש"ק. בשם א"ז מו"ר ז"ל והי' ביום הששי. לשון שמחה. שע"י החשק והשמחה בע"ש לקבל ש"ק. זה ההכנה לשבת. ודפח"ח: שפת אמת - תרל"ג

שירתא דמטרוניתא לקב"ה, תנינן כל בר נש דאמר שירתא דא בכל יומא ומיכוין בה, זכי למימרא לזימנא דאתי דהא אית בה עלמא דעבר, ואית בה עלמא דאתי, ואית בה קשרי מהימנותא, ואית בה יומי דמלכא משיחא, ותלי עלה כל אינון תושבחן אחרנין דקאמרי עילאי ותתאי: זוהר הק' פ' בשלח ח"ב נד ב

המכוין בשירת הים בכל יום לאמרה בקול ובשמחה רבה כאלו אותה שעה יצא ממצרים, מוחלין לו כל עוונותיו, שהרי אמרו במדרש ויסע משה את ישראל מים סוף שהסיעם מעוונותיהם, שנמחלו העוונות ע"י השירה שאמרו, והנה אחר שצונו ה' לומר שירה זו בכל יום כדכתיב ויאמרו לאמר, וכדכתב רשב"י שרצה לומר שנאמר אותה בכל יום בשמחה רבה כשעה ראשונה שאמרנו אותה, ודאי כח סגולתה כל יום כשעה ראשונה למהדרין: ספר חרדים מצות התשובה פ"ז

יזהר לומר פסוקי דזמרה בשמחה ובטוב לבב, ובפרט שירת הים כי זהו שלימות הנפש: סדר היום להרה"ק ר' אשר מסטאלין

במד"ר בשירה נמחלו עוונותיהם של ישראל. נראה דכמו יוהכ"פ הוא התדבקות הנפש במקור העליון ושורש הנשמה וממילא נמחלו עוונותיהם של ישראל, והוא כעין השקה שע"י חיבור באה הטהרה, כן בעת שאמרו ישראל שירה התדבקו במקור העליון וממילא נמחלו עוונותיהם: שם משמואל

שמעתי ממורי פירוש הפסוק אמר אויב ארדוף אשיג אחלק שלל וגו' יש בו ה' אלפין כי אלופו של עולם גנוז בו כדי לקרבו אליו יתברך כמו ופרעה הקריב וכו' ודפח"ח:(תוי"י סו"פ וישג ד' ל"ד ע"ב): ספר בעל שם טוב על התורה

ויאמר ה' אל משה כתוב זאת זכרון בספר ושים באזני יהושע וגו'. שמעתי בשם רבינו הבעל שם טוב הקדוש זלה"ה, מה שצריכין לנסוע לצדיק הדור ולא די בספרי מוסר לבד, זה מפורש בתורה, ויאמר ה' אל משה כתוב זאת זכרון בספר ושים באזני יהושע, אף שאמר ה' אל משה לכתוב בספר, ולכאורה די בזה, ועם כל זה אמר לו ושים באזני יהושע, שידבר עמו פה אל פה, כי העיקר הוא מה ששומעין מצדיק הדור, כי משה היה צדיק הדור: ספר בעל שם טוב על התורה

אמר הרה"ק רבי זושא מאניפאלי ז"ל, מה ששמע מהרב הצדיק רבי שמעריל מוואחיבקא, שהיה מתלמידי הבעש"ט, שאמר הבעש"ט: שקודם ביאת משיח צדקינו, יסתלק כל האותות והמופתים, וניסים הגלוים והמפורסמים, הממשיכים מתלהבים לב אדם לעבודתו יתברך, ואין מחיה נפשו של ישראל, רק מי שיאחז באמונה! עכד"ק: סיפורי אמת

<u>חמשה עשר בשבט</u> - הוא אחד מארבעה ראשי השנה שיש בכל שנה ושנה, ואלה הם: אחד בניסן, אחד באלול, אחד בתשרי, וט"ו בשבט. כל אחד מארבעה אלה הוא ראש השנה כתוב בספר 'בני יששכר', וזו לשונו: 'מה שקבלנו מאבותינו להתפלל בט"ו בשבט על אתרוג כשר ויפה ומהודר שיזמין השי"ת בעת המצטרך למצוה, כי הנה זה היום אשר עולה השרף באילנות, והוא כפי הזכות של כל אחד מישראל - הנה מה טוב ומה נעים שיתפלל האדם ביום ההוא ראשית יסוד הצמיחה, שיזמין לו השי"ת לעת המצטרך את הפרי עץ הדר. והנה תפילתו תעשה פֵּרות'. עכ"ל

לזכר עולם יהיה צדיק - יומא דהילולא קדישא של
הר"ר משה לייב סאסאווער - ד' שבט תקס"ז
וממשפחתו נמשך זקיני אדמו"י שידלוב והמגיד מסטאשוב זיעועכי"א

יומא דהילולא השפת אמת ה' שבט תרס"ה זיעועכי"א

יומא דהילולא הרה"ק ר' דוד ב"ר שלמה מלעלוב ז' שבט תקע"ד זיעועכי"א

לקבל דברי תורה בענגליש, או שיעור באידיש {בערך 25 מינוט}, נא להודיענו

יוצא לאור ע"י מכון בית צדיקים - שידלוב סטאשוב
714 Park Ave Lakewood NJ 08701-2025
Tel / Fax: 1-732-901-6225
ברשות ובהדרכת גדולי התורה chizuk@yeshivanet.com
לקבל הגליון, בלה"ק ובענגליש, וכן להקדיש גליון לזכות, לרפו"ש, לע"נ או לזכות את הרבים - אחב"י ביותר מד' אלף מקומות בעולם קע"ה כ"י להתקשר להנ"ל, ידידכם נפתלי הירצל גאנצווייג,
Contact us for dedications, received by thousands in Loshon Hakodesh & English, worldwide & send in your friends numbers to receive a.s.a.p.

וישמע יתרו. אמר ע"ז הגה"ק מוהרמ"מ זצ"ל מקאצק בזה"ל "יתרו האט דערהערט": שיח שרפי קודש

ענין הקדמת וישמע יתרו למ"ת. הוא ללמד דעת. לבל יתייאש שום איש ח"ו החפץ בחיים האמיתיים. ורואה בעצמו כי כבר עברו עליו עידן ועידנין. ואין נוגה לו להאיר עיניו ממחשכים. ושיטעום טעם חיים. ומהקדמה זו יחלץ חושים לבטוח בד' ולצפות לישועה. אם יתרו שלא היה הורתו ולידתו בקדושה. זכה להתקרב. ק"ו איש הישראלי. נצר מטע כרם ד'. בוודאי יוסיף אומץ לצפות ולשמוע וללמוד. עד עת בוא ישועתו. כמאמה"כ האלקי מקרוב אני. וגו'. וכמבואר במד' אני הוא שמקרב ואיני מרחק. וכמאמה"כ בחוץ לא ילין גר. דלתי לאורח אפתח. כי דלתי שמים פתוחות. וכל איש יש לו לצפות שיבוא היום שיתקבל לאורח. וזהו אשרי אדם שומע לי לשקוד על דלתותי יום יום. כי היא עצה לאדם שיהיה שומע ומייחל ומצפה. ואל יתייאש ח"ו. וע"י מה לשקוד על דלתותי יום יום. ואל יפול לבו על מה שעבר עליו מן הזמנים. רק ישקוד על דלתי שמים. ויהיה שומר ומצפה יום יום. אולי זה היום ירוחם ויתקרב. ויאירו עיניו באור החיים: תורת אמת

הרה"ק רבי ישראל מקאצק שאל לחסיד אחד מאנשי שלומו: מדוע לא באת אלי זה זמן כביר? ויען החסיד: הנה רבינו היה זה לא כביר במחנינו, והייתי אצל רבינו! ויען ויאמר אליו רבו: הנה כתיב מקוה ישראל ה', והצדיק הוא גם כן כמקוה, ואם בא אדם לתוך המקוה, האדם טהור והמים טהורים, מה שאין כן אם המים באים על האדם: תולדות אמת

קבלת התורה

בשב"ק פ' יתרו נסע השינייווער רב לאביו הק' הצאנזער רב והתעלה מאד, וחשב שאם יסע לחג השבועות בוודאי יהא יותר התעלות אבל למעשה לא היה כן, אַז ש"ק פ' יתרו איז ג'וועהן העכער.

במכתב קדשו ששלח מרן אדמו"ר רבי אברהם אלימלך מקארלין זי"ע, לקהל החסידים בארץ ישראל לכבוד חג הפסח, אחר שחזר מביקורו בארץ הקודש בחורף, מציין רבינו את מעלתה הנשגבה של שבת קודש זו, פרשת יתרו: "ונזכה כולנו יחד להיות מוסיפים והולכים בעבודות ה' על־ידי שזכינו להיות יחד ג' פעמים בחורף הזה בעת קבלת התורה הק' דהיינו חנוכה, פרשת יתרו, ופורים, שקיבלו באהבה, יהי רצון שלא יפסוק בינינו, ונהי' מאוחדים ומקושרים יחד עד עת בא דבר ה' להתראות..." ואף גם זאת נשמע מפי קדשו באותה שבת יתרו. כששבת רבינו הקדוש בירושלים, פנה בעת הקידוש אל החסיד רבי אלתר ואמר לו: "אין הזמן לעשות חשבונות, הזמן על ההכנות היה מקודם, ועכשיו צריכים אנו להאמין שקיבלנו את התורה": האיגוד – פינסק קארלין

איתא בשם הרה"ק ר' בער ז"ל פי' הפסוק אשרי אדם עוז לו בך מסילות בלבבם. שמי שיש לו מסילות בלבבו. אז התורה שלו יש לו דביקות בהבורא ית' וזה עוז לו בך. ע"ש בס' תהלות ישראל בשמו. וכמו כן יש לדרוש מרישא לסיפא שמי שלומד לשמה ויש לו דביקות בו ית' בתורה. אז התורה מניח בו רשימה וחקיקה בלב. כמ"ש במעלות העוסק בתורה לשמה זוכה לדברים הרבה ומזדכך לבו לעבודת הש"י: שפת אמת - תרמ"ח

עליונים ששו ותחתונים עלזו בקבלת תורה הכתובה מסיני

והודעת להם את הדרך ילכו בה וגו'. על דרך משל ששמעתי מאא"ז נ"ע זללה"ה לגזלנים שישבו ביער אחד, ושלחו משם איש אחד תמיד לפתות אחד שילך לשם כדי שיהרגוהו ויקחו ממונו, ומי שהוא חכם עיניו בראשו, ולא רוצה לילך לשם, וזהו גם כן את הדרך אשר ילכו בה, היינו הדרך הישר, ולא אחר פיתוי היצר הרע שמפתה להאביד את האדם, כמשל הנזכר:(דגל מחנה אפרים פ' וישב): ספר בעל שם טוב על התורה

ועתה אם שמוע תשמעו בקולי, איתא במד"ר (ב"ר נא) אין ועתה אלא תשובה עיי"ש. ויש לומר בנידון דידן, שהקב"ה רמז להמתקרבים אליו שאל יתיאשו ואל ייראו מגשת אליו עבור עונותיהם שעשו מקודם כי העיקר על כל פנים להתקרב מהיום והלאה ושלא לחטוא עוד, ולזה ועתה אם שמוע תשמעו בקולי, וזה מצות תשובה והוא חסדו הגדול שרוצה לקרב השבים ושלא לזכור להם מעשיהם הראשונים: עבודת ישראל

ועתה אם שמוע תשמעו בקולי ושמרתם את בריתי והייתם לי סגולה מכל העמים. פי' שתעשו המצות עם כ"כ הרבה שמחה ותענוג, והייתם לי סגולה מכל העמים, זה יהיה לכם חביב יותר מכל תענוגי ותאות העמים: כ' הר' משה מידנר

ושמרתם את בריתי. דהיינו כמו שהאדם שומר בריתו ואינו מוציא השפעתו לבטלה כן גורם למעלה בעולמות שלא תרד השפע לחיצונים ח"ו. וז"ש ושמרתם את בריתי והבן: ספר עבודת ישראל

או יאמר וידבר כו' לאמר כו' דהנה על ידי התורה אדם בא לידי דביקות וזהו את כל הדברים: לאמר אנכי ה' הוא הדביקות ואמונה: נועם אלימלך

על התורה ועל העבודה

מעשה עם הרה"ק ר' אהרן הגדול מקארלין שא' מחביריו תלמידי המגיד הק' ממעזריטש באה לו באמצע הלילה צוא באזעיגינין, וכשדפק על הדלת ושאלו הרה"ק מקארלין מי שם אמר "איך", ולא פתח את הדלת עד הרבה זמן, והי' בהחורף והי' לפלא, עד שפתח הדלת ואמר שיש רק איין "איך" אין דער וועלט (בהעולם), וזה אנכי ה', ואמר התלמיד שעוד צריך לשהות אצל המגיד הק' ללמוד תורת ה': רננו צדיקים - ר' יו"ט עהרליך

בשם הבעש"ט ז"ל. האדם יכול להשיג מה שהשיגו כל התנאים והאמוראים רק הגאות מעכב ואינו מניח להשיג. ועצבות נמשך ג"כ מגיאות. כי הוא מחשב בעצמו כפי גודל ערכי שאני איש חשוב מאד הי' צריך להיות לי התלהבות בשעת הללוי-ה בפחד למאד. אבל העיקר הוא פירוש המלות כאו"א לפי ערכו במעט חשבונות: בית אהרן

לא יהיה לך אלהים אחרים. הרה"ק מקאצק זצ"ל הקשה מה חידש לנו דוד המלך עליו השלום בפסוק (תהלים פ"א) לא יהי' בך אל זר הלא ל"ת היא מפורשת בתורה בעשרת הדברות לא יהי' לך אלהים אחרים רק הפשט הוא לא יהי' בך אל זר ג-ט זאל ניכט זיין ביי דיר פרעמד וד"ל: שיח שרפי קודש

זכור את יום השבת לקדשו. בשם החי' הרי"מ זי"ע פ"א אמר לרב גדול שחז"ל אמרו (ר"ה כ"ז ע"א) זכור ושמור בדיבור אחד נאמרו מה שאין הפה יכול לדבר, ואין האוזן יכולה לשמוע א"כ מה תועלת יש לאדם מזה, הא אין יכול לדבר בפה וגם אזנו אינו יכולה לשמוע, אלא נשמע מזה, דברים היוצאים ממקום גבוה מאוד, אף שאין שכל אנושי יכולים להשיגם, לא לדבר, ולא לשמוע אעפ"כ עושה פעולה בנפש האדם, והבן: ספר שיח שרפי קודש

כי חיים הם למוצאיהם – דרשת חיזוק

במתק לשונו היה ר' זלמן בריזל זצ"ל מספר תמיד, כדי להלהיב את לבבות הצעירים ללימוד התורה ואהבתה: מעשה באב ובנו שנסעו ליריד הגדול, לעשות חיל במסחרם. כאשר הגיעו השניים למחוז חפצם, ביקש הבן תיכף ומיד לצאת לשוק הגדול ולפתוח בקשרי המסחר כמתבקש, אולם האב לא נחפז כל כך.

תחילה הועיד פעמיו לבית המדרש המקומי, ובניחותא פתח גמרא והתחיל ללמוד. עברה שעה אחת, ואחריה עוד שעה, והאב עדיין שקוד על תלמודו בחשק ובהתמדה גדולה אשר רק גוברת הולכת. **התפלא** הבן למעשהו של אביו, אך התאזר בסבלנות והמתין. עברו יום ויומיים והאב עדיין מתמהמה בבית המדרש על גבי ספריו. או אז פקעה סבלנותו של הבן, והוא פנה לאביו בתמיהה:

"**הצדק** עמך, בני", ענהו האב, "אך הבה ואאלפך חכמה:

אכן, טרחנו רבות לבוא עד הנה כדי לקנות בזול, ולאחר מכן למכור ביוקר, ולהרוויח ממון רב, אך כל מטרתנו אחת היא, כדי שאחרי ככלות הכל יהיה לנו טוב!

אך מה אעשה, בני", המשיך האב, "שכאשר נכנסתי לביהמ"ד ופתחתי בלימוד הגמרא הקדושה, מיד נעשה לי על ליבי כל כך טוב! חשתי בכל אברי את טעמה המתוקה של התורה. מצאתי את עצמי שרוי בטובה אמיתית ונפלאה מאין כמוה! ועתה בני, מדוע זה אעשה את השטות הזאת, לצאת מבית המדרש, לישא וליתן בסחורה, כדי שבעתיד יהיה לי טוב, והלא כבר עכשיו טוב לי כל כך"...

היה ר' זלמן חוזר רבות על עובדה זו, כשהוא מפזם בנעימות שוב ושוב:

"למה לי לחפש טוב בעתיד? ס'איז מיר דאך שוין יעצט אזוי גיט!" [- אם כבר עתה טוב לי כל כך!..]

תודתינו לר' מנשה חיים בערנשטיין מחבר הספר החדש "ר' זלמן" על נתינת החומר. 052-765-6913

עונג הוא שיתענג במאכל ומשתה בכל מה דאפשר וכל המרבה בהוצאת שבת הי"ז משובח וחייב לאכול ג' סעודות בשבת היינו סעודה אחת בלילה וב' סעודות ביום ואם עבר ולא אכל בלילה יאכל ביום ג' סעודות וג' סעודות אסמכינהו אקראי שלשה פעמים היום כתובים בקרא דויאמר משה אכלוהו היו"ם כי שבת היום לה' היו"ם וכולי: דרך פקודיך

לא תחמוד. שמעתי בשם הה"ק הר"ר חה"נ מאלכסאנדר זי"ע. מה שפירש האבן עזרא על לאו דלא תחמוד דהקשו איך שייך לאו על החמדת הלב. ואמר, וכי יעלה על דעת הכפרי ליקח את בת מלך כמו כן צריך שלא יעלו על לב האדם החמדה, ואמר הה"ק הנ"ל שנוכל להבין ג"כ איפכא איך יעלה על דעת בת מלך ליקח את הכפרי והבן: שיח שרפי קודש

כי לבעבור נסות אתכם בא האלקים. פירוש כי זה שאמר הקדוש ב"ה בעצמו אנכי ולא יהיה לך נרשם ונחקק בלב כל איש ישראל עד שאפילו הקל שבקלים מוסר נפשו על קידוש שמו ית' וזה לבעבור נסות שתעמדו בנסיון: קדושת לוי

ולא תעלה במעלות על מזבחי וגו'. החי' הרי"מ זצ"ל אמר כמה נאה משלת התורה משל למה"ד לשני סומים שרצו לעלות על הגג ובקשו עצות ונטל אחד סולם ואחד נטל דף והניח בשיפוע ושניהם עלו אולם ההפרש זה שעלה על הסולם בכל מעלה ומעלה הי' יודע כמה הוא יותר גבוה וכמה מעלות יש לו לעלות עוד וזה שעלה על הדף כל כמה שלא הי' עדיין על הגג לא הי' יודע היכן הוא וכמה גבוה הוא: שיח שרפי קודש

שִׂישׂוּ וְשִׂמְחוּ בְּשִׂמְחַת תּוֹרָה, וּתְנוּ כָּבוֹד לַתּוֹרָה,

ברוך שהחינו וקימנו לעשר שנים של הרבצת התורה, ויהי"ר על העתיד עד ביאת גואל בב"א

לז"נ דו"ז ר' גבריאל ב"ר משה חיים ז"ל פאללאק
נלב"ע י"ט שבט תשנ"ג תנצב"ה

לקבל דברי תורה בענגליש, או שיעור באידיש {בערך 25 מינוט}, נא להודיענו

יוצא לאור ע"י מכון בית צדיקים - שידלוב סטאשוב
A project of Cong. Tiferes Zvi – Mailing address:
714 Park Ave Lakewood NJ 08701-2025; T/F: 1-732-901-6225
chizuk@yeshivanet.com ברשות ובהדרכת גדולי התורה
לקבל הגליון, בלה"ק ובענגליש, וכן להקדיש גליון לזכות, לרפו"ש, לע"נ או לזכות את הרבים - אחב"י ביותר מד' אלף מקומות בעולם
קע"ה כ"י להתקשר להנ"ל, ידידכם נפתלי הירצל גאנצוויג,
Contact us for dedications, received by thousands in Loshon Hakodesh & English, worldwide & send in your friends numbers to receive a.s.a.p.

ואלה המשפטים אשר תשים לפניהם. בשם הה"ק מקאצק זי"ע, דאס איז דיא תורה וואס איך גיב פאר ענק עכל"ק ודפח"ח: (היינו לפני רצונות ונגיעות האדם): ספר שיח שרפי קודש

כל הדן בדייני עכו"ם ובערכאות שלהן אע"פ שהיו דיניהם כדיני ישראל הרי זה רשע וכאילו חרף וגדף והרים יד בתורת משה רבינו שנאמר ואלה המשפטים אשר תשים לפניהם לפניהם ולא לפני עכו"ם לפניהם ולא לפני הדיוטות היתה יד העכו"ם תקיפה ובעל דינו אלם ואינו יכול להוציא ממנו בדייני ישראל יתבענו לדייני ישראל תחלה אם לא רצה לבא נוטל רשות מבית דין ומציל בדיני עכו"ם מיד בעל דינו וכו' רמב"ם יד החזקה - הלכות סנהדרין פרק כו ה"ז

או יאמר ואלה המשפטים דהנה כתיב מלך במשפט יעמיד ארץ דהנה יש צדיק אשר בידו הדינים להמתיקם ולהפכם לרחמים. וזהו מלך במשפט רוצה לומר מי שהוא במדרגה זאת שהוא מלך על המשפט דהיינו על הדינים יעמיד ארץ. ואיש תרומות יהרסנה דיש צדיק שהוא מנשא ומרים את העולם תמיד להשם יתברך ולעבודתו יתברך שמו והצדיק הזה הוא יהרוס את הדינים שלא יבואו כלל וכלל ואינו צריך להמתיקם. וזהו ואלה המשפטים אשר תשים לפניהם רוצה לומר הדינים תשים לפניהם או להמתיקם לרחמים או בדרך השני לעכבם שלא יצאו ולא יבואו כלל וכלל וקל"ל: ספר נועם אלימלך

כי תקנה עבד עברי. האור החיים הקדוש מדבר מזה הרבה ואנו אומרים לפי דרכינו ג"כ קרוב לזה. היינו איך יכול לעשות הברורים מכל דבר. לזה אומר. כי תקנה עבד עברי. היינו שתרצה לקנות לך את העבדות הנ"ל ולברר הכל ולקשר הכל להקב"ה: בית אהרן

ואם אמר יאמר העבד וגו'. העבד העברי העובד לאלקיו, צריך הרבה פעמים לומר ולחזור ולומר: אהבתי את אדוני, זה הקב"ה. את אשתי ואת בני, ר"ל עמהם, אפי' כשהוא עסוק בהמוכרח עם אשתו ובניו, גם אז לבו למעלה לאהבת ה'. עוד י"ל את אשתי ואת בני, ע"ד מחז"ל (סוכה ז.) את בשרו את הטפל לבשרו, שכל האהבות טפלים אצלו נגד האהבה הפנימית לה'. ולבו צועק בקרבו לא אצא חפשי, ע"ד מאה"כ (תהלים פח, ו.) במתים חפשי וכמחז"ל (ברכות יח:) על אלו שבחייהם קרוים מתים. והגישו אדוניו וכו' אל הדלת או אל המזוזה, מזוז"ה בגימ' היכ"ל. ורצע אדוניו את אזנו במרצע, מרצ"ע בגימ' ת', הם ת' עלמין דכסופין, שפותחין לו שמיעתו ולבבו יבין מעתה. ועבדו לעולם, שזוכה לעבוד לה' גם בענייני העולם, הם דברי הרשות. שעושה הכל לעשות נח"ר לפניו ית': כתבי הר' משה מידנר

ורפא ירפא ובגמרא (ברכות ס.) דרשו מכאן שניתנה רשות לרופא לרפאות, ונאמר משמיי' דהרה"ק הרבי מלובלין זצ"ל, דחז"ל דייקו בלשונם לומר שניתנה רשות לרופא לרפאות, כלומר, רק לזאת שירפא את החולה ניתנה לו רשות, אבל לא לייאש ולומר לחולה שאין תרופה למכתו, לזאת לא ניתנה לו רשות, ואין בכוחו לומר כן, ואל יתייאש אדם מן הרחמים אלא יפיל תחינה ובקשה לפני מלך קל רם ונישא שישלח עזרתו וימציא מזור ותרופה למכתו: לקט יושר - פתגמין קדישין

פרשת שקלים...**וכן** אמר רשב"י אין תלמידיו מניחין אותו לישון בקבר שנאמר (שה"ש ז) דובב שפתי ישנים הוי והשבע לעשיר איננו מניח לו לישון וכן משה למד תורה לישראל והדריכן למצות ונתן להם סדרי תורה ופרשיות שקוראים בהם בכל שבת ובכל חדש וחדש ובכל מועד והם מזכירים אותו בכל פרשה ופרשה ובפרשת שקלים אמר משה לפני הקב"ה רבש"ע משאני מת אין אני נזכר א"ל הקב"ה חייך כשם שאתה עומד עכשיו ונותן להם פרשת שקלים ואתה זוקף את ראשן **כך בכל שנה ושנה שקוראין אותה לפני כאלו אתה עומד שם באותה שעה וזוקף את ראשן** מנין ממה שקראו בענין וידבר ה' אל משה לאמר כי תשא את ראש שא את ראש לא נאמר אלא כי תשא: מדרש תנחומא כי תשא פרק ג

שבת זה, הוא יקר מאד שהטיפה חיים שנותנים להאדם בר"ה יו"כ וסוכות בוער בקרבו ובחודשים אלו הוא מוציא מכח אל הפועל שאדר וניסן הם ענין אחד עם אלול ותשרי, רק באדר ובניסן הוא בשמחה ואלול ותשרי הוא באימה וביראה: חי' הרי"ם עה"ת

שאלו את הפראנקפורטער (הינוקא מסטאלין זי"ע) האם אומרים צדקתך בהד' פרשיות, ואמר שישאלו את ר' משה זאנדאר, ושאלו אותו, ואמר להם שא"א צדקתך בשב"ק ביום שבחול לא יאמרו תחנון, והוסיף נוא אז עס וועט פאלין שקלים אין מיטן וואך וועט מען דען זאגין תחנון: מפי השמועה מטה אהרן - פינסק קארלין

אמאל שבת פ' פרה האט ער [הרה"ק רבי יוחנן זיע"א מסטאלין קארלין] אינמיטען די תורה געזאגט] דער טייטש פון די ד' פרשיות איז, שקלים! מען דארף זיך וועגין, זכור! מען דארף זיך געדענקען, פרה! מען באדארף זיך צורייניקען, החודש! מען באדארף זיך באנייען: די וועלט

על התורה ועל העבודה

א"י רק שבתו יתן ורפא ירפא. עפ"י מ"ש בפי' המשנה במסכ' שבת (יד, ג) כל האוכלין אוכל אדם לרפואה בשבת. פי' מכל המאכלים שהאדם אוכל בשבת יכול להשיג רפואה כי שורש הרפואה נעשה בש"ק ע"י יחודי העולמות העליונים בכוונת האכילה כיל"ח לכן (שבת יב, ב) שבת היא מלזעוק ורפואה קרובה לבא. וזה גם כן הרמז רק שבתו יתן ע"י קדושת אכילת השבת ורפא ירפא: ספר תפארת שלמה עה"ת

לה' לבדו - רק לשם הנכבד לבדו שהוא שם העצם ולא יתערב אחר עמו: אבן עזרא

ושמעתי כי חנון אני. פירש הרמב"ן שלא יאמר אדם אותו עני הנחבל אינו ראוי אינו הגון ואין לי חטא ממנו אם אני לוקח שמלתו ואיני משיבו כי צעקתו לא ישמע קל, לכך כתיב כי חנון אני כלומר חונן ומקבל תחינת כל אדם אף על פי שאינו הגון, כי חנון מגזרת חנם, וכמו שדרשו ז"ל (ברכות ז.) וחנותי את אשר אחון (שמות לג, יט) אף על פי שאינו ראוי והגון, והענין שהוא שומע צעקת כל המתחנן אליו: רבנו בחיי

בשם הרה"ק ז"ל מקאצק ע"פ ואנשי קודש תהיון. להיות שמירת הקדושה במעשה אנוש ותחבולותיו. פי' שאין מחסור להשי"ת מלאכי עליון שרפים וחיות הקודש. רק שמתאוה לקדושת אנשים וכו': שפת אמת - שנת תרל"ב

או יאמר זה יתנו מחצית השקל. דהנה זה היתרון במלאכים מבני אדם, דאצל המלאכים כתיב (יחזקאל א, כ) מקום אשר יהיה שם הרוח ללכת ילכו, שהולכין תמיד אחר רצון ה' ואין להם יצה"ר. אבל בני אדם יש להם נפש הבהמיות הממשיך לתאוות, ושק"ל בגימטריא נפ"ש שצריך אדם ליתן מחצית השק"ל חציו של שק"ל בגימטריא רוח [עם הכולל], רצ"ל שיתן הבחירה והרצון שלו להבורא ב"ה שהוא יתי"ש יתן לו רצון לעבוד אותו: עבודת ישראל – פ' שקלים

בשם ר"ר זוסיא, מדבר שקר תרחק, פי' כשאתה אומר דיבור של שקר מיד אתה מרחיק את עצמך מהשי"ת: ספר אמרי פנחס - שער א – תנ"ך –

שלש פעמים בשנה יראה. להודות על החירות, ועל האביב ועל הקציר ועל האסיף, כי ממנו הכל: ספורנו

ועבדתם את ה' אלקיכם וברך את לחמך ואת מימיך וגו'. כשמדבר דברי תורה על השלחן, הדברי תורה הם נשמה לאותו הגשמיות של השלחן, וידבר הרבה דברי תורה על שלחנו תמיד בסעודתו בחול וכל שכן בשבת:(כתר שם טוב ח"ב ד"ד ע"ב, לקוטי אמרים ד"ד ע"ב): ספר בעל שם טוב עה"ת

נעשה ונשמע

כל אשר דבר ה' נעשה ונשמע. היינו שנעשה כ"כ הרבה, עד שעי"ז נזכה לשמיעה: הס"ק מלעכאוויטש

הרה"ק ר' ירחמיאל משה מקאזניץ זי"ע היה אומר בשם הרה"ק מסטאלין זי"ע, שצריכין ליתן הודאה להשי"ת מה שכתוב "בפיך ובלבבך לעשותו". יכולים להתחיל בפה, וממילא בא אל הלב, ואילו נכתב בלבבך קודם, איך היו מתחילים: ספרן של צדיקים

נעשה ונשמע וגו'. היינו בלשון רבים ולא אמרו בלשון יחיד אעשה ואשמע, אלא מחמת המתיקות שהרגישו בשעת מתן תורה, נעשתה התורה כה חביבה אצלם עד שקבל כל אחד על עצמו להיות ערב בעד חבירו שיקיים גם הוא את התורה: חידושי הרי"ם עה"ת

משנכנס אדר מרבין בשמחה

דער רבי ר' ברוכיל האט געטייטשט, משנכנס אדר מרבין מארט מען אלדעס גוט'ס, מיט וואס, בשמחה. משנכנס אב ממעטין, ווינגערט מען אלדעס שלעכץ, מיט וואס בשמחה. (-הרבי ר' ברוך פירש משנכנס אדר מרבין כל טוב, ע"י מה, בשמחה). גם זה מא"א מורי ורבי זצוק"ל: כתבי הרה"ק ר' ירחמיאל משה מקאזניץ זיע"א - מטה אהרן - פינסק קארלין

כי בשמחה תצאו. (ישעי' נה) פי' עם השמחה. מה שהאדם הוא בשמחה יוכל לצאת מכל הצרות ועקתין בישין, והבן: הר"ר הענין מאלכסנדר

שאלו תלמידי מתיבתא תפארת ירושלים – סטעטין אילאנד את ראש הישיבה רשכבה"ג ר' משה זצ"ל איך לקיים מרבין בשמחה וענה להם שילמדו יותר וישתו קצת יין בכל יום: ממו"ר ר' רפאל גרין זצ"ל

מצות השמיטה - והשביעית תשמטנה ונטשתה (פכ"ג פי"א) **- משרשי** המצוה, לקבוע בלבנו ולצייר ציור חזק במחשבתנו ענין חדוש העולם כי ששת ימים עשה ה' את השמים ואת הארץ [שמות כ', י"א], וביום השביעי שלא ברא דבר הכתיב מנוחה על עצמו. ולמען הסיר ולעקור ולשרש מרעיונינו דבר הקדמות אשר יאמינו הכופרים בתורה ובו יהרסו כל פנותיה ויפרצו חומותיה, באה חובה עלינו להוציא כל זמנינו יום יום ושנה שנה על דבר זה למנות שש שנים ולשבות בשביעית, ובכן לא יתפרד הענין לעולם מבין עינינו תמיד, והוא כענין שאנו מוציאין ימי השבוע בששת ימי עבודה ויום מנוחה. ולכן ציוה ברוך הוא להפקיר כל מה שתוציא הארץ בשנה זו מלבד השביתה בה, כדי שיזכור האדם כי הארץ שמוציאה אליו הפירות בכל שנה ושנה לא בכוחה וסגולתה תוציא אותם, כי יש אדון עליה ועל אדוניה, וכשהוא חפץ הוא מצוה אליו להפקירם: ספר החינוך - מצוה פד

אוֹר פָּנֶיךָ עָלֵינוּ אָדוֹן נִשָּׂא. וְשֶׁקֶל אֶשָּׂא בְּבֵית נָכוֹן וְנִשָּׂא. וּבְצֶדֶק הֶגֶה עֶרֶךְ כִּי תִשָּׂא. גּוֹנְנֵנוּ בְּמָגֵן קֵל רָם וְנִשָּׂא:

לז"נ דו"ז ר' גבריאל ב"ר משה חיים ז"ל פאללאק
נלב"ע י"ט שבט תשנ"ג תנצב"ה

לקבל דברי תורה בענגליש, או שיעור באידיש {בערך 25 מינוט}, נא להודיענו

יוצא לאור ע"י מכון בית צדיקים - שידלוב סטאשוב
A project of Cong. Tiferes Zvi - Mailing address:
714 Park Ave Lakewood NJ 08701-2025; T/F: 1-732-901-6225
chizuk@yeshivanet.com ברשות ובהדרכת גדולי התורה
לקבל הגליון, בלה"ק ובענגליש, וכן להקדיש גליון לזכות, לרפו"ש, לע"נ או לזכות את הרבים - אחב"י ביותר מד' אלף מקומות בעולם
קע"ה כ"י להתקשר להנ"ל, ידידכם נפתלי הירצל גאנצוויג,
Contact us for dedications, received by thousands in Loshon Hakodesh & English, worldwide & send in your friends numbers to receive a.s.a.p.

וידבר - בעלותו אל ראש ההר דבר לו על דבר המשכן. והטעם שיעשו מקדש לשם הנכבד וישכון בתוכו. ושם ידבר עם משה ולא יעלי' אל ההר: אבן עזרא

מליל עם בני ישראל ויסבון קדמי אפרשותא מן כל דיתרעי לביה ולא באלמותא תסבון ית אפרשותי: תרגום יונתן

ויקחו לי תרומה מאת כל איש אשר ידבנו לבו תקחו את תרומתי וגו'. י"ל כי למה כפל שני פעמים תקחו את תרומתי. וי"ל שרוצה לומר לא תקחו התרומה מאדם שצריך לילך לביתו ולטרוח עמו עד שיתנו אבל תקחו ממי שאומר תקחו את תרומתי הוא בעצמו וסמך לזה שמצינו שאומר והם מביאים אליו תרומה בבקר בבקר וכן מצינו שאומר כל אשר נמצא אתו הביאו נראה שהם בעצמם הביאו: פירוש מהר"י קארו ז"ל על התורה

ויקחו לי. כשהמקבל אדם חשוב אז נחשב הנותן כמקבל, כבקדושין נתנה היא ואמר הוא אם הוא אדם חשוב מקודשת, לכן אמר כאן ויקחו ולא אמר ויתנו (מ"ב), ולשון זה נאמר ג"כ באברהם ואקחה פת לחם במקום ואתננה, וכן באליעזר עבד אברהם ויקח האיש נזם זהב ושני צמידים על ידי', ויקח במקום ויתן, כי הנותנים האלה חשבו א"ע כמקבלים: הכתב והקבלה

ויקחו לי תרומה. בשם הה"ק מקאצק זי"ע אמר בזה"ל, הפי' הוא, עטץ זאלט מיך נעמין נבדל'דיג, והבן כי עמוק הוא: שיח שרפי קודש

ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם. הה"ק מקאצק זי"ע פי' שכל אדם יעשה מקום מקדש שיכול לשכון שם השראת השכינה: ספר שיח שרפי קודש

אשר נתן לבניו דת תמימה. אשר יוציא לאור כל תעלומה. יבינני דבר חכמה רשומה. בפרשת ויקחו לי תרומה: אבן עזרא
{יומא דהילולא שלו א' אד"א ד"א תתקנ"ד}

ויקחו לי תרומה - לי לשמי: רש"י

לי תרומה – יש בו אותיות מילה: המו"ל

זקן א' נכנס להרה"ק הבית ישראל מגור זצוקל"ל זי"ע ואמר לו שהוא זוכר את הברית מילה שלו, ענה לו הבית ישראל, שהקב"ה הוא זוכר הברית, והוא צריך להיות שומר הברית: מפי השמועה
{יומא דהילולא שלו ש"ק ב' אדר (תשל"ז)}

<u>**כי** עת לתוכחה ועת לסניגוריי!</u> - **פעם** אמר מתחצף אחד להרה"ק מסאטמאר רבנו יואל זצוק"ל זי"ע, הרבי הוא יותר מדאי מוכיח לחסידיו למה לא מצא הרבי מקום בלבו לדוננו לכף זכות?! ענה לו האדמו"ר בזה"ל, כל פעם שאתה שומע אותי פני אליכם וגבי להארון קודש, אתם אף פעם לא שומעים אותי כשפני אל הארון קודש וגבי אליכם...: אהל משה

הרמז בי"ג דברים של נדבת המשכן לי"ג בקשות בתפלת שמ"ע. והם כל דברים הנצרכים לאדם וצריכים להעלותם לשורשם. וע"ז ניתקן התפלות שאין המכוון רק למלאות משאלות המתפלל רק שצריך להיות רצון האדם להעלות כל משאלותיו להיות נזכרים לפני הש"י. ובזה שמעלה כל הרצונות אליו. עי"ז זוכין לדביקות עליון. וז"ש ויקחו לי תרומה פי' על האדם עצמו להתעלות לדבוק בו ית'. רק העצה ע"י אשר ידבנו לבו כנ"ל. שמעלה הרצונות שלו אליו ית'. ועוד יותר במעשה ממש. וזאת התרומה זהב כסף כו' ע"י כל זאת ושכנתי בתוכם: שפת אמת - שנת תרמ"ד

בטבעות הארון יהיו הבדים לא יסורו ממנו ואמרו ז"ל (יומא עב) המסיר בדי ארון לוקה. והנה במזבח כתיב והיו הבדים בשאת אותו (לקמן כז, ז), וכן בשולחן (פסוק כז), משא"כ בארון הבדים הם קבועים בו תמיד הלא דבר הוא. **ונראה** עפ"י מדרש (שמות רבה לד-ג) שהארון רומז לכתר תורה שהוא מונח לכל הרוצה ליקח, (יומא עב) והנה הת"ח צריך סעד לתומכו שיהא עשיר מטיל מלאי לכיסו וכתודוס איש רומי (פסחים נג:), ובזה תורתו מתקיים, וכן אמרו ז"ל גם על הארון ביומא דף ע"ב כתיב ועשית כו' מכאן לת"ח שהצבור מצווין לעשות מלאכתו, ולזה באו הבדים שלעולם הבדים הם המחזיקים בה, הם הסומכים ידי הת"ח שהוא הארון לעדות ה' ותורותיו, ומראוי שיהיו תמיד אוחזים בארון הברית לא יסורו ממנו וכמו שהפליגו רז"ל בירושלמי פ"ז דסוטה (ה"ד) לא למד ולא לימד לא שמר ולא עשה ולא היתה בידו להספיק וכו', לכן באו הבדים קבועים בו תמיד. (ומצאתי באלשיך). וכו': משך חכמה

הנה השלחן משם השובע יוצא כמו שכתב הרמב"ן. ויש לפרש שזהו הענין של המסגרת להיות סוגרת בעד ההשפעה שלא תתפשט יותר מדי, ותגרום ח"ו כעין (קהלת ה') עושר שמור לבעליו לרעתו, וכמ"ש (משלי ל') פן אשבע וכחשתי. וזה עצמו הוא ענין הזר שפירש"י שעל המסגרת הי', כי ענין הזר המורה כתר מלכות הוא להיות נבדל ומושל ברוחו, וכמ"ש א"ע בפרשת נזיר (במדבר ו' ז'). והיינו שזוהי העצה היעוצה לבל תתפשט כנ"ל להשגיח היטב להיות נבדל ועומד מבחוץ, ותהי' העשירות כאילו היא פקדון בידו וזהו כתריס בפני הפורעניות. ועוד יש בו רמז שעל המסגרת יהי' הזר להורות שהמסגרת

על התורה ועל העבודה

עצמה לא תביא עמה מדת הקמצנות, אלא יהי' נבדל גם מזה: **והנה** אמות השלחן אמתים ארכו ואמה רחבו ואמה וחצי קומתו, אם תעשה מכל אלה גוף מרובע אחד יהי' אמה על אמה ברום שלש אמות כשיעור מקוה טהרה, רומז להיות טהור ונבדל מכל הנ"ל, ואז מתקיים (איוב י"ז) וטהר ידים יוסיף אומץ על היפוך עושר שמור וגו' כנ"ל, ובאמת הבדלה זו עצמה היא מקוה טהרה: שם משמואל - תרע"ד

בענין המנורה שלשה קני מנורה מצדה האחד כו'. כבר כתבתי במ"א כי הוא רומז לבחי' השבת שבו מתגלה אור התורה לכן יש בו קריאת התורה ומתפשט הארת התורה לכל ששת ימי המעשה. דיש ששה סדרים בתורה תורת ה' תמימה עדות ה' כו'. והם דרכים מיוחדים עפ"י התורה. וגוף המנורה הוא עצם התורה. והנה הי' כ"ב גביעים בכל קנה ג' ובמנורה ד'. נראה הרמז כי בכ"ב אותיות התורה ברא הקב"ה עולמו לכן יש בכל יום אותיות מיוחדים שהיום עומד עליהם. וג' אותיות הם בחי' שלשה אבות שבכח כל אחד מאיר אות מיוחד לכן יש ג' תפלות בכל יום. ובש"ק ד' תפלות בחי' מוסף השתתפות יוסף הצדיק עם האבות. ואיתא בזוה"ק. בזמר דשבת אל אדון. שיש בו כ"ב אתוון. וא"ת ב"ש ב' הראשונים והאחרונים הם שורש השבת. ויש בהם עצמם כ"ב תיבות. וממילא הח"י אותיות שבאמצע הם ג' אותיות לכל יום מששת ימי המעשה כמ"ש. והמשכיל בזוה"ק יבין ביותר: שפת אמת - שנת תרנ"ג

...וזה וראה ועשה שע"י ראיית הדעת והסתכלות הלב בתורה ומייגע האדם עצמו להיות מוכן לקיים המצות כראוי אף כי כשבא לידי מעשה בפועל אינו יכול לעשותו ע"ז הבטחה להיות נעשה מעצמו כמ"ש לקֵל גומר עלי. וי"ל השלך לאור הוא התורה

<u>משנכנס אדר מרבין בשמחה</u>

...וזהו משנכנס אדר מרבין בשמחה והוא תמוה דהא עיקר הנס היה בי"ד ובט"ו בו ולמה התחילו בשמחה מתחלת החודש. אך דהנה שמות החדשים עלו מבבל ויש טעם לכל השמות של החדשים למה נקראים כך זה ניסן וזה אייר וכן כולם וטעם החודש אדר למה נקרא כך הוא מפני שבחודש זה נרמז א' ד"ר רצה לומר א' שהוא אלופו של עולם וכמו שכתוב אלוף נעורי אתה שכשם שאות א' הוא ראשון לכל האותיות כך השם יתברך הוא ראשון לכל הנמצאים וזהו ענין בחינת א' דר עם התחתונים שמשרה שכינתו עם התחתונים והנה הרשע היה מפיל הגורל מיום ליום ומחודש לחודש לכלות את עמינו בית ישראל בחודש אדר מפני שבז' באדר מת משה רבינו ע"ה ולא ידע שבז' באדר נולד משה כמבואר בדברי רז"ל וכו': ספר מאור עינים

בשם הה"ק הרבי ר' יצחק מווארקי זצללה"ה משנכנס אדר מרבין בשמחה הוא לשון חינוך שמחנכין א"ע מעט מעט כדי שיהי' בשמחה שלימה ביום פורים כי אז הוא חיוב לבסומא בפוריא ואם מבסם א"ע תיכף מה יוסיף בפורים: ספר שיח שרפי קודש

ראש חודש אדר לשון חוזק כמו אדיר במרום ה' כי אדר כמו אלול עת רצון לתשובה, באלול קודם ראש השנה בבחי' יראה ואדר קודם ניסן שגם כן ראש השנה זמן תשובה מתוך אהבה ושמחה ונדיבות להש"י ובעל תשובה בחילא סגי, לכן נקרא בלשון חוזק, והחודש אשר נהפך כו' בחי' תשובה שנעשין זכיות, וכמו כן אלול הארבעים יום שנהפכו מכעס לרצון בקבלת לוחות אחרונים, וכן אדר הי' קבלת התורה ברצון ונדיבות כמו שכתוב הדר קבלוהו בימי אחשורוש וכתב [רש"י] מחביבות הנס עיין שם, והכנה לשבת הגדול מ' יום, כמו מאלול ליום הכפורים כמ"ש בזוה"ק משכו כו' שהוא כמו יום הכפורים בעשור: שפת אמת - ליקוטים

שנק' אור שע"י היגיעה בתורה ניתקן המעשה ג"כ כנ"ל: שפת אמת - שנת תרל"ז

וראה ועשה בתבניתם וכו' וברש"י, מגיד שנתקשה משה במעשה המנורה עד שהראה לו הקב"ה מנורה של אש הגה"ק בעל החי' הרי"ם זי"ע הי' פ"א בדייטש לאנד ונכנס לביהכנ"ס אחת ושמע פרעדיגער אחד אמר על פירש"י ז"ל של אש הראה לו והקשה למה לא הראה לו של מתכת, ואמר שעיקר יהי' נתינת "של אש" בהתלהבות, וסיפר זאת לפני רבו הקדוש מקאצק זי"ע ושאלו תורת אמת כזו, מהיכן בא זה לפיו של הפרעדיגער, והשיבו הרבי מקאצק זי"ע מחמת שבמקומם מהדרין ומחשבין מאוד מצות הכנסת אורחים, משום זה נפל תורה זו לפיו של הפרעדיגער, והבן: ספר שיח שרפי קודש

ווי העמודים וחשקיהם כסף. וכ"ק אדמו"ר מרן רבינו חיים מקראשנעוויץ זצללה"ה זכותו יגן עלינו אמר כי זאת מרמז ווי המה האנשים המסתופפים בצל רבם "אנהענגערס" בל"א "העקעלידך" די יודען וואס האלטען פון זייערע רבי'ס "עמודים" "וחשוקיהם" "און טוהן זייער גלוסטען צו זיי" "כסף" "האבען אימער געלד" "פרנסה" עכל"ק, ודפח"ח, והמבי": ספר שיח שרפי קודש

<u>שבת הפסקה</u>- **בהפסקות** בין הארבע פרשיות, (זט"ו בו דד ובי"ו), אמר רבינו (הרה"ק הבית אהרן מ'קארלין) על השבתים האלו: קינדערלאך נעמט אייך היינטיקין שבת, שהיא פנויה, אַ פנויה איז דאך מותרת לכולם, והי' שגור בין החסידים בזה הלשון: א שבת פנויה האב איך מיט איהר חתונה!: פרי ישע אהרן

לזכר עולם יהי' צדיק
זקיני הרה"ק ר' צבי הירש משידלוב זצוק"ל
תלמיד חבר החוזה הק' מלובלין זי"ע
נלב"ע ז' אדר תקפ"ז
יומא הילולא קדישא דמשה רעיא מיהמנא - זיעועכי"א

יוצא לאור ע"י מכון בית צדיקים - שידלוב סטאשוב

A project of Cong. Tiferes Zvi - Mailing address:
714 Park Ave Lakewood NJ 08701-2025; T/F: 1-732-901-6225
chizuk@yeshivanet.com

ברשות ובהדרכת גדולי התורה

פ' תצוה

ואתה תצוה - לא הזכיר משה בזה הסדר, מה שאין כן בכל החומש, שמשעה שנולד משה אין סדר שלא הוזכר בה. והטעם משום שאמר מחני נא מספרך אשר כתבת (להלן לב, לב) וקללת חכם אפילו על תנאי באה, ונתקיים בזה. בעל הטורים

כתית למאור (כז, כ). ודרשו חז"ל (עי' מנחות פו, ב) ולא כתית למנחות. שמעתי מרבינו מרימנאב זלה"ה שאמר: שרמז בזה שיראה האדם הנידון ביסורים, שלא יפול משמחתו ויתעצב ויהיה מונח ביגונו. רק אדרבה ידע ויראה להאיר נשמתו ביותר, וזהו כתית למאור ולא כתית למנחות.

והעיד איש א' שבכח ווארט זה עבר וחיזק עצמו כל ימי מלחמת השני'

כתית למאור. בשם הה"ק הרמ"מ מווארקע זצ"ל כתית למאור ולא כתית למנחות, ואמר בזה"ל אז מען וויל איינעם טשעפיען ברויך צי זיין למאור כדי להאיר לו הדרך האמת, אבל לא כתית למנחות אבער נישט צו טשעפיען יענעם צו לייגען, והבן שזהו לימוד גדול: שש"ק

להעלות נר תמיד רוצה לומר שלא תהיה כוונתכם רק להעלות הקדושה והאור העליון הנקרא נר: ספר נועם אלימלך

והיה על מצח אהרן. החי' הרי"מ זצ"ל אמר כי הציץ הי' מכפר על עזות מצח. כדאיתא בזבחים פ"ח ע"ב והוא שהציץ הי' מביא הכנעה ובושה למי שהי' מביט עליו. ולכן נקרא ציץ. וכן איתא בזהר הק': שיח שרפי קודש

אני ה' אלקיהם טעם שכפל לומר כן ב' פעמים, אולי שנתכוון לרבות אפילו בזמן שאין שכינתו בתוכנו הוא ה' אלקינו לו אנחנו: אור החיים

פ' זכור

זכור את אשר עשה לך עמלק וגו' (דברים כה, יז). דהנה שותא דעלמא לקרא ולכנות אדם רשע בשם עמלק ואין לך דבר למטה שאין לו שורש וטעם. והנה הענין הזה, מפני שעמלק בטומאתו וברשעתו הכניס במלחמה אז איזה ניצוץ וענין רע בלב כל איש אשר לא לחם כנגדו כראוי, כי עיקר ענין עמלק הוא היצר הרע צורר כל אדם, וזה מלחמה לה' בעמלק מדור דור (שמות ח, טז), דהיינו שבכל דור ובכל שעה היא המלחמה הגדולה אשר אנחנו נלחמים תמיד כל ימי היותנו על הארץ. כי עמלק נוטריקון ע'מל ק'סם ו'מרי': ספר עבודת ישראל

בפרשת זכור דרשו חז"ל זכירה בפה ואל תשכח בלב. כי הנה עמלק ימ"ש הוא קליפה המתפשטת בכל צד כדאיתא בזוה"ק בשלח. והוא בא להלחם בבחי' מחשבה דיבור ומעשה. ורמזו חז"ל בפ' אשר קרך טמאך במעשה. וקראך ראובן שמעון בדיבור. וצייננך הוא במחשבה שנתקרר התלהבות הקדושה בבנ"י על ידו. ולכן צריכין למחות אותו באלה הג'. בלב ודיבור. ובמעשה יתקיים והי' בהניח כו'. כי לעת עתה בגלות אי אפשר במעשה להלחם עמו. זולת בימי הפורים שנזכרים ונעשים יש לנו כח גם במעשה למחות הסט"א: שפת אמת - צו תרמ"ט

כי מחה אמחה את זכר [שמות יז יד]. נאמר הלשון בכפלים "מחה אמחה", יען כי אחיזתו היה מראשית ועד אחרית, כמ"ש ראשית גוים עמלק ואחריתו עדי אבד [במדבר כד כ], וצריך למחות את שמו מראש ועד עקב, כמו שייסד הפייטן [בקרובץ לפורים בברכת 'על הצדיקים'] מראש ועד עקב לבה בטח. ולזה אחריי"ת ראשיי"ת עולה שתי פעמים כ"י מח"ה אמח"ה א"ת זכ"ר: אמרי נועם – ליקוטים

פורים

אאמו"ר זצוק"ל אמר שכפי התענוג והחיות של כ"א שמקבל בפורים כך הוא בליל שמורים. וכפי שהוא בליל שמורים כך הוא ביום הכפורים. כ"א לפי מדריגתו בעבודת השי"ת: ספר בית אהרן

א כשר'ן פורים און א פריילּיכין פסח: הרי"ם מקאזניץ בשם הרבי ר' ברוך ממעזיבוז

וביום הפורים עצמו, שכל העובדות הגשמיות שבכל השנה צריכים להתרחק מהם, דהיינו שכרות, חייב איניש לקיים בזה היום עד מסירות נפש, ומה גם האכילה והשתיה ושינה כולם לשם ה' יחשבון, והם הם ההכנה לחג הפסח: הרה"ק ר' אברהם אלימלך מקארלין זצוק"ל הי"ד

מרפ"א לשו"ן ע"ץ חיי"ם [משלי טו ד] עולה מרדכ"י אסת"ר, כי הם הכניעו את המן שהיה המלשין, כמו שאמרו חז"ל [מגילה יג ע"ב] לית דידע לישנא בישא כהמן. אסת"ר עולה לשו"ן הר"ע, שתקנו הלשון וביטלו לשון הרע: אמרי נועם – ליקוטים

מתנות לאביונים - ...וכן מתנות לאביונים דאיתא (ירושלמי מגילה פ"א ה' ד) אין מדקדקין במצות פורים אלא כל מי שפושט ידו ליטול נותנין לו. והקב"ה מקיים מצות זקנים ונותן צדקה לכל דורשי ישועתו בכל הענינים פרי צדיק - פורים - אות א

מעשה נורא - איתא בגמ' חייב איניש לבסומי בפוריא וכו' היה מספר מעשה פעם א' נסע יהודי א' לחטא ולקח עמו צרור כספו וכשהי' בדרך שמע קול בכיות מאנשים ונשים שאז הי' כל אדון בחצרו כמו נגיד שבידו להמית, והי' רבים מישראל חייבים

על התורה ועל העבודה

לו שכר דירה ומס, ונתנם לבית הסוהר בעינויים קשה כמות, האיש הנ"ל בשמעו הבכיות נכמרו רחמיו וחקר כמה הם חייבים, לקח כל הסך אשר הקצה לעבירה ופדה כל השבויים ולא עשה העבירה. והי' מזה רעש בשמים ויצא הפסק שכל מה שיגזור זה יקום, חששו פן ירצה זה להחיות מתים ושאר דברים שאי אפשר עתה, גזרו עליו לשתות יין שרף, ולכך הי' רוב הזמנים שיכור, ופעם א' הי' העולם בצער גדול, שלח הבעש"ט ז"ל מתלמידיו להנ"ל שהוא יבקש רחמים ויפעול כשבאו עליו שהו כמה זמנים שלא יכלו לדבר אתו מתוך שכרותו עד שטרחו והשיגו אותו טרם ששתה, ופעל רחמים ונעשה רצונו, כן בפורים יש כ"כ עת רצון שכל איש ישראל יכול לפעול אין שיעור, אך פן ידרוש שלא כהוגן כיבדו חז"ל בכוס כהנ"ל, אין שום הוה אמינא שנפסיד ח"ו ע"י תקנת חז"ל, מסתם עולה יותר נחת רוח מי שמבטל חפצו לציית פקודת חז"ל מאשר יכוון לבקש עבור לעצמו טובות אף שיפעול: שפתי צדיק – חי' הרי"ם עה"ת

אמאל פורים האט ער {הרה"ק ר' יוחנן מסטאלין קארלין זצוק"ל} זיך אנגערופען בזה"ל: "כאפט אריין אין אזא גריוסן טאג, וואס מען קען איופטאן נאר מיט שמחה": די וועלט

בפורים הוא עת תשובה כמו דאיתא שיוה"כ ופורים הוא ענין אחד ע"ש בתקונים. כי הנה כל הנסים שנעשו לבנ"י. הי' מצד זכות מעשיהם הטובים שהם מוכנים לנסים. אבל בפורים הי' באמת גזירה בשמים כו' רק ע"י תשובה זכו לנס. לכן איתא שכל המועדות בטלין ופורים לא יתבטל. כענין במקום שבעלי תשובה עומדין כו'. ועתה על ידי שמחה יכולין לבוא לבחי' תשובה. מה שבאים ביוהכ"פ על ידי העינוים: שפת אמת

בשמחה וטוב לבב

"אז מ'קען זיין פריילאך, פאר וואס דארף מען זיין פארקערט?" [- אם יכולים להיות בשמחה, מדוע זה צריכים להיות ההיפך?] - היתה זו שאלתו התמידית של ר' זלמן, שאלה שאין עליה תשובה כלל...: ספר החדש "ר' זלמן" {ר' זלמן בריזל זצ"ל}

חביב שמחת פורים כמו השבת. דכתיב הכא לעשות אותם כו'. וכתיב בשבת אלה הדברים אשר צוה ה' לעשות אותם. כי שמחה לפני הקב"ה במרום במחיית עמלק. כמ"ש והי' בהניח כו' תמחה. והי' לשון שמחה. ומאחר דכתיב מלחמה לה' בעמלק. ממילא במפלת עמלק כביכול מנוחה לפניו. שפת אמת - לפורים - תרנ"ט

מחייב איניש לבסומי בפוריא עד דלא ידע בין ארור המן לברוך מרדכי [מגילה ז ב]. יש לפרש שהרי צריך האדם להתקרב לתורה וליראת ה' ע"י למודו שהוא ברוך מרדכי שלימד לתלמידיו וידעו דרך ה', אבל כשאין האדם מתבונן ונעשה חוטא ח"ו צריך להתקרב ע"י גזרות הרשעים, כמה שאמר ופרעה הקריב [שמו"ר כא ה], וזהו ע"י ארור המן שגדולה הסרת טבעת יותר ממ"ח נביאים [מגילה יד א], אבל מדרגה זו היותר פחותה ואין רצוננו ולא רצון השי"ת שיהיה ע"י זה, וגם אין תועלת גדולה מזה, אף שרבים יתקרבו להשי"ת, אבל עלול כשתעבור הצרה שיחטאו עוד הפעם ח"ו, אבל ע"י למוד התורה מהחכמים אף שאין כל כך רבים, מ"מ אלו העובדים את השי"ת הם גדולים וקבועים לעולם בצדקתם, וישתה עד דלא ידע החלוק בזה: ספר דרש משה

ודתיהם שונות מכל עם. בשם הר"ר בונים מפרשיסחא זי"א הפי' שכך הוא דתם. שיהיו שונים מכל עם: שיח שרפי קודש

תְּשׁוּעָתָם הָיִיתָ לָנֶצַח. וְתִקְוָתָם בְּכָל דּוֹר וָדוֹר

קריאת המגילה - **הקורא** את המגילה למפרע, שהיה כבר, ולא בזמן הזה ח"ו, לא יצא: בית אהרן – ליקוטים

ויעבור מרדכי. ויעש וכו' שני דברים צריך אדם לידע תמיד אחד שהעולם הזה הוא רק לעבור בו. וזהו ויעבור. והשני שזה העולם הוא העיקר והשלימות כי היכן הוא עשיית מצות וקניית כל השלימות רק בעולם הזה. וזהו ויעש: בית אהרן

וזהו ליהודים היתה אורה ושמחה וכו', וזה מתעורר בכל שנה שישראל עכ"פ לשעתם בפרשת זכור ובקריאת המגילה מנצחין את טומאת עמלק וזוכין גם לשמחה: שם משמואל - תרע"ה

וכן בפורים ממשיכים מפני כן הסעודה בלילה שהוא מוצאי פורים שבזה ממשיכים התגלות קדושה זו דפורים לשאר ימות השנה גם כן. וכשיזכו לזה כל ישראל להרגשת קדושה זו בלב ביום הפורים וממילא יזכו ג"כ להמשיכה לשאר הימים. אז נזכה למסמך גאולה לגאולה דבניסן עתידין ליגאל במהרה בימינו: מחשבות חרוץ - אות י"ט

ידוע בקדושת הזמנים דבכל שנה באותו יום מתעורר הענין הנעשה אז באותו יום. והיינו כשהענין נקבע וקיים לדורות כי כל דבר טובה הנעשה לישראל מהצלה וישועה הכל במשפט מצד איזה זכות שנתעורר באותו זמן. וכאשר אותו זכות נקבע קדושתו בישראל בכל הדורות אז גם קדושת אותו הזמן קבוע וקיים לדורות להיות מתעורר כח אותו זכות ואותה ישועה פרטית בכל שנה ושנה: ספר רסיסי לילה - אות נב

כשיצא ה"מאַדאַ" (סטייעל) של ה"קאלנער" (קאַלער) אמר הסטאשיווער מגיד "עס איז נישט דער קאַלנער עס איז וואס ליגט אונטער דעם"

יוצא לאור ע"י מכון בית צדיקים - שידלוב סטאשוב
A project of Cong. Tiferes Zvi - Mailing address:
714 Park Ave Lakewood NJ 08701-2025; T/F: 1-732-901-6225
chizuk@yeshivanet.com ברשות ובהדרכת גדולי התורה
לקבל הגליון, בלה"ק ובענגליש, וכן להקדיש גליון לזכות, לרפו"ש, לע"נ או לזכות את הרבים - אחבי"י ביותר מד' אלף מקומות בעולם קע"ה כ"י להתקשר להנ"ל, ידידכם נפתלי הירצל גאנצוויג,
Contact us for dedications, received by thousands in Loshon Hakodesh & English, worldwide & send in your friends numbers to receive a.s.a.p.

לזכר עולם יהי' צדיק
רשכבה"ג הגאון ר' משה בן הרב דוד זצוק"ל זיע"א - פיינשטיין - י"ג אדר ב' תשמ"ו

לזכר עולם יהי' צדיק
זקיני הרה"ק ר' ישראל בן הרה"ק ר' צבי הירש זצוק"ל זיע"א - סטאשיווער מגיד י"ג אדר ב' תרפ"א

לקבל דברי תורה בענגליש, או שיעור באידיש {בערך 25 מינוט}, נא להודיענו

וידבר ה' וגו' כי תשא את ראש בני ישראל. בכל מקום הזכיר נשיאת ראש אצל המספר, לפי שע"י המספר ישראל מנושאים ביתר שאת על כל האומות כי כל מספר מורה על המעלה הפרטית שיש לכל איש ואיש כי כל דבר שאינו חשוב כמו הקש והתבן אין לו מספר, אבל ישראל נמשלו לחיטין שנאמר (שיר ז ג) בטנך ערימת חיטים, כי כל ערימה בפני עצמה דבר חשוב שבעל השדה מונה אותה לומר כך וכך ערימות יש לי, כך בטנך של כל א' ואחד דבר חשוב. ונקט הבטן שלא תאמר דווקא מצד הראש יש הבדל בין ישראל לעמים כי שם ה' נקרא על ראש ישראל דווקא אבל מצד הבטן כולם שוים כי כולם משתמשים בצרכי הגוף בשוה, אלא אפילו בבטנם יש צד קדושה כי אינן אוכלים כ"א עפ"י התורה כמ"ש (משלי כב יח) כי נעים כי תשמרם בבטנך. וכתיב (תהלים מ ט) ותורתך בתוך מעי. והיה זה כדי שלא יאמרו שישראל אין להם יתרון כי אם מצד הראש אשר בו משכן החכמה כי רק עם חכם ונבון הגוי הזה. אבל מצד השתמשות בעניני הגוף ההולכים דרך הבטן הרי הם כשאר כל העמים, אלא אפילו בטנם כערימת חיטים לפי שהוא סוגה בשושנים ר"ל הוא אוכל על פי סייג וגדר אשר גבלו ראשונים שנמשלו לשושנים ששונים הלכות הליכות עולם, לכן נקט הבטן מוסיף על הראש שהזכיר כאן: כלי יקר

העשיר לא ירבה דאיתא בגמרא איזהו עשיר השמח בחלקו י"ל הפירוש ע"ד שאמרו חז"ל זכה נוטל חלקו וחלק חבירו בגן עדן לא זכה כו' ואמרו רבותינו ז"ל איזהו עשיר כו' רוצה לומר שיהא בטוח בעושרו שחבירו לא יטול חלקו בגן עדן רק הוא עצמו ישמח בחלקו הטוב * ואמר הכתוב העשיר פירוש גם אם במדרגת עשיר שתשמח בחלקך בגן עדן אף על פי כן לא ירבה רוצה לומר לא יחזיק עצמו במדריגה יתירה וגדולה רק שאינו אלא מחצה כנ"ל * והדל לא ימעיט פירוש הדל במצוות אף על פי כן לא יתייאש עצמו חלילה לילך שובב בדרך לבו אלא אף על פי כן ישוב לה' לתת תרומת ה': ספר נועם אלימלך

בפורים שנת תרצ"ג בעת שהותו של הרה"ק ר' אברהם אלימלך מקארלין זי"ע הי"ד בארה"ק נחלתה בתו של אחד האברכים, והלה הלך לקרוא לרופא, ונכנס מקודם אל רבינו, ונענה רבינו בתמיה פורים דארף מען האבין א דאקטור **פורים איז משקה א רפואה צו אלעס**, ונתן לו מעט יין מיינו, והורה לו לילך לביתו וליתן לחולנית איזה טיפות יין ואל יקרא לרופא, וכך עשה ונתן לה כמה טיפות יין ונתרפאה: מטה אהרן

הקב"ה גם כן מקיים המצוות כמו שאמרו במדרש (שמות רבה ל, ט) מלך גוזר גזירה והוא וכו'...ושתי מנות היינו דיש שתי חכמות ודברי תורה תורה שבכתב ותורה שבעל פה שהם חכמה עילאה מה שמורגש שהוא מהשם יתברך כי אי אפשר לשכל אנושי להשיג דבר זה. וחכמה תתאה מה שנראה דשכל אנושי משיגו והוא באמת גם כן מהשם יתברך. והם השתי מנות שמשיגים בפורים התחדשות בלב מדברי תורה מה שהוא בגלוי מהשם יתברך ומה שהוא בהעלם ונראה כהתחדשות הלב: ספר רסיסי לילה - אות כב - ר' צדוק הכהן

וזהו ליהודים היתה אורה ושמחה וכו', וזה מתעורר בכל שנה שישראל עכ"פ לשעתם בפרשת זכור ובקריאת המגילה מנצחין את טומאת עמלק וזוכין גם לשמחה: שם משמואל - תרע"ה

פורים הוא זמן השפעות גדולות. מהזמנים הנעלים ביותר. יש בפורים ענינים גבוהים עוד יותר משי"ק. אמנם השבת ברכתו מכל הימים וקדשתו מכל הזמנים, אך בפורים יש המדרגה המיוחדת שיכול כל איש ואיש אל הקדושה, ואפילו מי שהוא בבחי' חרבונ"ה שנקרא רשע בגמ' (מגילה ט"ז ע"א) הנה בכח הארת פורים גם חרבונה זכור לטוב תמיד, הטוב נכנס בו: דברי שמואל

מר דרור. מתרגמינן מירא דכיא, ואחז"ל [חולין קל"ט.] דמרמז על מרדכי, והנה כ' מג"א דברוך מרדכי גמטרי' כמו ארור המן, והנה גמטרי' כל א' מהם שבר, אלא ארור המן הוא שבר מלשון כשבר נבל יוצרים [ישעי' ל'], וברוך מרדכי הוא מלשון סבר כמו שברו על ה' אלקיו, והנה ההפרש בין שין ימין שבשבר לשין שמאל במקום סמ"ך, ההפרש הוא גמטרי' מר דוק ותשכח וק"ל. [תקפ"ו]: חתם סופר

ויאמר ה' אל משה כו' - הנה בשמן המשחה כתיב לאמר אעפ"י שלא הוכשר רק בשמן שעשה משה לבד, ובקטרת שהוא לדורות לא כתוב לאמר. **ונראה** דמעלה עשן היה צריך להיות בקטרת בכל יום כמו דכתיב באחרי כי בענן אראה על הכפורת וכסה ענן הקטרת ולא ימות כו', ובקטרת שהקטיר משה בז' ימי המלואים לא היה מעלה עשן, שעדיין לא נראה הכבוד על הכפרת שבכל יום הקימו ופרקו, ולא היה עליו רק קדושת במה כמו שכתבו תוספות בע"ז ל"ד (ד"ה במה) לכן לא כתוב לאמר, היינו שלדורות יהיו צריכים מעלה עשן מה שלא הוזכר עכשיו.ועיין יומא דף נ"ג ובתוספות ישנים שם (ד"ה ותיפוק) ובמל"מ (ה' כלי המקדש ב-ג) ודו"ק: משך חכמה

על התורה ועל העבודה

אך את שבתותי תשמורו כו' אות הוא ביני וביניכם כו' לדעת כי אני ה' מקדישכם. פי' שבכל דבר צריכין לשמור בחי' השבת. פשוט הנייחא שיש להקב"ה מכל הבריאה שלכבודו ברא בכלל ובפרט לזכור לעשות כל המעשים כדי לגמור רצונו ית' מה שהוא אף שא"י כראוי איך. וזה תכלית הבריאה. וז"ש שבתותי. כי אות הוא כו' פי' זאת היא דביקות בנ"י בהקב"ה כדאיתא אורייתא וישראל וקוב"ה כולהו חד. פי' שבנ"י דבוקים בעיקר החיות. נמצא כפי מה שמעלין כל דבר לשורשו ומתדבקין בפנימיות החיות של הקב"ה. כמו כן מתעורר כח בנ"י ג"כ. וזהו לדעת כי אני ה' מקדישכם. לכן כל שמתעורר כח הקב"ה מתעורר ג"כ כח בנ"י. וכתב רש"י לרבות שגם במלאכת המשכן ישמרו השבת. הרמז שאף במעשה של מצוה צריכין לזכור עיקר המכוון לעשות רצונו ית' בלבד. שלא להתערב טובת עצמו לגרמי' רק לשם שמים. והוא שבח שמחזיר המעשה לעושהו כנ"ל: שפת אמת - תרל"ה

ושמרו - שישמרו ימי השבוע שלא ישכחו אי זה יום הוא שבת. ושיתקן צרכיו ודרכיו ביום הששי כדי שישמור השבת ולא יחללנה: **והנה** פי' לעשות השבת כמו וימהר לעשות אותו: אבן עזרא

במדרש על פסוק לך רד. מלאכי אלקים עולים ויורדים בו כו' ע"ש. הענין הוא כי גם הירידה הוא לימוד מדריגה של הצדיקים שע"י שבירידת ישראל מורידין עצמם עמהם ע"י מעלין אח"כ הכל. הרי הוא אומר ואעשה אותך לגוי גדול. ומיאן מרע"ה בזה. ולכך שיבר הלוחות כמ"ש במ"א שע"י שלא רצה להפריש עצמו מכלל ישראל ומסר חלקו לצבור לכן היו אותיות פורחות כי בכלל הי' החטא ע"ש. וזה למד מרע"ה ממאמר לך רד

לַיְּהוּדִים הָיְתָה אוֹרָה וְשִׂמְחָה וְשָׂשֹׂן וִיקָר:

ליהודאי הות רשותא למעסק באוריתא ולמיטר שביא ומועדיא ולמגזר עורלת בניהון ולאחתא תפילין על ידיהון ועל רישיהון: תרגום יונתן

...וכך נקבע לזכר הנס סעודת פורים במשתה ושמחה לברר ששמחת ישראל דבוק בקדושה, ואף על פי שעושין כל מיני שחוק ושעשועים, שהרי אין עושין כן אלא באותו זמן שהמצוה בשמחה ובסומי הרי דכל מעשיהם רק לשם שמים, וכו' ...ובכל שנה ושנה על ידי הימים האלה הנזכרים ונעשים בכל ישראל, *אפילו* על ידי עשיית ההמונים המצוות גלומות בלי שום דעת וכוונה רק מצות אנשים מלומדה, סוף סוף הרי עושה זה מפני מנהגן של אבותיו למצוה וכוונה זו, די לו במצוות דסתמא לשמן קיימין להיות נחשב עושה לשם שמים, ונעשה על ידי זה מחיית עמלק מעט מעט היינו שנזדכך הלב בשורש קדושה זו עד עת קץ בפורים ואדר האחרון, שיזדכך הלב לגמרי וימחה זרעו של עמלק מן העולם לגמרי, אז תיכף בניסן שאחריו עתידין ליגאל הגאולה שלימה במהרה בימינו: ספר מחשבות חרוץ - י"ג

...והשותים בזמן הקבוע עם אוהבים ורעים ועם חסידים וצדיקים, ולא עם ערטילאים ורקים, כי היין יוסיף חכמת עמקים, ועץ החיים למחזיקים בה וכו': ארחות צדיקים

דורש טוב לעמו, היינו רק מדת הטוב שבעמו: מרן אדמו"ר הצעיר זיע"א, בית אהרן דף קמה טור ג

לזכר עולם יהי' צדיק - יומא דהילולא קדישא של הרבי ר' אלימלך ב"ר אליעזר ליפמאן מליזענסק כ"א אדר תקמ"ז זיעוכי"א

הנ"ל וזכה וזיכה את הרבים והעלה כולם כמ"ש אח"ז לך עלה כו' אתה והעם כו': שפת אמת - תרמ"א

איתא כל המועדים בטלים לעתיד חוץ מפורים דכתיב וימי הפורים האלה לא יעברו כו'. כי המועדים תלוין בבנ"י כמ"ש אשר תקראו. ישראל דקדשינהו לזמנים. ושבת קביע' וקיימא. כי בני ישראל מושכין קדושה בתוך הזמן כמ"ש מקראי קודש. ולכן לעתיד שיהי' יום שכולו שבת למעלה מהזמן. ממילא קדושת המועדים יתבטלו. דשרגא בטיהרא מה מהני. ובענין זה ג"כ מובן מ"ד מצות בטלים לעתיד לבוא. וחלילה לומר שיהי' דבר מן התורה בטל רק כדמיון ביטול הנר לגבי אבוקה. דכתיב תורה אור ונר מצוה. וכשיתגלה אור התורה ושורש המצות. יתבטלו המצות שלמטה לגבי אור תורה. ובעוה"ז חביב מעשה בנ"י לפניו כיון דהוא עלמא דחשוכה. ולכן חשובין המועדות. דכ' ג"פ בשנה יראה כיון שעל ידיהם חל הקדושה בעולם. אבל ביום שכולו שבת ויתגלה הקדושה למעלה בטל הקדושה שהתחתונים מעוררים במעשיהם. ולפי שבפורים הי' התגלות הקדושה שלא על פי מעשה התחתונים לכן לא יתבטל לעולם כמו בחי' השבת שאינו תלוי במעשה התחתונים: שפת אמת - תרנ"ו

<u>**כל** התחלות קשות</u> – **האדם** המתחיל להתחזק בעבודתו ית' אז הבורא ב"ה מתרחק ממנו לטובת האדם כדי שיתחזקו עוד יותר ויותר בכל פעם כמ"ש מרחוק ה' נראה לי: נועם אלימלך פ' חקת ד"ה וזהו

אברך אחד התנצל לפניו אודות לימודו שאינו כהגון ובלי חשק, והשיבו שיתפלל בכל לבו להשי"ת בעת שמברך ברכת התורה והשי"ת יעזור לו: החי' הרי"ם

יוצא לאור ע"י מכון בית צדיקים - שידלוב סטאשוב
A project of Cong. Tiferes Zvi - Mailing address:
714 Park Ave Lakewood NJ 08701-2025; T/F: 1-732-901-6225
chizuk@yeshivanet.com ברשות ובהדרכת גדולי התורה
לקבל הגליון, בלה"ק ובענגליש, וכן להקדיש גליון לזכות, לרפו"ש, לע"נ או לזכות את הרבים - אחב"י ביותר מד' אלף מקומות בעולם קע"ה כ"י להתקשר להנ"ל, ידידכם נפתלי הירצל גאנצוויג,
Contact us for dedications, received by thousands in Loshon Hakodesh & English, worldwide & send in your friends numbers to receive a.s.a.p.

לזכר עולם יהי' צדיק
רשכבה"ג הגאון ר' משה בן הרב דוד זצוק"ל זיע"א - פיינשטיין - י"ג אדר ב' תשמ"ו

לזכר עולם יהי' צדיק
זקיני הרה"ק ר' ישראל בן הרה"ק ר' צבי הירש זצוק"ל זיע"א - סטאשיוווער מגיד י"ג אדר ב' תרפ"א

לקבל דברי תורה בענגליש, או שיעור באידיש {בערך 25 מינוט}, נא להודיענו

ויקהל משה כו'. למחרת יוה"כ כשירד מן ההר כמ"ש רש"י ז"ל. כי בנ"י היו מתאבלים ועתה שחזרו בתשובה נתן להם הקב"ה ברחמיו מצות נדבת המשכן לשמחם. כי הנדבה בשמחה גדולה הביאו. ואיתא כל המצות שקבלו עליהם בשמחה עדיין עושין בשמחה. לכן אחר שהתחילו מחדש לקבל עול תורה ומצות בשמחה נשאר קבוע לעולם. ויתכן לומר שעל ידי שהתנדבו בשמחה זכו לדורות ליתן להם ימי שמחה בסוכות. אחר יוה"כ שבנ"י המה בעלי תשובות ניתן להם שמחה בעבודת ימי החג כמ"ש ולקחתם לכם כו' ושמחתם לפני ה' כי מלאכת המשכן והסוכה הוא ענין אחד.ועיקר הכל ע"י השמחה שבעל תשובה שמח בהתקרבותו אליו ית' זוכה להשראת השכינה: שפת אמת

אלה הדברים אשר צוה ה' לעשות אותם ששת ימים תעשה כו'. ודרשו חכמינו ז"ל (שבת ע.) אלה הדברים על ל"ט מלאכות, כלומר אלה שהוא מרומז על החיצונים כמו שכתב האר"י ז"ל על פסוק (איכה א,טז) על אלה אני בוכיה כו', אנחנו צריכין לתקן אותם על ידי מלאכה וזהו לעשות לשון תקון וזהו בחול אבל בשבת אין מבררין החיצונים ולכן אסור בעשית המלאכה: ספר קדושת לוי

ואמר אלה הדברים אשר כו', ולמדו חז"ל מכאן ל"ט מלאכות (שבת ע.), וזה הענין מורה כי בשבת קודש צריך לבוא לבחינת מחשבה, וכנ"ל שמרומזים הג' ראשונות בהג' הבו שאנו אומרים, שהם גימטריא ל"ט מלאכות, וכשעוסקין בל"ט מלאכות אי אפשר לבוא לבחינת מחשבה שמרומזים בג' פעמים הב"ו שגימטריא ל"ט, כי שבת הוא גם כן

פרשת פרה

בשבת פ' פרה אמר . שצריך להאמין שכשם שנטהרים באפר הפרה ממש להקרבת הפסח ממש . כמו כן נטהרים בזמן הזה בקריאת פ' פרה כל א' וא' לפי מדרגתו להארת הפסח ולקדושת כאו"א לפי בחינתו בקדושה : ספר בית אהרן – ליקוטים

רבי לוי בשם רבי חמא בר חנינה בדין הוא שתקדים החודש לפרה שבאחד בניסן הוקם המשכן ובשני נשרפה הפרה ולמה פרה קודמת שהיא טהרתן של כל ישראל וכו' : תלמוד ירושלמי מסכת מגילה דף כה/ב

וידבר ה' כו' זאת חקת התורה אשר צוה ה' לאמר (במדבר יט, א-ב). נראה לפרש מלת לאמר, מורה כדעת האומרים שפרשת פרה מדאורייתא, ולזה בא הרמז בתורה אשר צוה ה' לאמר, שאפילו בזמן הזה שאין לנו בית לעשות פרה כתיקונה, צריך לקרות הפרשה ונשלמה פרים שפתינו ותהיה אמירת הפרשיות במקום עשיית הפרה. וזהו לאמר. ויקחו אליך, ופירש"י כל הפרות נקראות על שם משה. נראה הרמז כי מצות צריכות כוונה, ואמרו (במדב"ר יט) לך אני מגלה טעמה של פרה ולהם חוקה. לזה צריכין לעשות הפרה על דעת וכוונת משה רבינו ע"ה ולכך כל הפרות נקראות על שמו : ספר עבודת ישראל

וכל כלי פתוח אשר אין צמיד פתיל עליו טמא הוא (שם יט, טו). רצ"ל מי שהוא מדבר כל מה שחושק ואין לו מחסום לפיו ובודאי לא ימלט שאינו מדבר לשון הרע ורכילות וניבול פה. וזהו וכל כלי פתוח, שפיו פתוח לדבר דברים בטלים. אשר אין לו צמיד פתיל עליו, רצ"ל שאין לו מחסום לפיו. טמא הוא, בודאי אדם כזה טמא הוא שמדבר לשון הרע ורכילות וניבול פה כנ"ל: ספר עבודת ישראל

בחינת דעת [בחינת] מחשבה וישמח משה במתנת חלקו, וכשעוסקין בל"ט מלאכות שהם עשיה, אז אי אפשר לבוא לבחינת ג' ראשונות שהם בחינת מחשבה, ובשבת קודש באים למקור הטוב: ספר זרע קודש

ולחשוב מחשבות. ג"כ כמו שדברנו. למחשבתו הקדומה. מתחלה עלה במחשבה כו'. ואח"כ בכסף ובזהב ובנחושת כל המדות: בית אהרן

וכל חכם לב בכם יבואו ויעשו את כל אשר צוה ה'. לא השכליות היא עיקר החכמה, אלא יבואו ויעשו בפועל את כל אשר צוה ה': תורת אבות - סלאנים

וזהו ועשו לי מקדש אמיתי ושכנתי בתוכם, היינו כשיקדשו עצמם למטה שאז אני שוכן בתוכם אז עושין לי מקדש למעלה: ספר נועם אלימלך

יהי רצון שתשרה שכינה במעש"י לא על מלאכת המשכן לבד כי גם על מעש"י אשר בבתיכם תשרה השכינה והברכה. אחרי אשר כבר הרימותם את תרומת ה' לנדבת המשכן ומעתה תחול הברכה על הנשאר לכם כי כן דרך התרומה חטה אחת פוטר' כל הכרי ובע"ב מתברך על ידה כמ"ש בחנוני נא בזאת וגו' והריקותי' לכם ברכה עד בלי די וז"ש אחר הפרשה המעשרות השקיפה ממעון קדשך וגו' וברך את עמך כי כשנותן חלק הגבוה תשרה הברכה על הנשאר מעתה. וזהו שתשרה שכינה במעש"י ר"ל כל מעש"י בבית ובחוץ במו"מ תכוונו הכל לשמים לצורך גבוה לצדקה ולהוצאות בניו לתיית וכדומה שיהיה זה מקום להשראת שכינה במ"י ולברך אתכם. וזהו ויהי נועם ה' עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו שיהיה בכוונה הרצוי' לש"ש ואז ומעשה ידינו כוננהו תשרה השכינה עלי': תפארת שלמה

על התורה ועל העבודה

דבריהם הן זכרונם – **בשם** הרה"צ מו"ה אלימלך זצוקי"ל שאמר שבשעה שהוולד יוצא לעולם מעבירין אותו דרך ג"ע ומראין לו תענוגים גדולים ואורות צדיקים בג"ע. ולכאורה למה עושים לו כך, רק האמת הוא בכדי שיוכל האדם לבא לזה הבחי' שראה מקודם. כי אם לא יראה מקודם כלל אינו יכול לבא ולהשיג שום דבר. אבל כשמראין אותו מקודם אזי יוכל לבא לזה השלימות בזה העולם ע"י קיום מצותיו ותורתו של הקב"ה, וזהו הפירוש ויניחהו בג"ע שהוליכו דרך ג"ע בכדי לעבדה ולשמרה, היינו שישמור מה שראה מקודם שבא לזה העולם וע"י מה שנשאר רשומו דג"ע יוכל לבא לתורה ולשבת ולקרבנות ולכל המצות. והבן: בית אהרן (דף כג טו"א)

בשם הר"ר אלימלך מליזענסק זי"ע שאמר כשאין ראש אז הבעל דבר הוא הראש ר"ל.

פעם בא אצל רבינו מליזענסק רב א' גאון וגדול וכיבד אותו ושאל לרבינו אם עשה איזה חיבור, השיבו רבינו אלימלך אני עושה חיבור זה מ' שנה ועדיין לא נגמר, א"ל אבקשכם שתראהו לי, א"ל אני מחבר הלב שלי להבוית"ש ועדיין לא נגמר: כתבי ר"י שו"ב

עניני מקוה - מִקְוֵה יִשְׂרָאֵל ה' כָּל עֹזְבֶיךָ יֵבֹשׁוּ יְסוּרַי {וְסוּרַי} בָּאָרֶץ יִכָּתֵבוּ כִּי עָזְבוּ מְקוֹר מַיִם חַיִּים אֶת ה': **מקוה** ישראל - ה' יושב עליו לפיכך כל עוזביך יבושו. **וסורי** בארץ יכתבו. אותם שסרים מדברי שאינם שומעים שליחותי בקברות תחתיות ארץ יכתבו: רש"י ירמיה פרק יז פסוק י"ג

הואיל ואנו עסוקים בענין מקוה טהרה כאן מקום לעורר על גודל ענין הטהרה על ידי טבילה במקוה, כמבואר בספה"ק, ואע"פ שבטלוהו לתקנת עזרא, ואין זה חיוב מן הדין, אבל אין ערוך לרב טובה אשר הנפש מקבלת ע"י הטהרה, ורי"ו (ברכות פ"ג) כתב שהר"מ ז"ל העיד על עצמו שמימיו לא בטל אותה טבילה אפילו פעם א', ובסה"ק הביאו מה שכתב הה"צ הק' ר' אהרן הגדול מקארלין זללה"ה בזה הלשון "עצבות איז דאך קיין עבירה, אבער דעם טמטום הלב וואס עצבות פארשטעלט קען ניט פארשטעלען דיא גראבסטא עבירה, מקוה איז דאך ניט קיין מצוה עס איז דאך בטלוהו לטבילותא אבער וואס מקוה ברענגט צו גיטען קען דאס גרעסטא מצוה ניט ברענגען, פירוש מקוה אינו מצוה, אבל מה שמקוה מביאה את האדם לטוב אין המצוה היותר גדולה יכולה להביא. וענין המקוה קודם התפילה אע"פ שהוא טהור גמור הפליגו בזה בסה"ק, והרי מצינו בבית המקדש שכל המיסך את רגליו טעון טבילה (יומט כ"ח.), ואין אדם נכנס לעזרה לעבודה אפילו טהור עד שיטבול (יומא ל.) ופירש"י, לעבודה לאו דווקא. ובגמ' שם הטעם לבן זומא מפני שהוא נכנס מחול לקודש וכו' והוא חיוב דאורייתא, אפילו לטהור גמור. וכהן גדול ביום הכיפורים טובל ה' טבילות כשמשנה בגדיו. והאריז"ל כתב לטבול בש"ק בבוקר משום תוס' קדושה. והארכתי בספרי קצות השלחן (ח"ו סי' קל"ג) לבאר שזה היתר גמור ואין בזה שום איסור מצד חשש של סחיטה וכיו"ב. וכו': ספר שיעור מקוה להגאון ר' חיים נאה עמוד 10

וזרקתי - דרך משל כמו שהטמא נטהר במים שטובל בהם ובהזאת מי חטאת כן הטמא מעונות נטהר בכפרה ויונתן תרגם ואשבוק לחוביהון כמה דמדכן במי אדיותא ובקטם תורתא דחטאתא ותדכון מכל סואבתכון ומכל טעותכון אדכי יתכון: רד"ק

עניני מקוה - ר' איסר זלמן מעלצער זצ"ל תמה על ר' יוסף חיים זאננפעלד זצ"ל למה הוא מרבה כל כך בטבילות בהמקוה ושאל לו על כך, וענה לו הגרי"ח ומה עכו"ם ע"י טבילה א' נעשה מגוי לישראל כל שכן ישראל שטובל שנתעלה יותר שנתקדש ע"י כך, ושמע ר' א"ז דבריו ומאז היה לו גישה אחרת למקוה: ספר מרא דארעא דישראל

שלושים יום קודם הרגל – בכל שנה ל' יום קודם הפסח הקב"ה עושה לישראל משוא פנים ברוב חסדיו ומתחיל להוציא נפשותם מהיכלות הטומאה מעט מעט שיעור חלק אחד משלושים בכל לילה, באופן שבליל ביעור חמץ כל פושעי ישראל עומדים בפתח ההיכל החיצון מהנ' וכו', והעיני בשר לו יכוין לקראת אלקינו וייטיב מעשיו ל' יום קודם לפסח וכו' ויוסיף אומץ להטהר ולהזהר ל' יום קודם לפסח כי אלקינו מרחם מוציא אסירים נפשנו הטמועות בסט"א דבר יום ביומו חלק כחלק: לב דוד חידא

צדיק אחד הי' נזהר לקנות כלים חדשים בכל פסח ופסח, ואמר הטעם כי האר"י ז"ל כתב מי שנזהר ממשהו חמץ בפסח מובטח שלא יחטא כל השנה, וידעתי בעצמי שחטאתי א"כ לא נזהרתי בשנה העברה, הנני מוכרח לקנות כלים חדשים, והבן: ספר שיח שרפי קודש - פסח

אמר: הר"ן מלעכאוויטש, יום השבת הוא גבוה מאד, וממנו שפע רוחני לכל השבוע. והשפע הגשמי של כל השבוע הוא מתוספת שבת, שמוסיף מחול על הקודש. לו היו בעה"ב שומעים לי, והיו עושים תוספת שבת גדול, והיה להם שפע של פרנסה כל השבוע. תורת אבות

לזכר נשמת זקנתי שרה לאה בת ר' שמשון ע"ה
נלב"ע כ"ה אדר תרפ"ו - תנצב"ה - מנו"כ בביה"ח הישן בעיר
ווייטהאל בקצה דרום גבול פיטסבורג פעננ. ארה"ב

לקבל דברי תורה בענגליש, או שיעור באידיש {בערך 25 מינוט}, נא להודיענו

יוצא לאור ע"י מכון בית צדיקים - שידלוב סטאשוב
A project of Cong. Tiferes Zvi - Mailing address:
714 Park Ave Lakewood NJ 08701-2025; T/F: 1-732-901-6225
chizuk@yeshivanet.com ברשות ובהדרכת גדולי התורה
לקבל הגליון, בלה"ק ובענגליש, וכן להקדיש גליון לזכות, לרפו"ש, לע"נ או לזכות את הרבים - אחב"י ביותר מד' אלף מקומות בעולם
קע"ה כ"י להתקשר להנ"ל, ידידכם נפתלי הירצל גאנצוויג,
Contact us for dedications, received by thousands in Loshon Hakodesh & English, worldwide & send in your friends numbers to receive a.s.a.p.

ויקרא מפני מה האל"ף קטנה. וי"ל מתוך ענותו של משה שהיה מקטין עצמו אמר לפניו רבש"ע מפני מה כתבנו בתחלת לת"כ אמר לו מה אעשה אם אכתוב ויקר אלקים אל משה לשון מגונה הוא שכך כתבתי אל בלעם ויקר אלקים אל בלעם והוא לשון מקרה אמר לפניו בבקשה ממך שתעשה דבר שיכירו וידעו הדורות שקשה עלי הקריאה הזאת א"ל אעשה אל"ף קטנה שהקטנת עצמך: פירוש הרא"ש

קרבנות - ...ודומה לזה דרשו חז"ל בענין העקידה (תנחומא שלח יד) ויעלהו לעולה תחת בנו (בראשית כב, יג), מהו תחת בנו אלא על כל עבודה שהיה עושה אברהם באיל היה מתפלל יהי רצון מלפניך שתהיה עבודה זו חשובה כאילו היא עשויה בבני, כאילו הוא שחוט, כאילו דמו זרוק, כאילו הוא נשרף ונעשה דשן. וכיון שהחוטא ראוי שיהיה דמו נשפך כדם הקרבן, ושיהיה גופו נשרף כגוף הקרבן, והקב"ה לוקח קרבנו ממנו תמורתו וכופרו, הנה זה חסד גמור אשר גמלהו ה' יתברך ברחמיו וברוב חסדיו לקח נפש הבהמה תחת נפשו ושיתכפר בה. וטעם זה נכון ומתיישב על הלב, ואף על פי שאין התועלת בקרבנות לפי הדרך הזה כי אם לחוטא המקריב לבדו, הנה הקרבן יקראנו הכתוב אשה ריח ניחוח לה', מפני שרצונו של הקב"ה דבק בחוטא הזה אחר שנחם על חטאו והקריב קרבנו, והוא יתעלה צוה לו בזה ונעשה רצונו: רבנו בחיי - פ"א פ"ט

כי כל שאור וכל דבש לא תקטירו ממנו אשה לד'. הה"ק מקאצק זי"ע אמר בזה"ל נישט פאהריש, נישט היימיש, והבן, (א"ה, נישט פאריש ידוע שלא יעשה שום דבר כמעשה אכר (פאהר) איש כפרי בלי דעת, והרי הוא כמרוחק, וכמו כן לא יהי' היימיש, כמו שאמרו חז"ל חברותא כלפי שמיא מי איכא): שיח שרפי קודש

פרשת החודש

ושמרתם את המצות - בשם הה"ק הר"ר דוד מלעלוב זי"ע שפ"א קודם חג הפסח עבר עליו אורח ולא הי' לו מה ליתן לאכול, והי' לו שמורה על חג הפסח, ובישל ממנו מאכל, ונתן לו לאכול, ואמר עיקר השמירה לשמור מחמץ, וכתיב ושמרתם את המצות ודרשו חז"ל (מכילתא פר' בא פי"ט) מצוה הבאה לידך אל תחמיצנה, ומקיים כעת דין שמירת המצוה, והשי"ת יזמין לו שמורה אחרת על חג הפסח, והבן: שיח שרפי קודש

ובמדרש החדש הזה לכם אמר הקב"ה אין לכם חידוש אחר יותר מזה. שבגאולת מצרים נתחדש כח מעשה בראשית שנתברר שהוא מחיות הש"י. וכשנתבטל הכל לשורש החיות. ממילא הוא בהתהדשות תדיר. כדכ' מחדש בכל יום מ"ב. וזה שאומרים גאולת מצרים קודם ברכת ק"ש בכל יום שע"י יצ"מ נתברר התחדשות מ"ב. ותליא ג"כ בבני אדם לידע זאת. כמ"ש אין לכם חידוש אחר כו'. והיינו שקודם לכל מעשה ותנועה והרגשה. נקדים ידיעה זאת ראש חדשים כנ"ל: שפת אמת - פ' בא - תרל"ב

לעורר ישנים – "על ידי קריאת פרשת החודש בשבת הזה שהוא לעורר מרדם ישנים, כדי להכין עצמנו בקדושה ובטהרה בכל הכוונות הראויות לליל התקדש החג נוכל לזכות להרגיש האור הגדול מקדושת היו"ט הבעל"ט": ישמח ישראל

החודש הזה נקרא ראש חדשים, כל החודש נקרא כן, וכל מי שיחדש בו רצונו נותן בו כח על כל השנה, ונקרא ראשון הוא לכם, וראינו שהוא נותן חיות באילנות ודשאים ובכל העולם, והחודש השני נקרא זיו שנותן בו הדור: חי' הרים

"ובפרשת החודש בא ניצוץ אור חדש שיוכל להיות כברי' חדשה ממש": שפתי צדיק קנ"א ע"ב

אומרים בשם הרבי מאפטא ז"ל על הפסוק לאשמה בה שהוא נוטריקון ל'א-ל א'שר ש'בת מ'כל ה'מעשים ב'יום ה'שביעי נתעלה ששבת גם כן מכפר כמו הקרבנות, בשבת מתעלה הכל שהשבת כוללת כל הז' מדות וכל הרצונות והיא מחזירה את הכל למקומו לשורש, אאזז"ל אמר רמז על מה שתשובה כתובה בפרשת גזל כי גזל הוא מה שניתק ממקומו וכל חטא הוא כך, והשבת מחזיר את הכל למקומו, יש פרשה מיוחדת בגזל הגר שמת ואין לו יורשים, שיש עבירות שאינו יודע למי ישוב כדכתיב והנה דמעת העשוקים ואין להם מנחם, ולעתיד תהיה הנחמה האמיתית, יום שכולו שבת, וכל שבת הוא מעט מעין לעתיד שבשבת חוזרים כל הקלקולים למקומם כדכתיב שבו איש תחתיו אל יצא איש ממקומו ביום השביעי שאפילו שגזל ונשבע על שקר שניטל ממקומו השבת מחזירה את הכל למקומו, וכתיב כאן לאשר הוא לו יתננו ביום אשמתו ובמקום אחר כתיב ונתן לאשר אשם לו ולומדים משם שעבודא דר' נתן שמוציאין מזה ונותנין לזה, שבכלל ישראל יש כל השלימות על ידי שמתחברים יחד אחד מסייע לחבירו ונושע על ידי חבירו, וזה הוא גם כן על ידי השבת כי השבת מאספת את הכל: ספר אמרי אמת

סגולת הימים - עוד דיבר מענין ארבעה פרקים שהעולם נידון, בפסח על התבואה. בעצרת על פירות האילן כו'. אמר שנאספין כל פירות האילן, הנשמות שנקראין פירות האילן. ואמר שהעיקר מן הארבע ראשי שנים אלו הוא ראש חודש ניסן, ואמר בשם הרב הקדוש מלובלין נ"ע שהי"ב ימים מי"ב נשיאים, כל יום מרמז נגד חודש אחד מהשנה הבאה, והרב הק' הנ"ל היה אומר בכל יום מה שיהיה בחודש שנגדו: בית אהרן עב ד

על התורה ועל העבודה

<u>חנוכת המשכן</u> - ביום החדש הראשון באחד לחדש (שמות מ' ב'). הוה ליה למימר בקיצור באחד לחדש הראשון. והנראה על פי מה שקבלנו דאותן הי"ב ימים ראשונים דניסן ימי הקרבת הנשיאים, המה כח כללי לי"ב חדשי השנה, כל יום רומז לחודש שלם, כן שמענו מכבוד: ספר אגרא דכלה

ברש"י וימשחם ויקדש אותם שנמשחו ואח"כ הקריבו. הענין הוא דבכל מקום מעלין בקודש, והנה המשיחה בשמן המשחה הביאה בהן קדושה, וקרבן נשיאים נמי משך להם קדושה, ואם המשיחה היתה מקודם ואח"כ הקרבת הנשיאים זה מורה שקרבן הנשיאים הוא יותר במעלה עוד משמן המשחה, וזהו שבמדרש (פ' צו) שקרבן של נשיאים חביב לפני הקב"ה כשני לוחות הברית: שם משמואל פ' נשא

<u>הכנה לפסח</u> - בערב פסח שנת תר"ו, רצו לעשות שלחנות חדשים ולא רצו להחליק השולחנות, וגער עליהם [הרה"ק הבית אהרן] אמאי מחדשים דבר שאינו צריך ולא ראיתם מאדמו"ר [הרה"ק הרא"ש מסטאלין] נבג"מ. וסיפר מעשה שאחד שאל מאדמו"ר [אביו הרה"ק הרא"ש זיע"א] זצ"ל אמאי אין עושין שולחנות חדשים על פסח, והשיב מה יעשה הרב מבארדיטשוב שממליץ על ישראל, ואמר רבש"ע כשיבוא השטן לקטרג אזי תבוא לפניך הקול שיש ממה שמגררין השולחנות חמץ על פסח, ויסתום אזניו, ועם המזוזות והרצועות הפסולין תסתום פיו: קובץ מלואים לבית אהרן, כת"י

החי' הרי"מ זי"ע אמר בפסח שהי' להם האמונה ללכת במדבר לא זרועה ולא שאלו מהיכן יתפרנסו הוא זמן אשר כל אחד יוכל לקבוע בלבו האמונה עכ"פ מאן דיהיב חיי יהיב מזוני. ולא שיהי' ראשם ולבם ברדיפות הפרנסה כמו בדורות הללו: ספר שיח שרפי קודש

<u>ליל הסדר מתוך ישוב הדעת</u>

ר' בערטשא היה איש תמים ועובד ה' וכשהגיעו הימים לפני חג הפסח כבר היה בשיא היגיעה והעבודה בהכנת חג הפסח, בביעור הבתים מחמץ וממשהו חמץ ובדקדוק על כל מאכלי החג, גם עבודה מיוחדת להכין בעצמו יין צימוקים ובערב חג הפסח סידר בעצמו השולחנות בביתו עם מכסה דף עץ המיוחד לפסח, ובטרם שהלך לביהכ"נ סידר את השולחן עם המצות מצוה והיין שהכין שעלה לו ביגיעה רבה ושאר הצרכים לליל הסדר והכל על מקומו בשלום והלך לביהכ"נ בלב שמח. ואשתו של ר' בערטשא לא היתה כל כך זריזה וגם קצת שלומזלדיג וכשעברה ע"י השולחן הסתבכה בדף העץ שעל השולחן ונפל הדף של השולחן על הארץ ונעשה מהפכה בבית, הנרות כבו וצלוחית היין נשתברה ונשפך היין לארץ, והכוסות נשתברו והמצות נשברו לפירורים, והיא כשראתה המהפכה הגדולה בבית התרגזה מאוד על בעלה כאילו הוא אשם בכל זאת והשאירה את כל המהפכה ושכבה לישון. ר' בערטשא חזר מביהכ"נ וכשהגיע סמוך לביתו ראה כי בביתו חושך, וכשנכנס לבית לא ידע עדיין מה קרה כאן, וכששאל לאשתו מה קרה כאן וכדו' לא ענתה לו כלל מרוב כעסה עליו, והדליק נר וראה את המהפכה והבין מיד מה קרה כאן, והתחיל לפייסה בטוב ובנועם והיא התפרצה נגדו בקולות ברוגזה ובקללות, והוא הרגיע אותה בדברי נועם, ואמר לה, אין דבר, נסדר הכל על מקומו, והתחיל לנקות את הבית ולסדר את השולחן ועצר בעצמו ממשהו כעס, כמאמר הבית אהרן שמשהו חמץ הוא דרבנן ומשהו כעס הוא דאורייתא, וערך הכל מחדש, וערך את הסדר בשמחה ובטוב לב. למחרת אמר הרה"ק הבית אהרן, אנחנו גם ערכנו יפה את הסדר, אבל להסדר שערך ר' בערטשא אין זה מגיע. הגדה של פסח בית אהרן

טעם נורא לאריכות הגלות - כי הנה ראה הקב"ה שישראל מקיימים התורה והמצות בגלותם, בטורח גדול ובהוצאות גדולות לכל מצוה ומצוה, ועכ"ז אין ישראל בועטים, ומוסרים נפשם כדי שלא לעבור, וסובלים עול המצוות בכפליים מרוב הסייגים וגדרים שנתרבו כי נתמעטו הלבבות ואין מבין, וכדי שלא יכשל בא חומרא על חומרא וסייג על סייג וכל אחד מישראל שוקד ומחמיר עוד על עצמו, וכל זה מורה על הדביקות הגדול והחזק עם הקב"ה. משא"כ בהיות ישראל על אדמתם, ומה גם שלא נכנסו אל הנסיון כמונו היום, בתוך הנסיון סבלנו הכל כמדובר, וערבה לה' והאריך גלותנו כי שמחה רבה לפני כסא כבודו על קיום מצותיו מתוך צער ודוחק בשמחה וטוב לבב, וגזרה חכמתו הרמה להאריך הגלות לראות בחזקינו עמו ובתורתו, כי שמחה רבה לפניו להראות אהבתנו עמו לכל צבא מרום במרום, ובשכר אריכות הצער כו' אין צר וקטרוג יכול לקטרג כיון שראו אהבתינו עמו: שבט מוסר פרק נ"א אות ז'

ונהגו בהרבה קהילות בישראל שבערב פסח שחרית יצאו ראשי הקהילה וטובי העיר אל בתי הסוהר שבעיר והסביבה, שמא המצא ימצא שם איש יהודי, והשתדלו במאמצי כֹּחם להוציאו לחפשי לפחות לימי הפסח בלבד; ואפילו יהיה רשע ובעל עבֵרה, טורחים עליו לשחררו מבית הסוהר, שהרי כשהוציא הקדוש ברוך הוא אותנו ממצרים אף אנו לא היינו כדאיים וראויים לגאולה. ואם אי אפשר לשחררו, מפַיְּסים את הממונים עליו בבית הסוהר שיתנו להביא לו מאכלי פסח, כדי שלא יכשל באיסור חמץ ח"ו. וביותר היו משתדלים על אנשי צבא מישראל המשרתים בצבאות הנכרים לספק להם צרכי הפסח במחנותיהם. והיו מבזבזים על דבר זה ממון רב: ספר התודעה פכ"א

לזעי"צ
הרה"ק ר' אברהם יהושע העשיל ב"ר שמואל מאפטא - ה' ניסן תקפ"ה
הרה"ק ר' אלימלך ב"ר חיים מאיר יחיאל מגראדזיסק - א' ניסן תרנ"ב
הרה"ק ר' יעקב יוסף ב"ר דוד מסקווירא - ב' ניסן תשכ"ח
זיעועכי"א

לקבל דברי תורה בענגליש, או שיעור באידיש {בערך 25 מינוט}, נא להודיענו

יוצא לאור ע"י מכון בית צדיקים - שידלוב סטאשוב
A project of Cong. Tiferes Zvi - Mailing address:
714 Park Ave Lakewood NJ 08701-2025; T/F: 1-732-901-6225
chizuk@yeshivanet.com ברשות ובהדרכת גדולי התורה
לקבל הגליון, בלה"ק ובענגליש, וכן להקדיש גליון לזכות, לרפו"ש, לע"נ או לזכות את הרבים - אחב"י ביותר מד' אלף מקומות בעולם
קע"ה כ"י להתקשר להנ"ל, ידידכם נפתלי הירצל גאנצוויג,
Contact us for dedications, received by thousands in Loshon Hakodesh & English, worldwide & send in your friends numbers to receive a.s.a.p.

וידבר כו' צו את בני ישראל פרש"י אין צו אלא זירוז ביותר צריך לזרז במקום שיש חסרון כיס ונ"ל ע"פ הרמז דהנה האדם העובד את השם יתברך ברוך הוא צריך לעבוד בזריזות ובמדות טובות אבל העובד את השם יתברך בעצלות ובדוחק שלא ברצון אזי הרי הוא חסר הגוף שאין לו גוף שהוא כמו כיס ונרתק להנשמה וזה שרמז רש"י ביותר צריך לזרז במקום שיש חסרון כיס דהיינו שעובד בעצלות כנ"ל: ספר נועם אלימלך

צו את אהרן - מה כתיב לעיל מיניה (ה, כו) לאשמה בה. צו את אהרן. לומר שיהיו זריזין בתורה ובמצות ששגגת תלמוד עולה זדון. משה לאמר. צו את. ס"ת תורה. צוה אותם שיעסקו בתורה. זאת תורת העולה היא העולה. לומר כל העוסק בתורת העולה כאילו הקריב עולה. הקרבנות נקראו אשה והתורה נקראת אש שנאמר (ירמיה כג, כט) הלוא כה דברי כאש. מימינו אש דת למו (דברים לג, ב) דת למו אותיות תלמוד. הקרבנות נקראו לחם את קרבני לחמי (במדבר כח, ב) ותורה נקראת לחם לכו לחמו בלחמי (משלי ט, ה). כשם שאי אפשר לעולם בלא לחם כך אי אפשר לעולם בלא תורה: בעל הטורים

בדברי רש"י הנזכר לעיל אין צו אלא לשון זירוז וכו'. ויש לפרש על פי מה דאיתא במסכת קידושין דף ל"א גדול המצווה ועושה ממי שאינו מצווה ועושה וכו' ופירשו בתוס' שם הטעם דכשהוא מצווה מצטער הרבה להתגבר על היצר הרע והוא כובשו וכו' עיין שם. וזה הוא הפירוש אין צו אלא זירוז משום דכשיש ציווי צריכים לזרז את עצמו לכבוש היצר הרע:(לקט שמואל): ספר חנוכת התורה

<u>**שבת הגדול**</u>

בשם החי' הרי"מ זי"ע, עשור הזה כמו עשור דיוה"כ שהוא מטהר ומעמיד בחזרה ביושר, לכן נקרא יוה"כ יומא רבה וכמו כן נקרא שבת הגדול: ספר שיח שרפי קודש

שמעתי מפה קדוש מו"ז ז"ל על שבת הגדול שמתאספין בו כל הארות שבתות השנה כו'. והנה הן המה הנ' שערי בינה אשר צריך להיות נפתח שער אחד בכל שבת. וע"י שריפת פנים טמא בימי המעשה זוכה אח"כ בשבת קודש להארת פנים טהור המכוון כנגדו. והנה ב' השבתות שבת הגדול הוא משער הנ' עלמא דחירות ויש שבת הראשון אשר נקרא ראשית חכמה יראת ה' ובמ"א הארכנו בזה: שפת אמת - תרל"ו

פסח כל ישראל עוסקין שמכינים לפסח שמגעילים ומשפשפים ומדיחים וחשוב הוא למאוד וזה הוא רק למי שאין לו דעה ביותר אבל להטובלים במי הדעת צריך לעשות ההכנה הזאת בעצמו בפנימיות. שבפסח נאמר, "משכו" "וקחו". משכו ידיכם מעבו"ז וקחו לכם הפסח היינו שלא יכול ליכנס להפסח עד שימשוך את עצמו מקודם מעבו"ז מכל הדברים שנקראים עבו"ז ושבת הזה פועל זאת ביותר ונותן כח לכ"א לזה וכמו שנ' והי' ביום וגו' יתקע בשופר גדול ובאו האובדים כו' והנדחים כו' כ"כ נצרך באמת פסח לשבת הגדול:(החי' הרי"מ זי"ע): ספר שיח שרפי קודש

בשבת הגדול הי' רגיל הר"ר י"מ מגאסטנין זי"ע לומר דינים, ובסיום הדרשה הי' רגיל לצוות להגעיל הפאמיעס שעפער מפני ששופכים בו רותחין ועולה ההבל של הגרף שהוא כלי חמץ, על הכלים של פסח, וכבר הי' יודעין העולם שבהזכירו מהגעלת הגרף יהי' סיום הדרשה: ספר שיח שרפי קודש

בזוה"ק אש תמיד תוקד כו' עבירה אינה מכבה תורה אבל מכבה מצוה. ומצוה לגבי תלמידי חכמים תורה היא לגבייהו כו'. דאיתא בודקין לאור הנר. דכתיב נר מצוה ותורה אור כי עיקר התורה הוא למעלה מן עוה"ז כמ"ש למעלה מהשמש. והשי"ת חפץ בתיקון עולם העשי' ע"י המצות שהם במעשה גשמיי ואעפ"כ יש בה כח אור התורה וזה נקרא תורה שיש עמה מלאכה. ואמרו בשעה שבני אדם מצויין בבתיהם ואור הנר יפה לבדיקה. הוא השעה שאמרו יפה שעה אחת בתשובה ומעשים טובים בעוה"ז. שאף שעוה"ז שפל מכל העולמות. אך מה"ט גופא חפץ השי"ת בזה והוא נחת רוח לפניו ית' ביותר עי"ז שכל אחד מתקן במקום השפל שלו. וז"ש שבני אדם מצויין בבתיהם ואור הנר יפה. הוא המשכת אור תורה בתוך המעשים גשמיים והוא ע"י המצות ועי"ז יכולין לבער החמץ: שפת אמת - תרל"ו

אש תמיד תוקד על המזבח לא תכבה. ראיתי בשל"ה בשם הק' ר"מ קרדווארא סגולה נפלאה להנצל מהרהור עבירה שיאמר פסוק זה. ובזה נ"ל לפרש הקרא עצמו, כי מי שבלבו אש תמיד תוקד לה' ולקיים מצותיו ה' עוזר לו שינצל ממחשבה זרה מחשבת פיגול, ומכ"ש שלא יבוא לעשות עבירה בפועל, כדאמרו [סוטה כא.] מצוה מגינה ומצילה. וז"ש אש תמיד תוקד על המזבח, הוא באדם שהוא מזבח אדמה, ומשם נוצר האדם הראשון כפירש"י בפרשת בראשית [ב, ז], על כן לא תכבה האש, והבא לטהר מסייעין אותו, והמקדש עצמו מלמטה מקדשין אותו מאש של מזבח שלמעלה, וקי"ל: ספר כתב סופר

בחצר - בגימטריא זו העזרה: בעל הטורים

על התורה ועל העבודה

א"י מצות תאכל במקום קדוש (ויקרא ו, ט), הנראה לרמז בזה גודל מעלות אכילת מצה שהוא דומה קצת לאכילת קדשים. כי הנה כל המצות הם נעשים בגופו של האדם מבחוץ. אך מצות אכילת מצה ואכילת קדשים הם נכנסים בגופו של האדם בפנים לכן נקראו קרבנות שמקרבת את האדם ברפואת הנפש בפנימיות כמ"ש (ויקרא א, יג) והקרב והכרעיים ירחץ במים. וז"ש (שמות כט, לג) ואכלו אותם אשר כופר בהם כי הם תועלת גדול לקדש את האדם בפנים כמ"ש (תהלים קג, א) וכל קרבי את שם קדשו כמ"ש חכז"ל (שבת מא, א) הסיקו בפנים כי נכנס בכל האיברים הפנימים לקדש ולטהר אותם. וגם ענין אכילת מצה הוא נקרא בזוה"ק (זוהר ב קפג, ב) מיכלא דאסוותא. כי הוא רפואת הנפש בפנים והוא ג"כ תועלת לאדם ע"י שמכין א"ע בהכנה דרבה בתשובה ומעש"ט שיהי' הגוף טהור ומוכן להכניס הקדושה בתוכו ע"י אכילת מצה. וז"ש מצות תאכל במקום קדוש בהכנה הראוי' אז בחצר אוהל מועד יאכלוה כמו אכילת קדשים בחצר אוהל מועד: **עוד** י"ל מצות תאכל במקום קדוש כו'. שיהי' האדם כוונתו לאוקמי שכינתא מעפרא. ומצפה ומיחל על הגאולה במהרה. ויזכה לאכול במקום קדוש בחצר אוהל מועד יאכלוה. וז"ש בזוה"ק וכולהון חדאין בפורקנא דמאריהון. שזהו עיקר השמחה שיהי' הגאולה במהרה יהי כבוד ד' לעולם ישמח ד' במעשיו (תהלים קד, לא): **עוד** בד"א מצות תאכל במקום קדוש כתיב בלשון נפעל. הענין בזה כבר בארנו כי כל המצות שהאדם עושה בכוונה למטה הוא מעורר דוגמתו להיות נעשה למעלה. וז"ש אשר קדשנו במצותיו. וזה האמור כאן שיהי' אכילת מצה בכוונה הראוי' לעשות היחוד למעלה שיהי' נאכל מצה הרוחני למעלה כמוה במקום קדוש כמוה ג"כ. והבן: ספר תפארת שלמה - מועדים

הכנה לפסח – שבת הגדול

מעת שישראל נזהרים ממשהו חמץ בפסח, ואוכלים מצה שמורה, היתה להם ישועה בדבר גדול (ומשמעות דבריו היו ברוחני). ואין אני יכול לגלותו לטובת הדור. (חכם הרזים): ספר אמרי פנחס - שער ד - שבת ומועדים {רסח}

הרבה טעמים נתנו למה נקרא שבת הגדול, והחי' הרי"מ זי"ע אמר, זה בוודאי אמת שהוא שבת גדול מטעם הפשוט, הוא משום שהי' נמשכים בשבת ובעשור מן עבו"ז, וזה נקרא גדול ע"ד שנאמר אצל יתרו עתה ידעתי כי גדול ד' מכל אלהים ששבת זה יש כח להמשיך א"ע מע"ז ומכל אביזרייהו דע"ז מה שנקרא עבו"ז כמו גאות וכעס וכו', ואצל הגדולים נקרא ע"ז כל שהוא משועבד לדבר אחר חוץ ממלכות שמים כמו שהי' אומר הבעש"ט זי"ע וסרתם, ועבדתם, שזה שאמר הבעש"ט הק' זי"ע הוא כ"כ בספרי על מולך שנקרא מולך שמוליך אותו לדבר אחר וכנ"ל, שכל שבת הוא עומד להפריש עצמו מששת ימי החול מה שהוא משועבד לששת ימי החול רק בשבת הגדול שמשכו ידיהם מע"ז יש בו כח יותר לזה, ובזה שמשכו ידיהם מע"ז בעשור ובשבת הגדול פעלו שנשאר הכח לדורי דורות, שכל מעשי צדיקים פועל לדורי דורות, קו"ח מחטא אדם הראשון שזה שחטא וקלקל נשאר לדורות שלא נתקן עוד, ומדה טובה מרובה מכש"כ על אחת כמה וכמה שפועל לדורי דורות לעולם: שש"ק

בשם הרבי ר' בער זצ"ל שמשיח יבא מתוך העבודה בחשק ובתשוקה. ובשם היהודי מפרשיסחא זצ"ל שעוד קודם ביאת המשיח יהיו מתגלגלים בחוצות ויבקשו ויאמרו אלכה ואשובה אל אישי הראשון והי' מסיים החי' הרי"מ זצ"ל שבלי ספק כן יהי': שיח שרפי קודש

הנה אנכי שולח - ר"ל בזכות התורה אשלח לכם את אליהו הנביא לפני בוא יום ה' הגדול והנורא הוא יום הגמול: מצודות דוד

אם על תודה יקריבנו, לפעמים יכול להמשיך טובות על ידי הדיבורים שהוא מדבר, למשל אם הוא בשביה, ידבר מאותו ענין ארבעה צריכין להודות וכו' (ברכות דנ"ד ע"ב), וכן כשחולה באיזה אבר ידבר באותו ענין בספירות העליונים השייכים לאותו אבר:(כתר שם טוב ח"ב ד"ד ע"א, לק"א ד"ד ע"ב): בעל שם טוב

כי שבעת ימים ימלא את ידכם. וכן אמר לו הקב"ה בסדר ואתה תצוה, שבעת ימים תמלא את ידם (שמות כט, לה). ועל דרך הקבלה היו ימי המלואים שבעה כנגד השבעה הידועים, כי כבר ידעת דוגמתו של כהן גדול מהו שמתוכו התנבא משה ע"ה כענין שכתוב (ישעיה סג, יב) מוליך לימין משה זרוע תפארתו, ולכך נצטוה משה שיטפל באהרן ושימשחנו, כי כן הזכיר למעלה ויצק משמן המשחה על ראש אהרן וימשח אותו לקדשו, ולכך נקראו ימי מלואים, לשון שלמות, כי דוגמתם שלמות הכל, וכבר ידעת כי משה שמש כל שבעת ימי המלואים וחנוך כהונתו של אהרן על ידי משה היתה, והבן זה: רבנו בחיי

האדמו"ר הה"ק הרמ"מ מקאצק זצללה"ה הי' מדבר איך שהי' הגאונים רוצים להביא משיח בדרך אחד ולא עלתה בידם ואח"כ רצו בעלי התוס' להביא משיח ולא עלתה בידם, ואח"כ רצו הפוסקים להביא ג"כ משיח ולא עלתה בידם ואח"כ רצו המוכיחים והצדיקים להביא בדרך אח' ולא עלתה בידם, וסיים ואמר ול"נ שמשיח יבוא בזמן שבני ישראל יהי' טרודים מאד במחשבתם מחמת דאגת פרנסה ויתבלבלו המוחות שלהם אז יבא משיח בב"א ע"כ: שיח שרפי קודש

הִנֵּה אָנֹכִי שֹׁלֵחַ לָכֶם אֵת אֵלִיָּה הַנָּבִיא לִפְנֵי בּוֹא יוֹם ה' הַגָּדוֹל וְהַנּוֹרָא:

יוצא לאור ע"י מכון בית צדיקים - שידלוב סטאשוב
A project of Cong. Tiferes Zvi - Mailing address:
714 Park Ave Lakewood NJ 08701-2025; T/F: 1-732-901-6225
chizuk@yeshivanet.com ברשות ובהדרכת גדולי התורה
לקבל הגליון, בלה"ק ובענגליש, וכן להקדיש גליון לזכות, לרפו"ש,
לע"נ או לזכות את הרבים - אחב"י ביותר מד' אלף מקומות בעולם
קע"ה כ"י להתקשר להנ"ל, ידידכם נפתלי הירצל גאנצווייג,
Contact us for dedications, received by thousands in Loshon Hakodesh & English, worldwide & send in your friends numbers to receive a.s.a.p.

לע"נ הרה"צ ר' אלחנן יוסף ב"ר שמואל זצ"ל הערצמאן
נלב"ע י"א ניסן תשס"ט תנצב"ה
היות שלא הניח אחריו זש"ק הלומד משניות וספריו זכות הוא

לע"נ ר' גדליה ב"ר משה נפתלי ע"ה שטרוי - ז' ניסן תשע"ד - תנצב"ה

לקבל דברי תורה בענגליש, או שיעור באידיש {בערך 25 מינוט}, נא להודיענו

פסח - הַשִּׁיר יִהְיֶה לָכֶם כְּלֵיל הִתְקַדֶּשׁ חָג וְשִׂמְחַת לֵבָב כַּהוֹלֵךְ בֶּחָלִיל לָבוֹא בְהַר ה' אֶל צוּר יִשְׂרָאֵל: ישעיה פ"ל פכ"ט

מים שלנו - ושמעתי מהרב ר' יחזקאל מרודא פאביאניץ שיחיה בשם זקנו הגאון הקדוש מאסטראוואצא ז"ל, על מה שהולכין קודם פסח לנהרות לשאוב מים שלנו, דאיתא דראש השנה זמן תשובה מיראה ופסח זמן תשובה מאהבה, ובאהבה זדונות נעשו כזכויות [יומא פ"ו ע"ב], ולכך בראש השנה הולכין לתשליך להשליך במצולות הים החטאים, וכשמגיעים לפסח שנעשו מעבירות זכויות הולכין לנהרות לשאוב וללקט בחזרה את החטאים שהשליכו בראש השנה שיתהוו מהם זכויות: ספר פרדס יוסף

ערב פסח - עיקר ביעור חמץ הוא ביעור ע"ז לכך נאמר ביאשיה שביער את כל הע"ז כי לא נעשה כפסח הזה וגו', ולכך נסמך את חג המצות תשמור לפסוק אלהי מסכה לא תעשה לך, ואמר אם היו כל ישראל שורפין את החמץ בכוונה הנ"ל שהוא ביעור ע"ז וואלט אויך גרינגער גיוועזן דער גלות: אמרי פנחס - שער ד - שבת ומועדים

כוונת ביעור חמץ לבער היצה"ר וכל כתרין דמסאבא ואח"כ אנו הולכין ממדריגה למדריגה ממטה למעלה ותחלה אנו מתחילין הא לחמא עניא בלשון תרגום שהוא בסוד תרדמה שאמרו בגמ' נים ולא נים תיר ולא תיר ולא ידע לאהדורי בסברא שאין בו דעת ואח"כ אנו הולכין למדריגה העליונה ממנו דהיינו קושיות מה נשתנה והוא היפך מן הנ"ל שאין בו דעת להקשות ואח"כ תי' של עבדים היינו. (נופת צופים): ספר אמרי פנחס - שער ד - שבת ומועדים

שבת ופסח - ומברכין על האכילות אשר קדשנו במצותיו וצונו שזה גופיה מביא קדושה לישראל ועל ידי זה מתקנים כל אכילות של כל השנה שיהיה בקדושה. וזה שאמרו מגילה (יג ע"ב) בקטרוג המן שאמר ואת דתי המלך אינם עושים דמפקי לכולא שתא בשה"י פה"י. שבת היום פסח היום. ובשלמא שבת יתכן שהוא תדיר בכל שבוע. אך פסח למה הזכיר שהוא רק פעם אחת בשנה. ויתר הוה ליה סוכות שהוא ח' ימים ופסח רק ז' ימים. אך המכוון שלו היה לקטרג למעלה (כמו שנתבאר כמה פעמים) והיה הקטרוג דמפקי לכולא שתא בשה"י פה"י שאומרים שעל ידי אכילת שבת ופסח מבררין לכל השנה שאכילתן בקדושה ובאמת אינו כן ואת דתי המלך אינם עושים ואיתא במדרש רבה ישנו עם אחד שניהון רברבין שאוכלין ושותין ואומרים עונג שבת כו' אמר לו הקדוש ברוך הוא רשע אתה מפיל עין רעה במועדים שלהם הרי אני מפילך לפניהם ומוסיפים להם מועד אחד על מפלתך וכו', ולא הועיל כלום בקטרוגו ואמר (מגילה טז.) אתי מלי קומצא קמחא דידכי ודחי עשרת אלפי ככרא דכספא דידי כו', והיינו שבעומר נתברר שאפילו הדומין לבהמה גם כן יש בהם קדושה, ואז בא התיקון לשורש הפגם בליל פסח שהיה אכילה בקדושה, ולכן בפורים גם כן מתבררין ישראל שאכילתן בקדושה ולכן בא המצוה בפורים לבסומי בפוריא שבג' דברים אדם ניכר בכוסו כו' וכמו שאמרנו: ספר פרי צדיק לחג הפסח - אות טו

בשם הרב הטרחות שטורחין בע"פ עי"ז אדם שוכח עסקי עצמו, ער פארגעסט גאר אין זיך, והוא בחי' יפשוט צורה וילבוש צורה ועי"ז יכול לקבל חיות ואור חדש לפסח: ספר אמרי פנחס - שער ד - שבת ומועדים {רנא}

אַ כשרין און פרייליכין יו"ט

ליל שימורים הוא לה'. הכלל, הקדוש ברוך הוא משפיע תמיד חסד על ישראל וכדי שלא יקבלו חס ושלום החיצונים מהחסד ההוא הנשפע מהבורא ברוך הוא על העולמות לזה ישראל בהמצות עושים פעולות שהבורא ברוך הוא ישפיע תמיד חסד על ישראל ובלא תעשה פועלים שלא יקבלו החיצונים השפע. והנה במצרים עדיין לא קבלו ישראל התורה המצות עשה והמצות לא תעשה אך כביכו"ל השם יתברך בעצמו עשה זה לטובת ישראל לשמור השפע וחסד שלא יוכלו החיצונים לקבל. וזהו הרמז ליל שמורים הוא לה', כביכו"ל עשה זה השמירה שלא יקבלו החיצונים השפע. וזהו הרמז במדרש אני שמרתי מצות הזקן תחילה, כי אברהם אבינו עליו השלום עשה זה השמירה שלא יקבלו החיצונים השפע וקודם שבא אברהם אבינו אזי השם יתברך לאהבת נשמת ישראל עשה זה השמירה שלא יקבלו החסד רק נשמת ישראל: קדושת לוי

פסח על שם שבח השם יתברך ואמרתם זבח פסח הוא לה' אשר פסח כו', שהוא שבח השם יתברך על דרך הפסוק אני לדודי ודודי לי: **או** יבואר ואמרתם זבח פסח הוא לה', היינו כשתדברו בתורה ובתפלה וזהו פסח, פ"ה ס"ח, תראו שיהיה בחינת הוא, היינו נסתר יהיה להן בחינות התגלות ודו"ק: **עוד** יבואר ואמרתם זבח פסח הוא לה', היינו כשתרצו להביא קרבן עתה בגלות המר שאין לנו קרבנות. אזי ואמרתם זבח פסח הוא לה', היינו שתדברו בתורה ובתפלה בדעת צלולה שיהיה רק לה' לבדו: קדושת לוי - פרשת בא

הגדה של פסח – ד' בנים - בפסח דנין מצד הנשמות, פי' שדנין את הנשמה באיזה מדה היה לה קל לשבר הרע מאותו מדה, והיינו כמו שיש

על התורה ועל העבודה

באדם שהיה בגלגול העבר רשע באיזה דבר, דהיינו שלא היה לו יצה"ר גדול ולא שבר המידה הרעה הזאת, אז קשה לו בגלגול הזה לשברו, אף שהבחירה בידו מ"מ קשה לו, וכן להיפך אם שיבר המדה בגלגול הראשון מקילין לו בגלגול זה שיהיה קל עליו, כך בכל שנה בפסח דנין ע"ז שנתרשל בשנה [שעברה] ופשע וכו' עכשיו הוא קשה וחמור עליו בדרך שאדם רוצה מוליכין אותו והבא לטהר מסייעין אותו וכו' והבן: ספר אמרי פנחס - שער ד - שבת ומועדים {רסד}

<u>אכילת קרבן פסח</u> - אך לפי דרכינו האמת יורה דרכו, כי על ידי המצוה שהוא עושה מתקן שיעור קומה שלימה, כנ"ל שצריך להמשיך ממקום שורש המצוה למעלה במחשבה עליונה, עד סוף כל המדריגות דהיינו לעולם הזה הגשמיי, וכל בחינה מתלבש בבחינה שתחתיה ולמטה ממנה עד שנשלם כל שיעור קומה בשלימות, ואם כן שפיר צריכין לתקן גם לבוש התחתון הגופני, ולכן צריך גם כן לאכילה גשמיות שגם להחומריות והגשמיות צריך להמשיך מאור המצוה: **וזהו** גם כן טעם הענין שצוונו הבורא יתברך על אכילת קרבן פסח, כי על ידי יציאת מצרים נתקנו ונתייחדו כל העולמות הקדושים, ונשלם כל שיעור הקומה העליונה בכללות מעילא לתתא, עד שנזדכך ונטהר נפש רוח ונשמה של עמו ישראל שיהיו ראויים לקבלת התורה הקדושה, ולכן הוצרכנו לתקן גם לבוש התחתון שהוא הגוף שהוא לבוש החומרי על ידי אכילת קרבן פסח המרמז על זה, שנתמלאו כל היו"ד ספירות הקדושים מחסדים של שם א"ל, כמו שנאמר (תהלים נב, ג) חסד א-ל כל היום: ספר זרע קודש - פרשת בא

אמר הקדוש מו"ה פנחס מקאריץ טעם למה בפסח נדונין על התבואה לפי שכל הרודף אחר הכבוד וכו' וכל הבורח מן הכבוד הכבוד רודפו. כן הוא מי שרוצה להרבות במאכלים ואוכל מטעמים ותבשילים מבושמים כדי שיהיי רווחא לבסומי אז המאכלים בורחים ממנו ומתמעט ח"ו פרנסתו. ובהיפך כשאוכל מאכלים בלא מטעמים בכדי שיספיק לו מעט מן המזון אז המזון רודף אחריו. והנה מאכל המצה אין בה טעם אז דנין על התבואי להרבות מזונות לישראל עכד"ק וש"י. (בני יששכר) ספר אמרי פנחס - שער ד - שבת ומועדים {רנח}

<u>חול המועד</u> - ...דתנו רבנן את חג המצות תשמור שבעת ימים לימד על חולו של מועד שאסור בעשיית מלאכה דברי רבי יאשיה רבי יונתן אומר אינו צריך קל וחומר ומה ראשון ושביעי שאין קדושה לפניהן ולאחריהן אסור בעשיית מלאכה חולו של מועד שיש קדושה לפניהן ולאחריהן אינו דין שיהא אסור בעשיית מלאכה וכו': תלמוד בבלי מסכת חגיגה דף יח.

שמעתי מר' בונם כי הוא שמע מר' איטשקע מווארשא גיסו של אדמו"ר בעל שפת אמת מגור זצ"ל ששמע מהחי' הרי"ם כי הגה"ק ר' אהרן קארלינער הראשון הי' הולך על הדרך ועבר דרך קרעטשמע אחת ונשמע כי השררה יבוא, בימים האלה היה שררה מושל בכל אשר לו על כן היה רעש שם וכולם עסקו והכינו לכבוד השררה אך הוא לא שם לבו לזה וישב עצמו על השלחן ורחץ עצמו לאכול וכאשר בא השררה להקרעטשמע היה כולם עומדים לכבודו אך הוא לא השגיח מאומה על כן לקח השררה הביקס וירה אליו ולא פגע בו הכדור, והוא לא התנועע ממקומו ומלא השררה עוד יותר בכעס וירה עוד הפעם אליו אך גם בפעם הזאת החטיא המטרה והרגיש השררה כי דבר הוא ושאל אותו סיבת הדבר והשיבו כי מעולם לא עלה על לבו מורא בשר ודם והניח ממנו ע"כ: ספר שיח שרפי קודש

הענין שמברכין טל ביום א' של פסח. הנה כתיב (שיר השירים ה') פתחי לי אחותי רעיתי יונתי תמתי שראשי נמלא טל, פירש"י שאני מלא רצון ונחת רוח אברהם אביך שערבו עלי מעשיו כטל הנני בא אליך טעון ברכות כו'. המשיל את הרצון בטל, כי רצון הוא למעלה מן הטעם, כי אין טעם לרצון, והוא דומה לטל דלא מיעצר לעולם שאינו מפאת זכות התחתונים והוא למעלה מן הטעם, ואין לאדם חלק בו אלא במה שהוא פותח את סגור לבבו להיות כלי קיבול, וכמו שבמשל פתחי לי אחותי רעיתי, וכמו שהטל נופל על כל דבר שאין עליו דבר המפסיק, וע"כ הזמן בפסח שהוא זמן שנותנין השפעות מן השמים בחסד עליון אעפ"י שאינן זוכין מפאת מעשיהם:

והנה כבר אמרנו הטעם מה שרצה יצחק אבינו לברך את עשו בפסח ובטל, מפני שיצחק גם כן לא חשבו לצדיק גמור שיזכה בהשפעה מצד זכות מעשיו אף שלא חשבו לרשע, מכל מקום חשב שעל כל פנים יפתח את סגור לבו ויהיי עכ"פ כלי לקבל. אך באמת עשו הוא להיפוך מזה, שלא די שלא הי' לו רצון לקבל קדושה ולהסיר את טמטום לבבו, אדרבה, כמו שהגיד כ"ק אבי אדמו"ר זצללה"ה בשם כ"ק אדמו"ר הרבי ר' בונם זצללה"ה שעשו היו לו במוחו נשמות גדולות, והי' שומר את לבו שלא תבוא בו שום הארה, ע"כ ניטלו ממנו הברכות. אך ישראל קדושים הם בהיפוך מזה וכדכתיב (תהלים ס"ג) צמאה לך נפשי, מה גם בפסח שישראל מתקרבין להקב"ה אחר שמבערין השאור החומץ והמעוול שהם קליפת הלב והם מלאים רצון להקדושה, ע"כ אז הוא זמן ברכת טל: ספר שם משמואל - שנת תרע"ג

בעזהי"ת יופיע גליון לימים האחרונים של פסח הבעל"ט

יומא דהילולא קדישא
הרה"ק ר' אהרן הגדול מקארלין זיעועכי"א י"ט ניסן תקל"ב זיעועכי"א

לע"נ זקיני הרה"ח ר' חיים יחיאל בן הרה"ק ר' ישראל (סטאשיוּוער מגיד) זצ"ל - י"ט ניסן תשי"ג ת.נ.צ.ב.ה.

לקבל דברי תורה בענגליש, או שיעור באידיש {בערך 25 מינוט}, נא להודיענו

יוצא לאור ע"י מכון בית צדיקים - שידלוב סטאשוב
A project of Cong. Tiferes Zvi - Mailing address:
714 Park Ave Lakewood NJ 08701-2025; T/F: 1-732-901-6225
chizuk@yeshivanet.com ברשות ובהדרכת גדולי התורה
לקבל הגליון, בלה"ק ובענגליש, וכן להקדיש גליון לזכות, לרפו"ש, לע"נ או לזכות את הרבים - אחב"י ביותר מד' אלף מקומות בעולם
קע"ה כ"י להתקשר להנ"ל, ידידכם נפתלי הירצל גאנצוויג,
Contact us for dedications, received by thousands in Loshon Hakodesh & English, worldwide & send in your friends numbers to receive a.s.a.p.

בצאת ישראל ממצרים כו' היתה יהודה לקדשו ישראל ממשלותיו (תהלים קיד, א). כבר בארנו במ"א ענין הקדושה שמצינו בתורה רמוז למס"נ כמ"ש (ויקרא כב, לב) ונקדשתי בתוך בנ"י. ומפני שהיו בנ"י אז צדיקים היו בכוחם לבטל כל הדינים כמ"ש (שמואל ב, כג, ג) צדיק מושל יראת אלקים. וז"פ ישראל ממשלותיו כביכול הי' להם הממשלה לבטל כל הדינים כנ"ל: ספר תפארת שלמה על מועדים - רמזי פסח

ויהי בשלח פרעה את העם. מדרש כי קרוב הוא לשון קורבה ממש שכן תמצא פלשתים קרובים למצרים וכה"א ומצרים ילד את לודים ואת פתרוסים אשר יצאו משם פלשתים ובשביל אותה קורבה ולא נחם אלקים: פירוש הרא"ש

ובני ישראל יוצאים ביד רמה. נראה לפרש היינו שהיו צדיקים שהיו יוצאים ביד רמה כי ידיהם היה נשואות כלפי מרום בבקשה כדכתיב שאו ידיכם קודש כאמרו כאשר ירים משה את ידו וגבר ישראל שהרים ידו בבקש' כלפי מרום וזהו שישראל יוצאים ביד רמה: ספר אהבת יהונתן

ותקיף יי' ית לבא דפרעה מלכא דמצרים ורדף בתר בני ישראל ובני ישראל נפקו בריש גלי: תרגום אונקלוס

או יאמר בריש גלי היינו בשיר גלי. רצה לומר כשיתגלה שיוכלו לומר לפני השי"ת שירה כמו משה רבינו ע"ה ושאר הצדיקים שאמרו שירה אז ובני ישראל יוצאים מן הגלות והבן: ספר דגל מחנה אפרים

במד"ר בשירה נמחלו עוונותיהם של ישראל. נראה דכמו יוהכ"פ הוא התדבקות הנפש במקור העליון ושורש הנשמה וממילא נמחלו עוונותיהם של ישראל, והוא כעין השקה שע"י חיבור באה הטהרה, כן בעת שאמרו ישראל שירה התדבקו במקור העליון וממילא נמחלו עוונותיהם: ספר שם משמואל פרשת בשלח - שנת תרע"א

המכוין בשירת הים בכל יום לאמרה בקול ובשמחה רבה כאלו אותה שעה יצא ממצרים, מוחלין לו כל עוונותיו, שהרי אמרו במדרש ויסע משה את ישראל מים סוף שהסיעם מעוונותיהם, שנמחלו העוונות ע"י השירה שאמרו, והנה אחר שצונו ה' לומר שירה זו בכל יום כדכתיב ויאמרו לאמר, וכדכתב רשב"י שרצה לומר שנאמר אותה בכל יום בשמחה רבה כשעה ראשונה שאמרנו אותה, ודאי כח סגולתה כל יום כשעה ראשונה למהדרין: ספר חרדים מצות התשובה פ"ז

שבת פרשת שמיני לבני ארץ ישראל

בספרא פרשת שמיני ויקרבו כל העדה ויעמדו לפני ה' קרבו כולם בשמחה ועמדו לפניו. משל למלך שכעס על אשתו להוציאה. לאחר ימים נתרצה לה מיד חגרה מתניה וקשרה כתפיה והיתה משמשת אותו יותר מדאי. אף כך ישראל כיון שראו שנתרצה המקום לכפר על עונותיהם קרבו כולם בשמחה ועמדו לפניו לכך נאמר ויקרבו כל העדה ויעמדו לפניו. עד כאן. פירוש דייק הלשון "ויקרבו" מהו כאן מה שבני ישראל כולם סמוכים וסביב למשכן היו והוי ליה למימר ויבאו כל העדה. עוד מאי "לפני ה'" ולא היה ליה לומר כי אם לפני המשכן. ולכן פירש הספרא ויקרבו הוא קריבת הנפש וחשק הלב בשמחה מה שקיבלו עליהם מעתה להיות עובדים אותו מלב ורצון הזה וע"י זה חשובה עמידתן "לפני ה'" ממש: ספר יסוד העבודה – ח"ב פ"ה

או יאמר בריש גלי. על דרך דאיתא בזוה"ק (הקדמת הזוהר) בספרא דא יפקון מן גלותא ועיין שם שמבואר עוד יותר כשיתגלה הספר הזוהר בדא יפקון מן גלותא, וזהו שמרומז בפסוק ובני ישראל יוצאים היינו מן הגלות כנ"ל ביד רמה ותרגומו בריש גלי ברי"ש ראשי תיבות ר'בי ש'מעון ב'ר י'וחאי גלי כשיתגלה ספרו הקדוש ספר הזוהר אז בדא יפקון מן גלותא והבן: ספר דגל מחנה אפרים

או יאמר על פי מה שאמר הרב הקדוש המפורסם מוהר"ר ליפא מחמעלניק ועל דרך דאיתא באגרת הקודש של אא"ז זללה"ה הנדפס בספר הקדוש של הרב מפולנאי ע"ה ששאל למשיח אימתי אתי מר והשיב כשיתגלה תורתך ויפוצו מעינותיך חוצה עיין שם, וזה יש לומר שמרומז בפסוק ובני ישראל יוצאים מן הגלות בריש גלי, ברי"ש ראשי תיבות ר'בי י'שראל ב'על ש'ם גלי היינו כשיתגלה תורתו ויפוצו מעינותיו אז יפקון מן גלותא והבן: ספר דגל מחנה אפרים

ויסע מלאך האלקים ההולך לפני מחנה ישראל ויעמוד מאחריהם. דידוע דהמלאכים הם יותר גבוהים מישראל מחמת קדושתם. אפס כשהשם יתברך מראה אהבתו לעמו ישראל ואוהב את ישראל אז ישראל הם למעלה מכל מלאכי מעלה. והנה בעת קריעת ים סוף הראה הקדוש ברוך הוא אהבתו לישראל והיו ישראל למעלה מכולן. וזהו ויסע מלאך האלקים ההולך לפני מחנה ישראל ויעמוד מאחריהם, פירוש שהמלאכים שהולכים לפני מחנה ישראל שהם למעלה ממדריגת ישראל אז בקריעת ים סוף עמדו אחר מדריגת ישראל שישראל היו למעלה מן המלאכים שהשם יתברך הראה להם אהבתו: ספר קדושת לוי

על התורה ועל העבודה

בשעה שאנו אומרים ומספרים הנסים שעשה ה' יתברך עמנו צריך להתעורר להאמין ולידע שגם בזמן הזה נתעורר אותן האורות ואותה הבחינה עצמה של קריעת ים סוף. רק ישראל צריכין להשיג החיות והיגיעה של הדבר. ואם נצטרך בוודאי יתבקע הים, רק לעת עתה צריך לקרוע את הים החומרי והגשמי והתאוות רעות ומיסרו נפשם באמת להקבה עזי וזמרת י-ה יו"ד יתירה ע"ש המחשבה נאמרה אז ישיר י' יתירה וכן נאדרי בכח העיקר הוא המחשחה כי זהו כל הנקודה של בר ישראל שיקשר המחשבה לה': בית אהרן צא ד

יזהר לומר פסוקי דזמרה בשמחה ובטוב לבב, ובפרט שירת הים כי זהו שלימת הנפש: סדר היום להרה"ק ר' אשר מסטאלין זי"ע

ויושע ה' ביום ההוא את ישראל מיד מצרים. לבאר הלשון ביום ההוא. דהנה כל העולמות לא נבראו אלא בשביל ישראל כמו שכתב רש"י על פסוק (בראשית א, א) בראשית ברא בשביל ישראל שנקראו ראשית. נמצא כשחס ושלום עת צרה לישראל אזי הימים מלמדים זכות על ישראל ואומרים הלא לא נבראו אלא בשביל ישראל. וזהו פירוש הפסוק ויושע ה' ביום ההוא, פירוש דביום ההוא עצמו הושיע את ישראל. מיד מצרים, שהיום עצמו היה מלמד זכות על ישראל: ספר קדושת לוי

ויראו העם את ה' ויאמינו בה' ובמשה עבדו. פירוש, כי מחמת שבאו אז להשגה גדולה וראתה שפחה על הים מה שלא ראה יחזקאל והאמינו שיכול אדם לבא למדריגה כמו משה רבינו עליו השלום: ספר קדושת לוי

ויאמינו בה' ובמשה עבדו אז ישיר משה. יש לומר בזה כשהאמינו בה' וגם האמינו שמשה הוא עבדו שהוא צדיק אז ישיר משה היינו אז היה יכול משה לומר שירה והמשכיל יבין: ספר דגל מחנה אפרים

אז ישיר משה ובני ישראל את השירה הזאת לה' ויאמרו לאמר. יש להבין דהא עיקר השמחה הוא בלב ואם כן מה צורך לדבר ולשיר בעת השמחה. והענין הוא, דהשמחה שבלב היתה נפסקת לשעה או ליותר אבל כשהאדם מדבר דיבורים בעת שמחתו השמחה מתפעלת ונתרבה יותר ויותר. ולכן עם בני ישראל כשנקרע הים לפניהם רצו להרבות השמחה ולהשתעשע עם בוראם ושלא להפסיק על כן נכנסו לגדר הדיבור ושוררו לו בני אלים בכדי להרבות התענוג. וזהו פירוש הפסוק אז ישיר כו' ויאמרו לאמר, רצה לומר שאמרו דיבורים בכדי לאמר יותר ויותר וזולת זה אין למלת לאמר הבנה דהא כולם אמרו והאיך שייך כאן לאמר לאחרים: קדושת לוי

או יאמר כי אני ה' רופאך. על דרך שקבלתי מן אא"ז זללה"ה שכל היסורין הבאים על אדם רחמנא ליצלן הוא מחמת שיש חסרון כזה בשכינה כביכול שאין היחוד בשלימות ועל כן השי"ת שולח עליו יסורים כדי לעוררו להתפלל על חסרון השכינה כביכול כמו שכתוב (שיר השירים ב', ה') כי חולת אהבה אני ויראה לעורר אהבה רבה ליחד קודשא ברוך הוא ושכינתיה ביחוד אמת בשלימות בלי שום חסרון ואז ממילא יסתלק הדינים והיסורים מעליו, והוא שמרמז הפסוק כי אני ה' היינו שיהיה אני שהוא השכינה עם ה' שיהיה יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה הוא רופאך היינו רפואה שלך כי אז ממילא מסתלק ובטל כל היסורים ונמתק כל הדינים והבן: ספר דגל מחנה אפרים - פרשת בשלח

אחרון של פסח

בענין י"ט שני של גליות. הרמז בזה שגם עתה בזמן הגלות יש כח בידינו לעשות היחוד למעלה בעולמות העליונים שיהי' י"ט שני וזה הרמז מ"ש זיווג שני לפי מעשיו פי' ע"י התו"מ ומעשי"ט יכולים אנו לגרום היחוד וזיווג בעולמות העליונים גם ביו"ט שני. וז"ש בתורה (ויקרא כו, מד) ואף גם זאת בהיותם בארץ אויביהם כו' להפר את בריתי אני ד' כו'. פי' שיש ג"כ עתה השראת הקדושה בתוכנו כנ"ל. ועיקר הדבר ע"י הצדיקים שבכל דור ודור היודעים ומכוונים בזיווגי מדות העליונים כי לולא זאת היתכן כי בדורות שהיו אחר חורבן הבית שהיו גדולי הדור כגון ר"ע ורשב"י וכדומה אשר כל בית ישראל נשענים עליהם בוודאי עשו היחוד בי"כ כמו הכה"ג שנכנס לפני ולפנים. אך הוא עשה בפועל והם עשו בכח כוונתם למטה ועלה לרצון למעלה כאלו נעשה בפועל. וכן מני אז והלאה בכל דור ודורשיו הצדיקים אשר מפיהם אנו חיים האריז"ל והבעש"ט וכדומה זי"ע. וז"ש (נשמת) ובמקהלות רבבות עמך בית ישראל ברנה יתפאר שמך מלכנו בכל דור ודור. כאשר יבא במהרה משיח צדקנו אז תחזינה עינינו משרים כל מקהלות רבבות הצדיקים והתיקונים שעשו בכל דור ודור ועלו מעשיהם לרצון לפני אדון כל: ספר תפארת שלמה על מועדים - רמזי פסח

הפטרת אחרון של פסח - **ויצא** חוטר מגזע ישי ונצר משרשיו יפרה - הביאור הוא על פי האגדה בחלק (סנהדרין צד) ביקש הקדוש ברוך הוא לעשות חזקיה משיח. וזה ויצא חוטר מגזע ישי, שגזע כל שרואה פני החמה, וכבר נולד וחזקיה שמו, או ונצר משרשיו יפרה זה שרשין שאינן רואין פני החמה (ב"ב פ"ב), והוא המשיח המחוכה. ומסיים זמרו ה' כי גאות עשה, שאם יאמרו שירה על מפלת סנחריב יהי' חזקי' משיח ואם לא מודעת זאת בכל הארץ, זה, שהארץ תאמר שירה, ואז יהי' משיח שעדיין לא בא. ודו"ק היטב. ועיין כן במדרש חזית פרשה ד' (סימן יט) פסוק אתי מלבנון כלה באורך. משך חכמה על ויקרא פכ"ז פלי"ג

יומא דהילולא קדישא
הרה"ק ר' אהרן הגדול מקארלין זיעועכי"א י"ט ניסן תקל"ב זיעועכי"א

לע"נ זקיני הרה"ח ר' חיים יחיאל בן הרה"ק ר' ישראל (סטאשיוועր מגיד) זצ"ל - י"ט ניסן תשי"ג ת.נ.צ.ב.ה.

לקבל דברי תורה בענגליש, או שיעור באידיש {בערך 25 מינוט}, נא להודיענו

יוצא לאור ע"י מכון בית צדיקים - שידלוב סטאשוב
A project of Cong. Tiferes Zvi - Mailing address:
714 Park Ave Lakewood NJ 08701-2025; T/F: 1-732-901-6225
chizuk@yeshivanet.com ברשות ובהדרכת גדולי התורה
לקבל הגליון, בלה"ק ובענגליש, וכן להקדיש גליון לזכות, לרפו"ש, לע"נ או לזכות את הרבים - אחב"י ביותר מד' אלף מקומות בעולם
קע"ה כ"י להתקשר להנ"ל, ידידכם נפתלי הירצל גאנצוויג,
Contact us for dedications, received by thousands in Loshon Hakodesh & English, worldwide & send in your friends numbers to receive a.s.a.p.

ויהי ביום השמיני - שמיני למלואים הוא ר"ח ניסן שהוקם המשכן בו ביום ונטל י' עטרות השנויות בסדר עולם (שבת פז:): רש"י

ומה שיום ח' זה נטל עשר עטרות, רמז למה שארז"ל (ערכין י"ג:) כינור של ימות המשיח יהיה ח' נימין ושל העוה"ב י' נימין לפי שלימות המשיח ונגלה כבוד ה' וראו כל בשר כי ה' אחד רוכב על ז' כוכבי לכת מנהיגי העה"ז, אבל לעה"ב שיהיו מופשטים מן החומר לגמרי יתוסף בהם השגה שיכירו כח מלכותו ית' על כל נבדלים העליונים הכלולים במספר ט' בסוד ארון ט' וכפורת טפח ואז השמיני יעלה למספר י', ע"כ בא הרמז ביום שמיני זה שנטל י' עטרות לומר כי יש בו מעין של העה"ב כי שם יראו את כבוד ה' עין בעין וכן ביום זה נאמר כי היום ה' נראה אליכם: כלי יקר

ויהי ביום השמיני. מצי' קריאה לשובע ולרעב ולגדולה לשובע שנאמר וקראתי אל הדגן והרביתי אותו. לרעב שנא' קרא ה' לרעב וגם בא אל הארץ לגדולה שנא' קרא משה לאהרן ולבניו א"ל משה כך אמר לי הקב"ה למנות אותך כ"ג א"ל אתה יגעת במשכן ואני נעשה כ"ג א"ל אני שמח ממך כאלו אני נעשה וכמו ששמחת בגדולתי כדכתיב וראך ושמח בלבו כך אשמח בגדולתיך: פירוש הרא"ש

ושור ואיל לשלמים לזבוח לפני ה', כלומר קחו מיד היום לזבוח לפני ה'. ועל מה לא היה טעון ביקור על זה אמר הכתוב כי היום ה' נראה אליכם, כלומר השראת שכינתו תהיה אליכם, כלומר בשבילכם ולא בשביל הקרבן, רק מחמת שאוהב אתכם הוא משרה שכינתו ביניכם לכן לא הצריכו ד' ימים ביקור. ספר קדושת לוי

שבת געלע מצות

בשם הרב בשבת אחר הפסח עושין כעין מצות וכו', רמז למצות הנאכלות לפסח שני, ומנקבין במפתח, רמז דתרעין פתיחין עד פסח שני, ואמר הוא נ"י מה שקורין העולם געלע מצות הוא טעות אלא ר"ל (גוטע) [גאולה] מצות: ספר אמרי פנחס - שער ד - שבת ומועדים {אות רח"צ}

הענין מה שקורין השבת הזה {אחר פסח} געלי מצות. י"ל עפ"י דברינו הנ"ל. ששבת הוא שרש כל הענין שבקדושה. ועל ידי השבת מתגלה התפשטות כל הקדושות. לכן השבת שאחר פסח קוראין גילוי מצות: שבו נתגלה שרש הקדושת מצה שאכלנו בשבעת ימי הפסח: תורת אמת

פרשת תזריע ומצורע - פ' טהרה בארץ ישראל

וזהו וביום השמיני רמז אל הקדושה שהוא למעלה מקדושת שבת הנקרא ממחרת השבת והוא יום השמיני כידוע * ימול בשר ערלתו רוצה לומר אז ימול כל ערלת לבו: ספר נועם אלימלך - פרשת תזריע

ושלשים יום ושלשת ימים דאיתא בגמרא ישלש אדם שנותיו שליש במקרא כו' וידוע שכל דבר קדושה כלול מעשר: ספר נועם אלימלך – פ' תזריע

וזהו זאת תהיה תורת המצורע שפירוש מוציא רע שדבר לשון הרע זאת תורתו ביום טהרתו פירוש צריך לטהר עצמו לעשות תשובה בפרהסיא ובגלוי כיום שהוא גלוי מפורסם ואם תאמר שמא יבא לו איזה גדלות מזה כנ"ל לזה אמר והובא אל הכהן תקנתו שילך אצל כהן הוא הצדיק הגדול העובד ד' באמת וזה ימנעהו מכל פניה בראותו מעשה הצדיקים אשר צדקות אהב ואז ישר יחזה פנימו: ספר נועם אלימלך - פרשת מצורע

ויאמר משה אל אהרן קרב אל המזבח וגו', ופירש רש"י לפי שהיה אהרן בוש וירא לגשת, אמר לו משה למה אתה בוש לכך נבחרת ע"כ, והוא תמוה משום שנבחר בזה לא יסתלק הבושה מעליו, והנה שמעתי מן אדוני אבי זקיני זללה"ה פירוש על זה, מפני שיש לך יראה ובושה מן השם יתברך לכך נבחרת, כי (תהלים נ"א) זבחי אלקים רוח נשברה, וכבר נזכר זה בכתבי האר"י ז"ל: (דגל מחנה אפרים פ' שמיני): ספר בעל שם טוב עה"ת

וירד מעשות החטאת. הנ"ל עפ"י מאמר הגמרא (פסחים סד, ב) אין מעבירין על המצות. כי כן דרך היצר לקרר את האדם בגשתו אל העבודה זו תפלה לומר לו הלא אתה מלא עון ואיך ימלא לבבך לגשת אל הקודש. אולם האמת אינו כן כי הקב"ה שומע תפלת כל פה ומרחם על הבריות לקבל ברחמים תפלתו. וז"ש אין מעבירין על המצות בל יעלה על זכרונו העבירות בעת עשיית המצות. סור מרע ועשה טוב בשעה שאתה עושה טוב תסיר הרע מקרב לבבך אל תזכור עוד. וזה וירד מעשות החטאת וגו' בשעה שאהרן הי' מברך את ישראל לא הי' זוכר החטאת שלהם. וז"פ (תהלים סט, יד) ואני תפלתי לך ה' עת רצון. פי' שאני מתפלל תמיד אל ה' ובטוח אני שיקבל תפלתי ויהי' עת רצון. מאשר ידעתי שהקב"ה מרחם על עמו ומקבל תפלתם ברחמים: ספר תפארת שלמה עה"ת

* **וישא אהרן את ידיו אל העם כו'** נראה לי, דהנה הצדיק הולך תמיד בדביקות ודבוק בעולמות עליונים, רק מחמת שתשוקתו תמיד על טובת ישראל שייטיב להם השם יתברך בכל מיני שפע וברכה מחמת זה הוא יורד קצת ממדריגתו ודביקות * אך בכל זאת הוא פועל טוב במה שיורד קצת

על התורה ועל העבודה

מהדביקות שעל ידי שרואים בני אדם גודל תשוקתו ותאוותו לטובתם הוא מכניס בלבם יראת ד' ואהבתו שכולם נתעורר לבבם לעבודתו יתברך שמו * וזהו וישא אהרן את ידיו ע"ד נשא לבבינו אל כפים, וי"ל הפירוש, דהיינו האדם אשר ישא לבו לעבודת הבורא יתברך שמו אז מחמת גודל האהבה והתלהבות שבו הוא מכה כף אל כף ונמצא עבודת הבורא נקרא ע"ש הידים: ספר נועם אלימלך

בפסוק וירא כל העם וירונו. ולא כתיב מה אמרו. אבל היא השירה ראשונה שפתחו בנ"י בקריעת י"ס שהי' שירה לדורות כמ"ש שם. וע"י החטא נפסק מהם השירה. וע"י התיקון עתה חזרו לבחי' השירה כנ"ל. ורמז לזה איתא בזוה"ק דמשעת קי"ס לא הוי חדוה כההוא חדוה דיום השמיני ע"ש: שפת אמת

וכתיב והתקדשתם והייתם קדושים. דרשו חז"ל אדם מקדש עצמו מלמטה מקדשין אותו מלמעלה. כי קדושת הנפש תלוי באלה המאכלים. כמ"ש שומר פיו ולשונו שומר מצרות נפשו דייקא. וכשהנפש כראוי אז זוכין לקבל רוח ונשמה מלמעלה. אבל בנ"י שדביקים בחיים אין סוף למדריגות הנר"ן של איש הישראלי. ולעולם יש מאמר זה והתקדשתם והייתם קדושים שאין שיעור למדריגת הקדושה לכן צריכין לשמור הנפש כנ"ל: שפת אמת

להיות לכם לאלקים, בשם הריב"ש ז"ל, הפירוש, שצריך האדם להסתכל שגם הלכם היינו תאוות ההיתר יהיו לאלקים בלתי לה' לבדו, ודו"ל: (שארית ישראל בליקוטים משער הא'. חסד לאברהם לשבועות דק"ה). סליק פרשת שמיני בס"ד: ספר בעל שם טוב

ספירת העומר - ימי הספירה בין פסח לעצרת הם כמו חוה"מ: רמב"ן פ' אמור

שבת מברכים - חודש אייר

חודש אייר נקרא במקרא זו (זיו) [מ"א ו' א], הנה אמרו רז"ל לא ניתנה תורה אלא לאוכלי המן [מכילתא בשלח י"ז], הנה בחדש סיון ניתנה התורה, וירידת המן שהוא הכנה לתורה [מבואר בזוה"ק ח"ב קפ"ג ע"ב] היה תחלת ירידתו באייר, והנה בריאת חדש אייר היה על ידי אות ו' כמו"ש לעיל מן ספר יצירה, ובריאת חדש סיון היה על ידי אות ז' כמבואר בספר יצירה, והנה התורה נסמכת לאוכלי המן שירד בחדש הזה, על כן החדש הזה נקרא ז"ו, אות הז' נסמכת אל אות ו', לרמז לא ניתנה תורה אלא לאוכלי המן: ספר בני יששכר - חדש אייר - מאמר א' ד'

התחלת בנין בית המקדש הראשון היה בחדש אייר [מ"א פ"ו פ"א]. הנה החדש הזה הוא מוכן ומסוגל לידיעה כמו שנרמז בצירוף השם השכל וידוע, ומן הידיעה יש הכנה לעבודה, ואמר דוד לשלמה דע את אלקי אביך ועבדהו וכו' [דה"א פכ"ח פ"ט], על כן בחדש הזה יסד שלמה יסודי בית המקדש מקום העבודה: ספר בני יששכר - מאמר א' ח'

חסל סידור פסח כהלכתו ככל משפטו וחוקתו כו', משפט ירצה להצדיקים הגדולים שיודעים כוונות וסודות התורה ואצלם נק' בשם משפטים, ואותם שאינם יודעים רק פשטיות התורה והמצות אצלם נק' בשם חקים, ובחסדי השי"ת בהחג הק' שהוא בחינת ימינך תקרבינו חסד דקדושה גם הם מרגישים מקדושת החג הארות נפלאות כאו"א לפי בחינתו, ולכן כאשר זכינו לסדר אותו צריכים אנחנו לראות שנזכה לעשותו שישאר אצלינו תמיד כח הקדושה הלז ולעבוד את הש"י באמת מהיום והלאה, ולקדש ולטהר עצמינו להשליך כל המח"ז והשטותים ולשמור את העינים והלב והמוח ועי"ז נהיה כלים מוכשרים להחזיק את קדושת האור של החג הק' ולקבל התורה הק' בתוך הכלל ישראל: תפארת שמואל - לשביעי של פסח

מחר חודש - ...וזה הרמז ג"כ בהפטרת מחר חדש שאמר יהונתן לדוד (שמואל א' פ"כ, פכ"א) כי שלום לך ואין דבר חי ה'. אם השלום לך למטה ואין דבר רע נוגע בך אז חי ה' כנ"ל. כביכול זה החיות והיחוד למעלה בשם הוי"ה ברוך הוא כנ"ל: ספר תפארת שלמה עה"ת - פ' חיי שרה

קדושת שבת - לא היה רוצה הרב שיערבו בחלה של שבת שום דבר, לא בשמים ולא ביצים רק קמח ומים: ספר אמרי פנחס - שער ד - שבת ומועדים {כ"ח}

שמעתי מר' דוד ישראל ששמע בהר"ב טעם שיש לאכול בצלים,בשבת, כי בצל רמז בצל, ר"ל בצלא דמהימנותא, ובשבת סוכת שלום פריסת וכו' כדאיתא בזהר והוא צלא דמהימנותא: ספר אמרי פנחס - שער ד - שבת ומועדים {ל"א}

ברכת האילנות - ישתדל לברך ברכת אילנות בימי ניסן, והמדקדקים מקפידים שיהיה בניסן דוקא, ויהיה שתי אילנות, ויוצאים לשדה לברך: ספר עבודת הקודש - מורה באצבע - סימן ז [קצ"ח]

מאד יתעצם בכונתו בברכה זו, שהיא לתיקון הנשמות שהם מגולגלות בעצי השדה והעשבים בזמן הזה, ויבקש עליהם רחמים: ספר עבודת הקודש - מורה באצבע - סימן ז' [קצ"ט]

פרקי אבות - אמר רב יהודה האי מאן דבעי למהוי חסידא לקיים מילי דנזיקין רבא אמר מילי דאבות ואמרי לה מילי דברכות: ב"ק דף ל.

מעשה צדיקים - האדמו"ר מסאכטשוב זצללה"ה אמר פ"א על החידושי הרי"ם זצ"ל שהי' כדאי לראות איך שאיש הזה הי' יושב אצל הגמ': ספר שיח שרפי קודש

יוצא לאור ע"י מכון בית צדיקים - שידלוב סטאשוב
A project of Cong. Tiferes Zvi - Mailing address:
714 Park Ave Lakewood NJ 08701-2025; T/F: 1-732-901-6225
chizuk@yeshivanet.com ברשות ובהדרכת גדולי התורה
לקבל הגליון, בלה"ק ובענגליש, וכן להקדיש גליון לזכות, לרפו"ש, לע"נ או לזכות את הרבים - אחב"י ביותר מד' אלף מקומות בעולם קע"ה כ"י להתקשר להנ"ל, ידידכם נפתלי הירצל גאנצוויג,
Contact us for dedications, received by thousands in Loshon Hakodesh & English, worldwide & send in your friends numbers to receive a.s.a.p.

לזכר עולם יהי' צדיק
כ"ק אדמו"ר ר' אהרן ב"ר יצחק מנשה זצוקל"ל - מפינסק קארלין
נלב"ע כ"ח ניסן תשס"א - זיעועכי"א

וידבר ה' אל משה לאמר. אמירה זו - לאמר – היא בגדר של: ותגזור אומר ויקם לך, שישראל יתברכו בבנים – דבר אל בני ישראל אשה כי תזריע וילדה זכר: רבי יעקב אהרן מאלכסנדר, בית יעקב: פניני התורה

מדרש כשם שיצירתן של אדם אחר חי' ועוף כך תורתן אחר חי' ועוף, משמע מהמדרש דאדם נברא באחרונה משום דהם קדמו במעלה יותר מגוף אדם, מחמת דנברא יותר גרוע כדי שהנשמה ילמוד עם הגוף ולהראות שיש אלקים בעולם, וכל מה שיותר גרוע ועובד א"ע להיות משעבד עצמו לשמוע, יותר נחת רוח הוא להשי"ת, כי מלאכים טבע שלהם להיות טוב ואין להם עבודה כלל כאשר כתבתי כבר באריכות: וכו' **ובזה...** שלומד תורת בהמה מאיר כל עניני בהמה ומאיר להתעורר השורש שלהם, וניצוצין שבהם מאיר ג"כ גוף שלו שהוא ג"כ בהמה להיות מרחיק עצמו מתאות הגוף של יצר רע, ויהי' יכול לקדש את הגוף, ע"כ ילמוד מקודם תורת בהמה, ואח"כ ילמדו תורת אדם לכנס בתורת אדם מן נשמה, ויוכל לכנוס אח"כ ע"י תורת אדם יהי' יכול לכנוס בדרגין עלאין קדושין, ודו"ק שעי"ז נקרא אדם: ספר ביכורי אבי"ב על התורה

טעם לשבח מה שאנו קוראין שבת שלפני הברית מילה שלום זכר וביו"ד (סי' רס"ה) בשם סעודת מצוה, אמאי מצוה הוא. ונראה כמו"ש בזוה"ק דשבת מקרי מטרוניתא דמלכא, ומשל למלך בו"ד שגזר שלא לראות אותו רק לראות מקודם פני המטרוניתא, כן ממ"ה הקדוש ב"ה גוזר שתמיד קודם מצות מילה יעבור מקודם שבת אחד ולכן כתיב וביום השמיני ימול כן כתב בזוה"ק, ועש"ז אנו עושין שלום זכר בשבת שבו נשלם הזכר להיות ראוי אח"כ ודפח"ח: (החי' הרי"ם): ספר שיח שרפי קודש

טעם לשבח על קריאת שם הלילה שלפני המילה בשם וואכט נאכט דהנה איתא בשם הרה"ק בעל קדושת לוי זצללה"ה שבמוצאי פסח וסוכות הי' ניעור כל הלילה ומחכה ומשתוקק לקיים מצות תפילין שכבר יצאו ח' ימים שלא הניח, ועש"ז קורין זה בשם זה שצריך ג"כ לנער ולא לישן כל הלילה שמשתוקק מאוד למצוה זו, זהו הלשון וואכט נאכט שצריך לנער כל הלילה ודפח"ח: (החי' הרי"ם): ספר שיח שרפי קודש

ושלשים יום ושלשת ימים דאיתא בגמרא ישלש אדם שנותיו שליש במקרא כו' וידוע שכל דבר קדושה כלול מעשר: ספר נועם אלימלך

וזהו אדם כי יהיה בעור בשרו שאת רוצה לומר שישא לבבו בקרבו באיזה הרהור תשובה לעבודת השם * או ספחת פירוש שיבא לו הרהור שיחבר עצמו לאנשים צדיקים כמו ספחני נא כו' * או בהרת שיבא לו איזה בהירות לעבודתו יתברך שמו רק שכל זאת אינו בתמימות לגמרי רק מבחוץ מראה עצמו כך בעור בשרו ולבו בל עמו לגמרי אמר הכתוב שזה בא לו מחמת שלא טיהר עצמו לגמרי רק מבחוץ מראה עצמו כך בעור בשרו ולבו בל עמו לגמרי אמר הכתוב שזה בא לו מחמת שלא טיהר עצמו לגמרי מחטאת נעורים * וזהו לנגע צרעת כמו בשביל נגע צרעת שבו מנעוריו ולכן והובא אל הכהן שזה האדם צריך לבא לצדיק גדול וגמור שבדורו והוא נקרא כהן ואז יחזור בתשובה אצלו לגמרי ויבא לו יראה תמימה בפנימיותו והשם יזכנו לעבדו בלב ונפש בכל מאודינו ולבנו אמן כן יהי רצון: ספר נועם אלימלך

פ' טהרה

זאת תהי' תורת המצורע ביום טהרתו. זאת היא התורה המיוחדת למצורע, שיהי' אצלו יום טהרתו עיקר, לבל יביט יותר מדי על העבר ויעמיק מחשבתו במעשיו הרעים ח"ו, ולבל יהגה מחשבות מה יהי' אתו בעתיד, אלא ישית נכחו את יום טהרתו בלבד עתה נתנה לי התוה"ק רשות ללמוד להתפלל ולעשות נח"ר לפני הקב"ה, זהו חיי, זה היום עשה ה' נגילה ונשמחה בו, אין עלי לשקוע בחשבונות מן העבר והעתיד אשר יעכבוני מעבודתו ית'. העיקר הוא ביום טהרתו: דברי שמואל

הה"ק הרחמ"י מאסטראוווצי זצ"ל אמר בשם החי' הרי"מ זצ"ל טעם מפני מה קורין ליל שלפני המילה וואך נאכט אמר בזה"ל אזוי ווי אזעלנער אויף די וואכט: ספר שיח שרפי קודש

פרשת אחרי מות - קדושים בארץ ישראל

כתונת בד קודש ילבש וגו'. נ"ל לבאר דברי הפייטן בנוסח עבודת יוה"כ שכתב על הכהן גדול עומד ומשרת כמלאך מיכאל, ונראה כי מיכאל רומז לד' בגדי כהן גדול, כי אותיות מכ"א של מיכאל הם נוטריקון מ'צנפת כ'תונת א'בנט, נשאר י"ל של מיכאל, מרמזים על מכנסים שבהם שני חלקים על רגל ימין ועל רגל שמאל. ור"ת של ימין וס"ת של שמאל הם י"ל. וזה עומד ומשרת כמלאך מיכאל, שבד' בגדי לבן נעשה מרכבה לשר החסד העליון: ספר עבודת ישראל - פרשת אחרי

אני ד' אלקיכם פירוש אף המדת הדין יתהפך לרחמים ואז ממילא יתמלא כל העולם כל מילי מיטב * וזהו אל תפנו אל האלילים שלא תפנו אל מדעתכם ואלהי מסכה לא תעשו לכם כי ממילא לא תצטרכו לדאוג על כסף וזהב כלל: ספר נועם אלימלך - פרשת קדושים

על התורה ועל העבודה

וידבר ה' אל משה זאת תהיה וגו'. במדרש (תנחומא פרשה זו ז' - ט') למה לא נאמר בפרשה זו דבר אל בני ישראל, ללמדך שאין הקב"ה חפץ לחייב שום בריה שנאמר (יחזקאל ל"ג, י"א) חי אני נאום ה' אם אחפוץ במות המת, ובמה הוא חפץ להצדיק בריותיו שנאמר (ישעיה מ"ב, כ"א) ה' חפץ למען צדקו, ובשאר פרשיות של נגעים, כמו נגע צרעת כי תהיה באדם, ופרשת ובשר, או בשר, ואיש או אשה כי ימרט ראשו, והבגד כי יהיה בו נגע, בכולם לא נאמר בהם וידבר לפי שהם מיני נגעים, ולפי שאינו חפץ ברשע שנאמר (תהלים ה', ה') כי לא א-ל חפץ רשע, לזה לא נאמר בהם וידבר, אבל כאן שהתחילה הרפואה לבוא אמר וידבר, אבל לא אמר דבר אל בני ישראל, לפי שאינו חפץ לחייב בריותיו, ויותר טוב היה שלא יחטא ויבוא לידי נגעים אף על פי שנתרפא: שפתי כהן

זאת התורה לכל נגע הצרעת ולנתק, ולצרעת הבגד ולבית, ולשאת ולספחת ולבהרת. אף על פי שקבלת חז"ל היא האמת והיא המעידה על עניני הצרעת, שבתחילה מלקה אותו בביתו כדי שיכניע לבבו ויפשפש במעשיו ויחזור בתשובה, חזר בו מוטב ואם לאו מלקהו בבגדו, חזר בו מוטב ואם לאו מלקהו בגופו ממש, אין סידור הענין כן בפרשיות, כי פרשת נגע צרעת כי תהיה באדם היא הקודמת, ואחריה פרשת והבגד כי יהיה בו נגע צרעת, ואחריה פרשת ונתתי נגע צרעת בבית ארץ אחוזתכם. ואחזה התורה הדרך הזה כי הזכירו תחילה צרעת הגופות ואחר כך צרעת הבגדים ואחר כך צרעת הבתים, לפי שהתורה כל דרכיה דרכי נועם וכל נתיבותיה שלום, וכדי שלא יהא הסידור מסודר בפורענות הולך וגדל, וכמו שהיה הענין, אלא הולך ומתמעט כנתבאר לנו בסדר הפרשיות: רבנו בחיי

סיפר מהרה"ק ר' אהרן הגדול מקארלין זצ"ל, ששלח בעל תשובה אחד להמגיד זצ"ל, וכתב לו, המוכ"ז מכף רגלו ועד ראשו אין בו מתום פצע וכו' והוא רוצה להתקרב אל האמת. הבע"ת המשיך בדרכו זמן ארוך, וכשבא אל הה"מ ז"ל, הביט עליו מלמעלה למטה, ואמר שאינו רואה שיהי' פגום כ"כ, והר"א בודאי כתב את האמת, אלא הדרך טהר אותו הרבה. וזהו וזאת תהי' תורת המצורע, והובא אל הכהן, שיהי' נודד ממקומו להצדיק, ועי"ז וראה והנה נרפא הנגע, זה בעצם יהיה לו לרפואה גדולה: בית אברהם

סעודת מריעים של חברת החסידים הוא כמו התענית של המתנגדים כי עיקר התענית הוא הכנופיא לחפש ולבדוק במעשה העם אם הם כהוגן, ולשוב על מעשיהם הרעים. ומחמת שנעשה להם דבר זה לרגילות. לכן החסידים עשו ותקנו דבר זה ע"י סעודתם בהתחברות יחד כדי להכניס בלב חבריהם יראת שמים ולתקן את דרכיהם. והבן: החי' הרי"ם: שש"ק

כי תבאו אל ארץ כנען - לא נאמר כי תבואו גבי נגעי אדם וכלים לפי שאף במדבר היו נוהגים אבל בנגעי בתים שלא היה להם במדבר נאמר כי תבאו אל ארץ כנען. ד"א בשביל מעלת ארץ ישראל שהמקדש עתיד להיות בתוכה הוזקקה להיות נקיה וטהורה. **ונתתי נגע צרעת** - י"מ לפי הפשט לפי שהזהיר להלן אבד תאבדון את כל המקומות אשר עבדו שם הגוים ואין אנו יודעים באיזה מקום עבדו לפי' בא הנגע בבתים להודיע המקום שעבדו שם הכנענים כדי לאבדו. חזקוני

בפסוק והזרתם את בנ"י מטומאתם. הוא ג"כ לשון נזר ועטרה. כי כשזוכין בנ"י לפרוש מן הטומאה בהיותם בעוה"ז תוך הטומאות הוא שבח גדול להם. לכן כ' ישראל אשר בך אתפאר. הגם כי כמה שרפים עומדים ממעל לו: שפת אמת - שנת תרמ"א

פרקי אבות - רבן גמליאל בנו של ר' יהודה הנשיא אומר יפה תלמוד תורה עם דרך ארץ שיגיעת שניהם משכחת עון כו' שזכות אבותם מסייעתם. יש לומר פי' כמ"ש הרב מורינו אלימלך בספרו נועם אלימלך על פסוק (במדבר ח, ג) ויעש כן אהרן כו', ופירש רש"י מגיד שבחו שלא שינה עיי"ש, ותוכן דבריו שהצדיק המושלם במדרגתו צריך לקשר עצמו בקשר אחד ביחוד גמור בהבורא יתברך ובכנסת ישראל להשפיע להם כל טוב אדוניו שבידו. וזה יפה תלמוד תורה, הוא עבודת השי"ת ודביקותו בו יתברך. עם דרך ארץ, רומז על כנסת ישראל, כמה דאת אמרת (מלאכי ג, יב) ואתם תהיו לי ארץ חפץ, רצ"ל כשהוא מדבק עצמו גם בכנסת ישראל להשפיע להם כל טוב וגם להעלותם למעלות לעבודת השי"ת: **...ואמר** שזכות אבותם מסייעתם, כמבואר בספר תניא באריכות כי כל איש ישראל יש לו שורש הקדושה מה שהשרישו אבות העולם הם אברהם יצחק ויעקב בזרע ישראל, והיא האהבה המוסתרת בלב כל ישראל למסור נפשו על קדושת שמו אף הריקנים שבהם. וזה שאנו אומרים אלהי אברהם וכו', הוא האלקות והקדושה שהשרישו לנו אבותינו עד סוף כל הדורות. אפס שמגודל החומריות היצה"ר מחשיך האור הקדושה ההיא, נמצא בוודאי יוכל הכל לתקן ולחזור לשורשו הקדוש: ספר עבודת ישראל - פ"ב מ"ב

מרבה ישיבה מרבה חכמה. ההיפוך מהמרבה בסחורה הנ"ל, רק שמיישב דעתו ומחשבתו תמיד בעבודת הבורא יתברך אז מרבה חכמה: ספר עבודת ישראל - מ"ז

או יאמר חבר טוב. הוא הבורא יתברך שצריך האדם לדבק עצמו בהבורא יתי"ש: עבודת ישראל, מ"ט

לזכר עולם יהי' צדיק

כ"ק אדמו"ר ר' יעקב חיים בן כ"ק אדמו"ר ר' ישראל זצוקל"ל מסטאלין קארלין - מנו"כ בדיטרויט ארה"ב - נלב"ע ו' אייר תשי"ו - זיעועכי"א

לקבל דברי תורה בענגליש, או שיעור באידיש {בערך 25 מינוט}, נא להודיענו

הרוצה לזכות את הרבים בהרבצת התורה על ידי נדיבת כלים וספרים לדפוס ולהפיץ הדברי תורה – כל הקודם זכה

The merit of spreading Divrei Torah, by donating new computers & software, first come first serve.

יוצא לאור ע"י מכון בית צדיקים - שידלוב סטאשוב

A project of Cong. Tiferes Zvi - Mailing address:

714 Park Ave Lakewood NJ 08701-2025; T/F: 1-732-901-6225

chizuk@yeshivanet.com ברשות ובהדרכת גדולי התורה

לקבל הגליון, בלה"ק ובענגליש, וכן להקדיש גליון לזכות, לרפו"ש, לע"נ או לזכות את הרבים - אחבי"ב ביותר מד' אלף מקומות בעולם קע"ה כ"י להתקשר להנ"ל, ידידכם נפתלי הירצל גאנצוויג,

Contact us for dedications, received by thousands in Loshon Hakodesh & English, worldwide & send in your friends numbers to receive a.s.a.p.

בפסוק אחרי מות כו' דבר כו' ולא ימות כו' פרש"י זה זרזו יותר כו'. מה שהי' צריך במצוה זו כ"כ זירוז. נראה כי הי' נסיון גדול כי לא לחנם מסרו נפשם נדב ואביהוא אשר היו צדיקים גדולים ועשו בזה תיקון גדול לכלל ישראל. אך שהי' חסרון במעשיהם כמ"ש חז"ל. ונראה כי זכו בנ"י לעבודת יוה"כ על ידיהם. לכן קורין הפרשה ביוה"כ [כנ"ל אם כן רצון הש"י] לכן נתקנא בהם מרע"ה באמרו הם גדולים ממני וממך. ונוכל לפרש ולא ימותו הוא בכלל האזהרה כי הי' אפשר שימסור אהרן נפשו לכנוס אף שימות. לכן נאמר לו אל יבא ולא ימות כי רצון המקום שיחי'. והנה כל אדם א"י לכנוס לק"ק ואהרן הי' יכול אלא שנאסר לו לכנוס והי' נסיון גדול לכן הוצרך להזהירו כ"כ כנ"ל: שפת אמת - תרל"ו

אשר יעשה אותם כו' וחי בהם. אם כי אחז"ל אל תהיו כעבדים המשמשים ע"מ לקבל פרס. אך אמרו ג"כ הוי מחשב הפסד מצוה כו'. כי בוודאי שכר עוה"ב אינו ענין הגוף. רק זה עצמו עוה"ב מה שזוכין להיות בטל להש"י כראוי. שהוא דבר שא"י להשיג ולהיות ברור שאין להשיג לרוב ההעלם לכך נק' עולם כמו שעולם הזה נק' העלם על שהחושך מכסה ומעלים כבודו ית'. כמו כן עוה"ב הוא העלם של אמת על שאין יכולין להשיג. ובעוה"ז ההעלם ע"י השקר. ובוודאי כן חשבון הפסד מצוה מה שע"י המצוה מדבק האדם עצמו בהש"י שהוא שורש החיות. וכן וחי בהם כנ"ל זה השכר הוא תכלית עשיות המצות. ולקבל פרס הוא לשון פרוסה שכוונתו לעצמו ואינו דבק בשורש החיות כנ"ל היפוך וחי בהם כנ"ל: שפת אמת - תרל"ב

פרשת אמור - בארץ ישראל

הבנתי מדברי קדשו של אא"ז ז"ל בסמיכות מצות ונקדשתי בתוך בנ"י למועדים. כי ע"י מס"נ על ג' עבירות יכולין לקבל קדושת המועדים שהם מכוונים הג' רגלים לג' עבירות הללו ונק' מקראי קודש והכנה לקבל הקדושה ע"י"ז להיות מוכן למס"נ בעבורו ית' כמ"ש ונקדשתי: שפת אמת

ימי הספירה מסייעין לאדם. שבאותן הימים נהפכו אבותינו משעבוד חומר ולבנים עד להיות מוכן לקבל התורה. ממילא גם עתה הזמן מסייע. וכן שמעתי ממו"ז ז"ל על הגמ' כולהו שקיינא מפסחא עד מעצרתא כו': שפת אמת - תרל"ג

פסח שני

...ורש"י ז"ל כתב בפרשת בהעלותך ראוי היה פרשת פסח שני להאמר ע"י משה רבינו ע"ה אלא שזכו אלו האנשים ונאמר על ידיהם, הרי שנפש אלו האנשים היה להם שייכות למצוה זו של פסח שני, כי נפש כל אדם יש לו דביקות במצוה א' מתרי"ג מצות. והשתא אתי שפיר מה שהוכיח הש"ס דין דשואלין ודורשין ממה שמשה רבינו ע"ה עומד בפסח ראשון ומזהיר על פסח שני, מזה מוכח שענין החירות דפסח שני מתחיל ל' יום קודם, דא"כ היה שייכות אז דין פסח שני בנפש ובשנה, ושפיר אמר אז דין פסח שני, משא"כ אי נימא שתי שבתות א"כ לא היה אז רק בנפש לבד דין פסח שני ולא בעולם ולא בשנה, א"כ איך המשיך דין פסח שני אז. וזהו כוונת התוס' בתירוצם דאע"פ שע"י שאלה הוזקק לומר להם, מ"מ לא היה לו לומר רק אל תעשו פסח בלבד שדין זה נהג באותו עת, משא"כ דין פסח שני לא היה אפשר לו כלל להמשיך אז, אלא על כרחך דשואלין ודורשין ל' יום ונשלם אז דין פסח שני בנפש ושנה. ובזה מדוקדק לשון משה רבינו ע"ה, עמדו ואשמעה מה יצוה ה' לכם, 'לכם' דייקא, כי ע"י נפש שלהם היה אפשר אז להמשיך דין מצוה זו: ספר ערבי נחל - פרשת שמיני

שבת שבתון הוא לכם וגו'. וכאן כתיב הוא לכם ובשבת כתיב שבת לה' (יתרו כ, י ואתחנן ה, י"ד), שעיקר יום כיפור בשבילכם בשביל כפרה וזה לכם, אבל שבת הוא אות לה': ספר פרדס יוסף

השכן אתם בתוך - בגימטריא אף על פי שהם היו טמאים השכינה ביניהם: בעל הטורים - {ראה הערה לקמן}

כי את כל התועבות האל עשו אנשי הארץ. כי הגוים אשר לא נשמרו מהקריבה ולא ענשו את החוטאים בגלוי עריות עשו את כל התועבות כי מרעה אל רעה יצאו וכן תעשו גם אתם אם לא תשמרו את כל חקותי ומשפטי אלה לכן שמרו אותם: ספורנו עה"ת {פי"ח פכ"ז}

ולא תקיא - כאשר קאה וגו': פי"ח פכ"ח

ויש להעיר דבתחילה כתיב השכן אתם בתוך טומאותם, ואח"כ כתיב ולא תקיא. ונלענ"ד שאין כאן שום סתירה ביניהם, דחד מיירי בטומאת הגוף וחד בטומאת הנפש: המו"ל

מה שאנו קורים בעריות במנחת יוה"כ לפי שנפשו של אדם היא מעונה ביום כפור בעת ההיא בעת המנחה וגם ביום הכפורים יש הרבה נשים שהם מתקשטות לכבוד היום והם נכשלים בהם כל ימות השנה וגם נכשלו בעריות לפיכך קורין בהם כדי להשיב לב לחזור בתשובה: פירוש הרא"ש

פרשת קדושים

קדושים תהיו כי קדוש אני ה'. בזוה"ק איתא דכד מטאן חבריא לפרשתא דא הוי חדאן, בפרשיסחא הי' אומר הרבי זי"ע, משל כשהרב לומד עם התלמידים השיעור מה שהוא למד בפני עצמו אז התלמיד שמח, וההי"ק אדמו"ר מגור בעל החידושי הרי"מ זי"ע הי' מסיים קדושים תהי' כי קדוש אני ד'. והוא מחמת שישראל דבוקים בד' וכמו שנאמר ואתם הדבקים בד' וגו' יוכלו להיות קדושים וע"ז בוודאי יש לשמוח: ספר שיח שרפי קודש

על התורה ועל העבודה

קדושים תהיו, ובמד"ר (פ' כ"ד) פרשה זו נאמרה בהקהל. הענין שרק מצד הכלל יכולין להיות קדוש, לא איש פרטי מצדו. וכ"ק זקני האדמו"ר הגדול זצללה"ה מקאצק אמר בזה"ל איך יכולין להיות קדוש, אך מצד כי קדוש אני ד' אלקיכם, עכ"ל הטהור, והכוונה דמצד שיש בכל ישראל חלק אלוק ממעל, ע"י כן מגיעין לקדושה. וז"ש דבר אל כל עדת בנ"י, מצד הכלל כנ"ל. וכל כמה שאדם מקרב א"ע להכלל, כמו כן מקבל הקדושה. ושבת הוא רזא דאחד ונעשין כולם כלל אחד. וזה הוא כמקבלי מתן נחליאל, שאז נאמר לישראל ואתם תהיו לי ממלכת כהנים וגוי קדוש: ספר שם משמואל - תר"ע

נראה שקריאת הפרשה של קדושים מביאה קדושה על האדם, ובזוה"ק (פ"א.) דכד מטאן חברייא לפרשתא דא הוו חדאן, ורחוק לומר דהשמחה היתה מחמת דבפרשתא דא אתחדשו רזין עלאין דאורייתא לבד, כנראה מפשטות לשון הזוה"ק, שהרי בכל הפרשיות לא נמנעו מהן רזין עלאין, אלא ודאי שהשיגו תוספת קדושה עליונה, ואולי זה גרם להם שגם החידושין ברזין עלאין הי' להם באופן אחר, ואין אתנו יודע עד מה: ספר שם משמואל - שנת תרע"א

יכול כמוני - כשדרש הגאון ר' חיים שמואלביץ זצוק"ל ר"י מיר, אצל חנוכת הבית של מוסדות זוועהיל בשכונת בית ישראל, בעיה"ק ירושלים תובב"א, הזכיר שאלה זו, והוסיף להקשות שהרי הכלל הוא שבכל הוה אמינא ומסקנא יש איזה נקודה מההו"א שנשאר אף למסקנא וא"כ ירבה התמיהה איך יתכן שיהיה לאדם קדושה כמו קדושת המקום, ואמר ר' חיים זצ"ל באותו מעמד שכשהכיר את גודל קדושתו של הרה"ק ר' שלמה מזוועהיל זי"ע התחיל להשיג קצת ענין זה עד היכן מגיע קדושת האדם: מפי נינו של הרה"ק זי"ע - שליט"א

בפסוק הוכח תוכיח כ' המפ' להיות המוכיח בכלל התוכחה. פי' לידע שיש לו חלק בהחטא. כמ"ש ולא תשא עליו חטא. פי' שלא להשליך כל החטא על החוטא רק להתערב עצמו ולשוב ע"ז וממילא ירגיש גם חבירו ויתעורר בתשובה. ואהבת לרעך כמוך פרשנו לשון פועל יוצא וקאי על אהבת ה' כי היכן מצינו שיאהב האדם את עצמו שיאמר כמוך. רק הפי' (לאהוב) [להאהיב] את השם לרעך כמו לך כמ"ש חז"ל ואהבת את ה' להיות ש"ש מתאהב על ידך. וכמו שהאדם מייגע עצמו להכניס אהבת ה' בלבו. כן יכניס אהבת ה' בלב חבירו לכן אמרו שהוא כלל גדול בתורה: שפת אמת

מעשה בא' שהיה נוהג לנסוע עבור ועד הישיבות ופעם הגיע לקיבוץ חילוני והי' שם ברית אז וביקשוהו שיצטרף למנין ואחר הברית ערכו זקני הקיבוץ מסיבה וישב שם זקן אחד וסיפר שהיה דר באיזה עיירה בדייטשלאנד ובנו התידד עם איזה גויה ובקש להינשא לה ופעם שבת הרה"ק הינוקא מסטאלין בעיר, והלכו הוא ובנו לשולחנו הטהור בליל שבת, ופתח רבינו זי"ע ואמר עה"פ קדושים תהיו כי קדוש אני ד' אלקיכם איש אמו ואביו תיראו את שבתותי תשמורו אני ד' אלקיכם אל תפנו אל האלילים וכו' אני ד' אלוקיכם. ואמר ע"ז: אז מיר זענען אין סטאלין פאר ליינגען מיר "קדושים תהיו", אז מיר פארן ארויס פון סטאלין פאר ליינגען מיר שבת און כיבוד או"א און אז מיר פארן ווייטער קענען מיר דאס שוין נישט פאר ליינגען, זאגט דער רבש"ע אני ד' אלקיכם דוא זאלסט נישט חתונה האבין מיט קיין גויה" (-כשאנחנו בסטאלין אנו דורשים "קדושים תהיו". כשאנו נוסעים מסטאלין אנו דורשים שבת וכיבוד אב ואם. כשאנו מתרחקים ונוסעים הלאה אין בכוחינו כבר לדרוש זאת. אומר הקב"ה אני ד' אלקיכם. אל תתחתן עם נכרית). הם הבינו וכו' למה ירמזון מיליו ומיד החליט לעלות לא"י וכך עשה. וסיים הזקן: בני זה הוא בעל השמחה כאן, אביו של הרך הנימול, זכה בני להכניס היום את בנו הנולד לו למז"ט בבריתו שאאע"ה: מטה אהרן - פינסק קארלין

ספירת הוד- פסח שני - ל"ג בעומר

"כיון דכ"י מתעטרא בעטרהא בניסן לא אתעדיאת כתרהא ועטרהא מנה תלתין יומין וכל אינון ל' יומין מן יומא דנפקו ישראל מפסח יתבא מטרוניתא בעטרהא וכל חילהא בחדוה, מאן דבעי למחמי למטרוניתא יכיל למחמי, כרוזא כריז כל מאן דלא יכיל למחמי מטרוניתא ייתי ויחמי עד לא ינעלון תרעיה, אימתי כרוזא כריז בארבעה עשר לירחא תניינא דהא מתמן עד שבעה יומין תרעין פתיחן, מכאן ולהלאה ינעלון תרעי, ועל דא פסח שני". זוהר הק' - רעיא מהימנא כרך ג (במדבר) פ' בהעלותך [דף קנב עמוד ב]

עוד אמר כל מי שיש אמונה ברשב"י יש לו חיזוק בר' שמעון בן יוחאי כשם שהשי"ת הוא ה' לכל כך רשב"י הוא רשב"י לכל . אפילו לפחותים: בית אהרן

היה בן תורה אחד שהוריו התנגדו בכל תוקף שיגדל זקנו, וכשנסע לביתו שבחו"ל לפסח ולסוכות היה מגלח זקנו, וכשחזר לישיבה גידל את זקנו, בחורף תשי"ב נתיישב שעליו להחליט אם לגדל או לגלח. נכנס לרבינו החזו"א זצ"ל ושאלו כדת מה לעשות? השיבו החזו"א: "גידול זקן מנהג ישראל הוא, ואין להורים להביע דעת בזה": ספר מעשה איש עמוד קסה - הובא בסי' פאת זקנך

תּוֹרָתוֹ מָגֵן לָנוּ, הִיא מְאִירַת עֵינֵינוּ, הוּא יַמְלִיץ טוֹב בַּעֲדֵנוּ, אֲדוֹנֵנוּ בַּר יוֹחָאי.

אָמַר רַבִּי עֲקִיבָא, אַשְׁרֵיכֶם יִשְׂרָאֵל, לִפְנֵי מִי אַתֶּם מִטַּהֲרִין, וּמִי מְטַהֵר אֶתְכֶם, אֲבִיכֶם שֶׁבַּשָּׁמַיִם. וְאוֹמֵר, מִקְוֵה יִשְׂרָאֵל ה, מַה מִּקְוֶה מְטַהֵר אֶת הַטְּמֵאִים, אַף הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא מְטַהֵר אֶת יִשְׂרָאֵל: סוף מס' יומא

יומא דהלולא קדישא
רבי מאיר בעל הנס – פסח שני – רבי שמעון ב"ר יוחאי – ל"ג בעומר
רבי משה איסרליש – הרמ"א - ל"ג בעומר – רבי מנחם מענדיל מרימינוב
ל"ד בעומר - זיעוכי"א

לקבל דברי תורה בענגליש, או שיעור באידיש {בערך 25 מינוט}, נא להודיענו

יוצא לאור ע"י מכון בית צדיקים - שידלוב סטאשוב
A project of Cong. Tiferes Zvi – Mailing address:
714 Park Ave Lakewood NJ 08701-2025; T/F: 1-732-901-6225
ברשות ובהדרכת גדולי התורה chizuk@yeshivanet.com
לקבל הגליון, בלה"ק ובענגליש, וכן להקדיש גליון לזכות, לרפו"ש, לע"נ או לזכות את הרבים - אחב"י ביותר מד' אלף מקומות בעולם קע"ה כ"י להתקשר להנ"ל, ידידכם נפתלי הירצל גאנצווייג,
Contact us for dedications, received by thousands in Loshon Hakodesh & English, worldwide & send in your friends numbers to receive a.s.a.p.

ויאמר ה' אל משה אמור אל הכהנים, ובמדרש רבתי (פכ"ו סי' ד') זהו שאמר הכתוב (תהלים י"ט) יום ליום יביע אומר, שמעתי ממורי יום ליום יביע אומר ולילה ללילה יחוה דעת, כי אמרו חכמינו ז"ל (סנהדרין ד"ז ע"א) תחילת דינו של אדם עבור ביטול תורה שנאמר (משלי י"ז י"ד) פוטר מים ראשית מדון וכו', אפס שסובר שיוכל לפטור מהדין עבור טרדת פרנסה ביום, ובלילה שובת מטרדתו, אך דיום החורף מכריעו וכו' וליל הקיץ סותר וכו' וז"ש וכו' ודפח"ח: (בן פורת יוסף בסופו דקכ"ז ע"ג): ספר בעל שם טוב על התורה

שור או כשב או עז וגו'. במדרש (ויק"ר כז) הדא הוא דכתיב (תהלים לו, ז) צדקתך כהררי אל, מה ההרים ראוים להזרע ועושים פירות, כך הצדיקים עושין פירות ומטיבין לעצמם ולאחרים, למה הדבר דומה, לפעמון זהב והגיל שלו מן מרגליות, כך הצדיקים מטיבין לעצמן ולאחרים שנאמר (ישעיה ג, י) אמרו צדיק כי טוב כו'. מה ההרים הללו כובשין על התהום כו', כך הצדקה כובשת את הפורענות שלא תבא לעולם, מה ההרים הללו אין להם סוף, כך אין סוף למתן שכרן של צדיקים כו', ר' ישמעאל אומר הצדיקים שעושין התורה שניתנה מהררי אל הקב"ה עושה עמהן צדקה כהררי אל, עוד שם פרשה ל"א צו את בני ישראל. הדא הוא דכתיב (איוב יד, טו) תקרא ואנכי אענך, כמה דאת אמרת (ישעיה נח, ט) אז תקרא וה' יענה למען תכסוף למעשה ידיך כו', אמר איוב לפני הקב"ה רבש"ע העליונים ותתתונים ברשותך ואתה למעשה ידיך תכסוף אלא תשגיח על מעשה ידיך כו' עי"ש: ספר עבודת ישראל

פרשת בהר - בארץ ישראל

וכי תאמרו מה נאכל בשנה כו' וצויתי את ברכתי לכם כו' * בשם אחי החסיד המפורסם ויש לדקדק היות שהתורה יצאתה בכאן מדרכה שדרך הקרא לכתוב איזה יתור לשון בפסוק אפילו אות א' ועל ידי זה מתורץ כמה קושיות אבל הקשיא לא נכתב בעצמה בתורה * וכאן נכתב הקושיא בתורה וטוב היה שלא לומר כי אם וצויתי את ברכתי וממילא לא יקשה שום אדם לומר מה נאכל * ונראה שהשם יתברך ברוך הוא כשברא את העולם השפיע מטובו צינורות מושכין שפע לצרכי בני אדם ודרך השפע שלא להפסיק כלל אלא כשהאדם נופל ממדרגתו ואין לו בטחון בבורא ברוך הוא המשגיח אמיתי הזן ומפרנס בריות בלי הפסק כלל אז עושה האדם ההוא במחשבתו ההיא אשר לא מטוהר פגם חלילה בעולמות עליונים ומתישין כח פמליא של מעלה ר"ל ואז נפסק השפע חלילה וצריך השם יתברך ברוך הוא לצוות מחדש השפע שתלך כמו מתחילת הבריאה * וזה הוא וכי תאמרו כו' שהתורה מלמדת לאדם דרכי השם שיהיה שלם בבטחונו על אלקיו ולא יאמר כלל מה יאכל כי כאשר חלילה יפול מן הבטחון לחשוב מה יאכל הוא עושה פגם חלילה בהשפע ואטרחו כלפי שמיא לצוות מחדש * וכי תאמרו פירוש כאשר תאמרו כך ואז תטריחו אותי וצויתי כו' אלא לא תתנהגו כך ותבטחו בה' בכל לבבכם ואז תלך השפע בלי הפסק כלל תמיד לא יחסר כל בה: ספר נועם אלימלך

ל"ג בעומר

בשם הגה"ק אדמו"ר הרחה"נ זצ"ל מאלכסנדר אמר שמ"ט ימי הספירה הגימ' "לב טוב" ועד ל"ג בעומר הוא ל"ב והלאה הוא טו"ב ע"כ מל"ג בעומר נכנסין להטוב ואין טוב אלא תורה והוא ההכנה הגמורה להתורה, ואדם יכול לראות אז שיהי' טוב לה' וטוב לבריות: ספר שיח שרפי קודש

והיה שבעת ימים תחת אמו. במד"ר (ויק"ר כז) ר' יהושע דסכנין בשם ר' לוי אמר משל למלך שנכנס למדינה וגזר ואמר כל אכסניא שיש כאן לא יראו פני עד שיראו פני המטרונה תחלה, כך אמר הקב"ה לא תביאו לפני קרבן עד שתעבור עליו שבת, שאין שבעה ימים בלא שבת, ואין מילה בלא שבת, הדא הוא דכתיב ומיום השמיני והלאה ירצה עכ"ל. לפי דברי המד"ר מוכרח כדעת המקובלים שבליל שבת הוא סעודתא דחקל תפוחין קדישין והעליה למלכות והיא הנקראת המטרונה. שאם תמצא לומר שכוונתו במלת מטרונה סתם על קדושת שבת, קשה מה מועיל הטעם שאמר על הציווי שציוונו ומיום השמיני וגו' ודי היה בשבעת ימים ומיום השביעי ירצה כי אין לך שבעה ימים בלא שבת. אלא על כרחך כדברי המקובלים, ומשום הכי צריך להיות שמונה ימים שאם יהיו רק שבעה ימים למשל כשנולד האדם או הבהמה ביום שבת בבוקר אז ירצה דמם ביום הששי שהוא יום שביעי ללידה ולא יראה פני המטרונה היא המלכות בליל שבת ולכן צריך שמונה ימים. וביאור הענין על פי מה שאמרו (ברכות י ע"ב). אשה מכרת באורחין יותר מהאיש, ודרכה לבדוק ולעיין היטב אם הגון אם לא, וכן המלכות שמים והבן. וכן כל אדם יוכל להבין ולדעת במחשבותיו בליל שבת אם תיקן ימי החול כראוי. ולפי זה ניחא ונוכל למצא טעם למנהג העולם שעושין סעודת זכר בליל שבת קודם המילה לילד היולד. לפי הנ"ל שעיקר הכנה למילה לזכר הוא על פי סעודתא דחקל תפוחין קדישין. ולכן עושין סעודת זכר ולרמז על זה כי על פי אותה סעודה בא שפע קודש על הזכר להכנס לבריתו של אברהם אבינו ע"ה: ספר עבודת ישראל

על התורה ועל העבודה

בפסוק מועדי ה' אשר תקראו כו' ששת ימים תעשה כו'. ובמועדות כתיב אשר תקראו אותם במועדם. כי ביו"ט יורד קדושה מיוחדת בזמן ההוא. אבל קדושת השבת צריכין לקרוא תמיד שהשבת מאיר לכל ימי המעשה לכן לא כ' בי' במועדו. והתחיל ששת ימים לומר שיכולין למשוך קדושה מהשבת לימי המעשה. וכן שמעתי ממו"ז ז"ל שלכן בשבת אין מברכין שהחיינו כמו ברגל. משום דמיני' מתברכין כל שיתא יומין. נמצא קיום כל הימים ע"י השבת ולא שייך לברך שהחיינו עכ"ד ז"ל: וכו': שפת אמת - תרנ"א

ולחם וקלי וכרמל לא תאכלו עד עצם היום הזה וגו', הבעל שם טוב שאל בחלומו על חדש בזמן הזה, איך הדין, וענו אותו, שלאחר פטירת הב"ח ציננו את הגיהנם ארבעים יום, מחמת שהיה צריך זה לכבוד הב"ח, ובבוקר עמד הבעש"ט זלה"ה ושלח להביא שכר מן החדש ושתהו, ואמר כדאי הב"ח שמתיר כדי לסמוך עליו:(זכרון טוב ד"ב ע"ד): ספר בעל שם טוב על התורה

הבעל שם טוב היה מיקל בחדש, ופעם אחד נסע עם ר' יחיאל זצלה"ה כשנעשה רב בהוראדנא, וראה שמחמיר, התחיל גם הוא להחמיר:(מדרש פינחס החדש אות פ"ג): ספר בעל שם טוב על התורה

בסכת תשבו שבעת ימים וגו', פירוש הפסוק בסוכות תשבו שבעת ימים, לפי הפשוט היה צריך לכתוב להיפוך שבעת ימים תשבו בסוכות, אך כך פירושו, אתם בני אדם תראו שבסוכות תשבו אתם במעשיכם את השבעת ימים עליונים, דהיינו הז"ין אושפיזין עילאין כנודע:(ליקוטים יקרים דל"א ע"ד): ספר בעל שם טוב על התורה

ל"ג בעומר

אמר רבי יוחנן משום ר"ש בן יוחאי מאי דכתיב אשריכם זורעי על כל מים משלחי רגל השור והחמור כל העוסק בתורה ובגמילות חסדים זוכה לנחלת שני שבטים שנאמר אשריכם זורעי ואין זריעה אלא צדקה שנאמר זרעו לכם לצדקה וקצרו לפי חסד ואין מים אלא תורה שנאמר הוי כל צמא לכו למים וזוכה לנחלת שני שבטים זוכה לכילה כיוסף דכתיב בן פורת יוסף בנות צעדה עלי שור וזוכה לנחלת יששכר דכתיב יששכר חמור גרם וכו': מסכת בבא קמא דף יז.

ומרבים בו קצת שמחה. וכתוב בכוונות שגדול אחד היה רגיל לומר נחם בכל יום ואמרו גם בל"ג ונענש: מגן אברהם על או"ח סימן תצג ג'

ואמר חזקיה אמר רבי ירמיה משום רבי שמעון בן יוחאי יכול אני לפטור את כל העולם כולו מן הדין מיום שנבראתי עד עתה ואילמלי אלעזר בני עמי מיום שנברא העולם ועד עכשיו ואילמלי יותם בן עוזיהו עמנו מיום שנברא העולם עד סופו: סוכה דף מה:

רשב"י היה במערה י"ג שנה ונראה לו בדרך מראות אלקים גודל כבודו והיה יודע בעצמו שהוא חסיד גדול והיה אומר יכול אני לפטור העולם כגון זה האמור בסדום אם אמצא שם כך וכך צדיקים ונשאתי לכל המקום בעבורם מיום שנבראתי עד עכשיו כלומר בזכותי יתקיים העולם. ולא יחרב ולא ישחית אלקים העולם בעבורי. ואפי' אם אין שם צדיק ואם יהיה אלעזר בני עמי משנברא העולם ועד עכשיו. כלומר שלא תהא כליה כגון המבול שהיה בכל העולם כענין שפרשנו למעלה ואילמלי יותם כו' ולמה יותם לפי שנתברר לו כי לא קבל מזכיותיו בעוה"ז כלום שכל צדיקים קבלו בעוה"ז מעין השמור להן לעוה"ב ור' שמעון ובנו ויותם לא קבלו בעוה"ז לפיכך היתה להם זכות גדולה משאר הצדיקים: רבנו חננאל סוכה מה:

פרקי אבות

...שנאמר (תהלים קיט, צט) **מכל מלמדי השכלתי כי עדותיך שיחה לי.** רצ"ל כי התורה היא העדות על הבורא יתברך כי הוא בורא הכל ובידו הכל, ע"ד פשוט כמו שהתורה היא מורה לנו מעשה בראשית ומפלת דורות המבול והפלגה וסדום ואנוש ויציאת מצרים, אשר הכל מורה על אחדותו ית"ש, כן אין שום דבר בעולם שאיננו עדות המורה על אחדות הבורא ית"ש. וע"ד הסתר ידוע כי כל אות שבתורה הוא עדות על הבורא יתברך ומלא רזין וגנזין דאורייתא כהובא בזוה"ק, וזהו כי עדותיך שיחה לי:

איתא בכתבי האר"י ז"ל שיח"ה, ש"ח י"ה, רצ"ל שהבורא יתברך שוכן בכל אות ואות בהסתר. וגם כי בתורה יש רמ"ח מצוות עשה ושס"ה מצוות לא תעשה כנגד רמ"ח איברים ושס"ה גידים. וחכמי הרופאים אומרים שבאדם יש עוד גידים קטנים חוץ מאלו לאין מספר, נמצא ששאר אותיות התורה בודאי רומזים לשאר גידי ואיברי האדם. וזהו הלומד מכל אדם, רצ"ל כי בעסק התורה צריך להרגיש בכל אות ואות הכל על ידי תכונת האדם הרומז אליו, ומי שזוכה, משיג בכל אות ואות מהתורה דברים נכבדים מאד מהארת הבורא יתברך: ספר עבודת ישראל

יארצייט דהרמ"א זי"ע

...מה שכתב רמ"א (באורח חיים סי' א') וזה לשונו, ולא יתבייש מפני בני אדם המלעיגין עליו בעבודת השם יתברך, גם הצנע לכת וכו', דר"ל דקאי אדלעיל אימתי לא יתבושש מפני בני אדם, כשעושה כן גם בהצנע לכת ודפח"ח, והכלל שיהיה תורתו ועבודתו באמת ואמונה, פיו ולבו שוין, בין כשהוא עם בני אדם ובין כשהוא בהצנע לכת:(ס' תולדות יעקב יוסף פ' תצא דקצ"ח ע"א): בעל שם טוב עה"ת - פ' במדבר

אָמַר רַבִּי עֲקִיבָא, אַשְׁרֵיכֶם יִשְׂרָאֵל, לִפְנֵי מִי אַתֶּם מִטַּהֲרִין, וּמִי מְטַהֵר אֶתְכֶם, אֲבִיכֶם שֶׁבַּשָּׁמַיִם. וְאוֹמֵר, מִקְוֵה יִשְׂרָאֵל ה', מַה מִּקְוֶה מְטַהֵר אֶת הַטְּמֵאִים, אַף הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא מְטַהֵר אֶת יִשְׂרָאֵל:

תּוֹרָתוֹ מָגֵן לָנוּ, הִיא מְאִירַת עֵינֵינוּ, הוּא יַמְלִיץ טוֹב בַּעֲדֵנוּ, אֲדוֹנֵנוּ בַּר יוֹחָאי.

לקבל דברי תורה בענגליש, או שיעור באידיש {בערך 25 מינוט}, נא להודיענו

הרוצה לזכות את הרבים בהרבצת התורה על ידי נדיבת כלים וספרים לדפוס ולהפיץ הדברי תורה – כל הקודם זכה

לזכות הבחור נח צבי בן גיטל לרפו"ש בתשח"י

יוצא לאור ע"י מכון בית צדיקים - שידלוב סטאשוב

A project of Cong. Tiferes Zvi – Mailing address:
714 Park Ave Lakewood NJ 08701-2025; T/F: 1-732-901-6225
chizuk@yeshivanet.com ברשות ובהדרכת גדולי התורה

לקבל הגליון, בלה"ק ובענגליש, וכן להקדיש גליון לזכות, לרפו"ש, לע"נ או לזכות את הרבים - אחב"י ביותר מד' אלף מקומות בעולם קע"ה כ"י להתקשר להנ"ל, ידידכם נפתלי הירצל גאנצווייג,

Contact us for dedications, received by thousands in Loshon Hakodesh & English, worldwide & send in your friends numbers to receive a.s.a.p.

בהר סיני - אין מוקדם ומאוחר בתורה וזו הפרשה קודם ויקרא וכל הפרשיות שהם אחריו כי הדבור בהר סיני ועתה כרת הברית הכתובה בפרשת ואלה המשפטים והזכירה במקום הזה לחבר תנאי הארץ וכאשר אמר על העריות כי בעבור' תקיא הארץ אותם כן אמר בפרשת אם בחקתי על שבתות הארץ והזכיר בתחלה פי' השבתות: אבן עזרא

בהר סיני - סמך מקלל לבהר סיני לפי שבסיני שמעו לא תשע ונזדעזע כל העולם, וזה שמע ולא נזהר. ועוד כדאיתא בקידושין (עא, א) שם בן ארבע אותיות חכמים מוסרים אותו לתלמידים פעם אחת בשבוע, לכך סמך לו שמיטה: בעל הטורים

וכי תמכרו ממכר לעמיתך או קנה מיד עמיתך וגו', עסק משא ומתן הוא גם כן עבודה ותורה, כי כמה דינים יש על זה, ואמר הרב הבעל שם טוב עה"ש נשמתו בגנזי מרומים, כי אם האדם הלומד את התורה לשם הבורא ברוך הוא, למשל אם לומד המשנה (בב"מ ד"ק ע"א) המחליף פרה בחמור, הוא חשוב מאוד לפני הבורא ברוך הוא, כל שכן אם עושה הדבר ומחליף פרה בחמור, ומנהיג עצמו בזה על פי התורה, וודאי יותר חשוב עבודה מעולה, כי בכל דבר שיש בעולם הכל לא בראו אלא לכבודו, וכל דבר קטן וגדול אינו מתנהג כי אם על פי התורה, אם לא באומות שמתנהגים על ידי מזלות, ומכל דבר יכול לעבוד את ה', ולהכיר נפלאות הבורא ברוך הוא, ושכל העליון ישיג מתוכו, וגם כן בפשוט, אם מתנהג על פי התורה, דהיינו איפה צדק ומדה צדק ומאזני צדק, הוא גם כן מקיים מצוה, ואמרו ז"ל (קדושין דל"ט ע"ב) ישב ולא עבר עבירה וכו', ואם כן כשמתנהג כן, אזי הוא עוסק בתורה תמיד, אפילו בשעה שעוסק בסחורה: (מאור עינים למס' שבת ד"ה נשאת ונתת באמונה, וכ"ה בס' ליקוטי מוהר"ן סוף ח"א ע"ש): ספר בעל שם טוב עה"ת

[**ובכל ארץ אחוזתכם כו'.** ע"י הרצון והתשוקה תמיד להתדבק בהשי"ת נפתח הפנימיות ובא גאולה. ארץ לשון רצון להתדבק בשורש ואחיזת כל אדם במקור החיות בו ית'. ועי' בס' ד"א מעין זה]: שפת אמת - תרל"ב

אל תקח מאתו נשך ותרבית. פירוש כשתעשה איזה דבר טוב לא תרצה אצל השם יתברך ברוך הוא ליקח ממנו רווחים עבור מעשיך הטובים שיבא לך איזה פניה או גאות חלילה ובזה תחשב כאלו אתה נושך כביכול להבורא שיש לו צער גדול מזה ותועבת ה' כל גבה לב. אלא אדרבה יהיו כל כוונתך לשם שמים ובזה יקובל לרצון לפני בוראינו ועל ידי זה נזכה לגאולה במהרה בימינו וזו היא אני ה' אלקיכם כו' לתת לכם ארץ כנען להיות לכם לאלקים: ספר נועם אלימלך

פרשת בחקתי

אם בחקתי. תשמרו ועשיתם - מצוה ללמוד וללמד ולעשו'. וכו': אבן עזרא

אם בחקותי תלכו ואת מצותי [תשמרו]. שתעשו מה שעליכם לעשות, אף העננים והארץ והאילנות שנבראו בשבילכם יעשו לכם מה שעליהם לעשות, שאצוה העננים לתת גשמים בעתם, בעת הצריך, ולא מרובים יותר מדאי ולא מועטים יותר מדאי: רבי יוסף בכור שור

אם בחקתי תלכו - אם תעשו מה שהטלתי עליכם לעשות אף העננים והארץ והאילנות שנבראו בשבילכם יעשו לכם מה שעליהם מוטל לעשות. חזקוני

הכנה לשבועות

בחודש השלישי. הוא חודש סיון. ביום הזה, ראש חודש היה איזהו יום שנקרא חודש, הוי אומר זה ראש חודש, הוא שכתוב (שמואל א כ, כד) ויהי החודש וישב המלך אל הלחם לאכול, וכתיב (שם, כז) ויהי ממחרת החודש השני ויפקד מקום דוד, ולימדך הכתוב שהיו שני ימים ראש חודש, וזהו שכתוב (שם) ויאמר שאול אל יהונתן בנו מדוע לא בא בן ישי גם תמול גם היום אל הלחם, וכן דרשו חז"ל (שבת פו ע"ב) ביום הזה ראש חודש היה, כתיב הכא ביום הזה וכתיב התם (שמות יב, ב) החודש הזה לכם: רבנו בחיי

ויוצא משה את העם לקראת האלקים מן המחנה (שם יט, יז). דהנה איתא במדרש שביום מתן תורה בקשו להתנמנם בבוקר ושנתם ערבה להם עד שעוררן משה רבינו ע"ה לקבל את התורה עי"ש. ואמר הצדיק הגאון מהור"ר לוי יצחק זצ"ל חלילה לחשוב על עם קודש שנפלו בתדרמת העצלות והשינה ביום הנכבד שידעו שיתן הקב"ה את תורתו להם. אלא יש לומר, דכוונתם היה לשם שמים שמיום שני בסיון שהתחילו לעשות הכנה לקבלת התורה ועבדו בכל כוחם ובמחשבותם הקדושים עד שנפל עליהם ליאות ועייפות והיו מתייראים פן לא יוכלו לקבל את התורה במתשבה צלולה כראוי, על כן נתנו שינה לעיניהם ולעפעפם תנומה בכדי שיתחדשו מוחותיהם ויתחזקו עשתונותיהם בבהירות לקבלת תורה הקדושה עכ"ל: ספר עבודת ישראל – לשבועות

משה תיקן להם לישראל היינו שמשה רבע"ה קבע בלבות הישראל שיהיו יכולין לדרוש מהמועד והיינו וידבר משה את מועדי ה' אל בנ"יש. היינו שמרע"ה דיבר לתוך לבות בנ"יש את המועדות:(החי' הרי"מ זי"ע): ספר שיח שרפי קודש

על התורה ועל העבודה

אם בחקתי תלכו וכו'. פירש רש"י שתהיו עמלים בתורה. הנה כתב הט"ז [רס"י מ"ז] שאנו מברכים לעסוק בדברי תורה ולא ללמוד תורה כי עיקר המצוה שיגע האדם בתורה ויתבונן וידרוש אחר כל דבר היטב הדק. וזה כונתו שתהיו עמלים בתורה, כי לא יגעת ומצאת אל תאמן, ולא די כשלפעמים ייגע עצמו אלא שצריך שילמוד בתמידות, ובתורתו יהגה יומם ולילה. וזה נכלל במה שאמר תלכו, שילך בה תמיד בלי הפסק, וילך ממדרגה למדרגה: ספר כתב סופר

בפ' ונתתי גשמיכם בעתם. בת"כ כמו שהי' באדם הראשון ביום שנזרע עושה פירות ע"ש. הענין בקיצור לפי מ"ש בזוה"ק בפסוק תוחלת ממשכה כשבא השפע ממדרגה למדרגה משתנית. וכשבא ע"י התורה עץ חיים תאוה באה. מיד בלי השתנות. וזה גשמיכם בעתם שנוכל לקבל השפע כמו שהיא בלי השתנות כמו שהי' קודם החטא. ובכח התורה עץ החיים ניתקן חטא אדה"ר. ולכן אלו הברכות הגם דשכר מצוה בהאי עלמא ליכא אבל ע"י המצות ניתקן החטא ומקבלין הברכה כמו שהי' קודם החטא ואין זה ענין שכר מצוה. וקצרתי בזה: שפת אמת - תרנ"ט

וזכרתי את בריתי יעקוב ואף את בריתי יצחק ואף את בריתי אברהם וגו', מהבעל שם טוב, מפני מה אין נקרא אבות כי אם אברהם יצחק ויעקב, וגם זכות אבות לא נקרא רק מהם, ופירש, משום דבחייהם היה עבודתם ותפלתם עבור כל הדור ועד סוף כל הדורות כו':(אור הגנוז לצדיקים, פ' תצא): ספר בעל שם טוב עה"ת

ואם תלכו עמי קרי. הה"ק מסאכאטשוב זי"ע הי' פ"א על ברית מילה בש"ק והתחיל לדבר מענין מכשירי מילה דוחה, ואמר שעיקר

שנת השמיטה

מצות שמיטה ושבתה הארץ שבת לה'. ובפ' בחקותי אז תרצה הארץ כו' שבתותי'. כי השמיטה להראות כי הכל מאתו ית' וכשבנ"י מבררין זאת ברצונם חל ע"ז ש"ש. וח"ו כשביטלו שמיטה הוכרח הבורא ית' להראות בכחו כי הכל שלו ונגרשנו מארצנו. אבל לא כ' שבת לה' רק בקיום השמיטה ברצון בנ"י כנ"ל: שפת אמת - פ' בהר - תרל"ט

ע"ד הדרש תמן תנינן בפירקין על ג' דברים העולם עומד ע"ד השכל תנינן בפירקין גלות בא לעולם על ע"ז על ש"ד על ג"ע ועל שמיטת הארץ מצינו (נדרים פא) שויתר קב"ה על ג' עבירות אלו ועל מיאוסו של תורה לא וויתר הנה פשוטו של מקרא הוא ע"ד המשנה וזכרתי את בריתי אברהם לתקן ע"ז ואף את בריתי יצחק לתקן ש"ד ועל עון ג"ע זוכר אני זכות יעקב כי אלו הג' אבות תקנו ג' עוונות אלו והארץ אזכור זה שמיטת הארץ הנה הפסוק מזכיר ד' דברים אלו שבשביל ד' דברים אלו הארץ תעזב מהם. ולפי המדרש שהקב"ה מוחל ג' אלו רק שעל הארץ שהוא עון השמיטי' והוא עון ביטל תורה כמ"ש לעיל בפ' בהר סיני שזה ענין שמיטה אל הר סיני להודיע שעבור התור' שניתנה בהר סיני שלא יהי' וזה רץ לכרמו זה רץ לשדהו לכן ניתנה השמיטה לישראל ושבתה הארץ שבת לי"י לשם י"י שילמדו בתור' כדרך שאמור בשבת בראשית שניתנו שבתות לישראל ללמוד בהם תורה ז"ש וזכרתי ג' עוונות שעברו עליהם שהם ג"ע ש"ד ע"ז יש להם כנגדן ג' אבות ומוותר אני להם אבל והארץ על שמיטת הארץ שהם מואסין בתור' לא מוותר להם כלל וזו הארץ תעזב אותם כי כל המבטל תורה מעושר סופו לבטלי' מעוני: ספר מגלה עמוקות עה"ת – פ' בחקותי

...כי כל ימי הספירה היינו סופרים ומצפים ליום הנכבד והנחשך ההוא. (בני יששכר): ספר אמרי פנחס - שער ד - שבת ומועדים

הוא הכנה למצוה, כי עה"פ אם תלכו עמי קרי פרש"י ז"ל בדרך ארעי, נראה מזה אף שעושה המצוה אך אינו בהכנה רק בדרך ארעי וע"ז ח"ו בא התוכחה ר"ל: ספר שיח שרפי קודש

וזכרתי את בריתי יעקוב וגו'. פ"א אמר הרה"ק הר"ר העניך מאלכסנדר זצ"ל לחסיד אחד מיוחס. הנה באמצע תוכחה כתיב וזכרתי את בריתי יעקב ואף את בריתי יצחק ואף את בריתי אברהם אזכור. ואח"כ נכתב עוד דברי תוכחה. אך הרמז הוא, באם שאתה מיוחס, יותר קשה עליך למה שלא תעשה הטוב והישר לפני המקום. וחייב אתה ללקות אם לא תשמע בקול ד'. וזהו שהוזכר הגמר תוכחה אחרי זכירת אבות אברהם יצחק יעקב. והבן: ספר שיח שרפי קודש

בשם אדמו"ר מקאצק זצ"ל יגיע כפיך כי תאכל אבל לא יגיע מחשבותיך ומוחך עכ"ל: (א"ה דהיינו שלא יהי' כל הראש משוקע בעניני פרנסה): שיח שרפי קודש

פ"א בא לפני הה"ק מקאצק חסיד א' והתנצל לפניו את דחקות נפשו ודאגת פרנסתו והשיבו שיתפלל בעצמו בכל לב ונפש להשי"ת ובודאי ירחם עליו הבעל הרחמים. ואמר לו אותו החסיד שבעצמו אינו יודע איך להתפלל לפני המלך הגדול והנורא ממ"ה הקב"ה, והשיבו לו הרה"ק א"כ יש לך דאגה היותר גדול מדאגת פרנסה שאינך יודע איך להתפלל. והבן: שיח שרפי קודש

...ומה טוב הוא כשפותח הספר יאמר, הנני רוצה ללמוד כדי שיביאני התלמוד לידי מעשה, ולידי מדות ישרות, ולידי ידיעת התורה, והריני עושה לשם יחוד קב"ה ושכינתיה. זהו הנקרא תורה לשמה: ספר השל"ה הקדוש - מסכת שבועות - פרק נר מצוה (לה)

חזק חזק ונתחזק

לע"נ זקיני מו"ר ברוך בן ר' יעקב ז"ל בארכארדט
נלב"ע ד' סיון תשס"ח ת.נ.צ.ב.ה.

לקבל דברי תורה בענגליש, או שיעור באידיש {בערך 25 מינוט}, נא להודיענו

לזכות הבחור נח צבי בן גיטל לרפו"ש בתשח"י

יוצא לאור ע"י מכון בית צדיקים - שידלוב סטאשוב
A project of Cong. Tiferes Zvi - Mailing address:
714 Park Ave Lakewood NJ 08701-2025; T/F: 1-732-901-6225
chizuk@yeshivanet.com ברשות ובהדרכת גדולי התורה
לקבל הגליון, בלה"ק ובענגליש, וכן להקדיש גליון לזכות, לרפו"ש, לע"נ או לזכות את הרבים - אחב"י ביותר מד' אלף מקומות בעולם
קע"ה כ"י להתקשר להנ"ל, ידידכם נפתלי הירצל גאנצוויג,
Contact us for dedications, received by thousands in Loshon Hakodesh & English, worldwide & send in your friends numbers to receive a.s.a.p.

במדרש רבה (פרשה א' סי' ג') וידבר ה' אל משה במדבר סיני באוהל מועד כו', וכיון שעמד אוהל מועד אמר יפה הוא הצניעות, שנאמר (מיכה ו') והצנע לכת עם אלקיך וכו': **שמעתי** מה שכתב רמ"א (באורח חיים סי' א') וזה לשונו, ולא יתבייש מפני בני אדם המלעיגין עליו בעבודת השם יתברך, גם הצנע לכת וכו', דר"ל דקאי אדלעיל אימתי לא יתבושש מפני בני אדם, כשעושה כן גם בהצנע לכת ודפח"ח, והכלל שיהיה תורתו ועבודתו באמת ואמונה, פיו ולבו שוין, בין כשהוא עם בני אדם ובין כשהוא בהצנע לכת: ספר בעל שם טוב עה"ת

בשם אשר פקודי רום ותחת חבר. החל לפרש על הפשט ספר וידבר: אבן עזרא

במדבר סיני - לעיל מיניה (ויקרא כז, לד) כתיב אלה המצות וסמיך ליה במדבר. לומר אם אין אדם משים עצמו כמדבר אינו יכול לידע תורה ומצות. למעלה (שם שם, לב) כתיב וכל מעשר בקר וצאן וסמיך ליה שאו את ראש. על שם מה שנאמר (ירמיה לג, יג) עוד תעבורנה הצאן על ידי מונה: בעל הטורים

ויתילדו. כבר כ' מזה. רק י"ל עוד שכאשר הרים השי"ת את ראשם. נתעלו למדריגה עליונה וכמו גר שנתגייר כקטן שנולד. וכמו שאומרים משם היהודי מפרשיסחא ז"ל שנתעלה בכל יום כמו מא"י להיות יהודי. וכ' ויתילדו על משפחותם. וי"ל כי נתעלו על הדורות הקודמין להם. הגם שיחוסם הי' ע"י אבותיהם. מ"מ כיון שזכו זה הדור להרים אותם ולהדביקם עד השבטים נמצא שנתעלו על דורות הקודמים וז"ש על משפחותם: שפת אמת - תרל"ט

הכנה לשבועות

ענין הקדמת וישמע יתרו למ"ת. הוא ללמד דעת. לבל יתייאש שום איש ח"ו החפץ בחיים האמיתיים. ורואה בעצמו כי כבר עברו עליו עידן ועידנין. ואין נוגה לו להאיר עיניו ממחשכים. ושיטעום טעם חיים. ומהקדמה זו יחלץ חושים לבטוח בד' ולצפות לישועה. אם יתרו שלא היה הורתו ולידתו בקדושה. זכה להתקרב. ק"ו איש הישראלי. נצר מטע כרם ד'. בוודאי יוסיף אומץ לצפות ולשמוע וללמוד. עד עת בוא ישועתו. כמאמה"כ האלקי מקרוב אני. וגו'. וכמבואר במד' אני הוא שמקרב ואיני מרחק. וכמאמה"כ בחוץ לא ילין גר. דלתי לאורח אפתח. כי דלתי שמים פתוחות. וכל איש יש לו לצפות שיבוא היום שיתקבל לאורח. וזהו אשרי אדם שומע לי לשקוד על דלתותי יום יום. כי היא עצה לאדם שיהיה שומע ומייחל ומצפה. ואל יתייאש ח"ו. וע"י מה לשקוד על דלתותי יום יום. ואל יפול לבו על מה שעבר עליו מן הזמנים. רק ישקוד על דלתי שמים. ויהיה שומר ומצפה יום יום. אולי זה היום ירוחם ויתקרב. ויאירו עיניו באור החיים: תורת אמת

ויסעו מרפידים פירוש גם על ידי זה יכולים ישראל לעורר שנאה על האומות על ידי שמונעים את עצמם מרפיון ידים מעצלות. וזהו מרפידים דהיינו לשון רפיון ידים ועצלות. ויבאו מדבר סיני רוצה לומר על ידי זה הם באים למדבר סיני דהיינו להוריד שנאה על האומות. ויחנו במדבר פירוש שגם זוכים שיחול חן גדול על דבורם. ויחן שם ישראל נגד ההר פירוש גם זה זוכים שזריחת השכינה הנקרא הר זורח עליהם שהם חונים נגד השכינה ואור זריחתה זורח עליהם: נועם אלימלך

עֶלְיוֹנִים שָׂשׂוּ וְתַחְתּוֹנִים עָלְזוּ. בְּקַבָּלַת תּוֹרָה הַכְּתוּבָה מִסִּינַי. תֹּאַר כַּלָּה מְאֹד נִתְעַלָּה. בְּקַבָּלַת יוֹם זֶה עֲשֶׂרֶת הַדִּבְּרִים

כל העוסק בתורה לשמה. פי' להגדיל שם התורה כי השם הוא כשנתפרסם במקומות רחוקים וכ"כ במדרש ברחובות תתן קולה במקום שמרחיבין אותה. והאדם צריך לעסוק בתורה כדי שדברי תורה יכנסו בלבו וימשיכו כל מעשיו אחריו'. והתורה מסייעת לאדם כפי רצון העוסק בה. והוא ענין תורה שבע"פ כשהתורה נכנסת בעומק הלב וממילא נעשין כל מעשיו עפ"י התורה ונמצא מחדש במעשיו אור התורה. ומצינו באבותינו הראשונים שכל מעשיהם הי' תורה שהרי נכתב מעשיהם בתורה. וזה קידוש שם התורה כנ"ל וזה לשמה כנ"ל: שפת אמת - תרל"ג

היו"ט שבועות הוא החביב מכל הי"ט דאיתא אמצעי משובח וע"ד הרמז כמ"ש במד' יקרה מפנינים מכ"ג שנכנס לפני ולפנים ומבכור שהוא הראשון ואין לפנים אלא תחלה ע"ש. וחג הפסח הוא התחלת גדלות בנ"י בני בכורי ישראל. וחג הסוכות הוא בחי' אהרן הכהן הביאני המלך חדריו. עכ"ז נגילה ונשמחה בך בכ"ב אתוין דאורייתא שהוא יקר מהכל וכולל הכל כדאיתא הכל מודין בעצרת דבעינן נמי לכם יום שניתנה תורה לישראל: שפת אמת - תרמ"ז

ועתה אם שמוע תשמעו בקולי ושמרתם את בריתי והייתם לי סגולה מכל העמים. פי' שתעשו המצות עם כ"כ הרבה שמחה ותענוג, והייתם לי סגולה מכל העמים, זה יהיה לכם חביב יותר מכל תענוגי ותאות העמים: כתבי הר' משה מידנר

ואתם תהיו לי ממלכת כהנים וגוי קדוש. כהן ענינו עבודות, מעט עבודות תהא בעיניכם כמלוכה שלימה. וגוי קדוש, אפי' מי שירד כ"כ בדרגה שהוא כגוי, יכול לשוב ולהתהפך לקדוש: כתבי הר' משה מידנר

על התורה ועל העבודה

והיו נכונים ליום השלישי. מאדמו"ר מסאכטשוב זצ"ל כתי' והיו נכונים ליום השלישי ולא כתיב על מה יהי' הכנה הכוונה על כי הכנה גופא הי' חצי קבלת התורה, והיא גופא תורה, וזה פי' אלו קרבנו לפני הר סיני ולא נתן לנו את התורה דיינו כנ"ל והראי' כי אכילת פסח לא מעכב (פסחים ע"ח ע"ב) ואעפ"כ אינו נאכל אלא למנויו שהכין והזמין עצמו עליו ואכילה גופא לא מעכבא: שיח שרפי קודש

וידבר אלקים את כל הדברים האלה לאמר אנכי ה' אלקיך וגו'. שיכלו לשמוע מכל הדברים הקול אנכי ה' אלקיך: אמרי אמת – חי הרי"ם עה"ת

והר סיני עשן כולו. עשי"ן ר"ת עול"ם שנ"ה נפ"ש. והאריך בזה. איך שבעולם יש בו כללות הכל מכל העולמות עליונים ותחתונים וכל התיקונים. וגם בשנה יש בו ג"כ כנ"ל. והכל ישנו בנפש. והר סיני שעליו ניתנה התורה היה אז ג"כ כללות העולמות וכל התיקונים כנ"ל. וזש"ה והר סיני עש"ן כולו מפני אשר ירד עליו ה' באש. באש ובחמימות של ישראל כפי הכנת וחמימות האדם לעבודת השי"ת כן יורד עליו השי"ת: בית אהרן

לא יהיה לך אלהים אחרים. הרה"ק מקאצק זצ"ל הקשה מה חידש לנו דוד המלך עליו השלום בפסוק (תהלים פ"א) לא יהי' בך אל זר הלא ל"ת היא מפורשת בתורה בעשרת הדברות לא יהי' לך אלהים אחרים רק הפשט הוא לא יהי' בך אל זר ג-ט זאל ניכט זיין ביי דיר פרעמד ודי"ל: שיח שרפי קודש

כתב הרמב"ן בכלל מצות זכור נכלל ג"כ לזכור שבת בכל ימות החול לכן כשיזכור ימות השבוע יאמר אחד בשבת שני בשבת וכו' גם כשיזדמן לו חפץ נאה יאמר זו לשבת: דרך פקודיך מ"ע ל"א, חלק המעשה אות ב'

"אקדמות" - פעם א' לאחר התפילה בחג השבועות שארכה זמן רב והיה כבר מאוחר הבחין מרן אדמו"ר הזקן [הבית אהרן] זי"ע שהקהל ניגש לסעודה מדי בהתלהבות, ונענה: אויב אזוי דארף מען איבער זאגין "אקדמות" (- אם כן צריכים לומר שוב "אקדמות"): מטה אהרן - פינסק קארלין

פיוט אדון עולם חיבר רב האי גאון והוא שבח גדול שמתחילין לשבח קודם בריאת העולם ומסיימים אחר תחיית המתים, דהיינו עם רוחי גויתי דקאי על תחיית המתים, ומסתמא מוכרח להיות באמצע ג"כ ברמז דברים גדולים. ואמר הוא נ"י זה ג"כ לענין אקדמות, מתחילין מבריאת העולם ומסיים אחר תחיית המתים, ע"ש: אמרי פנחס – ש"ג סדה"י – תפלה

כתב לי הה"ג החסיד המפורסם ר' נח האבדי"ק פיעסעצנא, וז"ל: שמעתי מאדמו"ר הה"ק ר' חנוך העניך הכהן זצוק"ל מאלכסנדר, שאמר בשם הרבי ר' אלימלך, שאמר בזה"ל: עס איז עפיס שווער צוא זיין א גוטער איד! מען עסט גוט! און מען טרינק גוט! און מען שלאפט גוט! איז מען א גוטער יוד! עכד"ק: סיפורי אמת

מרן מקאצק זצ"ל הי' מקפיד מלהיות לבוש סודר על הצואר בעת התפילה דלא להפסיק בין המוח ללב, והבן קדושתו: ספר שיח שרפי קודש

הרב החסיד ר' נח ז"ל האבד"ק פיסעצנע בשם הה"ק הרי"מ זצללה"ה מגור, מה שהחסידים מרקדים בכל מוצאי ימים טובים, אמר בזה"ל אז א רבים יודין טיען אפ א מצוה ווערט אין הימעל א עת רצון, ע"כ: **בשם** הר"ר העניך מאלכסנדר זי"ע, אסרו חג בעבותים, (תהלים קי"ח) אמר כמו החייט שתופר אם החוט אין לו קשר אין התפירה יכולה להתקיים. כמו כן צריך אדם לקשור ימי החג שעברו לעשות חיזוק וקיום שלא יתפרד מעליו, והבן: ספר שיח שרפי קודש

כי לבעבור נסות אתכם בא האלקים. פירוש כי זה שאמר הקדוש ב"ה בעצמו אנכי ולא יהיה לך נרשם ונחקק בלב כל איש ישראל עד שאפילו הקל שבקלים מוסר נפשו על קידוש שמו ית' וזה לבעבור נסות שתעמדו בנסיון: קדושת לוי

ימי ההילולא – **הרה"ק** ר' אשר (השני) מסטאלין זי"ע אמר שאלתי את אבי הק' (הבית אהרן) זי"ע באיזה יום של חג השבועות חל ההילולא של דוד המלך ע"ה, ובאיזה יום חל ההילולא של מרן הבעש"ט זי"ע, והשיב לי שביום הראשון ההילולא של מרן הבעש"ט זי"ע וביום השני חל ההילולא של דוד המלך ע"ה זיע"א: (כתבי הרה"ח הק' ר"מ ברנשטיין בשם הגה"ח רבי חיים מנדל ז"ל הי"ד) מטה אהרן

מי שחשקה נפשו לידבק בו יתברך ובשבחיו ידבק בספר תהלים: השל"ה הק'

שני מעשיות סיפר הה"ק מסאכטשוב זצללה"ה. שפ"א אחת הי' מרגיש הבעש"ט הק' זי"ע שחסר לו שימוש ת"ח. ונסע להתבואות שור, ובא התבואות שור לבית המדרש. והי' לו לילקע לעשן טיטין. ולא הי' לו זאפאלקע להבעיר. והדליק לו הבעל שם טוב הקדוש זכותו יגן עלינו. ונסע אחר כך לביתו באומרו שכבר שימש תלמיד חכם: **עוד** סיפר שהגה"ק הר"ר אלעזר טארניגראדער היו נוסע להה"ק הרבי מלובלין זי"ע. וכאשר בא אצלו הי' הה"ק הרבי מלובלין זצללה"ה משמש אותו. ונתן לו קאפע ואח"כ כאשר כבר שתה הי' הרבי זי"ע נושא הכלי בחזרה. ושאל אותו למה נושא הכלי בחזרה והשיב לו הרבי מלובלין הקדוש זי"ע. כי הוצאת כף ומחתה הי' ג"כ עבודה. ע"כ: ספר שיח שרפי קודש

א גוטין שבת קודש ויום טוב

לע"נ זקיני הרה"ג ר' משה קליין הי"ד אבד"ק רעטע ולבסוף דיין ומו"ץ בגראסווארדאן בהרה"ג ר' אלי' אבד"ק האלמין זצוק"ל בן הרה"ק ר' שמואל שמעלקא מסעיליש זי"ע

לע"נ הרבנית ביילא אסתר הי"ד בת הרה"ג ר' דוד פריעמאן - אבד"ק צעהלים נקדעק"ה והוקבע היארצייט ליום א' דשבועות

לקבל דברי תורה בענגליש, או שיעור באידיש {בערך 25 מינוט}, נא להודיענו

יוצא לאור ע"י מכון בית צדיקים - שידלוב סטאשוב
A project of Cong. Tiferes Zvi - Mailing address:
714 Park Ave Lakewood NJ 08701-2025; T/F: 1-732-901-6225
chizuk@yeshivanet.com ברשות ובהדרכת גדולי התורה
לקבל הגליון, בלה"ק ובענגליש, וכן להקדיש גליון לזכות, לרפו"ש, לע"נ או לזכות את הרבים - אחב"י ביותר מד' אלף מקומות בעולם קע"ה כ"י להתקשר להנ"ל, ידידכם נפתלי הירצל גאנצוויג,
Contact us for dedications, received by thousands in Loshon Hakodesh & English, worldwide & send in your friends numbers to receive a.s.a.p.

נשא את ראש בני גרשון. היינו בני הגלות. רבות בנות וכו' (משלי לא, כט) ואת כל אשר יעשה להם ועבדו. מדת הסבלנות. ובכל נפשך (דברים ו, ב) אפי' הוא נוטל את נפשך ר"ל רצונך. וזה שהי' לר' שמעון בן יוחאי צער המערה לכך נתגדל. וז"פ (שמות יט, כ) פן יהרסו אל ד' לראות. ובמשה נאמר (שם ג, י) כי ירא מהביט אל האלקיי. יהרס"ו גימ' גבור"ה וגימ' אדנ"י שלא יסתכלו בהנהגת הבורא. וזפ"י הראיתי את תורתו הראני את שכרו היינו מאין בא לדברי תורה ולסודות כאלה. (מכי"ק): תפארת שלמה

הרבי ר' בונם ז"ל מפשיסחא הגיד, בני גרשון וכו' בני מררי וכו', די פארטריבענע קינדער, די פארביטיטע קינדער - 'נשא', אלעס אויפגעהוייבען. שבועות - תורה, יכול להרים הכל. וכו': לב שמחה - ספר קול מבשר ח"א

איש איש כי תשטה אשתו וגו' ולקח הכהן מים קדושים בכלי חרש וגו', ושמעתי ממורי זלה"ה פירוש בזה, על פי ביאור משנה דאבות (פרק ה') ד' מדות בנותני צדקה וכו', והקושיא מפורסמת וכו', [העתקנו לעיל בפ' בראשית אות מ"א ואחר כך סיים וז"ל]:

ואם אין לו דעת להכריע איזה דרך הטוב, ילך לתלמידי חכמים שהם רופאי הנפשות וכמו שכתב הרמב"ם (בפרק כ' מהלכות דעות יעו"ש), ובזה יובן איש כי תשטה אשתו, שהוא החומר והגוף, שעל ידו נטה ושטה מדרך היושר, ואינו יודע באיזה דרך יבחר וכנ"ל, אז והביא וכו' אל הכהן, שהם התלמידי חכמים רופאי הנפשות, וזהו שכתוב ולקח הכהן מים קדושים, הם דברי תורה, בכלי חרס, ר"ל להלביש

<u>**איסרו חג – ימי השלמה**</u>

עד אחר שבועות. ויש מקומות נוהגין שלא ליפול שבעה ימים אחר שבועות (כ"ה) מפני שהקרבנות היה להם תשלומין כל ז': מגן אברהם על או"ח סימן קל"א ס' י"ח

אצל הר"ר בונים מפרשיסחא זי"ע פ"א בא איש א' מחסידיו לקחת ברכת הפרידה אחר חג השבועות ובתוך כך אמר אליו די ווייסט מען וועט באלד בלאזען שופר והבן: שיח שרפי קודש

בשם החי' הרי"מ זי"ע, מה שבפרשת נשא, הזוה"ק והמדרש רבה, מאריך הרבה יותר באריכות מכל הסדרות שבתורה, מפני שפרשת נשא הוא תיכף אחר חג שבועות, אחר קבלת התורה, הראו חז"ל קצת כח התפשטות התוה"ק: ספר שיח שרפי קודש

בשם הבעש"ט ז"ל. האדם יכול להשיג מה שהשיגו כל התנאים והאמוראים רק הגאות מעכב ואינו מניח להשיג. ועצבות נמשך ג"כ מגיאות. כי הוא מחשב בעצמו כפי גודל ערכי שאני איש חשוב מאד הי' צריך להיות לי התלהבות בשעת הללוי-ה בפחד למאד. אבל העיקר הוא פירוש המלות כאו"א לפי ערכו במעט חשבונות: בית אהרן דף ד טו"ג

אברך אחד התנצל לפניו אודות לימודו שאינו כהגון ובלי חשק, והשיבו שיתפלל בכל לבו להשי"ת בעת שמברך ברכת התורה והשי"ת יעזור לו : החי' הרי"ם

הזהיר שלא ליסע תיכף אחר יו"ט לדרך כ"א לנוח ולישן ולאכול מאכל שהוא מתאוה לו אפילו מאכל חלב כי כל המצאות והדיבורים שדבר או ששמע הן בתורה הן בתפלה הם הכל מתפשטים בנפש האדם (וז"ל קומט דאש אריין אין נפש) וז"ש בזוהר ואתבסמו בנפשייהו וע"כ בשעת מתן תורה יצאה נשמתם ופי' שיצא מהם אפילו כח שבדומם עד שחזרו לאין ממש כמו שאמרו בזוהר במדרש הנעלם קי"ו פ' וירא ואשתאר ההוא תרוד רקב וכו' ונפיק נשמתייהו ומתעכל ההוא תרווד רקב וכו' ואין לך התבסמות הנפש יותר מזה. (מדרש פנחס): ספר אמרי פנחס

במשל ומליצה, ויאמר לו תוכחת מוסר שיהיה לו רפואה על ידי מאזני שכלו הקדוש, אמנם אם יתגאה בזה שוב אין דבריו נשמעין, לכך עצה היעוצה מן העפר אשר יהיה בקרקע המשכן יקח הכהן וגו', רצונו לומר שיקח הכהן מדת השפלות כעפר שבקרקע המשכן ויתן אל המים של תורה ומוסר, ודפח"ח:(צפנת פענח דק"ד ע"ד. בן פורת יוסף ד"ס ע"ג): ספר בעל שם טוב על התורה

יברכך ה' וישמרך וגו' וישם לך שלום, אמר הרב הקדוש איש אלוקיי וכו' הבעל שם טוב ז"ל נשמתו בגנזי מרומים (במשנה סוף מס' עוקצין) לא מצא הקדוש ברוך הוא כלי מחזיק ברכה אלא השלום, דהיינו דהשלום הוא הכלי, והברכה הוא הפנימיות, כי אם אין חלונות סגורים בבית, והבית פרוץ למה לי עשרו, הלא גנבים יגנבו דים, ושודדי לילה יבואו עליו, אמנם כשהוא שלם ונשמר מגנבים ולסטים, עושר שמור לבעליו, הרי שעיקר הוא השלום, והוא הוא הכלי שעל ידו יתחזק ויתקיים הברכה והעושר:(שפתי צדיקים פ' אמור): ספר בעל שם טוב על התורה

יאר ה' פניו אליך ויחנך. הכלל, כשאדם יש לו חן אזי בודאי יש לו מעלה. ובאמת מי יכול להתפאר עצמו נגד ה' שיש לו מעלה, כי להשם יתברך כל דיירא ארעא כלא חשיבין. ולזה מרמז הפסוק חסד הבורא ברוך הוא שעושה עם ישראל שנותן לישראל התפארת והדרת פנים בכדי שיהיה להם מעלה ויהיה לישראל חן בעיניו יתברך. וזהו הרמז ישא ה' פניו אליך, שנושא לך פנים, היינו הדרת פנים והתפארת בכדי שיהיה לך מעלה לישא חן בעיניו. וזהו ויחונך, בכדי שתמצא חן בעיניו יתברך: ספר קדושת לוי

על התורה ועל העבודה

בפסוק ביום כלות משה להקים כו'. ובמד' מי הקים כו' אפסי ארץ כו' אפסי ארץ הם השבטים שהם גבולי עולם ומיד כשהקים המשכן הרגישו נשיאי ישראל ונתקרבו אל הבורא ית' כמ"ש ויקרבו נשיאי ישראל כו' ועיין במ"א מזה: שפת אמת - תר"מ

זאת חנוכת המזבח ביום המשח אותו מאת נשיאי ישראל. יבואר עפ"י הידוע גודל מעלת הצדיק שומר הברית שנקרא אות הוא הממשיך כל ההשפעות לבנ"י. וזה הרמז זאת חנוכת המזבח ביום המשח אותו לשון אות. מאת נשיאי ישראל. פי' זה נמשך מאת צדיקי הדור שהם נשיאי העדה. ובכחם להמשיך החסדים בבחי' החינוך שיהי' הכל לטובה מעתה ועד עולם. וזהו בחי' היסוד סיומא דגופא שהוא המחזיק את הכל ובו כח ההשפעה והכל תלוי בו כידוע: תפארת שלמה

כוונת הנשיאים שהקריבו עגלות לשאת את המשכן, שלכאורה אינו מובן שמאחר שלא נצטוו על עגלות ע"כ היתה הכוונה לשאת הכל בכתף, וא"כ הנשיאים חשבו לגרע מן המצוה, ועכ"פ לכהות אורה, כי באם היתה הכוונה בכתף היתה הנשיאה בעגלות מגרע גרעה, וכמו שבבני קהת שהיתה המצוה באמת לשאת בכתף, ודוד המע"ה שהרכיב את ארון האלקים בעגלה חדשה נאמר (דהי"א ט"ו י"ג) כי לא דרשנוהו כמשפט, ובמד"ר (במדבר פ' כ"א) חייך שאני מכשילך בדבר שהתינוקות של בית רבם יודעין אותו דכתיב כי עבודת הקודש עליהן בכתף ישאו: **ונראה** דכוונת הנשיאים היתה להמשיך קדושה אפי' לדברים נמוכים ואפי' בהמות יערה עליהן רוח קדושה, וע"כ לא הזקינו הפרים ויש אומרים שעדיין קיימים, וע"כ משום הקדושה ששרתה עליהם, וזה הי' פתח שתזדכך הנפש הבהמית שבישראל עד שיהי' ביכולת כל איש ישראל להגיע עד המדרגה העליונה, כי הנפש הבהמית שלו לא תעכב באשר הוא כולו קודש וכמו שיהי' הענין לעתיד בב"א. וזה היו יכולין לעשות רק הנשיאים, כנודע שנשיאים הם בכתר כבתקה"ז שיש בישראל מלכים צדיקים חוזים נביאים מארי תורה גבורים חסידים נבונים חכמים ראשי אלפי ישראל. ובזה מדוקדק כפל הלשון ויקריבו הנשיאים ראשי בית אבותם: שם משמואל

רשימה מנסיעת אדמו"ר רבי אברהם אלימלך מקארלין זי"ע - למאלינוב לציונו הק' של אדמו"ר הזקן מקארלין זיע"א

יום ב' פ' בהר תרפ"ט בשעה 4:30 אחה"צ נסע למאלינוב על ציון אדמו"ר הזקן זצ"ל זי"ע ושכרו אוטא גדול ונסעו עמו, קרוב לשעה 6 באנו בשלום למאלינוב, אדמו"ר שליט"א לבש בגד שבת ונסע משם על עגלה עד הציון, ואנ"ש התאספו עוד ובאו על אוטאס וג"כ אנ"ש ממאלינוב באו על הציון לערך ארבעה מנינים, ושהה שם עד אחר מעריב ואמרו תהילים הקאפיטלעך הקבועים ואדמו"ר שליט"א הוא המתחיל והמסיים. **אח"כ** התפללו מנחה ואח"כ קרא הפתקאות ואני מסרתי לו כוללות צעטיל מאנ"ש מכל המקומות מא"י מהאבות והבנים, והרבה ששכחתי שם אמם כתב בעצמו שם אמם, וג"כ מאנ"ש שלא כתבתים מחמת שכחה, ואח"כ קרא הפתקאות מאנ"ש דחו"ל ואח"כ התפללו מעריב, אח"כ רקידה סביבות הארון בניגון הקבוע אחר ספירת העומר, ואדמו"ר שליט"א נשאר שם לבדו על עשרה דקות ואח"כ חזרנו העירה, מרן שליט"א נסע על עגלה ואנחנו הלכנו דרך השדות עד הכביש בקול רנה והלכנו לערך שלשה ק"מ עד העיר, לבית האכסניא אצל אחד מאנ"ש ושם עשו סעודה גדולה כיד המלך, בלויית ריקודים עד שעה שתיים בלילה. **בבקר** השכם הלכנו לבית הטבילה ואח"כ התפילה בשעה שבע ומשם הלכנו שוב על הציון הק' אחר טעימה מועטת. הסדר היה כדאתמול, יעזור ה' שיקובלו תפילתנו ונוושע בכל טוב מרן שליט"א וכל אשר עמו ולכל הידידים הנלוים עמו. משם נסענו חזרה לראוונע, בתקוותנו החזקה שפעלנו שם כל טוב בזכות אבותיהם המסייעם, ובשעה 11:30 הגענו בשלום לראוונע, ואנ"ש דשם התאספו לשמוח יחד עד שעה 12 בלילה: מכתב ששלח הרה"ח יצחק מנשה הכהן ראזנפלד ז"ל אל הרה"ח אהרן אוירבאך ז"ל: באר יעקב חיים - לוצק

בשם הר"ר אלימלך מליזענסק זי"ע שאמר כשאין ראש אז הבעל דבר הוא הראש ר"ל.

<u>דבריהם הן זכרונם</u> - בשם הרה"צ מו"ה אלימלך זצוק"ל שאמר שבשעה שהוולד יוצא לעולם מעבירין אותו דרך ג"ע ומראין לו תענוגים גדולים ואורת צדיקים בג"ע. ולכאורה למה עושים לו כך, רק האמת הוא בכדי שיוכל האדם לבא לזה הבחי' שראה מקודם. כי אם לא יראה מקודם כלל אינו יכול לבא ולהשיג שום דבר. אבל כשמראין אותו מקודם אזי יוכל לבא לזה השלימות בזה העולם ע"י קיום מצותיו ותורתו של הקב"ה, וזהו הפירוש ויניחהו בג"ע שהוליכו דרך ג"ע בכדי לעבדה ולשמרה, היינו שישמור מה שראה מקודם שבא לזה העולם וע"י מה שנשאר רשומו דג"ע יוכל לבא לתורה ולשבת ולקרבנות ולכל המצות. והבן: בית אהרן (דף כג טו"א)

<u>סיפורי צדיקים</u> - סיפר לי נכדו של הגה"צ מוהר"ר מרדכי דוב זצ"ל האדמו"ר מהארנסטייפאל (שמו"ר זצוק"ל הי' חסידו ע"י ארחות רבנו ח"א עמ' קפ"א) אחיו מחו"ל (סוחר גדול בגיל העמידה) נכנס למו"ר והציג את עצמו מו"ר קם מלא קומתו ואמר לו לא בפניך אני קם אלא בפני זקנך ז"ל: ארחות רבינו הקהלת יעקב [אות ל"ו - מו"ר מכבד זכר רבו]

לזכר עולם יהיה צדיק - יומא דהילולא קדישא - טו"ב סיון תרל"ב
הרה"ק ר' אהרן בן הרה"ק ר' אשר - הבית אהרן מקארלין זיעוכי"א

לקבל דברי תורה בענגליש, או שיעור באידיש {בערך 25 מינוט}, נא להודיענו

לע"נ זקנתי שיינא מלכה בת ר' אהרן [שו"ב - לוין] גראבלאווסקי ע"ה
נלב"ע ט"ו סיון תש"ב תנצב"ה מנו"כ בביה"ח במקיסראק צפון לפיטסבורג
לע"נ זקנתי יהודית (אידאשא) בת הגה"ח ר' מרדכי ליב [חסיד נלהב ומשב"ק להגה"ק
האדמו"ר ר' מרדכי בערעלא מהורנוסטייפל זצוק"ל] נלב"ע ט"ז סיון תשמ"ז

יוצא לאור ע"י מכון בית צדיקים - שידלוב סטאשוב
A project of Cong. Tiferes Zvi - Mailing address:
714 Park Ave Lakewood NJ 08701-2025; T/F: 1-732-901-6225
chizuk@yeshivanet.com ברשות ובהדרכת גדולי התורה
לקבל הגליון, בלה"ק ובענגליש, וכן להקדיש גליון לזכות, לרפו"ש,
לע"נ או לזכות את הרבים - אחב"י ביותר מד' אלף מקומות בעולם
קע"ה כ"י להתקשר להנ"ל, ידידכם נפתלי הירצל גאנצוויג,
Contact us for dedications, received by thousands in Loshon Hakodesh & English, worldwide & send in your friends numbers to receive a.s.a.p.

בהעלתך - על שם שהלהב עולה כתוב בהדלקתן לשון עליה שצריך להדליק עד שתהא שלהבת עולה מאליה ועוד דרשו רבותינו מכאן שמעלה היתה לפני המנורה שעליה הכהן עומד ומטיב: רש"י

או יאמר בהעלותך כו' ע"פ הקדמה דאיתא בספר הקדוש שפע טל בהקדמתו טעם למה שאמרו חז"ל כל העולם ניזון כו' וחנינא בני די לו כו' והוא דבר תימה למה באמת לא יהנה גם הוא בעולם הזה ואמר דרך משל אם תקח נר אחד מאבוקה ותרצה להחזירו אזי יכבה האור של אבוקה את הנר. ואם תחבר הרבה נרות אחד לאחד עד שגם הם הם אבוקה ותקרבם לאבוקה אזי יוכל לקרבם יחד וירבה אורם כן נר ד' נשמת אדם שהיא חלק אלקי בלתי אפשר שתחזור למקורה כי אם על ידי לבושי המצות שהם אורות רוחניות בכדי שתעשה אבוקה לחזור לאור האין סוף ולכן הטעם שחנינא בני די לו כו' ע"ש באריכות * וזהו בהעלתך את הנרות רוצה לומר כאשר תוכיח את ישראל להראות להם הדרך האמת במצותיו יתברך כדי להעלותם אל מול פני המנורה יאירו פירוש תאמר להם שהם צריכים לאור באור נשמתם אל מול פני המנורה עליונה שהוא אור אין סוף ברוך הוא: ספר נועם אלימלך

במדרש שלך לעולם קיימת. הענין הוא דהקרבנות היו בחי' חיי שעה וכמו כן תפלה במקום תמידין ונק' בגמ' חיי שעה. וזה ענין הי"ב נשיאים די"ב שבטים הם לי"ב גבולין. שכל זה ענין הזמן והמקום שהוא בבחי' גבול וצמצום. אבל המנורה רומז לתורה אור והוא חיי עולם שהוא מאור הגנוז המאיר מסוף העולם ועד סופו א"כ הוא חיי

עמדו ואשמעה מה יצוה ה' לכם. פירש רש"י ז"ל המתינו לי פתח אהל מועד ואשיב לכם מענה, אשרי ילוד אשה שכך מובטח לו. ונראה שהיה ראוי לומר מה ידבר ה' אלי, ומפני ענותנותו לא אמר כן. ומה שאמר ואשמעה בתוספת הי"א, יתכן שירמוז להי"א אחרונה שבשם, הוא הקול הנאמר בו (שמות טו, כו) אם שמוע תשמע בקול ה' אלקיך שתעשה הישר בעיני ה', וכן אמר בכאן כי מן הה"א ישמע מה יצוה ה'. ואונקלוס ירמוז לזה, שאמר מה דאתפקד מן קדם ה', אמר זה כנגד השגחן של ישראל: רבנו בחיי

וביום שמחתכם ובמועדיכם. אלו שבתות. ר' נתן אומר אלו תמידים. ובמועדיכם. אלו שלש רגלים: ספרי פיסקא י"ט

וביום שמחתכם, אחר שבמ"ש ובמועדיכם מציין הרגלים וה"ה ר"ה ויוהכ"פ דאיקרי מועד כמ"ש בערכין (דף יו"ד ע"ב), לא נשאר לפרש מ"ש וביום שמחתכם רק על שבת דלא איקרי מועד, ור"נ ס"ל שבכל יום בעת הקרבת התמיד הוא עת שמחה כמ"ש התוס' (רפ"ד דפסחים) בשם הירושלמי: מלבים

כי י"י דבר טוב על ישראל. דבר טוב על, ב' במסורה, דין, ואידך למרדכי אשר דבר טוב על המלך [אסתר ז ט], הוא לרמז כל מי שמדבר טוב על ישראל כאלו מדבר טוב על המלך מלכי המלכים. ומרמז עוד, טוב הוא יסוד כנודע, וכשהטוב העליון מאו"א מדבר על ישראל היינו ז"א, אזי טוב של ישראל מדבר על המלך מלכותא קדישא, והשם הטוב יכפר: ספר אגרא דכלה

בכל ביתי נאמן הוא. הגם שבחינתו גבוהה כ"כ שהוא בכל ביתי, בכ"ז נאמן הוא, נעמט ער זיך מיט אמונה. הס"ק מלעכאוויטש - תורת אבות

עולם. בהעלותך את הנרות כי משה רבינו ע"ה הוא עצם התורה אור. ואהרן המדליק את הנרות מחבר תורה אור לנר מצוה שזה הדלקת הנרות. וכתיב להעלות נר תמיד א"כ הוא בחי' חיי עולם: שפת אמת - תרס"ג

בהעלותך פי' שהוא מעלה את הנרות למעלה. אל מול פני המנורה יאירו שבעת הנרות. פירוש אלו השבעה נרות של מנורה יאירו להפנימית של מנורה: בית אהרן

עוד אמר . מדליק עד שתהא שלהבת עולה מאיליה כי הקב"ה ברא את העולם יש מאי"ן . והצדיקים עושין אי"ן מי"ש . וזהו מדליק . שמזככים את החומר עד שנעשה כולו רוחניות . וזהו עד שתהא שלהבת עולה מאיליה . בלי שום הפסק חומר כלל שנעשה כולו רוחניות : בית אהרן

פסח שני - ...וכן מצינו כדומה לזה בענין פסח שני במאמר האנשים הטמאים שהיתה תשוקתם גדולה מאד לעשות הפסח ומקירות לבבם צווחו (במדבר ט, ז) למה נגרע מלהקריב קרבן ה'. ע"כ נעתר להם ה' ונתן להם מצות פסח שני. כי ע"י תשוקתם הנכונה לפני ה' המשיכו הלכות חדשות הנ"ל. הנה כמוהם אם תגבר התשוקה בלב איש מבני"י אל הארץ ובנין בית המקדש הלא חיש מהר יעתר להם כי הלא הוא בנוי ועומד הוא למעלה רק שצריך לבקש עליו להורידו כמ"ש (דברים יב, ה) לשכנו תדרשו ובאת שמה. וכמ"ש דוד המע"ה שהתעורר מעצמו על בנין בהמ"ק ויעתר לו ה' כמבו' בכתוב ועל שם זה נקרא דביר ביתך לשון דבור שצריך לבקש מהשי"י עליו להבנות במהרה וכל המתאבל על חורבן ירושלים זוכה ורואה בנחמתה (תענית ל, ב) כי כל האומר כן באמת

על התורה ועל העבודה

בתפילה ולירושלים עירך ברחמים תשוב הנה פועל באמת זה למעלה על קירוב הגאולה כנ״ל. וכו׳ ספר תפארת שלמה - פרשת מסעי

קומה ה׳ ויפוצו אויביך. אם יתאספו לקראת ישראל יפוצו ולא ימצא בה שנים יחד ואם יבואו ינוסו ולא יהיה להם תקומה וזו היא תפלת הדרך: פירוש בעלי התוספות

...וי״ל עוד והאיש משה עניו מאוד, הגם שידע מדריגתו הגדולה, אך אמר בלבו אילו היה לאחד מישראל נשמה גדולה כמו שיש לי, היה מוריד גם את השער הנו״ן מנו״ן שערי בינה, והיה הגאולה שלימה. ועיין בדברינו בפרשת שלח: זרע קודש

ויאמר ה׳ אל משה ואביה ירק ירק בפניה הלא תכלם שבעת ימים וגו׳, ופירש״י ק״ו לשכינה י״ד יום וכו׳, בשם האלקי רבש״ן מה השיב הקב״ה למשה ק״ו לשכינה, מה השיב לו בדרך דרוש, ותירץ כי בי״ג מדות התורה נדרשת, והראשון בקל וחומר, והוא נגד המדה א-ל. ומשה אמר א-ל נא רפא נא לה והשיב הקדוש ברוך הוא המדה קל וחומר כנגדה:(כתבי קודש דכ״ו ע״א). ספר בעל שם טוב עה״ת

והעם לא נסע עד האסף מרים [יב טו]. תמוה לכאורה מה שהשי״ת הראה הכבוד למרים בעת צרעתה שבא ע״י החטא שלה, וכי אם לא חטאה לא היה חולק לה כבוד שרוצה לחלוק לה. אבל נראה שהוא להודיע שכל כך חביבה היא לפני השי״ת שגם בעת חטאה הוא אוהבה ביותר מצד מעשיה הטובים ואף אז רוצה לכבדה וליתן לה שכר. וזהו אולי גם מה שנאמר בשאול שתבע העונש וגם השכר כדאיתא ביבמות [עח ב] מקרא דאשר משפטו פעלו, באשר משפטו שם פעלו, ובאשר שהוא ענין גדול ניתן לה הכבוד עתה: דרש משה

ויהי בנסוע הארון ויאמר משה קומה ה׳ וגו׳. רמז הארון לתלמיד חכם שנקרא ארון כמו שאמרו על מאמר חז״ל (שבת לב.) שקורין לארון ארנא. כי התלמיד חכם נקרא ארון על שם הלוחות והתורה שניתנו בו והוא מבוזה בעיני המון וקורין להם ארנא בלשון בזיון. והנה דרך הצדיק להתקרב לבוראו דבר יום ביומו. אכן למי שהבורא ב״ה רוצה בו מנסהו בכמה נסיונות אם יעמוד בם ואז אם יתחזק ויעמוד על משמרתו אז יעלה למעלה גדולה ונפלאה. וכמ״ש במדרש (במ״ר טו) קח את הלוים, וזהו שאמר הכתוב (תהלים יא, ה) ה׳ צדיק יבחן, אין הקב״ה מעלה את האדם לשררה עד שבוחן ובודק אותו וכו׳ ע״ש: **והנה** בשעת הנסיון שהוא ירידה לצורך עליה כנ״ל. הענין הוא, כמו העולה במעלות הסולם אשר מידי צריך לעלות על השליב הגבוה עוקר רגל אחד משליב שתחתיו ונשאר עומד כרגע ברגלו אחת על הסולם ורגלו אחת באויר ואז צריך האדם שמירה והבחנה שלא יפול ח״ו. וכן הענין הזה בעבודת ה׳ בשעת הנסיון אף על גב שיעלה אחר כך יותר גבוה, מכל מקום בשעת הנסיון נשאר עומד כמו על רגל אחד ואז צריך שמירה גדולה וחיזוק, ה׳ ישמור לנצח כל החוסים בו, וזש״ה ויהי בנסוע הארון, כלומר כשהתלמיד חכם נוסע מענין לענין וממדרגה למדרגה. ויאמר משה, כלומר שהתפלל על הצדיקים. קומה ה׳, והיה בעזרתם שלא יפלו ח״ו ואדרבה יתחזקו ויעלו יותר ויותר. ויפוצו אויביך וינוסו משנאיך, כלומר שלא יהיה אז אחיזה לחיצונים בהם עד יעבור עמך ה׳ אמן: ספר עבודת ישראל

לע״נ זקיני ר׳ מנשה בן הרה״ג ר׳ שבתי ע״ה גראבלאווסקי
נלב״ע כ״ה סיון תשל״ב תנצב״ה
מנו״כ בהר הזיתים ירושלים תובב״א
הוציא יקר מזולל, העמיד תורה ומצות
לצעירי ישראל בארה״ב, ורבים השיב מעון

ענין זכירת מרים. קשה אי לפרוש מלה״ר מה בוש הכתוב לפרש הזכירה על לה״ר עצמו. וגם דכתיב אשר עשה ה״א למרים. וידוע שאין הכתוב מיחס דבר רע ח״ו להבורא ית׳ כי מאתו לא תצא אך טוב. אבל נראה שהיא מתנה שנתן הבורא ית׳ לבנ״י אשר אין הרע יכול לדבוק בהם לכן הרע יוצא לחוץ ובא הצרעת. וזה נתן הש״י ביצ״מ להיות בנ״י מבוררין לטוב. כמ״ש הרמב״ן ז״ל שענין הנגעים הוא פלא ועדות על בנ״י ע״ש. לכן צריך כ״א לקבל על עצמו זאת שכ״ד רע שנמצא בו ח״ו יצא לחוץ ע״פ משפט הבורא ית׳ לבנ״י: שפת אמת - פ׳ תזריע - תרל״ח

פרקי אבות - הוא היה אומר עשה רצונו כרצונך כדי שיעשה רצונך כרצונו בטל רצונך מפני רצונו כדי שיבטל רצון אחרים מפני רצונך. שיעשה רצונך, היינו הטוב שישפיע לך. לא יהיה לך כאב המוכרח ליתן לבנו אף שאינו עושה רצונו, רק ברצונו הטוב יתן לך ובשמחה רבה שמדרך הטוב להטיב: **גם** רומז שיעשה רצונך, שיעשה לך רצון שתרצה תמיד לעשות מה שהוא רצונו ית״ש דהיינו התורה והעבודה: ספר עבודת ישראל - פ״ב משנה ד

סיפורי צדיקים - הרה״ח ר׳ מרדכי ליזר (נ״י) סיפר: פ״א רצה אדמו״ר הזקן [הבית אהרן] אש ולקח האבן והכה עליו כדי להוציא אש ואמרו לו שיש גפרורים בבית ולמה כל הטורח הזה והשיב להם: איך האב פיינט גרינג פייער. (- אני שונא אש שבא בקלות). (כתבי ר׳ מנשה הכהן ראזענפעלד) מטה אהרן - פינסק קארלין

הג׳ הרי״י מקוטנא זצ״ל הי׳ עומד על רגליו בשמעו את הזכרת שמו של החידושי הרי״מ: ספר שיח שרפי קודש

לזכר עולם יהיה צדיק - יומא דהילולא קדישא - טו״ב סיון תרל״ב
הרה״ק ר׳ אהרן בן הרה״ק ר׳ אשר - הבית אהרן מקארלין זיעוכי״א

לקבל דברי תורה בענגליש, או שיעור באידיש {בערך 25 מינוט}, נא להודיענו

לע״נ זקנתי שיינא מלכה בת ר׳ אהרן [שו״ב - לוין] גראבלאווסקי ע״ה
נלב״ע ט״ו סיון תש״ב תנצב״ה מנו״כ בביה״ח במקיסראק צפון לפיטסבורג
לע״נ זקנתי יהודית (אידאשא) בת הגה״ח ר׳ מרדכי ליב [חסיד נלהב ומשב״ק להגה״ק
האדמו״ר ר׳ מרדכי בערעלא מהורנוסטייפל זצוק״ל] נלב״ע ט״ז סיון תשמ״ז

יוצא לאור ע״י מכון בית צדיקים - שידלוב סטאשוב
A project of Cong. Tiferes Zvi - Mailing address:
714 Park Ave Lakewood NJ 08701-2025; T/F: 1-732-901-6225
chizuk@yeshivanet.com ברשות ובהדרכת גדולי התורה
לקבל הגליון, בלה״ק ובענגליש, וכן להקדיש גליון לזכות, לרפו״ש,
לע״נ או לזכות את הרבים - אחב״י ביותר מד׳ אלף מקומות בעולם
קע״ה כ״י להתקשר להנ״ל, ידידכם נפתלי הירצל גאנצוויג,
Contact us for dedications, received by thousands in Loshon Hakodesh & English, worldwide & send in your friends numbers to receive a.s.a.p.

שלח לך אנשים - התורה הקדושה מעידה על המרגלים: "כולם אנשים ראשי בני ישראל המה". המרגלים היו אנשים גדולים וצדיקים, ואם כן צ"ב איך נפלו עד לתהום, ומה היתה טעותם? **הנה** בספרים הקדושים איתא, שהנשיאים לא רצו ליכנס לארץ ישראל מפני שכלל ישראל במדבר היו במדריגה גדולה של אוכלי המן והיו יראים שכשיכנסו בני ישראל לארץ ישראל יפלו ממדרגה זו, ויחיו במצב של איש תחת גפנו, ארציות וגשמיות. הרי שזהו חשבון נעלה ומרומם ביותר.

ואם כן צ"ב מה היתה באמת הטענה עליהם. אמנם באמת בפסוקים של דברי יהושע בן נון וכלב בן יפונה מוסבר מה היתה החסרון בחשבונם של המרגלים: הם טענו, "אך בה' אל תמרודו" - כלומר, מה שהוא רצון ה' מוטל עלינו לעשות, ואין עלינו לחפש דרכים להתחמק מכך, גם אם יש להם חשבונות נעלים.

וענין זה מצינו בספר בית אהרן {פ' ויצא ד"ה ויפגע במקום (השנית)} בשם הרה"ק ר' שלמה קארלינער זי"ע: "שלא יהא לבך חלוק על המקום", דהיינו שהמקום ב"ה מביא את האדם לאיזהו מקום - שם היא עבודתו לה'. ואין לו לחשוב, הלואי שהייתי במקום אחר. אדרבה מטרת העבודה היא העלאת הניצוצין שיש באותו המקום דייקא, לכן יש לו להיות דווקא שם.
ואכן ידוע מהבעל שם טוב ומעוד צדיקים זי"ע שהגיעו למקומות נדחים רק כדי לתקן איזו נשמה שהיתה צריכה תיקון, או לחזק יהודי אחד בעבודת ה'.

אף כאן, אחרי שהזדככו באכילת לחם אבירים - מאכלם של המלאכים, הגיעה העת להכנס לארץ ולהעלות הכל לה'.

{המשך בטור ג'}

רמז מצות הפרשה
שמירת עינים **ל**א תתורו **ח**לה

שבת מברכים - ראשי תיבות תמוז
זמני **ת**שובה **מ**משמשין **ו**באין

כבר כתבו הספרים הקדושים כי זמני התשובה המה ארבעה - א) בכל יום קודם השינה. ב) בכל ערב שבת. ג) בכל ערב ראש חודש. ד) בערב יום כפור: על כן מן הנכון שיתבונן האדם בעניינים אלו בזמנים אלו: קונטרס מכתבים ותקנות [מהחפץ חיים]

כתבו הספרים יהרהר בתשובה ויפשפש במעשיו בכל ע"ש כי שבת מקרי כלה מלכתא וכאלו מקבל פני המלך ית"ש ואין נאה לקבלו כשהוא לבוש בבלויי הסחבות של חלאת העונות: משנה ברורה סי' ר"נ

שלח לך - כתוב שהשם אמר לישראל עלה רש והם אמרו נשלחה אנשים אז אמר השם שלח לך אנשים: אבן עזרא

ומה שהיו המרגלים שנים עשר ודי שיהיו שנים או שלושה כענין שנאמר ביהושע (ב, א) שנים אנשים מרגלים חרש לאמר, לפי שרצה הקב"ה שתהיה השליחות הזאת בהסכמת כל שבטי ישראל, איש אחד מכל שבט ושבט כדי שאם יצליחו בשליחותן יהיו כל ישראל שותפין בזכות ואם לא יצליחו יהיו כולן שותפין בעונש כמו שאירע בהם: רבנו בחיי

שלח לך אנשים. לפי שאמרו ישראל (דברים א כב) נשלחה לפנינו אנשים ויחפרו לנו את הארץ. לנו היינו להנאתינו ולטובתינו, ואמר הקב"ה למשה שלח לך, ולא להם כי לך דווקא יהיה השליחות להנאה ולטובה אבל להם לא יהיה לטובתם כי ע"י שליחות זה נגזרה עליהם מיתה ולמשה גרם שיהיה חי עוד מ' שנה, כי כבר נגזר על משה שלא יראה את העשוי למלכי ז' אומות וע"י חטא המרגלים נשתהו מ' שנה: כלי יקר

אומות העולם נקראים גויי הארצות, כדאיתא בקדושת לוי, מקום ישובה של כל אומה הוא ענין ארצי. מה שאין כן כלל ישראל, מתנהגים ע"פ התורה הקי' וכל ענין נחלת ארץ ישראל אצלם הוא כדי לקיים את המצוות התלויות בארץ ולהעלותה.
ובחינה זו היא כמו אדם הראשון בגן עדן, דאיתא בתרגום יונתן על פסוק "ויניחהו בגן עדן לעבדה ולשמרה" - ואשריה בגינוניתא דעדן למהוי פלח באוריתא ולמנטר פקודהא.
ועל דרך זה הוא בחיים הגשמיים של כל אחד מאיתנו. התרי"ג מצוות הן תרי"ג עטין (-עצות) כמבואר בזוהר הקדוש, שהן מדריכות את האדם בכל מהלך חייו, שמעשיו וכוונתו יהיו לשם שמים.

*

הנה בשליחות המרגלים אומר להם משה רבינו ע"ה "והתחזקתם", וצריך להבין איזה חיזוק הצריכו המרגלים להתחזק בלקיחת הפירות ומה המכוון בלשון זה.
ונראה לומר, לעניות דעתי, על פי מה שכתוב בספרים הקדושים, שבכל זמן שיש נפילה, הנה דווקא שם יש את הכוחות המיוחדים שצריכים להם, להתחזק ולתקן.

*

נקודה נוספת שאנו למדים מפרשת המרגלים, הוא הענין של ישוב הדעת. בפרשת דברים (א, כב) איתא: "ותקרבון אלי כלכם", פירש רש"י שם, אותה קריבה היתה בערבוביא אבל אצל קבלת התורה היתא הוגנת."
היינו, ההבדל בין מעשה המרגלים לקבלת התורה היה אם ניגשו בישוב הדעת או בבהלה. מה נורא החילוק בין האדם המעורבב, מבולבל ומטושטש, לאדם שהוא בישוב הדעת. ראה מה זכו ישראל כשהיו בישוב ומה הפסידו כשהיו בבהלה.

{המשך בטור ד'}

על התורה ועל העבודה

וידוע מה שאמרו צדיקים, אשר מעט ישוב הדעת שווה כל הון דעלמא.

זהו גם כן מה שרבותינו הקדושים שמו דגש חזק על ענין השמחה, דמובא בבית אהרן בשמח״ה הם אותיות מחשב״ה, היינו שעל ידי השמחה המחשבה היא צלולה וברורה.

ובזה מסיים הפרשה בפרשת ציצית שבו כתוב וראיתם אתו וזכרתם וגו' ומבואר בפוסקים ובספרים שיסתכלו בציצית כשאומרים זה והוא סגולה שלא יהא סגי נהור ר״ל. דהיינו שחביבות, קיום, והסתכלות בציצית הוא שמירה על קדושה, ולזכור מצות ה' ולהנצל מכל ערבוביא וחטא, ה' ישמרנו

יהי רצון שנזכה למעלות אלו, עד כי יבוא שילה בב״א. המו״ל

השנית כי העצבות היא שייכות לגוף והיא גרועה מאוד ליסוד העפר, וא״כ אז כשהוא ניעור חשוב ישן ג״כ ואין בעבודתו חיות כי החיות שייך לנפש דוקא ונפש הישראלי טבעותה שמחה וחיים ואחר שהוא בעצבות אינה רק ע״ד השינה שלא נשאר בו רק קוסטא דחיותא, והרי זה כמעורר את עצמו רק משינה גמורה לבחינת תרדמה תדירית, הג' שעי״ז אינו יכול להרימם להשם יתברך, וחסר ממנו עיקר העבדות שהוא מאה״כ ויהס כלב וכו' עלה נעלה, כי זה כל האדם להיות מטפס ועולה בהתקרבות הלב ונפש ובאהבה ויראה להשי״ת ולדבקה בבו, וכן אמר אדומו״ר זי״ע שמח נפש עבדך ויהיה התועלת גדול מזה, אשר אז עי״ז אליך ה' נפשי אשא, עוד אמר שנפש ישראלי היא מעולם התענוג והרי״ז חסרון הרביעי' שאם לא יטעימנה מתענוגה הרוחני והוא שמחת העבודה אם כן בע״כ תפול ותרד לתענוג הגופני ח״ו על כן אמר הכתוב הקיצו ורננו. ספר יסוד העבודה - חלק ב מכתב ז

שלח לך אנשים. הכלל, כשאדם מישראל בא אל מקום אחד ועובד ה' שם אז כל הנצוצות אשר שם הם מתביישים ממנו, כי הוא מגלה שורש ועיקר הבריאה כמאמר חכמינו ז״ל (שבת לא ע״ב) לא ברא הקדוש ברוך הוא כו', ואז בקל יכול לכבוש אותם. וזה היה כוונת שלוח מרגלים. אבל האדם צריך לפשוט עצמו מגשמיות בכדי שיתביישו מלפניו כל הניצוצות. אז כובש אותם. וזהו הרמז שלח, לשון הפשטה מלשון וישלחו ויפשיטו תרגום אונקלוס ואשלחו: קדושת לוי

ואמר אחר כך והתחזקתם ולקחתם מפרי הארץ, והיינו דלזה צריך חיזוק וגבורה, והיינו מדת היראה להיות גבור הכובש את יצרו ליקח מפרי הארץ. ואמר בזוהר הקדוש שם והימים אינון דאשתמודעין כלהו הוו מתחברא בההוא זמנא בההוא אילנא דחטא אדם הראשון. והיינו שהיה להם לתקן כל המדות מבחינת עץ הדעת טוב ורע שיהיה טוב מאוד. ולזה נצרך חוזק וגבורה שהוא היראה והוא מדה ז' דאיהו יראה כו' כמו שאמר בזוהר הקדוש (הק' ה' ב') שזה נצרך לכניסת לארץ ישראל וכמו שאמר בזוהר הקדוש (ק״ס א') קודשא בריך הוא לא בעי מינן אלא לבא, והיינו יראת שמים שנקרא לב וכמו שנדרש (יומא ע״ב ע״ב) על הפסוק ולב אין על העוסקין בתורה ואין בהם יראת שמים. ואמר ויסתמרון ההוא רשימא קדישא דכתיב ועמך כולם צדיקים לעולם יירשו ארץ שלכנוס לארץ צריך להיות מבורר במדת צדיק, והיינו גבור הכובש את יצרו. וכו': ספר פרי צדיק פרשת שלח - אות ב

ונהי בעינינו כחגבים וכן היינו בעיניהם. שמעתי בשם הרה״ק ר' דוד זצ״ל מקאצק שחטא המרגלים הי' בזה שאמרו וכן היינו בעיניהם כי למה להם לדעת איך הם נחשבים בעיני זולתם ע״כ: שיח שרפי קודש

פרקי אבות - עקביא בן מהללאל אומר הסתכל בשלשה דברים ואין אתה בא לידי עבירה דע מאין באת כו'. יש לדקדק למה חזר ואמר מאין באת מטפה סרוחה, היה יכול לומר דע מאין באת מטפה סרוחה, וכן כולם. ועוד יש לדקדק על מלת דע, שלכאורה הוא מיותר, שכבר התחיל ואמר הסתכל, ותירצו המפרשים שאין הסתכלות שייך אלא בדבר גשמי, כגון מאין באת ולאן אתה הולך, שזה האדם יכול לראות בעיניו. אבל על לפני מי אתה עתיד ליתן דין וחשבון אין שייך לשון הסתכלות, לכך אמר דע, כך פירשו המפרשים מלת דע: ספר עבודת ישראל - פרק שלישי משנה א

סיפורי צדיקים - ולא תתורו אחרי לבבכם. חסיד אחד התנצל לפני בעל שפת אמת הק' מגור זצללה״ה שיש לו מחשבות ואין מניחין אותו ללמוד ולהתפלל, כי הכל דומה לו שלא טוב עשה ותמיד יש לו עגנ״פ על שעבר, והשיבו הה״ק שלא להביט אחריו כלל, כתיב לא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם, והבן: ספר שיח שרפי קודש

שמעתי מאברך אחד מופלג, שהי' לו גניבה ונגנב ממנו השטריימיל בגור, וסיפר לפני הה״ק בעל שפת אמת זצ״ל, והשיבו עיקר תראה שלא יגנבו ממך הראש (מען זאל דיך דעם קאפ נישט בגנבנן) והבן (א״ה הראש צריך שמירה יתירה, שהגנב הוא היצה״ר לא יחתור במחתרת לבא במחשבות שבראש, וכוונת הה״ק להזכירו, שאתה חושש להזכיר גניבת השטריימיל יותר מגניבת הראש): ספר שיח שרפי קודש

צריך אדם להתפלל להקב״ה על כל דבר, אבל לא בבחינת שנותן עצות {והמבין יבין}: ממו״ר ר' רפאל גרין זצ״ל

לע״נ הרה״ג ר' ראובן בן הרה״ג ר' שבתי זצ״ל פיין - כ״ה סיון תשנ״ג
מחבר ספר בין המשפתים - ראש ישיבת תורה ודעת

לע״נ זקיני ר' מנשה בן הרה״ג ר' שבתי ע״ה גראבלאווסקי
נלב״ע כ״ה סיון תשל״ב תנצב״ה - מנו״כ בהר הזיתים ירושלים תובב״א
הוציא יקר מזולל, העמיד תורה ומצות לצעירי ישראל בארה״ב, ורבים השיב מעון

לקבל דברי תורה בענגליש, או שיעור באידיש {בערך 25 מינוט}, נא להודיענו

יוצא לאור ע״י מכון בית צדיקים - שידלוב סטאשוב
A project of Cong. Tiferes Zvi – Mailing address:
714 Park Ave Lakewood NJ 08701-2025; T/F: 1-732-901-6225
chizuk@yeshivanet.com ברשות ובהדרכת גדולי התורה

לקבל הגליון, בלה״ק ובענגליש, וכן להקדיש גליון לזכות, לרפו״ש, לע״נ או לזכות את הרבים - אחב״י ביותר מד' אלף מקומות בעולם קע״ה כ״י להתקשר להנ״ל, ידידכם נפתלי הירצל גאנצווייג,
Contact us for dedications, received by thousands in Loshon Hakodesh & English, worldwide & send in your friends numbers to receive a.s.a.p.

ויקח קרח בן יצהר (במדבר ט"ז א). מה שאמר הרה"ק ר' שמחה בונם זצ"ל, הפירוש, שלקח לעצמו. אפשר כוונתו, שקרח לא היה מתכון לכבוד שמים, אלא לכבוד עצמו. [ליקוטים חדשים פ' קרח]: ספר קול מבשר ח"א

קרח הי' בעל רוה"ק ומטועני ארון הברית, היינו שהי' צדיק וזקן בן ק"ל שנה ובכל זאת בגלל קנאה אחת שקינא באליצפן בן עוזיאל ירד שאולה, נגיעה קטנה זו הוציאה אותו מן העולם, מכאן צריכים ללמוד מה איומה יכולה להיות נגיעה אחת קטנה ומכאן מדה טובה מרובה לאן יכולה נטיה אחת לטובה להביא את האדם. חי' הרי"ם

ובדדומה לזה אמר ר' ישראל סאלאנטער שנוח יותר ללמוד כל הש"ס מלשנות מידה א'. ולענ"ד יש להוסיף שלפעמים מידה גרועה א' יכול לעכב את האדם מללמוד כל הש"ס ומדה טובה מרובה שע"י מדה טובה א' וע"י קצת התחזקות יכול לבוא למדרגות גדולים כר' אליעזר בן הורקנוס שהיה בן כ"ח שנים והלך ללמוד אצל ר' אליעזר הגדול בירושלים ולמד ב' הלכות במשך כל ימות השבוע וחזר עליהם בשבת עד שנתעלה ואמר אליו רבו אשרי אברהם יצחק ויעקב שיצא זה מחלציהם (עיין פרקי דר' אליעזר א,ב). וידוע עובדות מהרבה שעלו למה שזכו ע"י התחזקות. ושמעתי בשם ר' שניאור קאטלער זצ"ל שאמר על רות - "ותרא כי מתאמצת היא ללכת ותחדל לדבר אליה" (א י"ח) שרק אצל כלל ישראל שייך מידה זו של התאמצות (- המלקט)

או יבואר ויקח קורח כי יש צדיק שעובד רק לעשות תענוג להבורא ב"ה ואצל זה הצדיק אין חילוק אם הוא עושה תענוג להבורא ב"ה או צדיק אחר עושה תענוג להבורא ב"ה אבל מי שרוצה לקבל שכר על עבודתו זה רוצה שהוא בעצמו יעשה תענוג

תפילת ש"ק - א-ל אדון על כל המעשים איז אַ תירוץ אויף אלע קשיות: הס"ק מסלאנים

אמר: הר"ן מלעכאוויטש יום השבת הוא גבוה מאד, וממנו שפע רוחני לכל השבוע. והשפע הגשמי של כל השבוע הוא מתוספת שבת, שמוסיף מחול על הקודש. <u>לו היו בעה"ב שומעים לי, והיו עושים תוספת שבת גדול, והיה להם שפע של פרנסה כל השבוע</u>: תורת אבות - סלאנים

אצל הרה"ק הבית אהרן היה ה"ברוך שאמר" אורך זמן רב. פ"א נקלע אחד לתפילת שחרית של שבת אצל רבינו, ונכנס כשהתחילו ברוך שאמר, והתחיל ג"כ עמהם, כשסיים המתין על הש"ץ שיסיים ג"כ כנהוג וראה שהקהל עדיין עומד וצועק והש"ץ אינו מסיים. כה המתין איזה זמן עד שהחליט בדעתו שכנראה נהוג שהש"ץ אינו מסיים כאן בקול והמשיך בתפלתו וכן שהה כמה פעמים, עד שהחליט שמסתמא המנהג שאין הש"ץ מסיים בכל קטע עד לקדיש של ישתבח, אזי המשיך בתפלתו עד ישתבח, ואכן בהגיעו ליתשבח נשתרר שקט בביהמ"ד, וחשב בעצמו שאכן כן הוא והנה הוא שומע איך הש"ץ מסיים י-ח-י-ד ח-י ה-ע-ו-ל-מ-י-ם . . . סוף הברכה של "ברוך שאמר". כ"כ ארכה אמירת "ברוך שאמר" בצל קדשו של הרה"ק הבית אהרן זיע"א. מטה אהרן - פינסק קארלין

החי' הרי"ם הוא הי' אומר יונגעלייט מיינען אז מען טיט עפעס מיז מען שפירען: ספר שיח שרפי קודש

פעם בא אצל רבינו מליזענסק רב א' גאון וגדול וכיבד אותו ושאל לרבינו אם עשה איזה חיבור, השיבו רבינו אלימלך אני עושה חיבור זה מ' שנה ועדיין לא נגמר, א"ל אבקשכם שתראהו לי, א"ל אני מחבר הלב שלי להבוית"ש ועדיין לא נגמר. (כתבי ר"י שו"ב)

להבורא וזהו ויקח קרח שרצה שהוא יקח ולא אחר וזהו פירש"י שלקח מקח רע לעצמו שבשביל זה חלק על משה ורצה להיות כהן גדול ואם הי' עובד רק לעשות תענוג להבורא ב"ה בוודאי לא היה חולק שיהי' הוא כהן גדול: קדושת לוי

ואהרן מה הוא כי תלינו עליו. י"ל לענ"ד שאמר משה שכל בחינת אהרן הוא שלום א"כ מה הוא כי תלינו עליו: המלקט

כי לא מלבי ויבואר בו הפסוק אתם המיתם את עם כו' הכלל יש שהצדיק פועל דבר אע"פ שלא נגזר מלמעלה אעפ"כ הצדיק בתפילתו פועל זאת ויש שהצדיק ממשיך הפעולה מלמעלה מה שנגזר מלמעלה וכאן חשדו ישראל את משה רבינו ואהרן שהם בצדקתם פעלו זאת בתפלתם וזהו שאמרו אתם המיתם את עם ה' וזהו שאמר משה רבינו כי לא מלבי כלומר הדבר הזה מן הקב"ה נגזר ולא אנחנו בתפלתנו: קדושת לוי

ומכאן רואים כמה יכול לפעול ע"י תפילה: המלקט

אם כמות כל האדם ימותון אלה וכו' לא ה' שלחני. ר' בנימין פרידמאן בעת שלן לינת לילה אצל הרבי מסאכטשוב זי"ע, והרבי ישן וכשהקיץ משנתו שאל את ר' בנימין אם הי' בטעשעכינאוו. והכיר את הרבי הק' מטשעכינאוו והשיב לו הן ושאל אותו אם אינו יודע תורה ממנו. והשיב לו, שאמר כתיב גבי קרח אם כמות כל האדם ימותון אלה לא ד' שלחני וקשה מאוד הלא אין דבר שעומד בפני התשובה ואם יעשו תשובה הוא נראה כשקרן ח"ו וגם כל ישראל. ותי' כי הרמב"ם ז"ל אומר אם אדם יעשה תשובה יתהפך לאיש אחר. לכן ניחא כאן כתיב ימותון "אלה". אבל אם יעשו תשובה יתהפכו לאיש אחר. ויהי' אחרים. ושיבח הרבי זצ"ל את הרבי הקדוש מטשעכינאוו מאוד. ואמר שתוארו כתואר מלאך ד' צבאות, והי' נראה מדבריו בבירור שראה אותו אז: שיח שרפי קודש

על התורה ועל העבודה

וכל ישראל אשר סביבותיהם נסו לקולם כי אמרו פן תבלענו הארץ. י"ל ע"פ הידוע כי העצה להתגבר על היצר בעת שהוא מתגבר הוא לצעוק בקול בתורה ותפלה. וזהו נסו לקולם, ז"י האבין זיך געגומען צום קול, כי אמרו פן תבלענו הארץ, שהארציות והחומריות תבלענה אותנו, ע"כ לקחו עצמם לבחי' זו. הר"מ מקוברין - תורת אבות

כתוב בשער הכוונות מהאריז"ל שאם יתחברו עשרה אנשים יראי ה' ויקראו סדר פטום הקטורת ביחד בכוונה הראויה יעשה רושם גדול למעלה ויבטלו עי"ז כל הדינים וכל הדברים רעים וקשים. ומזהירין אנו תמיד לומר קטורת בצבור, לבד מה שאצלינו ברור שזה שמירה גדולה לכל דבר, יש בזה עוד יחודים ועליות עולמות עד אין שיעור. סדה"י בית אהרן

בארצם לא תנחל שתהיה נוחל חלקך כאחד מכל שבטי ישראל, וחלק, קטן לא יהיה לך בארצם כלל, כי הערים אשר נתנו להם ערי מקלט היו ולצורך ישראל הן האזהרה הזו בכהנים, ואחרי כן הזכיר בלוים בתוך בני ישראל לא ינחלו נחלה (פסוק כד), כמוזהר בכהנים ורבותינו דרשו (ספרי קרח מה) בארצם לא תנחל, בשעת חלוק הארץ, וחלק לא יהיה לך בתוכם, בבזה, אני חלקך, על שולחני אתה אוכל: רמב"ן

פרקי אבות - איזהו עשיר השמח בחלקו שנאמר (תהלים קכח, ב) יגיע כפיך כי תאכל כו'. רצ"ל כמו שהבורא ית"ש ברא עולמו ואין לו שום נחת רוח בעולמו כי אם מעושי רצונו לבד, ואף על פי כן הוא שמח בחלקו, כי חלק ה' עמו יעקב חבל נחלתו (דברים לב, ט), אשר הם עובדים אותו. כמו כן יהא האדם שמח בחלקו שנתן לו הבורא ית"ש והבדיל אותו מכל העמים להיות עובדו, ואף אם (חסר ב' תיבות) אמר שמע ישראל ולייחד את בוראו ית"ש די: ספר עבודת ישראל

ויאמרו א־ל אלקי הרוחות וגו'. אמר שם קל, לצד שראה התעוררות תגבורת הדינים, הזכיר חסד א-ל למתקן הדינים: **ואומר** אלקי הרוחות לכל בשר, טען טענה הנשמעת לפני הבורא, כי ה' חפץ שכל הרוחות יקבלו א-להותו עליהם, בעודם בבשר בעולם הזה, והוא אומרו אלקי הרוחות, פירוש הרוחות הוא לשון מחשבה ורצון, על דרך אומרו והעולה על רוחכם: **ואם** כן הגם שהמפשט אשר יעשה לכלותם כרגע הוא משפט אמת, וכמו שכתבתי הטעם למעלה, עם כל זה לפי הנראה במעשה הוא שאיש אחד יחטא ועל כל העדה תקצוף, שאין כל העדה בחטא זה ואתה ממית כולן, ומעתה ח"ו הרוח תמאן בא-להות כזה: **עוד** נתכוון לדבר לפניו דברי ריצוי המתקבל לפניו, על פי מה שקדם לו בידיעת הדרגות החפץ שיש לבורא, הא' הוא שבח והלל אשר יתנו לו צבא מעלה, למעלה ממנו שבח והלל אשר יתנו לו נשמות הצדיקים משני אוצרות החיים, אוצר אחד של נשמות שעדיין לא באו לעולם הזה, שעליהם אמרו ז"ל (יבמות סב, א) עד שיכלו [כל] נשמות שבגוף, ואוצר ב' של נשמות שכבר באו לעולם הזה, וחזרו ונתנו באוצר החיים, וכולם נותנים שיר ושבח והודאה לבורא יתעלה שמו בסוד כל פעל ה' למענהו (משלי טז ד): **למעלה** מהם השיר והשבח העולה מהנשמות אשר הם בעולם הזה, אשר הם תוך הבשר, והוא מונעם מהכיר ה', והם מתעצמים לאהוב ה', ולשבחו ולהודות למאמרו, זה עליון וחשוק אצל הבורא למעלה מהכל, וכמו שמבוארים הדברים בהרחבה בספר הזוהר גם בדבריהם ז"ל: **ולזה** נתחכם משה וריצה ה' בדבר שהוא חפץ בו, ואמר אלקי הרוחות לכל בשר, שאתה חפץ שא-להותך תהיה לרוחות בזמן שהם בבשר, ואם אתה ממיתם, אתה חסר רצון זה, ואין נכון להגביר הדינים, שיסובבו הפסד קבלת א־להותך לרוחות שבבשר, שהוא רום תכלית חשקך, ואמר האיש אחד יחטא, לומר שכפי הדין אין להם חיוב, כי כולן לא חטאו לחייבם, אלא אתה בא עליהם בקצף שהוא תגבורת הדין, והוא אומרו תקצוף: **האיש** אחד יחטא. אמר לשון עתיד, לצד שעדיין לא חטא חטא שחייב עליו מיתה שהיא ההקרבה, כי עד עתה לא עשה אלא לגלוג, ואם היה חוזר בו אין עליו חיוב: אור החיים

או יאמר יגיע כפיך כי תאכל. יגיע כפיך, רצ"ל שכל עסקיו בעולם אינן כי אם בהכרח מה שיהיה לו מה לאכול רק להחיות את נפשו, וחפצי שמים עיקר אצלו: ספר עבודת ישראל - פ"ד

איזהו מכובד המכבד את הבריות. כי הנה הבורא נקרא מלך הכבוד (תהלים כד, ז), שחלק מכבודו לבני אדם, כדאיתא (ברכות נח.) על מלכי ישראל אומר שחלק מכבודו ליריאיו, ועל מלכי עכומ"ז שחלק מכבודו כו'. כמו כן צריך האדם לכבד את הבריות ולחלוק כבוד לבריות: עבודת ישראל

בן עזאי אומר הוי רץ למצוה קלה ובורח מן העבירה שמצוה גוררת מצוה ועבירה גוררת עבירה. כבר אמרנו שהמצוות הקלות הם עיקר החיות לעולם ולזה הזהיר עליהם ביותר. רצ"ל שזה דבר פשוט למשכיל, כי כשעושה מצוה ומקרב את עצמו לבוראו, ממילא נגרר לו מצוה אחרת. אבל כשעובר עבירה ועובר מבוראו והולך לו, נמצא נעשה לו מסך מבדיל בינו לבין קונו, ובקל יוכל לבא לידי עבירה אחרת אף גדולה הימנה. לזה אמר ובורח מן העבירה קלה דוגמת המצוה, היינו שבקל יוכל לעבור עליהם, דהיינו הרכילות והליצנות והניבול פה וסיקור עין וכדומה עבירות אשר המה כרגע יעבורון, ולזה צריך שימור ביותר: עבודת ישראל

ואמר עוד ששכר מצוה מצוה ושכר עבירה עבירה, רצ"ל ששכר הבא לו מן המצוה, הוא הפרקליט, כדאמר (אבות ד, יג) העושה מצוה אחד קונה לו פרקליט אחד, מסייע לו לידי מצוה אחרת, ושכר עבירה, הוא הקטיגור הקונה לעצמו בעשיית העבירה, אשר המה בעצמם הסרסורים לאדם ומביאים לו עבירות עוד לעבור עליהם ואין נוחים (חסר): ספר עבודת ישראל - פרק רביעי

רוממות א־ל בגרונם, אז וחרב פיפיות בידם. בית אהרן קמג ג

הרה"ק רבי יוחנן (מסטאלין – קארלין) אמר: קטורת בציבור חייבים לשמור, זה רפואה, למחלות דזמנינו היא הרפואה הטובה ביותר. כתבי קודש

לע"נ הרה"ג ר' יוסף חיים שניאור בן הרה"ג ר' אהרן זצוק"ל קאטלער ראש ישיבת בית מדרש גבוה - נלב"ע ג' תמוז תשמ"ג - תנצב"ה

לקבל דברי תורה בענגליש, או שיעור באידיש {בערך 25 מינוט}, נא להודיענו

יוצא לאור ע"י מכון בית צדיקים - שידלוב סטאשוב
A project of Cong. Tiferes Zvi - Mailing address:
714 Park Ave Lakewood NJ 08701-2025; T/F: 1-732-901-6225
chizuk@yeshivanet.com ברשות ובהדרכת גדולי התורה
לקבל הגליון, בלה"ק ובענגליש, וכן להקדיש גליון לזכות, לרפו"ש, לע"נ או לזכות את הרבים - אחב"י ביותר מד' אלף מקומות בעולם קע"ה כ"י להתקשר להנ"ל, ידידכם נפתלי הירצל גאנצוויג,
Contact us for dedications, received by thousands in Loshon Hakodesh & English, worldwide & send in your friends numbers to receive a.s.a.p.

וידבר ה' אל משה ואל אהרן לאמר. זאת חקת התורה אשר צוה ה' לאמר דבר אל בני ישראל ויקחו אליך פרה אדומה וגו'. הלא היה צריך לומר דבר אל בני ישראל זאת חוקת התורה, וכבר עמדו בזה המפרשים. עיין ברמב"ן. והנראה דהנה איתא בתוספתא סנהדרין פ"ג. אין שורפין את הפרה וכו', אלא בב"ד של שבעים ואחד. והנה איתא בסנהדרין משה במקום ע"א היה, ולפי"ז מה שאמר "דבר אל בני ישראל ויקחו אליך" הוא הדין דפרה נעשית ע"י ב"ד של ע"א, ושפיר אמר, זאת וגו' ואח"כ "דבר וגו'" : הגרי"ז הלוי

רַבִּי אַחָא בְּשֵׁם רַבִּי חֲנִינָא אָמַר בְּשָׁעָה שֶׁעָלָה מֹשֶׁה לַמָּרוֹם, שָׁמַע קוֹלוֹ שֶׁל הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא שֶׁיּוֹשֵׁב וְעוֹסֵק בְּפָרָשַׁת פָּרָה אֲדֻמָּה וְאוֹמֵר הֲלָכָה בְּשֵׁם אוֹמְרָהּ, רַבִּי אֱלִיעֶזֶר אוֹמֵר עֶגְלָה בַּת שְׁנָתָהּ וּפָרָה בַּת שְׁתַּיִם. אָמַר לְפָנָיו רִבּוֹן הָעוֹלָמִים יְהִי רָצוֹן שֶׁיְּהֵא מֵחֲלָצַי, אָמַר לוֹ חַיֶּיךָ שֶׁהוּא מֵחֲלָצֶיךָ, הֲדָא הוּא דִּכְתִיב (שמות יח, ד): וְשֵׁם הָאֶחָד אֱלִיעֶזֶר, שֵׁם אוֹתוֹ הַמְיֻחָד. מדרש רבה פרשה י"ט אות ז'

ויקחו אליך פרה וגו'. פירש"י לעולם היא נקראת על שמך כו'. מה יקר וגדולה נתן למשה בזה שתקרא הפרה על שמו, והקרוב אלי לומר בזה שאין מצוה נקראת כ"א על שם הגומרה ולדעת רז"ל (במד"ר י"ט ח') הפרה כפרה על עון העגל תבא האם ותקנח צואת בנה, וכשם שמשה התחיל בכפרה זו כששרף העגל ויטחון אותו דק לעפר כך יגמור הכפרה שגם הגמר יקרא על שמו. וזה טעם ארז"ל (ילק"ש יתרו רס"ח) כששמע משה שהקב"ה אמר הלכה בשם אליעזר פרה בת שתים עגלה בת שנתה, אמר יהי רצון שיהא אליעזר זה מיוצאי חלצי שנאמר ושם האחד אליעזר. (שמות י"ח ד') ומה ראה משה על ככה לבקש על דין זה שיצא מיוצאי חלציו יותר מכל סתרי תורה הנאמרים באמת מכל דור ודור ודורשיו דור דור וחכמיו, אלא לפי שבמעשה העגל מסר משה נפשו על ישראל שנאמר מחני נא מספרך (שמות ל"ב ל"ב) ונקראו על שמו שנאמר (ישעיה ס"ג י"א) ויזכור ימי עולם משה עמו, ע"כ רצה שגם בפרה זו מראש ועד סוף תקרא על שמו כי פרה טעמה לשרש אחר הע"ז וכן העגלה ערופה כפרה על ש"ד כי במעשה העגל עברו גם על ש"ד בהריגת חור, לכך נאמר ויקחו אליך שגמר מצוה זו תקרא על שמך : כלי יקר

וכל כלי פתוח אשר אין צמיד פתיל עליו טמא הוא (שם יט, טו). רצ"ל מי שהוא מדבר כל מה שחושק ואין לו מחסום לפיו ובודאי לא ימלט שאינו מדבר לשון הרע ורכילות וניבול פה. וזהו וכל כלי פתוח, שפיו פתוח לדבר דברים בטלים. אשר אין לו צמיד פתיל עליו, רצ"ל שאין לו מחסום לפיו. טמא הוא, בודאי אדם כזה טמא הוא שמדבר לשון הרע ורכילות וניבול פה כנ"ל : עבודת ישראל

ויאמר ה' אל וכו' יען לא האמנתם וגו'. קשה למה שקדם לנו כי לשון אמירה יורה על דברים המסעדים את הלב וגדולה וכבוד יבשר, וכאן רואני שלא אמר אלא בשורת גזירה רעה: **ויתבאר** על פי מה שאמרו במדרש (שם שם יב) שאמר משה לפני ה' הרי גזרת עלי למות במדבר עם הדור הרע הזה וכו' יאמרו הדורות שאני שוה להם, יכתב עלי על מה נענשתי, לפיכך כתיב יען לא האמנתם בי וגו', עד כאן והוא מה שרמז ה' באומרו ויאמר, לשון רוממות למשה ולאהרן, שנכתב חטאם שעליו מתו, שהוא יען לא וגו', ואל יחשבו הדורות שהם שוים לדור הרע ח"ו : אור החיים הק'

במדרש לך אני מגלה טעמי פרה ולאחרים חוקה. כי הטעמים הם למעלה מן הטבע. לכן נאמר במד' כי אותם התינוקת שלא טעמו טעם חטא היו יודעין לדרוש מ"ט פנים טהור כו'. ומרע"ה שהי' איש האלקים ממש והי' דבוק בתורה שבכתב נגלה לו טעמי פרה ולמטה היא חוקה וכ' ויקחו אליך ע"י שנתבטלו בנ"י אל הצדיק שהוא למעלה מן הטבע יכולין להשיג ג"כ בכלל הטעמים : שפת אמת - תרל"ה

דבר ברור וגלוי שהטומאות והטהרות גזירות הכתוב הן ואינן מדברים שדעתו של אדם מכרעתו והרי הן מכלל החוקים וכן הטבילה מן הטומאות מכלל החוקים הוא שאין הטומאה טיט או צואה שתעבור במים אלא גזירת הכתוב היא והדבר תלוי בכוונת הלב ולפיכך אמרו חכמים טבל ולא הוחזק כאילו לא טבל ואעפ"כ רמז יש בדבר כשם שהמכוין לבו לטהר כיון שטבל טהור ואע"פ שלא נתחדש בגופו דבר כך המכוין לבו לטהר נפשו מטומאות הנפשות שהן מחשבות האון ודעות הרעות כיון שהסכים בלבו לפרוש מאותן העצות והביא נפשו במי הדעת טהור הרי הוא אומר וזרקתי עליכם מים טהורים וטהרתם מכל טומאותיכם ומכל גלוליכם אטהר אתכם השם ברחמיו הרבים מכל חטא עון ואשמה יטהרנו אמן וכו' רמב"ם יד החזקה - הלכות מקוואות פרק י"א

...ובזה יש חילוק בין המצוות דיש שכל אחד מרגיש וטועם בלבו אור הקדושה הנכנס ללבו בעשייתה. ויש שנעלם אצל רוב בני אדם זולת אצל יחידים כמשה רבינו ע"ה שטעם טעימת כל המצוות בלבו כמו שאמרו (במדבר רבה י"ט, ו' ותנחומא חקת ח') לך אני מגלה טעמי פרה ולאחרים חוקה דעל כן נקרא איש הא-לקהים וכן כל אחד כפי מדריגתו אבל ברוב בני ישראל הוא דרך חוק. וכו' : קונטרס דברי חלומות - אות י"ד - ר' צדוק הכהן מלובלין

...ומה שנענש משה אע"פ שהי' סובר שזהו מצוה והי' כוונתו לטוב, י"ל דמרמז זה המדרש במשל שהביא שהי' סובר על גחלת שהוא אבן טוב ונטלו ונכוה, אע"פ שצועק הא כוונתי הי' על אבן טוב ולא על גחלת וא"כ למה נכותי, אבל מ"מ סו"ס יש בידו גחלת ששורפת, כן עבירה היא גחלת מזקת ששורפת כ"מ שנוגעת, והעונש אינו מן השמים רק עבירה עצמה מזקת: **וכן הכא** שנ' יען לא האמנתם להקדישני לפי פי' האוה"ח שלא כיבד את ישראל שהם בנין של השי"ת, לכך הזיק קדושת א"י לבוא לא"י, דעבירה עצמה הי' מזיק דעבירה היא גחלת דשורפת האדם העובר, ולכך אין מועיל מה שכוונו למצוה דעכ"פ גחלת הי' בידם דשורפת: ספר ביכורי אבי"ב על התורה - פרשת דברים

לכן לא תביאו. דרשו חז"ל (דברים רבה י"א, י') אין לכן אלא לשון שבועה, שנאמר (שמואל א' ג' י"ד) לכן נשבעתי לבית עלי, נשבע הקב"ה שלא יכנסו לארץ. ואף על פי שידע משה כן לא נמנע מלעשות שליחותו בענין הארץ, וזהו שסמך לו מיד וישלח משה מלאכים מקדש אל מלך אדום, לפי שבקדש נגזר עליו שלא יכנס לארץ ומקדש שלח שלוחיו בענין הארץ: רבנו בחיי

להקדישני לעיני בני ישראל. אלו היו עומדים משה ואהרן בתפלה היה נקרא בזה ונקדשתי בתוך בני ישראל שהוא אמירה דבר שבקדושה ברבים כדאיתא במגילה כ"ג. והיו ישראל מאמינים במעלת תפלה ושאני קדוש בתוכם. ועתה לא האמנתם את ישראל בזה: **לכן לא תביאו וגו'.** לא היה העונש שימותו במדבר שא"כ לא היה משה מתפלל להחל שבועת ה' אלא הגזירה היה מדה במדה. שבשביל שלא הראו לישראל הדרך להתנהג בא"י בעת עצירת גשמים וכדומה ע"כ. לא תביאו וגו'. ובמ"א כתיב על אשר מעלתם בי מעילה הוא

וחמון כל עמא דכנישתא משה נחית מן ריש טורא מאנוי בזיעין וקיטמא ברישיה והוה בכי ואמר ווי לי עלך אהרן אחי עמוד צלותהון דבני ישראל דהויתא מכפר עליהון חד זמן בכן שנא בה בשעתא הימינון בני ישראל ארום מית אהרן ובכון ית אהרן תלתין יומין כל כנישתא דבני ישראל: תרגום ירושלמי

כל בית ישראל - האנשים והנשים לפי שהיה אהרן רודף שלום ומטיל אהבה בין בעלי מריבה ובין איש לאשתו: רש"י

ויבכו את אהרן כו' כל בית ישראל - פירוש, הכתוב מספר לנו בזה שלא היה כל הארבעים שנה רוצח נפש בשוגג שהיה נגלה למחנה לויה והיה נפרד מביתו וממשפחתו שאם היה הלא חזרו במיתת אהרן, מות הכה"ג, והיה להם לשמות. ודו"ק. משך חכמה

ותקצר נפש העם - מלמד שראו כל הצרות שיבואו בגלות אדום ואיך ימשך גלות אדום: בעל הטורים

א"י אז ישיר ישראל. במדר"ר משל לשלטון שעשה סעודה למלך אמר המלך אוהבי שם אמרו לו לא. אמר המלך אף אני איני הולך שם אף כך אמר הקב"ה הואיל ומשה איננו נזכר שם אף אני איני נזכר שם ע"כ. הנשמע מזה כי כל ת"ח שלומד תורה לשמה הנה נתעבר בו נשמת משרע"ה כמבו' בספרים לשמ"ה אותיות למש"ה הנה זה בוודאי השי"י עמו שם וכמבואר בתד"א הקב"ה יושב ושונה כנגדו ועיין בכתבי האר"י בפסוק (במדבר י, לה) ויהי בנסוע הארון ויאמר משה וגו': תפארת שלמה

שמחה - לעולם צריך אדם להיות בשמחה. אע"פ שאי אפשר להיות באמת במדריגה זו לעולם. אעפ"כ טוב מאוד להיות בשמחה תמיד. כי עצבות ודאי הוא שקר גמור, והבן :(הר"ר העניך מאלכסנדר): ספר שיח שרפי קודש

מקוה - הרה"ק בעל עטרת צבי {מזידיטשוב} מכר למאה אנשים ויותר העולם הבא שלו למען יבנו מקוה כשרה בסאנטאב: אלף כתב ח"ב אות תתנ"ד

שנוי בדבר ה' כמש"כ בספר ויקרא כ"ו מ'. והכונה כאן שעשה משה נס ושנוי בהליכות הטבע בעת שלא היה הרצון בכך וזה נקרא מעילה כמו שנענש רבא בעת שעשה נס שלא ברצון ה' כדאיתא בתענית פ"ג והיה נזוף מחמת זה כדאי' בחולין דף קל"ג א: העמק דבר

וישמע קלנו - בברכה שברכנו אבינו (בראשית כז) הקול קול יעקב שאנו צועקים ונענין: רש"י

וישמע ה' קולנו בברכה וכו'. דאם לא כן, מאי באו להגיד לעשו, אלא שהיו אומרים להם שהקדוש ברוך הוא שמע קולנו כמו שברכנו אבינו (בראשית כ"ז, כ"ג), וכיון שהקדוש ברוך הוא מסכים עמנו בברכה, לא תחלוק על ירושת הארץ, שגם נתן לנו הקדוש ברוך הוא בברכת אבינו (בראשית כח, ד): ספר גור אריה

ונצעק, ר"ל ואם תאמר שעדיין לא שלמנו החוב שלא היינו במצרים רק רד"ו שנה, ע"י תפלה מתוך קושי השעבוד הוציאנו קודם הזמן ע"י מלאך פניו, והנה אנחנו בקדש וראוי שעכ"פ תניח אותנו לעבור: מלבים

ויבוא העם וגו' חטאנו כי דברנו בה' ובך. פירוש דברנו בה' ועיקר דברינו היה ובך מה שעשה לך וכראות משה כי בשלו נעשתה הרעה הזאת וענוש לצדיק לא טוב ועל כן ויתפלל משה בעד העם. ספר באר מים חיים

תפילה - פ"א התנצל לפני החי' הרי"מ אחד, שאינו מרגיש טעם בתפילה, והשיב לו הנה אם יאמרו ליתן לך הון רב, ואל תתפלל האם תאבה ותתרצה לזה ואמר השואל לא, א"כ אתה מרויח בתפילתך אצל השי"ת הון רב: שיח שרפי קודש

בשם החי' הרי"ם זצ"ל, עה"פ קהלת עת רקוד בלא למד ובכולם כתיב בלמד וגם כאן הי' צריך לכתוב עת לרקוד ואמר בזה"ל עת רקוד ס'טאנצט זיך אליינט, והבן: שש"ק

יומא דהילולא קדישא
רבינו חיים ב"ר משה בן עטר - האור החיים הקדוש
ט"ו תמוז תק"ג - זכיעוכי"א
הרה"ק ר' צבי הירש מזידיטשוב ב"ר יצחק אייזיק זצוקל"ל
העטרת צבי על הזוה"ק - י"א תמוז תקצ"א - זכיעוכי"א

יוצא לאור ע"י מכון בית צדיקים - שידלוב סטאשוב
A project of Cong. Tiferes Zvi - Mailing address:
714 Park Ave Lakewood NJ 08701-2025; T/F: 1-732-901-6225
chizuk@yeshivanet.com ברשות ובהדרכת גדולי התורה
לקבל הגליון, בלה"ק ובענגליש, וכן להקדיש גליון לזכות, לרפו"ש, לע"נ או לזכות את הרבים - אחב"י ביותר מד' אלף מקומות בעולם
קע"ה כ"י להתקשר להנ"ל, ידידכם נפתלי הירצל גאנצוויג,
Contact us for dedications, received by thousands in Loshon Hakodesh & English, worldwide & send in your friends numbers to receive a.s.a.p.

וירא בלק בן צפור כו' ומתחילה נקדים לפרש פסוק פתחו שערים ויבא גוי צדיק שומר אמונים דאיתא בגמרא פתחו לי פתח כסדקו של מחט ואני אפתח לכם כפתחו של אולם. וזהו פתחו שערים פירוש פתחו שערי התשובה ובזה תגרמו ויבא גוי צדיק פירוש שיהא תפלת הצדיק עולה עד למקום שורשה כי לפעמים היא מעוכבת מלעלות מחמת הרשעים לכן תשובו * שומר אמונים זה קאי על השם יתברך השומר וממתין מתי תבא תפלת הצדיק לפניו ושומר את התפלה לומר עליו אמן פירוש להסכים עמו בדבר שאלותיו להנתן לו * וזהו גם כן וירא בלק כו' אשר עשה ישראל לאמורי והבין שבודאי מחמת גודל צדקת ישראל נצחו לסיחון ועוג לכך ויגר מואב מפני העם פירוש מפשוטי העם אשר אינם כי אם במדריגת יראה היו מואב מתייראין מהם כי האדם לפי מדרגתו שעובד כך ממשיך עליו ואותן שעבדו מיראה המשיכו על עצמם יראה מלמעלה והיו אימתם מוטלת על שונאיהם ולכך ויגר מואב מפני העם * ויקוצו מפני בני ישראל פירוש אותם המרומזין בחינת ישראל והם הצדיקים גדולים העובדים מאהבה המשיכו על עצמם אהבה גדולה ולכך קצו מואב בחייהם כי זה בלתי אפשרי לרשע לקבל אהבה בלבו לכן קצו בחייהם על ידי האהבה שלא יוכלו לקבל : נועם אלימלך

וירא בלק בן צפור את כל וגו' ויגר מואב וגו'. להבין הענין ממה נפשך, כיון שראה בלק היה לו לירא מפניהם ומפני מה ויגר מואב, לכך יש לומר פירושא דהאי קרא, דפסוק ויגר מואב מוסיף על ראיית בלק שראה את כל אשר עשה ישראל לאמורי וגם ראה המורא של המואב מפני העם וכי נמוגו בפניהם ולא קם

שמעתי ממורי זלה"ה ביאור משנה מה בין תלמידיו של אברהם אבינו לתלמידיו של בלעם הרשע וכו', כי גם תלמידיו של אברהם אבינו יש להם מעלה של תלמידי בלעם הרשע רק זה בגשמיי וזה ברוחני :תוי"י פ' בהר דק"כ ע"כ : בעל שם טוב עה"ת - פ' לך לך

במשנה מי שיש בו ג' דברים הללו מתלמידיו של אאע"ה. פי' שהאבות הקדושים פעלו כל אלה המדות לדורות וכל מה שמתקן האדם עצמו ידע שהוא בכחם. רק כמ"ש הבוחר בדרכיהם ועי"ז עושה כמעשיהם. לכן כל מי שיש בו אלה המדות הוא מתלמידיו של אאע"ה שכשאמר אנכי עפר ואפר ביטל עצמו וכל זרעו אחריו להשי"ת. וכן זה לעומת זה. הרשע בלעם חפר דרך שקר לדורות להראות דרך הכנעת שוא כמ"ש במ"א מזה בשם מו"ז ז"ל כי באותו הכנעה עצמו שאמר אם יתן לי בלק כו' הי' רק להתגאות עצמו : שפת אמת

צריך האדם שיעשה לו עזר מפני יצר הרע, על ידי שיעשה כנגדו היפך היצר הרע, שאם היצר הרע משפילו לומר אתה טפה סרוחה אשר מחומר קורצת, איך אפשר שיתקדש בגדר הקדושה והחסידות וכו', אז יאחוז במדת הגאוה נגד היצר הרע, הלא נפשי חלק אלוה ממעל, ונברא בצלם אלקים, וראוי ליכנוס בגדר הקדושה והחסידות וכמו שכתבתי במקום אחר בשם מורי ביאור משנה ומה בין תלמידי אברהם אבינו עליו השלום לבין תלמידי בלעם הרשע וכו' יעוי"ש :(צפנת פענח ר"פ יתרו ד"ס ע"א) : ספר בעל שם טוב על התורה

תלמידיו של אברהם אבינו אחד ממידותיהם היא מידת עין טובה א' הפרטים של מידת עין טובה הוא ההייליגע לעכטיגע עבודה של נראה מעלת חברינו ולא חסרונם ההייליגע לעכטיגע עבודה של דן לכף זכות להמשיך מלמעלה זכות ורחמים על כל הבריאה : דברי חיזוק - חב' נחלת יעקב

עוד רוח בהם, ועל ידי זה התחיל לפחד גם כן עד שרצה לקחת קללת בלעם לעזרתו. ויש לנו עוד לומר, כי מחמת שראה את כל אשר עשה ישראל לאמורי והוא מלחמות סיחון ועוג כי היו צריכים להכריתם קודם כניסתן לארץ כידוע ליודעי חן. ואפשר שהבינו בעצמם בלק ובלעם שהם היו גם כן דוגמתם, לכן יראו לנפשם כיון שראו שישראל מתקרבים לארץ : עבודת ישראל

הנה עם יצא וגו'. צריך לדעת אומרו **הנה**. גם אומרו **יצא** וכי לא ידוע הוא לכל העולם שיצאו ישראל ומה גם לבלעם שהוצרך להודיעו, גם אומר **הנה כסה** שהיה לו לומר ויכס וגו'. ויתבאר הענין על פי דבריהם ז"ל (שמו"ר פ"א) שאמרו ג' יועצים היו לפרעה כשאמר על ישראל הבה נתחכמה לו ואחד מהם הוא בלעם והוא אשר יעץ עליהם רעה ובכשפיו העמיד כישוף לבל יוכל עבד לברוח ממצרים והיה מובטח כי לעולם לא יצא עם ישראל ממצרים, ולזה שלח לומר לו **הנה עם יצא ממצרים** פירוש הפך הידוע ובטל כח הכשפים, ואפשר כי בלעם היה מבטיח את בלק שלא יצאו ישראל משם עולמית ולזה אמר לו הנה יצא, ואומרו **הנה כסה** את עין הארץ נתכוון גם כן נגד מה שיעץ עליהם במועצותיו הרעים למען ענותו למעטם, גם להרוג זכוריהם ולשחת הבנים הנה הוא הפך הדברים שלא בלבד שלא נתמעט אלא אדרבא נתרבה עד למאד, והוא אומרו **הנה כסה את עין הארץ** : אור החיים הק'

זה שלש רגלים רמז לו וכו'. טעם לזה דנקט הך דג' רגלים טפי משאר מצות של תורה אפשר לומר דהואיל וכל כחו לא היה אלא שידע לכוין הרגע שהקב"ה כועס בו וזה לא יועיל בו דישראל גדול כחם כמ"ש ז"ל על פ' כי מי גוי גדול וכו' שהמועדות ביש'

על התורה ועל העבודה

תלויים ואפילו אמר הקב״ה היום ר״ה ושוב נמלכו ב״ד לעבר אלול אומר השי״ת העבירו בימה וכו׳ וכן אמרו אשר תקראו אתם אם אתם קוראים מועדי ואם לאו אינם מועדי וא״כ ה״נ יוכלו לעשות שלא יכעיס הקב״ה ובזה אזלת יד האויב: ספר משכיל לדוד

אם רע בעיניך אשובה לי - גם אם הנני בדיוטא התחתונה - רע - שטוחה בקשתי שלא יינעלו בפני דרכי התשובה - אשובה לי - : כנסת יחזקאל - פניני התורה

כי מראש צורים אראנו. פירוש, אני רואה אותם מראש הצורים, דהיינו שכלול עולם. ומגבעות אשורנו, שבריאת עולם צורים וגבעות כפירוש רש״י נתהוו ונבראו עבור ישראל כמאמר רבותינו ז״ל (ב״ר א) בראשית (בראשית א,א) בשביל ישראל שנקראו ראשית. זהו שמסיים ובגויים לא יתחשב, דלא חשב השם יתברך בשעת הבריאה על הגויים לברוא בשבילם, רק עבור ישראל, ואם כן האיך אפשר לקלל עם כזה שהכל נבראו בשבילם: ספר קדושת לוי

לא הביט און ביעקב - שאין אותיות ח״ט בשמותיהן של שבטים: בעל הטורים

ויקם מתוך העדה ויקח רמח בידו. שמעתי מדודי מוה״ר אלטער בשם היהודי הק׳ זצק״ל על מאמר חז״ל סנהדרין (דף פ״ב ע״א) קנאין פוגעין בו הלכה ואין מורין כן, ואמר בשם היהודי הק׳ הטעם מפני מה אין מורין כך ותירץ היהודי הק׳ זצ״ל שאם מורין כן להלכה לא הי׳ קנאין, רק כל אחד ואחד היה צריך לקיים מצוה זאת: ספר שיח שרפי קודש

...וז״ש כאן בענין מס״נ של פנחס ויקם מתוך העדה הנה המדריגה זאת באה לו מקדושת המצות שקדמו לו בעשייתן בקדושה. וז״פ ויקח רמח בידו פי׳ הם רמ״ח מ״ע שעשה וקיים כל הימים לקח קדושתן בידו עמו ויקח המס״נ הזאת ויכפר על בנ״י כנ״ל: ספר תפארת שלמה

הפטורה - בפ׳ זכר נא כו׳ גם בגמ׳ בקשו לקבוע פ׳ בלק בק״ש בכל יום. כי צריך אדם להיות חזק בעבודת השי״ת להאמין כי אף כל הסט״א ומתנגדים להקדושה כולם מתבטלין לרצון הקב״ה ורק כשאדם הולך בדרך אמת שהרי בלעם על כרחו בירך אותם כענין שכ׳ בעל כרחו יענה אמן ודבר זה נוהג בכל זמן לכל איש ישראל שחושבין עליו עצות רעות וע״ז מבקשין הפר עצתם כו׳: שפת אמת

פרקי אבות - ולא עוד אלא שכל העולם כולו כדאי הוא לו. לברוא בשבילו, כמ״ש (קהלת יב, יג) סוף דבר כו׳ כי זה כל האדם, בשביל זה: ספר עבודת ישראל – פ״ו

בין המצרים - כל רודפיה השיגוה בין המצרים. הבעל שם טוב הקדוש אמר על הפסוק כל רודפיה השיגוה בין המצרים, מפני שימים אלו הם ימי השבירה, וסטרא אחרא ר״ל גובר, ומי שמתחזק בה׳ בימים אלו ומתגבר על היצר הרע, ומפשפש במעשיו, ובפרט בקדושת יסוד הקדוש, משיג השכינה ביותר בימים אלו, וזה ברור למי שמשגיח בזה בימים אלו, וזה גם כן פירוש (ירמיה ט״ו) אם תוציא יקר מזולל וגו׳: (זכרון שמואל פ׳ פינחס): ספר בעל שם טוב עה״ת - מגלת איכה

דבריו הם זכרונו - הרה״ק רבי שלמה קארלינער זצוק״ל אמר, דער גרעסטער יצר הרע איז, אז מפארגעסט אז מ׳איז א בן מלך.

דער גרעסטער מופת איז, אריין צוא ברענגין אין אַיוד אַהאָר יודישקייט. אין אידן גאט אין הארץ: הרה״ק ר׳ שלמה קארלינער זי״ע

כי מראש צורים אראנו, יחס שלו אינו מן תרח אלא מן אברהם שנקרא צור שנאמר (ישעיה נא.א-ב) הביטו אל צור חצבתם וגו׳, הביטו אל אברהם אביכם. ואותו צור תמים פעלו עם ה׳ היה וביער כל הגילולים מן הארץ, ומגבעות אלו האמהות אשורנו, משם ראש יחס שלו. הן עם לבדד ישכון וגו׳, מיום שנאמר לאברהם לך לך מארצך וגו׳ מאז והלאה נתבודד מן כל אומה ואין לו צירוף לא לבית אביו ולא לשום אומה כי לקח אותו אלהים לחלקו. ותדע שכך הוא כי לא נתן הקב״ה מספר לשום אומה כ״א לישראל והוא הדבר המורה על מעלתן כדרך שפרשנו למעלה פר׳ במדבר, וע״ז אמר מי מנה עפר יעקב וגו׳, כי זה מופת שאין לו צירוף עם כל אומה ולשון וז״ש ובגוים לא יתחשב, כי כל חשבון ענינו המספר ואמר שכל הגוים אין להם חשבון פרטי אלא כללי אבל ישראל יש להם מספר פרטי אפילו בהיות יהודה וישראל כחול הים. וז״ש מי מנה עפר יעקב אפילו בזמן שהם רבים כעפר הארץ נתן להם מנין פרטי ולא די במספר זה אלא אפילו שאחר המספר עשאם ד׳ דגלים ונתן שנית מספר מיוחד לכל דגל שהוא רביעית המחנה, ז״ש ומספר את רבע ישראל, וכ״כ למה אלא שבא להראות שהם עיקר העולם כאלו לא היה ד׳ רוחות בעולם זולתם וכל מה שחוץ מהם אינו נחשב מכלל ד׳ רוחות העולם וזה ראיה שתרח אבי אברהם אינו מכלל הישוב ואין אברהם מתיחס אחריו כלל.

ואמר תמות נפשי מות ישרים לשון רבים ותהי אחריתי כמוהו לשון יחיד, כי המיתה דווקא בגוף הבא מאב ואם קראם ישרים. ותהי אחריתי כמוהו כי האחרית וההשארות הוא בנשמות הבאים ממקור הש״י והנשמה דומה לבורא בה׳ דברים (ברכות י.) לכך נאמר כמוהו. והריב״ה פירש שס״ת של אברהם יצחק יעקב בגי׳ בלעם וזהו אחריתי כמוהו: **כלי יקר**

לקבל דברי תורה בענגליש, או שיעור באידיש {בערך 25 מינוט}, נא להודיענו

יוצא לאור ע״י מכון בית צדיקים - שידלוב סטאשוב
A project of Cong. Tiferes Zvi - Mailing address:
714 Park Ave Lakewood NJ 08701-2025; T/F: 1-732-901-6225
chizuk@yeshivanet.com ברשות ובהדרכת גדולי התורה
לקבל הגליון, בלה״ק ובענגליש, וכן להקדיש גליון לזכות, לרפו״ש, לע״נ או לזכות את הרבים - אחב״י ביותר מד׳ אלף מקומות בעולם
קע״ה כ״י להתקשר להנ״ל, ידידכם נפתלי הירצל גאנצוויג,
Contact us for dedications, received by thousands in Loshon Hakodesh & English, worldwide & send in your friends numbers to receive a.s.a.p.

יומא דהילולא קדישא

הרה״ק ר׳ שלמה קארלינער הי״ד ב״ר מאיר - כ״ב תמוז תקנ״ב - זכיעוכ״יא

לע״נ אאזמו״ר הגה״צ ר׳ יונה בהרה״ח ר׳ חיים יחיאל זצ״ל גאנצוויג
אבד״ק תפארת צבי {ע״ש זקנו ר׳ הירש הגדול משידלוב – תלמיד החוזה הק׳ מלובלין זי״ע} - לאס אנדזשעלעס - נכד שלשלת אדמו״רי שידלוב והמגיד מסטאשוב ומגזע הרמ״ל מסאסוב ולמעלה בקודש זכיעוכי״א - נלב״ע כ״א תמוז תשנ״ד - מנו״כ בהר הזיתים ירושלים - לפרטים לשעת עלי׳ לציון, וסעודת יארצייט בלייקווד ולאס אנדזשעלעס נא להתקשר לי׳ 1-718-316-7473

וידבר ה' אל משה לאמר. פינחס, אמר לו שיאמר לישראל שכל מי שעושה טובה עם ישראל או שום מצוה, שאין הקב"ה מקפח שכרו ונוצר לו חסדו לאלפים, שהרי פינחס אף על פי שהוא לא עשה הכל, שעשרה נסים נעשו לו, עם כל זה נתן לו שיחיה, וכן אמר התנא (אבות ב', ב') וכל העוסקים עם הציבור יהיו עוסקים עמהם לשם שמים שזכות אבותם מסייעתם, ואמר אחר כך ואתם מעלה אני עליכם, יאמר הואיל ואתה אומר שזכות אבותם מסייעתם אם כן יחשב כאילו לא עשו הם שום דבר, לזה אמר ואתם מעלה אני עליכם שכר הרבה כאילו עשיתם: שפתי כהן

פינחס בן אלעזר בן אהרן הכהן השיב את חמתי. אין לישראל לשנאותו על שהרג זמרי כי טובה גדולה עשה להם שהשיב חמתי מעליהם ולא כליתם ואם ישנאו אותו אין בכך כלום כי: רבי יוסף בכור שור

בקנאו - קל הנו"ן להקל על הלשון והטעם כי הוא קנא כקונו וכתוב על השם כי הוא א-ל קנא בע"א ולולי הוא שקנא הייתי מכלה כל ישראל בדבר בקנאתי: אבן עזרא

ולכן ניחא שהכתוב מיחסו אחר אהרן, שלפי מ"ש האריז"ל שזכה לנשמת נדב ואביהוא שני בני אהרן, נמצא פנחס עצמו לעת עתה הוא בנו של אהרן, וזה פירוש בן אהרן הכהן. וגם אפשר הרמז, כי אות נ' של ב"ן ואות א' של אהרן נוטריקון נ'דב א'ביהוא. נשאר אותיות הר"ן, כי נשמתו של הרן נתגלגל באהרן, והיה צריך גם כן תיקון לגלגולו הראשון כמ"ש בספר חסד לאברהם עיי"ש. וזה פירוש הענין בנדב אביהוא הרן, על ידי הנשמות האלו שנתעברו בו בלבשו הקנאה השיב את חמתי וגו': ספר עבודת ישראל

<u>פרשת המועדות</u>

והנה שמעתי מהצדיקים רבותינו ז"ל שבין המצרים מי"ז בתמוז עד תשעה באב הוא גם כן כ"א יום, הם כנגד כ"א יום שבין ראש השנה עד הושענא רבה, אלא שאלו בין המצרים הם בהעלם ואלו שמן ראש השנה עד הושענא רבה הם באתגליא. והנה לכך קורים אנו בספר תורה תמיד בבין המצרים פרשת פנחס ששם מוזכרים כל הקרבנות של כל המועדות וקורין הקרבנות של פסח ושבועות ושל ראש השנה ושל סוכות, ועל ידי אותיות של הפרשיות קרבנות שקורין בימים האלו נעשה כלי שיוכל למשוך אחר כך במועדות בזמנם אורות לכלים ההם כידוע לנבונים. ספר מאור ושמש - פרשת פנחס ד"ה ובחדש

עולת שבת בשבתו וגו'. דאיתא בזוה"ק לית מלכא בלא מטרוניתא. והוא הענין כי אין מלך בלא עם, וכביכול אין נקרא בשם מלך ואינו מתענג כי אם בעת עבודת ישראל עמו והם עולים אליו. נמצא מה שישראל שובתים למטה ועולים בשבת במוסף הם עולים בשבתו כביכול שהוא שורש השבת והתענוג. על עולת התמיד, פירוש שעל פי היחודים שאנו עושים כל ימות השבוע ועושים הכנה לקדושה, על זה עולה בשבת ומצטרף היחוד דחול להעלות בשבת היחוד יותר ויותר: ספר עבודת ישראל

והקרבתם אשה עולה לה'. אם הקרבה שלנו הוא אשה, לשון אש התלהבות להמליך אותו ביראה ואש הגדולה, אז עולה לה', יש עליית לשם הוי"ה ברוך הוא וברוך שמו ימלא ה' כל משאלותיך כל בקשות שלנו יהיה לגדולת שמו יתברך שיתגדל: ספר קדושת לוי

בשם אא"ז מו"ר ז"ל כי הג' רגלים הם לבטל הג' מדות רעות קנאה תאוה כבוד. וכו': שפת אמת - לסוכות – שנת תרל"ו

הושענא פנת יקרת (סדר הושענות). כל פנה ופנה שאדם פונה להקב"ה, יהיה יקר בעיני ה': אמרי אלימלך הו"ר ד"ה פנת - ספר אז תתחזק אות קמ"א

והזכיר ושם איש ישראל המוכה, ושם האשה המכה, להודיע כי ראוי היה לשכר הגדול הזה, שהרג נשיא בישראל ובת מלך גוים ולא ירא מהם בקנאתו לאלקיו ואחרי שנתן שכרו הטוב לצדיק צוהו להפרע מן הרשעים, ואמר לו צרור את המדינים וצוהו שימנה העם תחלה, וזה טעם ויהי אחרי המגפה (להלן כ"ו א'), כי המנין יהיה תחלה: רמב"ן

יפקוד ה' וגו' איש על העדה וגו' ואשר יוציאם ואשר יביאם, כתבתי בשם מורי זלה"ה ביאור פסוק יפקוד ה' איש אשר יוציאם ואשר יביאם, כי ראש הדור יוכל להעלות כל הדיבורים והסיפורים של אנשי דורו, לקשר הגשמיי ברוחניי כמו (בתענית דכ"ב ע"א) תרי בדחי וכו' ודפח"ח: בן פורת יוסף דט"ז ע"א: ספר בעל שם טוב עה"ת

עולת חודש בחדשו. ופירש רש"י שם וכן בפסוק עולת שבת בשבתו, מגיד שאם עבר יומו בטל קרבנו, ואין מקריבין מוסף של שבת זה בשבת אחר עיי"ש. ולכאורה קשה דלמה לי קרא סברא הוא, דהלא מצינו בגמרא (חגיגה ט.) דהוצרך לילף מקרא דיש תשלומין כל שבעה לפסח ולשבועות וסוכות, שמע מינה דבלאו האי קרא היתה הסברא נותנת דאין תשלומין לקרבנות, וממה נפשך למה לי קרא שאם עבר יום בטל קרבנו גבי שבת ור"ח: **ויש** לומר לפי עניות דעתי, דהנה פסח או רגל אחר בכל יום מתפשט קדושה דבר יום ביומו, ואין ענין יום ראשון של פסח ליום א' דספירה וכן להלאה. וכן ימי סוכות או שבועות. ולכן הסברא נותנת אי לאו קרא הוה אמינא דאין להם תשלומין, להכי איצטריך קרא לפרושיה. אבל לענין שבת וראש חודש הוה אמינא כיון דקדושת שבת זה הוא כסדר ועליות העולמות כמו שבת זה וכן ראש חודש, הוה אמינא שאפילו עבר יומו לא בטל קרבנו.

על התורה ועל העבודה

להכי איצטריך קרא זאת עולת, לאשמעינן שבטל קרבנו. והוא כמ"ש האר"י ז"ל כי אין הניצוצין קדישין שנשאים היום הם למחר, לכן אין הכוונות של יום זה דומה לחבירו וכן הקרבנות: ספר עבודת ישראל

<u>הפטורה</u> - זכרתי לך חסד נעוריך - אף על פי שאיני מביא עליך רעה בעבור מעשיך הרעים לא אעשה אותך כלה וגם אעניש המריעים לך כי זכרתי לך חסד נעוריך וענין חסד נעוריך אהבת כלולותיך כמו שת"י דכיר אנא לכון טבוות יומי קדם רחמת אבהתכון דהימינו במימרי וגו' כבעמוד ואפשר שהיה דעתו באמרו ימי קדם על האבות אברהם יצחק ויעקב שהיו אנשי חסד או אהבת כלולותיך פירש חסד נעוריך והכל ענין אחד על דור המדבר וקורא הימים הקדמונים ימי נעורים בדרך השאלה כמו שהנערים קודמין לבחורים ולזקני' ופי' כלולותיך שם מן כלה כי כנסת ישראל נדמת לכלה ביום מתן תורה והקב"ה נדמה לחתן: רד"ק

באזני ירושלים - באזני יושבי ירושלים. **זכרתי לך** - זוכר אני לך את החסד אשר עשיתי עמך בימי נעוריך בעת בחרתי אותך לי לעם כי מצאת חן בעיני. אהבת כלולתיך - האהבה שהיה לי עליך בעת היית ככלה בזמן חופתה וזהו במעמד הר סיני לקבל התורה. לכתך - ר"ל זכור לפני ההאמנה שהאמנת בי שהלכת אחרי במדבר בארץ שאין בה זרע זרוע ואין מה לאכול: מצודות דוד

שבתות דבין המצרים - אז תרצה הארץ את שבתותיה וגו' בפ' בחוקותי (ויקרא כו, לד). הנראה לפרש כוונת הכתוב להורות גודל מעלת יום השבת בזמן הגלות כשבא יום השבת יש שמחה לפני השי"ת ב"ה יותר מבזמן שבהמ"ק הי' קיים. משום דבשבת קודש נעשה היחוד למעלה גם בזמן הגלות כי הוא קביעא וקיימא ובימי החול כביכול גם הקב"ה בגלות ע"ד (תהלים צא, טו) עמו אנכי בצרה א"כ כשבא יום ש"ק יש לו להשי"ת שמחה גדולה שנעשה היחוד ויוצא מהגלות. אבל בזמן שבהמ"ק הי' קיים הי' היחוד נעשה גם בחול אלא בשבת הי' היחוד גדול במעלה יותר א"כ לא הי' שמחה להשי"ת כל כך. וז"פ אז בזמן הגלות תרצה הארץ את שבתותיה הם השובתים המה לרצון לפני הקב"ה בשמחה גדולה. כמ"ש (בתפילת שב"ק) רב לך שבת בעמק הבכא. ימי המצרים בין י"ז בתמוז לת"ב המה עמק הבכא ואז רב לך שבת יום השבת קודש בימי המצרים הוא יותר גדול מכל ימות השנה. מפני שבימי החול גדול הצער לכן בש"ק נתרבה השמחה למעלה כמ"ש (שם) ביום השביעי נתעלה וישב על כסא כבודו. הגם שבנ"י המה בצער אבל להשי"ת אין לו בש"ק שום צער כלל. נמצא העולה מזה ללמוד שיהי' כאו"א מבנ"י ביום השבת בשמחה כי עיקר הצער של בנ"א צריך להיות על גלות השכינה שהוא בחול עמנו בגלות. אך בש"ק שיש לשכינה הקדושה ג"כ שמחה. ממילא אף אנו יש לנו לשמוח ביום ש"ק כי בזה אנו גורמים למעלה שמחה יותר להשי"ת ב"ה אם אנו בשמחה: ספר תפארת שלמה - פ' דברים

פתח הרב אדומו"ר הה"ק ר' בעריש מביאלע זצוקללה"ה מי"ז בתמוז עד ט' באב נקרא בין המצרים וכל המשמר את השבת נותנים לו נחלה בלי מצרים, (שבת קי"ח) היינו שהעונג והשימור משבת מבטלים את המרירות והמצרים ויהיו לששון ולשמחה, טוב עין הוא אם חל י"ז בתמוז בשבת כי טוב הוא בגימ' י"ז והוא בשבת שנקרא טוב עין הוא יבורך כי מלחמו נתן לדל (משלי כ"ב) שהוא המברך לכל ימי החול: ספר שיח שרפי קודש

בני יששכר וגו' למה שקדם לנו כי יששכר הוא בן תורה, רמזה התורה בשם זה של יששכר, כי דוקא זה ישנו לשכר, וכל חוץ ממנו מה יתרון לאדם בכל עמלו והוא מה שאמרו בברכות (כ"ח:) בפרק תפלת השחר שצריך לברך ביציאתו מבית המדרש מודה אני לפניך וכו' אני עמל והם עמלים אני עמל ומקבל שכר והם עמלים ואינם מקבלים שכר וכו' עד כאן והטעם כי לא יעמוד קנין המדומה, והגם שיעמוד, הבל הוא: **עוד** ירמוז, כי כל מה שיש בעולם הוא שכר לו כי כל מה שברא ה' לא בראו אלא בשבילו, כמו שדרשו ז"ל בפרשת בראשית וגו' (ב"ר א', א') בשביל תורה וכו' ברא שמים וארץ: **עוד** ירמוז, למה שאמרו ז"ל (סוף עוקצין) עתיד הקדוש ברוך הוא להנחיל לכל צדיק שלש מאות ועשר עולמות, והוא אומרו "יש" שכר, ואומרו לתולע וגו', רמז הכתוב תנאי השגת התורה בשמות משפחות יששכר והם מ"ח, כאומרם במשנה (אבות פ"ו) שהתורה נקנית בארבעים ושמונה דברים: **הנה** משמעות תולע, יגיד שני פרטים, א' ישים עצמו כעדין זה כאומרם ז"ל (מו"ק ט"ז:) על דוד שנקרא עדינו העצני, ב' שיתעסק בפיו כתולע זה שכוחה בפיה, כי לעמל פה נברא האדם (סנהדרין צ"ט:), ושני דברים אלו, כוללים כל ענפי הענוה, וכל ענפי הלימוד המנויים במ"ח מעלות הנזכרות: **ואומרו** לפוה משפחת הפוני - יש להעיר למה הוסיף אות שאינה נבנית מאותיות השם, שהיה לו לומר משפחת הפוי, אלא רמז לשאר מעלות המנויים שם במ"ח שהם מיעוט שיחה, מיעוט שחוק, ושאר הענפים הדומים לאלו, והוא אומרו לפוה משפחת הפוני, פירוש פוה הוא לשון פה, והוסיף לו אות ו' שהוא סוד עץ חיים, שהוא עוסק בה יתר על שאר הפיות: **גם** רמז בסמיכות אות הוא"ו לאות הי"א, לומר סוד חיבור המדות באמצעות עסק התורה, ואומרו משפחת הפוני, פירוש שצריך לפנותו ממותרות המורגשות, גם מהשחוק, ומדברים בטלים, כי הם מונעים קיום התורה באדם: **ומצאתי** לחסידי ישראל שכתבו כי פה של לומדי תורה דינו ככלי שרת אשר ישרתו בם בקודש, כי אין קדושה כקדושת התורה, ולזה אסור לדבר בו אפילו דברי חול, הגם שאין בהם דברים האסורים: **והוא** מה שרמז במאמר לפוה, שהוא פה העמל בתורה, שבו שוכן חצי שמו יתברך, משפחת הפוני פירוש צריך לפנות מפיו כל חוץ מהגות תורה, ובזה נכללים חלק אחד מהמ"ח מעלות, שהם במיעוט שיחה, במיעוט שחוק, במיעוט תענוג, וכדומה להם שבענף המותרות: אור החיים

<u>פרקי אבות</u> - הלל אומר כו' אוהב שלום ומקרבן לתורה. אוהב שלום, היינו שעושה שלום בין ישראל לאביהם שבשמים שמוכיח אותם תמיד ומקרבן לעבודתו ית"ש: ספר עבודת ישראל פ"א מ"ב

יומא דהילולא קדישא
הרה"ק ר' שלמה קארלינער הי"ד ב"ר מאיר - כ"ב תמוז תקנ"ב - זכיעוכי"א
לע"נ אאזמו"ר הגה"צ ר' יונה בהרה"ח ר' חיים יחיאל זצ"ל גאנצווייג
אבד"ק תפארת צבי {ע"ש זקנו ר' הירש הגדול משידלוב – תלמיד החוזה הק' מלובלין
זי"ע} - לאס אנדזשעלעס - נכד שלשלת אדמור"י שידלוב והמגיד מסטאשוב ומגזע
הרמ"ל מסאסוב ולמעלה בקודש זכיעוכי"א - נלב"ע כ"א תמוז תשנ"ד - מנו"כ בהר
הזיתים ירושלים - לפרטים לשעת עלי' לציון, וסעודת יארצייט בלייקווד ולאס אנדזשעלעס
נא להתקשר לי' 1-718-316-7473

יוצא לאור ע"י מכון בית צדיקים - שידלוב סטאשוב
A project of Cong. Tiferes Zvi – Mailing address:
714 Park Ave Lakewood NJ 08701-2025; T/F: 1-732-901-6225
ברשות ובהדרכת גדולי התורה chizuk@yeshivanet.com
לקבל הגליון, בלה"ק ובענגליש, וכן להקדיש גליון לזכות, לרפו"ש, לע"נ או לזכות את הרבים - אחב"י ביותר מד' אלף מקומות בעולם קע"ה כ"י להתקשר להנ"ל, ידידכם נפתלי הירצל גאנצווייג,
Contact us for dedications, received by thousands in Loshon Hakodesh & English, worldwide & send in your friends numbers to receive a.s.a.p.

וידבר משה אל ראשי המטות - לאחר שצוה את יהושע וזרזו והזהירו על ישראל, דבר גם אל ראשי המטות להנהיג את ישראל דרך ישר לקיים נדריהם מה שידרו לפני המקום, כמו שהזהיר שלמה "אל תתן את פיך לחטיא את בשרך". ולא מיבעי' מה שגזר עליהם הקב"ה שהם צריכים לעשות, שלא לגנוב ושלא לגזול ושאר מצוותיו, אלא לפי מה שיהו נודרין וגוזרין על עצמן לשמו, צריכין לקיים: רבי יוסף בכור שור

לא יחל דברו ככל היוצא מפיו יעשה (ל', ג'). לא יחל דברו היינו כשאמר להדיא לשון נדר או שבועה, ככל היוצא מפיו יעשה היינו כנויי נדרים ושבועות שהיא רק דמיון, ועיין בש"ס בזה (נדרים ב' ע"ב) **גם** יש לומר לא יחל דברו, על ידי קום ועשה, רק ישאר בשב ואל תעשה כפי דבריו, ככל היוצא מפיו יעשה בקום ועשה כפי דבריו: **אישה הפרם וה' יסלח לה (ל', י"ג).** [יש לפרש] על דרך מה שאמרו חז"ל (ב"ר נ"א, ב') כל מקום שנאמר וה' הוא ובית דינו הצדק. ולכאורה יקשה, הלא החכמה אינה גוזרת שתועיל תשובה (עיין ירושלמי מכות פ"ב ה"ו), ורק השם יתברך למען שמו הרחום והנקדש בצדקה מקבל השבים לפניו בכל לב: **אך** הכונה כאן כיון שאישה הפרם, אם כן עלה בידה בשר כשר רק כוונתה היה לעבירה כיון שלא ידעה ההפרה (נזיר כ"ג.), הרי יש בזה הסכמה מהשם יתברך ומבית דינו הצדק, כי מכל מקום גופא דעובדא היה בלי שום מכשול עון, רק כוונת הלב היה בעבירה, וזה שייך להשם יתברך לבדו, כי הוא לבדו יודע מחשבות בני אדם. **וזהו וה' יסלח לה,** שמוסכם מהשם יתברך ומבית דינו הצדק לטובה: ספר מחזה אברהם

וידבר משה אל ראשי המטות לבני ישראל לאמר, זה הדבר אשר צוה ה', איש כי ידר נדר לה', או השבע שבועה לאסר אסר על נפשו, לא יחל דברו ככל היוצא מפיו יעשה (במדבר ל', ב' - ג'), ופרש"י, ראשי המטות, חלק כבוד לנשיאים ללמדם תחילה, ואחר כך לכל בני ישראל, הכוונה להיות בכאן באה תורתינו הקדושה ללמד לאדם דעת, עיקר עבודה שחובת גברא לעשות עודו בעולם הזה, לקדש את עצמו במותר לו, ולא יעשה עצמו חולין, ככל הגוים הלהוטים ובהולים יומם ולילה, למלאת בתיהם כסף וזהב, ומלבושים נאים ויפים וכדומה ממותרות, ואין מעצר לרוחם, לא כן בני ישראל נקראים עם קדוש, קודש ישראל לה' (ירמיה ב', ג'), להיות שמקדשים ומטהרים את עצמם, אפילו בענייני גשמיותם ותענוגיהם הבהמיות, פנימיות מחשבתם קשורה ודבוקה לרוממות אלקותו יתברך, ובזה נאות להם לקנות שלימותם, להקרא חלק ה' עמו, וקדוש יאמר להם, ומה מאוד קשה עליהם המעשה אשר יעשון, לקדש את עצמם אפילו במותר להם, גם שם שם יעשו בתחתון וירמזו בעליון, כי אם מי שחלק לו אלקים בבינה, ויש לו מדעת קונו, התפשטות הדעת בפרטי עובדותיו, ובכל מקום שנותן עיניו, אינו רואה כי אם אלקות המלובש לשם, ואפילו מדיבור איש אל רעהו ממשאם ומתנם, אזניו פתוחות לשמוע בהם דברי תורה וחכמה ומוסר, ולא דבורים פחותים, כי אין אומר ואין דברים בלי נשמע קול הקורא פנו דרך ה', גם שם שם לו חק ומשפט הנוגע לעבודת הבורא ברוך הוא, ואיש המשכיל כחו יפה לעשות מאלו הצירופים הפחותים, צרופים קדושים וטהורים אל התורה ועבודה, וכמוזכר לנו (לעיל ח"א קמ"ג, א') פירוש הפסוק (שמות י"ט, ח') וישב משה את דברי העם אל ה', והכתוב רומז בעבר ועתיד עד סוף כל הדורות, מי שיש בו מדעת קונו נקרא משה, כאשר חכמים הגידו (שבת ק"א, ב') משה שפיר קאמרת, וישב משה את דברי העם, שהמון עם מדברים מצרכי גשמיותם, וישב אותם לה' כנזכר, כי התפשטותו דמשה בכל דור ודור (תיקו"ז תי' ס"ט קי"ד, א') כנרמז בכתוב (תהלים ל"ג, י"ד) "ממכון שבתו "השגיח ר"ת משה, ועיקר מגמת נפשו של משה, לעשות שם בכל פרטי עובדותיו, כמבואר לנו כמה פעמים מה שכתוב (שמואל ב' ח', י"ג) ויעש דוד שם, וזהו עיקר עבודת האדם בעולם הזה: ספר אור המאיר

בין אב לבתו בנעוריה בית אביה (ל', י"ז). שמעתי בדרך רמז, בין "אב לבתו" מרמז על חודש "אלול" שמזלו בתולה (ספר יצירה ה', ב') שאחר "אב". ונראה שהכונה בבחינת מאמר הזוהר הקדוש (תיקו"ז בסופו תיקון ה' קמ"ג.) קם רבי שמעון וכו' שאומרים קודם כל נדרי, כידוע מה שכתוב שם: **ויש** לומר גם כן בין אב לבתו בנעוריה בית אביה, שהכונה בדרך רמז, בין אב לבתו, בין יפתח ובתו ז"ל (עיין תענית ד. וב"ר ס', ג'). והיינו בנעוריה, כידוע שהלכה לבכות על ימי נעוריה (עיין רש"י שופטים י"א, ל"ז), וחז"ל אמרו שם (תנחומא בחקותי ה') וירדתי על ההרים (שופטים שם) אלו הסנהדרין, כידוע מאמרם חז"ל בזה היטב: ספר מחזה אברהם

החלצו מאתכם אנשים לצבא. שמעתי בשם הר"ר בונים מפרשיסחא זצ"ל שהפי' הוא אם תחלצו מאתכם הנגיעות עצמיכם דהיינו הגשמיות אז תהי' אנשים לצבא. והבן: ספר שיח שרפי קודש

עבדיך נשאו וגו' ולא נפקד ממנו איש וגו' לכפר על נפשותינו. ארז"ל בשבת (דף ס"ד ע"א) ולא נפקד ממנו איש לדבר עבירה א"ל משה א"כ קרבן זה למה, אמרו לו לכפר על נפשותינו מידי עבירה יצאנו מידי הרהור לא יצאנו. בשם מו"ר הקדוש מוהרי"מ מגור זצוקללה"ה שהקשה מדוע המתינו בזה עד עתה ולא אמרו זאת תיכף אחר המלחמה, אך למדו זאת ממצות גיעול כלים שהזהירם להגעיל כלי מדין מבליעת איסור שבהם, לקחו להם לימוד מוסר השכל לעצמם שבליעה נחשבת כבעין וכמו שצריכים לבער איסור בעין כן ג"כ איסור בלוע למדו מזה שצריכים לשוב על הרהור שהוא איסור בלוע כמו על גופו של איסור: ספר שיח שרפי קודש

על התורה ועל העבודה

ומקנה רב הי' לבני גד כו'. הר"ר בונים מפרשיסחא זיע"א פי' שהי' להם קנין דביקות ברבם משרע"ה ודביקים בו מאוד ועי"ז לא רצו לעבור את הירדן ולהפריד מאתו: ספר שיח שרפי קודש

גדרות צאן נבנה למקננו פה וערים לטפנו. ופי' רש"י חסים הי' על ממונים וכו' שהקדימו מקניהם לטפם, אמר להן משה לא כן עשו העיקר עיקר והטפל טפל וכו', שמעתי בשם ההי"ק ר' יחזקאל מקוזמיר זצ"ל שאמר למה כתב רש"י ז"ל בכפילא עשו העיקר עיקר והטפל טפל והי' צ"ל עשו העיקר ואח"כ הטפל אך יש שוטים ועושים מטפל עיקר שאצלם הטפל הוא העיקר, ועי"ז אמר משה עשו מה שעיקר באמת לעיקר ומה שבאמת טפל הוא לטפל, והבן: ספר שיח שרפי קודש

פרשת מסעי

אלה מסעי אחרי נקמת מדין שאמר לו הקב"ה למשה אחר תאסף אל עמיך (לעיל ל"א ב') ואחרי שחלק ארץ סיחון ועוג ובנו הערים הנזכרות, נתן דעתו לכתוב המסעות ונתכוין בזה להודיע חסדיו של הקב"ה עמהם, שאע"פ שגזר עליהם לטלטלם ולהניעם במדבר לא תחשוב שהיו נעים ומטולטלין ממקום למקום תמיד ולא היתה להם מנוחה, אבל בכל הזמן הגדול לא הלכו אלא ארבעים ושנים מסעות, כמו שכתב הרב רש"י מדברי רבי משה הדרשן: רמב"ן

...ואלה מסעיהם למוצאיהם (במדבר ל"ג, ב') הם מ"ב מסעות רומז לשם מ"ב כיל"ח הכל הוא ביד משה ואהרן: ספר תפארת שלמה

כתוב בצרור המור מ"ב מסעות שבפרשת ואלה מסעי אין להפסיק בהם שהוא נגד שם מ"ב: מגן אברהם על או"ח סימן תכ"ח

כח החזרה - בפסוק וישמע הכנעני כו' פירש רש"י מכאן מוכח שהשמועה הי' מיתת אהרן כו' ויתכן לפרש כי בני ישראל עצמם לא ידעו בשעת מעשה מה שמע ובא, ועתה כאשר חזרו ושנו להם כל סדר מסעותם ואשר קרה להם בכל המקומות הרגישו עתה כי זה הי' ששמע ובא מיתת אהרן, ובודאי הי' תועלת בחזרת המסעות שכן צריך להיות תמיד אחר עליות מדרגות לחזור ולשנות מהתחלת הכל ועל ידי זה מרגישין ביותר מה שלא הבינו בתחילת הענין כנ"ל: שפת אמת ליקוטים - פ' מסעי

הפטורה - עוד ירמוז כי ידוע אין יסורים בלא עון (שבת נ"ה.) כי מן המצוה נברא מלאך מליץ וכן ח"ו מן העבירה נבראין קליפות והם המייסרים את האדם כמו שכתוב (ירמיה ב', י"ט) תיסרך רעתך ומאי תקנתיה יפשפש במעשיו על מה שחטא ויחזור בתשובה ואזי נשברין ונבטלין כל הקליפות כשבא לכלל דעת היפוך משעת החטא שאין אדם עובר עבירה אלא אם כן נכנס בו רוח שטות (סוטה ג'.) ונסתלק הדעת ממנו ובשובו מחטאתו ובא לידי החזרת הדעת אז בטילין ממנו כל הקליפות, והוא שמרמז הפסוק ואת שעיר היינו קליפות כנ"ל החטאת שנבראו ונעשו מן החטאת של אדם ח"ו דרש דרש היינו כשדורש וחוקר ומפשפש במעשיו על מה שחטא כבר ודורש את ה' ומקבל עליו שלא יחטא עוד וזהו שני דרושים משה היינו הכל הוא בהחזרת והתגלות הדעת אליו בחינת משה אזי והנה שורף היינו שנשרפין ונבטלין הקליפות: ספר דגל מחנה אפרים - פרשת שמיני ד"ה עוד

ואני המסדר קבלתי מחסידים ואנשי מעשה בשם רבינו הגדול מאלכסנדר מוהרח"ה הכהן זצ"ל שהיה רגיל לומר שהוא מקבל על ערבות שלו שטבילה פעם אחת לא תזיק לעולם, ואולי גם הוא ז"ל קיבל כך בשם הבעש"ט ז"ל: ספר מקור מים חיים - פרשת יתרו (כ"ו)

צפית לישועה - גם יש לומר על פי מה שכתבתי במקום אחר ששמעתי מהדרשן ר' יעקב נ"י מק"ק נדבורנא יצ"ו, על מה שאמרו חז"ל (שבת ל"א.) פלפלת בחכמה צפית לישועה, שהכונה כי הלימוד והפלפול בעת עושר איננו חידוש, רק הכונה פלפלת בחכמה בעת שצפית לישועה דהיינו מתוך עוני ודוחק. עד כאן שמעתי: ספר מחזה אברהם - פרשת עקב

כשאומר לישועתך קוינו כל היום בש"ע יכוין לקיים מה ששואלין לעתיד צפית לישועה: ספר הנהגות צדיקים - הנהגות ודרך האדם מרבי שלמה ברוך מבודאפעסט אות נ"א.

פרקי אבות - קנה לו דברי תורה קנה לו חיי העוה"ב. רצ"ל העוה"ב הוא ההשפעה השופע תמיד מאתו יתי"ש עלינו. וחיי העוה"ב רומז לחיות זו ההשפעה, כמו התינוק כשהוא חכם ומתענג בו האב והאב נותן לו איזה דבר על ידי התענוג שעלה בלבו מתענוג בנו החכם, נמצא עיקר החיות מזה המתנה הוא התענוג שהיה לו לאביו. כמו כן הבורא יתי"ש על ידי התענוג והשעשוע שמתענג כביכול בנשמת ישראל, משפיע להם כל טובו, נמצא חיות ההשפעה הוא תענוגו יתי"ש. וכשקנה דברי תורה קנה לאותו החיות של העוה"ב (חסר ב' תיבות) הבורא יתי"ש שופע גם עליו: ספר עבודת ישראל - פרקי אבות פרק שני

רבי יהושע אומר חבר טוב. מן הפשוט הוא שיהא לו חברים טובים שילמד ממעשיהם. וכמו ששאלו לחכם אחד מה מעשיך, אמר להם צאו וראו בחבירי: ספר עבודת ישראל - פרקי אבות פרק שני

או יאמר חבר טוב. הוא הבורא יתברך שצריך האדם לדבק עצמו בהבורא יתי"ש: ספר עבודת ישראל

יומא דהילולא קדישא
רבינו יצחק לוריא אשכנזי ב"ר שלמה האר"י הק'
ה' אב של"ג זכיעוכי"א

רבי יעקב יצחק מלובלין ב"ר אברהם אליעזר הלוי
ט' אב תקע"ה - החוזה הק' מלובלין זיעועכי"א

לקבל דברי תורה בענגליש, או שיעור באידיש {בערך 25 מינוט}, נא להודיענו

יוצא לאור ע"י מכון בית צדיקים - שידלוב סטאשוב
A project of Cong. Tiferes Zvi - Mailing address:
714 Park Ave Lakewood NJ 08701-2025; T/F: 1-732-901-6225
chizuk@yeshivanet.com ברשות ובהדרכת גדולי התורה
לקבל הגליון, בלה"ק ובענגליש, וכן להקדיש גליון לזכות, לרפו"ש, לע"נ או לזכות את הרבים - אחב"י ביותר מד' אלף מקומות בעולם
קע"ה כ"י להתקשר להנ"ל, ידידכם נפתלי הירצל גאנצוויג,
Contact us for dedications, received by thousands in Loshon Hakodesh & English, worldwide & send in your friends numbers to receive a.s.a.p.

אלה הדברים - כל מקום שנאמר בו אלה פסל את הראשונים שהרי הראשונים מצוות ומשפטים ואלו רובם דברי תוכחה ומוסר. ואין לפרוד מאלה המצות והחוקים והמשפטים דלעיל מיניה וכיוצא בו משום דהא תמן סליק עניינא: חזקוני

לא תיראום הגם שמדבר ליהושע אמר לשון רבים, לכלול גם כל ישראל, לומר שלא יהיה אפילו אחד מישראל ירא מהם, כי ה' נלחם להם ולמה שפירשתי לאמר לישראל, אמר לשון שידבר בו לישראל שיבטחו באלקים חיים: אור החיים

<u>ט' הימים</u> - פ"א הי' סעודה גדולה במאלעניץ אצל הרבי הק' מאלכסנדר זצ"ל (ואולי הי' סיום מסכת) בתוך ט' ימים שמן ר"ח אב עד ט"ב והי' החסידים מרקדין ושמחין מאוד והרבי הק' זצ"ל הי' צועק "האליי דאזשא "בעז "קאשאלי ר"ת "הי"ד"ב"ק, והבן מאוד, [זה הובא בשם הבעל שם טוב הקדוש זכותו יגן עלינו שישמח הנפש בלי לבוש התערובות]: שיח שרפי קודש

בשם החי' הרי"מ זי"ע מה שמנהג בין החסידים לעשות סיום מסכת בהט' ימים שמן ר"ח אב עד ט"ב. ואמר משום שביהמ"ק נחרב משום שנאת חנם שהי' ביניהם (יומא ד"ט), ובמס' שבת (דף קי"ח). אמר אביי תיתי לי דכי חזינא צורבא מרבנן דשלים מסכת עבידנא יומא טבא לרבנן. חזינן דאחד מרבנן דסיים מסכת החבירים הי' עושים הסעודה. ושמחין זה עם זה וזהו הפך שנאת חנם ומשום שבימים אלו הי' החורבן משום שנאת חנם. לכן עושים הסיום תיקון לזה. והבן: ספר שיח שרפי קודש

כבודי ומרים ראשי:
היה עמי בספר חמישי:
והלבש את עבדך עזרה:
בחדושי משנה תורה:

אלה הדברים לפי שהן דברי תוכחות וכו' סתם את הדברים והזכירן ברמז מפני כבודן של ישראל שהרי במקומות הרבה קנטרם בדברים מפורסמים כמו ממרים הייתם ובחורב הקצפתם וכו' ולא חשש לכבודן של ישראל ומאי שנא הכא יותר משאר מקומות וי"ל שבשביל שהוא ראש הספר לא פרסם הדברים שלא לפתוח הספר בגנותן של ישראל וכמו שכתב רש"י בפרשת פסח שני בפרשת בהעלותך ולמה לא פתח בזו מפני שהוא גנותן של ישראל אף כאן מפני פתיחת הספר כן: פירוש הרע"ב

ה' אלקי וגו' ככם וגו' פירוש צדיקים ככם אלף פעמים, וכנגד הריבוי אמר ויברך אתכם כאשר דבר וגו' ורבותינו ז"ל אמרו (ספרי כאן) זו משלי וכו', וכוונת המאמר כולו הוא להזכיר שמו יתברך עליהם גם כשהזכיר שבחם במדה טובה, היותם צדיקים הדומים לכוכבים, כדרך שפירשנו במאמר ה' אלקיכם הרבה אתכם שהזכיר שמו יתברך עליהם כשהזכיר רבויים: אור החיים

<u>שבת חזון</u>

שבת חזון י"ל אשר שבת חזון הוא יותר גדול במעלה מכל שבתות השנה. ע"ד שנשאלתי פעם א' לבאר המדרש דאיתא שם לא היה יום מועד לישראל. כיום שנחרב בהמ"ק ע"כ. והוא פלא. וכבר עמד בזה בעל המחבר משנה למלך בספרו הטהור פרשת דרכים עיי"ש. אמנם בשום שכל והערת לב. י"ל בזה ע"ד מאחז"ל חייב אדם לפקוד וכו' בשעה שיוצא לדרך. והמשכיל יבין. דוגמא לזה תמצא בפרשת ויגש. ע"פ ויסע ישראל וכל אשר לו גו' יעוי"ש ובפרט כשחל יום ט"ת באב בשבת והבן היטב: אוהב ישראל

ולכן נקרא שבת זה שבת חזון שבו ראוי שיולד משיח ויקוים אשפוך את רוחי על כל בשר וגו' בחוריכם חזיונות יראו: ספר פרי צדיק פרשת דברים - אות יג

בשם הה"ק הרבי מלובלין זי"ע על מאמר חז"ל משנכנס אב ממעטין בשמחה, (תענית כ"ט) פי' עם השמחה יוכל האדם למעט את החודש אב, והבן: ספר שיח שרפי קודש

בשם הר"ר בונים מפרשיסחא זי"ע הטעם למה שקורין לזמן מנחה של שבת רעוא דרעוין, כי נודע אשר זמן מנחה הוא זימנא דדינא ואיתא בכתבי האר"י ז"ל כי דין הנמתק ונהפך לרחמים הוא רחמים יותר מרחמים מעיקרא ולאשר כי שבת ממתיק הדין של זמן מנחה ונהפך לרחמים נקרא רעוא דרעוין, והוסיף החי' הרי"מ זצ"ל מעתה שבת חזון הוא כולה רעוא דרעוין, וזמן מנחה שלו הוא רעוא דרעוא דרעוין, ודפח"ח, כן שמעתי מגדול אחד, (א"ה, אולי י"ל ג"כ על ר"ה שחל להיות בשבת ונודע דעת הקדושת לוי זצ"ל יו"ט של ר"ה שחל להיות בשבת שהוא יו"ט): ספר שיח שרפי קודש

<u>מגילת איכה</u> - היו צריה לראש, ר"ל אמנם באמת היו צריה המעיקים ומצירים הוא ע"ד ופרעה הקריב (שמ"ר פכ"א), וז"ש לראש, ר"ת לעשות רצון אבינו שבשמים, שהצרות מקרבין האדם לעבודת הש"י. וזהו היו צריה לראש, אויביה שלו ר"ל שאז שיודע זה שכל הצרות הם שלוחי רחמנא להתקרב אליו ית', והוא יד פשוטה לקבל שבים, ואז אחר ששב ברצות ה' דרכי איש גם אויביו ישלימו אתו (משלי ט"ז, ז'), וז"ש אויביה שלו. הגם די"ל דאיתא בכוונת, ר"ת וישם לך שלום ר"ת שלו, ג"כ יב"ק למתק מוחין דקטנות ע"י מוחין דגדלות וכו', יעוי"ש. והי"נ לפני גאון שבר, אחר הצרות וימי הקטנות יבוא הגדלות, וז"ש אויביה שלו והבן: ספר תולדות יעקב יוסף פרשת דברים - אות א

על התורה ועל העבודה

חסיד אחד של החי' הרי"מ שהיה נוסע לפרייסין ע"ד מסחרו כאשר בא להפרד מהחידושי הרי"מ אמר לו הרה"ק הנ"ל שמעתי שיש עוד רבנים (רביענערס) במדינת אשכנז שהם עוד יראי ה' ותראה להתודע אם אמת הוא, ונסע לדרכו, קודם חזרתו משם נכנס לביהכ"נ והיה זה בערב ר"ח אב לפני ברכת החודש, ודרש הרב כמנהגם, ובתוך דרשתם אמר פי' נפלא על הפסוק "איכה השליך משמים ארץ תפארת ישראל, ואמר בזה"ל השליך משמים דאס הימעלשקייט האבען די יודען אוועק געווארפען אבער ליידער דאס ארצות קייט גשמיות תפארת ישראל, דאס איז זייער שיינקייט וכשחזר לפולין ובא לפני כ"ק הרי"מ זצ"ל לקבל מאתו ברכת שלום וספר לו את כל המאורע הנ"ל מה ששמע מהרב מאשכנז והגאון הה"ק הרי"מ זצ"ל נתפלא מזה ואח"כ הלך בחדרו הקדוש אנה ואנה, ואמר הייתכן שהרב מאשכנז יגיד פשט נורא כזאת שיאה לתלמידי פרשיסחא, ובטח יש לו שורש קדושה מצדיקי פולין: שיח שרפי קודש

<u>לידת משיח</u> - עוד ירמוז ע"ד אמרם ז"ל אין בן דוד בא עד שיכלו כל נשמות שבגוף [יבמות ס"ב.]. וזה ובני ישראל פרו וישרצו וירבו ויעצמו במאד מאד, היינו, שיקיימו מצות פ"ו ויתרבו ישראל ועי"ז יכלו כל נשמות שבגוף. ותמלא האר"ץ אותם, היינו, שעי"ז יבוא משי"ח ב"ן דוי"ד הנרמז במילוי אר"ץ כנ"ל: ספר עטרת ישועה עה"ת – פ' שמות

כי אות היא ביני וביניכם וגו' (שמות לא יג), ושמרתם את השבת כי קדש היא לכם (שמות לא יד). על פי השל"ה כי ס' רבוא נשמות לישראל, וס' רבוא שבתות, שי"ן אלפים בשית אלפי שני, ושי"ן אלפים ביום שכלו שבת דהוא אלף השביעי, וכל נשמה נחצבה משבת אחד, והיינו כנסת ישראל יהיה בן זוגך (ב"ר פי"א ח'), והיינו כי קדש היא לכם, לכם דייקא והבן. והיינו כי אות היא, דידוע דס' רבוא אותיות לתורה, וכל נשמה יש לה אות אחת, ויובן מזה דכל שבת גם כן נחצב מאות אחת, ואם כן כל שבת ושבת הוא ממש איזה אות בהתורה כל שבת אות אחר, וזה שאמר כי אות היא כנ"ל: ספר ישמח משה - פ' כי תשא קצא.

חמשה עשר באב

אמר רשב"ג לא היו ימים טובים לישראל כט"ו באב ויום הכיפורים וכו': סוף מסכת תענית

ובחרו יום חמשה עשר באב, לפי שבו נסתלקה המגיפה ממתי מדבר בשנת הארבעים, כי המות היתה הרבה בכל ט' באב, ובשנה האחרונה נסתלקה והמתינו עד חצי החודש ואז בטחו בנפשם והאמינו בעצמם והרגישו בו רצון הבורא והשבת אפו וסילוק חמתו מהם, ולפיכך עשו אותו משם והלאה יום משתה וששון: רמב"ם פירוש המשניות - מסכת תענית פ"ד מ"ז

אצל הרב הקדוש מאמשינוב זצללה"ה בא אליו חסיד אחד על חתונת בנו והי' משכר עצמו ורקד ברקודין איזה ימים קודם החתונה ואמר לו הרב הקדוש מה אתה תוסיף על החתונה שאז הוא עיקר מצוה לשמוח חתן וכלה ושמחה שלימה והבן: ספר שיח שרפי קודש

שמעתי בשם הה"ק אדמו"ר מסאדיגורא זצ"ל שאמר לבנו הה"ק אדמו"ר מבאיאן קודם החופה שלו, צריך להתבונן כי יש ג' רעשים היינו כשנולד, וכשמת ר"ל וכשמוליכין לחופה, וצריכין להשוות כל הג' רעשים יחד וד"ל: ספר שיח שרפי קודש

החי' הרי"מ זי"ע הי' אומר בשם הרבי מלובלין זי"ע שט"ו באב הוא מ' יום קודם כ"ה אלול וכן ט"ו בשבט קודם כ"ה בניסן היינו פלוגתא דר"א ור' יהושע דחד אמר בניסן נברא העולם וחד אמר בתשרי נברא העולם ואמר האר"י ז"ל דאלו ואלו דברי א"ח ומ' יום הנ"ל הם כנגד צורת הולד וסיים אדמו"ר זצ"ל החי' רי"מ היינו שט"ו באב הוא הכנה לראש השנה: שיח שרפי קודש

לשנה הבא בירושלים

יוֹדוּ לַה' חַסְדּוֹ וְנִפְלְאוֹתָיו לִבְנֵי אָדָם

על לידת בתי שתחי' לאויוש"ט, יהי"ר שנזכה לגדלה לתחומ"ט אכי"ר.

עַד הֵנָּה עֲזָרוּנוּ רַחֲמֶיךָ. וְלֹא עֲזָבוּנוּ חֲסָדֶיךָ וְאַל תִּטְּשֵׁנוּ ה' אֱלֹקֵינוּ לנצח

סיפר חסיד ישיש שבדידי' הוי עובדא בעת שנעשה חתן בבן י"ג שנים לקח אותו אביו עמו להה"ק הרמ"מ זצ"ל מקאצק ובשעת קבלת שלום הזכיר אביו את הכלה בשמה לפני הה"ק והכלה הי' לה שני שמות והוא הזכיר אותה רק בשם אחד, ואמר הוא החתן שיש לה שני שמות והזכיר גם את שם השני ובשעת קבלת שלום לא אמר כלום הה"ק מקאצק זצ"ל אך בשעת פרידת שלום אמר הרבי מקאצק לאביו, הנה אתה נוסע בחזרה לביתך דרך עיר מחותנך תדבר עמו לעשות נישואין להזוג בזמן קרוב בלי איחור, והנה הפרידת שלום הי' באמצע שבוע והם נוסעים בעגלות מעיר לעיר עד שבאו להעיר של מחותנו בעש"ק סמוך ללילה וידוע שמקודם לא הי' הדרך כמו בזמנינו לכנוס החתן לבית מחותנו שהי' בושה לראות החתן עם הכלה קודם החתונה ומכש"כ אצל חסידים, רק עיקר אכסנותו של החתן הי' בהשטיביל דקאצק ואכל ושתה וישן אצלם ולא בבית המחותן כנהוג היום בין הצעירים, וכל ש"ק לא סיפר כלום מה שאמר לו הה"ק מקאצק זצ"ל, אך במוצש"ק הי' דרכם של החסידים לעשן בלילקע ציבעך להיות להם הכנה קודם תפלת ערבית וקודם מלוה מלכה סיפר להם אביו מה שאמר הה"ק מקאצק זצ"ל בעת פרידת שלום שיראה לעשות הנשואין בקרוב, ויהי כשמעם דבר זה, לא הניחו לו החסידים עוד ליסע לביתו עם החתן וקבעו תיכף זמן החתונה והי' הנשואין בזמן קצר, וגם הכלה הי' שנותי' בערך כמו שנות החתן כי באמת לא הי' לו שום הרהור רק הזכיר את הכלה בשני השמות לפי תומו, וגם סופו הוכיח על תחילתו שהי' חסיד מתחילתו ועד סופו, אעפ"כ הי' מחמיר עליו הה"ק מקאצק זצ"ל, והבן עד כמה גבורה טהרה וקדושה בחסידי קאצק: ספר שיח שרפי קודש - נישואין

יומא דהילולא קדישא
רבי יעקב יצחק מלובלין ב"ר אברהם אליעזר הלוי
ט' אב תקע"ה - תשע"ה - יארצייט של שנת המאתים
החוזה הק' מלובלין זיעועכי"א
{הרה"ק זקיני ר' הירש הגדול משידלוב זי"ע היה תלמיד חבר שלו}

לקבל דברי תורה בענגליש, או שיעור באידיש {בערך 25 מינוט}, נא להודיענו

יוצא לאור ע"י מכון בית צדיקים - שידלוב סטאשוב
A project of Cong. Tiferes Zvi – Mailing address:
714 Park Ave Lakewood NJ 08701-2025; T/F: 1-732-901-6225
chizuk@yeshivanet.com ברשות ובהדרכת גדולי התורה
לקבל הגליון, בלה"ק ובענגליש, וכן להקדיש גליון לזכות, לרפו"ש, לע"נ או לזכות את הרבים - אחב"י ביותר מד' אלף מקומות בעולם
קע"ה כ"י להתקשר להנ"ל, ידידכם נפתלי הירצל גאנצוויג,
Contact us for dedications, received by thousands in Loshon Hakodesh & English, worldwide & send in your friends numbers to receive a.s.a.p.

ואתחנן אל ה' בעת ההוא לאמור כו'. תיבת לאמר, הוא מיותר. והנראה, דהפירוש הפסוק ואתחנן אל ה' בעת ההוא, פירוש שהיה מתחנן תחילה כדי שיוכל להתפלל אחר כך. לאמור, פירוש הדבר שהיה צריך לאמר אלא שקודם לא היה יכול לאמר, כי היה בוש מלפניו יתברך והיה צריך להתפלל שיוכל להתפלל: ספר קדושת לוי

אתה החילות להראות את עבדך - כי התחלת להראות את עבדך את גדלך ואת ידך החזקה, שלא הראית על ידי אדם ניסים ונפלאות בארץ משנברא העולם, כמו שהראית על ידי עבדך, והודעת על ידי - שאין בשמים ובארץ אשר יוכל לעשות כמעשיך וכגבורותיך. ויש לפרש - אתה החילות להראות לי גדלך, כגון - מכות מצרים, וקריעת ים סוף, וניסים ונפלאות במדבר, מן, ושליו, ובאר, ובליעת דתן ואבירם. ומתן תורה, וכבישת ב' מלכים גדולים ואדירים. אשר מי א-ל בשמים ובארץ אשר יכול לעשות כמעשיך וכגבורותיך: רבי יוסף בכור שור

וכגבורתך - ביכולת וטעם זו הפרשה לחבב את ארץ ישראל ואם הארץ תהיה חביבה ישמרו מצות השם שלא יגלו ממנה: אבן עזרא

...וזהו ואתם הדביקים רוצה לומר הוי"ו מוסיף על הענין ראשון היינו כשאתם מדבקים בהשם יתברך ברוך הוא על ידי המצוות תראו שתהיו גם אתם בהדבקות פירוש תמסרו עצמכם בכל רמ"ח אברים ותכניסו הכל בהדבקות והנה הדביקות הוא דבר התבוננת ועיוני

שבת נחמו

נחמו נחמו עמי יאמר אלקיכם. (ישעיה מ',א') בעת שינחם השם יתברך במהרה בימינו אותנו יזכור לנו כל הצרות שעברו עלינו כדי שיהיה נחמה בכפליים. וזהו אלקיכם, מדת הדין: ספר קדושת לוי - לשבת נחמו

בשבת נחמו קורין עשרת הדברות, ובשבועות קורין גם כן עשרת הדברות, כי בשבועות נתן הקדוש ברוך הוא תורה לישראל, וכן כשיבא משיח צדקינו כתיב (ישעיה נ"א,ד') תורה חדשה מאתי תצא לכן קורין עשרת הדברות בשבת נחמו: ספר קדושת לוי - לשבת נחמו

חודש אב, פירוש אב, היינו תחילה עד ט"ו באב ארור. ומחמשה עשר באב, היינו ברוך. וזהו א"ב, ארור ברוך. וכן הצירוף מזה החודש הסכת ושמע ישראל היום שהצמיחה אחר ההעדר וכן השלימיות אחר החסרון וכן הסכת כמאמר חכמינו ז"ל (ברכות ס"ג ע"ב) הס ואחר כך כת כו', ושמע ישראל כו': ספר קדושת לוי - לשבת נחמו

רק השמר לך ושמור נפשך מאד וגו'. בשם הה"ק החוזה מלובלין זי"ע, הפי', רק מיעוט הוא השמר לך היינו גופך לשמור מעט, ושמור נפשך מאוד, ועיקר לשמור הנפש, והבן, (מצאתי בס' טהור רעיונים עה"ת בשם הה"ק הרבי מלובלין זי"ע): ספר שיח שרפי קודש

לך אמור להם שובו לכם לאהליכם. בשם הר"ר בונים מפרשסחא זצ"ל מען וועט נאר זעהן וויא זייא וועלען זיך אין דער היים אויף פירען: שיח שרפי קודש

בכל לבבך - פרש"י בשני יצריך פי' לבב לא מצי למקרי אלא חד אבל לבבך מצי למקרי לבביך שני לבבות.
ובכל מאדך - לשון מאד, במאד מאד שים לבך ונפשך לאהבה אותו. חזקוני

בשכל להסיר כל מחשבותיו רק שיהא חושיו ומחשבתו על הדבר הזה שהוא עושה והוא הנקרא בשם ראיה שרואה בעין השכל להדבק בדבק טוב * וזהו וירא פנחס דהיינו בחשבו לעשות המצוה הזאת לנקום נקמת ה' ראה לעשות המצוה בדביקות גדול * וכו': ספר נועם אלימלך - פרשת בלק

רק השמר לך ושמור נפשך מאוד, מריב"ש, כאשר גופו חולה גם הנשמה נחלשת ואינו יכול להתפלל כראוי, אף על פי שהוא נקי מעבירות, לכך צריך האדם לשמור בריאות גופו מאוד: ספר בעל שם טוב על התורה

רק השמר לך וגו' והודעתם לבניך ולבני בניך. סיפר לי הרה"ג הג' וכו' כקש"ת הרצ"י מיכלזון בועד הרבנים לעדת ווארשא, שאחד אמר לפני הרה"ק מקאצק זי"ע שרוצה שבניו יהי' עוסקים בתורה, והשיבו שאם באמת אתה רוצה שיעסקו בתורה, תעסוק אתה בתורה, והם יראו ממך וכן יעשו, ואם לאו, גם בניך אינם עוסקים בתורה, רק הם יזהירו לבניהם לעסוק בתורה, ודבר זה מפורש בתורה, רק השמר לך כו' פן תשכח את הדברים אשר ראו עיניך כו' והודעיתם לבניך, ולבני בניך, הבניך יודיעו לבני בניך, באם שתשכח אתה ולא תעסוק בהם, ורק תודיע לבניך, גם בניך אינם עוסקים, רק יודיעו לבני בניך, והבן: ספר שיח שרפי קודש

ובקשתם משם את ה' אלקיך ומצאת וגו', מאמר הבעש"ט נבג"מ, ובקשתם משם את ה' אלקיך משם דייקא מבחינה שאתה שם: ספר בעל שם טוב עה"ת

על התורה ועל העבודה

שמע ישראל ...ואהבת את

או יבואר, שמע ישראל, על דרך מה שמבואר ברבותינו ז"ל (חגיגה ט"ו.) בכל יום בת קול יוצאת מהר חורב כו', והצדיקים זוכים לשמוע זה. וזהו שמע ישראל, אתה ישראל שמע שבכל עת ובכל רגע קול יוצא ה' אלקינו ה' אחד: ספר קדושת לוי

ואהבת את ה' אלקיך בכל לבבך וגו', מספרים בשם הבעל שם טוב זצ"ל שפעם אחד נפל בדעתו מאוד מאוד עד שנדמה לו שבוודאי לא יהיה לו עולם הבא ח"ו, ולא היה לו במה להחיות את עצמו כלל, ואמר **יז)** אני אוהב את השם יתברך בלא עולם הבא:(שיחות הר"ן אות מ"ח): ספר בעל שם טוב על התורה

יז) ובס' נוצר חסד פרק ד' אות כ"ב וז"ל, ופעם אחת על ידי הפצרת אשה עקרה אחת, וגם הוא היה לו עת דוחק קודם הפסח והיא הביאה לו בהרחבה, ונתרחב דעתו הקדושה, ונשבע לה שיהיה לה בן, והיא היתה איילונית ממש לגמרי, ועל ידי שעשה זאת להטריח את קונו, שמע כרוז שאין לו חלק לעולם הבא, ושמח הצדיק שמחה גדולה, ואמר, עתה בא לי עת ועונה לעבוד את בוראי באמת בכל לבי, כי אחר שאין לי בטחון של עולם הבא, ובקבלה זאת ובעבודה כזאת אמיתית תיקן הכל, ואמר לו רבו אחיהו השילוני הנביא שהיה זה לנסיון, ועל ידי שעמד בנסיון תיקן הכל, עכ"ל: ספר מקור מים חיים - פרשת ואתחנן

אמר משה נביא לעמא בית ישראל איזילו בתר פולחנא קשיטא דאבהתכון ותרחמון ית ה' אלקכון בתרי יצרי לבכון ואפילו נסיב ית נפשכון ובכל ממונכון: תרגום יונתן

עֶלְיוֹנִים שָׂשׂוּ וְתַחְתּוֹנִים עָלְזוּ. בְּקַבָּלַת תּוֹרָה הַכְּתוּבָה מִסִּינַי.

והר בוער באש עד לב השמים. בשם הר"ר העניך מאלכסנדר זי"ע שאמר בזה"ל דער בארג האט אין זייא אריין גיברענט מיט פייער. עד לב השמים ביז עס האט זייא גימאכט א הימעלדיג הארץ, והבן: ספר שיח שרפי קודש

מלמד אתכם לעשות - כי עיקר הלמוד לעשות המצות: אבן עזרא

הלימוד יהיה בכח ובשמחה גדולה, וזהו ממעט מחשבות זרות: (צוואת הריב"ש ד"ו ע"ב ודי"ד ע"א) ספר בעל שם טוב על התורה - פרשת ואתחנן

ילמוד הרבה שיעורים, ולא הכל בענין אחד שיהיה נראה עליו כמשאוי, רק ילמד הרבה ענינים: (צוואת הריב"ש ד"ד) ספר בעל שם טוב על התורה

וכשלומד צריך לנוח מעט בכל שעה, כדי לדבק עצמו בו יתברך שמו, אף על פי שבשעת הלימוד אי אפשר לדבק עצמו בו יתברך שמו, מכל מקום צריך ללמוד, והתורה מצחצחת נשמתו, והוא עץ חיים למחזיקים בה, ואם לא ילמוד יבוטל דבקותו, ויחשוב שכמו בעת השינה אינו יכול להיות דבוק, וכן כשנופלים המוחין שלו, כן לא יהיה בעת הלימוד גרוע מהם, רק מכל מקום צריך ליישב עצמו בכל שעה ורגע דבקות הבורא יתברך:(צוואת הריב"ש ד"ד ע"א. הנהגות ישרות די"א ע"א): ספר בעל שם טוב על התורה - פרשת ואתחנן

אומרים צדיקי קארלין בשם הבעל שם טוב זי"ע, שעיקר לימוד תורה לשמה הוא ללמוד ממנה מדה טובה: (כן מצאנו בכתבי הרי"ם מקאזניץ) ספר בעל שם טוב על התורה - פרשת ואתחנן

לשנה הבא בירושלים

ואהבת אמר בתוספת וא"ו, לומר מלבד מצות שמע ישראל שהוא קבלת עול מלכות שמים היא מצות אהבת ה': **עוד ירצה** להעיר להקודם לאהבה, על דרך אומרם ז"ל (זוה"ק ח"ג נ"ו.) אין אדם משיג גדר האהבה עד שתקדים בו היראה והוא אומרו ואהבת מלבד גדר היראה, ואומרו את ה' פירוש על ידי האהבה אדם מתדבק בה', והוא אומרו את ה' ד': **עוד ירצה** שעל ידי אהבת ה' ישיג מדרגה זו שיהיה ה' מייחד שמו עליו ביחוד, כדרך אומרו (בראשית כ"ח י"ג) אלקי אברהם אלקי יצחק, ופירוש שכל אחד ראוי בפני עצמו שיתיחד שם אלקותו עליו, ותמצא שאברהם ביאר בו הכתוב שהיה אהוב דכתיב (ישעיה מ"א ח') זרע אברהם אוהבי, וכמו כן רמז הכתוב כאן שכל שאהוב ה' יקרא ה' אלוקו ביחוד, ותיבת ה' נמשכת לפניה ולאחריה: **עוד ירצה** לעורר לב איש ישראל לאהבת ה', על דרך אומרם ז"ל (שוחר טוב כ"ב י"ט) בפסוק יושב תהלות ישראל (תהלים כ"ב ד') שלא בחר ה' מכל התהלות זולת כשהללוהו, ואמרו לפניו ברוך ה' אלקי ישראל, אז ישב על כסא מלכות עולם, והוא אומרו ואהבת את ה', לטעם זה שלא בחר להיות אלא אלקיך, ובהעיר האדם לבו לפרטים כאילו תתנתק נפשו ותתר ממקומה בהתעוררות נפלא ורם באהבת הנאהב יתעלה רום תפארת כבודו: אור החיים

ושננתם לבניך ודברת בם בשבתך בביתך ובלכתך בדרך וגו' הבעל שם טוב זללה"ה הזהיר מאוד ללמוד ד' שלחן ערוך בלי שום פירוש, וללמדם עם הקטנים, וכל שכן הגדולים, כי מחמת מניעות לימוד זה התורה משתכחת מישראל, כי אם כשרוצה לפסוק דין אזי יעיין היטב במפרשים:כש"ט ח"ב דכ"ג ע"ג

יומא דהילולא קדישא - הרה"ק ר' אשר מסטאלין בהרה"ק ר' אהרן מקארלין - נלב"ע ט"ו אב תרל"ג - זכיעוכי"א

לזכר נשמת דודי הבלתי נשכח הרב יהושע מרדכי אהרן בן עט"ר אזמו"ר ר' יונה זצ"ל גאנצוויג - נלב"ע ט"ז אב תש"ס תנצב"ה

אבדק"ק ביהכ"נ תפארת צבי ל.א. קא. ע"ש הרה"ק ר' הירש הגדול משידלוב

לקבל דברי תורה בענגליש, או שיעור באידיש {בערך 25 מינוט}, נא להודיענו

יוצא לאור ע"י מכון בית צדיקים - שידלוב סטאשוב

A project of Cong. Tiferes Zvi - Mailing address:

714 Park Ave Lakewood NJ 08701-2025; T/F: 1-732-901-6225

chizuk@yeshivanet.com ברשות ובהדרכת גדולי התורה

לקבל הגליון, בלה"ק ובענגליש, וכן להקדיש גליון לזכות, לרפו"ש, לע"נ או לזכות את הרבים - אחב"י ביותר מד' אלף מקומות בעולם קע"ה כ"י להתקשר להנ"ל, ידידכם נפתלי הירצל גאנצוויג,

Contact us for dedications, received by thousands in Loshon Hakodesh & English, worldwide & send in your friends numbers to receive a.s.a.p.

והיה עקב תשמעון. הנה המלך צוה את כל אלה כדי שתזכו שישמור לכם הברית והחסד וזה שאתם תשמרו היום לעשותם מאהבה שלא על מנת לקבל פרס והוא בשביל זה ישמור לכם הברית והחסד: **את המשפטים.** כי במשפט יעמיד ארץ: ספורנו עה"ת

או יאמר והיה עקב תשמעון כו' עקב הוא רמז לאנשים כאלה שאין להם שכל ובינה להשיג גדולת הבורא ועבודתו שלימה לעבדו באמת ובשלימות * רק שהם מחברים עצמם אל אנשי צדק ואמת היודעים ומכירים גדולת הבורא ברוך הוא ועובדים באמת אזי נחשב גם להם כאלו גם הם עשאו עבודתם שלימה כהצדיקים השלימים * וזהו והיה עקב תשמעון את המשפטים האלה כנ"ל שהאנשים הפחותים בשכלם ישמעו ויחברו את עצמם אל אותן הצדיקים היודעים המשפטים האלה * ושמרתם ועשיתם אותם רוצה לומר יהיה נחשב לכם כאלו גם אתם שמרתם ועשיתם כמוהם. וזהו נפשי לד' משומרים לבוקר רוצה לומר כשאני מדבק עצמי לד' מחמת אותם אנשים הצדיקים השומרים ומצפים לבוקר כנ"ל. שומרים לבוקר רוצה לומר גם אנכי נחשב עם אותם השומרים לבוקר וק"ל: ספר נועם אלימלך

והי' עקב תשמעון. הה"ק מקאצק זי"ע אמר בזה"ל והי' עקב תשמעון דער סוף וועט דאך זיין אז עטץ וועט מוזען צוהערען הערטס גלייכער באלד צו עכלה"ק ודפח"ח: ספר שיח שרפי קודש

והיה עקב תשמעון - בשביל שתשמעון את המשפטים וגו'. חזקוני

<u>**שבעה דנחמתא**</u>

ותאמר ציון עזבני ה', וה' שכחני (ישעיה פמ"ט פי"ד). הנה ידוע, שכשהיו ישראל שרוים על אדמתם - מושגחים מאת השי"ת בהשגחה פרטית, וכל עניניהם היו מתנהגים על פי התורה. רצה לומר, שכאשר היטיבו מעשיהם, כל רואיהם יכירו כי הם זרע ברך ה', והצלחתם היתה שלא כדרך הטבע. ולהיפך, כאשר הכריעו מעשיהם, היה העונש ניכר ונראה תיכף בעליל. וזה שכתוב (דברים ח' ה'), וידעת כי כאשר ייסר איש את בנו, ה' אלקיך מיסרך. וכבר הבאתי למעלה בשם מו"ר זצ"ל, על הפסוק, ועצר את השמים, עיין עליו. (עיין לעיל פרשת עקב אות ח'). שכאשר חטאו ישראל, גרמו שאבדו הבחינה והסגולה היקרה הלזו, מלהיות מושגחים מה'. והיינו, ותאמר ציון עזבני ה', כלומר, שמדת רחמים של הקב"ה עזב אותי. ואפילו המדת הדין שהיה ראוי לבא בגמול החטא - שכחני. והיינו - וה' שכחני. והשי"ת השיב על זה, התשכח אשה וכו'. [יקר מפז, איכה, דף צ"ב]: ספר קול מבשר ח"א - ספר ישעיה

הֲתִשְׁכַּח אִשָּׁה עוּלָהּ מֵרַחֵם בֶּן בִּטְנָהּ גַּם אֵלֶּה תִשְׁכַּחְנָה וְאָנֹכִי לֹא אֶשְׁכָּחֵךְ: ספר ישעיה פרק מ"ט פט"ו

האפשר דתתנשי אתתא ברה מלרחמא על בר מעהא מתיבא כנשתא דישראל ואמרת אם לית קדמוהי אתנשאה דלמא לא מתנשי לי ית דעבדית עגל דדהב אמר לה נביא אף אלין אתנשין מתיבא ואמרה ליה אם אית קדמוהי אתנשאה דלמא מתנשי לי ית דאמרית בסיני נעבד ונקבל מיתיב ואמר לה מימרי לא ירחקינך: תרגום יונתן - ישעיה פרק מ"ט פסוק ט"ו

כי נחם - המקום ינחם את ציון כי תשוב ותכונן כמאז ואמר בלשון עבר כדרך הנבואה בהרבה מן המקומות כי הדבר ברור כאלו כבר נעשתה. **כל חרבותיה -** כל המקומות החרבות. **תודה -** קול הודאה על הניסים ועל הנפלאות: מצודות דוד - ישעיה פנ"א פ"ג

והי' עקב תשמעון. והי' לשון "שמחה" דיא שמחה וועט זיין אז עטץ וועט צו הערען עכלי"ק ודפח"ח של כ"ק הרבי הגה"ק איש אלקים קדוש ונורא מקאצק זצ"ל: ספר שיח שרפי קודש

כל המצוה אשר אנכי מצוך היום כו' על פי הגמרא אמר ר"ח הכל בידי שמים חוץ מיראת שמים שנאמר ועתה כו' כי אם ליראה. ומקשה הגמרא אטו יראה מלתא זוטרתי אין לגביה משה כו' ומקשים המפרשים איך תלוי קושית הגמרא בר"ח ולמה לא על הפסוק גופא * ונראה בוודאי הקושיא היא על הפסוק אלא שעל הכתוב עצמו הייתי אומר שאין הקושיא גדולה כל כך כי נותנין לו סייעתא דשמיא לבא אל היראה ואם כן היא מילתא זוטרתי כיון שהיא בידי שמיים לסייע לכל אדם. אלא שר"ח אומר שאין זה בידי שמים פירוש שצריך האדם להתעורר בעצמו לבא אל היראה בלי שום סיוע ואז מקשה שפיר אטו יראה כו' היוצא לנו מזה שצריך האדם להזדרז מתניו אל היראה תמיד שלא ישכח כי אין לו סיוע וזהו גם כן פירוש הפסוק ועתה כו' שואל מעמך פירוש נעשית שואל על היראה כמו השואל החייב באונסין כן אתה צריך להשגיח תמיד שלא תאבד ממך היראה בשום פנים אף באונס * וזהו כל המצוה אשר אנכי מצוך כו' פירוש עיקר המצוה היא שתשרה בתוכה היראה הנקראת אנכי פירוש ממני שתראה שתהיה שכינתי שורה במצוה ההיא על ידי היראה וק"ל: ספר נועם אלימלך

כל המצוה אשר אנכי מצוך היום תשמרון וגו'. בשם הר"מ מווארקי זי"ע אין אלע ווינקעלעך: שש"ק

על התורה ועל העבודה

כך מקובל אני מרבותי ישמרם א-ל, שכל הזהיר בברכת המזון מזונותיו מצויין לו בכבוד כל ימיו. ספר החינוך

...משרשי המצוה, לפי שהאדם בהיותו בעל חומר ימשך בהכרח אחר התאוות, כי כן טבע החומר לבקש כל הנאות אליו והערב כסוס כפרד אין הבין, אם לא שהנפש שחננו הא-ל תמנענו לפי כחה מן החטא. ומאשר תשכון בגבולו שהיא הארץ, ורחוקה מאד מגבולה שהיא השמים, לא תוכל לו ויגבר כחו עליה תמיד, לכן היא צריכה על כל פנים להרבה שומרים לשומרה משכנה הרע פן יקום עליה ויהרגנה אחר היותה בגבולו ותחת ידו. ורצה המקום לזכותנו אנחנו עם הקודש, וציוונו להעמיד שומרים גבורים סביב לה, והם שנצטווינו לבל נפסיק דברי תורה מפינו יומם ולילה, ושניתן ארבע ציציות בארבע כנפות כסותנו ומזוזה בפתחינו והתפילין בידינו ובראשינו, והכל להזכירנו למען נחדל מעושק ידינו ולא נתור אחרי עינינו ואחרי יצר מחשבות לבנו. ומפני כן אמרו זכרונם לברכה [זבחים י"ט ע"א] שהכהנים והלוים בשעת עבודה פטורין מהן. ובהיות מיסוד התפילין מה שזכרנו נצטווינו עליהם לבל נסיח מהן דעתנו. ועתה בני ראה גם ראה כמה כח גופנו גדול על נפשנו, כי על כל אלה יעלה לפעמים ופרץ גדרינו, הא-ל ברחמיו יהי בעזרנו וישמרנו ממנו וכו': ספר החינוך - מצוה תכ"א - תפילין ש"י

...והענין בארבע פרשיות אלו יותר מבשאר פרשיותיה של תורה, לפי שיש באלו קבלת מלכות שמים ואחדות השם, וענין יציאת מצרים שהוא מכריח אמונת חידוש העולם והשגחת השם בתחתונים, ואלה הם יסודות דת יהודית. ולכן נצטווינו להניח יסודות אלו כל היום בין עינינו ועל לוח לבנו, כי שני אלה האברים יאמרו חכמי הטבע שהן משכן השכל, ובהניחנו עליהם דברים אלו לזכרון נתחזק בהם ונוסיף זכר בדרכי השם ונזכה לחיי עד. וקצת דיני התפילין כתנבין למעלה בשל יד וכו': ספר החינוך - מצוה תכ"ב - תפילין ש"ר

צריך כל אדם להיות תמיד דבוק בתענוג רוחניי, וגם כשיזדמן לו תענוגים מתענוגי הזמן כמו בשבת ויום טוב, יהיה דבוק בתענוג רוחניי שבדבר ההוא, שהוא החיות של הדבר, ולא לחומריות הדבר, שעל ידי שהוא דבוק בתענוג רוחניי, נזכר אצל השם יתברך, שגם הוא יתברך שמו דבוק בתענוג רוחניי שאין אנו יכולין להשיגו, אבל כשהוא דבוק לחומריית הדבר, כגון עצם המאכל, אדרבה בזה הוא מרוחק מהבורא יתברך שמו: כתר שם טוב ח"ב דף י"ט ע"ב. לק"א ד"א ע"ב

מרבית ההמון בעוה"ר אינם מקיימים מצות מזוזה. אשר היא שמירת הנפש והגוף ואינם קובעים מזוזות בכל הפתחים החייבים במזוזה וגם המזוזות שקובעין אינם נקחין מסופר מובהק וע"פ הרוב פסולים לגמרי, וגם אינם קובעים את המזוזה בחלל הפתח, הנני מבקש מאחב"י יראו לתקן הכל כתורה וכמצוה והשי"ת ישמרכם לעד, וגם ראיתי ההמון נכשלים אשר התפילין שלהם ע"פ הרוב פסולים כי לא נכתבו מסופר מומחה רק מקלי הדעת הנני מבקש מאחב"י יחקור נא כל אחד על תפילין ומזוזותיו ויעמוד מרעיד, והשי"ת יהי' בעזרכם לתקן הכל: ספר הנהגות צדיקים - תקנות מרבי צבי אלימלך מדינאב

קדושת שבת - אמר בשם הרה"ק ר' שלמה מקארלין זי"ע : לו היו יודעים בעלי התאוות הגדולים ביותר וכו' כמה גדול התענוג שיש לצדיקים מכל מצוה ובפרט משבת, וואלטין זיי אלעס אוועק געווארפין און זיך נעמען צו שבת: הר"מ מקאברין - תורת אבות

פשרות בענין השבת - כשבעל החפץ חיים היה בפטרבורג, בקש להשפיע על העשירים שיסגרו את עסקיהם בשבת, אחד מהגבירים הבטיח לבעל החפץ חיים שיסגור את החנות, אלא שזה צריך לקחת עוד כמה שבועות, עד שיעשה הסידורים הדרושים, כדי שיוכל לסגור את החנות. אמר לו בעל החפץ חיים: יקירי, כתוב בתורה ששת ימים תעבוד וביום השביעי שבת לה' אלקיך. אילו היה השבת שלי הייתי כבר מוותר לך, אבל השבת שייכת לה' ואין ברשותנו כל אפשרות לשום ויתורים: אוצר פתגמים ושיחות

כי עת לתוכחה ועת לסניגורי'! - פעם אמר מתחצף אחד להאדמו"ר מסאטמאר רבנו יואל זצ"ל זי"ע, הרבי הוא יותר מדאי מוכיח לחסידיו למה לא מצא הרבי מקום בלבו לדוננו לכף זכות?! ענה לו האדמו"ר בזה"ל, כל פעם שאתה שומע אותי פני אליכם וגבי להארון קודש, אתם אף פעם לא שומעים אותי כשפני אל הארון קודש וגבי אליכם...: אהל משה

הגה"ק מסאטמאר זי"ע אמר בדרך צחות דכשקוראים עשר תעשר בחוץ לארץ בשמיני עצרת אז קוראים בארץ ישראל וזאת הברכה, והמבין יבין: מפי השמועה

לזכר עולם יהי' צדיק
הרה"ק ר' יואל ב"ר חנניא יו"ט ליפא זצוק"ל מסאטמאר
נלב"ע כ"ו אב תשל"ט - זיעועכי"א
הרה"ק ר' אליעזר זוסיא ב"ר ישראל אברהם זצוק"ל מסקולען
נלב"ע כ"ט אב תשמ"ב זצוק"ל - זכיעועכי"א
לקבל דברי תורה בענגליש, או שיעור באידיש {בערך 25 מינוט}, נא להודיענו

יוצא לאור ע"י מכון בית צדיקים - שידלוב סטאשוב
A project of Cong. Tiferes Zvi - Mailing address:
714 Park Ave Lakewood NJ 08701-2025; T/F: 1-732-901-6225
chizuk@yeshivanet.com ברשות ובהדרכת גדולי התורה
לקבל הגליון, בלה"ק ובענגליש, וכן להקדיש גליון לזכות, לרפו"ש, לע"נ או לזכות את הרבים - אחב"י ביותר מד' אלף מקומות בעולם
קע"ה כ"י להתקשר להנ"ל, ידידכם נפתלי הירצל גאנצוויג,
Contact us for dedications, received by thousands in Loshon Hakodesh & English, worldwide & send in your friends numbers to receive a.s.a.p.

ראה אנכי. פ"א בש"ק פ' ראה שבת הה"ק מווארקי אצל בן כפר אחד ובעל הכפר שאל מהרה"ק הר"י זי"ע שיאמר תורה על השלחן ואמר הרה"ק לבעל הכפר שהוא יאמר תורה והשיבו האיש הנ"ל שהוא אינו יודע כלום, רק אצלו פי' הפסוק של "ראה אנכי" כמו שאומרים בלשון פולאניא פאטש סאביע (פי' קוק אריין אין זיך אריין) והתורה זו הי' אומר הרה"ק בכל שנה בפ' ראה בשם בעל הספר הנ"ל והבן: ספר שיח שרפי קודש

ראה אנכי נתן לפניכם - עד כאן הוכיח על יראת שמים מכאן ואילך מתחיל לסדר לפניהם את המצות. חזקוני

את הברכה אשר וגו'. אמרו **את**, להעיר כי מלבד הברכה המושגת מדרך ה' עוד לו עמה יעוד הטוב, והוא **אשר תשמעו** כי השמיעה בתורה הוא תענוג מופלא ומחיה הנפש כאומרו (ישעי' נ"ה) שמעו ותחי נפשכם, והמרגיש בטעם התורה תשיחנו נפשו כי עליו לשלם גמול טוב למתן מתנה טובה מופלאת ואין צריך לומר שאין לתבוע שכר עליה: **עוד** ירצה על פי דבריהם ז"ל שאמרו זכות יש לה קרן ויש לה פירות (קידושין מ.), והוא מה שרמז באומרו **את הברכה** כי תיבת הברכה מציינת עולם שהוא מקור הברכה וכולו ברוך, וריבוי את לפירות הזכות שאוכל בעולם הזה, ודקדק לומר אשר גילה הכתוב שלא רצה הנביא לעשות הדבר בגדר הספק לומר אם ואמר אשר שהוא דבר מוחלט כאשר קוותה להם נפש הצדיק, ותלה הכתוב הברכה בשמיעה ולא הזכיר לא מעשה ולא שמירה, לפי שהשומע דברי אלקים חיים התורה מטיבה נפשו ומישרתו כי יש בה סם חיים

<u>אני לדודי ודודי לי</u>

כ"ק הרבי זצ"ל מפולאב שמע בעצמו בקאצק על הפסוק "לולא האמנתי לראות בטוב" ואמר בזלה"ט "לולא" איזט אותיות אלול עס קומט ר"ח אלול "האמנתי" גלייב איך "לראות בטוב" יעדערער יוד זעהט ער זאל גוט זיין עכל"ק ודפח"ח: ספר שיח שרפי קודש

החי' הרי"מ זי"ע אמר שבימים הראשונים היו מסגפים עצמם בסיגופים בחודש אלול והר"ר אלימלך זי"ע הי' אומר שהוא הי' בוקע השמים שלא נצטרך לסיגופים ואמר וכי הי' כונת הרה"ק שהי' בוקע השמים שיוכל לכנוס מגושם לעבודה חלילה. רק שהיו הצדיקים פועלים בקדושתם ומעשי"ט שלהם שהי' בוקע שיהא נפתח שפע הקדושה שיוכל לבא להתפשטות הגשמיות בלא הסיגופים וזה טוב ומיופה ביותר מכאשר בא ע"י סיגופים: ספר שיח שרפי קודש

החי' הרי"מ זי"ע אמר על חודש אלול שהוא מתנה טובה הכנות של חודש זה שאיש חיל מאנשי הצבא אין לו פנאי להכין עצמו בכלי זיין שלו להיות מוכן בכל ומיופה בעת המלחמה בשעה שהמלחמה קשה עליו שאז צריך לפעול בקשתו וברמחיו וההכנה להיות מוכן בכל ומיופה נצרך להיות קודם הליכתו למלחמה כן הוא מר"ח שבר"ה אין פנאי כלל: ספר שיח שרפי קודש

ושמחת בחגך. בשם הצדיק ר' וואלף מסטריקוב זצ"ל כתיב ושמחת בחגך מאי לשם חגיך איזה חגים הם חגיך אלא כך הפי' בחגיך לשון חגא הכוונה אף אם הצרות באים על האדם יקבלם באהבה וישמח: ספר שיח שרפי קודש

<u>**הכנה לתפילה -**</u> עוד שמעתי ממורי נ"י שאמר, מקוה מביאה לידי תפילה ותפילה מביאה לידי לימוד לשמה באמת: אמרי קודש - סטרעליסק

כאומרם ז"ל (פתיחתא איכה רבתי) וז"ל המאור שבה מחזירו למוטב, לזה תלה הכל בשמיעה: אור החיים הק'

לא תעשון כן לה' אלקיכם. בשם הה"ק מקאצק זי"ע שאמר בזה"ל פאר השי"ת וועגין טיט מען נישט. אזוי. פי' לא תעשו המצות בדרך עראי כמצות אנשים מלומדה, רק שיהי' הכנה מקודם העשי'. והבן: ספר שיח שרפי קודש

ובערת הרע מקרבך. אולי שירמוז לאותו שקראו הקדוש ב"ה בשם זה דכתיב (בראשית ח' כ"א) יצר לב האדם רע, ולזה אמר **הרע** הידוע, והכוונה בזה כי כשיעשו משפט בכיוצא בזה מתבער הרע וניתש כחו ולא יתעצם בלבות בני אדם כאומרו מקרבך: אוה"ח הק'

ונתן לך רחמים ורחמך. כוונת מאמר זה כאן לפי שצוה על עיר הנדחת שיהרגו כל העיר לפי חרב ואפילו בהמתם מעשה הזה יוליד טבע האכזריות בלב האדם, כמו שספרו לנו הישמעאלים כת הרוצחים במאמר המלך כי יש להם חשק גדול בשעה שהורגים אדם ונכרתה מהם שורש הרחמים והיו לאכזר, והבחינה עצמה תהיה נשרשת ברוצחי עיר הנדחת לזה אמר להם הבטחה שיתן להם ה' רחמים הגם שהטבע יוליד בהם האכזריות מקור הרחמים ישפיע בהם כח הרחמים מחדש לבטל כח האכזריות שנולד בהם מכח המעשה. ואומרו **ורחמך** העיר בזה שכל זמן שהאדם הוא בגדר טבע אכזרי כמו כן יתנהג ה' עמו שאין ה' מרחם אלא לרחמן: אור החיים הק'

כי יהיה בך אביון וגו' אומרו בך, אולי שנתכוון לרמוז מאמרם ז"ל שאמרו (ב"ב י) כי טעם שבוחר ה'

על התורה ועל העבודה

לייסר לאדם בעולם הזה ביסורי העוני הוא, כדי שבאמצעותו יזכה חבירו המפרנסו והוא מה שרמז במאמר בך אביון, פירוש בסיבתך בא לו העוני הגדול:

ואומרו מאחד אחיך - פירוש לא תחשוב בראותו אביון שהוא פחות, דע שהוא מהמיוחדים שבאחיך, ואין הוכחה מהעוני היותו שפל אחים:

וטעם שסידר הדרגות אלו מאחד אחיך מארצך, הגם שרבותינו ז״ל אמרו (ב״מ עא.) שבא לומר ענייך ועניי עירך וגו׳, עוד אפשר לומר גם כן הדרגות הגזירות אשר יגזור ה׳ באביונים, הנה כבר פירשתי בפסוק אם כסף תלוה וגו׳ (שמות כב כד) שחלק העני מפקידו ה׳ ביד העשיר, וזה הוא עשרו שמופקדים בידו מעות העניים:

והנה לפעמים יפקיד ה׳ מנת עני זה לאדם קרוב לאיש ולא יצטער בלקיחת פרנסתו ממנו להיותו קרובו, גם לא יצטרך לסובב נתיבות, וכשישפוט ה׳ בצדק, לצער העני, ירחיק לו פרנסתו באיש זר, גם בריחוק מקום, ויצטער האביון לסובב מעיר לעיר למצוא מקום אשר הכין ה׳ לו שם טרף נפשו, והוא אומרו מאחד אחיך, או הגם שאינו אחיך אלא הוא באחד שעריך, או הגם שאינו מעירך בארצך:

או ירצה אומרו בארצך, פירוש אפילו בארצך שהוא מקום העושר לכל ישראל, אף על פי כן ימצא בה אביון:

ובדרך רמז ירמוז להעיר הערה גדולה על א׳ המיוחד שבאומה שאליו אנו מקוים ומצפים מתי יבא והוא מלך ישראל משיחנו אשר הוא אביון, וכבר נמשל לעני כאומרו (זכרי׳ ט׳) עני ורוכב על חמור, ורמז הדבר אשר יסובבנו להיות אביון: **ואמר** בך פירוש בסיבתך כי עונותינו האריכו קיצנו, גם רמז בתיבת בך כי הוא אביון בנו שמתאוה מתי יבא לגאלנו, וצא ולמד ממה שאמרו רבותינו ז״ל במעשה רבי יהושע בן לוי שכשראהו מלך המשיח שאלו על ישראל שבעולם ואמר לו ריב״ל כי הם יושבים ומצפים ביאתו וכששמע כן געה החסיד בבכיה רבה מתשוקתו לבא לגאלם, וכו׳,: **ואומרו בארצך** להעיר כי הורתו ולידתו בארץ ישראל הקדושה:

או ירצה על זה הדרך **אביון באחד שעריך** על פי דבריהם ז״ל שאמרו בס׳ הזוהר (זוהר חדש פ׳ נח) וז״ל אי חדא קהילא או חדא כנישתא יתערון בתיובתא מיד אתי בן דוד ע״כ, ומעתה אביון הוא תאב בדבר זה שהוא אחד שעריך שזה יספיק למלאות תאותו לבא ברינה, ואומרו **בארצך** העיר מקום תאותו היא ארץ הקדושה אשר ה׳ אלקיך נותן לך שהוא תאב מתי תפקד העיר היונה (צפני׳ ג׳) חמדת הלבבות, ויצו ה׳ לכל איש ישראל שלא יאמץ את לבבו וגו׳ אלא יתחזק בכל עוז ותעצומות למלאות חשק האחד המיוחד, כי באמצעות מעשה בני אדם ובפרט במצות הצדקה דכתיב (ישעי׳ נ״ד) בצדקה תכונני, וגמר אומר **מאחיך האביון** פירוש מסיבת אחיך האביון הידוע שיעריך אדם בדעתו שהמעשה הוא לתכלית דבר זה של משיח ה׳ שמו חיים: אור החיים הק׳

לא תוכל לאכול בשעריך מעשר דגנך וגו׳. יש לדקדק אמאי לא כתיב לא תאכל ככל לאו שבתורה. וי״ל כי אם האדם הי׳ אוכל בירושלים או כשאוכל משולחנו של הצדיק שהוא בקדושה אז טועם טעם טוב בהאכילה משום שהקדושה שורה על המאכל ההוא ואח״כ כשבא לביתו אינו יכול לאכול בקדושה וטהרה כמו בירושלים ולא טעם טעם אכילה ההיא כמו שהי׳ בירושלים משום שאינו בקדושה ההיא. וז״ש לא תוכל לאכול בשעריך וגו׳. פי׳ שאינו יכול לאכול בשעריך אפי׳ מעשר דגנך וגו׳. לפי שאינו יכול להשיג בביתו גודל הקדושה ההיא לכן רצונו תמיד בכל עת לשוב אל ירושלים: ספר תפארת שלמה עה״ת

שפתותיו דובבות – דבריו הם זכרונו

סיפר אברך אחד: בנערותי סבלתי מאוד מבחור אחד אשר תמיד היה מבזה ומשפיל אותי מאד עד דכדוכה של נפש. בצערי פניתי אל ר׳ זלמן אשר שימש כאוזן קשבת לכל אחד ואחד, ושחתי לו את אשר על ליבי. לאחר ששמע והשתתף בסבלי ואף יעץ לי כדת מה לעשות, הוסיף לי עוד שתים ושלוש מילים: ״**שמע** נא יקירי, הנני כבר יהודי זקן, ועלי להתכונן כבר לעמוד בפני הבית דין של מעלה... מה אעשה עם כל העוונות? לכל הפחות אם מישהו היה בא ומבזה אותי היה לי בזה כפרת עוונות, אך עתה שאין אף אחד שעושה לי כזאת, אבקש ממך שתלך ותאמר לאותו מציק שיבוא ויתן גם לי קצת בזיונות... אני מאוד זקוק לזה!״ **לשמע** דברים אלו - מספר האברך, נכנסה אז בליבי רוח חדשה. המועקה הכבידה שרבצה על ליבי התפוגגה, ושוב יכולתי לגדול ולפרוח בחצרות בית ה׳ בשמחה ובטוב לבב.

מספר תלמידו, הגה״צ ר׳ יוסף הירשלר שליט״א: **פעם אחת**, ביומי דחודש תשרי, שח לי ר׳ זלמן, כי היות והרגיש בנפשו שבא לידי כעס מועט, על כן קיבל על עצמו קנס - שלא לשאוף טבק עד אחר חנוכה! **ואכן** באותה תקופה, כאשר בביהמ״ד היו נגשים אליו בעלי הטבק כדי לכבדו ב׳שמעק טבק׳, היה משתמט מהם באופנים שונים. **כאשר** פעם, בעת אשר היה מצוי בעיצומה של ׳קבלה׳ כזו, ניגש אליו יהודי אחד לכבדו מקופסת הטבק אשר לו, מה עשה ר׳ זלמן? נטל מלוא הקמצוץ טבק ועשה עצמו כמעביר ליד השניה, והריח מלוא חפניו מידו הריקה... כשהוא מתמוגג מתענוג - אה... אה... א מחיה, להנאתו של האיש.

שמחה - מו״ח החסיד המפורסם ר׳ שלמה זלמן בריזל זצ״ל אמר פעם לאדמו״ר שליט״א בשם הגאון רבי יהונתן אייבשיץ שמבאר את מאחז״ל ״חייב אדם לבסומי בפוריא עד דלא ידע בין ארור המן לברוך מרדכי״ דהנה בין ״ארור המן״ לבין ״ברוך מרדכי״ כתובות בפיוט שושנת יעקב התיבות ״אשר ביקש לאבדי״ וראשי תיבותיהן הן האותיות אב״ל, המן הרשע רצה להשרות בקרוב כלל ישראל אבילות וצער וע״ז מצווים אנו להתבשם עד אשר יישכח מאתנו ענין האבלות: קונטרס מועדים וזמנים - עדות ביהוסף

לזכר עולם יהי׳ צדיק
אדמו״ר הרה״ק ר׳ משולם פייש ב״ר מרדכי זצוק״ל מ׳טאהש
נלב״ע ז״ך אב תשע״ה
מו״ר הגה״צ ר׳ שלמה זלמן ב״ר דוד אריה זצוק״ל - {ר׳ זלמן בריזל - מזקני אנ״ש פינסק קארלין} - נלב״ע ג׳ אלול תשנ״ט תנצב״ה
זכותם יגן עלינו ועל כל ישראל

לקבל דברי תורה בענגליש, או שיעור באידיש {בערך 25 מינוט}, נא להודיענו

יוצא לאור ע״י מכון בית צדיקים - שידלוב סטאשוב
A project of Cong. Tiferes Zvi – Mailing address:
714 Park Ave Lakewood NJ 08701-2025; T/F: 1-732-901-6225
chizuk@yeshivanet.com ברשות ובהדרכת גדולי התורה
לקבל הגליון, בלה״ק ובענגליש, וכן להקדיש גליון לזכות, לרפו״ש, לע״נ או לזכות את הרבים - אחב״י ביותר מד׳ אלף מקומות בעולם קע״ה כ״י להתקשר להנ״ל, ידידכם נפתלי הירצל גאנצווייג,
Contact us for dedications, received by thousands in Loshon Hakodesh & English, worldwide & send in your friends numbers to receive a.s.a.p.

שופטים ושוטרים תתן לך בכל שעריך אשר ה' אלקיך נותן לך לשבטיך ושפטו את העם משפט צדק. נסמכה פרשת שופטים לפרשת רגלים להודיענו שאף על פי שישראל עולין לרגל שלש פעמים בשנה ושם ימצאו הכהנים הלוים ומורי התורה והן יכולין לשאול מהם התורה והמצוות ואיך יתנהגו בהם והם יתירו להם כל ספקותיהם, אף על פי כן מצוה מוטלת עליהם למנות שופטים בכל עיר ועיר. ושופטים הם החכמים יודעי דת ודין שנותנין את הדין, ושוטרים הם המכריחין את הדין, אלו בעלי מקל ורצועה הסובבים בעיר ומשוטטים בחוצותיה לתקן כל מעוות ולצדק המדות והמשקלות, וכל זה על פי השופטים ומצותם: רבנו בחיי

שופטים ושוטרים תתן לך בכל "שעריך": פירוש בכל "שיעורין" שלך תתן לך שופטים ושוטרים, ולא תקח שוחד מהיצר הרע, כי לפעמים הנשמה ניגשת לעשות טוב, ואי אפשר לדחותה לגמרי, מה עושה היצר הרע, שמתיירא שישב ללמוד בהתמדה, וכדומה, מצות גדולות, שממחין היצר הרע, כמו שדרשו חז"ל (קידושין ל ע"ב) אם אבן הוא נימוח, לכן מזמין לו איזה מצוה קטנה, כדי שעל ידי זה יקרר את עצמו מהתלהבות, ולא יבוא לעשות דבר גדול יותר טוב, כי יסבור שכבר הוא טוב בהמצוה הזאת, וגם כי השוחד יעוור עיני חכמים, כשתבוא לאיזה חכם, והוא עוצם עיניו מראות ברע, ויעשה לך כבוד כי יביט על זכות המצוה שבך, ולא יגלה על עונך, והכבוד יזיק לך, ויסלף דברי צדיקים, הגם שתשמע מהם שצריך לעשות תשובה, יאמר לך היצר הרע אתה אינך צריך, כיון שאתה עושה מצוה גדולה כזאת: ספר זרע קודש

<u>אני לדודי ודודי לי</u>

פון אני לדודי ודודי לי קען מען זיך איין שיכורין. הר"מ מקאברין

הרה"ק הר"מ מקאברין ז"ל סיפר: בנסעו בימי אלול בדרך, עמד פעם הס"ק הר"ם מלעכאוויטש ז"ל בקרעטשמער (מלון), בכדי שינוח הסוס. ונכנס לבית ומצא בו ערלים יושבים. ושמע שאחד אומר לחבירו: מי שאינו עמל כדבעי למיהוי בחדש הזה, לא יהיי לו מה לאכול כל השנה. מיד קרא הצדיק לאנשיו ואמר להם: שמעו מה שזה אומר ... : תורת אבות - סלאנים

החי' הריי"מ זי"ע אמר על חודש אלול שהוא מתנה טובה הכנות של חודש זה שאיש חיל מאנשי הצבא אין לו פנאי להכין עצמו בכלי זיין שלו להיות מוכן בכל ומיופה בעת המלחמה בשעה שהמלחמה קשה עליו שאז צריך לפעול בקשתו וברמחיו וההכנה להיות מוכן בכל ומיופה נצרך להיות קודם הליכתו למלחמה כן הוא מר"ח שבר"ה אין פנאי כלל: שיח שרפי קודש

...הנה היוצא מזה כי אמנם כמה צריך להיות גדולה השמחה מן ראש השנה, יום שמונח כללית כל הטובות שבעולם, כל האחרית, הגאולה העתידה, וקבלת כל התורה כולה, גם כל המועדות מונחים ביום זה, כי הוא יום דין הכולל כל הבריאה כולה, ואם כן מה שאחרים נוהגים לרקוד ברי"ה, הנה זה אמנם מנהג יפה: ר' ירוחם המשגיח ד'מיר זצ"ל, דעת תורה - פ' ראה

בכל מקום שאומרים שהוא עת רצון כמו באלול ובס"ג בשבת. הגם כי בהשי"י לא שייך זמן. ע"כ הפי' שהוא עת רצון באדם שיוכל לקרב עצמו ולדבק בהקב"ה ברצון אמת בפנימיות הלב. כי הקב"ה מלא רצון. ורק מי שזוכה יוכל להתקרב אליו. כי כמים הפנים כו'. וכפי התעוררות רחמים בלב על עצמו. איך שיש בו נקודה קדושה מהקדוש ברוך הוא ונטבע בחומר וגשמיות וכפי התעוררות בלבו ככה מתעורר עליו רחמים רבים בשמים ג"כ: שפת אמת - פ' שופטים - תרל"א

משפט צדק ... ובדרך רמז ירמוז על דרך אומרו (תהלים צ"ו) ישפוט תבל בצדק, ואמרו אנשי אמת (זוהר ח"ג קצ"ח) כי ב"ד עליון יקרא צדק, ואמרו ז"ל (ביצה ט"ז.) כי בראש השנה מזונותיו של אדם קבועים וכו', והנה כשיפול ההפרש על הממון בין אדם לחבירו ועמדו לפני השופט אם ישפוט על פי התורה אשר צוה ה' כשיזכו הראוי לזכות וגו' הנה הם שופטים המשפט עצמו ששפט ב"ד עליון הנקרא צדק, והוא אומרו **ושפטו את העם משפט צדק** פירוש ששפט בית דין העליון שנקרא צדק: אור החיים הק'

צדק צדק תרדוף פירוש שתראה להצדיק מעשיך שעל ידי הצדק שלמטה תרדוף את הצדק העליון להעלותה לשורשו ולהמתיקו. וזהו גם כן הפירוש ושפטו את העם משפט צדק: ספר נועם אלימלך

צדק צדק תרדוף. שאין חקר וסוף לבחי' צדק ואמת. כי ה' אלקים אמת. ולכך לעולם יש להוסיף ולהעמיק שיהי' אמת לאמיתו. כי אינו אמת עד שנעשה כל האדם אחד מיוחד לעבודתו ית' ואמת מראש עד סוף אותיות התורה. בשם הרב הק' מפרשיסחא היהודי ז"ל להיות רדיפת הצדק. בצדק לא בשקר. ודפח"ח: שפת אמת - תרל"א

לבלתי רום לבבו. פירוש על דרך אומרם ז"ל (אבות פ"ו מ"א) ומלבשתו ענוה ויראה, והוא אומרו כי באמצעות קריאת התורה לא ירום לבבו וגו', וכנגד היראה אמר לפני זה למען ילמד ליראה: אור החיים הק'

ואם ירחיב וגו' לאבותיך. פירוש עצמן כי הם ינחלו הארץ לעתיד לבא, ואמר זה יושג להם אם ישמרו את כל התורה ויעשוה ותהיה השמירה והעשיה מאהבת ה' ולא מיראה הדור ההוא אשר יעמוד בזה, בימיו יקים ה'

על התורה ועל העבודה

דברו הטוב לתת כל העשרה עממין ויעמיד ביד ישראל כל הטוב שהבטיח לעשות לאבות ביום עומדם בתחיה, ורבותינו ז"ל (סנהדרין צ"ט.) העירו שגאולה העתידה תלויה בעבודת ה' מאהבה דוקא: אור החיים הק'

כי תצא למלחמה על אויביך וראית סוס ורכב עם רב ממך. יש לפרש על כוחות הסטרא אחרא, וז"ש "ממך" שאתה בראתם על ידי עוונותיך, לא תירא מהם, לאמר איך אשוב על כל עוונותי המרובים, וזהו שנאמר כי ה' אלקיך עמך, כי (קידושין ל' ע"ב) אלמלא הקב"ה עוזרו כו', ואצלו ית"ש אין חילוק בין רב למעט, וז"ש המעלך מארץ מצרים, שהיה הגלות דווקא במקום ערות הארץ, להעלות הניצוצי קדושה: ספר זרע קודש

מי האיש אשר בנה בית חדש. פירוש שהתחיל להנהיג את עצמו בהנהגה חדשה בעבודתו ית"ש, ולא חנכו, שלא גמרו, כמו שעושין חנוכת הבית אחר גמרו, ילך וישוב וגו', כי המתחיל במצוה אומרים לו גמור (תנחומא עקב ו'), ומוכרח להתגלגל כמה פעמים לגמור מה שהתחיל, וז"ש פן ימות וגו' ואיש אחר יחנכנו, פירוש, שיהיה מוכרח להיות איש אחר, כדי לחנכו: ספר זרע קודש

דרשו חז"ל (ב"ר צ"ד, ג') שמסר [להם] יוסף פרשת עגלה ערופה, [ויש] להבין איך היה זה סימן מובהק שהוא יוסף. רק כי במצוות עגלה ערופה כתוב (דברים כ"א, ג') והיה העיר הקרובה אל החלל ולקחו זקני העיר ההוא עגלת בקר כו' והורידו זקני העיר ההוא את העגלה כו' וכל זקני העיר ההוא כו' ירחצו את ידיהם כו' כפר לעמך ישראל, הענין מה שדווקא הזקנים הקרובים כו' היו מחוייבים בקרבן הזה, רק כי אמרו חז"ל (מכות י"א.) שלכן ההורג בשוגג ישב בעיר מקלטו עד מות הכהן הגדול, כדי שלא יהיה דורש טוב לכהן גדול, על שהיה לכהן גדול לבקש רחמים שלא יארע כן בימיו, וכן מחוייב כל צדיק הדור להתפלל על דורו. וזהו שאמר יעקב כי ארד אל בני אבל שאולה, כי אמרו חיה רעה אכלתהו, ותלה יעקב זה לעון על עצמו שלא התפלל שלא תשכל חיה רעה את האדם, ובפרט צדיק כיוסף, ובפרט בנו שוודאי היה חיוב ליעקב להתפלל על זה, והיה זה תמיד כל הכ"ב שנים במחשבתו פרשת עגלה ערופה שצריכים זקנים כפרה, ומוכרח שצריך הצדיק להתפלל כנ"ל, ולכן היה נחשב בעיני יעקב לעוון גדול על עצמו, והוכיח זה מפרשת עגלה ערופה, ולכן שלח לו יוסף זה הפרשה לסימן, להבין שבאמת לא אירע כן בימיו, ואינו צריך לעגלה ערופה, ואלמלא לא היה חי היה צריך לעגלה ערופה ולכפרה, ולכן תיכף ותחי רוח יעקב אביהם, וכן וירא יעקב את העגלות, ויר"א ר"ת, ו'תחי ר'וח י'עקב א'ביהם: ספר זרע קודש

אין אדם רואה נגעי עצמו

"**פעם אחת**", סח ר' זלמן, "הגיע אלי יהודי חשוב, המשמש כר"מ בישיבה, וביקש שאומר לו דברי הדרכה וחיזוק בעבודת ה'. **אמרתי לו** - שיראה להתחזק בנושא שמירת הלשון, ויקבל על עצמו קנס של 10 לירות על כל מכשול חלילה.

אולם הלה סבור היה בדעתו כי אינו זקוק לכך כלל, באשר אינו נמנה על כת מספרי לשון הרע, וגיחך לעומתי - "הלא הנני כה עסוק כל היום והלילה בהכנת ואמירת השיעורים, הלא גם אם אחפוץ בכך, אין לי כל זמן לדבר לשון הרע ורכילות!" - אולם לבסוף נעתר להסכים לבקשתי, מה כבר יוכל להפסיד...

והנה, לא עברו כמה ימים, והלה נכנס אלי בשנית והתוודה:

"**הצדק עמכם - ר' זלמן**, רק כעת נוכחתי לראות כמה לשה"ר אני מדבר! פעמים שהנני מעיר לבחור על הנהגתו הנלוזה לעיני כל, אע"פ שיכולתי לעשות זאת בצנעה, גם מצאתי שבעת שבתנו בחדר הרמי"ם אנו לפעמים משוחחים אודות בחורים - לשון הרע ללא צורך - גם בזמן שדימיתי שהנני עסוק אז רק בהכנת השיעורים, גיליתי שאין פני הדברים ממש כן.., כי בלילה הנני יושב בביתי ומכין את השיעור, ותוך כדי כך עונה לטעלפאנים נחוצים, ומבלי משים הנני נגרר לשיחות של מה בכך. בושתי וגם נכלמתי. אכן, חשבתי לתומי כי שלם אני במדה זו, אך עתה באו הקנסות שלכם וטפחו על פני!"

- "**ראו נא**", הפטיר ר' זלמן, "כמה יכול האדם לשטות ולרמות את עצמו, כל עוד שאינו מכריח עצמו לבדוק דרכיו באמת!": מהספר "ר' זלמן"

פעם הלכו הגה"ק החי' הרי"מ והגה"ק הר"י מווארקי לעשות השתדלות לטובת אחינו בני ישראל והיה זה בש"ק, אצל יהודי מהולכי קדימה, וכאשר דפקו על הדלת פתח להם וציגאר עשן בפיו והיה להם צער גדול מזה והקפיד אח"כ בצאתו ממנו הגה"ק בעל החי' הרי"מ ואמר להרה"ק הר"י מווארקי האם אין ביכולת לעשות זאת עם קאפיטעל תהלים ולא שנהיה מוכרחים לראות איך יהודי מחלל ש"ק בפרהסיא: ספר שיח שרפי קודש

הפטורה - אנכי אנכי - כאלו המקום משיב לומר אנכי הוא המנחם אתכם והם א"כ תנחומין שיש בהם ממש. **מי את** - ר"ל בת צדיקים כמותך ומלאה זכיות למה תיראי מאנוש אשר סופו למות. **חציר ינתן** - אשר הוא נתון בעולם כחציר הזה אשר ימול ויבש והוא כפל ענין במ"ש: מצודות דוד

התעוררי - מל' הערה והקיצה מהשינה. מצודות ציון

מה נאוו - מצייר כי המבשר יעלה על ראשי ההרים כמ"ש על הר גבוה עלי לך מבשרת ציון, תחלה **ישמיע שלום** - מן האויב, ואח"כ **מבשר טוב** - שהוא בנין המקדש וצמיחת קרן דוד (שיבאר פסוק ח'), ואח"כ **משמיע ישועה** - הוא קיבוץ גליות (שיבאר פסוק ט'), ואח"כ **אומר לציון מלך אלקיך** - הוא התגלות מלכות שמים בכל הארץ ובכל העמים (שיבואר פסוק י'): מלבי"ם

לזכר עולם יהי' צדיק
אדמו"ר הרה"ק ר' משולם פייש ב"ר מרדכי זצוק"ל מטאהש
נלב"ע ז"ך אב תשע"ה
מו"ר הגה"צ ר' שלמה זלמן ב"ר דוד אריה זצוק"ל - {ר' זלמן בריזל - מזקני אנ"ש פינסק קארלין} - נלב"ע ג' אלול תשנ"ט תנצב"ה
זכותם יגן עלינו ועל כל ישראל

לקבל דברי תורה בענגליש, או שיעור באידיש {בערך 25 מינוט}, נא להודיענו

יוצא לאור ע"י מכון בית צדיקים - שידלוב סטאשוב
A project of Cong. Tiferes Zvi - Mailing address:
714 Park Ave Lakewood NJ 08701-2025; T/F: 1-732-901-6225
chizuk@yeshivanet.com ברשות ובהדרכת גדולי התורה
לקבל הגליון, בלה"ק ובענגליש, וכן להקדיש גליון לזכות, לרפו"ש, לע"נ או לזכות את הרבים - אחב"י ביותר מד' אלף מקומות בעולם קע"ה כ"י להתקשר להנ"ל, ידידכם נפתלי הירצל גאנצוויג,
Contact us for dedications, received by thousands in Loshon Hakodesh & English, worldwide & send in your friends numbers to receive a.s.a.p.

כי תצא למלחמה על אויביך וגו' צריך לדעת למה הוצרך לומר כל זה, שלא היה צריך לומר אלא כי תראה בשביה אשת וגו' ועוד אחר שאמר כי תצא למלחמה, לא היה צריך לומר על אויביך: **ואולי** כי לפי שבא הכתוב להתיר יפת תואר שאסורה שלא בשעת מלחמה, גם להתיר קדלי דחזירי (חולין י"ז) ושאר איסורין, חש הכתוב שביציאת ישראל למלחמה רגליהם לרע ירוצו, כדי שיהנו מדבר איסור: **לזה** בא הכתוב והתנה ואמר כי תצא תהיה יציאתך למלחמה להנקם מאויביך שהם אויבי ה', על דרך אומרו (תהלים קל"ט כ"א) הלא משנאיך ה' אשנא וגו' לאויבים היו לי, לטעם זה תהיה יציאתך, ואם תעשה כן, ונתנו ה' אלקיך בידך ושבית שביו, ומזה אתה למד שזולת כן אם תהיה יציאתך לטעם אחר, והטעם מובן ממה שאמר בענין, אינו מובטח שיתנהו ה' בידו: אור החיים הק'

אמו"ר זקני ז"ל פירש כי תצא כשיש קצת חירות מיצה"ר אז יהי' למלחמה כו' והוא כמ"ש והי' בהניח כו' לך כו' תמחה כו'. וזה סימן שהוא שונא מוחלט ליצה"ר כי בשעת החטא אף רשעים מתחרטים מיד רק כשיש חירות והשנאה כבושה. עי"ז ונתנו ה"א בידך וכן פי' בזוה"ח מלחמה זו על היצה"ר. ואמר שהמלחמה בכח התורה וכ"א בראתי יצה"ר בראתי תבלין. וברש"י לא דיברה תורה אלא כנגד היצה"ר. פי' כי התורה נעלמה מעיני כל חי רק נתלבשה התורה בדיבורים הללו לתת כח לאדם נגד היצה"ר כי היצרים שבאדם אין להם יסוד קבוע והיצה"ר בדמיונות שוא מבלבל האדם. ויצר מלשון ציור ודמיון. אבל הנשמה שבאדם יש לה יסוד קבוע ובכחה לברר האמת מדמיונות ב' היצרים. ובעבור היצר

אני לדודי ודודי לי - הכנה לראש השנה

הלא ראש השנה הוא יום טוב, ובמשנה (ר"ה דכ"ט ע"ב) יום טוב של ראש השנה וכו', והוא יום שמחה, על כן אומרים שהחיינו, ומה שכתב האר"י ז"ל לבכות, הוא משום גלות השכינה וכו', וכדי שידיננו השם יתברך לטובה, והוא שכתוב (נחמיה ח') לכו אכלו משמנים וכו' ואל תעצבו כי חדות ה' הוא מעוזכם, והבכייה שבוכין הוא בכייה של שמחה על שהחיינו והגיענו, על כן, כיון שהוא יום שמחה ראוי לזכור ירושלים כמו שכתוב (תהלים קל"ז) אם לא אעלה את ירושלים על ראש שמחתי, שקבלנו זה בשבועה ובקללה, כמו שכתוב (תהלים שם) אם אשכחך ירושלים וגו':(כש"ט ח"ב דכ"ב ע"ב): ספר בעל שם טוב עה"ת

פעם א' לפני ר"ה, שלחו אנ"ש מסלאנים למסור להס"ק הר"מ מלעכאוויטש, כי קשה להם הפעם לנסוע אליו על ר"ה, כשחזר השליח לסלאנים א"ל הס"ק, דרוש נא בשלומם ואמור להם, זיי זאלין זיך מיישב זיין, הרי הולך לקראתנו אזא ראש השנה, בהאיך אנפין יקומו קמי מלכא... כשמעם זאת, עמדו החסידים ונסעו כולם ללעכאוויטש. אפילו פרסה לא נשארה מהם בסלאנים: תורת אבות - סלאנים

הפטורה - שבע דנחמתא

רני עקרה - את ירושלים אשר היית כעקרה שלא ילדה על כי אנשים כלו ממנה ואינם הנה עתה בזמן הגאולה רני ושמחי. פצחי - פתחי פה להרים קול רנה והשמיעי קול גדול את ירושלים אשר היית כאשה אשר לא חלה ללדת וכפל הדבר במ"ש. כי רבים - כי עתה יתרבו בני ירושלים שהיתה שוממה מבני אדם שהיתה מיושבת ברבת עם: מצודות דוד

נתלבשה תורה בלבושים וציורים לעזור להאדם בעה"ז השפל. ושבית שביו פי' שם שיחזור האדם ניצוצות הקדושה שנשבה מאתו ית' בחיצוניות וקאי על ה' אלקיך הנזכר לעיל ע"ש. שצריך האדם להבין מזה שנברא בעוה"ז בב' יצרים שהכל לכבודו ברא ודרך האמת הוא שכשזוכה אדם לצאת קצת מבלבולי היצר אז צריך לחול עליו בושה ממה שעבר עליו זמן זמנים בדברים בטלים ולא לבא לידי גאוה ח"ו. רק אדרבא לפי תיקונו יבוש יותר. ועי"ז הבושה יכול לשוב ולתקן כל אשר עבר עליו וזהו ושבית שביו. ובימות החול שקשה לאדם למצוא מנוח מבילבולי יצה"ר צריך להתבייש מהשי"ת עי"ז שרחוק הוא מבחי' השבת. והוא בשת שבא משבת וביטול הזמן, ועי"ז נעשה בחי' שבת אח"כ וכדכ' בזוה"ק בראשית ירא שבת בשת כו' ע"ש: שפת אמת - תרל"ד

כי את הבכור בן השנואה יכיר לתת לו פי שנים וגו'. מה שהבכור נוטל פי שנים הוא דכבר נאמר קדש לי כל בכור ולבכור דין קודש וחלק ה' נוטל כמ"ש בלוי ה' הוא נחלתו רק ה' נתן לו הבכורה למנה שיטול נחלה בתוך אחיו ומתת ה' הוא ומנה של קודש כפול ולכך נוטל הבכור שני חלקים ולכך בשבת לחם משנה אף כי ירד נגד יום שבת עומר אחד רק זהו היה למנה מה' לקדש השבת ומנה של קודש כפול ולכך היה הלח' משנה: ספר אהבת יהונתן

בפסוק לא תראה כו' והתעלמת כו' השב תשיבם כו' הקם תקים. יש לפרש כשאדם מרגיל עצמו כך שלא יוכל להתעלם מהפסד של חבירו. הן בגשמיות הן בתיקון הנפש. אז בכחו להשיב אליו אבידתו ולהקימו. ומכ"ש באדם עצמו שענין זה נוהג כשא"י לסבול את הפחיתות שבו אז הוא נושע: שפת אמת – תרל"ח

על התורה ועל העבודה

לא תראה את שור אחיך או את שיו נדחים והתעלמת מהם השב תשיבם לאחיך. הנראה לרמז בזה עפ"י מ"ש בזוה"ק שאמרו תלמידי רשב"י ווי לן כד אנת תסתלק מינן. הדבר תמוה שיאמרו כן התלמידים לרבם. אולם הפי' בזה עפמ"ש בספר תהלים (ק"ו, ד') זכרני ה' ברצון עמך. כי כאשר התחיל דוד המלך ע"ה לומר שירות ותשבחות ועלה במדריגתו בעולמות העליונים הי' נשכח מלבו צרכי עניני בנ"י בבני חיי ומזוני. לכן התפלל (תהלים שם) זכרני ה' ברצון עמך להזכירו מה שבנ"י צריכים ולמלאות רצונם. וז"ש בגמ' נכנסו חכמי ישראל אל דוד המלך בבוקר ואמרו עמך ישראל צריכים פרנסה כדי להזכירו. וזה הרמז בפי' רש"י בפי' פנחס בפ' (במדבר כ"ז, ט"ז) יפקוד ה' וגו' להודיע שבחם של רועי ישראל כשמסתלקין מן העולם מניחין צרכי עצמם ומבקשים צרכי צבור. ר"ל מסתלקין מעולם הזה ללכת במחשבתם בעולמות העליונים גם שם צריכין להעלות זכרונם בצרכי צבור. וז"ש כאן לא תראה שור אחיך וגו' והתעלמת מהם ר"ל כשתלך במדריגות העליונים תעלים עינך מצרכי בנ"י. השב תשיבם לאחיך. ר"ל כל ההשפעות אשר תקבל תשיבם ג"כ לאחיך להשפיעם כל טוב. וז"ש א"א ע"ה בהעקידה (בראשית כ"ב, ה') ונשתחוה ונשובה אליכם. כל ההשפעות אשר אשיג ע"ז נשוב להשפיע לכם ג"כ: ספר תפארת שלמה

בפסוק צעקה הנערה כו' מוכח שכל שיכול להנצל ע"י צעקה מיחשב רצון והקב"ה שומע תפלת כל פה. ואף שנראה לפעמים שא"י לצעוק. מ"מ אם האדם מוכן לצעוק בכל לבו ע"ז נאמר טרם יקראו כו'. ואדרבא צעקה זו נשמעת יותר. וחז"ל אמרו שקול פרידת הנשמה מגוף הולכת מסוף העולם כו'. והטעם נראה כיון שממאן בזה בכל כחו ורוצה לצעוק ואינו יכול. ע"ז הצעקה הולכת בכל מקום. כי כשיכול לצעוק הקול פוסק. אבל הצעקה שהוא בכח ולא נכנס בפועל.

ימי הרחמים והסליחות

ועוד צריך אני לעוררך ולהזכירך ולהזהירך, אף שכבר ידוע הוא לך אבל להזכיר אני צריך, בענין התפלות של ראש השנה ויום הכיפורים שהעולם אומרים אותם באמת בהתעוררות גדול, אך עיקר מגמתם שהם מתעוררים הוא בפיוטים ותפלות החדשות הנאמרים במחזור, אבל התפלה הסדורה בפסוקי דזמרה וקרבנות וקריאת שמע ותפלה הם אומרים במרוצה כמו בכל השנה, ואינם יודעים כי זה העיקר, וזה התוספות, ולא יקובל התוספות בלתי העיקר, וכו': ספר יושר דברי אמת - אות נ"ו

כ"ק הרבי זצ"ל מפולאב שמע בעצמו בקאצק על הפסוק "לולא האמנתי לראות בטוב" ואמר בזלה"ט "לולא" איזט אותיות אלול עס קומט ר"ח אלול "האמנתי" גלייב איך "לראות בטוב" יעדערער יוד זעהט ער זאל גוט זיין עכל"ק ודפח"ח: ספר שיח שרפי קודש

בשם אדמו"ר הגה"ק ר' יצחק מאיר זצ"ל מגור, בר"ה יצא יוסף מבית האסורים פירוש יוסף הוא הנקודה של ישראל ובר"ה יוצא כל אחד מאסיריו כי כל השנה הוא משוקע ובראש השנה יוצא ממנה: ספר שיח שרפי קודש

בס' מדרש פנחס החדש (סי' כ"א) הרב (הרה"ק הר"ר פנחס ז"ל מקארץ) ז"ל נתראה עם הר"ר ליב בן שרה, בשעת פרידתן אמר לר' ליב סעו לשלום הגם מיר פארגלייכען זיך נישט, אתם כוונתכם לש"ש וגם אני כוונתי לש"ש וא"כ הכל אחד הוא עכ"ל: ספר שיח שרפי קודש

כתב הרב רנ"נ הכהן האבד"ק קאלביעל, שפ"א בעת רד היום בער"ה הי' אצלו חסיד מופלג א' אמר לו בזה"ל דע כי ברגע זו יכולין עדיין לתקן כל השנה. ע"י תשובה אמיתית מתוך עומק הלב: ספר שיח שרפי קודש

נשמעת בכ"מ. כי הרצון לצעוק בכל מקום. וכ"כ אבן מקיר תזעק כו' אף שלא שייך צעקה מכל זה נשמע כי המיאון בדבר הוא נחשב לצעקה כנ"ל. ורמב"ן ז"ל הקשה אם לא הי' לנערה שכל לצעוק למה תמות. אבל הקב"ה נותן שכל למי שמוכן לצעקה כנ"ל. ואף בשדה נאמר אין לנערה חטא מות מכלל שנחשב לחטא עכ"פ מה שלא זכתה לזה: שפת אמת - תרל"ד

זכור את אשר עשה לך עמלק וגו' והי' בהניח וגו' תמחה את זכר עמלק מתחת השמים לא תשכח. יבואר עפ"י מ"ש (תהלים ל"ג, י') ד' הפיר עצת גוים הניא מחשבות עמים עצת ה' לעולם תעמוד. כי הנה האדי' צריך לבקש עצות בנפשו שיהי' כל מחשבותיו נכונים רק בעבודת הבורא ב"ה. כי אדם ההולך רק במחשבות הנוגעים לצרכי גופו וממונו בעוה"ז הוא כמו מחשבות העובדי כוכבים כי גם הם מבינים חסרונם בצרכי הגופני. ואם אין דעת הבדלה מנין וכתיב (ויקרא כ', כ"ו) ואבדיל אתכם כו' כי איש הישראלי צריך להיו' מופרש ומובדל מכל מנהגי עובדי כוכבים ואם כל מעייני מחשבתו בעניני עוה"ז הוא עול הרשעי'. וזה הי' כחו של עמלק אשר קרך בדרך שהביא במחשבותם של בנ"י עניני עוה"ז ועי"ז נשכחו מלוח לבבם עול מלכות שמים בעבודת הבורא. אימה חשכ"ה אותיות שכח"ה. וז"ש (שמות י"ז, י"א) והי' כאשר ירים משה את ידו וגבר ישראל. יד"ו אותיות יו"ד רמז לחכמה ר"ל כאשר הרים בחינת החכמה אז וגבר ישראל שהיו גוברים מחשבתי' בעניני עבודת הבורא ב"ה וכאשר יניח ידו וגבר עמלק הי' להיפך כנ"ל. וז"ש והי' בהניח וגו' תמחה את זכר עמלק. פי' עניני זכירת עמלק שמעלה היצה"ר זכרונו בעניני עוה"ז. אזי לא תשכח ממילא לא יהי' בך מדת השכחה בעניני עבודת הבורא ב"ה. רק כל מחשבותיך יהיו נכונים כולם לא ימוט לנצח הזכירה בעבודת הבורא ב"ה. אמן: תפארת שלמה

לזכר עולם יהי' צדיק
הרה"ק ר' משה אריה ב"ר ישראל זצוקי"ל
גאב"ד עיה"ק ירושלים תובב"א - נלב"ע כ' אלול תשנ"ו
אדמו"ר הרה"ק ר' משולם פייש ב"ר מרדכי זצוקי"ל
מ'טאהש - נלב"ע ז"ך אב תשע"ה
זכותם יגן עלינו ועל כל ישראל

לקבל דברי תורה בענגליש, או שיעור באידיש {בערך 25 מינוט}, נא להודיענו

יוצא לאור ע"י מכון בית צדיקים - שידלוב סטאשוב
A project of Cong. Tiferes Zvi - Mailing address:
714 Park Ave Lakewood NJ 08701-2025; T/F: 1-732-901-6225
chizuk@yeshivanet.com ברשות ובהדרכת גדולי התורה
לקבל הגליון, בלה"ק ובענגליש, וכן להקדיש גליון לזכות, לרפו"ש, לע"נ או לזכות את הרבים - אחב"י ביותר מד' אלף מקומות בעולם
קע"ה כ"י להתקשר להנ"ל, ידידכם נפתלי הירצל גאנצווייג,
Contact us for dedications, received by thousands in Loshon Hakodesh & English, worldwide & send in your friends numbers to receive a.s.a.p.

והיה כי תבא אל הארץ אמר והיה לשון שמחה (ב"ר מ"ב ג'), להעיר שאין לשמוח אלא בישיבת הארץ, על דרך אומרו (תהלים קכ"ו ב') אז ימלא שחוק פינו וגו': **אשר ה' אלקיך נתן לך נחלה וירשתה וגו'** - צריך לדעת מה היא גזירת הכתוב אם ולקחת וגו' הוה ליה למימר תקח מראשית כיון שהוא התחלת הציווי ונראה שכוונת הכתוב היא שיצו ה' ד' מצות, אחד שידע בלבו כי לא בכחו ולא בעוצם גבורתו בא לרשת את הארץ אלא מתנת ה', והוא אומרו **אשר ה' אלקיך נותן לך**, ודקדק **לומר ה' אלקיך,** להעיר שעל מנת שיקבל אלקותו עליו הוא נותן: **ב' להוריש הארץ מיושביה,** הגם שיש לו דבר המספיק לו בארץ אף על פי כן יגרש אויבי ה' מארצו, והוא אומרו וירשתה: **שלישית** ישיבת הארץ שהיא מצוה בפני עצמה כמו שמצינו כמה הפליגו רבותינו ז"ל במצות ישיבת הארץ (כתובות קי"א): **רביעית** הבאת הביכורים, כאומרו ולקחת וגו': אור החיים הק'

ולקחת - בגימטריא בשבעה המינין. מראשית. ולא כל ראשית. לשם ראשית דגנך (לעיל י"ח, ד'). קדש ישראל לה' ראשית תבואתה (ירמיה ב', ג'). ראשית יריחו חרם לה'. קטן היודע לדבר אביו מלמדו תורה: בעל הטורים

מראשית - פרש"י ולא כל ראשית. כלומר אינך צריך להביא כל הפרי שלם אלא מקצתו. ד"א מראשית מן העלוי כמו ראשית תבואתו, ראשית שמנים ימשחו, שהוא לשון שבח ועלוי. ד"א מראשית מאותם שמתבשלין ראשונה לפי שהן חביבין. חזקוני

וזהו ויענו לשון וענית ואמרת, פירשו שצעקו יחדיו אנו ג"כ רוצים התורה וכו': ביכורי אבי"ב - פ' יתרו

והיה כי תבא אל הארץ וגו' ולקחת מראשית כל פרי האדמה וגו', לשון מרן אלוקי, סוד ביכורים חזרת אורות נוקבא לכהן שהוא חסד, כדי שלא יינקו החיצונים ממנה, וביאור דברי מרן, על מה דתנינן (כתובות דק"ה ע"ב) כל המביא דורון לתלמיד חכם כאילו הקריב ביכורים, מה נשתנו ביכורים דווקא מכל מתנות כהונה, וביאור ענין זה, כי כל פעל ה' למענהו, שהכל ברא לכבודו לברר ניצוצי טהרה שנתפזרו בכל הדברים, וכנסת ישראל עולות עם כל הבירורין, ונעשית מנחה חדשה לה', כטעם קב חדש וקב ישן, ידוע ליודעין, ואיש הדבוק באלקיו, עושה ייחוד שמו בכל דבר שרואה ושומע ומריח וממשש ועל ידי זה אתקשטת השכינה בקישוטין דלא הוו (לשון זוה"ק משפטים דצ"ה ע"א) ויתפרדו כל פועלי און, ונמתק הרע ונתברר הטוב, ורומז בתחתון ועושה בעליון יחוד נורא: **וסוד ביכורים,** לסוד הבירורין שנתבררו במחשבה קדושה, להעלות אורות מיין נוקבין דנוקבא לשרשן, שלא ינקו הקליפות ממנה, וכורך עליו גמי בסוד 'גדולים 'מעשה י"ה (תהלים קי"א) אבל באמת לאו כל מוחא סביל דא, שיהיה נפשו דבוקה באל עליון, לעשות עם כל הדברים שבעולם יחודים וקישוטים וצירופים, והא-ל יתברך ברוב אהבתו לעם הקודש, ציוה להביא ביכורים למקדש, ובזה עושה יחוד גדול ונורא, להעלות נפש כל חי, ועל ידי מצוה זאת, נקשרים כל החפצים והעשיות והנאות עולם הזה בא-ל עולם, כי הכל הולכין אחר הראשית כיון שגילה בפעם הראשון שכל כוונתו להעלות נפש כל חי לא-ל עולם, אזי כל מה שיש לו מפירות ותבואות הארץ, הכל נתקנו ונתבררו, והוא סוד דורן של תלמידי חכמים, והבינהו מאוד, כי יש בכח הצדיק לתקן הכל, וכל מה שיש לאדם הזה נתקן בדורן הזה, וזה היה עבודת הבעל שם טוב זי"ע עם תלמידי תלמידיו, כי לפעמים הצדיק עובר במקום אחד, באיזה יחוד שמו יתברך ובמחשבה קדושה, ומתקן כל עשבי השדה: ספר בעל שם טוב עה"ת

(כבר נדפס בחלק א' בשבת שובה) **ד"ה והי' כי תבא וגו'. ובאת אל הכהן אשר יהי' בימים ההם וגו' וענית ואמרת.** הנ"ל להבין מהו אשר יהי' בימים ההם ורש"י ז"ל פי' אין לך אלא כהן שבימיך. אין לו שחר. אמנם הנה צריך להבין בענין קריאת פרשת בכורים בבהמ"ק אשר איש הישראלי הביא שנים ושלשה גרגרים בראש הטנא ועליהם יזכה לדבר דברים הרבים האלה לפני הש"י ב"ה. אך הנה נודע כי הצדיק יש לו בכחו להעלות כל הדבורים והתפלות לפני הש"י ב"ה ועל ידיו יהיו כולם פורחת לעילא. וזהו שצותה התורה לבא לפני הכהן היינו הצדיק הדור אשר יהי' בימים ההם ולקח הכהן הטנא מידך רמז טנ"א הוא מבואר בספרים. (ר"ת"טעמים"נקודות"אותיות)
והניחו לפני מזבח ד' אלקיך שיקריב כל תורתך ותפלותיך לפני הש"י ב"ה. וענית ואמרת. פי' אע"פ שהי' לך עתים שהיית בבחי' הקטנות שאינך יכול ללמוד ולהתפלל כראוי. וזהו וענית שהיית בחי' עני ושפל. ואמרת. אתה תעשה את שלך תלמוד ותתפלל לפני ד'. וזה הרמז במצות בכורים אע"פ שלא הביא כי אם איזה שבלים או מעט מהפירות שנים או שלשה לפני ד' ולא עלו לגבוה בכ"ז ובאת אל הכהן שהוא הצדיק הדור והוא יעלה הכל לפני השי"ת ב"ה: ספר תפארת שלמה על התורה

ונצעק אל ה' אלקינו וישמע את קולינו וירא את ענינו (דברים כ"ו, ז'), התמיה וכי לא ראה את ענים עד שצעקו. אך כל זמן שהאדם צועק עבור עצמו אינו עולה למעלה כלל. רק עבור גלות השכינה כמבואר בספרים: ספר תפארת שלמה עה"ת - ליקוטים

א"י ושמחת בכל הטוב וגו' אשר נתן לך ד' אלקיך. ר"ל יהיה לך השמחה והכבוד מפאת הנותן משל למה"ד אם

על התורה ועל העבודה

יותן לאיש איזה מתנה ממלך בו"ד. הנה מלבד ערך שיווי של המתנה במחצבה אם לכסף או לזהב. עוד נעלה היא בערכה לגודל החשיבות אשר הגיע לו מאת המלך. וכן הקב"ה כביכול בעצמו הוא הנותן לכל בשר והוא דבר יקר לך כנ"ל: ספר תפארת שלמה עה"ת

בפסוק ולא שכחתי פרש"י ולא שכחתי מלברכך על הפרשת מעשרות. מה שתולה הברכה בזה. כי עיקר קיום המצות לעשותו בשמחה ואהבה. וכפי מה שמשתוקק האדם כל היום לקיים המצות כך יכול לעשותם באמת. לכן מקדימין ברכה אל המצוה להראות החביבות וזה הכנה אל המצוה. ובזה יש ברכה בהמצוה ונשאר הארת המצוה באדם כל היום. וכמ"ש חז"ל המצות שקיבלו עליהם בשמחה עדיין עושין בשמחה. כן הוא בכל פרט כשעושין המצוה בשמחה נשאר כח המצוה באדם לעולם. וזה לא שכחתי שאין לאדם לשכוח לעולם חביבות המצוה. לא שכחתי קודם מעשה המצוה ולא נשכח ממני אחר עשיות המצוה וזה ענין ברכת המצות: שפת אמת - תרנ"ט

בפסוק תחת אשר לא ע' את ה"א בשמחה כו' מרוב כל. פי' האר"י ז"ל להיות שמחת עבודת ה' יותר מרוב כל. כי בכל המדות צריכין לעבוד את ה' כמ"ש עבדו א"ה בשמחה וכ' עבדו א"ה ביראה. וכשאדם שרוי בטובה צריכה להיות עבודת ה' בשמחה ושיתגדל שמחת עבודת ה' יותר מכל השמחות ויתבטל שמחת הגוף לעבודת ה' וכמו כן בגלות ויסורים צריך להיות יראת ה' ופחד ודאגה מחסרון תיקון הנפש בעבודת ה'. ויתגבר זו הדאגה ויתבטל דאגות יסורי הגוף. וכ' צרור המור דודי לי דרשו חז"ל אע"פ שמצר ומימר לי בין שדי ילין. שגם מתוך היסורים והגלות יכולין להתקרב אל ה'. ואיתא בגמ' כ' ברית במלח וברית ביסורים מה המלח ממתק את הבשר [ובילקוט גורס ממתק את הקרבן] כך יסורים ממתקים את הגוף. פי'

<u>הפטורה</u> - קומי אורי כי בא אורך. א"ר יוחנן משל למהלך בדרך עם דמדומי חמה בא אחד והדליק לו את הנר וכבה ובא אחד והדליק לו את הנר וכבה, אמר מכאן ואילך איני ממתין אלא לאורו של בקר, כך אמרו ישראל לפני הקב"ה אעשינו לך מנורה בימי משה וכבתה, בימי שלמה וכבת, מכאן ואילך אין אנו ממתינין אלא לאורך שנאמר כי עמך מקור חיים באורך נראה אור, וכן אמר הקב"ה קומי אורי כי בא אורך. א"ר אחא נמשלו ישראל לזית שנאמר זית רענן יפה פרי תאר קרא ה' שמך, ונמשל הקב"ה בנר נר (אלקים) [ה'] נשמת אדם מה דרכו של שמן לינתן בנר והם מאירים שנייהם כאחת, כך אמר הקב"ה לישראל הואיל ואורי הוא אורכם וארכם הוא אורי אני ואתם נלך ונאיר לציון שנאמר קומי אורי כי בא אורך. וכו' **...א"ר יצחק** שנה שמלך המשיח נגלה בו כל מלכי אומות העולם מתגרים זה בזה, מלך פרס מתגרה במלך ערבי והולך מלך ערבי לארם ליטול עצה מהם וחוזר מלך פרס ומחריב את כל העולם וכל אומות העולם מתרעשים ומתבהלים ונופלים על פניהם ויאחוז אותם צירים כצירי יולדה, וישראל מתרעשים ומתבהלים ואומר להיכן נבוא ונלך להיכן נבוא ונלך, ואומר להם בני אל לתתיראו כל מה שעשיתי לא עשיתי אלא בשבילכם מפני מה אתם מתיראים אל תיראו הגיע זמן גאולתכם, ולא כגאולה ראשונה גאולה אחרונה כי גאולה ראשונה היה לכם צער ושעבוד מלכייות אחריה אבל גאולה אחרונה אין לכם צער ושעבוד מלכיות אחריה: **שנו רבותינו** בשעה שמלך המשיח בא עומד על גג בית המקדש והוא משמיע להם לישראל ואומר ענוים הגיע זמן גאולתכם, ואם אין אתם מאמינים ראו באורי שזרח עליכם שנאמר קומי אורי כי בא אורך וכזבוד ה' עליך זרח ועליכם בלבד זרח ולא על עובדי אלילים שנאמר כי הנה החשך יכסה ארץ, באותה שעה מבהיק הקב"ה אורו של מלך המשיח ושל ישראל והולכים כלם לאורן של מלך המשיח ושל ישראל שנאמר והלכיו גוים לאורך ומלכים לנוגה זרחך, ובאים ומלחכים עפר מתחת רגליו של מלך המשיח שנאמר ועפר רגליך ילחכו, ובאים כלם ונופלים על פניהם לפני משיח ולפני ישראל ואומרים נהיה לך ולישראל לעבדים, וכל אחד מישראל אלפים ותת עבדים יהיו לו, שנאמר בימים ההמה אשר יחזיקו עשר אנשים מכל לשונות הגוים והחזיקו בכנף איש יהודי לאמר נלכה עמכם כי שמענו אלקים עמכם. ילקוט שמעוני, ישעיהו - פרק ס' - רמז תצ"ט

כשעובדין את הבורא מתוך היסורים. היסורים מסייעין לעבודת הבורא כמו הכהן והמלח בבהמ"ק הי' מסייעין להקרבן: שפת אמת - תרס"ד

<u>שבת סליחות</u>

למוצאי שבת קודש לחול חטאתינו הוא ימחול וכו', על חטאי עבור תעבור וכו', טהר וכו', סלח נא על קל וחומר. מזכירין בו סליחות עונות ומה טיבו למוצאי שבת ובגמרא (שבת קי"ח ע"ב) שומר שבת מחללו מחול לו אפילו עובד עבודה זרה וכו', הזמן בשבת למחילת עונות דשבת זמן תשובה כמו שנאמר טוב להודות לה' וכתיב מודה ועוזב ירוחם וכן כתב במדרש (בראשית רבה סוף פ' כ"ב ופרקי דרבי אלעזר פ' י"ט) ומוחלין לו בשבת. ואם נאמר שאחר שעבר יום השבת בשמירה מבקשים על סליחת עונות על כל פנים יש להבין שייכות דסליחת עונות לשבת ותואר המבדיל בין קודש לחול. הענין על פי מה שאמרנו מה שמבדילין על היין במוצאי שבת שמורה שמחה ולשמחה מה זו עושה ביציאת השבת קודש. ואמרנו שהוא על ההכרה להבדיל בין קודש לחול ושאר הבדלות (ונת' ויחי במוצאי שבת קודש) וזה שאמרו (ברכות ל"ג.) מתוך שהיא חכמה קבעוה בברכת חכמה. וכו': ספר פרי צדיק פ' בא - אות י"ב

...ולכן מתענין להיות כמלאכי השרת דאיתא תשובה קדמה לבריאת עולם . והיא הכנה שיוכל בעל תשובה לבטל כל הטבע ולא יעכב הטבע למי שבא לשוב בתשובה. שפת אמת לשבת תשובה שנת תרמ"ד

וי"ל בזה טעם למה מתחילין לומר סליחות במוצש"ק, דהיינו קודם ימי החול, ימי המעשה קודם בריאת העולם-במוצש"ק (פסחים נ"ד.): המו"ל

קומי אורי כי בא אורך. בשעה שהקב"ה אומר לציון קומי, אומרת לפניו רבש"ע עמוד אתה בראש ואני אחריך, אמר להם יפה אמרת שנאמר עתה אקום יאמר ה': ילקוט שמעוני ישעיהו פ"ס רמז תצ"ט (כדאי לראות כולה)

יוצא לאור ע"י מכון בית צדיקים - שידלוב סטאשוב
A project of Cong. Tiferes Zvi - Mailing address:
714 Park Ave Lakewood NJ 08701-2025; T/F: 1-732-901-6225
chizuk@yeshivanet.com ברשות ובהדרכת גדולי התורה
לקבל הגליון, בלה"ק ובענגליש, וכן להקדיש גליון לזכות, לרפו"ש, לע"נ או לזכות את הרבים - אחב"י ביותר מד' אלף מקומות בעולם קע"ה כ"י להתקשר להנ"ל, ידידכם נפתלי הירצל גאנצוייג,
Contact us for dedications, received by thousands in Loshon Hakodesh & English, worldwide & send in your friends numbers to receive a.s.a.p.

לזכר עולם יהי' צדיק
הרה"ק ר' מרדכי דוב מהארניסטייפל ב"ר משולם זושא יצחק, עמק שאלה, כ"ב אלול תרס"ג {זקיני הגה"ח ר' מרדכי לייב סירוקא זצ"ל היה משב"ק אצלו}
הרה"ק ר' אורי מסטרעליסק ב"ר פינחס, השרף, כ"ג אלול תקפ"ו
הרה"ק ר' ישראל מאיר הכהן מראדין ב"ר אריה לייב, החפץ חיים, משנ"ב ועוד, כ"ד אלול תרצ"ג - זכותם יגן עלינו ועל כל ישראל אמן

לקבל דברי תורה בענגליש, או שיעור באידיש {בערך 25 מינוט}, נא להודיענו

אתם נצבים היום כולכם גו' מחוטב עציך עד שואב מימיך. הנה מה ענין שני המדריגות שדיבר עמהם משה מי הוא בין שניהם הדרגה היותר חשובה. אך הענין הוא, חוטב עץ הוא העובד את ה' בסיגופים גדולים בחי' חוטב עץ דרגא התחתונה. ושואב מים הוא בחי' העובד השואב מיין עילאין בשכלו בחי' היותר גדולה ועם אלו שני המדריגות דבר משה: אוהב ישראל - ליקוטים חדשים

אתם נצבים היום כלכם וגו'. (דברים כ"ט ט'). איתא מהרה"ק רבי שמחה בונם מפשיסחא זיע"א, על דרך משל, לחייל שברח מחטיבתו בעת שלום, ואחר כך בעת מלחמה חזר לחטיבה. אף על פי שמן הראוי היו צריכים לענשו על שברח מחטיבתו, אבל כאשר המלך רואה את המסירות נפש של החייל הזה, שהצטרף לחטיבתו מרצונו הטוב בעת מלחמה וסכנה - אזי מוחל לו על זה. כך היה לנו כל חודש אלול לשוב אל ד', ולא חזרנו עדיין בתשובה, אולם כאשר אנחנו באים להתיצב לפני השי"ת בימים הנוראים ביחד עם כל ישראל, אזי השי"ת מוחל לנו. וזה, אתם נצבים היום, תתיצבו היום בראש השנה בחזרה לחטיבה - אזי השי"ת ימחול לכם על כל עוונותיכם, אף שלא שבנו עדיין. וזה הרמז של, ומל ד' אלקיך **א**ת **ל**בבך **ו**את **ל**בב - ר"ת אלול. כי בשעה שכולם מתיצבים לפני השי"ת, הוא בבחינת ברית מילה, ששבים אל ד'. ובזכות כך, השי"ת מוותר לכולם: מקור ברוך סערעט - ויזשניץ, דף קצ"ה

ואת אשר איננו פה עמנו היום. והם הדורות הבאים ולפיכך צריך שתודיעם שמתנת הארץ וזולתה היתה לכם על תנאי קיום הברית ובאותו התנאי בעצמו יירשו מכם: ספורנו

בימי הסליחות שאומרים סליחות לפי שהם ימי סליחות וזה מתנה טובה שניתנו ימי הסליחות קודם ר"ה שיהיו מוטהרים בר"ה, ויוכלו א"ע לעזור ובפרט אותן שהמה ביד לבם שאין להם שום עצה להוציא א"ע ממה שהמה אסורים, וזה הוא שנאמר כי עמך הסליחה, למען תורא: החי' הרי"מ זי"ע: ראש השנה: שיח שרפי קודש

ושבת עד ה' אלקיך וגו', שמעתי מאא"ז זללה"ה, כמו אדם שמביא הנר למקום החושך, שהחושך הולך לגמרי ואינו ניכר כלל, כך כשחוזר בתשובה אף שהיה בתחלה מקום חושך, כשמאיר אור התורה אז החושך הולך לגמרי: דגל מחנה אפרים בליקוטים

איתא בגמרא (ברכות דל"ד ע"ב) במקום שבעלי תשובה עומדין צדיקים גמורים אינם עומדין, ושמעתי טעם אחד שבעל תשובה יותר גדול, מפני שכבר הכיר חימום והתלהבות עונות, וכשעושה תשובה ועוסק בתורה ובמצוות, עושה הכל בהתלהבות וחשק גדול, מפני שיודע היטב ענין ההתלהבות, מה שאין כן הצדיק שלא הכיר זה מעולם:

ועוד אמר מורי ורבי הטעם, מפני שאצל הצדיק נעשו מעשים טובים ולימוד תורה הרגל, ואינו עושה כל כך בהתלהבות, אבל הבעל תשובה אצלו הוא דבר חדש, ועוד, אם לא יעשה הכל בדביקות יפול ממדרגתו, לכך מן ההכרח הוא לו לעבוד בוראו יתברך שמו בהתלהבות גדולה גדולה וכו': אור תורה (פ' תולדות בפסוק ויגדל האיש): ספר בעל שם טוב עה"ת

באלול ותשרי מתפשטת יראת שמים בעולם. ויש חשש שיצה"ר לא ימשיך את היראה ליראה חיצונית, בבחי' פָּחֲדוּ בְצִיּוֹן חַטָּאִים (ישעיה ל"ג, י"ד), ע"כ אומרים לדוד ה' אורי וישעי ממי אירא, שאין שום יראה זולת יתי' הטהורה: הס"ק מסלאנים

תשובה - אע"פ שתקיעת שופר בראש השנה גזירת הכתוב רמז יש בו כלומר עורו ישינים משנתכם ונרדמים הקיצו מתרדמתכם וחפשו במעשיכם וחזרו בתשובה וזכרו בוראכם אלו השוכחים את האמת בהבלי הזמן ושוגים כל שנתם בהבל וריק אשר לא יועיל ולא יציל הביטו לנפשותיכם והטיבו דרכיכם ומעלליכם ויעזוב כל אחד מכם דרכו הרעה ומחשבתו אשר לא טובה לפיכך צריך כל אדם שיראה עצמו כל השנה כולה כאילו חציו זכאי וחציו חייב וכן כל העולם חציו זכאי וחציו חייב חטא חטא אחד הרי הכריע את עצמו ואת כל העולם כולו לכף חובה וגרם לו השחתה עשה מצוה אחת הרי הכריע את עצמו ואת כל העולם כולו לכף זכות וגרם לו ולהם תשועה והצלה שנאמר וצדיק יסוד עולם זה שצדק הכריע את כל העולם לזכות והצילו ומפני ענין זה נהגו כל בית ישראל להרבות בצדקה ובמעשים טובים ולעסוק במצות מראש השנה ועד יום הכפורים יתר מכל השנה ונהגו כולם לקום בלילה בעשרה ימים אלו ולהתפלל בבתי כנסיות בדברי תחנונים ובכיבושין עד שיאור היום: רמב"ם יד החזקה - הלכות תשובה פרק ג'

תפילה - ויקום בעוד לילה להשכים לבית הכנסת להודות לשם ה' ולהתחנן לפני אלקיו לבקש מלפניו עליו ועל עמו, שיוציא לאור משפטנו ויגזור עלינו ועל כל ישראל גזרות טובות, ויכתבנו בספר חיים ובספר צדיקים גם בספר גאולה וישועה, שיגאלנו מתוך הגלות הזה המר ויושיענו מכף כל שונאינו ומכל מבקשי רעתנו ויפר עצת כל הקמים עלינו ויחדש מלכותו עלינו במהרה, ויאמר די לצרותינו. וכל אחד יתחנן כפי כחו. ויסדר תפלתו כראוי כאשר כתוב במחזורים וספרו בידו ולא יסיח דעתו ממנו, ויהיה מעוטף

על התורה ועל העבודה

בטליתו עסוק בתפלתו ולא יפנה מחשבתו אל מקום אחר ויגמור תפלתו עד אחר הוצאת ספר תורה: ספר סדר היום - סדר ר"ה

<u>וצדקה</u> - וזה מהשגחת הבורא וטובו עלינו יען כי במצוה זו נזכה להגאל בימי המשיח וכמו שאמר הכתוב (ישעיה א') ציון במשפט תפדה ושביה בצדקה, וכן אמר הכתוב (ישעיה נ"ו) שמרו משפט ועשו צדקה כי קרובה ישועתי לבא, וע"כ לא נטלה מאתנו גם היום ואדרבה עוד יותר מצויה היא כעת לקיימה למען שבזכותה נזכה להגאל. וע"כ מצות צדקה היא אצלנו גם עתה בשלמות: בית הלוי פ' בשלח פי"ז פ"ח

<u>פרקי אבות</u> - פי הבאר. כמ"ש (דברים פ"א, פ"ה) הואיל משה באר את התורה הזאת, שהיא התורה שבעל פה שהיא כמו באר ממש מקור נובע מים שאין להם סוף, וזה אשת חיל עטרת בעלה (משלי י"ב, ד'), היא התורה שבעל פה שהיא עטרה לתורה שבכתב, כי בתורה שבכתב יש בה על כל פנים מדה וקצבה כפי הנראה, אבל תורה שבעל פה היא פירוש התורה שבכתב לאין קץ וחקר, ועל ידה נתגלה פירוש התורה שבכתב, נמצא שהתורה שבכתב מתעטרת בתורה שבעל פה: עבודת ישראל - פ"ה

אוהב את המקום אוהב את הבריות. כי בזה שהוא לומד מביא השפעה לכל העולם ולנבראים ונמצא אוהב את הבריות, וגם מביא הארת הש"ית בלבם להתעורר לבם לעבודת הש"ית ובזה אוהב את המקום: עבודת ישראל - פ"ו

עוד אמר [הינוקא מסטאלין זיע"א] מידארף האבין אמונה און התקשרות צוא אגוטין ברודער מער וויא אין רביין אליין: דברי אהרן

תִּכְלֶה שָׁנָה וְקִלְלוֹתֶיהָ: - תָּחֵל שָׁנָה וּבִרְכוֹתֶיהָ:

<u>תהא שנת עליה ושמחה!</u>

לקבל דברי תורה בענגליש, או שיעור באידיש (בערך 25 מינוט), נא להודיענו

בשבת של סליחות הי' עולם גדול, ובע"ש קודם התפילה עמדנו בבית הכנסת עם עוד אברכים וידידים ודיברנו יחד, אשר כפי שכתוב בספרים הקדושים שבשבת זה צריך כל אדם לעשות חשבון הנפש מה שעשה בכל השנה, ובשבת זה אפשר לכל אדם לתקן כל מעשיו שעשה בבל השבתות וכל ימי השנה, ואם כן אם אנחנו נעשה כל אחד ואחד חשבון צדק ממעשיו], הרי אין בידינו כלום וגם בודאי לכל אחד ידוע לו נגעי לבבו ומעשיו שעשה ח"ו, ועמדנו כך בשברון לב מאד, ונגמר בדעתינו שנלך יחד לרבינו [הפראנקפורטער] זי"ע וכל אחד ואחד יגלה לכ"ק את נגעי לבבו ולבקש ממנו שיתן לנו עוזר במה להטיב דרכנו על להבא ומדי דברי בם יחד כל אחד בלב נשבר, והנה כ"ק רבינו בא לבית הכנסת למקום שדברנו שם בתחילה, יחד האברכים וידידים, ונגש אלינו ולא שאל אותנו שום דבר, והתחיל לדבר דבריו הקדושים בזה הלשון: מידארף זאגין משה'ן ז'אנדאר אז היינטיגער שבת איז א אַכולל פון אלע שבתים פון אַגאנץ יאהר, על כן דארף מען מאכין אַגרויסין קוגיל דיא גרויס וויא אלע קוגלען פון אַגאנץ יאהר, ואנחנו לא דיברנו שום דבר, כי ראינו אשר דבריו ברוח הקודש נאמרו, ואחר כך אמר: נוא עס איז דאך באווסט אז היינטיגער שבת איז דער כללות פון אלע שבתים, און איז גרעסער פון ראש השנה, און יעדער יוד דארף מאכין אַחשבון פון זיינע גישעפטין פון אַגאנץ יאהר, נאר אַגוטער בוך-האלטער (רואה חשבון מצוין) רעכינט אויף גיך און רוהיג און פריילך, און גיוויס האט ער ניט קיין טעות, און אויב ער גיפינט יא עטליכע אטשיפקעס (איזה חסרון) איז ער ניט מרה שחורה-דיק, און מאכט בא זיך רעכט באשר היינטיגס יאהר האב איך ניט גיפיליוועט דעס טאג בוך, אויף דעם נייעם יאהר וועל איך שוין פיליוועט דעם טאג בוך, וועט שוין אין סוף יאהר זיין גוט. **ואחר** כך אמר וזה לשון קדשו: דאס איז אַכלל אין אלעס, אפילו חשבון הנפש דארף מען זיך אַמאך טאן דעם חשבון לעבידיג און פריילך אזוי וויא דער גוטער בוך האלטער, און אפילו עס איז ניט אזוי גלאטיג דארף מען בעטין סליחה, און אויף ווייטער פיליוועט דעם טאג בוך. **ושאל** אחד וויא קאן מען זיין פריילך מיט אזא חשבון הנפש וויא יעדער ווייסט בא זיך, ועמד ממקומו ואמר: מיר מיינען נישט שמחה של מצוה, מיר מיינען פשוט'ע שמחה, ניט מרה שחורה-דיק ח"ו, והלך לו כ"ק רבינו והשריש בדבריו הקדושים בלב כל אחד ואחד שמחה שאין לשער, אשר הי' לנו בשבת זה וכן לכל הימים של ראש השנה לשמחה ולששון בטוב לב: ספר ברכת אהרן - סטאלין קארלין

ברכת כתיבה וחתימה טובה

שנת גאולה וישועה לנו ולכל ישראל

<u>הפטורה - שוש אשיש בה'</u>

<u>גובה דז' דנחמתא</u>

שוש אשיש בה' תגל נפשי באלקי - השישה היא הפעולות החיצונות שיעשו להוראת השמחה, והגיל היא גילה הלביית על טובה חדשה שלא קוה עליה עד עתה. וכן יש הבדל בין ה' ובין אלקי, כי אלקי מורה ההשגחה הפרטיית המיוחדת, אומר אני אשיש - בגלוי בה' - שהוא בורא כל, **ואגיל** - עוד גילה חדשה בלבבי מצד שיתגלה לי שהוא אלקי - המיוחד לי בהשגחתו, וכו': מלבי"ם

למען ציון לא אחשה - לא אשתוק לה עלבון שעשו לציון שהחריבו אותה עד היסוד. **לא אשקוט** - לא יהיה מנוחה לפני עד אשר יראה הצדקה שאעשה לה כדבר המנהיר ומזריח והישועה שאביא עליה יהיה נראה לכל כלפיד אש הבוער: מצודות דוד

"ותעלוזנה כליותי בדבר שפתיך מישרים", וכן אמר דוד (תהלים ק"ד א'): "ברכי נפשי", לפי שהנפש ממעלה העולה למעלה, וכשהיא יודעת ענין סודה היא תאהב את בוראה ותסגל מצוותיו, וכאשר תגיע הנפש אל המחיצה והמעלה אשר היא דומה לו, אז תייחדהו במצפוניה ותשעשע בחדריה, ובכל עת ובכל רגע חושקת אהבתו וזוכרת אותה בלילה על יצועו, אז השם, ברוך הוא, שולח בה חשק השמחה, והלב יבער וידליק מרוב חשק האהבה, כענין שנאמר (ישעיה ס"א י'): " שוש אשיש בה' תגל נפשי באלקי ". ואשרי הנפש הזוכה לאותה שמחה: **אין** השכינה שורה אלא מתוך שמחה (שבת דף ל' ב'), וכל הנביאים לא היו מתנבאים בכל עת שירצו, אלא מכוונים דעתם ויושבים שמחים וטובי לב ומתנבאים, שאין הנבואה שורה מתוך עצלות ולא מתוך עצבות אלא מתוך שמחה, לפיכך בני הנביאים מביאים לפניהם נבל ותוף וכנור ומבקשים הנבואה, כדכתיב (מלכים ב' פ"ג ט"ו) " והיה כנגן המנגן ותהי עליו יד ה' ": ספר ארחות צדיקים, השער התשיעי, שער השמחה

יוצא לאור ע"י מכון בית צדיקים - שידלוב סטאשוב
A project of Cong. Tiferes Zvi - Mailing address:
714 Park Ave Lakewood NJ 08701-2025; T/F: 1-732-901-6225
ברשות ובהדרכת גדולי התורה chizuk@yeshivanet.com
לקבל הגליון, בלה"ק ובענגליש, וכן להקדיש גליון לזכות, לרפו"ש, לע"נ או לזכות את הרבים - אחב"י ביותר מד' אלף מקומות בעולם קע"ה כ"י להתקשר להנ"ל, ידידכם נפתלי הירצל גאנצווייג,
Contact us for dedications, received by thousands in Loshon Hakodesh & English, worldwide & send in your friends numbers to receive a.s.a.p.

לזכר עולם יהי' צדיק
הרה"ק ר' מאיר יהודה לייבוש ב"ר יחיאל מיכל, מלבי"ם, א' תשרי תר"ם
הרה"ק ר' יצחק מאיר מקאפיטשניץ ב"ר אברהם יהושע העשיל ממעזיבוז א' תשרי תרצ"ו
הרה"ק ר' ישראל (הפראנקפורטער) בהרה"ק הבית אהרן מקארלין, ב' תשרי תרפ"ב
הרה"ק ר' שמעון נתן נטע בהרה"ק ר' דוד צבי שלמה מלעלוב, ג' תשרי תר"ץ
זכותם יגן עלינו ועל כל ישראל אמן

ער"ה - זכור ברית - איתא בזוהר הקדוש (פרשת אמור) על פסוק בעבר הנהר ישבו אבותיכם מעולם זכאין אינון ישראל דמאתר רחיקא קריב לון לגביה. היינו שהתקשרות ישראל בהשם יתברך הוא ממקום גבוה מאד נעלה מה שהוא למעלה מהשגת ותפיסת אדם. וזהו שמרמז בעבר הנהר כי נהר הוא היוצא מעדן והוא בחינת בינה כידוע ועבר הנהר הוא בחינת עדן שהוא המקור מה שהוא למעלה מתפיסת האדם. ועד שם מגיע התקשרות ישראל מה שהשרישו בנו האבות הקדושים ועל ידי הכח הזה יוכל כל נפש ישראל להתקרב להקדושה גם אם נתרחק חס ושלום על ידי מעשיו שעברו עליו איך שיהיה. והוא כמו שאומרים זכור ברית אברהם ועקידת יצחק והשב שבות אהלי יעקב ברית אברהם הוא קדושת אברהם אבינו ע"ה שהשריש בנו שנהיה נקראים בני ברית ומבטן לשמך המה נימולים. ורק ישראל נקראים בני ברית מה שאין כן האומות. וכו': ספר פרי צדיק לר"ה - אות י"ד

בשם החי' הרי"מ זי"ע, על מה שכתב הטור ער"ה מגלחין זקנם, אמר, ששס"ה ימים בשנה הם כנגד שס"ה ל"ת שבתורה וכל יום הוא כנגד ל"ת א'. וער"ה הוא כנגד לאו לא תשחית פאת זקנך. (פ' קדושים), ובזמנים הקודמים היו יודעים באיזה מקומות שבזקן הם הפאות והי' מצוה לגלח שאר השערות הזקן ולהניח הפאות שיהי' ניכרין ובזה הי' מקיים המצוה של הל"ת לא תשחית. אבל עכשיו אסור משום דאין אנו מכירין ויודעין איזה הן הפאות [א"ה. עיין בשערי תשובה אות ע"ח בדין השחתת הזקן. וז"ל שם ועיקרי פרקי הפאות לא נודע מקומם איה כו'] וכן אמר לענין מה שאנו אוכלין מאכלי חלב בחג השבועות

בראש השנה צריך כל אחד לקבל מלכות שמים על כל השנה כמ"ש אמרו לפני מלכיות כו' וע"ז היום נאמר אשר אנכי מצוך היום. ובכל יום צריך להיות כחדשים והיום הוא חדש באמת. וע"ז נאמר היום אם בקולי תשמעו שהוא מצות שמיעת קול שופר. וכדאיתא בזוהר כי אם יזכו בני ישראל יהי' הגאולה בתשרי לכן אמר משיח היום אם בקולו תשמעו. וז"ש אשר יאמר היום בהר ה' יראה שביקש אברהם אע"ה להיות נזכר העקידה לבנ"י בר"ה. כמ"ש ועקידת יצחק לזרעו היום ברחמים תזכור כי מאחר שיום זה נותן חיות לכל השנה הוא היום הידוע כמ"ש היום תאמצנו כו' תגדלנו כו'. וע"ז נאמר אני היום ילדתיך: שפת אמת - שנת תרל"ט

סימנא מילתא - אמר אביי השתא דאמרת סימנא מילתא היא יהא רגיל איניש למיכל ריש שתא קרא ורוביא כרתי סילקא ותמרי וכו': תלמוד בבלי כריתות דף ו' ע"א

ידוע שהמגיד מקאזניץ היה מאד בשמחה בליל ר"ה, כמבואר שמי שבשמחה גורם למזליה ,ולכל השנה, דכולא בתר רישא גריר - מפי השמועה

רק רוחניות - **מרן** אדמו"ר הזקן זיע"א (הבית אהרן) התפאר פ"א אחרי ימים הנוראים, כי בחודש תשרי עברו אלפים פתקאות ולא היה בהם פתקה אחת בעניני גשמיות: (כתבי הרה"צ ר' מנשה הכהן רוזנפלד ז"ל) מטה אהרן - פינסק קארלין

אמר ועשיתם אותם . הוא לשון ועשיתם אתים . לעשות א"ע . והאריך בענין בריה חדשה בדביקות והשתוקקות מחדש: בית אהרן

תפילה - מהאה"כ (תהלים ל', ט') אליך ה' אקרא, ומה אקרא אל ה' שאוכל להתחנן לפניו ית': דברי שמואל

ואח"כ בשר. משום שביום חג השבועות הוא כנגד לאו, לא תבשל גדי בחלב אמו (פ' משפטים) ובזה מה שאנחנו מרחיקין א"ע ומבדילין בין חלב לבשר, בזה הוא ניכר קיום המצוה של לא תבשל וכו'. והבן: שיח שרפי קודש

אבינו מלכנו עשה למענך אם לא למעננו. אם אין בינינו זכות, ואין בינינו צדיקים ובעלי צדקות, וגם אין לנו זכות אבות, כמו שכתוב (בפ' האזינו) לעת תמוט רגלם [ופרש"י] שתכלה זכות אבות ח"ו, הלא אתה אבינו, ואתה צדיק ובעל צדקה גדול עם כל ברואיך, כמו שאנו אומרים (דניאל ט') לך ה' הצדקה, עושה צדקות עם כל בשר ורוח, וכמו שכתוב (ישעיה ס"ג) כי אברהם לא ידענו כו' אתה ה' אבינו גואלנו מעולם שמך, עשה למען שמך, עשה למען כסא כבודך, עשה למען שכינתך, ואם השכינה וחיילותיה עומדים לפני כסא כבודך, וגם הסטרא אחרא וחיילותיהם, שהם החוחים והקוצים הסובבים השושנה העליונה, הלא וודאי הוא כבודך שתזכה בדין אנחנו ושכינת עוזך, ואל ישמחו שונאינו ככתוב (תהלים צ"ז) יבושו כל עובדי פסל וכו': ספר בעל שם טוב עה"ת

בכסא ליום "חגנו" (בקידוש לר"ה) - בשלחן ערוך (סי' תקצ"ז) כתוב: אוכלים ושותים ושמחים בראש השנה. וכן נאמר בקרא על יום ר"ה (בנחמיה ח') "אכלו משמנים ושתו ממתקים . . . כי חדות ה' היא מעוזכם". ודרש האדמו"ר הרה"ק ר' יצחק מווארקא זצ"ל: "חדות ה' היא מעוזכם" - בזה שבני ישראל מתענגים ושמחים ביום ר"ה, כי בוטחים ושמים מעוזם בה' שיזכם בדין. גורמים הם כביכול חדוה לה'. וכך פירושו: "חדות ה' - חדוה כביכול לה' "הוא מעוזכם" - מה שאתם שמים מעוזכם בו יתברך: יינה של תורה

על התורה ועל העבודה

בכסא ליום חגינו, כי בחינת חגינו כלומר חג שלנו, הוא בכסא, כי ח"ג רומז חסד גבורה, שהוא בבחינת המדות הוא באיתכסיא: ספר עבודת ישראל - לר"ה

אמר בשם הרא"ש לאכול ראש כבש בדבש חי, ולכך אוכלין הסטעלניק כי הוא חי, כי בר"ה מדקדקין על הלשון [כמאמר הגמ' השתא דאמרת סימנא מילתא וכו'] וזה נקרא חי, ולכך אוכלין ראש כבש בלילה וביום תוקעין בשופר כי זה בחיצוניות העולמות וזה בפנימיות, ובשביל כי הנסירה של יום ראשון הוא מהראש לכך אוכלין ראש כבש, וראש בגימ' ג' אלקים, אחד מילוי יודי"ן ואחד פשוט ואחד מרובע, מתחילה אות אחד ואח"כ ב' אותיות וכו' בגימ' ראש ומתמתקין בדבש שהוא בגימ' אב הרחמן, ולכן אוכלין דבש בר"ה, ומגיע הדבש לפיו קודם הלחם: אמרי פנחס - שער ד - שבת ומועדים

מה שקורין לאפרים כינוי פישל, הוא מחמת שיעקב בירך את בנו וידגו לרוב. ופירש"י כדגים הללו שפרים. והשם אפרים נכלל יותר מהברכה, כמ"ה כי הפרני אלקים. ואמר כשמברכים את הבנים ישימך אלקים כאפרים יש לכוין שלא ישלוט בהם עין הרע, כמו שפירש"י גם כן. במוצאי שבת אמר, ראו שאמרתי דבר חדש, ועל ידי זה נתפזרו העננים, והרקיע בטהרתו. (חכם הרזים): ספר אמרי פנחס - שער ד - שבת ומועדים

{**ולענ"ד** יש לדמא מלתא למילתא שבליל ר"ה אוכלים דגים, ובתפילת מוסף של ר"ה, וגם בהפטורה דיום ב' קוראין הפסוק הֲבֵן יַקִּיר לִי אֶפְרַיִם אִם יֶלֶד שַׁעֲשֻׁעִים כִּי מִדֵּי דַבְּרִי בּוֹ זָכֹר אֶזְכְּרֶנּוּ עוֹד עַל כֵּן הָמוּ מֵעַי לוֹ רַחֵם אֲרַחֲמֶנּוּ נְאֻם ה': (ירמיה ל"א י"ט) כולא חדא מילתא היא שהקב"ה מראה לנו החביבות ביום שממליכין את הקב"ה עלינו למלך: ודו"ק: המו"ל}

קדושת הזמן - ומי שיכול לבטל ממלאכתו ואומנותו להקדיש אלו הימים כולם לעבודת ה' ולמוד תורתו אשריו ואשרי חלקו. ספר סדר היום - סדר ראש השנה

בשם החי' הרי"מ זי"ע, שאמר בשם הבעש"ט הק' זצללה"ה. אם העולם היו יודעים כמה טוב להיות בראש השנה בביתו לא הי' אפי' מנין אצל הרבי, אך (משלי י"ד) כתיב ברוב עם הדרת מלך. משום זה מדה הוא מן חסידים שמבטלים את עצמם. כדי להיות הדר לפני השי"ת א חסיד לייגט זיך אוועק נאייערט עס זאל זיין שיין פאַר דעם הימעל. והבן: שיח שרפי קודש

בר"ה יצא יוסף מבית האסורים - עדות ביהוסף שמו - בראש השנה יצא יוסף מבית האסורים. רש"י תהילים פ' פ"א פ"ו

בשם אדמו"ר הגה"ק ר' יצחק מאיר זצ"ל מגור, בר"ה יצא יוסף מבית האסורים פירוש יוסף הוא הנקודה של ישראל ובר"ה יוצא כל אחד מאסיריו כי כל השנה הוא משוקע ובראש השנה יוצא ממנה: ספר שיח שרפי קודש

בראש השנה בטלה עבודה מאבותינו במצרים בניסן נגאלו בתשרי עתידין ליגאל רבי יהושע אומר בניסן נברא העולם בניסן נולדו אבות בניסן מתו אבות בפסח נולד יצחק בראש השנה נפקדה שרה רחל וחנה בראש השנה יצא יוסף מבית האסורין בראש השנה בטלה עבודה מאבותינו במצרים וכו' תלמוד בבלי מסכת ראש השנה דף יא.

עשי"ת - בא בעה"ב אחד, בין כסא לעשור לשאול עצה מאדמו"ר בעל השפת אמת זצללה"ה בענייני מסחר, ואמר שנחוץ הוא והשיבו הה"ק, היום נחוץ לעשות תשובה: שיח שרפי קודש

תהא שנת עליה ושמחה

תִּכְלֶה שָׁנָה וְקִלְלוֹתֶיהָ:
תָּחֵל שָׁנָה וּבִרְכוֹתֶיהָ:

...גם בזה רמז לגאולה כמו שהבטיח הנביא (ישעיה כז) והיה ביום ההוא יתקע בשופר גדול, גם בזה רמז לתחיית המתים שעתידין לחיות על ידי תקיעת שופר כדכתיב (שם יח) כל יושבי תבל ושוכני ארץ וגו' כל יושבי תבל אלו החיים ושוכני ארץ אלו המתים כענין שנא' (שם כו) הקיצו ורננו שוכני עפר, מלבד שיש בו עוד רמז לעקידת יצחק, ואע"פ שאמרו רז"ל כל השופרות כשרין ידוע כי של איל מצוה מן המובחר: כד הקמח - ערך ראש השנה

אדמו"ר (הגר"א) שמח למאד בתקיעת שופר כי כן אמר שצריך להיות ברוב שמחה וחדוה כדוגמת המדינה שממליכים מלך ומעטרים אותו כן אנחנו בתקיעת שופר ממליכים להקב"ה בכל עולמות שאנחנו עמו: תוספת מעשה רב (ס"ק נ"ח)

בשם החי' הרי"מ זי"ע, שופר ר"ת ש"ורש פ"ורה ר"אש ו"לענה, שופר נעמט ארויס אללע געמיינע שרשים: ספר שיח שרפי קודש

וצדקה תהיה לנו. פי' לנו הגדולים כי נשמור לעשות כאשר צונו בלא שום טעם אך בגזירת המלך נלכה ונשמרה מצותיו וחוקותיו. חידושי הגר"א - ליקוטי תורה

ובצאתו מבית הכנסת ילך לביתו וישמח לבו ויבטח בהשם יתברך, ויקדש בלב שלם ובנפש חפצה, וירחק ממנו כל יגון ואנחה שלא ליתן פתחון פה למקטרג כי אין לו מקום אלא במקום יגון ואנחה ומריבה וקטטה, וכן כתוב עליהם בדברי קבלה (נחמיה ח', י') קדוש היום לאדנינו ואל תעצבו כי חדות ה' היא מעוזכם. אלא צריך לשמוח בלבו ולהראות שמחה לכל כדי לסמות עינו של שטן: ספר סדר היום - סדר ראש השנה

לזכר עולם יהי' צדיק
הרה"ק ר' ישראל (הפראנקפורטער) בן הרה"ק הבית אהרן מקארלין
זכותם יגן עלינו ועל כל ישראל אמן

ברכת כתיבה וחתימה טובה
שנת גאולה וישועה לנו ולכל ישראל

לקבל דברי תורה בענגליש, או שיעור באידיש {בערך 25 מינוט}, נא להודיענו

יוצא לאור ע"י מכון בית צדיקים - שידלוב סטאשוב
A project of Cong. Tiferes Zvi - Mailing address:
714 Park Ave Lakewood NJ 08701-2025; T/F: 1-732-901-6225
chizuk@yeshivanet.com ברשות ובהדרכת גדולי התורה
לקבל הגליון, בלה"ק ובענגליש, וכן להקדיש גליון לזכות, לרפו"ש, לע"נ או לזכות את הרבים - אחבי"י ביותר מד' אלף מקומות בעולם קע"ה כ"י להתקשר להנ"ל, ידידכם נפתלי הירצל גאנצוויג,
Contact us for dedications, received by thousands in Loshon Hakodesh & English, worldwide & send in your friends numbers to receive a.s.a.p.

וילך - הלך אל כל שבט ושבט להודיע שהוא מת שלא יפחדו וחזק לבם בדברי יהושע על כן כתוב אחריו ואתה תנחילנה אותם ולפי דעתי כי אז ברך השבטים ואם ברכותיהם מאוחרות במכתב: אבן עזרא

בן מאה ועשרים שנה אנכי היום לא אוכל עוד לצאת ולבא. ופירש רש"י לצאת ולבא בדברי תורה שנסתמו ממנו מסורות ומעיינות החכמה, והדבר אינו מובן, שרבן של כל הנביאים בהגיעו לכלל מאה ועשרים שנה והילולא רבה שיצאה נשמתו בנשיקה התעלה על הדעת כי נגרע ערכו בחכמה מקודם, אדרבה לפי גודל התחזקות קדושתו תרב חכמתו. וגם מלת ולבא מיותר, שמכיון שלא יוכל לצאת בודאי שאינו יכול לבוא כי הביאה היא אחרי היציאה: **ואפשר** לומר הענין בהיפך, כי לגודל השגתו ביום זה והתדבקותו באלקים חיים לא יכול עוד להפרד ולמסור חכמה ותורה לישראל אשר הם למטה במדריגה ממנו, כי כל ימי חייו אשר לא הגדיל ללכת כזה היה יכול להשתלשל ולמסור להם חכמה ותורה, אבל לא ביום הזה אשר הגדיל לעשות לדבק באלקים חיים בנשיקה. וז"ש רש"י שנסתמו ממנו מסורות דייקא. וענין לצאת ולבוא, הוא כענין שכתוב בזוה"ק זכאה מאן דעייל ונפיק, פירוש בחקירות אלוקות. ומאן דלא ידע בנפשיה דעייל ונפיק טב ליה דלא עייל, וכן משה רבינו ע"ה מכיון שראה איזה גרעון בעצמו ונסתמו ממנו שבילי המסורות לא עמד על עצמו לכנוס בחקירות הרמות, וזהו פירוש לא אוכל עוד לצאת ולבא, דוק והבן: ספר עבודת ישראל

שבת שובה

טעם על שנקרא שבת שובה הגם שלפי פשוטו ידוע על שם שאומרים הפטרה שובה ישראל בו ביום, אך יש לומר גם כן שמרמז על העתיד שיהיה יום שכולו שבת ועל זה קורין אותו שבת שובה היינו תיכף בצאת השבת חוזר ושב תיכף שבת ולא יהיה כלל בחינת חול באמצע רק יום שכולו שבת וקל להבין: ספר דגל מחנה אפרים - ליקוטים

פ"א אמר הה"ק ר' חיים מקראשנעוויץ זי"ע בבכי' רבה בש"ק תשובה בפלאצק אצל שלחנו הטהור לפני קהל חסידיו בזהל"ק שובה ישראל לפני ד' אלקיך כי הרמב"ם פוסק שעדות צריך לעשות תשובה טרם שיעיד והראי' לזה כי בש"ק ערבית צריכים להרהר בתשובה להעיד שהשי"ת ברא עולמו כידוע ואמר בזהל"ק שובה ישראל כי עד ד' אלקיך כי אתה תוכל להיות עד להשי"ת מוכרח אתה להיות בתשובה עכל"ק: ספר שיח שרפי קודש

...ולפי האמור יש לפרש ענין שבת שובה. דהנה שבת היא אהבה ורצון, מתנה מן השמים אפי' לבלתי ראויים ומתוקנים לו, ועי"כ אפי' ע"ה אימת שבת עליו. ובזה יש לפרש מושבות דכתב רחמנא בשבת שבת היא לכם בכל מושבותיכם, היינו בכל ענין שיהי' מושב ישראל אפי' ח"ו במצב מוזר מאד מ"מ מאירה מדת שבת לישראל בצד מה עכ"פ, וכמים פנים אל פנים אי אפשר שלא יהי' קול דודי דופק על מיתרי לב ישראל באהבה. ואי"כ התשובה שבשבת זו בהכרח שהיא תשובה שלימה מאהבה. ואפי' מי שהכבישה של עוונות עדיין לא גרמה לו תשובה מאהבה, זוכה בשבת זו לתשובה מאהבה והעוונות נהפכו לזכיות: וכו': ספר שם משמואל חלק המועדים - שבת תשובה שנת תרפ"א

ה' אלקיך הוא עובר לפניך. וכמו כן אין לכם להתעצב על מה שתאבד מכם הנהגתי כי אמנם ה' אלקיך עובר לפניך ובכן תזכו להנהגה יותר טוב מהנהגתי: **יהושע הוא עובר לפניך כאשר דבר ה'.** כי אמנם יהושע אינו המנהיג אבל הוא עובר לפניך במצות הא-ל יתעלה שהוא המנהיג: ספורנו עה"ת

לא ירפך - לא יתן לך רפיון להיות נעזב ממנו: רש"י

וה' הוא ההולך לפניך הוא יהיה עמך לא תירא ולא תחת. איתא בזוהר הקדוש דאם הוא צדיק גמור השכיני' הולך לפניו דיכול להציץ ולהסתכל בשכינה אבל אם הוא אינו צדיק גמור השכינה הולכת מאחריו דעל שאינו זך ובהיר אינו יכול להציץ בשכינה וז"ש ה' הוא ההולך לפניך ובודאי צדיק גמור אתה ולכך לא תירא ולא תחת כי ה' מחסך והוא יהיה בסעדך: ספר אהבת יהונתן

הוא יהיה עמך. מצוי וקרוב אצלך לשמוע תפלתך. וכלשון המקרא דרשו ה' בהמצאו קראוהו בהיותו קרוב. ה"נ הבטיחו שישמע תפלתו. אבל הליכות ההשגחה תלוי לפי מעשה הדור. לפיכך אצל ישראל כתיב הוא ההולך עמך. וביהושע כתיב הוא יהיה עמך: העמק דבר

וה' הוא ההולך לפניך וגו' ולא אמר אלקיך, כדרך שאמר לישראל (פסוק ג'), לפי שאין מיחד שמו יתברך על הצדיק בחיים חייתו (תנחומא תולדות ז'), אבל לכללות ישראל יתיחד שמו כאומרו (שמות כ' ב') אנכי ה' אלקיך: **ואומרו הוא ההולך** - ולא הספיק לומר וה' הולך לפניך, להעיר שלא יחשוב ביכולת המצוי בישראל (לשמור) [לשמוד] כי יכול

על התורה ועל העבודה

יוכל לכל המלחמות המזומנות לפניו, כי לא ביכולתם תלוי הדבר, אלא בה' לבד הוא תלוי, והוא אומרו הוא ההולך, ולא בשיתוף כח אחר: **הוא יהיה עמך** - אומרו הוא, להודיע כי מדריגה הגדולה שהיא כללות השכינה ההולכת לפני מחנה ישראל הדרגה זו תהיה עמו, והוא אומרו הוא יהיה עמך, פירוש בחינה המוזכרת בסמוך: אור החיים הק'

האנשים - ללמוד: **והנשים** - לשמוע: **והטף** - למה באו לתת שכר למביאיהם: רש"י

למען ישמעו ולמען ילמדו האנשים והנשים, כי גם הן שומעות ולומדות ליראה את ה': רמב"ן

כתבו לכם את השירה כו' ענין שירה זו הגם כי יש בה עונשין. אך כמ"ש חסד ומשפט אשירה כמ"ש במדרשים בה' אהלל דבר באלקים אהלל בין במדת פורעניות כי כל המשפטים לבנ"י הם לטובה. ולכן בר"ה שהוא המשפט כ' יום תרועה יהי' לכם. תרועה היא רצון כמ"ש תרועת מלך בו. ולכן כ' לכם לכם היא לרצון ולא לאחרים לרצון. ובמד' מי גוי גדול א"ל אלקים קרובים אליו אין אומה כזו שיודעין אופי' של אלקים שבטוחין שיזכו בדינם ע"ש. כי אלקים הוא מדת הדין אעפ"כ לבנ"י קרובים אליו: שפת אמת - תרנ"א

ולמדה את בני ישראל - בגימטריא הן תורה בכתב. **שימה בפיהם.** בגימטריא זה תלמוד: בעל הטורים

הפטורה

בהפטרה. שובה ישראל עד ה' אלקיך (הושע י"ד, ב'). פירוש שצריך לשוב עד שיהיה ה' הוא הבורא. אלקיך, אלקות שלך. פירוש שתהא כסא ומרכבה לקדושתו ותוכל לדבק בו ולדבר לפניו תפילות ותחנונים כאשר ידבר איש אל רעהו. למשל כאשר תאמר ברוך אתה ה', יהיה בעיניך כאלו אתה עומד לפניו ממש בלי שום מסך ומחשבה זרה מבדלת ח"ו, וזהו פירוש אמרו אליו כל תשא עון, כשתזכה לאמר אליו, היינו לפניו כנ"ל, אז סימן כי נשא עונך וטוב לך, כי כל מניעת התפלה ממחשבות זרות הם באים מעונותיכם אשר הם מבדילים וגו' (ישעיה נט, ב), לכן בסור העון ממך תהיה קרוב לה' לומר לפניו דברי תפלות שירות ותשבחות: **כי כשלת בעונך,** רומז על הצרות וזמן החורבן שאז כולנו כשכורים ומשוגעים מכובד החורבן והצרות ורדיפות מיום אל יום, עד שנחשב לפני הבורא ב"ה כל העונות בית ישראל כאלו עשו שוגגים, כמ"ש הזוה"ק ע"ש, וזה כי כשלת בעונך, כשלון לשון שוגג, ואמר הנביא לרמז להם לאהבת התשובה, אפילו דקיימא לן (יומא פ"ו ע"ב) כי התשובה מיראה מהפכת הזדונות לשגגות, מכל מקום כיון שעל ידי הצרות בלאו הכי נחשבו הזדונות כשגגות, ממילא כששב ומתחרט עליהם לפני הבורא ב"ה הוא ברוב חסדיו מהפכם לזכיות וריח ניחוח לה' ויזכה להיות כסא ומרכבה לה':ספר עבודת ישראל - לשבת תשובה

מצות הקהל במוצאי שביעית:

שנצטווינו שיקהל עם ישראל כולו אנשים ונשים וטף במוצאי שנת השמטה בחג הסוכות ביום שני בחג ולקרוא קצת מספר משנה תורה באזניהם שהוא אלה הדברים, ועל זה נאמר [דברים ל"א, י"ב], הקהל את העם האנשים והנשים והטף וגו'. וזאת היא מצות הקהל הנזכרת בתלמוד כענין שאמרו בראשון של קדושין [ל"ד ע"א], והרי הקהל דמצות עשה שהזמן גרמא הוא ונשים חייבות, ופירשו בסוף הענין, אין למדין מן הכללות, כלומר שהאמת שהנשים חייבות בזאת המצוה: **משרשי המצוה,** לפי שכל עיקרן של עם ישראל היא התורה, ובה יפרדו מכל אומה ולשון להיות זוכין לחיי עד תענוג נצחי שאין למעלה הימנו בנבראים, על כן בהיות כל עיקרן בה ראוי שיקהלו הכל יחד בזמן אחד מן הזמנים לשמוע דבריה ולהיות הקול יוצא בתוך כל העם אנשים ונשים וטף לאמר מה הקיבוץ הרב הזה שנתקבצנו יחד כולנו, ותהיה התשובה לשמוע דברי התורה שהיא כל עיקרנו והודנו ותפארתנו, ויבואו מתוך כך לספר בגודל שבחה והוד ערכה ויכניסו הכל בלבם חשקה, ועם החשק בה ילמדו לדעת את השם ויזכו לטובה וישמח ה' במעשיו, וכענין שכתוב בפירוש בזאת המצוה ולמען ילמדו ויראו את ה': וכו': ספר החינוך – מצוה תרי"ב

בהפטורה דשובה תשא עון וקח טוב. כי בכל דבר יש תערובות טו"ר וצריכין לשוב לבער הפסולת ולהוציא הנקי"ד שנתערבו בהחטא. וזהו למדו הטיב להטיב כדפרש"י שם. וע"י התורה שנקראת לקח טוב יכולין למצוא טוב הגנוז ונסתר גם בתוך החטא עצמו. וז"ש הקב"ה לקין אם תטיב שאת. וכמו שאין אדם חוטא אא"כ נכנס בו רוח שטות שהוא תערובת הרע כמו כן א"י לשוב רק כשזוכין לרוח טהרה מתוך התורה. ואז זה הטוב מעביר הפסולת ויוכל להוציא טוב הגנוז: שפת אמת - לשבת תשובה - תרנ"ה

קחו עמכם דברים כו' כי בכל איש ישראל נמצא דברי תורה כמ"ש חז"ל בפסוק הבן יקיר כו' מדי דברי די דבורי שנתתי בו. וע"י החטא נסתר הארת הדיבורים הנ"ל. וע"י התשובה מתבררים. וז"ש אמרו אליו כו' תשא עון כו' וע"י"ז וקח טוב. הטוב שנמצא בלבות בנ"י. ופירוש עמכם דברים הדברים אשר עמכם: שפת אמת - לשבת תשובה - תרמ"ז

תהא שנת עוז והדר !

תְּחֵל שָׁנָה וּבִרְכוֹתֶיהָ:

לזכר עולם יהי' צדיק
הרה"ק ר' ישראל (הפראנקפורטער) בהרה"ק ר' אשר (הצעיר) מסטאלין
זכותם יגן עלינו ועל כל ישראל אמן

ברכת גמר חתימה טובה
שנת גאולה וישועה לנו ולכל ישראל

לקבל דברי תורה בענגליש, או שיעור באידיש {בערך 25 מינוט}, נא להודיענו

יוצא לאור ע"י מכון בית צדיקים - שידלוב סטאשוב
A project of Cong. Tiferes Zvi - Mailing address:
714 Park Ave Lakewood NJ 08701-2025; T/F: 1-732-901-6225
chizuk@yeshivanet.com ברשות ובהדרכת גדולי התורה
לקבל הגליון, בלה"ק ובענגליש, וכן להקדיש גליון לזכות, לרפו"ש, לע"נ או לזכות את הרבים - אחב"י ביותר מד' אלף מקומות בעולם
קע"ה כ"י להתקשר להנ"ל, ידידכם נפתלי הירצל גאנצוויג,
Contact us for dedications, received by thousands in Loshon Hakodesh & English, worldwide & send in your friends numbers to receive a.s.a.p.

יום הקדוש

והנה תמצא גם בתורה שבעל פה, המסכתא המדברת מענין מצות היום לא נקרא שמה על שם היום יום הכפורים (כאינך שבת, פסחים, ראש השנה, סוכה) רק נקרא יומא, להורות קדושת היום הוא ממקום נעלם ראוי להסתירו, על כן מנהג אנשי מעשה שלא להזכיר שמו כל כך בפשיטות באיזה דברים, רק כשמזכירים מענינו לאיזה הצטרכות קוראים אותו סתם יום הקדוש, ודי בזה למשכיל: ספר בני יששכר - מאמרי חדש תשרי - מאמר ח

בערב יום הכיפורים רצו לבטל ישיבת האנשים עם הקערות, מחמת בלבול תפלה, וציוה הבעל שם טוב שלא לבטל, וסיפר הבעש"ט, שפעם אחת נתקשרו הקליפות ר"ל כו', ועל ידי הקשקוש עם המעות בערב יום הכיפורים נתפרדו הקליפות כולם:(מדרש פינחס החדש אות נ"ה): בעל שם טוב על התורה - לר"ה ויום כפור

ערב יום הקדוש - וכן פסקינן בש"ע סימן תר"ד ס"א דמצוה לאכול ולהרבות בסעודה בערב יום כיפור ע"ש ורש"י ז"ל בר"ה דף ט' ע"ב כתב גם כן וז"ל דכל דמפיש באכילה ושתיה בערב יום כיפור טפי עדיף דאיכא מצוה בכל מה שמרבה באכילה וכו': ספר קדושת לוי - חידושי הלכות

ועל חטא שחטאנו לפניך... - הרה"ק ר' אשר מסטאלין זצ"ל אמר "ועל חטא שחטאנו לפניך" וואס וועט זיין, וועט מען ברענען, וועט מען בראטין, איז דאך דאס אלץ רצון הבורא, נאר איין זאך הארט מיר "לפניך" פאר וועמען האב איך דאס געזינדיגט: מטה אהרן - פינסק קארלין

...ויום הכפורים גם כן כתיב ביה כי ביום הזה יכפר עליכם וגו' לפני ה' תטהרו שהישראל לפני ה'. וכו': ספר פרי צדיק פ' אמור - אות ה

מצות הטבילה בערב יום הכפורים היא מצוה גדולה, והיא יתר בקודש משאר קדושות הטבילות שבכל ימות השנה מי שנוהג בהם. ויהיה כוונתו שעושה הטבילה בשביל תשובה ובשביל טהרה, כי יש דעות שונות בזה מזה, מכל מקום אלו ואלו דברי אלקים חיים. וזה לשון אבא מורי זלה"ה בעמק ברכה, מהרי"ל מביא ראיה בהלכות יום הכפורים דטבילת ערב יום כפורים משום תשובה היא. והא דאשכחן דמהר"ם היה נוהג לשפוך תשעה קבין על ראשו, משום שהוא סובר הטעם דמשום טהרה היא. אבל מי שסובר דטבילת ערב יום כפור משום תשובה, אינו יוצא בתשעה קבין, אך מעין ובור מקוה מים יהיה טהור. וספר תניא כתב גם כן בהלכות תשובה שטבילת ערב יום כפור משום תשובה היא. וראוי להחמיר בזה בפרט מי שאינו זקן או חולה, אף על פי שיש קצת צערא דגופא לטבול במים קרים בעת הזאת, לפום צערא אגרא. כי ביום הזה יכפר עליכם לטהר אתכם מכל חטאתיכם, לפיכך צריך כל בר ישראל לנקות את עצמו ביום שהוא דוגמת עולם הנשמות, כי נקיון הגוף מבוא גדול בנקיון הנפש, כי ליכנס לעולם הבא יצטרך תחלה לטבול במקוה ישראל מושיעו בעת צרה וגו': ספר השל"ה הקדוש - מסכת יומא - עמוד התשובה (יד)

עניני מקוה - ר' איסר זלמן מעלצער זצ"ל תמה על ר' יוסף חיים זאננפעלד זצ"ל למה הוא מרבה כל כך בטבילות בהמקוה ושאל לו על כך, וענה לו הגרי"ח ומה עכו"ם ע"י טבילה א' נעשה מגוי לישראל כל שכן ישראל שטובל שנתעלה יותר שנתקדש ע"י כך, ושמע ר' א"ז דבריו ומאז היה לו גישה אחרת ביותר למקוה: מפי השמועה

בכל ערב יום הכפורים הי' הה"ג ר' אלעזר מפולטוסק אוכל ומרבה לשתות והי' לובש מלבושי כבוד כתואר פני אלקים והיה בדיחא דעתא והיה נוהג לספר מעשיות מהצדיקים הקדושים זי"ע, או לומר דבר טוב וחידוש, פ"א אמר שהרבי ר' איציקיל זצללה"ה הקשה על מה שאנו נוהגין לברך ומעביר אשמותינו בכל שנה ושנה בשם ומלכות, מנא ידעינן שהקב"ה מעביר אשמותינו, ולברך על זה דלמא מברכינן ברכה לבטלה, ותירץ משל אם מביאין מאכל לתינוק ורוצין החברים ממנו חתיכה והנער אינו רוצה ליתן להם, ונער חכים אחד עושה בערמה ומברך הברכה הלא אז מוכרח ליתן לו כדי שלא יהיה ברכה לבטלה, כן אנו מערימים ומברכים ברכה על זה, ומוכרח כביכול למחול עונותינו שלא יהיה הברכה לבטלה, ואמר רח"ו התורה הלז לפני האדמו"ר מסאכטשוב זצ"ל ושיבח מאוד: ספר שיח שרפי קודש

הָאוֹמֵר, אֶחֱטָא וְאָשׁוּב, אֶחֱטָא וְאָשׁוּב, אֵין מַסְפִּיקִין בְּיָדוֹ לַעֲשׂוֹת תְּשׁוּבָה. אֶחֱטָא וְיוֹם הַכִּפּוּרִים מְכַפֵּר, אֵין יוֹם הַכִּפּוּרִים מְכַפֵּר. עֲבֵרוֹת שֶׁבֵּין אָדָם לַמָּקוֹם, יוֹם הַכִּפּוּרִים מְכַפֵּר. עֲבֵרוֹת שֶׁבֵּין אָדָם לַחֲבֵרוֹ, אֵין יוֹם הַכִּפּוּרִים מְכַפֵּר, עַד שֶׁיְּרַצֶּה אֶת חֲבֵרוֹ. אֶת זוֹ דָּרַשׁ רַבִּי אֶלְעָזָר בֶּן עֲזַרְיָה, (ויקרא ט"ז) מִכֹּל חַטֹּאתֵיכֶם לִפְנֵי ה' תִּטְהָרוּ, עֲבֵרוֹת שֶׁבֵּין אָדָם לַמָּקוֹם, יוֹם הַכִּפּוּרִים מְכַפֵּר. עֲבֵרוֹת שֶׁבֵּין אָדָם לַחֲבֵרוֹ, אֵין יוֹם הַכִּפּוּרִים מְכַפֵּר, עַד שֶׁיְּרַצֶּה אֶת חֲבֵרוֹ. אָמַר רַבִּי עֲקִיבָא, אַשְׁרֵיכֶם יִשְׂרָאֵל, לִפְנֵי מִי אַתֶּם מִטַּהֲרִין, וּמִי מְטַהֵר אֶתְכֶם, אֲבִיכֶם שֶׁבַּשָּׁמַיִם, שֶׁנֶּאֱמַר, (יחזקאל ל"ו) וְזָרַקְתִּי עֲלֵיכֶם מַיִם טְהוֹרִים וּטְהַרְתֶּם. וְאוֹמֵר, (ירמיה י"ז) מִקְוֵה יִשְׂרָאֵל ה', מַה מִּקְוֶה מְטַהֵר אֶת הַטְּמֵאִים, אַף הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא מְטַהֵר אֶת יִשְׂרָאֵל: יומא פ"ח מ"ט

על התורה ועל העבודה

האומר אחטא ואשוב אחטא ואשוב כו' - האומר אחטא ויום הכיפורים מכפר, אין יוה"כ מכפר כמו אמרם אין מספיקין בידו לעשות תשובה, ולפיכך לא יעזרהו השם שיעשה בצום כיפור מה שראוי לו לעשות כדי שיתכפרו לו עונותיו באותו היום, ושעיר המשתלח אינו מכפר עבירות שבין אדם לחבירו: רמב"ם פיה"מ

לפני מי אתם מיטהרין מי מטהר אתכם כו' שנאמר וזרקתי כו' ואומר מקוה כו' - לפי שהדרך הישרה הוא שיבור לו האדם בעצמו להתקדש ולהטהר. ואז כשבא לטהר מסייעין לו ועי"ז אמר לפני מי אתם מיטהרים. ומפני שלפעמים לפי שיצר לב האדם רע עליו לא יוכל להתגבר עליו לכופו ליטהר בתשובה. והוא רחום יכפר עון יעוררהו ובימין צדקו יתמכהו לבלתי ידח ממנו נדח. וז"ש מי מטהר אתכם ובמאי דסיים פתח שנאמר וזרקתי עליכם וזהו בלי התעוררות האדם. אלא הוא ברחמיו מטהרם. וכן זה הכתוב נאמר (ביחזקאל ל"ו). בן אדם בית ישראל יושבים על אדמתם ויטמאו וגו' ואשפוך וגו' ואפיץ וגו' ויבא אל הגוים וגו' ויחללו וגו' לא למענכם וגו' וקדשתי את שמי הגדול המחולל וגו' ולקחתי וגו' וזרקתי וגו' הרי שאמר שאע"פ שמחללין השי"ת אפילו בבואם בגלות החל הזה. עם כל זה ולקחתי וזרקתי והדר מייתי קרא דמקוה אמאי דפתח שהשי"ת מטהר את הבא ליטהר. דהכא כתיב (ירמיה י"ד) אם עונינו ענו בנו וגו' כי רבו משובתינו לך חטאנו מקוה ישראל מושיעו בעת צרה הרי שאחרי שהתודו על חטאם אמרו מקוה וזה דומה לטהרת מי מקוה שמטהרים הבא ונכנס וטובל בתוכם. כן הבא ונכנס תחת כנפי שכינתו יתברך הוא חוסהו בצל כנפיו ומסייעו להטהר כך נ"ל. והשי"ת ברחמיו יטהרנו מכל טומאתינו. ולבית קדשו יקבץ נפוצותינו. ב"ב. אמן ואמן: תוי"ט

כל אדם כשבא לו הרהור תשובה אז הוא רוצה להשליך מעליו את כל העולם הזה וזהו סימנו של היהודי ועיקרו: חי' הרי"ם - שיח שרפי קודש

בשם הה"ק הרבי ר' יצחק מווארקי זצללה"ה שנזכר בעבודת יום הכפורים בענין הפשטת הבגדים שהתורה חסה על ממונם של ישראל והקשה איך שייך לומר בבנין ביהמ"ק חסה על ממונם של ישראל ואמר שנאמר זה לכהן גדול שנכנס לפני ולפנים בקדושה ובטהרה כמעט שהי' לו התפשטות הגשמיות כמ"ש וכל אדם לא יהי' באוהל מועד ואף כה"ג בעצמו לא הי' אז אדם רק כמלאך ד' והי' יכול להיות שישכח ממנו שישראל נצרכים לממון ולפרנסה והכה"ג צריך להתפלל עליהם ועי"ז עשה התוה"ק היכר כדי להזכירו שהתורה חסה על ממונם של ישראל ויזכיר א"ע להתפלל עליהם שיהי' נושעים בצרכי ממון והבן: שיח שרפי קודש

מצות שביתה ממלאכה ביום הכיפורים: לשבות מכל מלאכה ביום הכיפורים, שנאמר [ויקרא כ"ג, ל"ב] שבת שבתון היא לכם. וכבר כתבתי מה שאמרו זכרונם לברכה [שבת כ"ה ע"א] האי שבתון עשה הוא, כלומר שפירושו כאילו יאמר שיבתו ביום זה: **משרשי המצוה** על צד הפשט, כדי שלא נהיה טרודים בשום דבר ונשים כל מחשבתינו וכל כוונותינו לבקש מחילה וסליחה מאת אדון הכל ביום זה, שהוא נכון לסליחת העוונות מיום שנברא העולם, וכמו שכתבתי באחרי מות מצות עשה א': **מדיני המצוה**, מה שאמרו זכרונם לברכה [מגילה ז' ע"ב] שכל דבר שאסור לעשותו בשבת אף על פי שאינו מלאכה גמורה אסור לעשותו ביום הכיפורים. כללו של דבר, אין בין שבת ליום הכיפורים אלא שזדון מלאכה בשבת בסקילה, וביום הכיפורים בכרת. וכו'. ויתר פרטיה מבוארים במסכת יומא: ונוהגת בכל מקום ובכל זמן בזכרים ונקבות. ועובר עליה ועשה מלאכה ביטל עשה זה מלבד שעבר על לאו, וכמו שנכתוב בסדר זה בעזרת השם: ספר החינוך- מצוה שיז

__באנו בזה לבקש מחילה מכל א"א באיזה אופן שהוא.__

__תהא שנת עזרה וישועה !__

[נא] **בין אדם לחבירו** - שהזיק גופו או ממונו או כבודו: [נב] **אין יוה"כ** - מדכתיב לפני ה' דוקא: [נג] **מיטהרין** - נ"ל דה"ק, אשריכם ישראל שקודם שיכפר להם הקב"ה, לפני זה אתם מטהרין את עצמיכם שתסלחו זה לזה: [נו] **מטהר את ישראל** - זה הקרא מייתי נגד הכפרה שע"י תשובה, דכמו דטהרה שע"י טבילה, הוא ע"י הטמא עצמו, שהולך וטובל וטהר, כמו כן כפרה שע"י תשובה, רק בכח רצון החוטא תליא ישליך השרץ מידו ויטבול במימי חסדו יתברך, וטהר, שא"צ לממוצע כלל בין הבנים לאביהם הרחמן, שרחמיו יתברך הן בעצמן מקוותן וטהרתן של ישראל, ואינן צריכין קרבן או יו"כ כממוצעים בינם לאביהם, רק תמיד ידיו יתברך פתוחות לקבלם בתשובתם ולחבקם באהבה רבה ואהבת עולם, והקב"ה יטהר טומאותינו, ויחזק לבבנו ליראתו וללימוד תורתו לעבדו שכם אחד לנצח: תפארת ישראל

__לעשות תשובה בכל מצב שהוא__

אחד התאונן לפני מרן אדמו"ר הרא"ש הזקן מסטאלין זי"ע אשר לפי מה שכתוב בספרי הקודש, אין מועיל לו תשובה, ומה יעשה א"כ, והשיב לו בזה הלשון: וואס האט דאס צוא דיר, דוא דארפסט טאן וואס דוא קאנסט, באשר דוא וועסט קיין עולם הבא ניט האבן. (-מה זה שייך אליך, אתה צריך לעשות מה שאתה יכול, אלא, לא יהיה לך עוה"ב), לפיכך תשתקע ברע? ועוד שנינו במשנה, יפה שעה אחת בתשובה ומעשים טובים בעולם הזה מכל חיי העולם הבא, אם כן התשובה טובה מעולם הבא: קובץ "שס"ה סעיפים"

מי ששב מחטאו, יהא נדמה עליו כאילו לא חטא מעולם, ויהא בטוח במחילה גמורה, ולא יחשוב אולי לא נתכפרה עונותיו. ס' מהרי"ל, ליקוטים אות ל"ט

עניני הזמן של אחרי יו"כ, בגליון פ' האזינו הבעל"ט

לע"נ הרה"צ ר' שמעון נתן נטע בן הרה"צ ר' משה מרדכי זצ"ל
כ"ק אדמו"ר מלעלוב - יום כיפור תש"ע - תנצב"ה

לע"נ מו"ר הרה"ג ר' רפאל ב"ר ישראל גרין זצ"ל - יום כיפור תשס"ז תנצב"ה

לע"נ הרבנית ראדיא חנה בת ר' מנשה ע"ה גאנצוויג - יום כיפור תשי"ד תנצב"ה

ברכת גמר חתימה טובה - שנת גאולה וישועה לנו ולכל ישראל

לקבל דברי תורה בענגליש, או שיעור באידיש {בערך 25 מינוט}, נא להודיענו

יוצא לאור ע"י מכון בית צדיקים - שידלוב סטאשוב
A project of Cong. Tiferes Zvi - Mailing address:
714 Park Ave Lakewood NJ 08701-2025; T/F: 1-732-901-6225
chizuk@yeshivanet.com ברשות ובהדרכת גדולי התורה
לקבל הגליון, בלה"ק ובענגליש, וכן להקדיש גליון לזכות, לרפו"ש, לע"נ או לזכות את הרבים - אחבי"י ביותר מד' אלף מקומות בעולם קע"ה כ"י להתקשר להנ"ל, ידידכם נפתלי הירצל גאנצוויג,
Contact us for dedications, received by thousands in Loshon Hakodesh & English, worldwide & send in your friends numbers to receive a.s.a.p.

האזינו השמים ואדברה זה בחי' עשרת הדברות. ותשמע הארץ אמרי פי הוא בחי' עשרה מאמרות. והוא בחי' תורה שבע"פ שהקב"ה נתן התורה שבנ"י יתקנו כל הנעשה בעשרה מאמרות ע"י התורה. שהתורה היא ביאור ופירוש הבריאה. ועי"ז איתא שצדיקים מקיימים העולם שנברא בעשרה מאמרות. ולכן נאמרה שירת האזינו ע"י משה ויהושע שהוא חיבור תורה שבכתב ושבע"פ. ואמר יערף כמטר כו' שתכלית התורה להוציא על ידה מכח אל הפועל כל אשר הטמין הקב"ה בעולם. כדמיון המטר שע"י מוציאין מן האדמה מכח אל הפועל כל הפירות: שפת אמת - תרס"א

בפסוק יערף כמטר כי בתחלה צריכין להלחם וללמוד מתוך הקישוי ואח"כ זוכין להיות תזל כטל אמרתי כדאיתא תחלתו מר וסופו מתוק. וכ"כ שתה מים מבורך הוא הכח שהטמין הבורא ית' בנפש האדם וצריכין לייגע למצוא זה הכח אח"כ נוזלים הוא הסיוע מלמעלה במתנה כנ"ל: שפת אמת - תרמ"ח

כי שם ה' אקרא - כאשר אספר לכם גבורות שעשה לכם הקב"ה והטובות שגמל לכם וגם שהוא צדיק במה שיעשה לכם גם אתם הבו גודל לאלקינו היו מודים על האמת: רשב"ם

כי שם ה' אקרא הבו גודל לאלקינו. בשם הה"ק מסוכטשוב זי"ע, בגמ' ברכות (כ"א ע"א) מה שאמר משה כי שם ד' אקרא וגו' זו ברכת התורה וקשה הא מצוה לברך קודם לימוד ואחר לימוד ואמאי לא מצינו בכל התורה שבירך משה רבינו על התורה ותירץ דהנה איתא דכה"ת שכינה מדברת מתוך גרונו של משה ופרשת האזינו אמר משה מעצמו

מחרת יוה"כ - ג-ט'ס נאמען

אחר יוהכ"פ ימי שמחה דכ' אכול בשמחה לחמך כו' יינך כי כבר רצה האלקים כו'. מאי לשון כבר. אך באמת בנ"י עיקר בקשתם מחילה וסליחה כדי שיוכלו לעבוד השי"ת בלב טהור כמ"ש עמך הסליחה למען תורא. ולכן אחר יוהכ"פ שנתכפרו העונות ונטהרו נפשות בנ"י יש לקחת לעבודת השי"י בשמחה. לחמך יינך הוא תורה ומצות. וע"י שעובדין אח"כ בשמחה הוא סימן שבקשת הסליחה הי' לשם שמים. והקב"ה שרואה עתידות מצרף עבודת האדם אחר הכפרה לכפר לו בזכות זה. וזהו כי כבר רצה שזו עבודה בשמחה כבר נתקבל לפניו יתברך: שפת אמת - יום כפור - תרנ"א

שמעתי מבני הוותיק כ"מ יעקב נ"י ששמע ממוהר"ר נחמן נ"י אב"ד דק"ק קאלימייע יצ"ו בשם מוהר"ר ישראל בעל שם טוב עליו השלום, טעם שקורין יום שאחר יום הכיפורים "שם השם יתברך" שהוא מצד שפוסקין אז לומר המלך הקדוש, ואומרים מאז והלאה הא-ל הקדוש: (אשל אברהם מבעל דע"ק או"ח סי' תרכ"ד): בעל שם טוב עה"ת

הרה"צ ר' ישראלטשי ריזינער זכותו יגן עלינו אמר כתיב כי אתה סלחן לישראל ומחלן לשבטי ישורון, הכוונה כי הגמרא אמר על הכתוב כי תראה חמור שונאך רובץ תחת משאו וגו' רובץ כתיב ולא רבצן דווקא שרובץ עתה ולא שהוא רגיל לרבוץ תמיד כן הכא הפי' סלחן שאתה רגיל לסלוח ואמר בזה"ל מיר זינדיגען ואתה דארפסט צו פארגעבין: שיח שרפי קודש

הרב הקדוש רבי אברהם יהושע העשיל זצוקל"ל מאפטא אמר: אם הייתי בכוחי הייתי מבטל כל התעניתים, חוץ מיום המר והנמהר (הוא ט' באב) מי יוכל לאכול, וחוץ מיום הקדוש והנורא (הוא יום כפור), מי צריך לאכול: תולדות אמת

קודם מותו א"כ לא הי' צריך לברך ברכת התורה משא"כ בהאזינו שאמר מעצמו לכך בירך בתחילת האזינו וק"ל ונכון: ספר שיח שרפי קודש

דור עיקש ופתלתל. הגה"ק הר"ר בונם זי"ע אמר פ"א בבדיחותא כי לא ידע דור עיקש ופתלתל מה בין זה לזה, עד שישב פ"א בדאנציג בליל ש"ק בבית היין ובא איש יהודי לשתות יין, ויהי שם שני משרתים, האחד יהודי והשני נכרי, וילכו להמרתף, ויקח היהודי את הנר. והנכרי הביא את היין. ואילו עשו להיפך אז הי' הכל כשורה ועתה היא עיקש ופתלתל: ספר שיח שרפי קודש

בינו שנות דור ודור, שאל אביך ויגדך וכו' בהנחל עליון גוים וכו'. בשם החי' הרי"מ זי"ע, דור ודור פי' דור המבול, ודור הפלגה, וצריך דרישה וחקירה בדורות הללו: ספר שיח שרפי קודש - פרשת פרשת האזינו

ויכתוב משה את דברי השירה הזאת על ספר עד תומם. דאמרו רבותינו ז"ל (פסחים פז ע"ב) לא גלו ישראל לבין האומות אלא כדי שיתוספו עליהם גרים. דישראל מעלים הנצוצות הקדושות שבתוך האומות ועל ידי זה נוטלים מאתם כל הנצוצות. ולהכי נקרא דברי משה שאמר בפרשת האזינו שירה שרומז על שמחה, הגם שנאמר בו שישראל יהיו בגלות, אף על פי כן הגלות גופא הוא שמחה שיעלו ישראל נצוצות הקדושה מאתם ואז בכלות מאתם הקדושה ממילא יכלו. וזהו ויכתוב משה את דברי השירה הזאת, שנקרא שירה שמורה על השמחה הגם שנאמר בו גלות. לזה אמר עד תומם, פירוש שהגלות גורם להאומות כליה, כי ישראל מעלה מתוכם נצוצות הקדושה: ספר קדושת לוי – פ' וילך

על התורה ועל העבודה

<u>הכנה לסוכות</u>

וכשם שבימים הנוראים המקורות נפתחין ע״י היראה כן בימים האלו המקורות של רחמים וחסדים פתוחים ע״י אהבה והשמחה בזמן שמחתינו: בית אהרן מכתבי קודש, דף קנ״ו א

או יאמר דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם מועדי ד׳ כו׳ אלה הם מועדי י״ל על כפל הלשון * דהנה השם יתברך ברוך הוא נתן לנו המועדות שהם זמן שמחה ותענוג לנו והשם יתברך ברוך הוא עיקר תענוגו ושמחתו הוא כאשר אנחנו מתנהגים בהם בקדושה במחשבות טהורות וזהו אלה מועדי ד׳ שנתן לנו השם יתברך למועד ולשמחה * אשר תקראו אותם מקראי קדש פירוש כאשר תקראו אותם בקדושה וטהרה אז אלה מועדי פירוש היא שמחתי ותענוגי * ואמר הכתוב הראיה לזה שהעיקר הוא המחשבה הקדושה שהרי ששת ימים תעשה מלאכה פירוש המלאכה נעשית מאליה ולא פועל ידך עשתה המלאכה כי אם על ידי הבורא ברוך הוא ואף על פי שהמלאכה אפילו בחול נעשית על ידי הבורא ברוך הוא אף על פי כן יחשב לכם השביתה שאתם שובתים בשבת ממלאכה למצוה כאלו אתם שובתים ממלאכה ממש מחמת מצות שבת וזהו ולא תעשו מלאכה שהכתוב תולה המלאכה בכם: ספר נועם אלימלך - פ׳ אמור

מצות הסוכה אחר ימי התשובה שנעשין כברי׳ חדשה ומתחיל בנין חדש. ועולם חסד יבנה ומאיר בחי׳ אברהם אע״ה כמ״ש מי העיר ממזרח. ולכן אהרן הכהן ע״ה בכח התשובה זכה לחסד אברהם. והוא הגנת הענני הכבוד. וכבר כתבנו כי יוהכ״פ הוא בחי׳ המילה שאברהם אע״ה נימול ביוהכ״פ וכתיב אחר המילה והוא יושב פתח האהל. ובמד׳ שם פתח טוב פתחת והיא פתיחת הארה מעוה״ב. וכמו כן באהרן כתיב פתח אהל מועד תשבו יומם כו׳. ולמדו חז״ל מצות סוכה תשבו תשבו גז״ש מאהרן. והכל ענין אחד שחל שם שמים על הסוכה. והיא הארה מגן עדן דכתיב וישם שם את האדם אשר יצר ואיתא במד׳ בלבד ביצירה זו. דכתיב וייצר ב׳ יצירות וכשזוכין לצורה האמיתית זוכין לגן עדן ששייך לצורת האדם. ובאמת צורת צלם אלקים נשלם ע״י המילה. והנה ע״י הד׳ מינים זוכין לצלם אדם כמ״ש חביב אדם שנברא בצלם חיבה יתירה נודעת לו כו׳. וזה הדעת זוכין ע״י מצוה זו כמ״ש ולידע איך שמך נקרא עלי. וז״ש ולקחתם לכם לעצמיכם לזכות לבחי׳ אדם. ולכן בחג נדונים על המים דכ׳ כי לא המטיר ואדם אין כו׳ שכל שלא נגמר צורת האדם מתעכב השפע לבוא משמים: שפת אמת - תרנ״ה

<u>הפטורה</u> - וידבר דוד. - המזמור הזה כולו סידר נעים זמירות ישראל בספר תהלותיו (מזמור י״ח) ובפירושנו לספר תהלותיו. בארנו דבריו כיד ה׳ הטובה עלינו. אך למה הוצג גם כאן, ולמה באו פה שנויים רבים וחלופים בתיבות ובאותיות. צריכים אנו לשמוע לדברי מהרי״א חבר השירה הזאת בבחרותו בהיותו בתוך צרותיו, ועשאה כוללת לכל הצרות, כדי שבכל פעם ופעם שהיה ה׳ מצילו מצרה היה משורר השירה הזאת, וז״ש ביום הציל ה׳ אותו מכף כל אויביו ומכף שאול בכל פעם שניצול שר לה׳ כדברים האלה, ובספר הזה לא נכתבו מזמירות דוד ותשבחותיו רק השירה הזאת שהיא כוללת וששר אותה תמיד, ודוד המע״ה לעת זקנותו קבץ ואסף כל תהלותיו בספר מיוחד לצורך הנהגת המתבודד, שישפוך שיחה לפני א-ל על כל הפרטים שיצרך איש איש בימי חלדו, ימצאו מזמור או תפלה יתפלל בה, ויש בה סגולות נפלאות כי חברה ברוח הקדש ככתוב בס׳ שמוש תהלים, וגם המזמור הזה כתב שם שנית שיתפלל אדם אשר סבבוהו מצוקות רבות וניצול מהם כדוד, ואולם יען שנעשה לצרכי המתבודד תפלה לעני כי יעטוף, שינה ענינים רבים באופן שיתכנו לצרכי היחיד, וע״ד זה מצא השר מהרי״א טעמים נכונים לכל החלופים שבאו פה מבספר תהלות, עיין עליו כי אין להוסיף על דבריו, וכו׳: מלבי״ם

במוצאי יו״כ אומרים סלח לנו אבינו כי חטאנו, ולכאורה הלא הוא עדיין בבית הכנסת ויו״כ כיפר מה שייך לומר אז סלח לנו, ונראה כי העיקר הוא שבנ״י צריכים להאמין שיוה״כ מכפר ואם ח״ו יש לו ספק ספיקא אם סלחו לו הרי חטא בידו ועל זה מתפללים במוצאי יו״כ אולי לא הי׳ לנו אמונה שלימה שיו״כ מכפר: חי׳ הרי״ם – שש״ק

פעם אחת במוצאי יום הכפורים הי׳ בדיחא דעתו של רבינו הק׳ ר׳ שלמה קארלינער זצללה״ה, ואמר בלשון הכרזה אשר יוכל להגיד לכל אחד ואחד מה הי׳ בקשתו מהשי״ת בימים הקדושים, ומה השיבו להם מן השמים, ושאל אותו אחד מתלמידיו הקדושים מה הי׳ בקשתו, והשיב לו: בקשתך הי׳ שיזמין לך השי״ת פרנסתך בעתו ובזמנו בלא טרדא, בכדי שלא יטריד אותך פרנסתך את עבודתך עבודת ה׳, והשיבו לך ע״ז, אשר לא מבקש ממך השי״ת תפלתך ותורתך, רק את האנחה ושברון לבבך שיש לך ממה שמטריד אותך פרנסתך, ויש לך מניעה לעבודה ה׳, וצריך אתה להתגבר מאד לבטל המניעות, זהו הרצון מן השמים: (כתבי הגרנ״נ הכהן ז״ל אב״ד קאלביעל בשם מכתב מהרה״צ רבי דוד שלמה זצ״ל מקוברין) שמע שלמה

איתא [ביומא פ״ו ע״ב] דבשביל יחיד שעשה תשובה מוחלין לכל העולם. ונראה להסביר דאם אחד עשה תשובה ודאי גם אחרים ילמדו ממנו, כדבארתי [דברים לא כ], וא״כ ישנה הרפואה למשובתם, והקב״ה אינו מעניש על ידיעתו שיחטאו לאחר זמן, אלא באשר הוא שם כדאיתא בפ׳ וירא [כא יז], ולכן מוחל, היינו שאינו מעניש עתה אלא לאחר זמן כשלא ישובו אף כששב האחד, אבל עתה מוחל הקב״ה בשביל תשובתו: דרש משה

<u>**ת**הא **ש**נת **ע**ל התורה **ו**על העבודה !</u>

<u>**אינו מוגה כל כך**</u>

יוצא לאור ע״י מכון בית צדיקים - שידלוב סטאשוב
A project of Cong. Tiferes Zvi - Mailing address:
714 Park Ave Lakewood NJ 08701-2025; T/F: 1-732-901-6225
ברשות ובהדרכת גדולי התורה chizuk@yeshivanet.com
לקבל הגליון, בלה״ק ובענגליש, וכן להקדיש גליון לזכות, לרפו״ש, לע״נ או לזכות את הרבים - אחב״י ביותר מד׳ אלף מקומות בעולם קע״ה כ״י להתקשר להנ״ל, ידידכם נפתלי הירצל גאנצווייג,
Contact us for dedications, received by thousands in Loshon Hakodesh & English, worldwide & send in your friends numbers to receive a.s.a.p.

לזכר עולם יהי׳ צדיק
הרה״ק המגיד מקאזניץ – ערב סוכות תקע״ה
זכותו יגן עלינו ועל כל ישראל אמן

בברכת פתקא טבא
שנת גאולה וישועה לנו ולכל ישראל

לקבל דברי תורה בענגליש, או שיעור באידיש {בערך 25 מינוט}, נא להודיענו

צִלָּא דִמְהֵימְנוּתָא

בסוכות בתוך הסעודות ילמוד זה המאמר מהזוהר הקדוש (פ' אמור):

תָּא חֲזִי בְּשַׁעְתָּא דְּבַר נַשׁ יָתִיב בְּמְדוֹרָא דָּא צִלָּא דִמְהֵימְנוּתָא, שְׁכִינְתָּא פַּרְסָא גַּדְפָּהָא עֲלֵיהּ מִלְּעֵילָּא, וְאַבְרָהָם וַחֲמִשָּׁה צַדִּיקַיָּא אָחֳרָנִין שַׁוְיָן מְדוֹרֵיהוֹן עִמֵּיהּ. אָמַר רַבִּי אַבָּא, אַבְרָהָם וְחָמֵשׁ צַדִּיקַיָּא וְדָוִד מַלְכָּא שַׁוְיָן מְדוֹרֵיהוֹן עִמֵּיהּ הה"ד בַּסֻּכּוֹת תֵּשְׁבוּ שִׁבְעַת יָמִים, שִׁבְעַת יָמִים כְּתִיב וְלֹא בְּשִׁבְעַת יָמִים. כְּגַוְונָא דָּא כְּתִיב כִּי שֵׁשֶׁת יָמִים עָשָׂה ה' אֵת הַשָּׁמַיִם וגו'. וּבָעֵי בַּר נַשׁ לְמֶחֱדֵי בְּכָל יוֹמָא וְיוֹמָא בְּאַנְפִּין נְהִירִין בְּאוּשְׁפִּיזִין אִלֵּין דְּשַׁרְיָן עִמֵּיהּ. וְאָמַר רַבִּי אַבָּא כְּתִיב בַּסֻּכּוֹת תֵּשְׁבוּ שִׁבְעַת יָמִים וּלְבָתַר יֵשְׁבוּ בַּסֻּכּוֹת, בְּקַדְמֵיתָא תֵּשְׁבוּ וּלְבָתַר יֵשְׁבוּ, אֶלָּא קַדְמָאָה לְאוּשְׁפִּיזֵי, תִּנְיָנָא לִבְנֵי עָלְמָא. קַדְמָאָה לְאוּשְׁפִּיזֵי, כִּי הָא דְּרַב הַמְנוּנָא סָבָא כַּד הֲוֵי עָיֵיל לְסֻכָּה הֲוֵי חָדֵי וְקָאִים עַל פִּתְחָא דְּסֻכָּה מִלְּגָאו וְאָמַר נְזַמֵּן לְאוּשְׁפִּיזִין, מְסַדֵּר פְּתוֹרָא, וְקָאִים עַל רַגְלוֹהִי, וּמְבָרֵךְ וְאוֹמֵר בַּסֻּכּוֹת תֵּשְׁבוּ שִׁבְעַת יָמִים, תִּיבוּ אוּשְׁפִּיזִין עִלָּאִין תִּיבוּ, תִּיבוּ אוּשְׁפִּיזֵי מְהֵימְנוּתָא תִּיבוּ, אָרִים יְדוֹי וְחָדֵי וְאָמַר, זַכָּאָה חוּלְקָנָא, זַכָּאָה חוּלְקְהוֹן דְּיִשְׂרָאֵל דִּכְתִיב כִּי חֵלֶק ה' עַמּוֹ וגו', וְהֲוָה יָתִיב. תִּנְיָנָא לִבְנֵי עָלְמָא, דְּמַאן דְּאִית לֵיהּ חוּלְקָא בְּעַמָּא וּבְאַרְעָא קַדִּישָׁא יָתִיב בְּצִלָּא דִמְהֵימְנוּתָא לְקַבְּלָא אוּשְׁפִּיזִין לְמֶחֱדֵי בְּהַאי עָלְמָא וּבְעָלְמָא דְּאָתֵי: סי' יעב"ץ

סוכות נק' חג האסיף שכל אחד מאסף כל רכושו לביתו. ולכן צריכין לזכור כי אנחנו וכל אשר לנו להשי"ת. וכמו שכאן היא זמן אסיפה כמו כן הוא לעילא שהקב"ה מאסף אותנו לביתו והוא הסוכה: שפת אמת

בחג הסוכות אמר: דיא גריוסקייט פון סוכה איז, מיאיז מקיים א מצוה מיט איטליכע זאך, מיט עסין מיט טרינקין מיט שלאפין: ברכת אהרן - פרי אלימלך - הרה"ק ר' אברהם אלימלך מקארלין הי"ד זי"ע

יום הראשון

...דאיתא בגמרא ולקחתם לכם ביום הראשון, וכי ראשון הוא וכו', אלא ראשון לחשבון עונות. שלכאורה אין לו ביאור כאשר האריכו למעניתם המפרשים הקדמונים. והנראה, כי באמת נכון הדבר שבימים האלו מראש השנה עד יום הכפורים כל איש ואיש בודאי עיניו פקוחות על כל דרכיו לשוב אל ה' איש לפי שכלו יהולל ולפי מדריגתו מפחד ה' ומהדר גאונו בקומו לשפוט הארץ כי קרוב יום ה' ומי יכול להצטדק בדין ומי הגבר אשר לא ירא ואיזהו נפש אשר לא תעונה, כי יבא להיות נשפט לפני שופט כל הארץ על כל מעשיו הלא החרד על דבר ה' יעשה במרום הר שכלו לתקן את אשר עוות והתשובה נקרא תשובה מיראה. ואחר יום הכפורים כשעוסקין במצות סוכה ולולב וד' מינים וצדקה כיד ה' הטובה בנדבה וחובה לעבוד את עבודת ה' בשמחה וטוב לב, אזי התשובה הזאת תשובה מאהבה. וידוע מאמר חכמינו ז"ל שעל ידי תשובה מיראה הזדונות נהפכו לשגגות ועל ידי תשובה מאהבה הזדונות נהפכו לזכיות כאשר איתא שם. והקדוש ברוך הוא ברוב רחמיו וחסדיו הרוצה בתקנות השבים לפניו באמת ובאהבה כאמור ולא תחפוץ במות המת כי אם בשובו מחטאיו וחיה. על כן בחג הזה שאנו באים לחסות בצל ש-די על ידי מצות ומעשים טובים מאהבת השם יתברך אז מונה העונות לידע כמה מצות יהיה חילוף העונות, מה שאין כן עד סוכות דהוא מיראה אזי לא ימנה כלל שעדיין הם שגגות. אמנם בסוכות שאז הוא מאהבת השם אז השם יתברך מונה וסופר העונות כדי שיתהפכו לזכיות ויהיו מליצים טובים על ישראל. וזהו פירוש ראשון, הוא שנקרא החג הזה ראשון כי לו משפט להקרא ראשון על שיש בו מעלות חשבון העונות ואזי הוא משפיע לנו טובה וברכה כאשר רצונו יתברך להשפיע תמיד, כי יותר ממה שהעגל רוצה לינק פרה רוצה כו': וכו'. ספר קדושת לוי - פרשת וילך

ארבעה מינים

מאמרי חדש תשרי, מאמר י"א, אות חיים

ידובר בו מענין מצות ד' מינים בחג הקדוש הלזה, ויפורשו כמה ענינים מדברי חז"ל בעסק המצוה הזאת וסגולתה, ושם המאמר אות חיים על פי דברי חז"ל שיתבארו בסמוך:

א) אמרו חז"ל ענין ארבעה מינים בחג הקדוש הלזה, אמרו במשלם להרבה בני אדם שהיו נידונין לפני המלך ולא ידעו מאן נצח דינא, כשהיו רואין אחד שיצא וסימן בידו מבית המלך יודעים דין נצח, כך ישראל ואומות העולם נידונין בראש השנה וכו' ואינם יודעים מאן נצח דינא, כשמגיע יום ראשון דחג וישראל יוצאים עם הד' מינים הללו הכל יודעים שהם נצחו הדין, זה תוכן דברי חכמינו ז"ל [ויק"ר פ"ל ב'], ומהראוי להתבונן איך הוא הענין שהארבעה מינים הללו דייקא יהיו לסימן מבית המלך, דהנה עפ"י המשל שהביאו אותו האיש שיצא בסימן ואות חיים מלפני המלך על כרחך הכל מכירים שזה חותם המלך ונלקח מבית המלך, מה שאין כן בנמשל היינו מצות ד' מינים הללו מהו הסימן, ונראה עפ"י אשר חכמים הגידו ואבותינו סיפרו לנו על פי קבלתם הלא הוא בספרי המקובלים הראשונים אשר ארבעה מינים הללו אין שר שולט עליהם רק הם מתגדלים בהשגחתו ית"ש בלי אמצעי, ממילא סימנא מלתא ניתן לאות חיים לישראל עם קרובו שהם ג"כ אינם תחת ממשלת השרים, וכתיב בהם ואתם הדבקים בהוי"ה אלקיכם חיים כולכם היום: ספר בני יששכר

וכשם שבימים הנוראים המקורות נפתחין ע"י היראה כן בימים האלו המקורות של רחמים וחסדים פתוחים ע"י אהבה והשמחה בזמן שמחתינו: בית אהרן מכתבי קודש, דף קנ"ו א

היוצא לנו מזה שצריך לשמוח מאוד בהמצות שבסוכה ובימים האלו כשאומרים "אשר קדשנו במצותיו וצונו" צריכים להתמלא שמחה מאד: בית אהרן

על התורה ועל העבודה

קדושת הזמן - והשיאנו ה״א את ברכת מועדיך. והשיאנו הוא מל׳ משיאין משואות (ר״ה כ״ב:), שהאור של החג יבער בנו כמו להבת אש: הס״ק מסלאנים – תורת אבות

כתיב ״כמו חלב ודשן תשבע נפשי ושפתי רננות יהלל פי״ אמר מיא בדארף דיק און פעט ווערין פון איטליכער מצוה בזונדער, מקבל זיין תענוג מיט זיי. מצות סוכה איז זייער גוט גרויס, זיא איז אמגן זיא איז אשמירה אויף אגאנץ יאר און אוף אלע יאר, לולב ומיניו, קריאת הלל, אמירת הלל, הושענא, אנא ה׳ הושיעה נא, הוא גדול מאוד, כשאיש ישראל זוכה לומר מודים אחד לפני המקום כמה צריך להתמלא תענוג: בית אהרן דף קמ״א

שמחת בית השואבה - בשמחת בית השואבה תרל״א אמר כי שלש פעמים ״עד שתחפץ״ הנאמר בשיר השירים הוא לרמוז כי כל אדם דארף ווערין און ווערין און ווערין ביז עם ווילט זיך אליין און אז עס ווילט זיך אליין הוא הולך למעלה עד אין שיעור. והזכיר מאמר ה״זהר חדש״ מר׳ שמעון בן פזי שמתחילה רצה ללמוד תורה עבור גביע של כסף ואח״כ לשמה ואמר לו רבו כיון דאעל חמידו דאורייתא בליבך וכו׳: קובץ מילואים לבית אהרן, כת״י

הרה״צ ר׳ אברהם יצחק מהורדוק ז״ל אמר הענין, מה ששמחים כ״כ בשמחת בית השואבה, בשם הספרים הק׳, כי כל המצוות מחודש תשרי תלויות באמונת חכמים, ז״א תקיעת שופר, במה לתקוע, אם בשופר, או בקרן, וכל הדינים השייכים לתקיעת שופר. יום הכיפורים, ג״כ אמרו חכמים במה להתענות, אם באכילה, או בד״א. גם הסוכה, השיעור, הדפנות והסכך. גם האתרוג, מה זה פרי עץ הדר וכו׳, ע״כ כשמקיימים המצוות ע״י אמונה יש לנו לשמוח: מטה אהרן - פינסק קארלין גליון מ״ד

עיין ברמב״ם הלכות לולב פ״ח ומגיד משנה שם

שבת חוה״מ - הד׳ מינים הם לאגוד ולחבר נפשות בנ״י. כמ״ש במד׳ יש בהם שיש להם טעם וריח כו׳. ועל ידי האגודה זוכין לכנוס לסוכה דכתיב אהבת כלולותיך לכתך אחרי כו׳. שאין יכולין לבוא להמשכה זו להיות נמשך אחר הבורא ית׳. רק ע״י שמכניסין עצמן בכלל ישראל. ודרשו חכמים כל האזרח כו׳ כל ישראל ראוין לישב בסוכה אחת. וכל הראוי לבילה אין בילה מעכבת. לכן בשבת אין צריכין לולב. כי בשבת מתאחד ג״כ נפשות בנ״י כמ״ש דמתאחדין ברזא דאחד: שפת אמת - שנת תרל״ט

שבת בחוה״מ סוכות אמר החי׳ הרי״מ זי״ע שבת הבא מיו״ט לא צריך להתעורר שהיו״ט הוא המעורר ועושה מקום לשבת ולכן אין אומרים כל כך, משא״כ בשבת דעלמא דבא מחול לקודש, ואיתא בזוה״ק לעשות את השבת לדורותיכם ששבת מבקש דירת ישראל ובסוכות ישראל יושבין בדירת הישראלי וכמו שנאמר למען ידעו דורותיכם: ספר שיח שרפי קודש

הרבי הצדיק הק׳ הר״ר בונם מפרשיסחא זצללה״ה אמר שסוכה גדול כל כך שכל אדם נכנס בגופו ובמלבושו בתוך הסוכה מה שלא נמצא בכל המצות ובשם הרב הק׳ הרש״ל זי״ע מלעטשנע נאמר שמצות שבת גדול יותר שאף שיוצא לחוץ ג״כ שבת מקיפו, אבל מצות סוכה דוקא אם הוא מבפנים, אבל כשיוצא לחוץ אינו עם מצות סוכה כנזכר בס׳ רמ״צ וכן אמר הרה״ק הר״ר עמנואל מפשעדבורז זי״ע על המאמר חז״ל (סוכה כ״ב ע״א) המעובה כעין בית אפילו הנכנס לסוכה בעביות כמו שהוא בבית כשרה הסוכה מטהר אותו, כי קדושת הסוכה גדול מאד: שיח שרפי קודש

תפילת ש״ק - א-ל אדון על כל המעשים איז אַ תירוץ אויף אלע קשיות. הס״ק מסלאנים

תהא שנת על התורה ועל העבודה!

אינו מוגה כל כך

וביום חג הסוכות שנתגלה השמחה ואומרים זמן שמחתינו אז הוא חג האסיף. היינו שנאסוף את תבואתנו מכל השנה וכל כחותינו ממעשינו לחי החיים. וזהו העיקר של שמחת בית השואבה: בית אהרן קמ״ח

ביום השבת ביום השבת יערכנו לפני ה׳ תמיד (ויקרא כ״ד, ח׳), דהנה חתן בשבעת ימי המשתה אם יש שם פנים חדשות חייב בכל סעודה לברך שבע ברכות, וגם בשבת ויו״ט לדעת הפוסקים (אבהע״ז, סימן ס״ב ס״ח) דוקא בשני הסעודות אבל לא בסעודה ג׳ דשבת, והרמ״א (שם) פסק דאפילו בסעודה שלישית מברכין על פי שנהגו כן עיי״ש. והסברא נותנת כדבריו, דממה נפשך אם השבת הוה כפנים חדשות בסעודת שחרית אף על גב דהיה גם כן קדושת שבת פנים חדשות בליל שבת, מכל מקום אמרינן כל סעודה קדושתה אחריתי היא, וכמבואר בדברי האריז״ל ובספרי קבלה כי בלילה העליה למלכות ובשחרית לצי״ע, לכן מהראוי לברך גם בסעודה ג׳ שיש בו עליה לכתר עליון כנודע. ולולא דמסתפינא הייתי אומר על חג הסוכות, כשאירע לחתן בתוך שבעת ימי המשתה מברך כל יום ויום שבע ברכות, משום דכל יומא קדושה באנפיה נפשיה הוא, כי אושפיזא דיומא דא איננו אושפיזא דיומא אחרא כנודע והבן:

ונחזור לענין, דכן אנחנו נוהגים להתפלל תפלה עם שבע ברכות שמ״ע לפני כל סעודה בסוד שבע ברכות כנודע. וזהו סוד לחם הפנים שערכו בשבת, לפי שאז פנים חדשות כנ״ל. וסוד פנים רומז אף על גב דלית אתר פנוי מיניה כל פנים שהוא פונה אינו אלא לישראל. וכן לעומתו כל הפנים שלנו וכל מחשבותינו יהיו בלתי לה׳ לבדו לעובדו. וזה שפירש רש״י (שמות כ״ה, כ״ט) שהיה ללחם פנים מכל צד, כי צד הוא מלשון מחשבה, מלשון ואשר לא צדה (שמות כא, יג), הקדוש ממורנו ורבינו ספר נועם אלימלך בפרשה זאת בפסוק (ויקרא כ״ג) עיי״ש. רק שצריך כל אדם להכין עצמו בימי החול ולהתבודד עם קונו ולטהר ולקדש כדי שיהיה בשבת קודש השלהבת עולה מאליה, וזה נקרא בזוה״ק שבתון דחול. וזה רמז הכתוב ביום השבת ביום השבת, כפלים. לרמז כי חול מכין לשבת כנ״ל: ספר עבודת ישראל - לסוכות

לע״נ זקיני הרה״ח ר׳ אברהם משה בן ר׳ צבי ז״ל בורשטין
נלב״ע י״ב תשרי תשי״ח
לע״נ זקיני הרה״ח ר׳ נפתלי הערצל בן ר׳ אברהם משה ז״ל בורשטין
הושענא רבה תשכ״ט - תנצב״ה
הונצח ע״י משפחת גאנצוייג שיחיו

בברכת פתקא טבא - שנת גאולה וישועה לנו ולכל ישראל
לקבל דברי תורה בענגליש, או שיעור באידיש {בערך 25 מינוט}, נא להודיענו

יוצא לאור ע״י מכון בית צדיקים - שידלוב סטאשוב
A project of Cong. Tiferes Zvi - Mailing address:
714 Park Ave Lakewood NJ 08701-2025; T/F: 1-732-901-6225
chizuk@yeshivanet.com ברשות ובהדרכת גדולי התורה
לקבל הגליון, בלה״ק ובענגליש, וכן להקדיש גליון לזכות, לרפו״ש, לע״נ או לזכות את הרבים - אחב״י ביותר מד׳ אלף מקומות בעולם קע״ה כ״י להתקשר להנ״ל, ידידכם נפתלי הירצל גאנצוייג,
Contact us for dedications, received by thousands in Loshon Hakodesh & English, worldwide & send in your friends numbers to receive a.s.a.p.

הושענא רבה

ענין נטילת הערבה תיקון נביאים או יסוד נביאים בהו"ר יותר מכל ימי סוכות. ונראה דהנה במדרש (ויק"ר פ' ל') ועם נברא יהלל י"ק אלו ישראל ביוהכ"פ שהקב"ה בורא אותם ברי' חדשה. ובמהר"ל שגמר וחותם בריאת האדם הוא שניתן בו כח הדיבור, שדיבור הוא מפאת הרכבת השכל והגוף, שזה בלי זה אין בו כח הדיבור: ספר שם משמואל חלק המועדים - הושענא רבה שנת תרפ"א

הושענא שלש שעות. ואמר אדמו"ר שהכוונה הוא על מה דאיתא בגמרא (ברכות דף ל' ע"ב) חסידים הראשונים היו שוהין שעה אחת ומתפללים כדי שיכוונו את לבם לשמים ובכל יום יש שלש תפלות ובכל תפלה צריך לשהות שעה א' ע"כ אנו מתפללים ומבקשים מהקב"ה שיושיע לנו שנוכל למצא את לבנו נכון לד' ולכוון את מחשבותינו באותן השלש שעות ושלא יבוא היצר לטרוד אותנו וקי"ל: (כ"י מהצה"ק רמ"מ מווארקי ורי"ד מאמשינוב זצ"ל): ספר שיח שרפי קודש

הגה"צ ר' יוסף חיים זאננפעלד זצוק"ל אמר שמלחמת גוג ומגוג יהיה בהושענא רבה, וכל היושב בסוכה ינצל ממנו: שמעתי מאאמו"ר שליט"א

...ורצה לומר על ידי שאנו עושים בהושענא רבה מגינים על ידי הקפות לבל יוכלו לקרב אליו הסטרא אחרא להתאחז ועל ידי זה נבנה קומת האדם העליון ונשלם היחוד בשמיני עצרת שהמלכות מתעלה להמוחין: ספר מאור ושמש - רמזי שמיני עצרת ד"ה סוף

שמיני עצרת

הגה"ק מסאטמאר זי"ע אמר בדרך צחות דכשקוראים עשר תעשר בחוץ לארץ בשמיני עצרת אז קוראים בארץ ישראל וזאת הברכה, והמבין יבין: מפי השמועה

בפייט מערבית רנת בית השואבה ביום השמיני. ואינו מובן דבשמיני לא הי' ניסוך המים. ואפי' לר' יהודה (סוכה מ"ח ע"ב) דבלוג הי' מנסך כל שמונה, מ"מ שמחת בית השואבה לא היתה בשמיני שהוא יו"ט ואפי' בראשון לא היתה דוחה: **ונראה** שכל האורות מן העבודה של יו"ט כולן נקבצו באו בשמיני, ובו האור של סוכה, לולב, ערבה וניסוך המים שבמעשה הי' בסוכות, ובשמ"ע האור מופשט בלי שום כלי עשיי': ספר שם משמואל חלק המועדים - שנת תרע"ג שמחת תורה

במדרש וזאת הברכה העובר לפני התיבה שטעה כיצד יעשה יעבור אחר תחתיו כו' משה רע"ה פתח בזאת שסיים בו יעקב כו' ע"ש. ביאור הענין כי זה ענין השלימות שבישראל שהם כלי המחזיק ברכה כמ"ש אין כלי מחזיק ברכה אלא שלום כו'. שאף שיש חטאים בישראל הם במקרה. אבל בכלל ישראל לעולם יש אחד שיכול להחזיר ולתקן. וזה ענין משנה תורה וזאת הברכה שמרע"ה חזר והתקין כל מה שעבר עליהם מהתחלת יצ"מ עד זמן פטירתו. וז"ש המד' כי לא פסק התקון ובא אחר ומתחיל במקום שסיים הראשון כנ"ל: שפת אמת - לסוכות - שנת תרל"ו

רוקדים בשמחת תורה ושמחת נשואין והוא כמו ריקוד פסולת מתוך האוכל: חי' הרי"ם - שיח שרפי קודש ח"ב

ההולך עם הקפה בשמחת תורה הרי הוא כמי שנשבע בנקיטת חפץ: חי' הרי"ם - שיח שרפי קודש ח"ד

...ונראה שבכתובים אלו נרמז היחוד של שמיני עצרת, דהנה כל מגמת עבודתינו בימים האלו להעלות המלכות שמים כידוע, והיחוד נשלם בשמיני עצרת כי בהושענא רבה אנו עושים ז' הקפות, ובהקפות שאנו עושין בהושענא רבה אנו עושין חומות ומגינים אל המלכות שלא יוכלו לקרב אליה הסטרא אחרא להניק מן המלכות. וזהו החותם של הושענא רבה שתיבת חות"ם הוא אותיות חומ"ת, ועל ידי שאנו עושים בהושענא רבה הקפות שהם מגינים על המלכות מתעלה המלכות ביום שמיני עצרת ומתיחד באין סוף ב"ה ונשפע חסדים גדולים על כנסת ישראל, וכשהיחוד נשלם בנקל הוא להשיג היראה עילאה. וכו': ספר מאור ושמש - רמזי שמיני עצרת ד"ה סוף

שמחת תורה

...והנה בש"ס ערכין (ט"ו ע"ב) מה תקנתו שלא יבוא לידי לה"ר יעסוק בתורה. וע"כ אחר גמר חותם ברית הלשון באים לשמחת תורה, וכמו שהגיד כ"ק זקיני האדמו"ר הגדול זצללה"ה מקאצק ששמחת תורה היא על הקבלה להבא ולא על מה שלעבר, כי מי ירהיב עוז בנפשו לומר שלמד, אלא על הקבלה להבא שנלמוד, עכ"ד. וזה מתאים אחר תיקון ברית הלשון: ספר שם משמואל חלק המועדים - הושענא רבה שנת תרפ"א

...וכאשר הבאתי במקום אחר [בפרשת בהר מאמר ב] בשם הגאון מהרש"ז מלוזנא, ענין הקפות שעושין בשמיני עצרת, הוא כי יש מקיף קטן, כגון בגד שהוא בחיתוך האיברים, ויש על זה מקיף גדול כענין טלית גדול בלא חיתוך האיברים כלל, ואותן הקפות של ז' ימי החג הם בבחינת חיתוך האיברים לכל מדה ומדה, והקפות של שמיני עצרת הם

על התורה ועל העבודה

בבחינת מקיף גדול לכלול הכל ביחד, בסוד עולם ענוה הכלול מכל המדות, וזה בא מן שמחה של מצוה, על כן עושין אז שמחת תורה, עיין בסידור של הגאון הנ"ל [בסידור בעל התניא בשער האלול]. ולזה מברכין הגשם בשמיני עצרת, כי גש"ם עולה ז' פעמים מד"ה, ובהתכללות בעולם ענו"ה עולה דע"ת, על כן אומרים אז "אתה הראת לדע"ת", והוא בחינת "ואהבת לרעך כמוך", לכלול הכל ביחד בסוד ענוה, זהו עיקר הסוד של שמיני עצרת, כמ"ש ז"ל 'סעודה קטנה' דייקא. ועל כן דרש ר"ע על זה הפסוק 'זה כלל גדול בתורה', רומז על הכלל גדול שהוא המקיף הגדול הבא משמחה של מצוה, ועל כן תיבות אלו ז"ה כל"ל גדו"ל בתור"ה עולה שמח"ת, ודברי ר"ע ודברי הלל דברים אחדים המה, ושפיר אמר להאי ג"ר אשר גמר חפירות הבאר הוא בשמיני עצרת, בסוד "ואהבת לרעך", כנ"ל: ספר אמרי נועם - לשמיני עצרת

שמחת תורה הוא הכנה על כל השנה להיות קבוע בתורה כמ"ש חז"ל על שלא ברכו בתורה תחלה. ולכן בתחלת השנה יש שמחת תורה שיתבונן האדם גדלות התורה שהם דברי אלקים חיים. וע"י התשוקה והשמחה להתדבק בתורה נשאר אח"כ דביקות מעסק התורה. כמ"ש במדרש וזאת הברכה שיש ברכת התורה לפני' ולאחרי'. וכן אנשים סוחרים שבכל השנה אין עוסקים תמיד בתורה. מ"מ ע"י השמחה בתחלת השנה שקובע בלבו וקשה לו לפרוש מדברי תורה. מועיל לו שלא ישכח לגמרי אף שעוסק בדברים אחרים. וכתיב שמח זבולון בצאתך. וקשה כי למה ישמח בחלק זה. רק שהוא עצה שע"י השמחה קודם שיצא לסחורה ע"י זה יהי' נשמר בצאתו. ולכן יש שמחת תורה בתחלת השנה כנ"ל: שפת אמת

נעילת החג - בשם הרבי מגאסטינין זי"ע במוציו"כ רקדו החסידים ושמחו עצמם, והרבי שהי' אוהב האמת ראה והרגיש אנשים שמרקדים ג"כ, אך אין כוונתם רצוי', אמר, כתיב ולך ד' הצדקה, ואתה תשלם לאיש כמעשהו, וקושיאת הגמ' ידועה, אם כמעשהו אינו צדקה, ואמר שהכוונה הקב"ה משלם כמעשהו, ואינו משגיח על הכוונה אם היא שלימה: ספר שיח שרפי קודש

אסרו חג - הרה"ק הינוקא מסטאלין זצוק"ל אמר על המשנה (יומא פ"ח ד-ה) שהיו עושים עשר סוכות למשלח את השעיר לעזאזל, ועל כל סוכה מוציאים לו לחם ומים. כי זה דוגמא ליו"ט, שפורשים אחר החג בימי החול למדבר, וצריכים ליקח מהיו"ט לחם ומים על ימי החול, עד ליו"ט הבא: בשם הרה"צ ר' אברהם יצחק מהארידאק זצ"ל

תחנון - ...ועיין בשכנה"ג שאצלם נוהגין שלא לו' עד ר"ח חשון שהחודש מרובה במועדות אי"נ כמ"ש בסדה"י מפני שהחודש זה נכנס בעינוי ראוי הוא שיצא בשמחה ע"ש וכו' : שערי תשובה או"ח סי' קל"א ס"ק ז'

תשרי - אמר : {הרה"ק הנ"ל (דער גרויסע סטאלינער זי"ע)} יהא רעוא קמיה דתשרי על עמיה, תשרי זאל זאך אפ שטעלין בייא יודין. : כתבי הרה"ח ר"מ ברנשטיין בשם הגה"ח ר' חיים מנדל ז"ל הי"ד - מטה אהרן - פינסק קארלין

תהא שנת על התורה ועל העבודה !

אינו מוגה כל כך

יומא דהילולא קדישא

הרה"ק ר' לוי יצחק מבארדיטשוב ב"ר מאיר, הקדושת לוי, כ"ה תשרי תקע"

הרה"ק ר משה ב"ר שמואל, החתם סופר כ"ה תשרי ת"ר

הרה"ק ר' אשר הזקן מסטאלין ב"ר אהרן הגדול מקארלין, כ"ו תשרי תקפ"ב זיעוע כי"א

לכך מקיפים בש"ת בס"ת, כי נעוץ סופו בתחילתו ונעשה כמו עגול היקף, וקורין בתורה מסיימין לעיני כל ישראל ומתחילין בראשית, וזהו ההיקף באותיות א"ת ב"ש ג"ר ד"ק, וד"ק הוא סימן לקריאת התורה ולש"ת, ולכך מתפללין עננו ביום קראנו ביום שקוראים בס"ת ביום זה עננו, כי הוא גמר הכל: אמרי פנחס, שער ד, שבת ומועדים אות ר'

אשריך ישראל מי כמוך עם נושע כו'. הענין הוא, דאסור להתגאות רק זה מותר שלא לירא משום דבר להתגאות שיש לו פטרון אביו שבשמים ואפשר על זה רמזו חכמינו ז"ל (סוטה ה.) שמיני שבשמיני מותר ועל ידי זה הורג הקליפות. וזה שאמר אשריך ישראל מי כמוך עם נושע כו'. ואשר חרב גאותך, רוצה לומר דזה הגאוה שאתה יודע שהשם יתברך מגן עזריך הוא לך חרב שעל ידי זה תהרוג אותם. ואתה על במותימו תדרוך, כלומר על ידי גאוה שלך הקליפות שמכונה בשם במה לשון גבהות תדרוך, דעל ידי גאותם תהרוג אותם דהם מתגאים בעצמם ולא בהשם יתברך: ספר קדושת לוי

חזק חזק ונתחזק, לעיני כל ישראל, בראשית ברא אלקים, הייב שוין נאכאמאל !

בראשית ברא אלקים את השמים ואת הארץ. אמר הגה"ק מוהרש"ב מפרשיסחא זצוק"ל כי תכלית הידיעה שנדע שבראשית ברא אלקים השמים והארץ ואח"כ נעסוק להלאה עכל"ק ודפח"ח: ספר שיח שרפי קודש

קבלת פני הרב - ...יש מקום לקבל פני רבו שגם על הרב ניתוסף אז שפע להשפיע על תלמידו וה"ה ברגלים: נודע ביהודה מ"ת או"ח צ"ד

שִׂישׂוּ וְשִׂמְחוּ בְּשִׂמְחַת תּוֹרָה, וּתְנוּ כָבוֹד לַתּוֹרָה, וכו' - נָגִיל וְנָשִׂישׂ בְּזֹאת הַתּוֹרָה, כִּי הִיא לָנוּ עֹז וְאוֹרָה:

לע"נ זקיני הרה"ח ר' נפתלי הערצל בן ר' אברהם משה ז"ל בורשטין נלב"ע הושענא רבה תשכ"ט - תנצב"ה

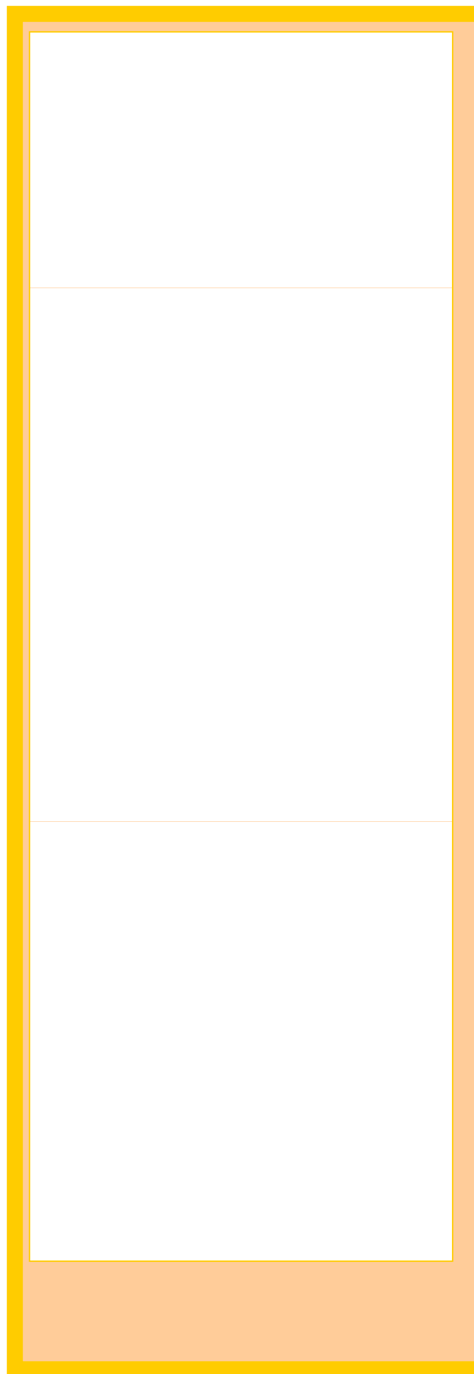
לע"נ זקינתי מרת אסתר בת ר' משה חיים ע"ה, בורשטין נלב"ע ב' חשון תשס"ז - תנצב"ה

אַ פרייליכן יום טוב וברכת גח"ט - שנת גאולה וישועה לנו ולכל ישראל

לקבל דברי תורה בענגליש, או שיעור באידיש {בערך 25 מינוט}, נא להודיענו

יוצא לאור ע"י מכון בית צדיקים - שידלוב סטאשוב
A project of Cong. Tiferes Zvi - Mailing address:
714 Park Ave Lakewood NJ 08701-2025; T/F: 1-732-901-6225
chizuk@yeshivanet.com ברשות ובהדרכת גדולי התורה
לקבל הגליון, בלה"ק ובענגליש, וכן להקדיש גליון לזכות, לרפו"ש, לע"נ או לזכות את הרבים - אחב"י ביותר מד' אלף מקומות בעולם קע"ה כ"י להתקשר להנ"ל, ידידכם נפתלי הירצל גאנצוויג,
Contact us for dedications, received by thousands in Loshon Hakodesh & English, worldwide & send in your friends numbers to receive a.s.a.p.

על התורה ועל העבודה

יוצא לאור ע"י מכון בית צדיקים- שידלוב סטאשוב
A project of Cong. Tiferes Zvi - Mailing address:
714 Park Ave Lakewood NJ 08701-2025;
T/F: 1-732-730-1588 chizuk36@gmail.com

לקבל הגליון, בלה"ק ובענגליש, או שיעור באידיש,
וכן להקדיש גליון לזכות, לרפו"ש, לע"נ או לזכות את הרבים
- אחב"י ביותר מד' אלף מקומות בעולם קע"ה כ"י להתקשר
להנ"ל, ידידכם נפתלי הירצל גאנצווייג
Contact us to dedicate etc. received by thousands globally

לקבל שיעור באידיש {בערך 25 מינוט},
או דברי תורה, גליון "באר היטב" בענגליש, נא להודיענו
לימוד אור החיים הק' בחבורה ליל ששי 8:30pm